

11TH

**INTERNATIONAL MEDICINE AND
HEALTH SCIENCES RESEARCHES
CONGRESS**

**24 - 25
DECEMBER**

**2022
UTSAK**

**CONFERENCE
ABSTRACTS**

ÖZET KİTAPÇIĞI

11th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

11. Uluslararası
Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

24 - 25 December 2022

Ankara

Medicine And Health Sciences
Tıp ve Sağlık Bilimleri

Abstracts Book
Özet Kitabı

ISBN
978-625-8190-39-7

Editor
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Ankara – 2022

Publishing Director / Yayın Yönetmeni

Muhammet ÖZCAN

Editor/ Editör

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı

Bülent POLAT

Interior Design / İç Tasarım

Mahmut Sami TEMİZ

ISBN

978-625-8190-39-7

Asos Yayınevi

1st Edition / 1. Baskı : 30 December/2022

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:
67/2-4/Merkez/Elazığ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BOARDS / KURULLAR

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar

Ankara Bilim Üniversitesi

Honor Board / Onur Kurulu

Prof. Dr. Yavuz DEMİR, Ankara Bilim Üniversitesi Rektörü

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Prof. Dr. Berkan REŞORLU, Ankara

Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi

Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Gizem KURADA, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Büşra TANYILDIZI, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Ufuk DEMİR, Kastamonu Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Özgür TAŞKIN, Kastamonu Üniversitesi

Bilim ve Hakem Kurulu

Dr. Öğretim Üyesi Ertan AKBAY, Başkent Üniversitesi

Dr. Mertcan AKÇAY, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa

Doç. Dr. Çiğdem ARABACI, Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Dr. Öğretim Üyesi Pelin ATALAY, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

Prof. Dr. Ghassan AZİZ, University of Damascus, Damascus, Syria

Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi

Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University

Prof. Dr. Murat BEKTAŞ, Dokuz Eylül Üniversitesi

Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka

Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi

Dr. Öğretim Üyesi Önder CEREZCİ, Üsküdar Üniversitesi

Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Gaziantep Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Meltem DEMİR, Antalya Bilim Üniversitesi

Doç. Dr. Necla DERELİ, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University

Assoc. Prof. Dr. Daniela GEORGİEVA, University Clinic for Orthopedic Surgery, Skopje,

Dr. Öğretim Üyesi Serpil GONCA, Mersin Üniversitesi

Doç. Dr. İlknur GÖL, Çankırı Karatekin Üniversitesi

Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, Özel Koru Hastanesi, Ankara

Dr. Öğretim Üyesi Fatih Mehmet GÜR, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi

Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Doç. Dr. Aysel GÜVEN, Beykent Üniversitesi

Doç. Dr. Seyran KILINÇ, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi

Dr. Öğretim Üyesi İbrahim KOCAYİĞİT, Sakarya Üniversitesi

Prof. Dr. İsmail KORAMAZ, Şişli Etfal Hamidiye Araştırma ve Eğitim Hastanesi

Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut Kural Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Prof. Dr. Snežana MARKOVIĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Kosova
Dr. Olena MATSENİUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç. Dr. Nevzat Mehmet MUTLU, Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Dr. Öğretim Üyesi Ufuk OK, İstanbul Gelişim Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Selin ÖZALTIN, Acıbadem Maslak Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Nilgün ÖZDAŞ, Yozgat Bozok Üniversitesi
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Dr. Öğretim Üyesi Şahin PAŞALI, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Liudmila ROMANOVSKA, Khmel'nitsky National University
Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen SARIYILDIZ, Ankara Medica International Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl SAVAŞ, İstanbul Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuna ŞAHİN, Adnan Menderes Üniversitesi
Prof. Dr. Gryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç. Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu, bosna i Hercegovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Korumak Hastanesi
Doç. Dr. Sevinç ŞAHİN, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Doç. Dr. Ahmet ŞEKER, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgery, Skopje
Dr. Öğretim Üyesi Deniz TURAN, Medipol Üniversitesi
Doç. Dr. Faruk TURGAY, Ege Üniversitesi
Dr. Veysel Barış TURHAN, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Tuba UYANIK, Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Yasemin YAMAN, Ankara Medipol Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Yasemin YAVUZ, Harran Üniversitesi
Doç. Dr. Fatih YILDIRIM, Atatürk Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Yasin Alper YILDIZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem YOSUNKAYA, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Burak YULUĞ, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaijan
Dr. Tülay ZENGİNKİNET, İstanbul Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi

SEKRETER

Zuhal KOÇ

ÖZETLER
ABSTRACTS

CONTENTS / İÇİNDEKİLER

Bakteriyosinlerin Biyokimyasal ve Antimikrobiyal Özellikleri.....	19
Piyasada Bulunan Bazı Bisküvilerin Nişasta Sindirilebilirliği, Dirençli Nişasta Oranları ve Glisemik İndekslerinin in Vitro Olarak Değerlendirilmesi	20
Bruksizm Hastalarında Kuru İğneleme (Ims) Terapisi	22
Çoklu Diş Anomalilerine Dair Olgu Sunumu	23
Diyot Lazerle Melanin Depigmentasyonu Tedavisi ve Repigmentasyon Oranı	24
Gömülü 48 Nolu Diş İle Birlikte Görülen Glanduler Odontojenik Kist : Vaka Sunumu	26
Katekol-O-Metiltransferaz Geni Rs4680 Polimorfizminin Trigeminal Nevralji Yatkınlığına Etkisinin İncelenmesi	28
Klinik Muayene Bulgularıyla Temporomandibular Eklem Hastalıklarında Ağrı Bozukluklarının Ultrasonografi ile Değerlendirilmesi.....	29
Komplike Kron Kırığı Görülen Daimi Dişlerde Cvek Ampütasyonu	31
Vaka Serisi	31
Kompozit Rezinlerin Mineye Bağlanma Dayanımını Arttırmak İçin Uygulanan Ek Yüzey İşlemlerinin Etkileri	32
Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Stereolojik Yöntemlerle Yapılan Hacimsel Hesaplamalarda Dilim Sayısının Etkisi.....	33
Mandibular Retrognati Hastalarında İki Farklı Fonksiyonel Apareyin Alt ve Üst Çene Hacmine Etkilerinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide İncelenmesi.....	34
Maxilla ve Mandibulanın Santral Bölgesinde Papil Rekonstrüksiyonu: Olgu Sunumu	36
Mine Hipoplazilerinin Tedavisinde Resin İnfiltrasyon Tekniği: Olgu Sunumu	37
Nanopartikül İlavesinin Otopolimerizan Akriliğin Bükülme Dayanımı Üzerine Etkisinin İncelenmesi: Bir Pilot Çalışma	39
Odontomanın Teşhis Tedavi ve Uzun Süreli Takibi: Olgu Sunumu	40
Ortodontide Debonding İşleminde Floresan Işıklı Tanımlama Tekniğinin Değerlendirilmesi	41
Osteosarkoma Bağlı Ağız İçi Defektlerin Tedavisi	43
Periodontal Açıdan Umutsuz Santral Dişin Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu ile Bilişli Replantasyonu: Olgu Sunumu	45
Periodontitis Tedavisinde Antioksidanların Destekleyici Rolü	46
Periodontolojide Apiterapi Uygulamaları	47
Protez Temizleyicilerin 3d, Cad/cam ve Konvansiyonel Pmma Rezinlerin Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi.48	
Sağlık ve Özel Eğitim Alanının Kesişimi: Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Bireylerde Ağız ve Diş Sağlığı	50
Trigeminal Nevralji Hastalığında Serotonin 2a Reseptör Geni 5-HTR2A RS6311 Polimorfizminin Araştırılması.....	52

Türkiye’deki Ortodontistlerin İskeletsel Sınıf Iıı Maloklüzyonların Tedavisine Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi.....	53
Zirkonya Restorasyonlarda Meydana Gelen Porselen Kırıklarında Yaklaşım	55
Mandibulada Ortokeratinize Odontojenik Kist: Olgu Sunumu.....	56
Tek Taraflı Posterior Çapraz Kapanışın Modifiye Bonded Hızlı Üst Çene Geniştirilmesi ile Tedavisi: Vaka Raporu.....	58
Menopozal Dönemdeki Kadınlarda Müzik Terapinin Menopozal Semptom, Uyku Kalitesi ve Depresyon Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma.....	59
Biological Applications of Spme.....	61
Diyabetli Sıçanlarda Metformin Kullanımına Bağlı Görülebilecek Hiperhomosisteinemi Kognitif Değişiklikler İçin Risk Faktörü Müdür'	62
Önemli Bir Narenciye Flavonoidi Olan Nobiletinin Pankreas Kanseri Koruyucu Etkilerinin Güncel Bir Bakış Açısıyla Değerlendirilmesi	63
Plga Mikrokürelerinden İlaç Salım Kinetiklerinin Analizi: İn Vitro Salım Profilinin Matematiksel Kinetik Modellemesi.....	65
Rıpk1/rıpk3/mlk1 Nekrozomu Aracılıklı Nekropitozun İnhibisyonu Farelerde Lipopolisakkaritin Neden Olduğu Enflamatuvar Hiperalejiyi Önlemektedir	68
Turkish Plants Traditionally Used to Treat Kidney Stones and Major Compounds Analysis of These Plants.....	70
Yüksek Fruktöz Diyeti İle Beslenen Sıçanların Bağırsak Dokusunda Mikrobiyota Değişikliklerinin İzlenmesi ve Metforminin Modölatör Rolü	72
Yüksek Performanslı Sıvı Kromatografisi Kullanılarak Nanoformülasyonlarda Kurkumin Tayini	74
Erkek ve Dişi Sıçanlarda Yüksek Fruktöz Tüketiminin Bağırsak Geçirgenliği Üzerine Etkisi: Metforminin Modölatör Rolü.....	75
Pulmoner Arteriyel Hipertansiyonda (PAH) Kullanılan Seleksipag İlaç Etken Maddesi İçin Analitik Yöntemleri.....	79
Doğum Yapmış ve Yapmamış Kadınlarda Üriner İnkontinans Bilgi Düzeylerinin Araştırılması	81
Egzersize Bağlı Miyokinler ve Etkileri.....	82
Görme Engeli Olan ve Olmayan Bireylerde Görmenin Denge ve Yürüme Üzerine Etkileri.....	83
Hemiplejik Serebral Palsili Çocuklarda El Kavrama Kuvveti İle Üst Ekstremitte Antropometrik Parametreleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi.....	84
Kognitif Bozukluğu Olan ve Olmayan Geriatrik Bireylerde Mobilitenin İncelenmesi	86
Konjesif Kalp Yetmezliği Olan Geriatrik ve Geriatrik Olmayan Hastalar Arasında Hastalığa Özgü Fonksiyonel Sınırlamalar Farklı mıdır'	87
Kronik Bel Ağrılı Kadınlarda Yoganın Vücut Farkındalığı ve Kinezyofobi Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma ..	88
Kronik Bel Ağrısı Olan Bireylerde Değişen Lumbal Konnektif Doku Kalınlığının Ağrı, Engellilik ve Depresyon Üzerine Etkisi	90
Menopozlu Kadınlarda Vücut Kütle İndeksi Vajinal Semptomları Etkiler Mi ?.....	92
Nörorehabilitasyonda El-Kol Robotu ile Keyif ve Motivasyon: Prospektif Bir Çalışma	94

Orta Şiddetli Ouas'lı Hastalarda Altı Dakika Yürüme Testindeki Kalp Hızı Toparlanması İle İlişkili Faktörlerin İncelenmesi.....	96
Pes Planusu Olan Genç Erişkinlerde Statik ve Dinamik Dengenin Değerlendirilmesi	98
Alt Ekstremitte Lenfödem Olan Bireylerde Kompleks Boşaltıcı Fizyoterapi'nin Statik ve Dinamik Denge Parametrelerine Etkisi.....	100
Covid-19 Döneminde Kemoterapi Alan Meme Kanseri Bireylerde Tele-Rehabilitasyon İle Yapılan Gevşeme Egzersizlerinin Etkileri	101
Risk Awareness in Obstetric Structures in Conditions of Increased Epidemiological Situation	103
Systematic Review of NTCP Models for Radiation-Induced Toxicities in Head and Neck Cancer	104
40 Yaş Üstü Kadınlarda Noktürinin Yaşam Kalitesi ve Depresyona Etkisi	105
Açık Kalp Cerrahisi Geçiren Hastalarda Nonfarmakolojik Yöntemlerin Ağrı Üzerine Etkisi: Bir Meta-Analiz Çalışması	106
Adölesan Gebelerde Prenatal Bağlanma	107
Bariatrik Cerrahide Dijital Hemşirelik Uygulamaları: Sistemik Bir Derleme	109
Beden Algısı ve Emzirme	110
COVID-19 Enfeksiyonu Geçiren Bireylerin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ve Konforları Arasındaki İlişki	112
Doğum Şeklinin Anne ve Bebek Bağlanmasına Olan Etkisi	114
Ebeveynler İçin 1-3 Yaş Çocuklarının Psikososyal Durumunu Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenilirlik Çalışması	115
Gebelerin Duygu Düzenleme Stratejileri, Prenatal Bağlanma, Yenidoğanı Besleme Niyeti ve Etkileyen Faktörler	116
Gebelerin E-Sağlık Okuryazarlığının ve Sağlıklı Yaşam Davranışlarının İncelenmesi.....	118
Gebelikle İlişkili Meme Kanseri ve Hemşirelik Bakımı.....	120
Gestasyonel Diyabetin Önlenmesinde Probiyotik Kullanımı	121
Hemodiyaliz Hastalarının Uyku Kaliteleri ve Konfor Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi	123
Hemşirelerin Psikososyal Bakım Yetkinliklerinin Belirlenmesi	125
Hemşirelik Öğrencilerinin Kişilik Özelliklerinin Sigara Kullanımı ve Nikotin Bağımlılığına Etkisi	127
İç Göçün Hemşirelerin Ruh Sağlığına Etkisi	128
İleri Ergenlerde Sağlık Okuryazarlığı Düzeyinin Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışlar Üzerine Etkisinin ve İlişkinin Belirlenmesi: Kesitsel Bir Araştırma.....	129
Kahkaha Terapinin Kadın Sağlığı Üzerine Etkileri.....	131
Kanserli Çocuklarda Kemoterapi Öncesi ve Kemoterapi Sırasında Tat Alma Değişikliği.....	133
Kurum Bakımındaki Adölesanların Psikolojik Dayanıklılığını Etkileyen Riskleri Değerlendirme Rehberi: Metodolojik Çalışma	135
Laparoskopik Sleeve Gastrektomi Sonrası Revizyonel Cerrahi: Ağırlık Kaybı, Komorbidite ve Yaşam Kalitesinde İyileşme	137
Lise Öğrencilerinde Obezite İle Önyargı ve Benlik Saygısı İlişkisi Değerlendirilmesi.....	139

Multipar Gebe Kadınların Doğum Beklentilerini ve Deneyimlerini Belirlemek	140
Ostomi Hastasının Öz Bakımında Bakıcı Desteği İndeksi: Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması	144
Sağlık Çalışanlarının Tükenmişlik ve Psikolojik Sağlamlık Düzeylerine Bir Bakış.....	146
Tip 2 Diyabet ve Meleis'in Geçiş Teorisi'ne Göre İncelenmesi.....	148
Total Diz Protezi Ameliyatı Olan Hastalarda Kriyoterapinin Ağrıya Olan Etkisi: Bir Meta-Analiz Çalışması	150
Ülkemizde Gerçeklik Şoku İle İlgili Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Sistemik Açısından İncelenmesi.....	151
Yaşlı Bireylerin Sağlık Algısı Düzeyi İle Sağlığı Geliştirme Davranışları İlişkisinin Belirlenmesi.....	153
Yenidoğan Bebeklerde Müzik Terapisinin Ağrı Üzerindeki Etkisi: Sistemik Derleme ve Meta Analizi	155
Anaesthetic Challenges of Hemodynamic Instability in Pheochromocytoma Resection: A Case Report	157
Anaesthetic Management of a Neonate With Congenital Diaphragmatic Hernia	158
Akılcı İlaç Kullanımı ve Antibiyotik Direnci Hakkında Bireylerin Bilgi ve Farkındalık Düzeylerinin Arttırılması.....	159
COVID 19 ve Ani Sensörinöral İşitme Kaybı.....	161
Eczane Çalışanlarının Bitkisel Ürün Kullanımının ve Besin-İlaç Etkileşimleri Hakkındaki Bilgilerinin Değerlendirilmesi.....	162
Farklı İşitsel Uyarıların Vestibulo-Oküler Refleks Fonksiyonelliğine Etkileri: Preliminer Sonuçlar ...	163
Hekimlerin Geleneksel Tıp İle İlgili Düşünceleri.....	165
Sağlık Eğitimde Web Tabanlı Eğitim.....	167
Adölesan Futbolcularda Denetim Odağının Besin Tercihleri ve Diyet Kalitesine Etkisi	168
Benign Paroksizmal Pozisyonel Vertigoya Eşlik Eden Baş Ağrısı: Preliminer Çalışma	170
Ebeveynlerin, 3-4 Yaş Arası Çocuklarını Artistik Cimnastik Sporuna Gönderme Sebepleri.....	172
Koklear İmplant Kullanıcısı Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Gelişimsel Görsel Algı Becerilerinin Değerlendirilmesi.....	173
Nazofarenks Kanseri Hastaların Radyoterapisinde Helikal Tomoterapi ve Volümetrik Ark Tedavi Tekniklerinin Dozimetrik Karşılaştırılması	174
Odyolog ve Dil-Konuşma Terapistlerinin Alternatif ve Destekleyici İletişim Sistemlerine Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi.....	175
Oyun Serum Kadar Önemli: Çocuk Hastanelerinde Oyun Odası Kurulması İle İlgili Bir Sağlık Politikası Önerisi.....	177
Profesyonel Yüzücülerde Oral Mikrobiyotanın İncelenmesi	178
Propolis, Kurkumin ve Omega-3 Yağ Asitlerinin Bağışıklık Sistemi Üzerindeki Etkileri.....	180
Resveratrolün Alzheimer Hastalığının Gelişimine ve Prognoza Etkileri	182
Serebral Palsi'li Çocuklarda Kullanılan Egzersiz Protokollerinin Etkisi	184
Elektronik Sağlık Kaydının Benimsenmesinde Hasta Katılımının Önemi: Türkiye'de Birinci Basamak Sağlık Kuruluşları Örneği	185

COVID 19'un Elektrokardiyografik Parametreler Üzerindeki Etkileri.....	187
Dispepsili Hastaların Endoskopik Biyopsilerinde Gastrik Displazi Oranı	189
Gebelik İlişkili Atipik Hemolitik Üremik Sendrom Olgu Sunumu	190
Kronik Böbrek Hastalarında Hemodiyaliz Ölümlerine Etkisi	191
Sağlık Turizmi Hastalarına Uygulanacak Saç Ekimi Tedavilerinin Veri Madenciliği Yöntemleri İle Tahmin Edilmesi	193
Septik Şokta Periferik Ven ve Arteriyel Co ₂ Parsiyel Basınç Farkının Doku Hipoperfüzyonunu Göstermedeki Rolü	194
¹ Ay- 12 Yaş Arasındaki Çocuklarda İdrar Yolu Enfeksiyonu Lokalizasyonunda ve Vezikoüreteral Reflü Hastalığında Trombosit İndekslerinin Rolü	196
26 Haftalık Gebede Acil Sinüs Valsalva Anevrizması Ruptürü Onarımı Sonrası Gelişen Ards Yönetimi	198
A Case of Confusing Adnexal Mass Eventually Diagnosed As Seromucinous Adenofibroma.	200
Acil Servise Başvuran Endokrin Acil Vakalarının Retrospektif Analizi	201
Acil Serviste Ekokardiyografinin Tanıya Katkısı; Biküspit Aort Kapağında Kitleye Bağlı Ciddi Aort Stenozu	203
ADAMTS4, ADAMTS5 ve MMP9'un Kandaki Seviyelerinin Yüksekliği Diabetik Nöropatili Hastaların Sinir Hasarlarının Oluşmasında Etkili Midir ?	205
Adölesan Gebelikler ve Perinatal Sonuçlar: Bir Üçüncü Basamak Hastane Deneyimi.....	207
Ağır Hipokalemi ve Hipomagnezemi: Olgu Sunumu	209
Akut Koroner Sendrom İle Başvuran Olası Tip 3 Spontan Koroner Diseksiyon Olgusu.....	210
Akut Tonsillofarenjit Vakalarında Acil Serviste Uygulanan İlk Doz İntravenöz Antibiyotik Hastalık Seyrine Etkisi	211
Ameliyathane Bekleme Alanında Hastaların Cerrahi Korku ve Anksiyete Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Literatür İncelemesi	212
Analysis of Body Fluids Using Infrared Spectroscopy and Advanced Statistical Methods.....	213
Anestezi İndüksiyonu Sırasında Vallecula Kisti Varlığı ve Koroner Bypass Cerrahisi	214
Ankilozan Spondilitli Hastalarda Total Kalça Replasmanı, Uzun Dönem Klinik ve Radyolojik Sonuçları	215
Art Sikluslarında Embriyo Transfer Aşamasında Retanse Embriyonun Tekrar Transfer Edilmesinin Gebelik Sonuçlarına Etkisi	216
Asprosin Polikistik Over Sendromu Tanısında Kullanılabilir Mi ?	217
Atlanmış Parmak Çıkığının Açık Redüksiyonu ve Literatür Eşliğinde Değerlendirilmesi	218
Bazofil Aktivasyon Testi (Bat), Proton Pompası İnhibitörlerine Karşı Aşırı Duyarlılığı Olan Kişilerde Güvenli ve Değerli Bir Tanı Aracı Olabilir Mi ?.....	220
Beslenme ve Ağır Viral Pnömoni İlişkisi	222
Bilateral Subtotal Tiroidektomi Yapılan Multinodüler Guatr Olgularında, Rezidü Tiroid Dokusunda Mikronodül Oranı	224
Bilgisayar Kullanıcılarında Gün İçerisinde Kuru Göz Parametrelerindeki Değişim.....	225

Bilinç Değişikliğinde Amonyak Bakmak Aklımıza Geliyor Mu ? İki Ornitin Transkarbamilaz Eksikliği Vaka Örneği.....	227
Bipolar Affektif Bozukluk Tanılı Bireylerde Serum Tsh Düzeyini Etkileyebilecek Faktörlerin Araştırılması: Tek Merkez Deneyimi	229
Bir Üniversitede Yatarak Tedavi Gören Yaşlı Hastalarda Proton Pompa İnhibitörlerinin Kullanım Sıklığının Değerlendirilmesi	231
Bir Yıl İçinde Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesinde Yatan Bronşektazi Tanılı Hastaların Retrospektif İncelenmesi.....	233
Biyomedikal Nanomalzemelerin Olası Sağlık Riskleri: Ne Kadar Endişelenmeliyiz ?	234
Böbrek Kistini Taklit Eden Retroperitoneal Bronkojenik Kist: Nadir Bir Olgu Sunumu	235
Bor ve Borik Asid 6-OHDA ile İndüklenen Parkinson Hastalığı Modelinde SHSY5Y Hücrelerini Nörotoksositeye Karşı Korur.....	236
Boy Kısallığının Gözden Kaçan Nadir Nedeni; Mukopolisakkaridozlar	238
Bozulmuş Açlık Glukozu, Bozulmuş Glukoz Toleransı ve Tip 2 Diyabeti Olan Hastalarda RBP4, Lipokalin-2 ve HSCR P Seviyeleri.....	240
Budd Chiari Sendromlu Gebede Spinal Anestezi Yönetimi	242
Büyük Trokanterik Ağrı Sendromunda Görüntüleme Bulguları.....	243
Canalis Caroticus'un Morfolojik ve Anatomik Özelliğinin Araştırılması: Kuru Kafatası Çalışması	244
Cerrahi Dışı Nedenle Yoğun Bakıma Kabul Edilen Kritik Hastaların Sıvı-Volum Durumunun Usg ile Değerlendirilmesi.....	245
Cerrahi Girişim Geçirecek Hastalarda Sanal Gerçeklik Kullanımı: Literatür İncelemesi.....	247
Clostridium Perfringens Kaynaklı Besin Zehirlenmelerinin Adli Açidan Değerlendirilmesi	248
Çocuk Acil Servisine Göğüs Ağrısı Şikayeti İle Başvuran Çocuk ve Adölesanların Değerlendirilmesi...	249
Çocuk Nörolojisi Polikliniğine Dalma Şikayeti ile Getirilen Çocukların Değerlendirilmesi	251
Çocuklarda Böbrek Yaralanması	253
Çocuklarda Karın Ağrısı; Nedenlerinin Değerlendirilmesi ve Ultrasonografinin Rolü.....	254
Çocuklarda Obezitenin Postoperatif Derlenme Ajitasyonuna Etkisi.....	256
Covid 19 Enfeksiyonunun Göz Arka Segment Yapıları ve Koroidal Vasküler İndeks Üzerine Olan Etkisi	257
Covid – 19 Pandemi Sürecinin Diyabetik Hastaların Glisemik Kontrolü Üzerine Etkileri	259
Covid-19 Aşılması Sonrasında Stroke Tablosu Gelişen Vaka Serisi	261
Covid-19 Enfeksiyonu veya Mrna Aşısı Sonrası Gelişen Psödotrombositopeni: Olgu Serisi	262
COVID-19 Hastalarında Antikor Oluşumunu Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi	264
COVID-19 Hastalarının Cinsiyet ve Yaş Bakımından Değerlendirilmesi	266
COVID-19 Hastalığının Şiddeti İle İlişkili Biyolojik Belirteçler Olarak İnterlökin-18 ve İndüklenebilir Protein-10 Düzeylerinin Değerlendirilmesi	267
COVID-19 Pandemiğinde Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması ile Endoskopi Yapılan Olgularımızın Değerlendirilmesi.....	269

COVID-19 Pandemisinin Eczacılık Öğrencileri Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi	271
COVID-19 Pandemisinin Sağlık Çalışanlarında Erişkin Aşı Uygulamasına Bakışına Etkisinin Araştırılması	272
COVID-19 Pnömonili Hastada Cupriavidus Metallidurans Bakteriyemisi	274
COVID-19 Pozitif Hastada Candida Auris Kandidemisi: Olgu Sunumu	275
COVID-19'da Pankreas Yağlanması Pnömoni Ağırlık Skoru ve Prognoz İle İlişkisi	277
Crisponi Sendromlu Hastada Anestezi Yönetimi	278
Cuminum Cyminum ve Pimpinella Anisum Ekstraktlarının in Vitro Ortamda Leishmania Promastigotları Üzerine Etkisinin Araştırılması	279
De Quervain Tenosinoviti Tedavisinde Parafin Banyo ve Vücut Dışı Şok Dalga Terapisi Tedavilerinin Ağrı ve El Fonksiyon Kısıtlılığı Üzerine Karşılaştırmalı Etkileri.....	281
Dekompresif Kraniektomi Sonrası Abdomende Suprafasyal Alanda Saklanan Kemik İle Yapılan Otolog Kranioplasti Ameliyatında, Kemikte Rezorpsiyon Oranının, Kemik'in Saklanma Süresi ve Cerrahi Teknik İle İlişkisi	283
Deksmedetomidin (DXM) ile Toplam İntravenöz Anestezi (TIVA); Yüksek Riskli Hastalar İçin Bir Alternatif midir ?.....	285
Denervasyon Ödemi ve Düşük El Sendromu-Torakotomi Sonrası Ender Görülen Bir Postoperatif Komplikasyon	287
Deneyisel Ülseratif Kolit Modelinde Bağırsak Geçirgenliği Üzerine Tıbbi Nane Yağı ve Probiyotik Kullanımının Araştırılması	289
Detrusör Aşırı Aktivitesi Olan Hastalarda Sodyum Nitroprussit'in Etkisi	291
Dev Kromofob Renal Hücreli Karsinoma: Olgu Sunumu	293
Dev Meckel Divertikülü Aksiyal Rotasyonuna Bağlı Gelişen Nekroz.....	295
Diabetes Mellitus'ta PON1 Aktivitesi ve AOPP Düzeyleri.....	296
Diagnostic Value of Blood Count Parameters for Acute Pulmonary Embolism	298
Difüzyon Manyetik Rezonans Görüntülemenin Ciddi Akut Pankreatiti Öngörmedeki Rolü	299
Dış Kadran Yerleşimli Meme Kanseri Hastalarda Raket Flep Teknik Sonuçlarımız: Tek Merkez Deneyimi	301
Distal Femur Kompleks Kırıklarında (AO A3-C3) Çift Plaklama Etkin midir ?.....	302
Diva Skoru ve Pediatrik Hastalar: Literatürün Bibliyometrik Analizi.....	303
Diabetes Mellitus Tanı Testi	305
Diabetik Ayak Ülserli Hastalarda Amputasyonla İlişkili Risk Faktörlerinin Belirlenmesi: Tek Merkez Deneyimimiz.....	307
Diabetik Maküler Ödem ile Sistemik İnflamatuvar İndeks, Nötrofil Lenfosit Oranı ve Trombosit Lenfosit Oranı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi.....	308
Diabetik Retinopatinin Varlığına veya Şiddetine Göre MPV ve RDW Değerlerinin Karşılaştırmalı Analizi	309
Doksorubisin Kaynaklı Nörotoksisiteye Karşı Panax Ginseng'in İn Vitro Nöroprotektif Etkisi	311

Dose-Comparing Strategy Against COVID-19 Vaccine Supply Problem: Analysis of Antibody Responses of 40 Healthcare Workers Vaccinated With Coronavac	313
Down Sendromlu Bir Olguda Anestezi Yönetimi	314
Eeg'de Asimetrik Fotik Sürüm Patolojisi İşaret Eder Mi ? : Vaka Sunumu	315
Ekstraskeletal Osteosarkom: Tek Merkez Deneyimi.....	316
Embriyonel Dönemde PTEN İnhibisyonu Uygulanan Sıçanların Somatomotor Fonksiyonlarının Araştırılması.....	318
Endometrioma ve Non-Endometrioma Benign Over Kistlerinin AMH ve FSH Değerlerine Etkisi	319
Endoskopik Sinüs Cerrahisi Yapılan Hastalarda Postoperatif Dönemde Serum Fizyolojikle Yıkama ve Nazal Kavite Temizliğinin İyileşme Üzerine Etkisi	321
Enfektif Endokardit Ön Tanısı ile Opere Edilen Bir Kazeöz Mitral Annüler Kalsifikasyon Vakası.....	323
Entamoeba Histolytica Kaynaklı Akut Gastroenteriti Olan Çocukların Değerlendirilmesi	324
Epicardial Permanent Pacemaker İmplantation Experiences in Children.....	325
Eş Zamanlı Bilişsel ve Serebellar Görevlerin Vestibüler Fonksiyonlara Etkisi	327
Eşikaltı Otistik Belirtilerin Yaygınlığı, Zihin Kuramına Etkisi ve Psikiyatrik Bozukluklarla Komorbiditesi	328
Evaluation of the Effect of Cornus Mas L. Extract On Lipid Profiles in High Fat Diet Fed Rats	329
Evre 1-3 Kronik Böbrek Hastalığı Olanlarda Diurnal Kan Basıncı Değişikliği Paternleri ve İlişkili Faktörler	331
Fabry Hastalığında Kardiyak Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları.....	333
Farklı Genetik Mutasyon Saptanan İki Ağır Kombine İmmün Yetmezlikli Olgu.....	335
Farklı Tedavi Yöntemleri Kullanan Erişkin Tip 1 Diyabet Hastalarında Vitamin B12 ve Mcv Düzeylerinin Karşılaştırılması.....	336
Femur Fraktürü Nedeniyle Opere Olan Müsküler Distrofi Hastada Anestezi Deneyimimiz: Olgu Sunumu	338
Femur Kondiler Hipoplazisi Olan Hastalarda Total Diz Artroplastisi Sonrası Femoral Komponent Rotasyonlarının Değerlendirilmesi.....	339
Fibrinogen to Albumin Ratio in Patients With ST-Segment Elevation Myocardial Infarction.....	340
Fibromyalji Sendromunda Aerobik Egzersiz ve Aerobik Egzersizle Birlikte Kinesio Taping Tedavilerinin Etkinliklerinin Karşılaştırılması	342
Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Polikliniğine Başvuran 18 Yaş Altındaki Hastaların Nörolojik Hastalıklar Açısından Değerlendirilmesi.....	343
Fonksiyonel Endoskopik Sinüs Cerrahisinin Yol Haritası Olan Paranasal Sinüs Tomografisinde Önemli Anatomik Varyasyonlara Bakış	344
Fonksiyonel Kabızlık Tedavisinde Sennozit a + B Kalsiyum Kombinasyonunun Etkinlik & Güvenilirliği	346
Gastroözofageal Reflü Hastalığı ve Diyet	348
Gebelerin Gebelikte Tarama Testlerine İlişkin Bilgi, Tutum ve Davranışları	349
Gebelikte Kilo Alımı İle Hemogloblin Düzeyi Arasındaki İlişki	351

Gebelikte Nadir Bir Akut Karın Nedeni: Konjenital Banta Bağlı İleus.....	353
Geç Tespit Edilen Fetal Guatr: Olgu Sunumu	354
Gestasyonel Diyabet Tanısı Alan Gebelerin Plasentasının Beclin-1 Antikoru İle İmmünohistokimyasal Olarak Değerlendirilmesi.....	356
Göğüs Ön Duvarında Ağrı Yapan Şişlikler: Tietze Sendromu Mu Kostokondrit Mi ?	358
Guillain Barre Sendromlu Bir Hastada Kısmi Kalça Protezi İçin Spinal Anestezi	359
Gürültüde Otomatik Kapalı Uçlu Kelime Anlama Testinin Geliştirilmesi: Kayıtlı Seslerde Cinsiyetin Etkisi	361
Hastane Çalışanlarında El Hijyeninin Ölçümlenmesi.....	363
HCV-RNA, HCV-Genotip 1b ve Anti-HCV Pozitifliğinin Laboratuvar Parametrelerine Etkisi	365
Helikobakter Piloni Sıklık Oranının Endoskopik Bulgulara Göre Değerlendirilmesi	367
Hemodiyaliz Hastasında Ercp Sonrası Gelişen Artrit ve Kemikte Yağ Nekrozu Vakası.....	368
Hepatosteatozu Olan Hastalarda Aterojenik İndekslerin Değerlendirilmesi	369
Her2 Pozitif Metastatik Mide Kanseri Hastalarda Sisplatin ve Oksaliplatin Bazlı Rejimlerin Karşılaştırılması.....	370
Hidronefroz Varlığı ve Şiddetinin Perkütan Nefrolitotomi Başarı ve Komplikasyonlarına Etkisinin Araştırılması.....	371
Hızlı Etkili PDE-5 Enzim İnhibitörü Avanafilin Sıçanlarda Çekum Bağlama ve Delme ile İndüklenen Sepsis Modelinde Akciğer Hasarı Üzerine Etkilerinin İncelenmesi	373
Hughes – Stovin Sendromu Hamile Bir Hastada Gözlenen Nadir Bir Vaka	375
İdiopatik Dilate Kardiyomiyopatiye Bağlı Kronik Kalp Yetmezliğinde Retinal Mikrovasküler Değişiklikler	377
İdiopatik İnterstisyel Pnömoniler.....	379
İki Yıllık Pandemi Döneminde Hiv Hastasının Tanı ve Takibinde Aksama Oldu Mu ?	380
İlk Trimester Gebelik Kayıplarında Maternal Serum 25-Hidroksivitamin D3 Düzeyi	381
İmplant Edilebilir Kardiyak Defibrilatör Takılan Hastalarda Acef Risk Skoru ile Uygun Kardiyak Şoklama Arasındaki İlişki	383
In Vitro İnflamasyon Modelinde Hcn Kanal Blokajının Makrofaj Hücrelerinde Melatonin Düzeyleri ve Mitokondriyal Dna Kopya Sayısı Üzerine Etkisi	385
İnstabil Sakral Kırıkların Cerrahi Tedavisinde Lumbopelvik Fiksasyon ile İliosakral Vida ile Tespitin Karşılaştırılması.....	387
İnstabil ve Rekürren Anterior Omuz Luksasyonunda Reverse Omuz Protezi.....	389
İnvaziv Aspergillozis Tanısında Galaktomannan Antijen Testinin Önemi.....	390
İstanbul’da Çok Eşli Erkek Hastalarda Cinsel Yolla Bulaşan Enfeksiyon Etmenlerinin Araştırılması	392
Iud (RIA, Rahim İçeri Alet) Kullanımı ve Tuboovaryan Abse	394
Kadın Üriner İnkontinansında Transvajinal Tape (TVT) ve Transobturatuar Tape (TOT) Uygulamalarının Etkinliklerinin Karşılaştırılması.....	395

Kalça Kırıklı Olgularda Genel ve Spinal Anestezinin Sistemik İmmün İnflamatuar İndeks Üzerine Etkisi	397
Kalça Protezi Planlanan Hastada Fasya İliaka Kompartman Bloğu: Olgu Sunumu	398
Kan Grubu Tipleri Kronik Otitis Media Oluşumunu Etkiler Mi ?	400
Karaciğer Fibrozis Skorları ile Periferik Arter Hastalığı Kompleksliği Arasındaki İlişki.....	401
Kardiyak Cerrahi Sonrası Nadir Bir Senkop Nedeni: Çift Lümenli Aortik Psödoanevrizma	403
Karın Sol Alt Kadran Ağrısı Olan Hastaların Görüntüleme Bulgularının Karşılaştırılması	405
Karpal Tünel Sendromu Tedavisinde Farklı İnsizyonlarla Median Sinir Dekompresyonunun ve Ameliyat Sonrası Erken Atel Kullanımının Etkisi.....	407
Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Kistik Ekinokokkozis Ön Tanılı Hastalarda Anti-Echinococcus Granulosus Seropozitifliğinin Araştırılması.....	409
Katarakt Cerrahisinde Edof & Trifokal Lens Kullanımı İle mix-And-Match Oküler Lens İmplantasyonu	411
Kısmi Nefrektomi Ameliyatı Sonrası Negatif Basıncılı Akciğer Ödemi – Olgu Sunumu.....	413
Kist Hidatiğin Nadir Komplikasyonu: Safra Yolları ile İştirakli Tip 2 Komünikasyon Rüptürü	415
Kliniğimize Başvuran Usher Sendromlu Hastaların Klinik ve Genetik Araştırma Sonuçları	417
Klitoriste Dev Epidermoid Kist.....	419
Kolit Oluşturulmuş Sıçanlarda Çekum Perforasyonunda Fibrin Yapıştırıcısının Etkisi.....	421
Kolon ve Serviks Kanseri Üzerinde Arı Sütünün Gen Ekspresyon Değişikliklerinin ve Kolesterol Metabolizması Üzerine Etkisinin Araştırılması	423
Kolorektal Kanserde Periferik ve Mezenterik CEA,CA 19-9 Düzeylerinin Lenf Nodu Metastazını Öngörmedeki Yeri.....	424
Konstipasyon Kliniği ve Sennozit A +B Kalsiyum Tedavisinin Yeri.....	425
Koroner Kollateral Dolaşım ve Viseral Yağ Arasındaki İlişki	426
Kritik COVID-19 Hastalarında NLR, MLR, PLR ve CAR Oranlarının Prognostik Rolünün Değerlendirilmesi	428
Kronik İdiopatik Ürtiker ve Ağır Astım Tanılı Hastalarda Kullanılan Omalizumab Tedavisinin Eşlik Eden Alerjik Rinit Üzerine Etkileri.....	430
Kronik Subjektif Tinnitus, Normal İşiten Yetişkinlerde Bilişsel Performansı Etkiler Mi ?	431
Ksilometazolin Hcl & İpratropium Bromür Kombinasyonunun Rinore'de Etkinliği	433
Lateral Epikondilitli Hastalarda Ortak Ekstansör Tendon Elastikiyetinin Shear Wave Elastografi ile Değerlendirilmesi.....	435
Liraglutide Kullanan Hastada Oluşan Primer Koledok Taşı.....	437
Malign Melanom Beyin Metastazlarının Manyetik Rezonans	439
Görüntüleme Bulguları.....	439
Malign Plevral Mezotelyomada Olumsuz Prognozu Gösteren Biyobelirteç: Sistemik İmmün-Enflamasyon İndeksi	441
Mamografide Ortalama Glandüler Doz (MGD) Değerinin Belirlenmesi.....	443

Manuel Ventilasyon Sırasında Gelişen Bilateral Pnömotoraks: Olgu Sunumu.....	444
Manyetik Rezonans Görüntüleme İle Ameliyat Öncesi Haritalanması Yapılan Perianal Fistül Hastalarında Erken Dönem Cerrahi Sonuçlar	445
Mastektomi Sonrası Ekspander İmplant ile İki Aşamalı Meme Onarımı: 28 Olgunun Değerlendirilmesi	447
Meme Kanseri Hastalarında Ekspanse Olan Meme İmplantlarının Latissimus Dorsi Miyokütan Flep Yöntemi ile Rekonstrüksiyonu	449
Meme Kanseri Nedeni ile Radyoterapi Uygulanan Hastalarda QT Dispersiyonu	450
Meme Kanseri Sebebiyle Eş Zamanlı İmplant Bazlı Rekonstrüksiyon Yapılan Hastalarda Radyoterapi Etkilerinin Değerlendirilmesi	451
Meme Kanseri Neoadjuvan Kemoterapi Öncesi ve Sonrası Aksilla Yönetiminde Radyolojinin Rolü	452
Memede İnvaziv Duktal Karsinom,nos Olgularında CK5/6 İle Bazal Diferansiyasyon	454
Menenjiomların Histopatolojik Derecelendirilmesi Manyetik Rezonans Görüntüleme ile Tahmin Edilebilir Mi ?	455
Meniere Hastalığında Geniş Bant Timpanometri Sonuçları: Preliminer Çalışma	457
Mesane İçinde Kateter Düğümlemesi – Nadir Bir Pediatrik Vaka.....	459
Metamfetamin Bağımlısı Hastada Acil Laparotomi Gerektiren Derin Tuboovaryan Abse.....	460
Metastatik Adrenal Kitlelerde Adrenalektomi	462
Metastatik Kolon Kanseri Olgularının Metastaz Dağılımlarının Gözden Geçirilmesi	463
Mikrobiyal Besin Zehirlenmelerinde Histopatolojik Değerlendirmenin Önemi	464
Minör Travma Sonrası Gelişen Major Torasik Yaralanma Olguları	465
Miyopati Tanısında Kantitatif Mup ve Pik-Oran Analizinin Karşılaştırılması	466
Miyopide Lazer Subepitelyal Keratomileusis Sonrası Korneal Hassasiyet ve Göz Yaşı Sekresyonu	467
Monoklonal Antikorların Kromatografik Olarak Saflaştırılması	468
Monosit Hdl Oranı, Farklı Renal Replasman Tedavisi Alan Hastalarda Non-Dipper Hipertansiyon İçin Risk Faktörü Olabilir Mi ?	470
Multipl Skleroz Tanılı Hastalarda Spinal Kordta Demiyelinizan Plakların Dağılımı	471
Myomatöz Eritrositoz Sendromu ve Uterin Leyomyoma.....	473
Nadir Bir İntestinal Obstrüksiyon Sebebi: Abdominal Koza Sendromu. İki Olgu Sunumu	474
Nadir Bir Olgu: Süperior Patella Çıkığı.....	475
Nadir Bir Olgu; Güdük Apendisit, Konservatif Yaklaşım Sonrası Apendektomi	476
Nadir Bir Vaka: İnaktif Koronavirüs Aşısı Sonrası Normal Basıncılı Hidrosefali.....	478
Nadir Görülen Bir Durum: Mesane İçerisinde Üriner Taş İle Kaplanmış Kayıp Rahim İçi Aracın Sistoskopi Yardımı İle Çıkarılması.....	479
Nadir Görülen Bir Ektopik Gebelik Türü, İnterstisyel Gebelik: Olgu Sunumu.....	481
Nadir Görülen Bir Yumuşak Doku Kitlesi Elastofibrom, Olgu Sunumu.....	482
Nadir Görülen Prune-Belly Sendromlu İkiz Eşi	483

Neonatal Dönem Hipoksi Maruziyetinin Davranış ve Moleküler Fenotip Üzerine Etkisi.....	484
Neonatal Sol Ventrikül Tümör Cerrahisinde İntaoperatif Nadir Görülen Hiperkalemik Hastada Anestezi Yönetimi: Olgu Sunumu	486
Niklozamid İle Anti-Kanser Ajan Kombinasyonlarının Papiller Tiroid Kanseri Hücreleri Üzerindeki Sítotoksik Aktivitelerinin Araştırılması	487
Nikotin ile İndüklenmiş Fare Karaciğerinde Oksidatif Stres ve İnflamasyonun Araştırılması.....	489
Nikotin Maruziyetinin Fare Testis Dokusunda ID-4 Ekspresyonu Üzerine Etkisi	491
Nodüler Guatr Ön Tanısı ile Konsülte Edilen Erişkin Yaşta Saptanan Tiroglossal Ductus Kisti	493
Non-Dipper ve Dipper Normotansif Bireylerin Uyku Kalitesi Karşılaştırılması	494
Normal İşiten Yetişkinlerde Akustik Refleks Latans Testinin Karakterizasyonu	496
Nörojenik Stres Kardiyomiyopatisi: Olgu Serisi	498
Nükleer Katarakt Cerrahisinde Edof & Trifokal Lens Kullanımı İle mix-And-Match Oküler Lens İmplantasyonu – Olgu Sunumu	499
Nutcracker Sendromu: Bir Olgu Sunumu	500
Obez Adolesanlarda Yeme Bağımlılığının Beslenme Durumu ve Metabolik Sendromla İlişkisi	502
Obez Olmayan İnsülin Dirençli Hastalarda Arteriograf İle Damar Yaşının ve Nabız Dalga Hızının Saptanması	504
Obezite ve Metabolik Hastalıklarda Yeni Marker; Asprosin.....	506
Olası Patojenik Robo3 Varyantı: Olgu Sunumu	508
Ölüm Sonrası Aralığın Tahmininde Rna'nın Kullanılması	509
Ön Kolda Nüks Malign Fibrözhistiyositoma: Nadir Bir Yumuşak Doku Sarkomu.....	510
Onkoloji Hastalarında Nutrisyonel Risk Skoru (NRS 2002) Değerlendirmesi ve Önemi: Tek Merkez Deneyimi	512
Onkolojik Cerrahi Sırasında İnsidental Saptanan Heterotopik Pankreas Olguları, Vaka Sunumları	513
Osimertinib Tedavisi İle Pulmoner Emboli Gelişen Metastatik Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri Vakası	514
Östrojen Reseptör Pozitif Meme Kanseri Hücrelerinden Salınan Eksozomların Tümörjenik Olmayan Meme Hücreleri.....	515
Üzerindeki Biyolojik Etkisi	515
Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Bir Adolesanda Sertralinin İndüklediği Kekemelik.....	517
Otomatik Meme Ultrasonunun Komplike Kist Tanısında Yeri: Koronal ve Sagittal Planda Görüntüleme	519
Otozomal Resesif Sendromik Olmayan İşitme Kayıplı Hastalarda GJB2 ve CLDN14 Genlerinin Genetik Analizi.....	520
Paliperidone Palmitat Kullanımına Bağlı Gelişen Nöroleptik Malign Sendrom Vakası: Bir Olgu Sunumu	521
Papiller Tiroid Mikrokarsinomlarında ve Malignite Potansiyeli Belirsiz Tiroid Tümörlerinde Brafv600e Mutasyon Analizi	523

Parkinson Hastalığı Olan Bireylerde Bilişsel Düzey İle Yaşam Kalitesi İlişkili Midir' Preliminer Sonuçlar	525
Parosteal Osteosarkomlu Hastaların Klinik Sonuçları	527
Patellofemoral Ağrı Sendromu Olan Bireylerin Ultrasonografik Bulgularının İncelenmesi	529
Pediatric Alanındaki Türkiye Kaynaklı COVID-19 Yayınları:.....	530
Bibliyografik Bir Analiz	530
Pediatric Tibial Shaft Kırıklarının Tedavisinde Monolateral Humeral Limb Rekonstrüksiyon Sistem (HLRS) Eksternal Fiksasyon Uygunu.....	532
Bir Seçenek midir ?	532
Pediatric ve Erişkin Palyatif Bakımda Demografik Verilerin Karşılaştırılması	534
Periferik Sinir Tümörünü Taklit Eden Atipik Hipotenar Çekiç Sendromu.....	536
Perkütan Endoskopik Gastrotomi İle Oluşan Abdominal Perforasyon: Bir Olgu Sunumu	538
Pistacia Terebinthus (Menengiç) Reçine Ekstresinin MDA-MB-231 Hücre Hattına Etkisi.....	540
Plateletten Zengin Plazma Uygulama Sıklığının Parsiyel Supraspinatus Yırtığı Medikal Tedavisinde Etkinliği.....	541
Postoperatif Ani Gelişen Solunum Sıkıntısı Negatif Basıncılı Pulmoner Ödem Olgu Sunumu	542
Postoperative Anti-N-Methyl-D-Aspartate (NMDA) Receptor Encephalitis After Surgical Resection of Teratoma	543
Postpartum Dönemde Gelişen Posterior Reversibil Ensefalopati Sendromu (Pres) ve Anestezi Yönetimi	544
Postpartum Serebrovasküler Olay, Olgu Sunumu	545
Progesteronları Yeniden Değerlendirme Zamanı	546
Thiopental Versus Propofol in Combination with Remifentanyl for Successful Classic Laryngeal Mask Airway Insertion: A Prospective, Randomised, Double-Blind Trial.....	548
Prostat Kanseri Hastalarında D Vitamini Düzeyleri ve Dislipideminin İncelenmesi.....	550
Prostat Kanseri Neoplastik Gelişiminde Oksidatif Stresin, Doku Mikroarray Yöntemi İle Farklı Yaş ve Irktaki Hastalarda İmmunohistokimyasal Olarak Değerlendirilmesi	551
Radyolojik Görüntülerde Calcaneus'un Morfometrik Ölçümleri.....	552
Rastgele Ormanlar ve Karar Ağaçları Algoritmaları Kullanılarak Anemi Tespiti: Laboratuvar Çalışmalarında Yapay Zeka	554
Refraksiyon Kusurunda Edof & Trifokal Lens Kullanımı İle mix-And-Match Oküler Lens İmplantasyonu	555
Relationship Between Stress Hyperglycemia Ratio and Mortality in Patients With Acute Coronary Syndrome	557
Retroperitonda Görülen Nadir Bir Kitle: Yüksek Dereceli İndiferansiyel Pleomorfik Sarkom.....	558
Sağlı Deri Follikülitinde Malassezia Sıklığı, Hastalığın Seyri ve Tedavi Yanıtları.....	559
Safra Kesesi Agenezisi: Olgu Sunumu	560

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Organ Bağışı ve Organ Nakli Hakkındaki Bilgilerinin İncelenmesi	561
Sağlıklı Erkek Sıçanlarda Oksimatrinin Serum GLP-1 ve DPP4 Düzeylerine Etkisi.....	562
SBÜ Dr Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Kliniği'ne Başvuran Meme Kanseri Hastalarının Bazı Epidemiyolojik Verileri	564
Scopus Veritabanında Günübürlük Anestezi Konusundaki Bilimsel Yayınların Bibliyometrik Analizi	566
Seftazidim-Avibaktam'ın Karbapenem Dirençli Pseudomonas Aeruginosa ve Klebsiella Pneumoniae İzolatlarına Karşı in Vitro Aktivitesi.....	568
Semitendinosus Oto Grefti İle Yapılan Ön Çapraz Bağ Rekonstrüksiyonu Kısa Dönem Klinik Sonuçlarının Değerlendirilmesi.....	569
Semptomatik Epilepsilerin Değerlendirilmesi	570
Sensörinöral İşitme Kayıplı Bireylerde Tinnitus ve Hiperakuzi İşitme Kalitesini Etkiler Mi ?.....	572
Sepiapterin Redüktaz (SPD) Enzim Defekti Olan Türk Hastanın Spr Geninde Homozigot Patojenik Mutasyonu	574
Sepsisli Genç Hastada Erken Başlanan Sitokin Hemofiltrasyon.....	576
Tedavisinin Etkisi.....	576
Serum Kromogranin a Seviyeleri, Koroner Arter Hastalığında SYNTAX Skoru İle İlişkilidir.	577
Sıçanlarda Sitalopramın İndüklediği QT Uzaması ve Miyokardiyal Hasarda Nikorandil'in Etkilerinin Değerlendirilmesi.....	578
Sıçanlarda Yüksek Fruktozlu mısır Şurubu Tüketimine ve Strese Metabolik Yanıtın Araştırılması.....	580
Sifiliz Tanısına Yönelik Yapılan Laboratuvar Testleri ve 2020-2022 Verileri	582
Sigara Kullanımının Hafif Koah'lı Olgularda ve Koah İçin Risk Altındaki Olgularda Hiperinflasyon Üzerine Etkisi	584
Sinapik Asit Sisplatinin Sebep Olduğu Akut Böbrek Hasarını Hafifletti	586
Sinonazal Hastalıklarda Ayırıcı Tanıya Yardımcı Radyolojik Bulgular	588
Skalen Lenf Nodu Biyopsisi Sonuçlarımız	589
Solid Meme Kitlelerinin Değerlendirilmesinde Doppler Ultrasonografinin Etkinliğinin Araştırılması .	590
Solid Organ Transplant Alıcılarında Human Papillomavirus Enfeksiyonunun Sıklığı, Klinik Özellikleri ve Risk Faktörleri: 10 Yıllık Tek Merkez Deneyimi	592
Solunum Fonksiyon Testinde Akım Volum Halkasının Tanı Koydurduğu Olgu Örnekleri	594
Sperm Kromatin Kondensasyonu ve Fibroblast Büyüme Faktörü 2(FGF2) Arasındaki İlişkisi	595
SR57227 Hidroklorürün C6 Hücre Hattında Glutamat Kaynaklı Eksitotoksositeye Karşı Etkisi	599
ST Segment Yükselmeli mi (STEMI) Nedeniyle Hastaneye Yatırılan Hastalarda Hastaneye Yatış Süresince Atriyal Fibrilasyon Gelişiminin Öngördürücüleri	601
ST Segment Yükselmeli Miyokard İnfarktüsü (STEMI) Nedeniyle Hastaneye Yatırılan Hastalarda Atriyal Fibrilasyon Gelişiminin Sonlanımlarla İlişkisinin Değerlendirilmesi.....	602
Staphylococcus Aureus'un Diyabeti Olan Hastalarda ki Ayak Enfeksiyonları ve Eşlik Edebilen Enfeksiyonlar	603

Subakut Tiroidit Tanısında Glukoz/lenfosit İndeksinin Önemi	604
Subjektif Gürültü Hassasiyeti ile Kekemelik İlişkisinin İncelenmesi: Bir Ön Çalışma	605
Sünnet Olmak İçin Geldik	607
T Lenfositlerdeki CD39 Ekspresyonunun Akut Lenfoblastik	608
Lösemideki Etkisi.....	608
Tamamlayıcı Beslenmeye ve Katı Gıdalara Başlama Zamanında Duyarlı Ebeveynlik Uygulamalarının Rolü	609
Tekrar Eden Histeroskopi İşlemlerine Bağlı Endometrial Faktör Gelişen Vakada Tek Canlı Doğum; Olgu Sunumu	611
Tekrarlayan Akut Pankreatitlerde Etiyolojik Faktörlerin Araştırılması.....	613
Tetik Parmak Tedavisinde Poliklinik Şartlarında İğne ile Gevşetme Yeterli Bir Tedavi Mi ?	615
The Effect of 7,8-Dihydroxyflavone On Thiol/disulfide, One of the Oxidative Stress Parameters, in Phenylketonuria Disease.....	617
The Role of rs4646421 Polymorphism in the Susceptibility to Idiopathic Pulmonary Fibrosis	619
Thiostrepton'un Malign ve Non Malign Hücrelerde Dna Hasar Yanıt Sistemine Etkilerinin Araştırılması	621
Thoracoabdominal Aneurysm Repair With Covered Tube Grafts After Visceral Debranching in the Era of Fenestrated and Branched Stent Grafts	623
Tip 2 Diyabetes Mellitusu Olan Hastalarda Hemoglobin A1C Düzeyi İle Tekrarlayan İdrar Yolu Enfeksiyonu Arasındaki İlişki	625
Tip 2 Diyabetli Bireylerde Diyet Asit Yüğü İle Beslenme Durumu Arasındaki İlişki.....	627
Tip 2 Diyabetli Hastalarda Polinöropati Gelişiminde Kritik Magnezyum ve HBA1C Değerleri	629
Topikal Avastin Uygulamasının Tavşan Oküler Enflamasyon Modelinde Etkinliği	631
Toplum Ruh Sağlığı Merkezinde Takipli Hastaların Mesleki İşlevsellikleri ve Sosyal Yardımlardan Yararlanma Düzeyleri.....	632
Torasik Paravertebral Blok Sonrası Pnömotoraks	633
Treatment in Cerebral Herniations.....	634
Tüm Vücut Işınlamasında Tomoterapi Tekniğinin Dozimetrik Değerlendirmesi	636
Tüp Torakostomi Sonrası Gelişen Nadir Komplikasyon: Gastroplevral Fistül	638
Türk Popülasyonunda Radyolojik Görüntüleme Yöntemleri Kullanılarak Femur Kemikinden Cinsiyetin Tahmini	640
Türkiye'de Acil Tıp Uzmanlık Tezleri Bilimsel Dergilerde Makale Olarak Yayınlanıyor Mu ?	642
Ülseratif Kolit ile İlişkili Şiddetli İlaç Aşırı Duyarlılık Reaksiyonlarının Yönetiminde in Vitro Diagnostik Testlerin Değeri.	644
Ultrasonografi Rehberliğinde Sinir Bloklarının Başarısında Nabız Oksimetre Perfüzyon İndex Değerlerinin Karşılaştırılması.....	646
Ultrastructural Evaluation of Day-Dependent Cisplatin Administration On Rat Cardiac Tissue	648
Ürolojik Cerrahi Sonrası 2 Pediatrik Olguda Postoperatif Poliüri ve Akut Hiponatremi	649

Vajinitli Kadınlarda Ureaplasma Urealyticum Sıklığı ve Antimikrobiyal Duyarlılığı.....	650
Vaka Raporu: Hipokampal Infarkt Sonrası Hafıza Kaybı	652
Varis Dışı Üst Gastrointestinal Kanamalı Hastaların Özellikleri	653
Vitamin D ve HBA1C İlişkisinin Diyabet Hastalarında Klinik Önemi	654
Vortiksetin Kullanımına Bağlı Gelişen Retrograd Ejakülasyon: Bir Vaka Sunumu	655
Xeroderma Pigmentosum ve Skuamoz Hücreli Kanseri Tanılı Olguda Uyanık Fiberoptik Entübasyon Deneyimimiz: Olgusu	657
Yaşlanmanın Farklı Beyin Bölgelerinde MnSOD, GPX, IL-6, IL-10 ve Klotho Gen Ekspresyonlarına Etkisi	659
Yenidoğanda Nadir Bir Tanı; Klippel-Trenaunay -Weber Sendromu	661
Yenidoğanlarda Cerrahi Gerektirmeyen Pnömooperitoneum	662
Yenidoğanlarda D Vitamini Eksikliğinin İdrar Enfeksiyonu İle İlişkisi	663
Yoğun Bakım Ünitesinde İskemik İnme ve İlaç İlişkili Hiperkinetik Hareket Bozukluğu	664
“Core” Bölgesine Uygulanan Egzersiz Programının Sedanter Bireylerin Denge Performanslarına ve Fonksiyonel Kapasitelerine Etkisi.....	665
Hiperglisemiye Bağlı Koreoatetoz.....	668
İyatrojenik Kaposi Sarkomu: Radyolojik Tanı Zorluğu Yaratın	669
Nadir Bir Olgusu	669
Kalça Kemiğinde Gelişen Kist Hidatiğe Sekonder Amiloidozis Olgusu	671
Karaciğerde Metastatik Kütle Nedeniyle Araştırılan Fasciola Hepatica Olgusu	672
Kardiyak Arrest Sonrası Başarılı Terapötik Hipotermi Uygulaması:.....	673
Olgusu	673
Nazal Septum Deviasyonlu Hastalarda Septoplasti Ameliyatının Nose Skalası İle Değerlendirilmesi .	675
Safra Kesesi ve Sistik Kanal Agenezisi: Olgusu.....	676
Türk Popülasyonunda BRCA1/BRCA2 Negatif Ailesel Meme Kanseri Hastalarında Kansere Yatkınlık Genlerinde Germline Varyantların Değerlendirilmesi	678
Yamanaka Faktörlerinin Kazandırdığı Kök Hücre Pluripotensinin Gelişim Sürecinde MiRNA-Gen-Transkripsiyon Faktörünün Düzenleyici Ağı	680
Yaşa Bağlı İşitme Kaybı İle Demans İlişkisi.....	682
Bilecik İlinde Tüketilen Etsiz Çiğ Köftenin Kimyasal ve Mikrobiyolojik Özellikleri ile Birlikte Aflatoksin B1 İçeriğinin Belirlenmesi.....	684
Bir Kedide Mezenterial Tetrathyridiosis Olgusu	686
Çeşitli Sebeplerle İyileşmeyen Yaralar İçin Pedikül Yapılı Flep Uygulamalarının Klinik Önemi	688
Gıda Zincirinde Mikroplastik Riski.....	689
Hayvanlarda Dilin Anatomik ve Histolojik Yapısının İncelenmesi	691
Linnaeus'un İki Parmaklı Tembel Hayvanında (Choloepus Didactylus) Cinsiyet Belirleme Bölgesi Y (SRY) Gen Amplifikasyonu İçin Pcr Testi ile Cinsiyet Tayini	692

Hepatit C tedavisinde Sofosbuvir/Velpatasvir/Voksilaprevir: Türkiye ilk gerçek yaşam verileri.....	693
Intrakardiyak Trombüsü Olan Behçet Tanılı Hastada Anestezi Yönetimi.....	694
1,2,4-Oksadiazol Türevi Bileşiklerin Karbonik Anhidraz İnhibitör Aktivitesi.....	695
1,2,4-Oksadiazol Türevi Bileşiklerin İn vitro Sitotoksik Aktivitesi.....	696
Gebelerde Huzursuz Bacak Sendromu Sıklığı ve Yaşam, Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi.....	698

Presentation ID / Sunum No: 501

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Alper Kürşat Demirkaya: 0000-0002-7994-7832

Aylin Ateş: 0000-0002-3742-9025

| 19

Bakteriyosinlerin Biyokimyasal ve Antimikrobiyal Özellikleri

Dr. Öğretim Üyesi Alper Kürşat Demirkaya¹, Araştırmacı Aylin Ateş¹

¹Bilecik Seyh Edebali University

*Corresponding author: Alper Kürşat

Özet: Günümüz dünyasında gıdanın raf ömrünün uzatılması, patojen mikroorganizmaların önlenmesi, gıda tasarrufu gibi nedenlerden ötürü gıda ürünlerinin korunması gerekmektedir. Mikroorganizmaların kimyasallara direnç kazanmasından ötürü hastalık yapıcı mikroorganizmaların önlenmesi için artık yeni alternatifler aranmaya başlanmıştır. Özellikle tüketicilerin bilinçlenmesinden dolayı kimyasal ve antibiyotiklere olan yönelim azalmış doğal olan koruyucu yöntemlere yönelim başlamıştır. Bu nedenle bakteriyosinlerin mikroorganizma kaynaklı bozulmaların azaltılmasında ve gıdaların korunmasında potansiyel koruyucu olarak uygulanması da önem kazanmıştır. Bakteriyosin uygulamasının tüketicinin de talep ettiği taze gıda, yemeye hazır gıda ve kimyasal koruyucu barındırmayan gıda seçenekleri için gereken fiziksel prosesleri azaltacağı beklenmektedir. Bu derlemede bakteriyosin sınıflandırılması, sentezlenmeleri, etki mekanizmaları, gıdalarda koruyucu olarak kullanılmaları üzerine durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Bakteriyosin, Sınıflandırma, Biyokoruyucu, Gıda Güvenliği

Biochemical and Antimicrobial Properties of Bacteriocins

Abstract: In today's world, food products need to be protected for reasons such as extending the shelf life of food, preventing pathogenic microorganisms and saving food. Due to the resistance of microorganisms to chemicals, new alternatives are now being sought to prevent disease-causing microorganisms. In particular, due to the awareness of consumers, the orientation towards chemical and antibiotic preservation methods has started. For this reason, bacteriocins have become more important in reducing microorganism-related degradations and applying them as potential preservatives in food preservation. It is expected that the application of bacteriocin will reduce the physical processes required for t In this review, bacteriocin classification, synthesis, mechanism of action, use as a preservative in foods are emphasized.he food choices required for fresh food, ready-to-eat food and chemical preservatives.

Keywords: Bacteriocin, Classification, Bioprotective, Food Safety

Presentation ID / Sunum No: 664

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6371-6562

| 20

Piyasada Bulunan Bazı Bisküvilerin Nişasta Sindirilebilirliği, Dirençli Nişasta Oranları ve Glisemik İndekslerinin in Vitro Olarak Değerlendirilmesi

**Dr. Öğretim Üyesi Burcu Uslu¹, Dr. Öğretim Üyesi Nihan Yıldız¹,
Doç.Dr. Mustafa Yaman²**

¹Yüksek İhtisas Üniversitesi

²İstanbul Sabahattin Üniversitesi

*Corresponding author: Burcu Uslu

Özet: Nişastanın sindirimi ve emiliminin hızı, bir öğüne verilen metabolik tepkinin belirleyicisi olabilir. Yavaş sindirilen ve emilen karbonhidratların, diyabet ve hiperlipidemi gibi metabolik hastalıkların diyet tedavisinde olumlu etkilerini ispatlayan birçok çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı Türkiye’de yaygın olarak tüketilen bazı bisküvilerin; sırasıyla kakaolu bisküvi, tam tahıllı sade bisküvi, tam tahıllı bisküvi, limon lifli bisküvi; glisemik parametrelerini sindirim enzimlerine dayalı bir in vitro analitik hidroliz indeks prosedürü ile değerlendirmektir. Toplam nişasta içeriği, tam tahıllı sade bisküvide en yüksek ve tam tahıllı bisküvide en düşük olmak üzere $0,594\pm0,001$ ila $0,717\pm0,001$ arasında değişmiştir. Dirençli nişasta içeriği en düşük beyaz ekmekte ($0,225\pm0,003$), en yüksek limon lifli bisküvide ($0,316\pm0,002$) bulunmuştur. Hızlı sindirilebilir nişasta açısından en yüksek değer tam tahıllı sade bisküvide ($0,221\pm0,004$) iken en düşük limon lifli bisküvidir ($0,90\pm0,003$). Glisemik indeks değerleri, in vitro nişasta sindirilebilirliğine göre hesaplanmış ve limon lifli bisküvi $84,7\pm0,1$ ila tam tahıllı sade bisküvi $95,8\pm0,1$ arasında değişmiştir. Besinlerin glisemik indeksini etkileyen etmenler arasında diyet posası da bulunmaktadır. Analiz edilen bisküvilerde limon lifli bisküvinin glisemik indeks değerinin diğerlerine göre düşük çıkması bu sebeple açıklanabilir. Bu çalışmanın sonuçlarına göre diyabet gibi birçok kronik hastalıkta kan glukozunu kontrol altına almak için fonksiyonel ürünler geliştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Glisemik İndeks, Dirençli Nişasta, Toplam Nişasta, Atıştırmalık, in Vitro

In Vitro Evaluation of Starch Digestibility, Resistant Starch Ratio and Glycemic Index of Some Commercial Biscuit

Abstract: The rate of digestion and absorption of starch can be a determinant of the metabolic response to a meal. There are many studies proving the positive effects of slowly digested and absorbed carbohydrates in the diet treatment of metabolic diseases such as diabetes and hyperlipidemia. The aim of this study is to produce some biscuits that are widely consumed in Turkey; cocoa biscuits, whole-grain plain biscuits, whole-grain biscuits, lemon-fiber biscuits, respectively; to evaluate their glycemic parameters with an in vitro analytical hydrolysis index procedure based on digestive enzymes. The total starch content ranged from 0.594 ± 0.001 to 0.717 ± 0.001 , with the highest in whole-grain plain biscuits and the lowest in whole-grain biscuits. The lowest resistant starch content was found in white bread (0.225 ± 0.003) and the highest in lemon fiber biscuit (0.316 ± 0.002). In terms of fast digestible starch, the highest value is in whole grain plain biscuit (0.221 ± 0.004), while the lowest is lemon fiber biscuit

(0.90 ± 0.003). The glycemic index values were calculated according to in vitro starch digestibility and ranged from 84.7 ± 0.1 for lemon fiber biscuits to 95.8 ± 0.1 for whole grain plain biscuits. Dietary fiber is among the factors affecting the glycemic index of foods. This can be explained by the fact that the glycemic index value of the lemon fiber biscuit was lower than the others in the analyzed biscuits. According to the results of this study, functional products can be developed to control blood glucose in many chronic diseases such as diabetes.

Keywords: Glycemic Index, Resistant Starch, Total Starch, Snack, in Vitro

Presentation ID / Sunum No: 710

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5792-5851- 0000-0002-6360-013X

| 22

Bruksizm Hastalarında Kuru İğneleme (Ims) Terapisi

Arş.Gör. İpek Çubukcu¹, Uzm. Dr. Canan Seyhan
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet: Miyofasiyal ağrı, popülasyonda sık görülen, temporomandibular eklem bozukluklarının yaygın bir semptomudur. Ancak kişiler semptomları ağırlaşp, günlük hayatlarını etkilediğinde hekime başvurmaktadır. Tedavi yöntemleri çok çeşitlidir; ancak son yıllarda ağrıyı azaltmadaki basitliği ve etkinliği nedeniyle özellikle çiğneme kaslarında iğneleme tedavilerine ilgi artmaktadır. Literatür incelendiğinde kuru iğnelemenin ciddi yan etkisinin bulunmadığı görülmüştür. Ciddi sistemik rahatsızlığı bulunmayan, iğne fobisi olmayan kişilere uygulanabilen kuru iğnelemenin miyofasiyal ağrıyı azalttığı, ağız açıklığını arttırdığı gösterilmiştir. Bu makalede miyofasiyal ağrı, tedavi çeşitleri, kuru iğnelemenin endikasyonu, olası riskleri ve sonuçları değerlendirilmiştir. Bruksizm ve miyofasiyal ağrı durumlarında kuru iğneleme, kısa sürede sonuç alınması ve düşük komplikasyon riski bulunması sebebiyle iyi bir tedavi alternatifidir.

Anahtar Kelimeler: Bruksizm, Kuru İğneleme, Miyofasiyal Ağrı

Dry Needling (Ims) Therapy for Bruxism

Abstract: Myofascial pain is a common symptom of temporomandibular joint disorders common in the population. However, people consult a doctor when their symptoms worsen and affect their daily lives. Treatment methods are very diverse; However, in recent years, there has been an increasing interest in needling treatments, especially in chewing muscles, due to their simplicity and effectiveness in reducing pain. When the literature was examined, it was seen that there were no serious side effects of dry needling. It has been shown that dry needling, which can be applied to people who do not have serious systemic diseases and do not have a needle phobia, reduces myofascial pain and increases mouth opening. In this article, myofascial pain, treatment types, indications, possible risks and consequences of dry needling were evaluated. In cases of bruxism and myofascial pain, dry needling is a good treatment alternative due to its rapid results and low complication risk.

Keywords: Bruxism, Dry Needling, Myofascial Pain

Presentation ID / Sunum No: 648

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7997-4104

| 23

Çoklu Diş Anomalilerine Dair Olgu Sunumu

Dt Ebrar Arslantürk
Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: AMAÇ:Diş anomalileri bireylerin günlük hayatlarına devam etmelerini zorlaştıran estetik,fonetik ve psikolojik problemlere neden olur. Bireylerin şikayetleri doğrultusunda protetik tedavi seçenekleri değerlendirilebilir. Bu olgu sunumunda gömülü kanin,peg lateral ve süt dişi varlığı olan hastamızın zirkonya destekli porselen protez ile rehabilitasyonu anlatılmıştır. OLGU:34 yaşındaki erkek hasta, 2022 Temmuz ayında ön bölgedeki estetik problemler ile kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnez ve yapılan ağız içi muayene sonucunda hastada normal lateral boyutundan küçük ve genellikle konik formda peg lateral olduğu gözlemlenmiştir. Gömülü diş prevelansı en yüksek ikinci diş olan kanin ve düşmesi gereken dönemde düşmeyip varlığını sürdüren 63 numaralı süt dişi tespit edilmiştir.Yapılan ağız içi muayenede hastanın periodontal dokuların sağlıklı olduğu, tüberkül ilişkilerinin normal olduğu gözlenmiştir. Oklüzyon şekli kanin koruyuculudur ve ilgili dişler arasında yatay ve dikey yönde restorasyon için yeterli hacmin mevcut olduğu gözlemlenmiştir.Hasta ile yapılan tedavi planlaması sonrasında metal destekli sabit protezlere kıyasla daha estetik olan zirkonya altyapılı sabit protezlerin yapılması kararlaştırılmıştır. 63 numaralı süt dişinin stabilizasyona faydalı olacağı düşünülerek planlamaya dahil edilmiştir. Ön bölgede preparasyonu takiben kondenzasyon silikonu (C tipi silikon) ile ölçü alınmıştır. Preparasyondan önce alınan ölçü kullanılarak direkt yöntemle geçiciler hazırlanmış ve aynı gün hastaya uygulanmıştır. Ölçü alımından 4 gün sonra zirkonya alt yapı provası, 10 gün sonra ise dentin prova yapılmıştır. Dentin provada oklüzyon kontrolü ve estetik değerlendirmeler yapıp, hastanın da onayı alınarak bitim aşamasına geçilmiştir. Glaze sonrası gelen sabit protez polikarboksilat simanla simante edilmiş, hasta hijyen motivasyonu ve periyodik kontroller konusunda bilgilendirilmiştir. SONUÇ:Dişlerin şekil ve durum anomalileri hastaları estetik ve fonksiyonel olarak rahatsız etmekte ve çözüm arayışına düşürmektedir. Bu tip durumlarda sıklıkla sabit protetik tedaviler uygulanmaktadır. Bu hastadaki lateral peg, persiste süt dişi ve gömülü kanin varlığı gibi çoklu anomalilerin bir arada görüldüğü hastalarda detaylı radyolojik ve intraoral muayene sonrası interdisipliner planlamanın yapılması gerektiği düşünülmektedir. Zirkonya destekli porselenler ile fonksiyonel ve estetik protezler elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Seramik, Kron, Anterior Estetik,peg Lateral,sabit Protez

Presentation ID / Sunum No: 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4476-5745

| 24

Diyot Lazerle Melanin Depigmentasyonu Tedavisi ve Repigmentasyon Oranı

Dr. Öğretim Üyesi Eser Elemek
Gelişim Üniversitesi

Özet: Melanin, dişeti epitelinin bazal ve suprabazal tabakalarında yer alan kahverengi bir pigmenttir ve fizyolojik dişeti pigmentasyonunda önemli rol oynar. Epitelin kalınlığı, keratinizasyon derecesi, kan damarlarının varlığı ve miktarı melanin pigmentasyonunun derecesini belirler. Endokrin bezlerinin fonksiyonu, ultraviyole radyasyon, sigara ve ilaç kullanımı melanin hiperpigmentasyonuna sebep olabilir. Bu aşırı pigmentasyonu ortadan kaldırmak için döner aletler, cerrahi bistüriler, elektrocerrahi, radyocerrahi ve lazer uygulamaları kullanılmaktadır. Dokuda ablasyon etkisi, dekontaminasyon, hemostaz ve daha az postoperatif ağrı gibi avantajlarından ötürü günümüzde depigmentasyon tedavisinde lazerler daha sıklıkla tercih edilmektedir. Kullanılan teknik ya da enstrümana bağlı olmaksızın tedavi edilen olgularda repigmentasyon görülebilir. Bu durum tam olarak bilinmemekle birlikte çevre dokulardan aktif melanositlerin tedavi edilen bölgeye göçüne bağlı olduğu düşünülmektedir. Bu vaka serisinde 810 nm diyot lazer yardımıyla 1,3 watt gücünde, sürekli modda ve dokulara temas edecek şekilde dişeti melanin depigmentasyonu tedavisi uygulanan 5 hastanın 24 aydan 48 aya kadar takibi ve repigmentasyon oranı değerlendirildi. Bunun için melanin pigmentasyon indeksi (MPI) kullanıldı. Hastaların sadece birinde repigmentasyon görüldü (MPI; Skor 1) ve takip süresi 48 aydı. Diyot lazerle melanin depigmentasyonu güvenilir bir işlemdir ve tedavi sonrası dört yıla kadar repigmentasyon oranı düşüktür. Ancak repigmentasyon oranını belirlemede daha fazla sayıda hasta grubu olan uzun süreli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Diyot Lazer, Melanin Depigmentasyonu, Repigmentasyon

Melanin Depigmentation Treatment by Diode Laser and Repigmentation Rate

Abstract: Melanin is a brown pigment found in basal and suprabasal layers of gingival epithelium and has an important role in physiologic gingival pigmentation. The degree of melanin pigmentation is determined by the thickness of epithelium, the amount of keratinization and the presence of blood vessels. The function of endocrin glands, ultraviolet radiation, smoking and medication can cause melanin hyperpigmentation. In such cases, depigmentation can be performed by rotary instruments, scalpels, electrosurgery, radiosurgery or lasers. Laser treatment is mostly preferred for having advantages such as ablation, decontamination, hemostasis and minimal postoperative pain. However, repigmentation can be observed due to the different techniques and instruments used. This can be explained by the migration of active melanocytes from peripheral tissues to the previously treated areas. In this case series, depigmentation procedure was applied in five patients by 810 nm wavelength diode laser in contact mode (Cheese® Wuhan, China). The fiber-optic laser tip at 1.3 watt power in continuous mode was kept in horizontal direction in pigmented areas. The patients were observed from 24 to 48 months and repigmentation rate was assessed by melanin pigmentation index (MPI). Repigmentation was seen in only one patient with a 48-month follow-up (MPI; Score 1). Melanin depigmentation by

diode laser is safe and repigmentation up to four years is relatively low. However, studies with more patients and longer follow-up periods are needed to determine repigmentation rate more precisely.

Keywords: Diode Laser, Melanin Depigmentation, Repigmentation

Presentation ID / Sunum No: 639

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6353-9650

| 26

Gömülü 48 Nolu Diş İle Birlikte Görülen Glanduler Odontojenik Kist : Vaka Sunumu

**Arş.Gör. Elif Akbaş¹, Arş.Gör. Mahide Büşra Başkan¹, Doç.Dr. Hülya Çakır Karabaş¹,
Prof.Dr. Necat Vakur Olgaç¹**

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Elif Akbaş

Özet: Glanduler odontojenik kistler odontojenik kistler arasında %0.2'lik görülme insidansına sahip olan nadir görülen gelişimsel kistlerdir (1,2). Patognomik klinik ve benzersiz histopatolojik özelliklerine rağmen lezyon agresif, ağrısız ve yavaş büyüme paterni gösterip sıklıkla nüks insidansı olduğu öne sürülmüştür (1,2) Glandular odontojenik kistlerin çoğunluğunun iyi sınırlı, uniloküler radyolusens lezyonlar olduğu ve mandibula anteriorda sıklıkla izlendiği belirtilmiştir.(3) Erkekler kadınlardan yaklaşık 3 kat daha fazla etkilenip ortalama 4. Dekatta görülür.(6) Tedavisinde enükleasyon, blok rezeksiyon, marjinal rezeksiyon ve periferik osteotomi yapıldığı vakalarda nüks oranının azaldığı bildirilmiştir. (5) İstanbul Üniversitesi Ağız,Diş ve Çene Radyolojisi kliniğimize dental sebeplerle başvuran hastamızdan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı, 7 aydır sol mandibulada uyuşukluk hissettiği fakat ağrı olmadığı öğrenilmiştir. Kliniğimizde çekilen konik ışınli bilgisayarlı tomografide 48 nolu gömülü dişin etrafında, mandibula bazisinden ramusa doğru uzanım göstermiş, mandibular kanalı içine alan, retromolar bölgede kortikal kemikte perforasyon yapan sınırları belirli multilokuler lezyon izlenmiştir. İlgili lezyon içerisinde kalsifik odaklar izlenip minimal ekspansiyon yaptığı görülmüştür. Cerrahi kliniğimizde yapılan eksizyonel biyopsi sonucunda histopatolojik tanısı glandular odontojenik kist olarak belirlendi. Kistin tedavisi olarak enükleasyon ile birlikte 48 nolu dişin çekimi uygulanmıştır. Hasta nüks açısından takip altına alınmıştır. Bu çalışmanın amacı literatürde nadir görülen gömülü 20 yaş diş ile birlikte görülen glandular odontojenik kisti radyolojik, histopatolojik ve cerrahi olarak sunup literatüre katkı sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Glandular, Odontojenik Kist, Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi, Histopatoloji, Enükleasyon

Glandular Odontogenic Cysts With Impacted Teeth 48: Case Report

Abstract: Glandular odontogenic cysts are rare developmental cysts with an incidence of % 0,2 among all odontogenic cysts(1,2). Despite is pathognomonic clinical and unique histopathological features, it has been told that the lesion shows an aggressive, painless and slow growth pattern, with a frequent incidence of recurrence(1,2)It is stated that the majority of glandular odontogenic cysts are well-defined lesions which have unilocular radiolucency and they are usually observed in the anterior mandibula(3). Men are affected about three times more than women and these type of cysts are generally seen in the 4th decade(6). It has been reported that the recurrence rate decreased when enucleation, block resection and peripheral osteotomy are performed as the treatment(5). In the anamnesis taken from the patient who applied to Istanbul University Oral,Dental and Maxillofacial Radiology clinic for dental problems,it

was noted that he did not have any systemic disease, and he felt numbness in the left of his mandible for 7 months with no pain. Cone-beam computed tomography taken in our clinic showed a multilocular lesion with definite borders, extending from the base of the mandible to the ramus, around the right lower wisdom tooth, encompassing the mandibular canal and perforating the cortical bone in the retromolar region. Calcific areas were observed within the related lesion and it was observed that it made minimal expansion. As a result of excisional biopsy performed in the oral and maxillofacial surgery department of our faculty, the histopathological diagnosis was shown as glandular odontogenic cyst. As the treatment of the cyst, tooth 48 was extracted with enucleation. The patient was followed up for recurrence. The aim of this study is to contribute to the literature radiologically, histopathologically and surgically by presenting the glandular odontogenic cyst, which is rarely seen together with the impacted wisdom teeth.

Keywords: Glandular, Odontogenic Cyst, Cone Beam Computed Tomography, Histopathology, Enucleation

Presentation ID / Sunum No: 597

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6585-5796

| 28

Katekol-O-Metiltransferaz Geni Rs4680 Polimorfizminin Trigeminal Nevralji Yatkınlığına Etkisinin İncelenmesi

**Nuraleyra AKARSU¹, Özlem Özge Yılmaz¹, Beste Tacal Aslan²,
Fatma Güngör³, Gühan Dergin³, Korkut Ulucan²**

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul, Türkiye

³Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul, Türkiye

*Corresponding author: Beste Tacal Aslan

Özet: Katekol-o-metiltransferaz geni rs4680 polimorfizminin trigeminal nevrojji yatkınlığına etkisinin incelenmesi Nuraleyra AKARSU¹, Özlem Özge Yılmaz¹, Beste Tacal Aslan², Fatma Güngör³, Gühan Dergin³, Korkut Ulucan² 1Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye 2 Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul, Türkiye 3Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul, Türkiye Giriş ve Amaç: Trigeminal nevrojji (TN), baştaki en yaygın sinirlerden biri olan trigeminal veya 5. kranial siniri etkileyen kronik bir ağrı durumudur. Katekol-O-metiltransferaz, katekol içeren substratları; epinefrin, norepinefrin, ve dopamin gibi katekolaminleri deaktive eden bir enzimdir. Trigeminal nevrojjinin genetik sebepleri pek çok çalışma ile araştırılmış olup, KOMT geni polimorfizminin de migren, fibromiyalji gibi çeşitli ağrılarla ilişkisi saptanmıştır. Bu bilgilerden yola çıkarak çalışmamızda trigeminal nevrojji ile KOMT geni rs4680 polimorfizmi arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Yöntem: Çalışmamıza 10 trigeminal nevrojji hastası katılmıştır. Hastalardan alınan venöz kanlardan izolasyonu yapılan DNA'lar kullanılmıştır. KOMT rs4680 tek nükleotit polimorfizmi, izole edilen DNA materyalinden Real-Time PCR cihazı (StepOne Plus, USA) ile Taqman Genotyping Assays (Applied Biosystems Foster City, CA, USA) genotipleme kitleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bulgular: KOMT rs4680 incelemelerinde trigeminal nevrojji hastalarından 2'sinin AA, 6'sının AG, 2'sinin GG genotipi taşıyıcıları (yüzdelele sırasıyla %20, %60, %20) oldukları belirlendi. Hastalar arasında 10 A alleli gözlenirken, 10 G alleli taşıyıcılığı tespit edildi. Kohort çalışmamızda elde edilen sonuçlara ve KOMT genotip değerlendirmesi sonuçlarına göre AG genotipinin dominant; A ve G allellerinin eşit derecede dominant olduğu saptandı. Sonuç: Şu ana kadar yaptığımız çalışmalardan elde ettiğimiz veriler doğrultusunda kontrol ve hasta grubu arasında gerçekleştirilen kıkare analizleri sonucunda KOMT genotip (p=0,62) ve allelik (p=0.43) frekansları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır. Örneklem grubumuz artırılarak çalışmalara devam edilecektir. Buna bağlı olarak AG genotipinin daha yaygın olduğunu tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: Trigeminal Nevralji, Komt, Polimorfizm

Presentation ID / Sunum No: 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4404-1547

| 29

Klinik Muayene Bulgularıyla Temporomandibular Eklem Hastalıklarında Ağrı Bozukluklarının Ultrasonografi ile Değerlendirilmesi

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Faruk Ertürk¹, Dr. Öğr. Üyesi Merve Yelken Kendirci¹, Prof.Dr. İlknur Özcan¹, Prof. Dr. Bilge Gökçen Röhlig²

¹Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi AD

*Corresponding author: Ahmet Faruk Ertürk

Özet: Amaç: Amerikan Orofasiyal Ağrı Akademisi tarafından tanımlanan Temporomandibular Eklem Disfonksiyonu, eklemlerin ve çiğneme kaslarının neden olduğu problemleri ve çiğneme sisteminin tüm fonksiyonel bozukluklarını içeren bir terimdir. Bu terim, orofasiyal bölgede ağrı, ağız açıklığında kısıtlama, çiğneme kaslarında yorgunluk hissi ve TME'deki sesler gibi semptomlarla karakterize kas-eklem bozukluklarını tanımlar. Çalışmamızda klinik muayene bulgularıyla eklem hastalıklarında ağrı bozukluklarının USG ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmamıza 01.01.2020 ve 01.01.2021 tarihleri arasında TME rahatsızlıkları nedeni ile müracaat eden 18 yaş üstü 100 hasta katılmıştır. Hastaların klinik muayenesinde araştırma tanı kriterleri açısından hekimin doldurduğu Temporomandibular Disfonksiyon/Tanı Kriterleri formu ve hastaların doldurduğu Ağrı Bilgi Formu kullanılmıştır. Hastaların radyolojik muayenesinde Lineer ve Intraoral Problar uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan ve ağrı bozukluğu tanısı konulan hastaların USG verileri değerlendirildiğinde sadece kasılı haldeki sol masseter kas kalınlığında tanı grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmüş olup ($p<0,005$) diğer parametrelerde istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemiştir. Tartışma ve Sonuç: Ayrıntılı klinik, fiziksel ve ilave psikolojik muayeneler TMD tanısı için altın standart olarak kabul edilir. Yöntem, bu tür bilgileri oluşturmazsa prosedürün maliyet-fayda oranı çok düşüktür. Bununla birlikte TMD'nin klinik tanısı objektif bir değerlendirme ile birlikte hastanın semptomlarına da dayandığı için araştırmacılar, TME hastalıklarının sadece klinik muayene ile güvenilir bir şekilde değerlendirilemeyeceğini bildirmişlerdir. Sonuç olarak bizim çalışmamızda da görüldüğü ağrı bozukluklarında USG tanıda yardımcı araç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Fizik Muayene, Tanı, Temporomandibular Eklem, Temporomandibular Eklem Bozuklukları, Ultrasonografi

Ultrasonography Evaluation of Pain Disorders in Temporomandibular Joint Diseases With Clinical Examination Findings

Abstract: Aim: Temporomandibular Joint Dysfunction, defined by the American Academy of Orofacial Pain, is a term that includes all functional disorders of the masticatory system and problems caused by the joints and masticatory muscles. This term describes musculoskeletal disorders characterized by pain in the orofacial region, restriction in mouth opening, a feeling of fatigue in the masticatory muscles, and noises in the TMJ. Our study aimed to evaluate pain disorders in joint diseases by USG with clinical examination findings. Method: 100 patients over 18 who applied for TMJ disorders between 01.01.2020

and 01.01.2021 participated in our study. In the clinical examination of the patients, the Temporomandibular Dysfunction/Diagnostic Criteria form filled by the physician and the Pain Information Form filled by the patients were used in terms of the research diagnostic criteria. In the radiological examination of the patients, Linear and Intraoral Probes were applied Results: When the USG data of the patients who participated in the study and were diagnosed with pain disorder were evaluated, a statistically significant difference was observed between the diagnosis groups only in the left masseter muscle thickness in the contracted state ($p<0.005$) and no statistically significant difference was observed in other parameters. Discussion and Conclusion: Detailed clinical, physical and additional psychological examinations are considered the gold standard for diagnosing TMD. If the method does not generate such information, the cost-benefit ratio of the procedure is meager. However, since the clinical diagnosis of TMD is based on the patient's symptoms together with an objective assessment, researchers have reported that TMJ diseases cannot be reliably evaluated by clinical examination alone. In conclusion, USG can be used as an additional tool in diagnosing pain disorders, which was also seen in our study.

Keywords: Diagnosis, Physical Examination, Temporomandibular Joint, Temporomandibular Joint Disorders, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No: 614

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0161-6635

| 31

Komplike Kron Kırığı Görülen Daimi Dişlerde Cvek Ampütasyonu Vaka Serisi

Öğr. Gör. Yeşim Baykal¹, Dr. Öğr. Üyesi Solmaz Mobaraki¹

¹Van YYÜ Diş Hekimliği Fakültesi

Özet: Komplike Kron Kırığı Görülen Daimi Dişlerde Cvek Ampütasyonu Vaka Serisi Cvek pulpotomi olarak da adlandırılan parsiyel pulpotomi, spontan ağrı öyküsü olmayan ve klinik değerlendirmede perküsyon hassasiyeti ve / veya yumuşak dokuda şişme olmayan bir dişte çürük veya travmatik pulpa ekspozu meydana geldiğinde uygulanan bir tedavidir. Radyografide kemik kaybı ve patolojik kök rezorbsiyonu olmamalıdır. Parsiyel pulpotomi, koronal pulpa dokusunun sağlıklı pulpa seviyesine kadar kaldırılması anlamına gelir. Travmatik bir yaralanma sonrası pulpa reaksiyonuna göre bu seviye doğru bir şekilde belirlenebilir. Bu prosedür genellikle Cvek pulpotomi olarak adlandırılır. Pulpotomi prosedürü, pulpanın sadece bir kısmını çıkarmayı, enflamatuvar veya dejeneratif değişiklikleri olan dokuyu ortadan kaldırmayı ve altta yatan sağlıklı pulpa dokusunu bozulmadan bırakmayı içerir.

Anahtar Kelimeler: Parsiyel Pulpotomi, Cvek Ampütasyonu

Case Series of Cvek Amputation in Permanent Teeth With Complicated Crown Fractures

Abstract: Partial pulpotomy, also known as Cvek pulpotomy, is a treatment that occurs when caries or traumatic pulp exposure occurs in a tooth without a history of spontaneous pain and without percussion results and/or soft tissue swelling in clinical evaluation. It does not consume bone loss and pathological root resorption on radiography. This level can be accurately determined according to the pulp study after a traumatic injury. This surgery is often called Cvek pulpotomy. The form of pulpotomy enlarges only a portion of the pulp, involves removing tissue that is an inflammatory or degenerative site and leaving the underlying healthy pulp results intact.

Keywords: Partial Pulpotomy, Cvek Amputation

Presentation ID / Sunum No: 462

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7444-9623

| 32

Kompozit Rezinlerin Mineye Bağlanma Dayanımını Arttırmak İçin Uygulanan Ek Yüzey İşlemlerinin Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Ülkü Tuğba Kalyoncuoğlu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Dış Hekimliği Fakültesi
Protetik Dış Tedavisi AD

Özet: Adeziv simanların mineye bağlanma dayanımını arttırmak için ek yüzey işlemlerinin etkileri değerlendirilmiştir. 24 restore edilmemiş ve çürüksüz insan azı dişi, yüzey işlemi için bukkal yüzler konumlandırılmış olarak otopolimerize akrilik içerisine gömüldü. Örnekler sırasıyla hava ile pürüzlendirme (İşlem1), Poliakrilik asit ile pürüzlendirme (İşlem2), Fosforik asitle pürüzlendirme (İşlem3), kontrol grubu (İşlem4) olmak üzere 4 farklı gruba ayrıldı. Her diş için kompozit rezin diskler hazırlandı ve tüm örnekler ikiye bölünerek iki farklı tipte (MaxCem Elite Chroma: Grup M, Unicem: Grup U) rezin siman ile yapıştırıldı. Mikro gerilim bağlanma dayanıklılığı (uTBS), kırılmaya kadar 1 mm/dak'lık hızda universal test cihazı tarafından değerlendirildi. Numuneler SEM altında farklı büyütme oranlarında incelendi. Tek yönlü ANOVA, ardından Tukey'nin HSD testi uygulandı. İstatistiksel analiz sonucunda Grup M için, Tedavi 2 ve 1 yüksek μ TBS gösterdi ($P<0.05$). Grup U için, Tedavi 3 ve 4 daha yüksek μ TBS'yi ($P>0.05$), Tedavi 2 ve 1 daha düşük μ TBS ($P>0.05$) göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Kompozit Rezin, Mine, Yüzey İşlemleri, Adezyon

Effects of Additional Surface Treatments to Improve Bond Strength of Resin Cements to Enamel for Composite Resins

Abstract: To evaluate the effects of additional surface treatments to improve the bond strength of adhesive resin cements to enamel. 24 unrestored and caries-free, human molars were embedded in auto-polymerizing acrylic resin with buccal surfaces positioned for the surface treatment. The samples were divided into 4 different groups: roughing with air abrasion (Treatment1), polyacrylic acid roughening (Treatment2), phosphoric acid roughing (Treatment3) and control group (no treatment; Treatment4), respectively. Light polymerized composite resin discs were prepared and luted to enamel surfaces using two different types of (MaxCem Elite Chroma: Group M, Unicem: Group U) resin cements. All specimens were stored in distilled water for 24 hours. Microtensile bond strengths (μ TBS) were evaluated by a universal testing machine at a crosshead speed of 1 mm/min until fracture. Samples were observed under the SEM at different magnifications. One-way ANOVA is applied followed by the Tukey's HSD test. Statistical analysis revealed the followings. At Group M, Treatment 2 and 1 showed μ TBS ($P<0.05$). At Group U, Treatment 3 and 4 represented higher μ TBS ($P>0.05$), Treatment 2 and 1 represented lower μ TBS ($P>0.05$).

Keywords: Composite Resin, Enamel, Surface Treatments, Adhesion

Presentation ID / Sunum No: 422

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1880-9276/0000-0002-3978-2113/0000-0001-9006-5630

| 33

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Stereolojik Yöntemlerle Yapılan Hacimsel Hesaplamalarda Dilim Sayısının Etkisi

Dr. Sedef Ayşe Taşyapan¹, Prof.Dr. Saadettin Kayıpmaz², Prof.Dr. İlknur Özcan³

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi ABD

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi ABD

³Biruni Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi ABD

*Corresponding author: Sedef Ayşe Taşyapan

Özet: Amaç: Bu araştırmanın amacı konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) kullanılarak stereolojik yöntemlerle elde edilen hacim hesaplamalarına dilim sayısı tercihinin hesaplamalardaki etkisini belirlemektir. Yöntem: 7 adet sığır femur kemiği kondil bölgesinde oluşturulan 35 adet düzensiz sınırlı intraosseöz defektin planimetri ve nokta sayım tekniği kullanılarak 2-20 dilim arasında çeşitli dilim aralıklarında hacimsel hesaplamaları yapılmıştır. Tüm hesaplanan değerler birbirleri ile kıyaslanmıştır. Bulgular: Nokta sayım tekniği ve planimetri yöntemlerinde dilim sayıları birbirleri ile karşılaştırıldığında istatistiksel bir fark görülmemiştir. Kullanılan teknikler ile kesitler arasında hacim değerleri açısından korelasyona bakıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon bulunamamıştır ($p>0,05$). Tartışma ve Sonuç: Çalışmamızda nokta sayım tekniği ile planimetri yöntemleri kullanılarak yapılan hacimsel hesaplamalarda dilim sayısı açısından birbiri ile uyumlu olduğu tespit edilmiştir. Bu sonucun defekt hacimlerinin istatistiksel bir fark oluşturmayacak boyutlarda olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Stereoloji, Planimetri, Hacimsel Değerlendirme, Nokta Sayım Tekniği

The Effect of the Number of Slices On Volumetric Calculations Made With Stereological Methods Using Cone Beam Computed Tomography

Abstract: Purpose: This study aims to determine the effect of slice number preference on volume calculations obtained by stereological methods using cone-beam computed tomography (CBCT). Method: 35 irregular intraosseous defects were created in the condyle region of 7 bovine femur bones. Volumetric calculations were made using planimetry and point-counting technique in slice intervals between 2-20 slices. All calculated values were compared with each other. Results: There was no statistical difference when the slice numbers were compared in the point-counting and planimetry methods. Considering the correlation between the techniques used and the volume values of the sections, no statistically significant correlation was found ($p>0.05$). Discussion and Conclusion: Our study determined that the volumetric calculations made using the point-counting and the planimetry methods were compatible with each other regarding the number of slices. This result is thought to be due to the size of the defect volumes, which will not make a statistical difference.

Keywords: Cone Beam Computed Tomography, Stereology, Planimetry, Volumetric Evaluation, Point-Counting Method

Presentation ID / Sunum No: 796

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0192-2408

| 34

Mandibular Retrognati Hastalarında İki Farklı Fonksiyonel Apareyin Alt ve Üst Çene Hacmine Etkilerinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografide İncelenmesi

Dr. Emre Naiboğlu¹, Prof.Dr. Mehmet İrfan Karadede²

¹Özel Nill Dent Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Emre Naiboğlu

Özet: Bu çalışmanın amacı, Bionator ve Forsus FRD EZ2 apareylerinin maksilla ve mandibula hacmine olan etkilerini konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) ile incelemektir. Çalışmamız 3 gruptan oluşmaktadır. Bionator grubu (n=20), Forsus grubu (n=20) ve kontrol grubu (n=20). Çalışmamızda toplamda 60 birey değerlendirilmiştir. Bionator grubunu (15 kız, 5 erkek) oluşturan bireylerin yaş ortalaması 12 yıl 1 ay iken, Forsus grubunu (11 kız, 9 erkek) oluşturan bireylerin yaş ortalaması 12 yıl 9 aydır. Kontrol grubunu (9 kız, 11 erkek) oluşturan bireylerin yaş ortalaması 13 yıl 8 aydır. Çalışmamız, mandibular retrognatiye sahip low angle büyüme paternine sahip Sınıf II Div 1 anomalili hastalar üzerinde yürütülmüştür. Tedaviye alınan bireyler büyüme gelişimin peak dönemindeydir. Bionator grubunda CBCT verileri apareyin uygulanmasından önce ve apareyin uygulanmasından 6 ay sonra alınmıştır. Forsus grubunda ise CBCT verileri 0.017" x 0.025" SS ark tellerine geçildikten ve Forsus apareyi çıkarıldıktan sonra (ortalama 5,05 ± 1,6 ay) alınmıştır. Kontrol grubunda 6 aylık süreçte meydana gelen hacimsel değişikliklerin karşılaştırılmasında ve Forsus ve Bionatör apareylerini kullanan grupların tedavi öncesi ve sonrasında maksilla ve mandibulada meydana gelen hacimsel değişikliklerin ortalama farklılıklarının karşılaştırılmasında eşleştirilmiş t testi kullanılmıştır. Üç gruba ait takip ve uygulama öncesi-sonrası ortalama farklılıklarını birbirleriyle karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi ve sonrasında yapılan Poshoc Tukey HSD testi kullanılmıştır. Maksilla hacmi değerlendirildiğinde bionatör ve forsus gruplarında kontrol grubuna göre artış olmasına rağmen, bu artışın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görülmüştür. Forsus ve bionatör grupları karşılaştırıldığında forsus grubunda hacimsel artışın daha fazla olduğu fakat istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Forsus Frd Ez2, Bionatör, Maksilla Hacmi, Mandibula Hacmi, Cbct, Sınıf Iı Div. 1

Evaluation of the Effects of Two Different Functional Appliances İn Patients With Mandibular Retrognathia On Mandibular and Maxillary Volume by Cone Beam Computed Tomography

Abstract: The aim of this study was to investigate the effects of Bionator and Forsus FRD EZ2 appliances on the maxillary and mandibular volumes using cone-beam computed tomography (CBCT). The study comprised 60 patients who were divided into three groups: Bionator (n=20), Forsus (n=20) and control group (n=20). Bionator group included 15 girls and 5 boys with a mean age of 12 years and 1 month, Forsus group included 11 girls and 9 boys with a mean age of 12 years and 9 months, and the control group included 9 girls and 11 boys with a mean age of 13 years and 8 months. In Bionator group, the CBCT images were obtained before and six months following the administration of the appliance,

whereas the images in Forsus group were obtained when the 0.017"x0.025" SS arcwires were applied and the Forsus appliance was removed (mean period; 5.05±1.6 months). A paired t-test was used to compare the volume changes in the control group within the six months after the treatment and also to compare the mean differences between the pre- and post-treatment volume changes in the maxilla and mandible following the administration of Forsus and Bionator appliances. One-way ANOVA was used to make comparisons among the mean differences in the pre- and post-treatment periods and the follow-up period for the three groups, followed by Tukey's HSD test. There was an increase in the maxillary volume in Bionator and Forsus groups compared to the control group; however, it was not significant ($p>0.05$). Also, the volume increase in the Forsus group was higher than the one in the Bionator group, but no significance was observed ($p>0.05$).

Keywords: Forsus Frd Ez2, Bionator, Maxillary Volume, Mandibular Volume, Cbct, Class Ii Division 1

Presentation ID / Sunum No: 752**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-8133-9406**

| 36

Maxilla ve Mandibulanın Santral Bölgesinde Papil Rekonstrüksiyonu: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Şahin
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Özet: Papil kaybı, hastalar için estetik bir sorun oluşturmaktadır. Papil kaybında cerrahi ve cerrahi olmayan iki yaklaşım mevcuttur. Bu olgu sunumunun amacı; cerrahi olmayan yaklaşımlardan biri olan hyaluronik asitin papil kaybının tedavi edilmesinde ve dişler arasındaki siyah üçgenlerin azaltılmasında kullanımının değerlendirilmesidir. 21 yaşındaki kadın hasta gülümserken açığa çıkan ön dişleri arasındaki siyah alanların kapatılması için Periodontoloji Kliniğine başvurmuştur. Alınan anamnezde herhangi bir hastalığı, alerjisi olmadığı ve ilaç kullanmadığını belirtmiştir. Yapılan intraoral muayenede 11-21, 21-22, 32-41 ve 41-42 bölgelerinde siyah üçgen alanlar tespit edilmiştir. Ayrıca bu bölgelerde papil proporsiyonu, siyah üçgen alanı, papil yükseklik kaybı sınıflaması ve papil kalınlıkları ölçülmüştür. Adrenalinli lokal anestezi sonrasında her dişin işaretlenen üç bölgesine toplamda 0.1 ml hyaluronik asit üç haftalık aralıklarla 6 kere enjekte edilmiştir. Bu uygulamalar sonrasında papil proporsiyonu 41-42 bölge dışında artmıştır. Siyah üçgen alanlar 11-21, 21-22 bölgelerinde azalmıştır. Papil yükseklik kaybı sınıflaması 41-32 ve 41-42 bölgeleri başlangıçta 2 iken tedavi sonrasında 1 olarak değişmiştir. Papil kalınlıkları 41-32 ve 41-42 arasında artmıştır. Sonuç olarak hyaluronik asitin papil rekonstrüksiyonu için kullanımı kemik kreti ile kontak alanları arasındaki mesafenin 5 mm'den az olduğu bölgeler için umut vadedicidir.

Anahtar Kelimeler: Hyaluronik Asit; Papil Rekonstrüksiyonu; Siyah Üçgen Alan.

Reconstruction of Interdental Papilla in the Central Region of the Maxilla and Mandible: A Case Report

Abstract: Papilla loss is an esthetic problem for patients. There are two surgical and non-surgical approaches to papilla loss. The objective of this case report is to evaluate the use of hyaluronic acid, which is one of the non-surgical approaches, in treating papilla loss and reducing black triangles between teeth. A 21-year-old female patient applied to the Periodontology Clinic to close the exposed black areas between her front teeth while smiling. In the medical history, he stated that he had no disease or allergy and did not use drugs. In the intraoral examination, black triangle areas were detected in regions 11-21, 21-22, 32-41, and 41-42. In addition, papilla proportion, black triangle area, papilla height loss classification, and papilla thickness were measured in these regions. After local anesthesia with adrenaline, a total of 0.1 ml of hyaluronic acid was injected into the three marked areas of each tooth six times at three-week intervals. After these applications, the papilla proportion increased outside the 41-42 region. Black triangle areas have decreased in areas 11-21, 21-22. The classification of papilla height loss in regions 41-32 and 41-42 changed from 2 at baseline to 1 after treatment. Papilla thickness increased between 41-32 and 41-42. In conclusion, using hyaluronic acid for reconstructing interdental papilla is promising for areas where the distance between the bone crest and contact areas is less than 5 mm.

Keywords: Black Triangle Area; Hyaluronic Acid; Reconstruction of Interdental Papilla.

Presentation ID / Sunum No: 606**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-8604-5768**

| 37

Mine Hipoplazilerinin Tedavisinde Rezin İnfiltrasyon Tekniği: Olgu Sunumu

Asst. Prof. NDr. Sultan Aktuğ Karademir

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi AD

Özet: GİRİŞ: Dişlerinin gelişim aşamasında geçirilen ameloblastların aktivitesini etkileyebilen enfeksiyonlar, ateşli hastalıklar ve çevresel uyarılar minede hipoplazi yada hipomineralizasyonlara neden olabilirler. Oluşan mine hipoplazileri genellikle hafif formda opak yüzeysel lezyonlar olarak görülmektedir. Etkilenen dişlerde sıklıkla çürük riskini artırmazlar ancak hassasiyete, estetik ve psikososyal problemlere neden olabilmektedirler. Tedavi yöntemleri beyazlatıcı ajanların kullanımı, mikroabrazyon, rezin infiltrasyon tekniği; ilerlemiş lezyonlarda direkt-indirekt restorasyonlar şeklindedir. Bu olgu sunumunun amacı mine hipoplazilerinin tedavisinde non-invaziv bir yöntem olan rezin infiltrasyon yönteminin başarısını 1 hafta, 1 ay ve 6 aylık takiplerle incelemektir. YÖNTEM: Kliniğimize anterior dişlerindeki opak lezyonlar nedeniyle başvuran 30 yaşındaki kadın hastanın yapılan muayenesinde mevcut lekelerin mine hipoplazileri olduğu belirlendi. Hastaya tedavi seçenekleri anlatıldıktan sonra non-invaziv bir yöntem olan rezin infiltrasyon tekniği ile tedavisi planlandı. Dişler rubberdam ile izole edildikten sonra resin infiltrat öncesi dişlere mikroabrazyon uygulandı (Opalustre, Ultradent). Resin infiltrasyon teknik için Icon Infiltrat (DMG, Hamburg, Almanya) kullanıldı. Lezyon yüzeylerine 2dk. süre ile %15'lik HCl asitjel (Icon-Etch DMG, Hamburg, Almanya) uygulandı. Daha sonra asit su ile yıkanarak uzaklaştırıldı. Lezyon bölgesinin kurutulması için önce 30 sn. ethanol (Icon-Dry DMG, Hamburg, Almanya) uygulandı ve sonrasında diş yüzeyi kurutuldu. Lezyon görünümü yeterince azalana kadar Icon etch ve dry işlemi tekrarlandı. Sonrasında lezyon yüzeyine Icon rezini 3 dk. uygulandı ve 40 sn. süreyle LED ışık cihazı ile (Elipar S10, 3MESPE) polimerize edildi. Ardından tekrar rezin uygulanıp 1 dk. beklendi ve 40 sn. LED ışık cihazı ile polimerize edildi. Renklenme insidansını azaltması nedeniyle lezyon yüzeyleri ince bir mine kompoziti ile örtüldü (Estelite Asteria (NE), Tokuyama, JAPAN). Restorasyonların özel bitirme frezleri ve polisaj diskleriyle polisajı tamamlandı (Soflex discs, 3MESPE, ABD ve Clearfil TwistDia, Kuraray, Japonya). Hasta işlem sonrası 1 hafta, 1 ay ve 6 aylık kontrollere çağrıldı. SONUÇ: Modifiye USPHS kriterlerine göre yapılan kontrollerde dişlerde herhangi bir anatomik form, renklenme, postoperatif hassasiyet, retansiyon kaybı gibi bir probleme rastlanmadı. Sonuç olarak minedeki hipoplazilerin tedavisinde rezin infiltrasyon yöntemi estetik açıdan tatmin edici sonuçlar veren non-invaziv, başarılı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Icon, Rezin İnfiltrasyon, Beyaz Lezyon, Hipoplazi

Resin Infiltration Technique in the Treatment of Enamel Hypoplasies: A Case Report

Abstract: INTRODUCTION: Infections, febrile diseases and environmental stimuli that can affect activity of ameloblasts during development of teeth may cause enamel hypoplasia or hypomineralization. Enamel hypoplasias that occur are usually seen opaque superficial lesions. They often don't increase risk of caries in affected teeth, but they can cause sensitivity, aesthetic and psychosocial problems. Treatment-methods are whitening-agents, microabrasion, resin infiltration

technique, direct-indirect restorations in advanced lesions. Aim of this case report is to examine success of resin infiltration method, which is non-invasive method in treatment of enamel hypoplasia, with clinical follow-ups. **METHODS:** In examination of 30-year-old female patient who applied to our clinic with opaque lesions in anterior teeth, it was determined enamel hypoplasia. After treatment options were explained to patient, treatment with Resin infiltration technique, which is non-invasive method, was planned. Teeth were isolated with rubberdam, microabrasion (Opalustre, Ultradent) was applied to teeth before resin-infiltrate. Then lesion surfaces 2 minutes to 15% HCl acid-gel (Icon-Etch DMG, Hamburg, Germany) was applied for period of time. Then acid was removed by washing with water. First, 30 seconds to dry the lesion area Ethanol (Icon-Dry DMG, Hamburg, Germany) was applied and then tooth surface was dried. Icon-etch and dry process was repeated until lesion appearance was reduced enough. Afterwards, Icon-resin (DMG, Hamburg, Germany) was applied to lesion surface for 3 minutes applied and polymerized with LED light device (Elipar S10, 3M ESPE) 40 sec. Then resin is applied again and 1 min. waited and 40 sec. It was polymerized. Surfaces were covered with thin enamel composite (Estelite Asteria (NE), Tokuyama, JAPAN) because it reduced discoloration. Restorations were polished with special finishing burs and polishing-discs (Soflexdiscs, 3M ESPE, USA and Clearfil TwistDia, Kuraray, Japan). Patient was called for follow-ups at 1 week, 1 month and 6 months after procedure. **CONCLUSION:** Controls performed according to Modified USPHS criteria, no problems found in teeth. In conclusion, resin infiltration method is non-invasive, successful method that gives aesthetically satisfactory results in treatment of enamel hypoplasia.

Keywords: Icon, Resin Infiltration, White Lesion, Hypoplasia

Presentation ID / Sunum No: 596

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Mirac Berke Topcu Ersöz: 0000-0003-2953-5255, Esra Nur Avukat: 0000-0003-0533-8994, Emre Mumcu: 0000-0002-3791-6472, Canan Akay: 0000-0003-2781-8710

| 39

Nanopartikül İlavesinin Otopolimerizan Akriliğin Bükülme Dayanımı Üzerine Etkisinin İncelenmesi: Bir Pilot Çalışma

Uzman Mirac Berke Topcu Ersöz¹, Arş.Gör. Esra Nur Avukat², Prof.Dr. Emre Mumcu², Doç.Dr. Canan Akay²

¹Kütahya Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilimdalı

*Corresponding author: Mirac Berke Topcu Ersöz

Özet: Bu çalışmanın amacı nanopartikül ilavesinin geçici kron-köprü akriliğinin bükülme dayanımı üzerine etkisinin incelenmesidir. Otopolimerizan polimetilmetakrilat kullanılarak 20 adet 65×10×3 mm boyutlarında örnek hazırlanmıştır. Hazırlık aşamasında akrilik tozu içerisine %0,1 oranında ZrO₂ nanopartikül ilave edilerek kontrol ve ZrO₂ olacak şekilde gruplar ikiye ayrılmıştır. Elde edilen örnekler, universal test cihazında kafa hızı 5 mm/sn olacak şekilde üç nokta bükülme testi uygulanmıştır. Elde edilen veriler Tek Yönlü Anova ve Post Hoc Bonferroni testi kullanılarak istatistiksel olarak analiz edilmiştir. (p<0,05) Bulgular incelendiğinde, kontrol grubu (67,65 ± 12,09), ZrO₂ (55,45 ± 9,4) grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde yüksek bükülme dayanımı göstermiştir. Sonuç olarak düşük konsantrasyonda nanopartikül ilavesi otopolimerizan polimetilmetakrilatın bükülme dayanımını azaltmaktadır

Anahtar Kelimeler: Nanopartikül, Zirkonyumoksit, Bükülme Dayanımı, Polimetimetakrilat

Investigation of the Effect of Nanoparticle Addition On Flexural Strength of Autopolymerizing Acrylic: A Pilot Study

Abstract: This study aims to investigate the impact of nanoparticle addition on the flexural strength of temporary crown-bridge acrylic. 20 samples of 65×10×3 mm were prepared by using autopolymerizing polymethylmethacrylate. During the preparation phase, 0.1% ZrO₂ nanoparticles were added to the acrylic powder, and the groups were separated into two subgroups: control and ZrO₂. A universal test machine with a head speed of 5 mm/sec was used to perform a three-point bending test on the samples. Obtained data were statistically analyzed using One Way Anova and Post Hoc Bonferroni tests. (p<0.05) When the results were analyzed, the control group's flexural strength (67.65 ± 12.09) was significantly higher than ZrO₂ group (55.45 ± 9.4) The addition of nanoparticles at a low concentration reduces the flexural strength of autopolymerizing polymethylmethacrylate.

Keywords: Nanoparticle, Zirconium Oxide, Flexural Strength, Polymethylmethacrylate

Presentation ID / Sunum No: 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2964-8244

| 40

Odontomanın Teşhis Tedavi ve Uzun Süreli Takibi: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Dinemis Alev Altuntaş¹, Dr. Öğretim Üyesi Özlem Saraç Atagün²

¹Balgat Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

²SBÜ Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Özlem Saraç Atagün

Özet: Odontomalar, odontojenik orjinli en yaygın görülen benign tümörlerdir ve kompleks ve komponent odontomalar olmak üzere ikiye ayrılırlar. Kompleks odontomalar düzensiz yapıda kalsifiye dental dokulardır. Komponent odontomalar ise özellikle anterior bölgede görülürler ve mine, sement, dentin ve pulpa gibi tüm olgun yapıdaki odontojenik dokuları içerirler. Genellikle semptom vermezler ancak sürme problemlerine neden olabilirler. Odontomaların etyolojisi tam olarak bilinmemektedir ancak travma, gelişimsel bozukluklar ve enfeksiyonlar muhtemel nedenler olarak göz önüne alınır. Her iki cinsiyette eşit prevalansta görülürler. Bu olgu sunumunda komponent odontoma tanısı koyduğumuz 4 yaşındaki hastanın klinik ve radyografik bulguları ile tedavi prosedürü, iyileşme sonrası bulguları ve uzun dönem takip bulguları rapor edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Odontoma, Odontojenik Benign Tümör

Diagnose Treatment and Long-Term Follow-Up of Odontoma: Case Report

Abstract: Odontomas are the most common benign tumors of odontogenic origin and are divided into complex and compound odontomas. Complex odontomas are irregularly calcified dental tissues. Compound odontomas are seen especially in the anterior region and include all mature odontogenic tissues such as enamel, cementum, dentin and pulp. They usually do not cause symptoms, but they can cause eruption problems. The etiology of odontomas is not fully known, but trauma, developmental disorders and infections are considered as possible causes. They occur with equal prevalence in both sexes. In this case report, clinical and radiographic findings, treatment procedure, post-recovery findings and long-term follow-up findings of a 4-year-old patient with compound odontoma are reported.

Keywords: Odontoma, Odontogenic Benign Tumor

Presentation ID / Sunum No: 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9265-1772

| 41

Ortodontide Debonding İşleminde Floresan Işıklı Tanımlama Tekniğinin Değerlendirilmesi

Arş. Gör. Dr. Hande Uzunçubuk
Trakya Üniversitesi

Özet: Ortodonti tedavinin bitim safhası, 1. Braketlerin ve diğer ortodontik ataçmanların sökülmesi 2. Diş yüzeyinin temizlenmesi ve cilalanması olarak 2 kısma ayrılmaktadır. Braketlerin debonding aşamasında istenen direnç, minenin koheziv iç gücü olan yaklaşık 14 Mpa' yı geçmemelidir. Aksi durumda minede geri dönülemez mine hasarları ve çatlaklar oluşabilmektedir. Alt kesici dişler gibi küçük dişlerin debonding işlemi sırasında, büyük dişlere oranla daha fazla kırık riski bulunmaktadır. Endodontik tedavili, büyük restorasyonlu, hipoplazi ve hipokalsifikasyonlu dişlerde seramik braket kullanımı kontrendikedir çünkü bu dişlerde kırık riski yüksektir. Tungsten karbit frez, braketlerin çıkarılmasını takiben mine yüzeyinde kalan artık kompozitin temizlenmesinde en sık kullanılan materyaldir. Yapılan çalışmalarda; debonding sonrası diş yüzeyinde kalan kompozitin temizlenmesinde en iyi yöntemin, düşük turda (10.000 dev/dak ve daha az) tungsten karbit frez ile yapılan temizleme olduğu bildirilmiştir. Braketlerin debonding sırasında ve temizleme işlemlerinin yetersiz yapılması sonucunda; mine yüzeyinde çatlaklar, renk değiştirme, plak oluşumu, diş hassasiyeti, çürük oluşma riski, pulpa nekrozu, dişeti irritasyonu gibi istenmeyen sonuçlar meydana gelebilmektedir. Mevcut literatürde; braketlerin ve ortodontik ataşmanların sökülmesinden sonra, dişe zarar vermeden mine yüzeyinin yapı ve görüntü olarak eski haline getirilmesi ve yüzey pürüzsüzlüğünün sağlanması için çok sayıda temizleme yöntemi belirtilmiştir. Yapılan çalışmalarda 'Floresan Işıklı Tanımlama Tekniği' nin diş yüzeyiyle aynı renk olan restoratif materyalleri belirlemek için güçlü bir tanı aracı olduğu, ayrıca konvansiyonel tanı yöntemlerinin yerine kullanılabilecek güvenilir ve pratik bir alternatif olduğu belirtilmiştir. Son dönemlerde geliştirilen yeni tekniklerin ortodonti pratiğine kazandırılmasıyla, hekimlerin işlem süresinin kısaltılması ve hasta sağlığı açısından en yüksek verimin alınması hedeflenmektedir. Çalışmamızda, rutin olarak uygulanan debonding tekniklerine ilaveten son dönemde yapılan yeniliklerin incelenmesi ve ortodontide debonding işlemi pratiğine kazandırılması hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Tedavi, Debonding, Floresan Işık, Kompozit

Evaluation of Fluorescence-Aided Identification Technique in Debonding Process in Orthodontics

Abstract: The finishing stage of orthodontic treatment divided into 2 parts as, 1. Removal of brackets and other orthodontic attachments 2. Cleaning and polishing the tooth surface. The desired resistance during the debonding phase of the brackets should not exceed approximately 14 Mpa, which is the cohesive internal strength of the enamel. Otherwise, irreversible enamel damage and cracks may occur in the enamel. Teeth, such as lower incisors, have a higher risk of fracture during debonding than large teeth. The use of ceramic brackets is contraindicated in teeth with endodontic treatment, large restorations, hypoplasia and hypocalcification, because these teeth have a high risk of fracture. Tungsten

carbide bur is the most commonly used material for cleaning residual composite. It has been reported that the best method for cleaning the composite remaining is cleaning with a low-turn (10,000 rpm and less) tungsten carbide bur. During the debonding of the brackets and as a result of insufficient cleaning; undesirable results such as cracks on the enamel surface, discoloration, plaque formation, tooth sensitivity, risk of caries formation, pulp necrosis, gingival irritation may occur. After the removal of brackets and orthodontic attachments, numerous cleaning methods have been specified to restore the structure and appearance of the enamel surface and to provide surface smoothness without damaging the tooth. Studies have shown that 'Fluorescence-aided Identification Technique' is a powerful diagnostic tool to identify restorative materials that have the same color as the tooth surface, and it is also a reliable and practical alternative that can be used instead of conventional diagnostic methods. In our study, it is aimed to examine the recent innovations in addition to the routinely applied debonding techniques and to bring them into the practice of debonding in orthodontics.

Keywords: Orthodontic Treatment, Debonding, Fluorescence-Aided Identification Technique, Composite

Presentation ID / Sunum No: 776

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8266-9968

| 43

Osteosarkoma Bağlı Ağız İçi Defektlerin Tedavisi

Öğr. Gör. Dr Ahmet Kula¹, Dr. Öğretim Üyesi Betül Kula²

¹Bahçeşehir Üniversitesi

²İstanbul Galata Üniversitesi

*Corresponding author: Ahmet Kula

Özet: AMAÇ: Osteosarkom rezeksiyonu sonrası yapılan protetik tedavinin uzun dönem kullanımı sonrası fonksiyon ve estetik açıdan hayat kalitesine etkisinin gözlenmesi amaçlanmıştır. OLGU : Ağız içi şişlik ve abse şikayetiyle kliniğe başvuran 18 yaşındaki hastaya, osteosarkom tanısı konmuş ve cerrahi rezeksiyon planlanmıştır (Şekil 1). Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu defekt sınırlarına uygun geçici ve daimi obturatör yapılmıştır. YÖNTEM: Rezeksiyon öncesinde, hastanın beslenmesi ve fonasyonunun sağlanabilmesi için geçici obturatör protez yapılmıştır. Genel anestezi altında, defekt bölgesi planlanan alandan daha büyük olacak şekilde rezeksiyon işlemi gerçekleştirilmiştir. Operasyon esnasında geçici obturatör defekt alanına göre yeniden düzenlenmiştir. Operasyon sonrası 2 hafta geçici obturatör kullanan hastanın defekt alanının iyileşmesinin ardından daimi obturatör yapılmıştır. Yapılan daimi obturatör, defekt alanında kalan kemik kalınlığı ve hacmi göz önüne alınarak kaybedilen yüz estetiğini yerine koyacak şekilde yapılmıştır. 5 yıllık takip sonrası hastanın aynı obturatör protezi kullandığı ve herhangi bir problemle karşılaşmadığı, fonksiyon ve estetik ihtiyaçlarını karşıladığı belirlendi. SONUÇ: Geniş defektlere uygulanan çene yüz protezi ideal planlama ve takip sonrası özellikle estetik, fonksiyon ve fonasyon ihtiyacını yerine getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Obturatör, Osteosarkom, Maksillofasiyal Defekt

Treatment of Intraoral Defects Due to Osteosarcoma

Abstract: OBJECTIVE: It was aimed to observe the effect of prosthetic treatment after osteosarcoma resection on quality of life in terms of function and aesthetics after long-term use. CASE: An 18-year-old patient who applied to the clinic with the complaints of intraoral swelling and abscess was diagnosed with osteosarcoma and surgical resection was planned (Figure 1). As a result of the clinical and radiological examination, a temporary and permanent obturator was made in accordance with the defect boundaries. METHODS: Before the resection, a temporary obturator prosthesis was made to provide nutrition and phonation of the patient. Under general anesthesia, the defect area is larger than the planned area. resection has been performed. During the operation, the temporary obturator was rearranged according to the defect area. After the operation, the defect area of the patient using a temporary obturator for 2 weeks After healing, a permanent obturator was made. The permanent obturator was made to replace the lost facial aesthetics by considering the bone thickness and volume remaining in the defect area. After 5 years of follow-up, it was determined that the patient used the same obturator prosthesis, did not encounter any problems, and met his functional and aesthetic needs. CONCLUSION: Maxillofacial prosthesis applied to large defects fulfilled the need for aesthetics, function and phonation after ideal planning and follow-up.

Keywords: Obturator, Osteosarcoma, Maxillofacial Defect

Presentation ID / Sunum No: 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 45

Periodontal Açıdan Umutsuz Santral Dişin Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu ile Bilinçli Replantasyonu: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Saraç Atagün
SBÜ Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Özet: Replantasyon, herhangi bir nedenle alveoler soketten çıkmış olan dişlerin tekrar yerine yerleştirilmesi olarak tanımlanmaktadır. Bilinçli replantasyon ise endodontik tedavi öncesinde, sonrasında veya endodontik tedavi olmaksızın dişin bilinçli olarak çekilerek, çekim soketine tekrar yerleştirilmesidir. Bilinçli replantasyon, özellikle periodontitisli hastalarda sıklıkla görülen periodontal açıdan umutsuz dişlerin bir süre daha idamesinde olanak sağlayarak implant uygulamasına ve protetik tedavilere alternatif olabilmektedir. Bu olgu sunumunda, periodontitisli hastanın şiddetli yıkım görülen maksiler santral dişine, yönlendirilmiş doku rejenerasyonu yapılarak uygulanan bilinçli replantasyonun klinik ve radyolojik sonuçları sunulmuştur. Çalışmamızdan elde ettiğimiz erken klinik sonuçlar, periodontal açıdan umutsuz prognoza sahip dişlerin ağızda tutulabilmesi, estetik ve fonksiyonun devam ettirilebilmesi ve hasta memnuniyeti açısından umut vericidir.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli Replantasyon; Yönlendirilmiş Doku Rejenerasyonu

Intentional Replantation of Periodontally Hopeless Central Tooth With Guided Tissue Regeneration: Case Report

Abstract: Replantation is defined as the repositioning of teeth that have come out of the alveolar socket for any reason. Intentional replantation, on the other hand, is the deliberate removal of the tooth and repositioning it into the extraction socket before, after, or without endodontic treatment. Intentional replantation can be an alternative to implant application and prosthetic treatments by allowing for the maintenance of periodontally hopeless teeth, which are often seen in patients with periodontitis, for a while. In this case report, clinical and radiological results of intentional replantation performed by directed tissue regeneration on the severely destroyed maxillary central tooth of a patient with periodontitis are presented. The early clinical results obtained from our study are promising in terms of keeping teeth with hopeless periodontal prognosis, maintaining aesthetics and function, and patient satisfaction.

Keywords: Intentional Replantation; Directed Tissue Regeneration

Presentation ID / Sunum No: 541

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 46

Periodontitis Tedavisinde Antioksidanların Destekleyici Rolü

**Ph.d.cand. Deniz Tabel¹, Dr. Öğretim Üyesi Merve Can¹,
Dr. Öğretim Üyesi Emrah Türkmen¹**

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Deniz Tabel

Özet: Giriş: Periodontitis, dental biofilmdeki bakteriler ile konak arasındaki etkileşimler sonucunda gelişen, diş ve diş destekleyen periodontal dokularda yıkıma neden olan kronik inflamatuvar bir hastalıktır. Periodontitisin tedavisinde, plak kontrolü ile birlikte diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirilmesi (SRP) işlemlerini içeren mekanik debridman altın standarttır. SRP'nin başarısı bireyin konak cevabına, sistemik ve çevresel faktörlere bağlı olabildiğinden periodontitisin tedavisinde SRP'ye ek olarak destekleyici tedavilerin uygulanmasının faydalı olacağı düşünülmüştür. Oksidatif stres veya antioksidan eksikliğinin neden olduğu serbest radikallerin aşırı varlığı periodontal hastalıkla ilişkilendirilmiştir. Antioksidan savunma sistemi, serbest radikallerin veya radikal olmayan reaktif türlerin zararlı etkilerinin neden olduğu hasarı önleyebilir veya azaltabilir. Doğada bulunan bazı antioksidan kaynakları kardiyovasküler hastalıklar, akciğer hastalıkları, yaşlanma ve aterosklerozis için çeşitli yardımcı tedavi seçenekleri olarak kullanılmaktadır. Son zamanlarda antioksidanların periodontitis tedavisinde SRP'ye ek olarak potansiyel kullanımları ve etkileri araştırılmıştır. Bu derleme, periodontitis tedavisinde SRP'yi destekleyici olarak antioksidanların kullanımının etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Bu derlemeye 1996 ile 2022 yılları arasında ingilizce olarak yayınlanan, tam metnine erişilebilen randomize kontrollü klinik çalışmalar dahil edildi. Randomize olmayan klinik çalışmalar, hayvan çalışmaları, sistematik derleme, meta-analiz, vaka raporları incelemeye dahil edilmedi. PubMed, Web of Science, Scopus ve Clinicaltrials veritabanlarında “periodontitis, periodontal tedavi, antioksidan” anahtar kelimeleri tarandı. Bulgular: Toplam 413 makale içerisinden periodontal tedaviyi destekleyici olarak antioksidan kullanımının incelendiği 11 randomize kontrollü klinik çalışma dahil edildi. Dahil edilen tüm çalışmalarda antioksidanların SRP'yi destekleyici olarak kullanımının, tek başına SRP ile karşılaştırıldığında periodontal parametreleri iyileştirmede etkili olduğu ve birçok çalışmada da bu sonuçların laboratuvar analizleriyle desteklendiği görüldü. Sonuç: Antioksidanlar SRP'yi destekleyici bir yaklaşım olarak periodontitisin tedavisinde fayda sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Antioksidan, Periodontitis, Periodontal Tedavi

Presentation ID / Sunum No: 588

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3553-7708

| 47

Periodontolojide Apiterapi Uygulamaları

Ph.d.cand. Cem Sorguç¹, Dr. Öğretim Üyesi Nurcan Altaş¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Periodontoloji Anabilimdalı

*Corresponding author: Cem Sorguç

Özet: Binlerce yıldır kullanılan geleneksel tıp uygulamalarından biri olan apiterapi; bal, polen, propolis, arı sütü ve arı zehiri olmak üzere arı kovani ürünlerinin kullanımını kapsayan tedavilere denir. Geleneksel Batı tıbbının da üzerinde, birçok rahatsızlığı tedavi etmek, kronik ve akut yaralanmalardan kaynaklanan ağrıyı hafifletmek ve daha sağlıklı bir hayat sağlayan yardımcı bir yöntemdir. Arıların ürettikleri bal, balmumu, propolis ve arı sütü gibi çeşitli maddelerin birçoğu antimikrobiyal, antiinflamatuvar, antikanser, antioksidan özelliklere sahiptir ve bun nedenle günümüzde çeşitli tıp alanlarında kullanımlarıyla ilgili çalışmalar artış göstermiştir. Diş hekimliğinde de ağız içi ülserlerin tedavisinde, diş çekimlerinden sonra yara iyileşmesini hızlandırmak için, periodontal tedaviye yardımcı olarak, diş plağının ve diş eti inflamasyonunun azaltılmasında etkilerini değerlendirmek için çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Periodontolojideki kullanımı ise gün geçtikçe kendine daha çok yer bulmaktadır. Klinik ve deneysel kanıtlara dayanarak periodontitis tedavisindeki en etkili ürünün yüksek konsantrasyonundan ötürü Propolis olduğu ileri sürülmektedir. Bu arı ürünlerinin gelecekte periodontal hastalık tedavisinde mekanik tedaviye ek olarak sentetik ilaçlara bir alternatif oluşturması muhtemeldir. Bu derlemenin amacı apiterapi uygulamalarının periodontolojideki yeri ve etkinliğini güncel literatürleri tarayarak analiz etmektir

Anahtar Kelimeler: Apiterapi, Periodontal Hastalık, Propolis

Apitherapy Applications in Periodontology

Abstract: Apitherapy, which is one of the traditional medicine applications used for thousands of years; Treatments involving the use of beehive products such as honey, pollen, propolis, royal jelly and bee venom are called treatments. Beyond traditional Western medicine, it is a helpful method to treat many ailments, relieve pain from chronic and acute injuries, and lead a healthier life. Many of the various substances such as honey, beeswax, propolis and royal jelly produced by bees have antimicrobial, anti-inflammatory, anticancer, antioxidant properties, and therefore, studies on their use in various medical fields have increased. Various studies have been conducted in dentistry to evaluate its effects in the treatment of oral ulcers, to accelerate wound healing after tooth extraction, to assist periodontal treatment, and to reduce dental plaque and gingival inflammation. Its use in periodontology is getting more and more common day by day. Based on clinical and experimental evidence, it is suggested that the most effective product in the treatment of periodontitis is Propolis due to its high concentration. These bee products are likely to form an alternative to synthetic drugs in addition to mechanical therapy in the treatment of periodontal disease in the future. The aim of this review is to analyze the place and effectiveness of apitherapy applications in periodontology by scanning the current literature

Keywords: Apitherapy, Periodontal Disease, Propolis

Presentation ID / Sunum No: 739

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Fulya Basmacı:0000-0001-9644-4324

Berna Turgut: 0000-0003-2854-5371

| 48

**Protez Temizleyicilerin 3d, Cad/cam ve Konvansiyonel Pmma Rezinlerin
Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi**

Dr. Öğretim Üyesi Fulya Basmacı¹, Dr. Berna Turgut²

¹AYBÜ Dış Hekimliği Fakültesi

²Memorial Ankara Hastanesi

*Corresponding author: Fulya Basmacı

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, iki farklı protez temizleyicinin (klorheksidin glukonat, alkalin peroksit) farklı yöntemlerle elde edilen (CAD/CAM, 3D ve konvansiyonel) akrilik rezin örneklerinin yüzey pürüzlülüğü üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Materyal ve Metod: 30 adet CAD-CAM, 30 adet 3D üretim ve 30 adet ısı ile polimerize rezin olmak üzere 20x20x1.5 boyutlarında toplam 90 adet PMMA örnek hazırlandı. Tüm örnekler termal döngü uygulaması (3000 döngü) yapıldı. Akrilik rezinler 10'ar adetlik gruplara ayrılarak on gün boyunca disitile su, alkalin peroksit tablet ve %0.2 klorheksidin glukonat solüsyona daldırıldı. Yüzey pürüzlülük değerleri profilometre cihazı ile ölçüldü. Verilerin normallik testlerine Shapirow-Wilk testi ile bakıldı. Gruplar arasındaki karşılaştırmalarda Kruskall Wallis H Testi kullanıldı. $p < 0,05$ olması durumunda anlamlı bir farklılık olduğu kabul edildi. Bulgular: Disitile suya daldırılan örneklerde gruplar arasında "Ra" değerleri açısından anlamlı bir farklılık görülmemiştir. ($p > 0,05$). Klorheksidin solüsyonuna daldırılan konvansiyonel akrilik grubunun Ra değerleri 3D ve CAD/CAM PMMA gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulunmuştur. ($p < 0,05$) Alkalin peroksit solüsyonuna daldırılan grupta 3D PMMA grubunda Ra değerleri daha yüksek görülmekle birlikte fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Sonuç: Klorheksidin glukonat ve alkalin peroksit farklı yöntemlerle üretilen PMMA rezinlerin yüzey pürüzlülükleri üzerinde farklı etkiler göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pmma; 3d Pmma; Cad-Cam Pmma; Akrilik Resin; Yüzey Pürüzlülüğü; Protez Temizleyici

**Effect of Denture Cleaners On Surface Roughness of 3d, Cad/cam and Conventional Pmma
Resins**

Abstract: The aim of this study was to evaluate the effect of two different denture cleaners (chlorhexidine gluconate, alkaline peroxide) on the surface roughness of acrylic resin samples obtained by different methods (CAD/CAM, 3D and conventional). Materials and Methods: A total of 90 PMMA samples were prepared, 30 of which are CAD-CAM, 30 of 3D and 30 of head-cured resin, with dimensions of 20x20x1.5. Thermal cycling (3000 cycles) was applied to all samples. Acrylic resins were divided into groups of 10 and immersed in distilled water, alkaline peroxide tablet and 0.2% chlorhexidine gluconate solution for ten days. Surface roughness values were measured with a profilometer device. The normality tests of the data were checked with the Shapirow-Wilk test. Kruskall Wallis H Test was used for comparisons between groups. A significant difference was accepted if $p < 0.05$. Results: There was no significant difference between the groups in terms of "Ra" values in the

samples immersed in distilled water($p>0.05$). Ra values of the conventional acrylic group immersed in chlorhexidine solution were found to be statistically significantly lower than the 3D and CAD/CAM PMMA groups($p<0.05$) Although Ra values were higher in the 3D PMMA group in the group immersed in alkaline peroxide solution, the difference was not statistically significant. There was no significant difference between the groups in terms of “Ra” values in the samples immersed in distilled water. ($p>0.05$). Ra values of the conventional acrylic group immersed in chlorhexidine solution were found to be statistically significant lower than the 3D and CAD/CAM PMMA groups. ($p<0.05$) Although Ra values were higher in the 3D PMMA group immersed in alkaline peroxide solution, the difference was not statistically significant. Conclusion: Chlorhexidine gluconate and alkaline peroxide show different effects on the surface roughness of PMMA resins produced by different methods.

Keywords: Pmma; 3d Pmma; Cad-Cam Pmma; Denture Base Resin; Surface Roughness; Denture Cleaners

Presentation ID / Sunum No: 394

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4045-7825

| 50

Sağlık ve Özel Eğitim Alanının Kesişimi: Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Bireylerde Ağız ve Diş Sağlığı

Dr. Öğretim Üyesi Serap Doğan¹, Prof.Dr. Yasemin Ergenekon²

¹Gaziantep Üniversitesi

²Anadolu Üniversitesi

***Corresponding author: Serap Doğan**

Özet: Konu: Otizm spektrum bozukluğu (OSB), genellikle yaşamın ilk yıllarında ortaya çıkan, sosyal iletişim ve etkileşimdeki zorluklarla, davranışlarda, ilgi alanlarında ve etkinliklerde sınırlı ve tekrarlayan kalıplarla karakterize edilen nöro-gelişimsel bir bozukluktur. Spektrum terimi, OSB semptomlarının şiddetindeki heterojenliğin yanı sıra bu bireylerin beceri ve işlevde bulunma düzeylerindeki çeşitliliği vurgulamak için kullanılır. Bu bağlamda OSB tanısı alan her bireyin özellikleri birbirinden farklılık gösterebilmektedir. Farklılıklar olsa da OSB olan bireylerde genellikle aynılığı sürdürme, rutinlere aşırı biçimde bağlı olma, ses, ışık, koku, dokunsal gibi duysal uyaranlara aşırı (aşırı altında ya da aşırı üstünde) hassasiyet gösterme özellikleri görülmektedir. Belirtilen özellikler OSB olan bireylerin günlük yaşamlarını, içinde bulundukları ortamları, bu ortamlardaki kişilerle etkileşimlerini ve iletişimlerini olumsuz etkilemektedir. Bu olumsuzlukları en aza indirebilmek ve/veya ortadan kaldıracırmak özel eğitimin konusudur. OSB “yalnızca” özel eğitimle ilgili düşünülse de sağlık konusunda farklı disiplinleri içermektedir. Ağız ve diş sağlığı da özel eğitim ve sağlık disiplinlerinin kesişimi olan ve OSB olan bireylerin en çok sorun yaşadıkları alanlardandır. Bu bireylerin öğrenme, sosyal, davranış, dil gibi özelliklerine ilişkin diş hekimlerinin detaylı ve yeterince bilgi sahibi olmamaları bu sorunları daha da arttırmaktadır. Amaç: Bu çalışmada, OSB olan bireylerin ağız ve diş sağlığını özel eğitim bakış açısından; (a) davranışsal, (b) tanısal, (c) uygun olmayan ya da dürtüsel davranışları söndürmek, azaltmak için kullanılan ilaçlar ve (d) araştırma bulguları olmak üzere dört temel değişkenle ele alarak diş hekimlerini ve/veya adaylarını bilgilendirmek amaçlanmaktadır. Yöntem: Bu çalışma, OSB olan bireylerin ağız ve diş sağlığını özel eğitim penceresindeki dört farklı değişken açısından ele alan ve bu doğrultuda diş hekimlerine ve adaylarına bilgi vermeyi amaçlayan derleme çalışmasıdır. Bulgular: OSB olan bireylerin sergiledikleri uygun olmayan davranışlar, uygun biçimde ve yoğunlukta sergileyemedikleri uygun davranışlar; sosyal etkileşim ve iletişim özellikleri; antidepresan ve psikopatik ilaçlar; değişkenlik gösteren ağız ve diş sağlığı sonuçları nedeniyle ağız ve diş sağlığı açısından “hassas” ve “önemle araştırılması gereken” grupta olduklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Bireyler, Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Bireylerde Ağız ve Diş Sağlığı, Ağız ve Diş Sağlığı Hizmetleri, Özel Eğitim.

Intersection of Health and Special Education: Oral Health in Individuals With Autism Spectrum Disorders

Abstract: Subject: Autism spectrum disorder (ASD) is a neurodevelopmental disorder that usually occurs in the first years of life and is characterized by difficulties in social communication and interaction, limited and repetitive patterns in behaviors, interests and activities. The term spectrum is used to highlight the heterogeneity in the severity of ASD symptoms, as well as the diversity in the

levels of skill and function of these individuals. In this context, the characteristics of each individual diagnosed with ASD may differ from each other. Although there are differences, individuals with ASD usually have characteristics such as maintaining sameness, being overly attached to routines, showing excessive sensitivity (over or over) to sensory stimuli such as sound, light, smell, tactile. To be able to minimize and / or eliminate these negativities is the subject of special education. Although ASD is considered "only" related to special education, it includes different disciplines in health. Oral and dental health is also one of the areas where individuals with ASD have the most problems, which are intersections of special education and health disciplines. The fact that dentists do not have detailed and sufficient information about the characteristics of these individuals such as learning, social, behavior and language increases these problems even more. Objective: In this study, the oral and dental health of individuals with ASD, from the perspective of special education; (a) behavioral, (b) diagnostic, (c) extinguish inappropriate or impulsive behaviors, medications that are used to reduce and (d) research based on the findings of the four basic variable by taking dentists and/or is intended to inform their candidates. Method: This study is a review study that examines the oral and dental health of individuals with ASD in terms of four different variables in the special education window and aims to provide information to dentists and candidates in this direction. Results: Individuals with OSB exhibit inappropriate behavior, they managed to deal with the intensity appropriately and appropriate behavior; social interaction and communication features; and psychopathic antidepressant drugs; oral and dental health oral and dental health because of the consequences that varies in terms of "sensitive" and "strongly needs to be investigated" in the group that were shown.

Keywords: Individuals With Autism Spectrum Disorder, Oral and Dental Health in Individuals With Autism Spectrum Disorder, Oral and Dental Health Services, Special Education.

Presentation ID / Sunum No: 674

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6507-7197

| 52

Trigeminal Nevralji Hastalığında Serotonin 2a Reseptör Geni 5-HTR2A RS6311 Polimorfizminin Araştırılması

**Firuze Çınar¹, Tolga Polat², Fatma Güngör³, Beste Tacal Aslan², Gühan Dergin³,
Korkut Ulucan², Nihal Şehkar Oktay⁴**

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul, Türkiye

³Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

⁴Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, Biyokimya Bölümü, İstanbul, Türkiye

Özet: Trigeminal Nevralji Hastalığında Serotonin 2A Reseptör Geni 5-HTR2A rs6311 Polimorfizminin Araştırılması Firuze ÇINAR¹, Beste Tacal Aslan², Gühan Dergin³, Nihal Şehkar Oktay⁴ 1Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye 2 Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul, Türkiye 3Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul, Türkiye 4Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı, Biyokimya Bölümü, İstanbul, Türkiye Giriş ve Amaç : Trigeminal nevrojji (TN) trigeminal sinirin bir veya birden fazla dalının dağılım alanında ani, genellikle tekrarlayan ağrı olması durumudur. Serotonin (5-hydroxytryptamine, 5-HT) merkezi sinir sisteminde nörotransmitterlerin etkilerini düzenleyen bir hormondur. Çalışmanın amacı, trigeminal nevrojjinin genetik yönden incelenerek hastalardaki serotonin geni (5-HTR2A) ve rs6311 polimorfizminin duyarlılıkla ağrı şiddeti arasındaki ilişkisini araştırmaktır. Yöntem : Çalışmamıza 10 trigeminal nevrojji hastası ve 10 sağlıklı kontrol katılmıştır. Hastalardan alınan venöz kanlardan izole edilen DNA'lar kullanılmıştır. 5-HTR2A rs6311 polimorfizminin genotiplenmesi, StepOnePlus (Thermo Fisher Scientific, Inc.) cihazında Real-Time PCR ve üreticilerin protokollerine göre (kat. no. 4362691, Thermo Fisher Scientific, Inc.) Taqman SNP Genotipleme Testleri genotipleme kitleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bulgular : 5HTR2A rs6311 analizinde 10 trigeminal nevrojji hastasının 3'ünde (%30) CC, 5'inde (%50) CT ve 2'sinde (%20) TT genotipi olduğu belirlendi. Allel dağılımları incelendiğinde, C alleli için %55, T alleli için ise %45 olduğu görüldü. Kontrol grubunda 4 kişide CC, 4 kişide CT ve 2 kişide TT genotipi saptandı. Allel dağılımları incelendiğinde, C alleli için %60, T alleli için ise %40 olduğu görüldü. Sonuç: Yaptığımız çalışmanın istatistiksel analizinde kullanılan χ^2 (ki-kare) analizinde de görüldüğü gibi trigeminal nevrojji hasta ve kontrol grubunda genotip ($p=0.8807$) ve allelik ($p=0.7491$) frekanslar arasında istatistikçe anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Buna bağlı olarak CT genotipinin daha yaygın olduğunu tespit ettik. Anahtar Kelimeler : Trigeminal nevrojji, polimorfizm, serotonin, 5HTR2A

Anahtar Kelimeler: Trigeminal Nevralji, Polimorfizm, Serotonin, 5HTR2A

Presentation ID / Sunum No: 604

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2174-7520

| 53

Türkiye’deki Ortodontistlerin İskeletsel Sınıf Iı Maloklüzyonların Tedavisine Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi

Arş.Gör. Meryem Akpınar¹, Dr. Öğretim Üyesi Serkan Özkan¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim dalı

*Corresponding author: Meryem Akpınar

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye’deki ortodontistlerin iskeletsel sınıf III maloklüzyonların tedavisine yaklaşımlarının değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Toplam 23 sorudan oluşan anket, Türk Ortodonti Derneği’ne kayıtlı olan 1904 üyeye elektronik posta yoluyla iletilmiştir. Anket, 132’si kadın 68’i erkek olmak üzere toplam 200 kişi (%10,5) tarafından cevaplanmıştır. Bulgular: İskeletsel sınıf III maloklüzyonların tedavisinde en çok tercih edilen tedavi seçeneği %96 ile yüz maskesi olurken, en az tercih edilen tedavi seçeneği %12 ile fonksiyonel tedavi olmuştur. Ortodontistlerin %85,5’i ağız solunumu yaptığını düşündükleri hastaları kulak burun boğaz birimine konsülte ettiklerini belirtmiştir. Ortodontistlerin %96,9’u yüz maskesi kullandırdıkları hastalarda hızlı üst çene genişletmesi uyguladıklarını, %59,4’ü ise Alt-RAMEC (Alternatif Hızlı Maksiller Genişletme ve Daraltma) prosedürünü uyguladıklarını belirtmişlerdir. Ortodontistler arasında sınıf III maloklüzyonların tedavisinde nüks ile en çok karşılaşılan tedavi %32,5 ile çenelik olurken, en az karşılaşılan tedavi %3 ile ortognatik cerrahi olmuştur. Ortodontistlerin %69’u kliniklerinde ortognatik cerrahi tedavisi uyguladıklarını belirtmişlerdir. Sonuçlar: Çalışılan kurum, unvan ve meslekte geçirilen süre; yüz maskesi uygulama yaşı, yüz maskesi tedavisi sırasında hızlı üst çene genişletmesi yapılması ve alt keserleri desteklemek için aparey kullanılması açısından etkili değildir. Kendi muayenehanesinde çalışan ortodontistlerin hastaları tedavi bitiminden sonra 5 yıl ve üzerinde takip etme oranı, özel muayenehanede ve kamuda çalışan ortodontistlere göre daha yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Tedavi Yaklaşımı, İskeletsel Sınıf Iı, Relaps

Evaluation of the Approaches of Orthodontists in Türkiye to the Treatment of Skeletal Class Iı Malocclusions

Abstract: Aim: The aim of this study is to evaluate the approaches of orthodontists in Türkiye to the treatment of skeletal class III malocclusions. Materials and Methods: The questionnaire, consisting of 23 questions in total, was sent to 1904 members registered in the Turkish Orthodontic Society via e-mail. The questionnaire was answered by a total of 200 (10.5%) people, 132 women and 68 men. Results: In the treatment of skeletal class III malocclusions, the most preferred treatment option was face mask with 96%, while the least preferred treatment option was functional treatment with 12%. 85.5% of orthodontists stated that they consulted the patients who they thought had mouth breathing to the otolaryngology outpatient clinic. 96.9% of orthodontists stated that they applied rapid maxillary expansion in patients who had used face masks, and 59.4% stated that they applied the Alt-RAMEC procedure. Among orthodontists, the most relapsed treatment option of class III malocclusions was chin cup with 32.5%, while the least common treatment was orthognathic surgery with 3%. 69% of orthodontists stated that they applied orthognathic surgical treatment in their clinics. Conclusions: The

institution, title and clinical experience; the age of face mask application is not effective in terms of rapid maxillary expansion during face mask treatment and the use of appliances to support the lower incisors. The rate of follow up for 5 years or more of the orthodontists working in their own practice was found to be higher than the orthodontists working in private practice and public institutions.

Keywords: Orthodontics, Treatment Approach, Skeletal Class III, Relapse

Presentation ID / Sunum No: 791

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1129-7167

| 55

Zirkonya Restorasyonlarda Meydana Gelen Porselen Kırıklarında Yaklaşım

Dr. Deniz Uzun
Bahçeşehir Üniversitesi

Özet: Porselen ile tabakalanmış zirkonya kuronlar, biyouyumluluk, çiğneme kuvvetlerine karşı dayanım ve doğala yakın estetik özellikleri nedeniyle anterior ve posterior bölgelerde tercih edilen bir protetik tedavi seçeneğidir. Bu restorasyonlarda chipping (porselen kırıkları) ve delaminasyon (porselenin altyapı materyalinden ayrılması) sık karşılaşılan komplikasyonlardır. Bu durumlarda kırılan porselenin tamiri, özellikle tüm ağız restorasyonlarda kuronların bütünüyle değişimine kıyasla çok daha ekonomik, hızlı ve koruyucu bir yaklaşım olarak kabul edilmektedir. Porselen tamirinde, ağız içi ve ağız dışı olmak üzere iki yöntem uygulanmaktadır. Ağız dışı tamir, kuronun laboratuvar ortamında porselen ile tamirinin yapılması uygulamasıdır. Bu yöntem tek seansta uygulanamayan, kuron sökümü gerektiren ve kalan diş dokusunun korunması için ayrı bir işlem yapılmasını gerektiren bir seçenektir. Ağız içi tamir ise tek seansta kompozit malzemeler kullanılarak, tabakalama tekniği ile uygulanabilen bir yöntemdir. Günümüzde, kompozit materyallere alternatif olarak seramik materyallerin kullanımı ile veneer uygulamalarının yapıldığı görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, porselen ile tabakalanmış zirkonya restorasyonlarda meydana gelen porselen kırıklarında alternatif tedavi yöntemlerinin karşılaştırılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Zirkonya, Komplikasyon, Chipping, Tamir Yöntemleri

Approach to Porcelain Fractures of Zirconia Restorations

Abstract: Porcelain veneered zirconia crowns are a widely preferred prosthetic option of restoring anterior and posterior teeth in terms of biocompatibility, durability, strength and natural aesthetic properties. Chipping (fractures) and delamination (complete separation of porcelain veneer from zirconia) are common complications in these restorations. In these cases, repair of broken porcelain is accepted as a much more economical, fast and conservative approach compared to complete replacement of the entire crown especially in full mouth restorations. In porcelain repair, two methods are applied; intraoral and extraoral. Extraoral repair is held in laboratory by repairing the porcelain with porcelain material and firing. This method is cannot be done in single session, requires crown removal and requires a separate procedure to protect the remaining abutment teeth. Intraoral repair is a method that can be applied intraorally, by layering composite materials in a single session. Recent researches indicate porcelain veneer materials can be used as intraoral repair materials as an alternative to composite layering. The aim of this study is to compare alternative treatment methods in porcelain fractures occurring in porcelain veneered zirconia restorations.

Keywords: Zirconia, Complication, Chipping, Repair Methods

Presentation ID / Sunum No: 751

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8378-2324

| 56

Mandibulada Ortokeratinize Odontojenik Kist: Olgu Sunumu

**Arş.Gör. Münevver Gamze Diricanlı¹, Doç.Dr. Nursel Akkaya¹,
Dr. Öğretim Üyesi Nagihan Koç¹**

¹Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Münevver Gamze Diricanlı

Özet: Amaç: Ortokeratinize odontojenik kist (OOK), ortokeratinize epitel ile döşeli olmasıyla karakterize, nispeten nadir görülen bir gelişimsel odontojenik kisttir. Bu raporda büyük boyutlara ulaşmış bir OOK olgusuna ait klinik ve radyografik özelliklerin sunulması amaçlanmaktadır. Olgu Sunumu: 19 yaşında sistemik hastalığı bulunmayan erkek hasta sol çene bölgesinde son 10 gündür şişlik ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede yüzde asimetri, trismus, intraoral olarak mandibular 2. molar dişin distalinden ramusa uzanan şişlik gözlemlendi. Radyografik incelemede sol mandibulada 35 numaralı dişin inferiorundan posteriora uzanarak mandibulada sol korpus, ramus, koronoid proses ve kondili içine alan, belirgin sınırlı multiloküler lezyon saptandı. Ayrıca lezyonun gömülü 38 numaralı dişin kronunu mine sement sınırından itibaren içine aldığı görüldü. Lezyonun yer yer kortikal yıkıma ve ekspansiyona sebep olduğu tespit edildi. Histopatolojik inceleme sonucu ortokeratinize odontojenik kist tanısı konuldu. Sonuç: Ortokeratinize odontojenik kist radyografik olarak genellikle uniloküler şekilde görülmekle birlikte, sunulan olguda olduğu gibi nadiren multiloküler görünümde olabilir. Asemptomatik gelişerek büyük boyutlara ulaşma potansiyeli vardır. Bu nedenle özellikle gömülü dişlerin varlığında gelişebilecek oral patolojilerin erken tanısı ve başarılı olarak tedavi edilebilmesi için düzenli diş hekimi muayenesinin ihmal edilmemesi çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ortokeratinize Odontojenik Kist, Kıbt, Histopatolojik Değerlendirme

Orthokeratinized Odontogenic Cyst in the Mandible: A Case Report

Abstract: Objective: Orthokeratinized Odontogenic Cyst (OOC) is a rare odontogenic cyst which is characterized by orthokeratinized epithelial layer. This report aims to present the clinical and radiological features of an OOC case that reached large dimensions. Case Report: A 19-year-old male patient with no medical conditions applied to our clinic with complaints of swelling and pain in the upper left jaw for the last ten days. Facial asymmetry, trismus, and swelling in the distal part of the 2nd molar extending to the ramus were observed upon clinical examination. Radiological examination revealed a well-defined multilocular lesion extending posteriorly from the inferior part of tooth 35, including the regions of left corpus, ramus, coronoid process, and condyle of the mandible. In addition, it was observed that the lesion encircled the crown of impacted tooth 38 from the cemento-enamel junction. It was also noted that the lesion partly caused cortical destruction and local expansion. As a result of histopathological examination, the conclusive diagnosis of OCC was made. Conclusions: Radiographically, the OOC is usually seen as a unilocular lesion. Although rarely, it may be observed as a multilocular lesion as in this case. It has potential to reach large dimensions by growing asymptotically. For this reason, it is extremely important to prevent failure of regular dental

examinations for early diagnosis and successful treatment of oral pathologies that may develop especially in the presence of impacted teeth.

Keywords: Orthokeratinized Odontogenic Cyst, Cbct, Histopathological Evaluation

Presentation ID / Sunum No: 675

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2174-7520

| 58

Tek Taraflı Posterior Çapraz Kapanışın Modifiye Bonded Hızlı Üst Çene Genişletmesi ile Tedavisi: Vaka Raporu

Doç. Dr. Süleyman Kutalmış Büyük¹, Arş.Gör. Meryem Akpınar¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

*Corresponding author: Meryem Akpınar

Özet: AMAÇ: İskeletsel tek taraflı çapraz kapanış vakalarında, tek tarafa etki edecek apareylerin tercih edilmesi gerekmektedir. Aksi halde normal oklüzyonun olduğu tarafta bukkal nonoklüzyon oluşabileceği bildirilmiştir. Bu vaka raporunda okluzal kilit içeren modifiye bonded apareyi ile üst çene genişletmesi sunulmuştur. OLGU SUNUMU: On beş yaşında kadın hasta kliniğimize çenesinin kapanışının bozuk olması şikayetiyle başvurmuştur. Klinik muayene ve sefalometrik değerlendirme sonucunda hastanın iskeletsel sınıf II, dental sınıf II subdivision, artmış dik yön boyutları ve sağ tek taraflı iskeletsel çapraz kapanışa sahip olduğu belirlenmiştir. Hastaya asimetrik bonded üst çene genişletmesi apareyi uygulanmıştır. Üst çene genişletmesi ve retansiyonun ardından sabit ortodontik tedaviyle birlikte tedavi tamamlanmıştır. Toplam tedavi süresi 1 yıl 4 aydır. SONUÇ: Tedavi sonucunda tek taraflı iskeletsel çapraz kapanış düzeltilerek, estetik ve fonksiyonel başarılı sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hızlı Üst Çene Genişletmesi, Sabit Ortodontik Tedavi, Tek Taraflı Çapraz Kapanış, Transversal Maloklüzyon

Treatment of Unilateral Posterior Crossbite With Modified Bonded Rapid Maxillary Expansion: Case Report

Abstract: AIM: In cases of skeletal unilateral crossbite, appliances that will affect one side should be preferred. Otherwise, it has been reported that buccal nonocclusion may occur on the side with normal occlusion. In this case report, maxillary expansion with a modified bonded appliance with occlusal lock is presented. CASE REPORT: A fifteen-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of impaired closure of her jaw. As a result of clinical examination and cephalometric evaluation, it was determined that the patient had skeletal class II, dental class II subdivision, increased vertical dimensions and right unilateral skeletal crossbite. Asymmetric bonded maxillary expansion appliance was applied to the patient. After maxillary expansion and retention, treatment was completed with fixed orthodontic treatment. The total duration of treatment is 1 year and 4 months. CONCLUSION: As a result of the treatment, unilateral skeletal crossbite was corrected, and successful aesthetic and functional results were obtained.

Keywords: Rapid Maxillary Expansion, Fixed Orthodontic Treatment, Unilateral Crossbite, Transversal Malocclusion

Presentation ID / Sunum No: 590

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9183-219X, 0000-0001-8648-3870, 0000-0002-6209-5821

| 59

Menopozal Dönemdeki Kadınlarda Müzik Terapinin Menopozal Semptom, Uyku Kalitesi ve Depresyon Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

**Dr. Öğretim Üyesi Meltem Uğurlu¹, Araştırmacı Meryem Vural Şahin¹,
Araştırmacı Öznur Hayat Öktem¹**

¹Gülhane Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Meltem Uğurlu

Özet: Amaç: Müzik terapi kötü yaşam kalitesi ile ilgili uyku sorunları, menopoz semptomları ve depresyon düzeyini azaltabilir. Menopozal dönemdeki kadınlarda müzik terapinin etkisine ilişkin veriler azdır. Bu çalışmada müzik terapinin menopozal dönemdeki kadınların menopozal semptomları, uyku kalitesi ve depresyon düzeyleri üzerindeki etkinliğinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmanın örneklemi 61 menopozal dönemdeki kadından oluşmaktadır (n = 30 müzik grubu; n = 31 kontrol grubu). Müzik terapi girişimi müzik grubunda 5 hafta boyunca günde 2 kez uygulanmıştır. Veriler müdahale öncesi ve sonrasında Menopoz Semptomları Değerlendirme Ölçeği (MSDÖ), Beck Depresyon Envanteri (BDE) ve Pittsburgh Uyku Kalitesi Ölçeği (PUKİ) ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Müdahale sonrası, müzik grubunun menopoz semptomları ($p < 0.001$), depresyon düzeyleri ($p < 0.001$) ve uyku kalitesi ($p < 0.001$) ön test ve son-test puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır. Başlangıçta iki grubun MSDÖ, BDE ve PUKİ puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur ($p=0.360$, $p=0.158$, $p=0.062$, sırasıyla); müdahale sonrası ise anlamlı fark vardır ($p=0.011$, $p=0.001$, $p=0.006$, sırasıyla). Sonuç: Müzik terapi menopozal dönemdeki kadınların menopoz semptomları ve depresyon düzeyleri azaltma ve uyku kalitelerini arttırmada etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Müzik Terapi, Uyku Kalitesi, Menopozal Semptomlar, Depresyon, Menopoz

The Effect of Music Therapy On Menopausal Symptoms, Sleep Quality and Depression in Menopausal Women: A Randomized Controlled Study

Abstract: Aim: Music therapy can reduce sleep problems related to poor quality of life, menopausal symptoms, and depression levels. Data on the effect of music therapy in menopausal women are limited. This study aimed to investigate the effectiveness of music therapy on the menopausal symptoms, sleep quality, and depression levels menopausal women. Method: The sample of the study consisted of 61 menopausal women (n = 30 in the music group; n = 31 in the control group). The music therapy intervention was administered to the music group twice a day for 5 weeks. Data were collected using the Menopausal Symptoms Rating Scale (MRS), the Beck Depression Inventory (BDI), and the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) before and after the intervention. Results: After the intervention, a statistically significant difference was found between the menopausal symptoms ($p<0.001$), depression levels ($p<0.001$) and sleep quality ($p<0.001$) pre-test and post-test mean scores of the music group. The pre-tests revealed no statistically significant difference between the mean MRS, BDI and PSQI scores of the two groups ($p=0.360$, $p=0.158$, $p=0.062$, respectively); however, a significant difference was observed between the two groups in terms of the mean MRS, BDI and PSQI scores after the intervention

($p=0.011$, $p=0.001$, $p=0.006$, respectively). Conclusion: Music therapy is effective in reducing menopausal symptoms and depression levels and improving sleep quality in menopausal women.

Keywords: Music Therapy, Sleep Quality, Menopausal Symptoms, Depression, Menopause

Presentation ID / Sunum No: 774

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8319-9307

| 61

Biological Applications of Spme

Dr. Öğretim Üyesi Demet Dincel

Bezmialem Vakıf Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

Abstract: In recent years, interest in the solid-phase microextraction (SPME) technique, which has been developed as an alternative to traditional sample preparation methods, has been increasing. Solid-phase microextraction method (SPME) is a rapid sample preparation technique developed by J. Pawliszyn in 1990. In this technique, component extraction and concentration are single-stage, and samples are prepared quickly and cost less than other methods. Another advantage of the method is that it allows the researcher to work with a low sample amount, does not require organic solvents, and has high sensitivity. The SPME approach is relatively simple; sampling, extraction, and sample concentration are integrated into one step, fast, and cheap. SPME methods are suitable for liquid, solid, and gaseous samples and typically use only small sample volumes. It has been combined with liquid chromatography, gas chromatography, and capillary electrophoresis. It can be applied to different biological samples, for example; serum, urine, plasma, tissue, and hair. Applications of SPME have populated multiple research areas, such as clinical analysis, metabolomic and lipidomic research, food, and agricultural products analysis, and forensic toxicology to name a few.

Keywords: Spme, Biological Samples, Gas Chromatography, Liquid Chromatography

Presentation ID / Sunum No: 403

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2987-9421

| 62

Diyabetli Sıçanlarda Metformin Kullanımına Bağlı Görülebilecek Hiperhomosisteinemi Kognitiv Değişiklikler İçin Risk Faktörü Müdür'

Araştırmacı Vusale Abdullayeva
Milli Hematoloji Merkez

Özet: Diyabet günümüzde yaygın olarak görülen metabolik bir hastalıktır. Metformin de DM tedavisinde çok fazla kullanılan ilaç olmakla beraber diyare, laktik asidoz, B12 eksikliği gibi yan etkilere sahip bir ajandır. Çalışmadaki amaç Metforminin vitamin B12 eksikliğine sebep olan yan etkisinin diyabetli sıçanlar üzerinde araştırılmasıdır. Bu çalışmada 21 günlük deney sürecinde metforminle tedavi edilen diyabetli sıçanlarda B12 eksikliğinin ve buna bağlı olarak Hiperhomosisteinemisinin gelişip-gelişmediğinin ve kognitiv değişikliklerin test edilmesidir. Bu amaçla Streptozotocin (STZ) ajanıyla diyabet oluşturulmuş Sprague-Dawley 24 dişi sıçan Metformin - Kontrol, STZ-Kontrol, STZ-Metformin ve Kontrol-Kontrol grubu olarak 4 farklı gruba ayrılmışlardır. 21 günlük deney sürecinde tedavi gruplarına her gün 250 mg/kg dozda (p.o.) metformin, kontrol gruplarına ise her gün 2,5 cc (p.o.) distile su plasebo olarak uygulanmıştır. 21 günlük tedavi sürecinin sonunda deney gruplarında hafıza kaybının saptanması amacıyla Passiv Avoidance Testi yapılmıştır. Deney sonlandırılması dekapitasyon yoluyla yapılmış, kan örneği alınarak Homocystein Elisa kitle serum Homocystein düzeylerine bakılmıştır. Çalışmada deney hayvanlarında hafıza kaybını gözlemlemek amacıyla yapılan Passive Avoidance testi ve dekapitasyon yoluyla yaşamına son verilen hayvanlardan alınan kan örneklerinden Homocystein değerlerinin test edilmesi sonucunda çalışma ve kontrol grupları arasında istatistiksel olarak anlam bulunmamıştır. Şöyle ki, STZ – metformin grubundaki hayvanlardan sadece bir tanesinde Passiv – avoidance test sonucu pozitif olmuştur. Çalışmada amaç metforminin neyroprotektif efekti ile, B12 düzeyindeki azalmaya bağlı arta bilen Homocystein değerlerinin öğrenme ve bellek üzerine etkisinin karşılaştırılması ve test edilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Sıçanlar, Metformin, Bellek Kaybı, Pasif Sakınma Testi.

Is Hyperhomocysteinemia a Risk Factor for Cognitive Defects in Rats Exposed to Metformin

Abstract: Diabetes mellitus currently is a very wide spread metabolic disorder. Metformin from Biguanides is a commonly used agent in DM treatment with side effects like diarrhea and Vitamin B12 deficiency. Aim of the study was to investigate Metformin's side effect, causing vitamin B12 deficiency on diabetic rats. Furthermore, it is known that deficiency of vitamin B12 leads to hyperhomocysteinemia. I examined how Hyperhomocysteinemia develops due to B12 deficiency due to metformin usage for a certain period of time, and whether cognitive changes might take place.

Keywords: Diabetic Rats, Metformin, Cognitive Disease, Passive Avoidance Test

Presentation ID / Sunum No: 656

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0199-5674

| 63

Önemli Bir Narenciye Flavonoidi Olan Nobiletinin Pankreas Kansерinden Koruyucu Etkilerinin Güncel Bir Bakış Açısıyla Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ozan Aldemir¹, Dr. Öğretim Üyesi Onur Çetinkaya¹,

Öğr. Gör. Onur Altınbaşak²

¹Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

²Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi Avrupa Meslek Yüksek Okulu
Eczane Hizmetleri Bölümü

*Corresponding author: Ozan Aldemir

Özet: Polimetoksil flavonlar özellikle Rutaceae familyasının Citrus cinsine ait *C. sinensis* (portakal) ve *C. reticulata* (mandalina) türlerinden elde edilmektedir. Polimetoksil yapıları önemli bir flavon olan Nobiletinin antikanser, antiinflamatuvar, antiobezite, antioksidan, insülin direncini engelleyici, kemik erimesini önleyici, bağışıklık sistemini düzenleyici, kardiyovasküler ve sinir sistemi koruyucu gibi çok çeşitli biyolojik aktivitelere sahip olduğu daha önce yapılan çalışmalarla da gösterilmiştir. Nobiletin, pankreas kanseri de dahil olmak üzere çeşitli kanser türlerinde antiproliferatif, antiangiyojenez ve apoptotik etkilere sahiptir. Ayrıca, nobiletinin antikanser ajanların etkinliğini arttırmada büyük bir potansiyele sahip olduğu bilinmektedir. Beslenme alışkanlığı, sigara, alkol, obezite, ileri yaş gibi farklı risk faktörlerinin etkilediği Pankreas kanseri, insanda genetik ve epigenetik değişiklikler neticesinde oluşan ciddi hastalıklardan biri olarak görülmektedir. K-RAS, P16, SMAD4 ve P53 gibi genler Pankreas kanserindeki yapısal ve moleküler değişimlerden etkilenen genleri kapsamaktadır. Güçlü antikanser ve antioksidan aktiviteye sahip önemli bir flavonoid olan Nobiletin bu etkilerini, cinsiyet hormonlarının seviyesini değiştirme, hücreleri oksidasyon ve inflamasyondan koruma, angiyojenez ve hücre proliferasyonu inhibisyonu ve apoptozu düzenleme yoluyla göstermektedir. Nobiletinin pankreas kanseri hücrelerinde antikanser etkisini G0/G1 hücre döngüsü durmasını indüklemeye, NF-kB sinyal yolunu bloke etme, hücre migrasyonu ve invazyonu inhibisyonu ile gösterdiği bildirilmiştir. Yapılan bu çalışmada Nobiletinin Pankreas kanseri üzerine etkilerinin güncel gelişmeler ışığında değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nobiletin, Antikanser etki, Pankreas Kanseri

Evaluation of the Protective Effects of Nobiletin, An Important Citrus Flavonoid, From Pancreatic Cancer From a Current Perspective

Abstract: Polymethoxyl flavones are especially derived from *C. sinensis* (orange) and *C. reticulata* (tangerine) species belonging to the Citrus genus of the Rutaceae family. It was shown by previously researches that polymethoxyl structured Nobiletin, an important flavone, has a wide range of biological activities such as anticancer, anti-inflammatory, antiobesity, antioxidant, antiinsulin resistance, antiosteoclastogenesis, immunomodulation, cardiovascular and neuroprotection activity. It has antiproliferative, antiangiogenesis and apoptotic effects on various types of cancer including pancreatic cancer. Additionally, it is known that Nobiletin has a great potential to increase activity of anticancer agents. Pancreatic cancer, which is affected by several risk factors such as eating habits, smoking, alcohol, obesity, and old age, is regarded as one of the worst diseases produced by genetic and epigenetic changes in humans. Genes impacted by structural and molecular alterations in pancreatic cancer include K-RAS, P16, SMAD4 and P53. Nobiletin, an essential flavonoid with substantial anticancer and antioxidant action, exerts these effects via altering sex hormone levels, protecting cells from oxidation

and inflammation, reducing angiogenesis and cell proliferation, and regulating apoptosis. Nobiletin has been shown to decrease cell migration and invasion, induce G0/G1 cell cycle arrest, and disrupt the NF-kB signaling pathway in pancreatic cancer cells.

Keywords: Nobiletin, Anticancer effect, Pancreatic Cancer

Presentation ID / Sunum No: 647

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1518-010X

| 65

Plga Mikrokürelerinden İlaç Salım Kinetiklerinin Analizi: İn Vitro Salım Profilinin Matematiksel Kinetik Modellemesi

Arş.Gör.Dr. Sedat Ünal

Erciyes Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Teknoloji AbD

Özet: Flurbiprofen oküler tedavilerde yaygın kullanıma sahip olan genelde göz damlası formunda kullanılan antienflamatuar etkili bir ilaçtır. Ancak göz damlası olarak kullanımı birçok dezavantajı da beraberinde getirmektedir. Kullanımı ardından göz yaşı salgısını indükleyerek tutunma süresini kısaltma, gözü tahriş etme, düşük hacimde kullanım gibi bir çok faktör kullanımını kısıtlamaktadır ve bölgesel etki yerine naso-lakrimal kanalla birlikte sistemik etkilerin gözlemlenmesine de neden olabilmektedir. Literatürde oküler uygulamalara yönelik birçok taşıyıcı sistem geliştirilmiştir. Biyoyararlanımı arttırmaya yönelik olarak geliştirilen PLGA mikroküreleri aynı zamanda kullanım sıklığını da azaltarak hasta uyuncunu arttırmaktadır. İlaç araştırma ve geliştirmeye çalışmalarında önemli bir yere sahip olan ilaç salım mekanizmaları formülasyon etkinliği hakkında da birçok bilgi vermektedir. Çalışmamızda flurbiprofen etkinliğini arttırmaya yönelik geliştirilen flurbiprofen yüklü PLGA mikrokürelerinin salım kinetik dataları 8 farklı kinetik model uygulanarak detaylı olarak incelenmiştir. Salım kinetiği çalışmaları sonunda flurbiprofen etken maddesinin PLGA mikrokürelerinden salımına en uygun modelin Korsmeyer-Peppas modeli olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Flurbiprofen, Mikroküre, in Vitro Salım, Salım Kinetik Çalışmaları

Analysis of Drug Release Kinetics From Plga microspheres: Mathematical Kinetic Modelling of in Vitro Release Profile

Abstract: Flurbiprofen is an anti-inflammatory drug that is widely used in ocular treatments as eye-drop formulation. However, eye-drop formulation also brings about several disadvantages. Many factors such as induction of tear flow, irritating the eye, using low volumes restrict its use and eye-drops removed through the naso-lacrimal duct may cause systemic effects to instead of a local effect. Many drug carrier systems have been developed for ocular applications in the literature. PLGA microspheres, which were developed to increase bioavailability, also increase patient compliance by reducing the frequency of use. Drug release mechanisms, which have an important role in drug research and development studies, also provide a lot of information about the success of formulation. In our study, the release kinetic data of flurbiprofen loaded PLGA microspheres, which were developed to increase the effectiveness of flurbiprofen, were examined in detail with eight different kinetic model. At the end of the release kinetic studies, the best-fitted model for the release of the flurbiprofen from PLGA microspheres was the Korsmeyer-Peppas model.

Keywords: Flurbiprofen, Microsphere, in Vitro Release, Release Kinetic Studies.

Presentation ID / Sunum No: 570

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5960-1036

| 66

Benzo[a]piren ve Tebukonazol İkili Karışımlarının HepG2 Hücreleri üzerinde Reaktif Oksijen Türleri ve Genotoksisite İndükleyici Etkileri

Asst.Prof.Dr. Burcu Ünlü Endirlik^{1,2}, Assoc.prof.Dr. Kristian Dreij²

¹ Department of Pharmaceutical Toxicology, Faculty of Pharmacy, Erciyes University, Kayseri, Turkey

² Unit of Biochemical Toxicology, Institute of Environmental Medicine, Karolinska Institutet, Stockholm, Sweden

*Corresponding author: Burcu Ünlü Endirlik

Özet: Polisiklik aromatik hidrokarbonlar ve pestisitlerin de içerisinde yer aldığı çevresel kirleticilere maruziyet, kompleks karışımlar halinde olmaktadır. Daha önceki çalışmamızda, bu kimyasal grupların iki temsili üyesi olan benzo[a]piren (B[a]P) ve tebukonazolün hücre canlılığı ve CYP1A1 gen ekspresyonu üzerindeki karışım etkilerini göstermiştik. Bu çalışmamızda ise, bu maddelerin, insan karaciğer hücre hattında reaktif oksijen türleri (ROT) oluşumu ve genotoksisite üzerindeki karışım etkileri araştırılmıştır. Bu amaçla ROT düzeylerini değerlendirmek için MitoSOX Red testi kullanılmış, DNA hasarını belirlemek için ise in cell western yöntemi ile γ H2AX düzeyleri ölçülmüştür. Ayrıca, karışım etkileşiminin doğasını analiz etmek için model sapma oranları (MDR) hesaplanmıştır. ROT indüksiyonuna ilişkin deneysel sonuçlar, B[a]P-tebukonazol karışımlarının en düşük B[a]P konsantrasyon kombinasyonunda antagonistik özellik gösterdiğini, B[a]P konsantrasyonu arttıkça etkileşimin esas olarak sinerjizme dönüştüğünü göstermiştir. Genotoksisite sonuçlarına göre ise, karışım etkileşimi esas olarak sinerjistikdir. Bu sonuçlar, iki ana çevresel kirleticisi grubu arasında aditif olmayan etkileşimi gösterdikleri ve gelecekteki risk değerlendirme çalışmaları açısından kritik olduğu için önemlidir.

Anahtar kelimeler: benzo[a]piren, tebukonazol, karışım etkisi, HepG2 hücreleri, reaktif oksijen türleri, genotoksisite

Reactive Oxygen Species and Genotoxicity Inducing Effects of Binary Mixtures of Benzo[a]pyrene and Tebuconazole in HepG2 Cells

Abstract: Exposure to several environmental contaminants, including polycyclic aromatic hydrocarbons and pesticides, occurs inside complex mixtures. Previously, we demonstrated combined effects of benzo[a]pyrene (B[a]P) and tebuconazole, two representative members of these groups, on cytotoxicity and CYP1A1 gene expression endpoints. In this study, mixture effects of these compounds on the reactive oxygen species (ROS) and genotoxicity induction were investigated in human liver cell line. For this purpose, MitoSOX Red assay was used to evaluate ROS levels, whereas DNA damage was assessed by measuring γ H2AX level with in cell western method. In addition, model deviation ratios (MDR) were calculated for nature of mixture interaction analysis. Experimental results on ROS induction showed that B[a]P-tebuconazole mixtures had antagonistic characteristic at the lowest B[a]P concentration combination while the interaction turned mainly into synergism as B[a]P concentration increased. According to genotoxicity results, mixture interaction was mainly synergistic. These results are important as they demonstrate non-additive interaction between two major groups of environmental contaminants and have critical implications for future risk assessment studies.

Keywords: benzo[a]pyrene, tebuconazole, mixture effects, HepG2 cells, reactive oxygen species, genotoxicity

Presentation ID / Sunum No: 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3439-7803

| 68

Rıpk1/rıpk3/mlkl Nekrozomu Aracılıklı Nekropitozun İnhibisyonu Farelerde Lipopolisakkaritin Neden Olduğu Enflamatuvar Hiperalejiyi Önlemektedir

Ma.St. Seda Kurt¹, Dr. Öğretim Üyesi Şefika Pınar Şenol², Dr. Dilşah Ezgi Yılmaz¹, Araştırmacı Ömer Bahçeli¹, Araştırmacı Beyza Özgen¹, Araştırmacı Zainab Sabrie¹, Prof.Dr. Bahar Tunçtan¹

¹Mersin Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Ana Bilim Dalı

²Tarsus Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Eczane Hizmetleri Bölümü

*Corresponding author: Bahar Tunçtan

Özet: Bu çalışmada, reseptör ile etkileşen serin/treonin protein kinaz (receptor-interacting serine/threonine-protein kinase; RIPK) 1/RIPK3/karışık kökenli kinaz benzeri psöodokinaz (mixed lineage kinase domain like pseudokinase; MLKL) nekrozomu aracılıklı nekropitozun lipopolisakkarit (LPS) ile farelerde oluşturulan enflamatuvar hiperalejideki rolü seçici RIPK1 inhibitörü nekrostatin-1s (Nec-1s) kullanılarak araştırılmıştır. Deneyler 8 gruba ayrılan fareler üzerinde gerçekleştirilmiştir: (1) Serum fizyolojik (SF), (2) LPS, (3) SF ve dimetil sülfoksit, (4) SF ve Nec-1s (0.01 mg/kg), (5) LPS ve Nec-1s (0.001 mg/kg), (6) LPS ve Nec-1s (0.01 mg/kg), (7) LPS ve Nec-1s (0.1 mg/kg) ile (8) LPS ve Nec-1s (1 mg/kg). Nec-1s (10 ml/kg) SF (10 ml/kg) veya LPS (10 mg/kg; 10 ml/kg) ile aynı anda intraperitoneal yoldan uygulanmıştır. Farelerin 60 saniye içinde termal uyarıya tepki verme süreleri SF veya LPS enjeksiyonundan 6 saat sonra değerlendirilmiştir. Deneyler sonunda öldürülen farelerin beyinleri ve omurilikleri alınmıştır. Beyinler ve omuriliklerden hazırlanan doku homojenatı süpernatantlarında β -tübülin, toll benzeri reseptör (toll-like receptor; TLR) 4, RIPK1, fosforile RIPK1, RIPK3, fosforile RIPK3, MLKL, fosforile MLKL, high-mobility-group-box (HMGB) 1, kaspaz-11 p20, p30-gasdermin D (GSDMD), IL-1 β , semaforin (SEMA) 3A ve miyelin proteolipit protein (PLP) ekspresyonu immunoblotting yöntemiyle ölçülmüştür. Farelerin termal uyarıya yanıt verme sürelerinde LPS ile oluşan olduğu azalma yalnızca 0.01 mg/kg dozda Nec-1s ile önlenmiştir. Nec-1s, LPS'nin neden olduğu TLR4, fosforile RIPK1, fosforile RIPK3, fosforile MLKL, HMGB1, kaspaz-11 p20, NLRP3, ASC, kaspaz-1 p20, p30-GSDMD, IL-1 β ve SEMA3A ekspresyonundaki artmanın yanı sıra, miyelin PLP ekspresyonundaki azalmayı da önlemiştir. Bu bulgular, santral sinir sisteminde RIPK1/RIPK3/MLKL nekrozomu aracılıklı nekropitoz, kaspaz-11/GSDMD aracılıklı piropitoz ve SEMA3A ekspresyonundaki artmanın yanı sıra, miyelin PLP ekspresyonundaki azalmanın LPS/TLR4 yolu aracılığıyla gelişen enflamatuvar hiperalejiye katkıda bulunduğunu düşündürmüştür. (Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimince 2021-1-TP2-4395 Proje Numarası ile desteklenmiştir).

Anahtar Kelimeler: Lipopolisakkarit, Enflamatuvar Hiperaleji, Nekropitoz, Nekrostatin-1s

Inhibition of Ripk1/ripk3/mlkl Necrosome-Mediated Necroptosis Prevents Lipopolysaccharide-Induced Inflammatory Hyperalgesia in Mice

Abstract: This study aimed to investigate the role of RIPK1/RIPK3/mixed lineage kinase domain like pseudokinase; MLKL) necrosome-mediated necroptosis in the inflammatory hyperalgesia induced by lipopolysaccharide (LPS) by using the selective receptor-interacting serine/threonine-protein kinase (RIPK) 1 inhibitor necrostatin-1s (Nec-1s). Mice were divided into 8 groups: (1) saline, (2) LPS, (3) saline and dimethyl sulfoxide, (4) saline and Nec-1s (0.01 mg/kg), (5) LPS and Nec-1s (0.001 mg/kg), (6) LPS and Nec-1s (0.01 mg/kg), (7) LPS and Nec-1s (0.1 mg/kg), and (8) LPS and Nec-1s (1 mg/kg). Nec-1s (10 ml/kg) administered simultaneously with saline (10 ml/kg) or LPS (10 mg/kg) intraperitoneally. Reaction time to thermal stimuli within 60 seconds was evaluated in mice that received either saline or LPS after 6 hours. Mice were killed at the end of the experiments, and brains and spinal cords were collected from all animals. In tissue homogenate supernatants prepared from brains and spinal cords, expression of β -tubulin, toll-like receptor (TLR4), RIPK1, phosphorylated RIPK1, RIPK3, phosphorylated RIPK3, MLKL, phosphorylated MLKL, high-mobility-group-box (HMGB1), caspase-11 p20, p30-gasdermin D (GSDMD), IL-1 β , semaphorin (SEMA) 3A, and myelin proteolipid protein (PLP) proteins was measured by using the immunoblotting method. It was observed that LPS-induce decrease in the response time of mice to thermal stimulation was prevented with Nec-1s only at a dose of 0.01 mg/kg. Nec-1s also prevented the increase induced by LPS in expression of TLR4, phosphorylated RIPK1, phosphorylated RIPK3, phosphorylated MLKL, HMGB1, caspase-11 p20, p30-GSDMD, IL-1 β , and SEMA3A as well as decreased expression of myelin PLP. These results suggested that suppression of the RIPK1/RIPK3/MLKL necrosome-mediated necroptosis as well as caspase-11/GSDMD-mediated pyroptosis and SEMA3A expression, in addition to increased expression of myelin PLP in the central nervous system contributes to the preventive effect of Nec-1s on inflammatory hyperalgesia mediated by the LPS/TLR4 pathway. (This study was supported by the Research Fund of Mersin University in Turkey with Project Number 2021-1-TP2-4395).

Keywords: Lipopolysaccharide, Inflammatory Hyperalgesia, Necroptosis, Necrostatin-1s

Turkish Plants Traditionally Used to Treat Kidney Stones and Major Compounds Analysis of These Plants

Res.Ass.Dr. Seçil Karahüseyin¹, Asst.Prof.Dr. Merve Nenni²

¹Çukurova Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmakognozi Anabilim Dalı

²Çukurova Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Analitik Kimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Seçil Karahüseyin

Özet: With an astounding range of plant species, Turkey is one of the floristically wealthiest nations in the world. Recently, a great deal has been written about medicinal plants in our country, and various ethnobotanical researchs have been published. Significant developments in the field of nephrolithiasis have occurred over the past three decades. In most nations today, renal stones are the most common type of urinary stones seen in patients. Genes, nutrition, and the environment may all impact the frequency and prevalence of kidney stones. The diagnosis of metabolic disorders depends on 24-hour urine collection for kidney stones [1]. Although the guidelines advise using it for high-risk individuals, there is little proof that the test can reliably predict recurrence or treatment response. However, diagnosing and treating reversible causes of stones requires more testing and expensive medications. This expensive treatment is offset by passing kidney stones. The results of ethnobotanical research using conventional medical practices are documented to assist in the drug's creation. The knowledge of how these medicinal or wild plants are customarily used has been passed down from generation to generation. First, in this study, taxa frequently utilized in Turkey's folk medicine for kidney stones were discovered after searching ethnobotanical studies. Its purpose is to analyze and provide information on the families, scientific names, portions and major compounds of these taxa used to treat kidney stones. The Asteraceae, Rosaceae, Lamiaceae, Malvaceae, Fabaceae, Poaceae, Hypericaceae, and Rhamnaceae families are those that are most frequently used. Content analysis studies on the used parts of these plants were investigated. According to the results, the most prevalent compounds found in these plants include flavonoids, alkaloids, volatile oils, sugars, steroids, and minerals. In this study, plant species belonging to the Lamiaceae family, which is one of the main families used to treat kidney stones, and their main compounds and analysis methods are discussed.

Anahtar Kelimeler: Compound Analysis, Kidney Stone, Major Component, Medicinal Plants, Traditional Use

Turkish Plants Traditionally Used to Treat Kidney Stones and Major Compounds Analysis of These Plants

Abstract: With an astounding range of plant species, Turkey is one of the floristically wealthiest nations in the world. Recently, a great deal has been written about medicinal plants in our country, and various ethnobotanical researchs have been published. Significant developments in the field of nephrolithiasis have occurred over the past three decades. In most nations today, renal stones are the most common type of urinary stones seen in patients. Genes, nutrition, and the environment may all impact the frequency

and prevalence of kidney stones. The diagnosis of metabolic disorders depends on 24-hour urine collection for kidney stones [1]. Although the guidelines advise using it for high-risk individuals, there is little proof that the test can reliably predict recurrence or treatment response. However, diagnosing and treating reversible causes of stones requires more testing and expensive medications. This expensive treatment is offset by passing kidney stones. The results of ethnobotanical research using conventional medical practices are documented to assist in the drug's creation. The knowledge of how these medicinal or wild plants are customarily used has been passed down from generation to generation. First, in this study, taxa frequently utilized in Turkey's folk medicine for kidney stones were discovered after searching ethnobotanical studies. Its purpose is to analyze and provide information on the families, scientific names, portions and major compounds of these taxa used to treat kidney stones. The Asteraceae, Rosaceae, Lamiaceae, Malvaceae, Fabaceae, Poaceae, Hypericaceae, and Rhamnaceae families are those that are most frequently used. Content analysis studies on the used parts of these plants were investigated. According to the results, the most prevalent compounds found in these plants include flavonoids, alkaloids, volatile oils, sugars, steroids, and minerals. In this study, plant species belonging to the Lamiaceae family, which is one of the main families used to treat kidney stones, and their main compounds and analysis methods are discussed.

Keywords: Compound Analysis, Kidney Stone, Major Component, Medicinal Plants, Traditional Use

Presentation ID / Sunum No: 450

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0923-2097

| 72

Yüksek Fruktoz Diyeti İle Beslenen Sıçanların Bağırsak Dokusunda Mikrobiyota Değişikliklerinin İzlenmesi ve Metforminin Modülatör Rolü

Dr. Azimet Yalçın Buğdaycı¹, Dr. Öğretim Üyesi S. Özen Akarca Dizakar², Doç.Dr. M. Ayşe Demirel³, Prof.Dr. Suna Ömeroğlu⁴, Prof.Dr. Fatma Akar¹, Prof.Dr. M. Orhan Uludağ¹

¹Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji ABD, Ankara, Türkiye

²Bakırçay Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji ABD, İzmir, Türkiye

³Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Temel Eczacılık Bilimleri, Ankara, Türkiye

⁴Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji ABD, Ankara, Türkiye

*Corresponding author: Azimet Yalçın Buğdaycı

Özet: Konu: Fruktozdan zengin diyetle beslenen sıçanlarda Metabolik Sendrom (MetS) gelişiminin bağırsaktaki spesifik bakteri taksonları ile ilişkili olduğu ileri sürülmüştür. Son araştırmalar, metformin tedavisi ile bağırsak mikrobiyota modülasyonunun metabolik parametrelerin iyileşmesine yol açtığını göstermiştir. Amaç: MetS modeli oluşturulan erkek ve dişi sıçanlarda metformin ile değişen bağırsak mikrobiyotasının metforminin iyileştirici etkisine katkısının araştırılması hedeflenmiştir. MetS’de metformin tedavisi ve mikrobiyota ilişkisiyle ilgili cinsiyete özgü farklılıkların ortaya konulması amaçlanmıştır. Yöntem: Erkek ve dişi sıçanlar Kontrol, Karboksimetil selüloz, Fruktoz, Metformin ve Fruktoz+Metformin olmak üzere beşer gruba ayrılmıştır. İçme suyuna %20 oranında fruktoz eklenen Fruktoz ve Fruktoz+Metformin grupları ad libitum olarak 15 hafta beslenmişlerdir. Metformin ve Fruktoz+Metformin gruplarına 7. haftadan sonra 200 mg/kg dozda metformin oral gavaj yolu ile verilmiştir. Fekal mikrobiyotanın değişimi ve takibi Illumina MiSeq platformunda 16S rRNA gen dizilimi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Her iki cinsiyette de ağırlıklı olarak Firmicutes, Bacteroidetes, Proteobacteria, Verrucomicrobia ve Actinobacteria filumları tespit edilmiştir. Alfa çeşitlilik hem erkek hem de dişi sıçanlarda yüksek fruktoz diyeti ve metformin tedavisi ile değişmemiştir. Beta çeşitlilik analizi erkek ve dişi sıçanlarda yüksek fruktoz diyetinin ve metformin tedavisinin bağırsak mikrobiyota yapısını değiştirdiğini ortaya koymuştur. Dişi sıçanlarda yüksek fruktoz diyetiyle anlamlı olarak artan Firmicutes/Bacteroidetes oranının metformin tedavisi ile, anlamlı olmamakla birlikte, azaldığı gözlenmiştir. LEfSe analiziyle sıçan grupları arasında istatistiksel olarak önemli farklılıklar gösteren mikrobiyal topluluklar belirlenmiştir. Sonuç: Yüksek fruktoz diyetinin bağırsak mikrobiyotasında yol açtığı değişikliklerin metformin tedavisi ile kısmen geri çevrilmesi söz konusudur. Yüksek fruktoz diyeti ve metformin tedavisi ile gözlenen değişiklikler cinsiyete özgü farklılıklar göstermiştir. “Bu çalışma Gazi Üniversitesi BAP Komisyonu tarafından 5937 proje numarası ile desteklenmiştir”.

Anahtar Kelimeler: Metformin, Bağırsak Mikrobiyotası, Fruktoz, Metabolik Sendrom.

Monitoring of Microbiota Changes in Intestinal Tissue of High Fructose Dieted Rats and the Modulatory Role of Metformin

Abstract: Subject: It has been suggested that the development of Metabolic Syndrome (MetS) in rats fed a diet rich in fructose is associated with specific bacterial taxa in the gut. Recent studies have shown that modulation of the gut microbiota with metformin treatment leads to improvement of metabolic parameters. Objective: It was aimed to investigate the contribution of metformin-altered intestinal microbiota to the curative effect of metformin in male and female rats with a MetS model. It was purposed to reveal gender-specific differences in the relationship between metformin treatment and microbiota in MetS. Method: Male and female rats were divided into five groups as Control, Carboxymethyl cellulose, Fructose, Metformin and Fructose+Metformin. Fructose and Fructose+Metformin groups, which added 20% fructose to drinking water, were fed ad libitum for 15 weeks. Metformin and Fructose+Metformin groups were given 200 mg/kg metformin by oral gavage after the 7th week. Change and monitoring of the fecal microbiota was performed using 16S rRNA gene sequencing on the Illumina MiSeq platform. Results: Firmicutes, Bacteroidetes, Proteobacteria, Verrucomicrobia and Actinobacteria phyla were determined predominantly in both sexes. Alpha diversity was not altered by high fructose diet and metformin treatment in both male and female rats. Beta diversity analysis revealed that high fructose diet and metformin treatment altered gut microbiota structure in male and female rats. It was observed that the Firmicutes/Bacteroidetes ratio, which increased significantly with high fructose diet in female rats, decreased with metformin treatment, although not significantly. Microbial communities were determined by LEfSe analysis that showed statistically significant differences between rat groups. Conclusion: The changes in the gut microbiota caused by high fructose diet are partially reversed with metformin treatment. Changes observed with high fructose diet and metformin treatment showed gender-specific differences. “This study was supported by Gazi University BAP Commission with project number 5937”.

Keywords: Metformin, Gut Microbiota, Fructose, Metabolic Syndrome.

Presentation ID / Sunum No: 729

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 1089 7195

| 74

Yüksek Performanslı Sıvı Kromatografisi Kullanılarak Nanoformülasyonlarda Kurkumin Tayini

Arş.Gör.Dr. Gamze Ergin Kızılçay

Istanbul University, Faculty of Pharmacy, Department of Analytical Chemistry

Özet: Bu çalışmada, kurkuminin nanoformülasyonlarda tayini için basit ve hızlı yüksek performanslı sıvı kromatografisi yöntemi sunulmuştur. Kromatografik ayırma, mobil faz 5.0 mM fosfat tamponu (pH 3): asetonitril (60:40, v/v) kullanılarak ters fazlı C18 kolonu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Mobil faz akış hızı 1,0 mL/dk ve madde, 425 nm eksitasyon ve 520 nm emisyon dalga boylarında floresan detektörü ile tespit edilmiştir. Kolon sıcaklığı 40°C olarak ayarlanmıştır. Geliştirilen yöntemin validasyonu ICH kurallarına göre gerçekleştirilmiştir. Kalibrasyon eğrisinin 0,25-10,0 µg/mL konsantrasyon aralığında doğrusal olduğu bulunmuştur. Gözlenebilme sınırı ve tayin sınırı sırasıyla 0,016 ve 0,048 µg/mL olarak bulunmuştur. Gün içi ve günler arası bağıl standart sapma değerlerinin %1,1'den küçük olduğu hesaplanmıştır. Valide edilmiş yöntem, nanoformülasyonlarda kurkumin tayinine başarıyla uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kurkumin, Nanoformülasyon, Hplc, Kantitatif Analiz, Validasyon

Determination of Curcumin in Nanoformulations Using High-Performance Liquid Chromatography

Abstract: In this study, simple and fast high performance liquid chromatographic method has been presented for determination of curcumin in nanoformulations. The chromatographic separation was carried out on reverse phase C18 column by using as mobile phase 5.0 mM phosphate buffer (pH 3): acetonitrile (60:40, v/v). The mobile phase flow rate was 1.0 mL/min and the substance was detected with fluorescence detector at 425 nm excitation and 520 nm emission wavelengths. The column temperature was 40°C. The validation of the developed method was performed according to ICH rules. The calibration curve showed a linearity of 0.25-10.0 µg/mL. The limits of detection and quantification were found to be 0.016 and 0.048 µg/mL, respectively. Intra-day and inter-day relative standard deviation values were calculated to be less than 1.1%. The validated method was successfully applied to determination of curcumin in nanoformulations.

Keywords: Curcumin, Nanoformulation, Hplc, Quantitative Analysis, Validation

Presentation ID / Sunum No: 451

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0923-2097

| 75

Erkek ve Dişi Sıçanlarda Yüksek Fruktoz Tüketiminin Bağırsak Geçirgenliği Üzerine Etkisi: Metforminin Modülatör Rolü

Dr. Azimet Yalçın Buğdaycı¹, Dr. Öğretim Üyesi S. Özen Akarca Dizakar², Doç.Dr. M. Ayşe Demirel³, Prof.Dr. Suna Ömeroğlu⁴, Prof.Dr. Fatma Akar¹, Prof.Dr. M. Orhan Uludağ¹

¹Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji ABD, Ankara, Türkiye

²Bakırçay Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji ABD, İzmir, Türkiye

³Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Temel Eczacılık Bilimleri, Ankara, Türkiye

⁴Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji ABD, Ankara, Türkiye

*Corresponding author: Yalçın Buğdaycı

Özet: Konu: Fruktaza bağlı Metabolik Sendrom (MetS), bağırsak sıkı bağlantı işlevselliğini etkileyerek bağırsak geçirgenliğinin artmasına neden olan artmış proenflamatuvar sitokin konsantrasyonu ile ilişkilidir. Metforminin bağırsak enflamasyonunu modüle etmede etkili olduğu öne sürülmüştür. Amaç: Yüksek fruktoz tüketiminin bağırsak dokusunda enflamasyon gelişimi ve bağırsak geçirgenliği değişimi üzerindeki etkisi ve metforminin modülatör rolü cinsiyete bağlı olarak incelenmiştir. Yöntem: Erkek ve dişi sıçanlar Kontrol, Karboksimetil selüloz, Fruktoz, Metformin ve Fruktoz+Metformin olmak üzere beşer gruba ayrılmıştır. İçme suyuna %20 oranında fruktoz eklenen Fruktoz ve Fruktoz+Metformin grupları ad libitum olarak 15 hafta beslenmişlerdir. Metformin ve Fruktoz+Metformin gruplarına 7. haftadan sonra 200 mg/kg dozda metformin oral gavaj yolu ile verilmiştir. İleum dokusunda spektrofotometrik, histopatolojik ve immunohistokimyasal analizler gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Erkek ve dişi sıçanlarda yüksek fruktoz ile artan enflamasyon skoru metformin tedavisi ile azalmıştır. Her iki cinsten yüksek fruktozla IL-1 β düzeyleri artmış olup metforminle sadece erkeklerdeki artış anlamlı olarak geri çevrilmiştir. Erkeklerde yüksek fruktozla artan TNF- α düzeyleri metforminle azalmıştır; dişilerde ise gruplar arasında anlamlı fark gözlenmemiştir. Her iki cinsten gruplar arasında NF- κ B düzeylerinde fark bulunmamıştır. Erkek ve dişi sıçanlarda Zonulin ve E-Cadherin düzeyleri yüksek fruktozla veya metforminle değişmemiştir. Occludin, Claudin-1 ve Zonula Occludens-1 düzeyleri sadece dişi sıçanlarda Claudin-2 ve F-Actin düzeyleri ise sadece erkek sıçanlarda metforminle artmıştır; Zonula Occludens-1 ve F-Actin düzeylerindeki artış anlamlı değildir. Sonuç: MetS'li erkek ve dişi sıçanların bağırsağında yüksek fruktoz tüketimine bağlı olarak gelişen enflamasyonun ve artan bağırsak geçirgenliğinin metforminle cinsiyete özgü farklılıklar göstererek azaldığı gözlenmiştir. "Bu çalışma Gazi Üniversitesi BAP Komisyonu tarafından 5937 proje numarası ile desteklenmiştir".

Anahtar Kelimeler: Metformin, Fruktoz, Metabolik Sendrom, Bağırsak Geçirgenliği, Enflamasyon.

Effect of High Fructose Consumption On Intestinal Permeability in Male and Female Rats: the Modulatory Role of Metformin

Abstract: Subject: Fructose-induced Metabolic Syndrome (MetS) is associated with an increased concentration of proinflammatory cytokines, which causes increased intestinal permeability by affecting intestinal tight junction functionality. It has been suggested that metformin is effective in modulating

intestinal inflammation. Objective: The effects of high fructose consumption on the development of inflammation and intestinal permeability change in intestinal tissue and the modulatory role of metformin were investigated depending on gender. Method: Male and female rats were divided into five groups as Control, Carboxymethyl cellulose, Fructose, Metformin and Fructose+Metformin. Fructose and Fructose+Metformin groups, which added 20% fructose to drinking water, were fed ad libitum for 15 weeks. Metformin and Fructose+Metformin groups were given 200 mg/kg metformin by oral gavage after the 7th week. Spectrophotometric, histopathological, and immunohistochemical analyzes were performed in the ileum. Results: Inflammation score, which increased with high fructose in male and female rats, decreased with metformin treatment. IL-1 β levels increased with high fructose in both sexes, whereas the increase was significantly reversed only in males with metformin. TNF- α levels increased by high fructose in men were decreased by metformin; In females, no significant difference was observed between the groups. There was no difference in NF-kB levels between the groups in both genders. Zonulin and E-Cadherin levels were not altered by high fructose or metformin in male and female rats. Occludin, Claudin-1 and Zonula Occludens-1 levels increased only in female rats, whereas Claudin-2 and F-Actin levels increased only in male rats with metformin; The increase in Zonula Occludens-1 and F-Actin levels is not significant. Conclusion: It was observed that the inflammation and increased intestinal permeability due to high fructose consumption in the intestines of male and female rats with MetS decreased with metformin by showing gender-specific differences. “This study was supported by Gazi University Scientific Research Projects Commission under grant number 5937”.

Keywords: Metformin, Fructose, Metabolic Syndrome, Intestinal Permeability, Inflammation.

Presentation ID / Sunum No: 433

Poster Sunum

ORCID ID:

| 77

Farmakopelerde Yer Alan Tavşan Pirojen Testinin İn Vitro Alternatif Testi Olan Monosit Aktivasyon Testinin Rekombinant İlaçlarda Uygulanması

Bio. Meltem Doğan¹, Dr. Esra Özdemir Üstünyağz², Prof. Dr. Gonca Çakmak¹,

¹Gazi Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı, 06330, Ankara

²Biogenuslab Biyoteknolojik Çözümler Ltd. Şti. 34752, İstanbul

*Corresponding author: Meltem Doğan

Özet: Pirojenler; gram negatif bakterilerden kaynaklanan endotoksinler, gram pozitif bakterilerden, virüslerden, adjuvanlardan, hücreden, dokudan veya küf-mantarlardan kaynaklanabilen endotoksin olmayan pirojenler olarak gruplandırılır. Bu gruplandırmaya ilave olarak, iki tip pirojen bulunmaktadır: Ekzojen pirojenler vücuda dışarıdan alınan ve Toll Like Receptor (TLR)'lerce tanınarak sinyal yolağına ve sitokin salınımına yol açan pirojenlerdir. Endojen Pirojenler ise vücuda alınan ekzojen pirojenlerle temas ettiğinde vücut tarafından üretilen (IL-6) ve ateş yükselmesi tepkisine yol açan pirojendir. Damardan verilen parenteral ilaçlar, aşılar, kan/kan ürünleri ve tedavinin gereği vücutta kalan cihazlar dahil olmak üzere insan vücuduna giren herhangi bir tıbbi ürün, piyasaya sunulmadan önce pirojenlerin yokluğunun tespiti açısından test edilmek zorundadır, çünkü bu maddeler kullanıcıda hayatı tehdit eden sistemik inflamasyonu tetikleyebilir ve septik şok ile sonuçlanabilir. 2010 yılına kadar Tavşan Pirojen Testi (E.P.2.6.8 Tavşan Pirojen Testi ve USP <151> Tavşan Pirojen Testi) pirojenlerin tayininde kullanılmaktaydı. Bu tarihten sonra Avrupa Farmakopesi Komisyonları, laboratuvar hayvanı kullanımını da azaltmak üzere Genel Monografi Monosit Aktivasyon Testini (MAT, E.P.2.6.30) ekleyerek revize etti. Parenteral ilaçlar, aşılar, kan ve kan türevleri ve bazı vücut içi tıbbi cihazların kritik kalite özelliklerinden biri olan pirojenite için in vitro MAT, in-vivo tavşan testine alternatif bir yöntem olarak kabul edilmektedir. Monosit Aktivasyon Testi ayrıca Avrupa İlaç Ajansı ve Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu tarafından önerilmektedir. Çalışmamızda Tavşan Pirojen Testi ile onaylanmış piyasada yer alan biyobenzer iki rekombinant ilaç örneğinde MAT uygulanmıştır. Sonuç olarak MAT ile ürünlerin pirojen olmadığı doğrulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Pirojenler, In Vitro Monosit Aktivasyon Testi, Alternatif Test

Çalışma 7210280 numaralı Tübitak 1507 Kobi Ar-Ge Destek Programı ile desteklenmiştir.

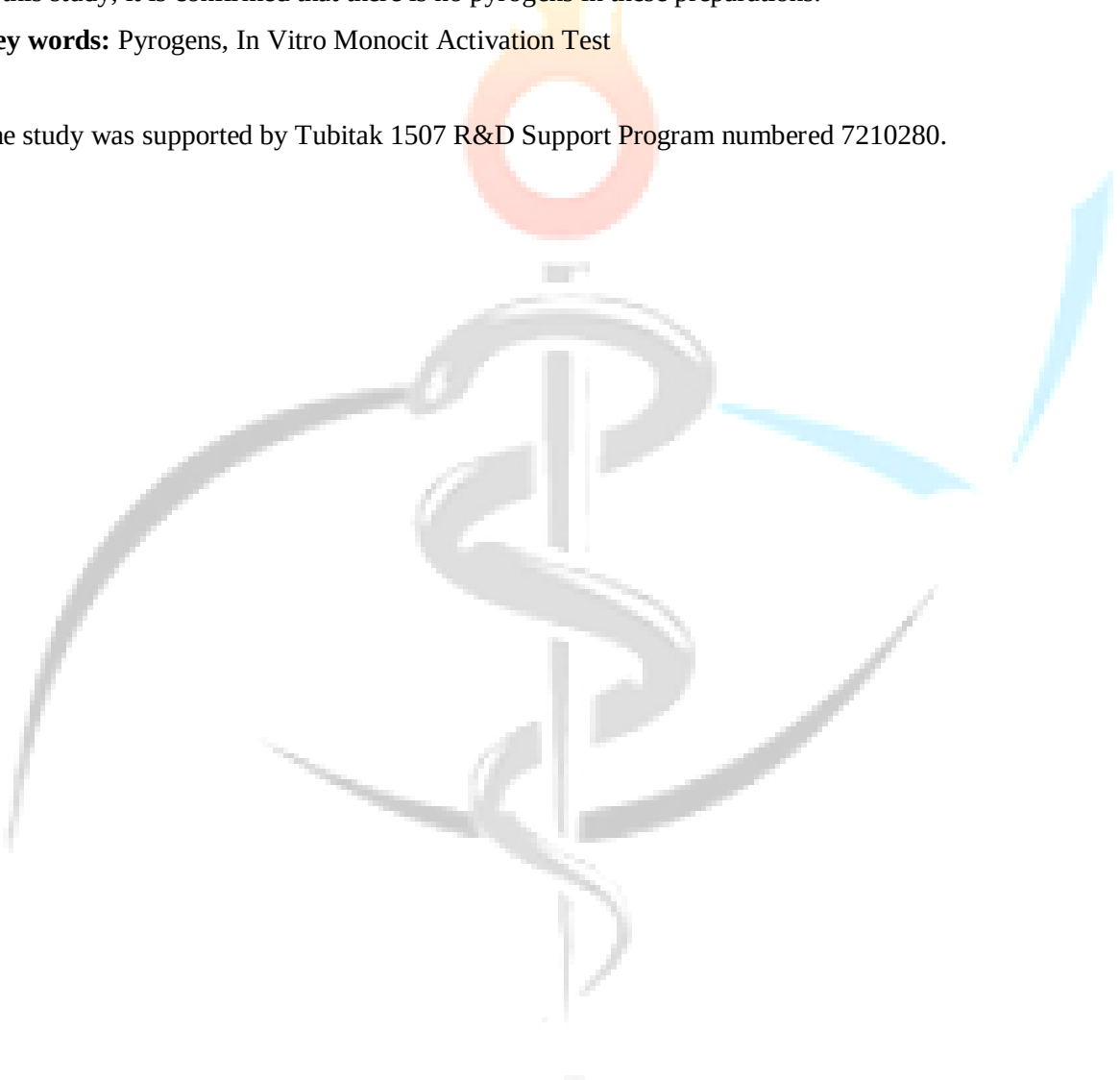
Application of the Monocyte Activation Test, Which Is The In Vitro Alternative Test of The Rabbit Pyrogen Test In Pharmacopes, In Recombinant Drugs

Abstract: Pyrogens grouped as endotoxins, are originated from gram-negative bacterias and named as non-endotoxins originated from gram positive bacterias, viruses, adjuvants, cell, tissue or mold-fungi. In addition to this grouping, there are two types of pyrogens: Exogenous pyrogens are pyrogens that are taken from the body and are recognized by TLRs (Toll Like Receptors), causing signaling pathway and cytokine release endogenous pyrogens, on the other hand, are pyrogens that are produced by the body (IL-6) when it comes into contact with exogenous pyrogens taken into the body and cause a fever response. Any medicinal product that enters the human body, including intravenous parenteral pharmaceuticals, vaccines, blood/blood derivatives and medical devices that remain in the body for

treatment, must be tested for the absence of pyrogens prior to placing on the market since these substances including pyrogens can trigger life-threatening systemic inflammation in the user and result in septic shock. In vivo rabbit pyrogen test (E.P.2.6.8 Rabbit Pyrogen test and USP <151> Rabbit Pyrogen Test) have been used for detection of pyrogens till 2010. Since then, European Pharmacopoeia Commission adopted revised general chapter on Monocyte activation test (MAT, E.P.2.6.30) to facilitate reduction in testing on laboratory animals. In-vitro MAT (Monocyte Activation Test, E.P.2.6.30), which is one of the critical quality attributes of parenteral pharmaceuticals, vaccines, blood and blood derivatives and some in-body medical devices, is accepted as an alternative method to the in-vivo rabbit test in determining the pyrogenicity coming from the product or production steps. Monocyte Activation Test is also recommended to be used in the regulation of both European Medicine Agency and Turkish Ministry of Health Turkish Pharmaceutical and Medical Device Agency. In the presented study, two different commercially presented biosimilars are tested for detecting pyrogens by using MAT. As a result of this study, it is confirmed that there is no pyrogens in these preparations.

Key words: Pyrogens, In Vitro Monocit Activation Test

The study was supported by Tubitak 1507 R&D Support Program numbered 7210280.

Presentation ID / Sunum No: 478

Poster Sunum

ORCID ID:

| 79

Pulmoner Arteriyel Hipertansiyonda (PAH) Kullanılan Seleksipag İlaç Etken Maddesi İçin Analitik Yöntemleri

Ph.c.canc. Melike Ceren Miser¹, Prof.Dr. Sibel Ayşıl Özkan¹, Assoc.prof.Dr. Esen Bellur Atici²

¹Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Analitik Kimya Anabilim Dalı

²DEVA Holding A.Ş

*Corresponding author: Melike Ceren Miser

Özet: Akciğerler ve kalp arasındaki kan damarlarında kan akışını azaltan, anormal derecede yüksek basınca neden olan Pulmoner arteriyel hipertansiyon (PAH) nadir ve ciddi bir hastalıktır. Tedavisinde kullanılan ilaçlar, üç yolağtan (prostasiklin-(IP), endotelin-1 ve nitrik oksit yolağlarından) birinde etki edecek şekilde geliştirilmiştir. PAH tedavisinde de ilk defa, uzun etkili, özgül, oral olarak aktif ve prostanoid olmayan, IP reseptör agonisti olarak 22 Aralık 2015'te FDA tarafından onaylanan seleksipag, IP yolağını hedeflemektedir. Seleksipagin ona göre yaklaşık 37 kat daha güçlü aktif metaboliti ACT-333679, seleksipagin karboksilesteraz tarafından hidroliziyle oluşur. Seleksipag ve metaboliti doğrudan IP reseptörüne bağlanır; ancak diğer prostasiklin reseptörlerine bağlanmaz. Yani, seleksipag IP reseptörlerine karşı özgüdür. Hastalık nedenlerinin bulunmasıyla hedefe yönelik daha iyileştirici çalışmalar sonucunda, seleksipag gibi yeni ilaç etken maddeleriyle yapılan orijinal ilaçlarla tedavi yöntemleri yenilenmektedir. Bu ilaçlar belli patent süreleriyle koruma altına alınmaktadır. Süre sonunda yapılan jenerik ilaç ve ilaç etken madde üretimi ilaca erişimi kolaylaştırır. Bu aşamada uluslararası standartlara uygun çalışmaların yapılması çok önemlidir. Bu çalışmada, DEVA Holding A.Ş API Ar-Ge'de sentezlenen seleksipag spektroskopik olarak tanımlanmıştır. İlgili bileşikler ve miktar tayini için yeni bir yöntem geliştirilmiştir. ICH, Q2(R1)'e göre doğrulanmıştır. Analitik yöntemlerden elde edilen sonuçlara göre özgüllük, doğrusalılık, LOD, LOQ, kesinlik, doğruluk, sağlamlık ve sistem uygunluğu; kabul kriterlerine uygun bulunmuştur. Bozundurma çalışmaları ve 6 aylık hızlandırılmış stabilite sonuçlarına göre önemli bir fiziksel ve kimyasal değişiklik gözlenmemiştir. Bu Ar-Ge çalışmaları sayesinde, kanser veya nadir hastalıklar için daha ulaşılabilir bir ilaç piyasası sağlanmaktadır. Tübitak-2244-Sanayi-Doktora-programı dahilinde yapılan bu çalışma; sanayiyle üniversiteler arasındaki ilişkilerin güçlenmesini sağlamıştır.

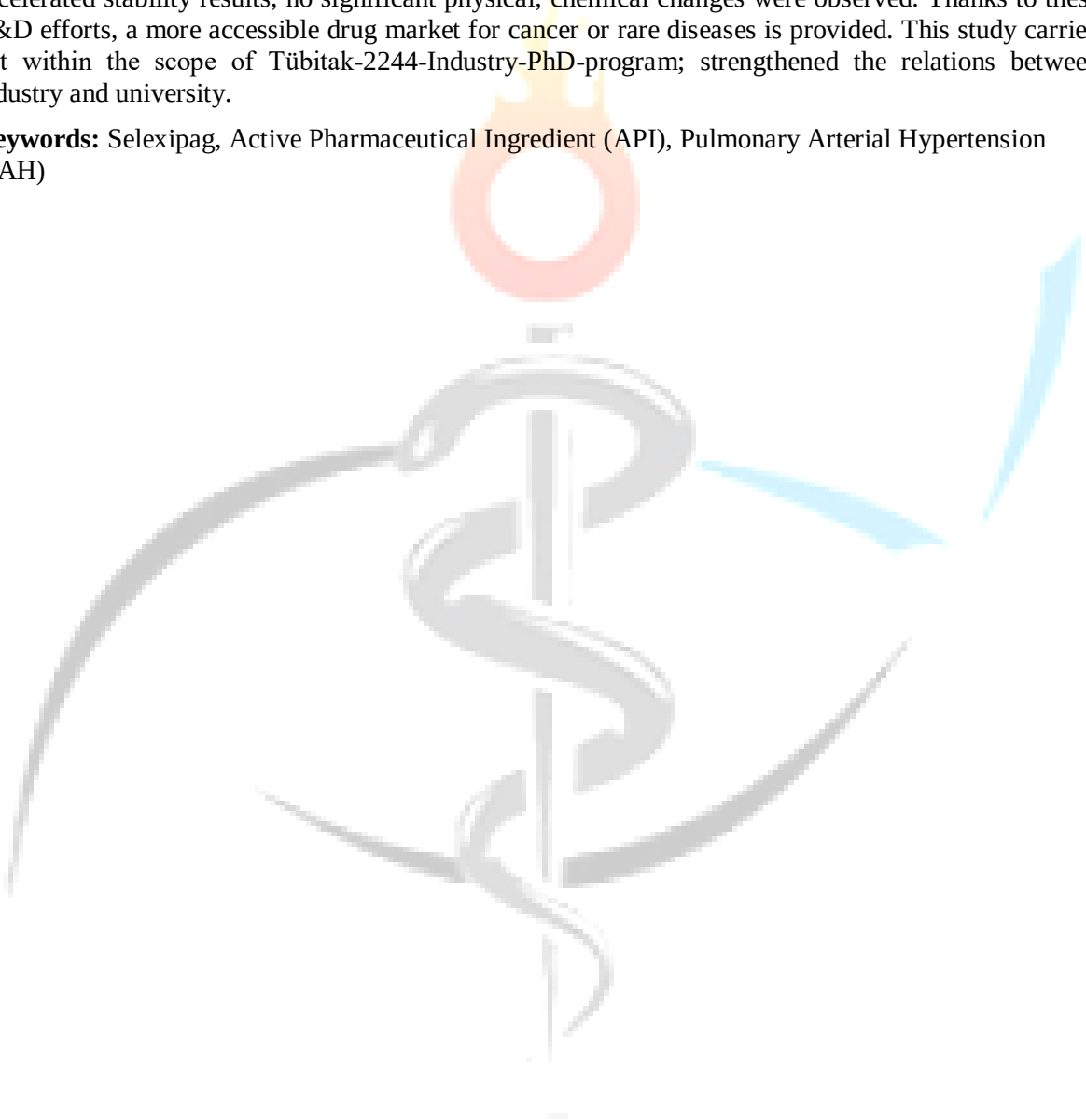
Anahtar Kelimeler: Seleksipag, İlaç Etken Maddesi, Pulmoner Arteriyel Hipertansiyon (PAH)

Analytical Methods for Selexipag Drug Used in Pulmonary Arterial Hypertension

Abstract: Pulmonary arterial hypertension (PAH) is a rare, serious disease that causes abnormally high pressure, reducing blood flow in the blood vessels between the lungs and heart. The drugs used in its treatment have been developed to act in one of three pathways (prostacyclin-(IP), endothelin-1 and nitric oxide pathways). In the treatment of PAH, selexipag, which was approved by the FDA on December 22, 2015, for the first time as a long-acting, specific, orally active, non-prostanoid IP receptor agonist, targets the IP pathway. ACT-333679 active metabolite of selexipag which is approximately 37-times more potent than it, is formed by hydrolysis of selexipag by carboxylesterase. Selexipag and ACT-

333679 bind directly to the IP receptor; however, it does not bind to other IP receptors. So, selexipag is specific for IP receptors. As a result of more targeted curative studies with discovery of disease causes, treatment methods are renewed with original drugs made with new drug active substances such as selexipag. These drugs are protected by certain patent periods. Generic drug and drug active ingredient production at the end of the period, facilitates access to drugs. At this stage, it's very important to carry out studies in accordance with international standards. In this study, selexipag synthesized in DEVA Holding A.Ş API_R&D was spectroscopically defined. A new method has been developed for the related compounds and quantification. ICH verified against Q2(R1). Specificity, linearity, LOD, LOQ, precision, accuracy, robustness, system suitability according to the results obtained from analytical methods; found to comply with the acceptance criteria. According to degradation studies and 6 months accelerated stability results, no significant physical, chemical changes were observed. Thanks to these R&D efforts, a more accessible drug market for cancer or rare diseases is provided. This study carried out within the scope of Tübitak-2244-Industry-PhD-program; strengthened the relations between industry and university.

Keywords: Selexipag, Active Pharmaceutical Ingredient (API), Pulmonary Arterial Hypertension (PAH)

Presentation ID / Sunum No: 792

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0464-9985

| 81

Doğum Yapmış ve Yapmamış Kadınlarda Üriner İnkontinans Bilgi Düzeylerinin Araştırılması

Araştırmacı Merve Ataş¹, Prof.Dr. Yeşim Bakar¹

¹İzmir Bakırçay Üniversitesi

*Corresponding author: Merve Ataş

Özet: Üriner inkontinans pelvik taban disfonksiyonları içinde en sık görülen problemlerden biridir. Pelvik taban disfonksiyon farkındalığı, üriner inkontinansa bağlı açığa çıkabilecek semptomların azaltılması ve yaşam kalitesinin artırılmasında faydalı olabilir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı doğum yapmış ve doğum yapmamış kadınlarda üriner inkontinans bilgi ve farkındalık düzeyini araştırmaktır. Araştırmaya nörolojik kökenli pelvik taban disfonksiyonu olmayan, yaşları 18-65 yıl aralığında olan toplam 389 kadın dahil edildi. Kadınlar doğum yapmış ve yapmamış olmak üzere iki gruba ayrıldı. Kadınların Üriner İnkontinans ile ilgili bilgi düzeyi değerlendirmek amacıyla 14 sorudan oluşan İnkontinans Kısa Testi kullanıldı. Doğum yapan kadınların (n=191) İnkontinans Kısa Testi'nden aldıkları puan ortalaması 6.1 iken, doğum yapmamış kadınların ise (n=198) aldıkları puan ortalaması 6.2 bulundu. Gruplar arasında fark tespit edilmedi ($p>0.05$). Ancak her iki grubun da Üriner İnkontinans ile ilgili bilgi düzeylerinin düşük olduğu belirlendi. Araştırmaya katılan tüm İnkontinans Kısa Testi sorularına doğru cevap verme oranlarının %42 olduğu belirlendi. Sonuç olarak kadınların üriner inkontinans ile ilgili farkındalık ve bilgi düzeylerini arttırmak amacıyla toplum sağlığı çalışmalarının yapılması ve yaygınlaştırılmasının gerekli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pelvik Taban Disfonksiyonu, Kadın Sağlığı, Üriner İnkontinans, Farkındalık

Presentation ID / Sunum No: 589

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3232-0311

| 82

Egzersize Bağlı Miyokinler ve Etkileri

Uzman Özge Çakmak¹, Uzman Havva Ezgi Karaş¹, Dr. Öğretim Üyesi Emine Atıcı²

¹Avrasya Üniversitesi

²İstanbul Okan Üniversitesi

*Corresponding author: Özge Çakmak

Özet: Fiziksel aktivite ve egzersiz tip 2 diyabet, demans, kardiyovasküler hastalıklar ve kanser gibi hastalıkları önleme ve hastalığın tekrarlama riskini azaltma gibi etkileri nedeniyle sıklıkla tedavide kullanılmaktadır. Egzersizin kas metabolizması üzerindeki etkisinin yanında kas kasılması ile moleküler bir süreç de başlamış olur. İskelet kasları tarafından üretilen ve kan dolaşımına salgılanan sitokinler olarak bilinen miyokinler; hedef dokuların fizyolojik fonksiyonlarını değiştirmek için otokrin, parakrin ve endokrin tarzda hareket edebilirler. Myokinler birçok organı ve dokuyu etkiler ve böylece iskelet kası ve diğer dokular arasında moleküler bir bağlantı sağlayarak metabolik homeostazı düzenlemektedirler. Hücre metabolizmasını düzenleyerek insülin direncinde azalma, glikoz seviyesinde düzenleme ve yağlanmada azalma gibi pek çok fayda sağlayabilir. Kan miyokin seviyeleri egzersizle değiştirilebilir. Bu derlemede farklı türlerde yapılan egzersizler sonucunda salgılanan miyokinler ve bu miyokinlerin organ ve dokularda yarattığı etkilerden bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, İskelet Kası, Miyokinler

Exercise-Induced Myokines and Their Effect

Abstract: Physical activity and exercise are frequently used in treatment because of their effects such as preventing diseases such as type 2 diabetes, dementia, cardiovascular diseases and cancer and reducing the risk of recurrence of the disease. In addition to the effect of exercise on muscle metabolism, a molecular process begins with muscle contraction. Myokines, known as cytokines, produced by skeletal muscles and released into the bloodstream; They can act in an autocrine, paracrine and endocrine manner to alter the physiological functions of target tissues. Myokines affect many organs and tissues and thus regulate metabolic homeostasis by providing a molecular link between skeletal muscle and other tissues. By regulating cell metabolism, it can provide many benefits such as reduction in insulin resistance, regulation of glucose level and reduction in fat. Blood myokine levels can be altered by exercise. In this review, myokines secreted as a result of different types of exercises and the effects of these myokines on organs and tissues will be discussed.

Keywords: Physical Activity, Skeletal Muscle, Myokines

Presentation ID / Sunum No: 525

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4595-2043

| 83

Görme Engeli Olan ve Olmayan Bireylerde Görmenin Denge ve Yürüme Üzerine Etkileri

Öğr. Gör. Ezgi Albayrak¹, Öğr. Gör. Özge Çakmak¹, Dr. Öğretim Üyesi Emine Atıcı²

¹Avrasya Üniversitesi

²İstanbul Okan Üniversitesi

*Corresponding author: Ezgi Albayrak

Özet: Amaç: Görme dengenin korunmasından sorumlu sistemin unsurlarından biridir. Görsel uyaranların alınmasını engelleyen herhangi bir görme bozukluğu dengeyi etkileyebilir. Bu çalışmanın amacı, dengenin korunmasında görmenin rolünü belirlemektir. Bu çalışmada, görme bozukluğu olan ve olmayan kişilerde görsel uyaranların denge ve yürüme üzerine etkileri değerlendirildi. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya başka hiçbir engeli olmayan, doğuştan görme engeli olan 19 kişi ve görme engeli olmayan 18 kişi dahil edildi. Tüm katılımcılara Berg Denge Skalası ve Tinetti Denge ve Yürüme Testi uygulandı. Sonuç: Görme engeli olmayan bireylerde Berg Denge, Tinetti denge ve Tinetti yürüme puanları görme engeli olan bireylerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.05$). Görme engelli ve görme engeli olmayan kişilerde Berg Denge puanı ile Tinetti Denge puanları arasında pozitif yönlü orta düzey istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunurken Tinetti Yürüme Testi puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p>0.05$).

Anahtar Kelimeler: Görme, Denge, Yürüme, Görme Engelli

The Effects of Vision On Balance and Gait in Individuals With and Without Visually Disability

Abstract: Aim: Vision is one of the elements of the system responsible for maintaining balance. Any visual impairment that interferes with the reception of visual stimuli can affect balance. The aim of this study is to determine the role of vision in maintaining balance. In this study, the effects of visual stimuli on balance and walking were evaluated in people with and without visual impairment. Materials and Methods: 19 people with congenital visual impairment and 18 people without visual impairment were included in the study. Berg Balance Scale and Tinetti Balance and Gait Test were administered to all participants. Conclusion: Berg Balance, Tinetti Balance and Tinetti Gait scores in visually impaired individuals are statistically significantly higher than visually impaired individuals ($p<0.05$). While there was a moderately positive statistically significant relationship between Berg Balance score and Tinetti Balance scores in visually impaired and visually impaired individuals, no significant relationship was found between Tinetti Gait Test scores ($p>0.05$).

Keywords: Vision, Balance, Walking, Visually Impaired

Presentation ID / Sunum No: 512

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0161-7171

| 84

Hemiplejik Serebral Palsili Çocuklarda El Kavrama Kuvveti İle Üst Ekstremitte Antropometrik Parametreleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Dr. Gülizar Gül¹, Prof.Dr. Tuncay Çolak², Dr. Öğretim Üyesi Ayla Tekin Orha², Prof.Dr. Belgin Bamaç², Prof.Dr. Aydın Özbek³

¹Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

²Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

³İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Gülizar Gül

Özet: Amaç: Bu çalışmadaki amacımız hemiplejik serebral palsy (HSP)'li çocukların plejik ve sağlam taraf üst ekstremitte antropometrik parametreleri ile el kavrama kuvvetleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Çalışmamıza yaş ortalaması 8,0±2,6 yıl olan 18 erkek, 12 kız olmak üzere toplam 30 HSP'li çocuk katılmıştır. Çalışmaya katılan tüm HSP'li çocukların her iki üst ekstremitelerinin antropometrik parametreleri ile el kavrama kuvvetleri ölçülerek değerlendirilmiştir. Bulgular: Plejik taraflarının önkol supinasyonu ve el bilek ekstansiyonu dışındaki tüm antropometrik parametreleri ile plejik taraflarının el kavrama kuvveti arasında istatistiki olarak pozitif yönde güçlü bir korelasyon bulunmuştur (p<0,05). Sağlam taraflarının çevre, uzunluk ve çap değerleri ile sağlam taraflarının el kavrama kuvveti arasında istatistiki olarak pozitif yönde çok güçlü bir korelasyon bulunmuştur (p<0,01). Sonuç: HSP'li çocuklar günlük yaşam aktivitelerini gerçekleştirirken plejik taraflarının el kavrama kuvvetine çok ihtiyaç duymaktadırlar. Çalışmamızda plejik taraf el kavrama kuvveti ile el bilek radial deviasyon ve başparmak abduksiyon açıları ve antropometrik parametreler arasında istatistiki olarak pozitif yönde güçlü bir korelasyon bulunmuştur. HSP'li çocuklarda plejik taraf el bilek radial deviasyonu ile başparmak abduksiyonu açılarının artırılmasına yönelik egzersiz programlarının planlanmasının bu çocukların plejik taraf el kavrama kuvvetlerini arttıracakı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Antropometri, Üst Ekstremitte

Evaluation of the Relationship Between Hand Grip Strength and Anthropometric Parameters of Upper Extremity in Children With Hemiplegic Cerebral Palsy

Abstract: Objective: Our aim in this study is to investigate the relationship between hand grip strengths and the anthropometric parameters of upper extremity of the unaffected side and the plegic side of the children with hemiplegic cerebral palsy (HCP). Method: A total of 30 children with HCP, 18 males and 12 females with a mean age of 8,0±2,6 years participated in the study. All of the children with HCP participating in the study was evaluated by measuring anthropometric parameters with hand grip strengths of both upper extremities. Results: There was found a strong correlation statistically in the positive direction between hand grip strength of the plegic sides with all of the anthropometric parameters except forearm supination and wrist extension of the plegic sides (p<0.05). There was found a very strong correlation statistically in the positive direction between hand grip strength of the

unaffected side with the circumference, length and diameter values of the unaffected sides ($p < 0.05$).
Conclusions: Children with HCP need so much hand grip strenght of the plegic sides while performing activities of daily living. In our study was found a strong correlation statistically in the positive direction between hand grip strength of the plegic side with wrist radial deviation and thumb abduction angles and anthropometric parameters. The planning of exercise programs aimed at increasing of wrist radial deviation with thumb abduction angles of the plegic side of children with HCP it is thought that these children will increase hand grip strenghts of the plegic side.

Keywords: Cerebral Palsy, Anthropometry, Upper Extremity

Presentation ID / Sunum No: 749

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1739-585X

| 86

Kognitif Bozukluğu Olan ve Olmayan Geriatrik Bireylerde Mobilitenin İncelenmesi

Araştırmacı Seden Düzce¹, Doç.Dr. Nezehat Özgül Ünlüer²

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Seden Düzce

Özet: ÖZ: Yaşlanma, vücudun çeşitli sistemlerinin, zamanla işlevselliğini yitirmesidir. Yaşlanma süreciyle beraber bireylerin kognitif fonksiyonlarında kayıplar meydana gelmekte ve mobilite düzeyleri azalmaktadır. Bu çalışmanın amacı; geriatrik bireylerde kognitif durumun mobiliteye etkisini araştırmaktır. Yöntem; Çalışmamıza 65 yaş ve üstü 30'u kadın ve 16'sı erkek toplam 46 katılımcı dahil edildi. Bireyler kognitif bozukluğun belirlenmesi amacıyla Standardize Mini Mental Test kullanılarak iki gruba ayrıldı. Katılımcıların mobilitesini değerlendirmek amacıyla Zamanlı Kalk Ve Yürü Testi ölçümü yapıldı. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS Versiyon22 istatistik programı kullanıldı. Normal dağılım göstermeyen değişkenler Mann Whitney U Test ile analiz edildi. Bulgular: Kontrol grubu için (n=23) yaş ortanca değeri 67 yıl ve kognitif bozukluk grubu için (n=23) yaş ortanca değeri 70 yıldır. Kontrol grubu için zamanlı kalk ve yürü testi süresi ortalama değeri 9,95±2,57 sn ve kognitif bozukluk grubu için ise 11,34±3,50 sn olduğu tespit edildi. İki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamadı(p>0.05). Sonuç: Kognitif bozukluğu olan bireylerde bilişsel problemlerin kişinin mobilitesine herhangi bir etkisi olmadığı çalışmamızda görülmüştür. Bu konu ile ilgili daha detaylı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kognitif Bozukluk, Mobilite, Geriatri

Presentation ID / Sunum No: 702

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4595-2043

| 87

Konjesif Kalp Yetmezliği Olan Geriatrik ve Geriatrik Olmayan Hastalar Arasında Hastalığa Özgü Fonksiyonel Sınırlamalar Farklı mıdır'

**Dr. Öğretim Üyesi Ebru Çalık Kütükcü¹, Uzman Nurel Ertürk², Öğr. Gör. Ezgi Albayrak³,
Uzman Dr. Gülay Uzun², Prof.Dr. Muhammed Raşit Sayın⁴**

¹Hacettepe Üniversitesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi

³Avrasya Üniversitesi

⁴Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Ezgi Albayrak

Özet: Amaç: Kronik kalp yetmezliği (KKY) olan hastaların yaklaşık yüzde altmışı biri veya daha fazlası günlük yaşam aktivitesinde (GYA) zorluk yaşamaktadır. Bu çalışmanın amacı, KKY 'li geriatrik ve geriatrik olmayan hastalar arasında hastalığa özgü fonksiyonel kısıtlamaları ve yaşam kalitesini karşılaştırmaktır. Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmaya KKY'li 68 hasta dahil edildi. Hastalar geriatrik (yaş>65, n=29) ve geriatrik olmayan (yaş<65, n=39) olarak iki gruba ayrıldı. GYA sırasındaki kısıtlılıklar Günlük Yaşam Aktiviteleri Performans Ölçeği-8 ile değerlendirildi. Konjestif Kalp Yetmezliği Olan Hastalar için (PMADL-8) anketi, Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesi, Kronik Kalp Yetmezliği Anketi (CHQ) ile belirlendi. Sonuçlar: KKY'li geriatrik hastaların PMADL-8 skorları, geriatrik olmayan hastalara göre anlamlı olarak daha yüksek ve CHQ dispne skorları daha düşüktü ($p<0.05$). CHQ-yorgunluk, duygusal durum, ustalık alt boyutları ve toplam puan puanları geriatrik ve geriatrik olmayan gruplar arasında benzerdi ($p>0.05$).

Anahtar Kelimeler: Fonksiyonel Bozukluk, Konjesif Kalp Yetmezliği, Sağlıkla İlişkili Yaşam Kalitesi, Günlük Yaşam Aktiviteleri

Are Disease-Specific Functional Limitations Different Between Geriatric and Non-Geriatric Patients With Congestive Heart Failure'

Abstract: Purpose: Nearly sixty percentage of patients with chronic heart failure (CHF) experience difficulty in one or more activities of daily living (ADLs). The purpose of this study was to compare disease-specific functional limitations and quality of life between geriatric and non-geriatric patients with CHF. Materials and Methods: Sixty-eight patients with CHF were included in this study. The patients were divided into two groups as geriatric (age>65 years, n=29) and non-geriatric (age<65 years, n=39). Limitations during ADLs was evaluated with the Performance Measure for Activities of Daily Living-8 for Patients with Congestive Heart Failure (PMADL-8) questionnaire. Health-related quality of life was determined by Chronic Heart Failure Questionnaire (CHQ). Results: The PMADL-8 scores of geriatric patients with CHF were significantly higher and the CHQ dyspnea scores were lower than those of non-geriatric patients ($p<0.05$). The scores of CHQ-fatigue, emotional status, mastery subdimensions and total score were similar between geriatric and non-geriatric groups ($p>0.05$).

Keywords: Functional Impairment, Congestive Heart Failure, Health-Related Quality of Life, Activities of Daily Living

Presentation ID / Sunum No: 651

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5085-8385

| 88

Kronik Bel Ağrılı Kadınlarda Yoganın Vücut Farkındalığı ve Kinezyofobi Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma

Araştırmacı Aleyna Yaren Bayrak¹, Öğr. Gör. Tuba Kolaylı²

¹Brain Art Umut Aybarç Kliniği

²Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Aleyna Yaren Bayrak

Özet: Kronik bel ağrısı (KBA), dünya çapında önemli ölçüde artan ve özellikle kadınlarda sık görülen bir durum olarak kabul edilir. Son dönemlerde özellikle bel ağrısında hissedilen ağrının klinik bulgularla açıklanamadığı; hastalığın altında yatan fiziksel, algısal, sosyal ve davranışsal etkilenimden kaynaklandığı bilinmektedir. Vücudun hangi bölümü olursa olsun herhangi bir yaralanmaya maruz kalındığında ağrı, yaralanma sonrası hareketi kısıtlar ve iyileşme sonrasında bile hareket sırasında kontrolü azaltarak kinezyofobiye neden olabilir. Aynı zamanda uzun süre ağrı deneyimleyen hastalarda vücut farkındalığında problemler görülmektedir. KBA tedavisinde fizyoterapi uygulamalarının yanı sıra yoga gibi bütüncül yaklaşımlar uygulanmaktadır. Bu çalışmanın amacı kronik bel ağrısına sahip kadınlarda yoganın vücut farkındalığı ve kinezyofobi üzerindeki etkisini incelemektir. Çalışmaya KBA tanılı 25-65 yaş arası 26 gönüllü kadın dahil edildi. Bireylerle 4 hafta boyunca haftada 3 gün birer saat toplam 12 seans online ortamda yoga yapıldı. İlk hafta solunum ile gevşeme egzersizleri ve hizalama prensiplerinden bahsedildi, pratik yapıldı. 2. hafta aya selam (chandra namaskar), 3. hafta yarım güneşe selam (ardha surya namaskar) akışı ve 4. hafta ise güneşe selam (surya namaskar) akışı yapıldı. Çalışmaya katılan tüm bireylere ağrı şiddetinin değerlendirilmesi için Vizüel Analog Skalası, kinezyofobinin değerlendirilmesi için Tampa Kinezyofobi Ölçeği ve beden farkındalığının değerlendirilmesi için Vücut Farkındalığı Anketi kullanıldı. Değerlendirmeler tedavi öncesinde ve 4. Haftanın sonunda yapıldı. 12 seanslık yoga uygulaması sonrasında Tampa Kinezyofobi Ölçeğinde ($p<0,05$) anlamlı bir azalma görülürken Vücut Farkındalığı Ölçeğinde ($p<0,05$) anlamlı bir artış bulundu. Bu pilot çalışmanın sonucunda, yoganın kronik bel ağrılı kadınlarda kinezyofobi düzeylerini azaltıcı ve vücut farkındalığını arttırıcı yönde etkisi olduğu gösterildi.

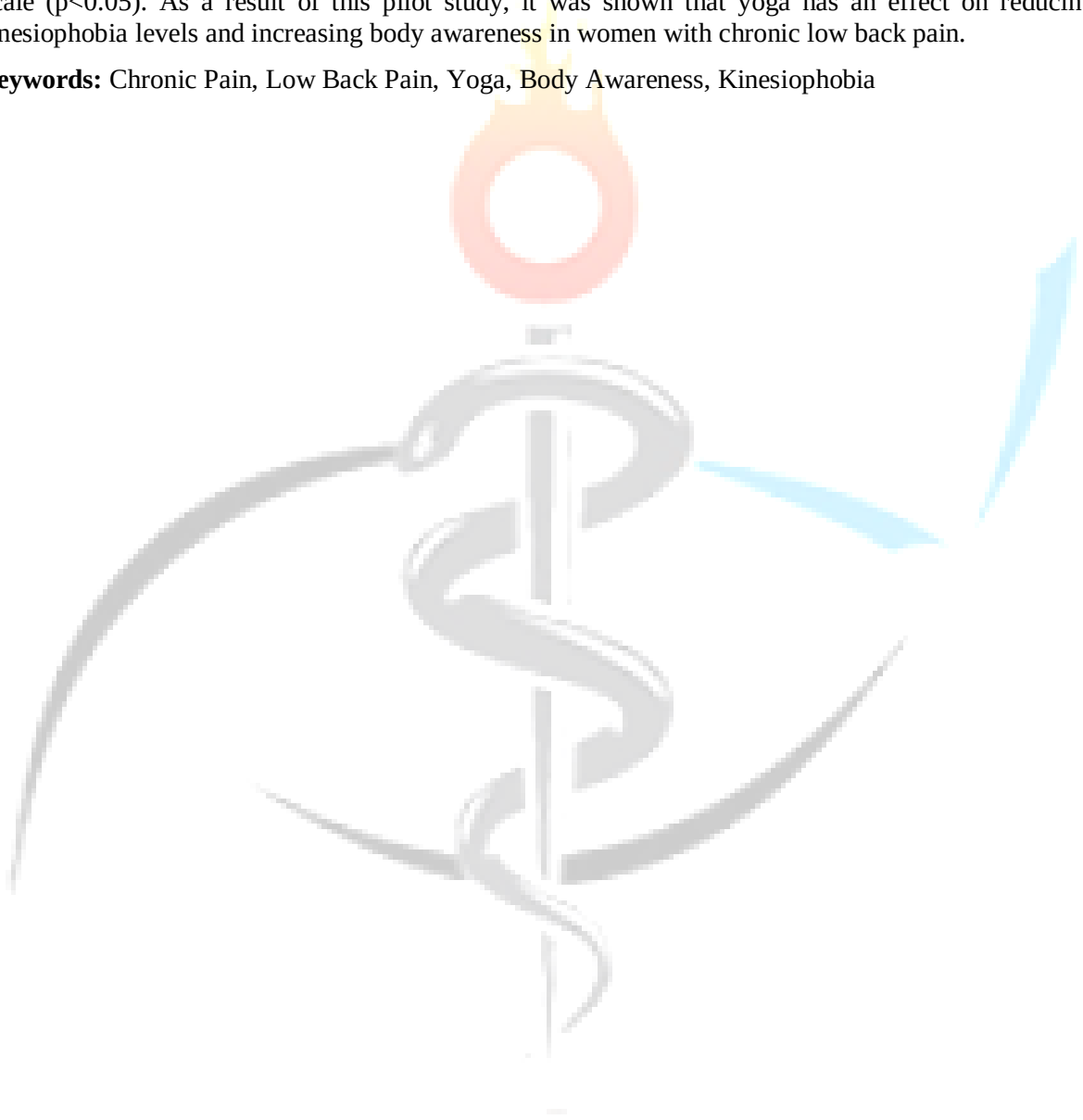
Anahtar Kelimeler: Kronik Ağrı, Bel Ağrısı, Yoga, Vücut Farkındalığı, Kinezyofobi

The Effect of Yoga On Body Awareness and Kinesiophobia in Women With Chronic Low Back Pain: A Pilot Study

Abstract: Chronic low back pain (CLBP) is considered a condition that has increased significantly worldwide and is especially common in women. Pain felt especially in LBP cannot be explained by clinical findings; It is known that the disease is caused by the physical, perceptual, social and behavioral influences underlying the disease. No matter what part of the body, when exposed to any injury, pain restricts movement after injury and can cause kinesiophobia by reducing control during movement. Add, patients who experience pain for a long time have problems in body awareness. In addition to physiotherapy applications, holistic approaches such as yoga are applied in the treatment of CLBP. The

aim of this study is to examine the effect of yoga on body awareness and kinesiophobia in women with CLBP. Twenty-six volunteer women between the ages of 25-65 who were diagnosed with CLBP were included in the study. A total of 12 sessions of online yoga were performed with individuals for one hour, 3 days, 4 weeks. First week, breathing and relaxation exercises and alignment principles were mentioned and practice was made. The moon salute was flowed in the 2nd week, the half sun salutation flow was performed in the 3rd week, and the sun salutation flow was performed in the 4th week. Visual Analogue Scale was used to assess pain severity, Tampa Kinesiophobia Scale for assessment of kinesiophobia, and Body Awareness Questionnaire to assess body awareness for all individuals participating in study. After 12 sessions of yoga practice, a significant decrease was observed in the Tampa Kinesiophobia Scale ($p<0.05$), while a significant increase was found in the Body Awareness Scale ($p<0.05$). As a result of this pilot study, it was shown that yoga has an effect on reducing kinesiophobia levels and increasing body awareness in women with chronic low back pain.

Keywords: Chronic Pain, Low Back Pain, Yoga, Body Awareness, Kinesiophobia

Presentation ID / Sunum No: 623

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3232-0311

| 90

Kronik Bel Ağrısı Olan Bireylerde Değişen Lumbal Konnektif Doku Kalınlığının Ağrı, Engellilik ve Depresyon Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Emine Atıcı¹, Uzman Özge Çakmak², Dr. Ömer Aydın³

¹İstanbul Okan Üniversitesi

²Avrasya Üniversitesi

³İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Emine Atıcı

Özet: Amaç: Sırtın fasyal planlarını oluşturan konnektif dokunun, kronik bel ağrısının (KBA) patogeneğinde rol oynadığı varsayılsa da, konnektif dokunun yapısını kantitatif olarak değerlendiren az sayıda çalışma yapılmıştır. Bu çalışmanın amacı, 12 aydan uzun süredir kronik veya tekrarlayan bel ağrısı olan bireylerde lumbal bölgede perimüsküler ve subkutanöz zon kalınlığının ağrı, engellilik ve depresyon üzerine etkilerini incelemektir. Yöntem: Çalışmaya kronik bel ağrısı şikayeti olan 30 kişi dahil edildi. Bel bölgesi subkutanöz ve perimüsküler bağ dokusu kalınlığı Ultrason ile ölçüldü. KBA'lı bireylerin her birinde parasagittal ultrason görüntüleri iki taraflı olarak alındı. Toplam 60 ölçüm değerlendirildi. Bireylerin ağrı şiddeti Görsel Analog Skalası (GAS) ile, engellilik 'Roland Morris Engellilik Anketi' ile, depresyon 'Beck Depresyon Ölçeği' ile değerlendirildi. Bulgular: Engellilik ile subkutanöz zon kalınlığı arasında ($r=0.538$), depresyon ile perimusküler zon kalınlığı arasında ($r=0.535$) pozitif korelasyon görüldü ($p<0.05$). Depresyon ile subkutanöz zon kalınlığı arasında ($r=-0.32$) ise negatif korelasyon bulundu ($p<0.05$). Yapılan regresyon analizi sonucunda subkutan zon kalınlığındaki bir birimlik artış engelliliği 0,041 birim arttırmaktadır. Subkutanöz zon kalınlığı engellilik düzeyindeki değişimin %88.6'sını açıklamaktadır ($R^2=0,886$). Perimusküler zon kalınlığındaki bir birim artış depresyonu 0,020 birim arttırmaktadır. Depresyon düzeyindeki toplam değişim %82.7 oranında perimusküler zon kalınlığı ve subkutan zon kalınlığı tarafından açıklanmaktadır ($R^2=0,827$). Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları lumbal bölge fasya kalınlığındaki değişiminin hastaların fonksiyonelliğini kısıtlayarak, hayatını zorlaştırması ile kişilerde depresyona sebep olabileceğini göstermiştir. Tedavilerde fasya üzerine uygulamalar ile bunun üstesinden gelinebilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Bel Ağrısı, Engellilik, Konnektif Doku

The Effect of Changing Lumbar Connective Tissue Thickness On Pain, Disability and Depression in Individuals With Chronic Low Back Pain

Abstract: Objective: Although it is assumed that the connective tissue forming the fascial planes of the back plays a role in the pathogenesis of chronic low back pain (CLBP), few studies have quantitatively evaluated the structure of the connective tissue. The aim of this study was to examine the effects of perimuskular and subcutaneous zone thickness in the lumbar region on pain, disability and depression in individuals with chronic or recurrent low back pain for more than 12 months. Methods: Thirty people with chronic low back pain were included in the study. The subcutaneous and perimuskular connective tissue thickness of the lumbar region was measured by ultrasound. Parasagittal ultrasound images were

obtained bilaterally in each individual with CLBP. A total of 60 measurements were evaluated. Individuals' pain intensity was evaluated with the Visual Analog Scale (VAS), disability with the 'Roland Morris Disability Questionnaire', and depression with the 'Beck Depression Scale'. Results: There was a positive correlation between disability and subcutaneous zone thickness ($r=0.538$), depression and perimuscular zone thickness ($r=0.535$) ($p<0.05$). A negative correlation was found between depression and subcutaneous zone thickness ($r=-0.32$) ($p<0.05$). As a result of the regression analysis, one unit increase in subcutaneous zone thickness increases the disability by 0.041 units. Subcutaneous zone thickness explains 88.6% of the variation in disability level ($R^2=0.886$). One unit increase in perimuscular zone thickness increases the depression by 0.020 units. The total change in depression level is explained by perimuscular zone thickness and subcutaneous zone thickness at a rate of 82.7% ($R^2=0.827$). Conclusion: The results of this study showed that the change in the fascia thickness of the lumbar region may cause depression in people by limiting the functionality of the patients and complicating their lives. In treatments, this can be overcome with applications on fascia.

Keywords: Pain, Low Back Pain, Disability, Connective Tissue

Presentation ID / Sunum No: 764

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2294-2483

| 92

Menopozlu Kadınlarda Vücut Kütle İndeksi Vajinal Semptomları Etkiler Mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Hanife Doğan¹, Dr. Öğretim Üyesi Hanife Abakay²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Nezahat Keleşoğlu Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Konya

²Yozgat Bozok Üniversitesi, Sarıkaya Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Yüksek Okulu, Yozgat

***Corresponding author: Hanife Doğan**

Özet: Çalışmanın amacı farklı vücut kütle İndeksine (VKİ) sahip menopozlu kadınların vajinal semptom düzeylerini karşılaştırmaktır. Bu pilot çalışmaya toplam 79 menopozlu kadın katıldı. Çalışmaya katılan kadınlar VKİ sınıflamasına göre normal kilolu (n=21), fazla kilolu (n=28), obez 1 (n=30) olarak 3 gruba ayrıldı. Kadınların demografik bilgileri ve vajinal semptomları (Uluslararası İnkontinans Konsültasyonu-Vajinal Semptomlar Ölçeği, ICIQ-VS) değerlendirildi. Grupların yaş ortanca değerleri arasında fark yoktu ($p>0.05$). Normal kilolu grubun ICIQ-VS Vajinal semptomlar alt boyutu ve ICIQ yaşam kalitesi alt skorları; fazla kilolu ve obez 1 gruplarından daha düşüktü ($p<0.05$). Obez 1 grubunun ICIQ-yaşam kalitesi alt boyutunun skoru fazla kilolu gruptan daha yüksekti ($p<0.05$). Çalışmanın sonucunda normal kilodaki bireylerin vajinal semptomları diğer gruplara göre daha iyiydi ve bu semptomlar yaşam kalitesini daha az etkilemişti. Fazla kilolu grupta obez 1 gruba göre semptomlar yaşam kalitesini daha az etkilemişti. Bu çalışma VKİ arttıkça menopozlu kadınların vajinal semptomları ve yaşam kaliteleri daha kötü etkilenebileceğini göstermektedir. Vajinal semptomları azaltmaya yönelik çalışmalarda VKİ'nin değerlendirme ve tedavide dikkate alınması gerektiğini bildirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, Vajinal, Semptom, Beden Kitle İndeksi.

Does Body Mass Index Affect Vaginal Symptoms in Menopausal Women ?

Abstract: The aim of the study was to compare the vaginal symptom levels of menopausal women with different body mass index (BMI). A total of 79 menopausal women participated in this pilot study. The women participating in the study were divided into 3 groups according to BMI classification as normal weight (n=21), overweight (n=28), and obese 1 (n=30). Demographic information and vaginal symptoms of women (International Incontinence Consultation-Vaginal Symptoms Scale, ICIQ-VS) were evaluated. There was no difference between the median age values of the groups ($p>0.05$). ICIQ-VS Vaginal symptoms sub-dimension and ICIQ quality of life sub-scores of the normal weight group; were lower than the overweight and obese 1 groups ($p<0.05$). The ICIQ-quality of life subscale score of the obese 1 group was higher than the overweight group ($p<0.05$). As a result of the study, vaginal symptoms of normal-weight individuals were better than the other groups, and these symptoms affected the quality of life less. Symptoms affected the quality of life less in the overweight group compared to the obese 1 group. This study shows that as BMI increases, vaginal symptoms and quality of life of menopausal women may be worsened. It reports that BMI should be considered in evaluation and treatment in studies aimed at reducing vaginal symptoms.

Keywords: Menopause, Vaginal, Symptom, Body Mass Index.

Presentation ID / Sunum No: 425

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 94

Nörorehabilitasyonda El-Kol Robotu ile Keyif ve Motivasyon: Prospektif Bir Çalışma

Araştırmacı Esra Tekeci¹, Dr. Öğretim Üyesi İlknur Saral², Prof.Dr. Engin Çakar³

¹Memorial Şişli Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon

²Bahçeşehir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

³Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: İlknur Saral

Özet: Amaç: El-kol robotu son yıllarda inme, omurilik yaralanması, travmatik beyin hasarı dahil olmak üzere nörorehabilitasyon alanında yaygın olarak kullanılan bir araç olmasına rağmen, bu cihazdan memnuniyet ve motivasyonu değerlendiren çok az çalışma vardır. Bu çalışmanın amacı, nörorehabilitasyonda el-kol robotunun hasta memnuniyeti ve motivasyonu üzerindeki etkilerini incelemektir. Yöntemler: Bu çalışmaya 30 hasta dahil edildi (yaş aralığı, 17-76; 21 erkek ve 9 kadın; %73 inmeli hasta; hastalık süresi, 3 ila ≥ 24 ay). Katılımcıların nörorehabilitasyon programında 6 hafta boyunca, haftada 5 gün, 30 seans el-kol robotu uygulandı. Her seans 45 dakika idi. Rehabilitasyonun ilk ve son seanslarında değerlendirme için İçsel Motivasyon Envanteri (IMI), Motivasyon ve Doyum Ölçeği (SMQ), SF-36 yaşam kalitesi anketi ve günlük yaşam aktiviteleri Barthel İndeksi (BI) kullanıldı. Bulgular: IMI, SMQ, SF-36 alt maddelerinde (fiziksel fonksiyon, enerji, canlılık, ağrı, genel sağlık) otuz seansta ilk seansa göre istatistiksel olarak anlamlı iyileşme oldu ($p < 0.05$). Korelasyon analizi, IMI ve SMQ puanlarının pozitif yönde ilişkili olduğunu gösterdi ($p < 0.05$). Sonuç: Bu pilot çalışma, nörorehabilitasyonda el-kol robot teknolojisi kullanımının hastaların motivasyonunu, memnuniyetini ve yaşam kalitesinin bazı öğelerini iyileştirdiğini göstermiştir. Gelecekteki büyük ölçekli çalışmalar daha kesin veriler sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nörorehabilitasyon; Robotik; Motivasyon; Memnuniyet; Yaşam Kalitesi

Satisfaction and Motivation by Hand-Arm Robot in Neurorehabilitation: A Prospective Study

Abstract: Background and Purpose Although hand-arm robot is widely used instrument in the field of neurorehabilitation including stroke, spinal cord injury, traumatic brain injury in recent years, there is only a few studies that evaluate satisfaction and motivation with this device. The purpose of this study was to analyze the effects of hand-arm robot on patients' satisfaction and motivation in neurorehabilitation. Methods Thirty patients were included in this study (age interval, 17-76; 21 men, and 9 women; 73% stroke patients; disease duration, 3 to ≥ 24 months). Hand-arm robot was used for 30 sessions, 5 days a week during 6 weeks for neurorehabilitation of the participants. Each session was 45 minutes. Intrinsic Motivation Inventory (IMI), Satisfaction and Motivation Questionnaire (SMQ), SF-36 quality of life survey, and Barthel Index (BI) of activities of daily living were utilized for assessment at the first session and the last session of the therapy. Results There was statistically significant improvement in IMI, SMQ, SF-36 sub-items (physical function, energy, vitality, pain, general health) at thirty-session when compared to first session ($p < 0.05$). Correlation analysis demonstrated that IMI

and SMQ scores were positively correlated ($p < 0.05$). Conclusions: This pilot study finding has shown that hand-arm robotic technology usage in neurorehabilitation improves patients' motivation, satisfaction and some items of quality of life. Future large scale studies will ensure more precise data.

Keywords: Neurorehabilitation; Robotics; Motivation; Satisfaction; Quality of Life.

Presentation ID / Sunum No: 571

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9910-6336

| 96

Orta Şiddetli Ouas'lı Hastalarda Altı Dakika Yürüme Testindeki Kalp Hızı Toparlanması İle İlişkili Faktörlerin İncelenmesi

Uzman Nurel Ertürk¹, Dr. Adem Çelik², Doç.Dr. Ebru Çalık Kütükçü³

¹Ahi Evren Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi, Kardiopulmoner Rehabilitasyon Ünitesi

²Ahi Evren Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları ve Tüberküloz Bölümü, Uyku Ünitesi

³Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Kalp ve Solunum Fizyoterapisi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

*Corresponding author: Nurel Ertürk

Özet: Konu ve Amaç: 6 dakika yürüme testinin (6DYT) kalp hızı toparlanması (KHT), otonomik fonksiyon bozukluğu ve inflamasyon ile ilişkili olmakla birlikte kardiyovasküler hastalıkların da belirleyicisidir. Obstrüktif uyku apne sendromlu (OUAS) hastalarda otonom disfonksiyon görülmektedir. Bu çalışmada, orta şiddetli OUAS hastalarında 6DYT'deki toparlanma verileri ile polisomnografi test parametreleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçladık. Yöntemler : 33 orta şiddetli OUAS' lu hastanın polisomnografi kayıtları incelendi. 6DYT başlangıç, bitiş kalp hızı (KH) ve 3. dakikak (dk) toparlanma kalp hızı (KHT3), sistolik (SKB) ve diyastolik kan basıncı (DKB), dispne, yorgunluk ve bacak yorgunluğu verileri ve yürüme mesafesi kaydedildi. Hastaların 6DYT'deki KHT, zirve KH ile test bitiminden 3 dk sonraki KH arasındaki fark olarak hesaplandı. 6DYT parametreleri ile polisomnografi sonuçları arasındaki ilişki analiz edildi. Bulgular: 6DYT KHT ile apne-hipopne indeksi (AHİ)($r=-0.420$, $p=0.015$), AHİREM ($r=-0.441$, $p=0.010$) ve apne indeksi ($r=-0.524$, $p=0.002$) arasında istatistiksel anlamlı ilişki vardı. Supine AHİ ile 6DYT yürüme mesafesi ($r=-0.457$, $p=0.007$) arasında istatistiksel anlamlı bir ilişki vardı. 6DYT SKB fark değeri ile genel yorgunluk ($r=0.525$, $p=0.002$), dispne ($r=0.668$, $p<0.001$) ve bacak yorgunluğu ($r=0.752$, $p<0.001$) değişimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardı. Sonuç: Orta şiddetli OUAS' lı hastalarda AHİ ve apne indeksi arttıkça kalp hızı toparlanması olumsuz etkilenmektedir. Ayrıca orta OUAS' lı hastalarda egzersizle sistolik kan basıncı arttıkça yorgunluk ve dispne algılaması da artmaktadır. Bu da, orta OUAS hastalarda otonomik disfonksiyon bozukluğunun varlığına işaret etmekte ve rehabilitasyon uygulamalarında bu duruma dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif Uyku Apne Sendromu, Kalp Hızı Toparlanması, Sistolik Kan Basıncı, 6 Dakikalık Yürüme Testi

Investigation of Factors Related to Heart Rate Recovery in the Six minute Walk Test in Patients With Moderate Severe Osas

Abstract: Subject and Purpose: The 6-minute walk test (6MWT) is associated with heart rate recovery (HRR), autonomic dysfunction, and inflammation, as well as a predictor of cardiovascular diseases. Autonomic dysfunction is observed in patients with obstructive sleep apnea syndrome (OSAS). In this

study, we aimed to examine the relationship between 6MWT recovery values and polysomnography test parameters in moderate OSAS patients. Methods: Polysomnography records of 33 moderate OSAS patients were analyzed. 6MWT start, end heart rate (HR) and 3 minute (min) recovery heart rate (HRR3), systolic (SBP) and diastolic blood pressure (DBP), dyspnea, fatigue and leg fatigue data and walking distance were recorded. The patients' HRR at 6MWT was calculated as the difference between peak HR and HR 3 minutes after the end of the test. The relationship between 6MWT parameters and polysomnography results was analysed. Results: 6MWT HRR was statistically significantly correlated with apnea-hypopnea index (AHI) ($r=-0.420$, $p=0.015$), AHI_{NREM} ($r=-0.441$, $p=0.010$) and apnea index ($r=-0.524$, $p=0.002$), respectively. There was a statistically significant correlation between supine AHI and 6MWT walking distance ($r=-0.457$, $p=0.007$). There was a statistically significant correlation between 6MWT SBP difference value and changes in general fatigue ($r=0.525$, $p=0.002$), dyspnea ($r=0.668$, $p<0.001$) and leg fatigue ($r=0.752$, $p<0.001$). Conclusion: In patients with moderate OSAS, heart rate recovery is negatively affected as AHI and apnea index increase. In addition, the perception of fatigue and dyspnea increases with the increase in systolic blood pressure with exercise in patients with moderate OSAS. This indicates the presence of autonomic dysfunction in moderate OSAS patients and draws attention to this situation in rehabilitation practices.

Keywords: Obstructive Sleep Apnea Syndrome, Heart Rate Recovery, Systolic Blood Pressure, 6-Minute Walk Test

Presentation ID / Sunum No: 439

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4975-827X

| 98

Pes Planusu Olan Genç Erişkinlerde Statik ve Dinamik Dengenin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Deniz Tuncer¹, Prof.Dr. Hülya Nilgün Gürses¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi,
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Deniz Tuncer

Özet: Amaç: Pes planus, ayağa yüklenme ile birlikte medial longitudinal arkın yüksekliğinin azalmasını veya tamamen düzleşmesini tanımlamak için kullanılan genel bir terimdir. Çalışmanın amacı, pes planusu olan ve olmayan genç erişkin bireylerde statik ve dinamik denge sonuçlarını karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışmamıza 18-25 yaş aralığında bilateral pes planusu olan 12 genç erişkin ve normal ayak dizilimine sahip aynı yaş grubunda 12 genç erişkin birey katıldı. Katılımcıların demografik bilgileri kaydedildikten sonra pes planus şiddeti navikuler düşme testi ile değerlendirildi. Tüm katılımcıların statik dengeleri tek ayak üstünde durma testi, dinamik dengeleri Bertec Denge Cihazı (Bertec, Bertec Cor55 poration, Columbus, OH, USA) labirent testi ile değerlendirildi. Tüm istatistiksel analizler için SPSS 20.0 paket programı kullanıldı. Tanımlayıcı istatistiklerde ortalama, standart sapma değerleri verildi, frekans dağılımı ise n (%) olarak ifade edildi. Parametrik olmayan veriler Mann Whitney U testi, cinsiyet değerleri Ki-kare testi kullanılarak karşılaştırıldı. Tüm istatistiklerde $p < 0.05$ anlamlı olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmamıza katılan iki grup arasında demografik veriler (cinsiyet, yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, beden kitle indeksi) açısından anlamlı fark yoktu ($p > 0.05$). Pes planusu olan bireylerde navikuler düşme testi skoru anlamlı olarak daha yüksekti ($p < 0.001$). Tek ayak üstünde durma testi sonuçlarına göre pes planusu olan bireylerin statik dengeleri istatistiksel olarak daha zayıf ($p = 0.003$) iken Bertec Denge Cihazı labirent testi sonuçlarına göre dinamik denge sonuçları arasında anlamlı fark bulunmadı ($p = 0.108$). Sonuç: Sonuçlarımız, genç erişkin bireylerde pes planusun statik denge üzerinde olumsuz etkisi olduğunu göstermekle birlikte, dinamik dengenin bu durumdan etkilenmediğini gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Pes Planus, Denge, Genç Erişkin

Evaluation of Static and Dynamic Balance in Young Adults With Pes Planus

Abstract: Aim: Pes planus is a general term used to describe the reduction or complete flattening of the medial longitudinal arch with weight bearing. The aim of the study was to compare the results of static and dynamic balance in young adults with and without pes planus. Method: 12 young adults with bilateral pes planus between the ages of 18-25 and 12 young adults in the same age group with normal foot alignment participated in our study. After the demographic information of the participants was recorded, the severity of pes planus was evaluated with the navicular drop test. Static balance was evaluated with one leg standing test, dynamic balance was evaluated with labyrinth test of Bertec Balance Device (Bertec, Bertec Cor55 poration, Columbus, OH, USA). SPSS 20.0 package program was used for all statistical analyses. In descriptive statistics; mean, standard deviation values were given,

and frequency distribution was expressed as n (%). Non-parametric data were compared using the Mann Whitney U test and gender values using the Chi-square test. $p < 0.05$ was accepted as significant in all statistics. Results: There was no significant difference between the groups in terms of demographic data (gender, age, height, body weight, body mass index) ($p > 0.05$). The navicular drop test score was significantly higher in individuals with pes planus ($p < 0.001$). According to the results of the one-leg standing test, the static balance of the individuals with pes planus was statistically weaker ($p = 0.003$), while there was no significant difference between the dynamic balance results according to the Bertec Balance Device labyrinth test results ($p = 0.108$). Conclusion: Our results showed that although pes planus had a negative effect on static balance in young adults, dynamic balance was not affected by this condition.

Keywords: Pes Planus, Balance, Young Adult

Presentation ID / Sunum No: 759

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7937-7155

| 100

Alt Ekstremitte Lenfödemi Olan Bireylerde Kompleks Boşaltıcı Fizyoterapi'nin Statik ve Dinamik Denge Parametrelerine Etkisi

Ma.St. Hüma Bosnalı¹, Prof.Dr. Yeşim Bakar²

¹İzmir Bakırçay Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilimdalı

²İzmir Bakırçay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fköltesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Hüma Bosnalı

Özet: Bu çalışma alt ekstremitte lenfödemi olan bireylerde Kompleks Boşaltıcı Fizyoterapi (KBF) Faz 1'in statik ve dinamik denge parametreleri üzerine olan etkilerini değerlendirmek amacı ile yapıldı. Çalışmaya yaş ortalamaları 52.92 ± 11.6 yıl olan alt ekstremitte lenfödem tanısı alan 14 birey dahil edildi. Bireylerin statik dengeleri Techno-Body Prokin Posturografik denge cihazında Romberg test ile, dinamik dengeleri ise Limits of Stability Test ile tedavi öncesi ve sonrası değerlendirildi. Statik denge değerlendirmesi gözler açık ve kapalı, dinamik denge ise sadece gözler açık değerlendirildi. Ayrıca tedavi öncesi ve sonrası dinamik denge başarı yüzdelere bakıldı. Çalışmaya katılan bireyler 4 hafta süresince, haftada 5 gün olmak üzere KBF Faz 1 programına alındı. KBF'nin Faz 1 kapsamında bireylere Manuel Lenf Drenajı, Cilt Bakımı, Kompresyon Bandajı ve Boşaltıcı Egzersizler uygulandı. Tedavi öncesi statik dengede gözler açık iken bireylerin x eksenindeki ağırlık merkezlerinin orta hatta olan uzaklık ortalaması $-4,36\text{mm} \pm 10,28\text{mm}$ iken, tedavi sonrası $-3,43\text{mm} \pm 6,57\text{mm}$ olarak bulundu ($p=0,506$). Tedavi öncesi statik dengede gözler açık iken bireylerin y eksenindeki ağırlık merkezlerinin orta hatta olan uzaklık ortalaması $-2,43\text{mm} \pm 18,62\text{mm}$ iken, tedavi sonrası $-2,21\text{mm} \pm 15,25\text{mm}$ olarak bulundu ($p=0,975$). Tedavi öncesi statik dengede gözler kapalı iken, bireylerin x eksenindeki ağırlık merkezlerinin orta hatta olan uzaklık ortalaması $-3,14\text{mm} \pm 11,36\text{mm}$ iken, tedavi sonrası $-0,71\text{mm} \pm 7,46\text{mm}$ olarak bulundu ($p=0,314$). Tedavi öncesi statik dengede gözler kapalı iken, bireylerin x eksenindeki ağırlık merkezlerinin orta hatta olan uzaklık ortalaması $-3,64\text{mm} \pm 18\text{mm}$ iken, tedavi sonrası $-0,5\text{mm} \pm 14,98\text{mm}$ olarak bulundu ($p=0,638$). Tedavi öncesi bireylerin dinamik denge başarı yüzdeleri totalde $\%74,94 \pm \%26,22$ iken, tedavi sonrasında $\%81,69 \pm \%19,78$ olarak bulundu ($p=0,008$). 4 hafta süresince uygulanan KBF'nin statik ve dinamik denge parametreleri değerlendirildiğinde, dinamik denge başarı yüzdesini arttırmada etkili olduğu, bireylerin ağırlık merkezlerini orta hatta yaklaştırdığı ancak bu düzelmenin anlamlı olmadığı görüldü. Alt ekstremitte lenfödem varlığının bireylerin dengelerini olumsuz yönde etkilediği düşünüldüğünde, denge parametrelerini değerlendiren ve daha fazla katılımcı sayısı içeren çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Lenfödem, Kompleks Boşaltıcı Fizyoterapi, Dinamik Denge, Statik Denge

Presentation ID / Sunum No: 617

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2567-4795

| 101

Covid-19 Döneminde Kemoterapi Alan Meme Kanserli Bireylerde Tele-Rehabilitasyon İle Yapılan Gevşeme Egzersizlerinin Etkileri

Ph.d.cand. Umut Bahçacı¹, Prof.Dr. Songül Atasavun Uysal¹

¹Hacettepe Üniversitesi

*Corresponding author: Umut Bahçacı

Özet: Çalışmamızın amacı; kemoterapi alan meme kanserli bireylerde tele-rehabilitasyon ile yapılan gevşeme egzersizlerinin; fonksiyonel kapasite, yorgunluk, emosyonel durum, yaşam kalitesi, bilişsel durum, uyku kalitesi ve kinezyofobi üzerine etkilerini incelemektir. Randomize kontrollü olarak planlanan çalışmaya, tele-rehabilitasyon ile süpervize gevşeme egzersizleri alan egzersiz grubu (n=26) ve önerilerde bulunulan kontrol grubu (n=26) olmak üzere toplam 52 hasta dahil edildi. Katılımcılar egzersiz tedavisi öncesi ve 6 haftalık egzersiz tedavisi sonrası değerlendirildi. Bireylere ağrı, yorgunluk, emosyonel durum, yaşam kalitesi, bilişsel durum, uyku kalitesi ve kinezyofobi değerlendirmeleri yapıldı. Çalışma sonucunda gevşeme egzersizleri alan grupta ağrı, yorgunluk, emosyonel durum ve uyku kalitesi değerlendirmelerinde kontrol grubuna göre olumlu düzelmeler saptandı ($p<0.05$). Gruplar arasında yaşam kalitesi ve bilişsel durum ölçümlerinin birer alt parametrelerinde de olumlu değişiklik gözlenirken ($p<0.05$), kinezyofobi ölçümlerinde herhangi bir değişiklik saptanmadı ($p>0.05$). Sonuç olarak; kemoterapi alan meme kanserli hastalarda tele-rehabilitasyon ile uygulanan gevşeme egzersizlerinin ağrı yorgunluk, emosyonel durum ve uyku kalitesi üzerine olumlu; yaşam kalitesi ve bilişsel durum üzerine ise kısmi olarak olumlu etkileri olmaktadır. COVID-19 gibi, hastane şartlarına ulaşamadığı durumlarda tele-rehabilitasyonla yapılabilecek gevşeme egzersizleri, kemoterapi alan hastalarda tedaviye bağlı oluşabilecek olumsuz etkileri azaltmada kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Gevşeme Terapisi, Tele-Rehabilitasyon, Kemoterapi, Meme Kanseri, Bütünleştirici Onkoloji

Relaxation Training by Tele-Rehabilitation Program in Patients With Breast Cancer Receiving Chemotherapy During COVID-19

Abstract: The purpose of our study; to examine the effects of relaxation exercises performed by tele-rehabilitation on functional capacity, fatigue, emotional state, quality of life, cognitive status, sleep quality and kinesiophobia in breast cancer patients receiving chemotherapy. A total of 52 patients, were allocated to the exercise group (n = 26) received 3 days/week of relaxation training by tele-rehabilitation and to the control group (n = 26). Pain, fatigue, emotional state, quality of life, cognitive state, sleep quality and kinesiophobia were evaluated at first appointment and after 6 weeks of intervention. As a result of the study, positive improvements were found in the evaluation of pain, fatigue, emotional state and sleep quality in the group that received relaxation exercises compared to the control group ($p<0.05$). While positive changes were observed in the sub-parameters of quality of life and cognitive status measurements between the groups ($p<0.05$), no change was found in kinesiophobia measurements ($p>0.05$). As a result; relaxation exercises, applied by tele-rehabilitation in patients with breast cancer

receiving chemotherapy, were positive on pain, fatigue, emotional state and sleep quality; On the other hand, it has partially positive effects on quality of life and cognitive status. In cases where hospital conditions cannot be reached, such as COVID-19, relaxation exercises that can be performed by tele-rehabilitation should be used to reduce the negative effects that may occur due to the treatment in patients with breast cancer receiving chemotherapy.

Keywords: Relaxation Therapy, Tele-Rehabilitation, Chemotherapy, Breast Cancer, Integrative Oncology

Presentation ID / Sunum No: 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5211-5035

| 103

Risk Awareness in Obstetric Structures in Conditions of Increased Epidemiological Situation

Lecturer Dr. Svetlana Radeva
Medical University of Varna, Bulgaria

Abstract: The definition of the different risks in healthcare institutions is related to management, activity and structure, resources, users and different types of counterparties. Obstetric structures in conditions of increased epidemiological risk, serve pregnant, postpartum and gynecologically ill women with COVID and other infectious symptoms. The PURPOSE of the present study is to define the risks associated with the care of patients at increased epidemiological risk. An observation and survey was conducted among 232 medical specialists from the hospital's obstetrics and gynecology care in the city of Varna from 3 medical institutions. RESULTS: The respondents define the work load as extremely high (85.34%). A large part (80.63%) served COVID patients, and 81.46% of the health staff served a pregnant or parturient woman with an infectious disease during their career. The main problems at the workplace related to an increased epidemiological situation are ranked: lack of clear rules and guidelines for dealing with the epidemiological crisis, the pay system, conflicts and a tense situation. Protocols and rules have been implemented, supporting decision-making in specific conditions, ensuring the correct flow of processes. CONCLUSION: The provision of obstetric care in conditions of increased epidemiological risk and COVID pandemic requires continuous audit of activities, application of prescribed rules for all possible and risky situations. All activities must be in accordance with the established guidelines and rules of conduct of the leading organizations in the field, in accordance with the regulations defining medical practice.

Keywords: Risk, Responsibilities, Audit, Obstetrics, COVID, Epidemiological Situation

Presentation ID / Sunum No: 388

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2464-0101

| 104

Systematic Review of NTCP Models for Radiation-Induced Toxicities in Head and Neck Cancer

Expert Dr. Makbule Tambas

Department of Radiation Oncology, University Medical Center Groningen,
University of Groningen, Groningen, Netherlands

Abstract: Objectives: The aim of this review was to identify NTCP-models and their quality and predictive performance in patients with HNC. Methods: We searched Ovid MEDLINE, Ovid Embase, and registries of ongoing trials from conception to March 2021. Articles reporting on the development and external validation of NTCP models were included to predict any type of radiation-induced side effects. Risk of bias (ROB) were assessed using the PROBAST tool. Results: A total of 10,119 relevant articles and 55 ongoing trials were identified. Of those, 9,419 after title and abstract screening and 641 after full-text screening were excluded. From the 114 remaining articles, 333 developed models were identified; of which 44% were to predict toxicities for salivary, 18% swallowing, 7% brain and nerve and 6% hypothyroidism. Calibration and discrimination of the apparent model were reported for 20% and 33% of models, respectively (c-statistics range: 0.60 -0.98). Only 14% models from 5 articles were judged as low ROB. No external validation was performed for 244 models (73%). For the remaining 89 models and 4 additional models which were originally developed for patients with different types of cancer, 126 external validations were performed in 22 articles. The reported c-statistics after external validation ranged between 0.19 and 0.96. The overall ROB were high in 67% of the external validations. As no model was externally validated at least 5 times, we could not perform any meta-analyses of the performance of models across validation studies. Conclusion: Among 333 developed models, a limited number of studies had sufficient quality. Only one-fourth of them was externally validated. Most validation studies were judged as high ROB. This review shows the need for more external validation studies of developed models and improvement of the quality of conducting and reporting of prediction model studies.

Keywords: Head and Neck Cancer; Radiotherapy; Toxicity; NTCP Models; Systematic Review

Presentation ID / Sunum No: 592

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8648-3870, 0000-0001-6890-6755

| 105

40 Yaş Üstü Kadınlarda Noktürinin Yaşam Kalitesi ve Depresyona Etkisi

Araştırmacı Meryem Vural Şahin¹, Dr. Öğretim Üyesi Derya Yüksel Koçak²

¹Gülhane Sağlık Bilimleri Üniversitesi

²Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

*Corresponding author: Meryem Vural Şahin

Özet: Amaç: Bu araştırma 40 yaş üstü kadınlarda noktürinin yaşam kalitesi ve depresyona etkisini belirlemek amacı ile gerçekleştirildi. Method: Tanımlayıcı tipteki çalışmanın örneklemini Türkiye’de Ankara ilinde bulunan bir ASM’ye başvuran 40 yaş üzeri 251 kadın oluşturdu. Veriler sosyodemografik bilgi formu, Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği (WHOQOL-BREF) ve Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) kullanılarak yüz yüze toplandı. Bulgular: Katılımcıların ortalama yaşları 51,13±9,07 yılı. Araştırmada kadınların %60,6’sında noktüri tespit edildi (Gece miksiyon nedeni ile 1 kez, 2 kez, 3 kez, 4 kez ve daha fazla sayıda uyanan kadınların oranı sırasıyla %52,6, %30,3, %13,2 ve %3,9). Çalışmaya katılan kadınların BDÖ’den aldıkları toplam puan ortalaması ise 12,90±8,57 olarak hesaplandı. Kadınların noktüri epizoduna ilişkin WHOQOL-BREF ölçeği psikolojik sağlık alt boyut puan ortalaması hariç, tüm alt boyut puan ortalamaları istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük bulundu ($p<0,05$). Noktürisi olan kadınlarda BDÖ puan ortalamaları istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0,05$). Sonuç: Nokturi kadının yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilerken depresyon riskini artırdığı belirlenmiştir. Bu verilerden yola çıkılarak 40 yaş üstü kadınlarda noktüri prevalansının araştırılması, depresyon ile ilişkili risk faktörlerinin sorgulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Noktüri, Depresyon, Kadın, Yaşam Kalitesi, Hemşire,

The Effect of Nocturia On Quality of Life and Depression in Women Over 40 Years Old

Abstract: Objective: This study was carried out to determine the effect of nocturia on quality of life and depression in women over 40 years of age. Method: The sample of the descriptive study consisted of 251 women over the age of 40 who applied to an FHC in Ankara, Turkey. Data were collected face-to-face using the sociodemographic information form, the World Health Organization Quality of Life Scale (WHOQOL-BREF), and the Depression Scale (Beck Depression). Results: The mean age of the participants was 51.13±9.07 years. In the study, nocturia was detected in 60.6% of the women (The proportion of women who wake up once, twice, 3 times, 4 times or more because of micturition is 52.6%, 30.3%, 13.2% and 3.9%, respectively). The mean total score of the women participating in the study in BDI was calculated as 12.90±8.57. Except for the WHOQOL-BREF scale psychological health sub-dimension mean score of women's nocturia episode, all sub-dimension mean scores were found to be statistically significantly lower ($p<0.05$). Mean BDI scores in women with nocturia were found to be statistically significantly higher ($p<0.05$). Conclusion: It has been determined that while nocturia affects the quality of life of women negatively, it increases the risk of depression. Based on these data, it is recommended to investigate the prevalence of nocturia in women over the age of 40 and to question the risk factors associated with depression.

Keywords: Nocturia, Depression, Woman, Quality of Life, Nurse,

Presentation ID / Sunum No: 699

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002- 5313-098X

| 106

Açık Kalp Cerrahisi Geçiren Hastalarda Nonfarmakolojik Yöntemlerin Ağrı Üzerine Etkisi: Bir Meta-Analiz Çalışması.

Prof.Dr. Tülin Yıldız¹, Hemş Merve Oyuktaş¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

*Corresponding author: Merve Oyuktaş

Özet: Amaç: Bu çalışma açık kalp cerrahisi geçiren hastalarda nonfarmakolojik yöntemlerin ağrı üzerine etkisini belirlemek amacıyla meta-analiz çalışması olarak planlandı. Gereç ve Yöntem: Science Direct, Scopus, PubMed, Web of Science, Google Scholar, Mendeley, Wiley Online Library veri tabanlarından son 20 yıl kapsamında bilimsel makaleler tarandı. Yapılan tarama sonucunda toplamda 7 952 çalışma tespit edildi, incelendi. Araştırma verileri 48 bilimsel makale üzerinden elde edildi. Niceliksel araştırma yöntemlerinden meta- analiz yöntemi ile yapıldı. Bulgular: Araştırmanın sonucunda kalp cerrahisi geçiren hastalarda nonfarmakolojik yöntem uygulanan hastaların ağrısı herhangi bir nonfarmakolojik yöntem uygulanmayanlardan 3 kat daha az olduğu belirlendi. Sonuç: Meta-analiz yöntemiyle yapılan araştırmada açık kalp cerrahisi geçiren hastalarda nonfarmakolojik yöntemlerin ağrı üzerine olumlu etkisi olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Açık Kalp Cerrahisi, Ağrı, Nonfarmakolojik

The Effect of Non-Pharmacological Methods On Pain in Patients Undergoing Open Heart Surgery: A Meta-Analysis Study.

Abstract: Objective: This study was planned as a meta-analysis study to determine the effect of non-pharmacological methods on pain in patients undergoing open heart surgery. Materials and Methods: Scientific articles were searched from the databases of Science Direct, Scopus, PubMed, Web of Science, Google Scholar, Mendeley, Wiley Online Library for the last 20 years. In the entire scanning process, 7 952 studies were identified and examined. Research data were obtained from 48 scientific articles. It was done with the meta-analysis method, which is one of the quantitative research methods. Results: As a result of the study, it was determined that the pain of the patients who underwent cardiac surgery, who underwent non-pharmacological methods, was 3 times less than those who did not apply any non-pharmacological method. Conclusion: It was observed that non-pharmacological methods, which underwent a structured open heart surgery with a meta-analysis method, had a positive effect on pain.

Keywords: Open Heart Surgery, Pain, Nonpharmacological

Presentation ID / Sunum No: 493

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000230790774

| 107

Adölesan Gebelerde Prenatal Bağlanma

Araştırmacı Raife Özdemir¹, Dr Öğretim Üyesi Ayten Arıöz Düzgün²

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

² Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Raife Özdemir

Özet: Bağlanma, anne ile bebek arasında karşılıklı olarak gerçekleşen prenatal dönemde başlayıp, doğumdan sonraki aylarda gelişerek, hayat boyu devam eden bir duygusal bir süreçtir. Prenatal bağlanma bebekle kurulan ilk ilişki olup, doğum sonrası anne bebek arasındaki ilişkinin de belirleyicisidir. Ancak bağlanma kavramı devamlılık, tutarlılık ve farkındalık gibi etmenler var olduğunda gerçekleşebilen ve devam ettirilebilen bir durumdur. Annenin prenatal dönemden başlayarak doğum sonu ve sonrasında çocukluk döneminde bebeğine bağlılık göstermesi bebeğin kişilik oluşumu ve psikolojik sağlığı üzerinde çok önemli rol oynamaktadır. Bu bağlanma zincirinde yaşanan sorunlar ilerleyen yıllarda bu kişilerde çeşitli ruhsal ve davranışsal sorunlar oluşturduğu bilinmektedir. Bağlanmaya etki eden birçok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerden biri de anne yaşıdır. Adölesanlar bulundukları dönem itibariyle kendi ebeveynlerine bağlanma süreçleri devam etmektedir. Adölesan gebeler henüz kendi kişisel gelişimlerini tamamlamamış oldukları için bebeğe bağlanma durumu onlar için daha karmaşık ve anlaşılabilir bir haldedir. Kendi bağlanma süreçlerini tamamlamadan annelik gibi ciddi sorumluluk gerektiren bir duruma adapte olmaya çalışırken aslında bebeğe yönelik bağlanmaları sağlıklı yaşanmamaktadır. Bu derleme adölesan gebelerde prenatal bağlanma ve bağlanmanın önemine dikkat çekmek amacı ile yazılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bağlanma, Prenatal, Adölesan, Yaş

Prenatal Attachment in Adolescent Pregnancy

Abstract: Attachment is an emotional process that occurs reciprocally between the mother and the baby, starting in the prenatal period and developing in the months after birth and continuing throughout life. Prenatal attachment is the first relationship established with the baby and it is also the determinant of the relationship between mother and baby after birth. However, the concept of attachment is a situation that can be realized and maintained when factors such as continuity, consistency and awareness exist. The mother's commitment to her baby at the end of childbirth starting from the prenatal period and then in childhood plays a very important role on the baby's personality formation and psychological health. It is being known that the problems experienced in this attachment chain cause various mental and behavioral problems in these people in the following years. There are many factors that affect attachment. One of these factors is maternal age. Adolescents continue to be attached to their parents as of the period they are in the situation of attachment to the baby is more complex and incomprehensible for them in order to adolescent pregnant women have not able to yet completed their personal development. While trying to adapt to a situation that requires serious responsibility such as motherhood without completing their own attachment processes actually their attachment to the baby is not happening healthy. This review was written to draw attention to the importance of prenatal attachment and attachment in adolescent pregnant women.

Keywords: Attachment, Prenatal, Adolescent, Age

Presentation ID / Sunum No: 574

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Tülin YILDIZ 0000-0002-4981-6671; Çağla AVCU 0000-0002-7786-2288

| 109

Bariatrik Cerrahide Dijital Hemşirelik Uygulamaları: Sistemik Bir Derleme

Prof.Dr. Tülin Yıldız¹, Arş.Gör. Çağla Avcu¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

*Corresponding author: Çağla Avcu

Özet: Amaç: Çalışmanın amacı bariatrik cerrahide kullanılan dijital hemşirelik uygulamalarını sistematik olarak incelemektir. Gereç ve Yöntem: 2000-2022 yılları arasında Pubmed, Science Direct, Google Scholar ve Cochrane veri tabanlarında “nursing”, “bariatric surgery”, “digital”, “technology” ve “telenursing” anahtar kelimeleri taranmıştır. Ulaşılan 623 araştırmadan dahil edilme kriterleri uyan 3 araştırma çalışmaya dahil edilmiştir. Bulgular: Bariatrik cerrahide kullanılan dijital hemşirelik yöntemlerinin, sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştırdığı; hastaların hemşireler tarafından zamanında ve uygun bakım almasını sağladığı; bireyselleştirilmiş hemşirelik bakımına erişilebilirliği; hastaların iyileşme süreçleri üzerinde daha fazla kontrol sahibi oldukları, kendi öz yönetimlerini sağladıkları ve güven duygularının arttığı belirlenmiştir. Ayrıca e-mobil eğitimi ve danışmanlık hizmeti verilmesiyle beden kitle indeksinde olumlu sonuçlar elde edilebileceği saptanmıştır. Bariatrik cerrahi hastalarında kişi merkezli, bilgilere güvenilir ve kolay erişilebilen, kendini izlemeyi ve hedef belirlemeyi kolaylaştıran dijital sağlık teknolojisinin yaşam tarzını ve davranış değişikliğini motive eden bir uygulama olduğu belirlenmiştir. Sonuç: Dahil edilen araştırmalardan elde edilen sonuçlara göre, bariatrik cerrahide ameliyat öncesi dönemden başlayarak ameliyattan sonra ve taburculuk sürecinde de dijital hemşirelik uygulamalarının hastalar için olumlu sonuçları olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Bariatrik Cerrahi, Teknoloji, Dijital, Telehemşirelik

Digital Nursing Practices in Bariatric Surgery: A Systematic Review

Abstract: Objective: The aim of the study is to systematically examine digital nursing practices used in bariatric surgery. Materials and Methods: The keywords "nursing", "bariatric surgery", "digital", "technology" and "telenursing" were searched in Pubmed, Science Direct, Google Scholar and Cochrane databases between 2000-2022. Of the 623 studies reached, 3 studies that met the inclusion criteria were included in the study. Results: Digital nursing methods used in bariatric surgery facilitate access to health services; ensures that patients receive timely and appropriate care by nurses; accessibility of individualized nursing care; It has been determined that patients have more control over their healing processes, they provide their own self-management, and their sense of confidence increases. In addition, it has been determined that positive results can be obtained in body mass index by providing e-mobile training and consultancy services. It has been determined that digital health technology, which is person-centered, reliable and easy to access information, facilitates self-monitoring and goal setting, is an application that motivates lifestyle and behavior change in bariatric surgery patients. Conclusion: According to the results obtained from the included studies, it has been determined that digital nursing practices have positive results for patients, starting from the preoperative period in bariatric surgery, after the operation and during the discharge process.

Keywords: Nursing, Bariatric Surgery, Technology, Digital, Telenursing

Presentation ID / Sunum No: 625

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9519-9395

| 110

Beden Algısı ve Emzirme

Araştırmacı Aleyna Özdemir Bektaş¹, Dr. Öğretim Üyesi Ayten Arıöz Düzgün²

¹Ankara Şehir Hastanesi

aleynaozdemir60@gmail.com

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğretim Üyesi

*Corresponding author: Aleyna Özdemir Bektaş

Özet: Yenidoğanın sağlıklı büyüüp gelişebilmesi için yeterli ve dengeli beslenmesi gerekmektedir. Anne sütü büyüme, gelişme ve yaşama sağlıklı başlangıç için, uygun miktarlarda besin öğeleri ile biyolojik yararlılığı yüksek olan dengeli bir besin kaynağıdır. Bebeğin ilk altı ay sadece anne sütü ile beslenmesi, altıncı aydan itibaren, iki yaşın sonuna kadar sonra ek besinlerle birlikte anne sütü ile beslenmenin sürdürülmesi önemlidir. Emzirme, sadece anne sütü ile beslenme süreci ile sınırlı kalmayıp, aile ve toplumun sağlıklı geleceği ve sağladığı ekonomik yararlar yönünden de önemlidir. Emzirmenin sürdürülmesinde fizyolojik faktörlerin yanı sıra sosyal ve psikolojik faktörler de rol oynamaktadır. Annenin emzirmeye olan bakış açısı, ruh sağlığı, özgüveni, öz yeterliliği ve beden algısı emzirme süresini etkileyen psikolojik faktörlerden olduğu bilinmektedir. Beden algısı kişinin bedeniyle ilgili bilinçli veya bilinçsiz fikir, algı ve hislerini içeren bir kavramdır. Gebelikteki kilo alımı ve vücutta gerçekleşen değişiklikler beden algısını etkiler ve bu doğum sonu dönemi de kapsar. Bu değişikliklerin olumsuz algılanması bebeği ve anneyi de olumsuz etkiler. Annenin kilo kaybetme isteği, meme yapısına dair estetik kaygılar gibi nedenler emzirmenin sağlıklı bir şekilde sürdürülmesini engelleyebilmektedir. Bu nedenle anneler doğum sonu erken dönemden itibaren emzirme başarısının yanı sıra emzirmenin sürdürülmesini etkileyebilecek psikolojik faktörler açısından da değerlendirilmelidir. Bu derleme çalışması ile beden algısının emzirmenin sürdürülmesi üzerine etkisini ortaya koymak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anne Sütü, Beden Algısı, Emzirme

Body Perception and Breastfeeding

Abstract: Adequate and balanced nutrition is essential for the newborn to grow and develop healthily. Breast milk is a well-balanced source of nutrients with appropriate amounts of nutrients and high biological benefits for growth, development and a healthy start to life. It is significant for the baby to be fed only with breast milk for the first six months and to continue breastfeeding with additional nutrients from the sixth month until the end of the age of two. Breastfeeding is not only limited to the process of breastfeeding, but is also important in terms of the healthy future of the family and the society and the economic benefits it provides. In addition to physiological factors, social and psychological factors also play a role in the continuation of breastfeeding. It is known that the mother's perspective on breastfeeding along with her mental health, self-confidence, self-efficacy and body perception are among the psychological factors that affect the duration of breastfeeding. Body perception is a concept that includes conscious or unconscious ideas, perceptions and feelings about one's body. Weight gain during pregnancy and changes in the body affect body perception, which includes the postpartum period. Negative perception of these changes also negatively affects the baby and the mother. Reasons such as

the mother's desire to lose weight and aesthetic concerns about breast structure can prevent healthy breastfeeding. For this reason, mothers should be evaluated in terms of psychological factors that may affect the continuation of breastfeeding as well as breastfeeding success from the early postpartum period. In this context, this review study aimed to reveal the effect of body perception on the continuation of breastfeeding.

Keywords: Breast Milk, Breastfeeding, Body Perception

Presentation ID / Sunum No: 685

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5526-8800

| 112

COVID-19 Enfeksiyonu Geçiren Bireylerin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ve Konforları Arasındaki İlişki

Doç.Dr. Sevil Güler¹, Dr. Öğretim Üyesi Sevda Korkut¹, Öğr. Gör. Dilek Bozot Kayasan²,
Uzman Dr. Pakize Sucu³

¹Erciyes Üniversitesi

²Aksaray üniversitesi

³İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

*Corresponding author: Dilek Bozot Kayasan

Özet: Bu çalışma COVID-19 enfeksiyonu geçiren bireylerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları ve konforları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı tipte bir araştırma olarak yapılan bu çalışma bir hastanede yatarak tedavi gören COVID-19 tanısı almış 330 hasta ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri Kişisel Bilgi Formu, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği II (SYBDÖ II) ve Genel Konfor Ölçeği (GKÖ) kullanılarak toplanmıştır. Katılımcıların SYBDÖ II'den ortalama 130.99 ± 23.90 ; GKÖ'den ortalama 2.59 ± 0.31 puan aldıkları belirlenmiştir. Katılımcıların SYBDÖ II puan ortalamalarının yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, gelir durumu, sigara kullanma, düzenli egzersiz yapma ve pandemi sürecinde düzenli egzersizi devam ettirebilme durumuna göre; GKÖ puan ortalamalarının ise yaş, eğitim, gelir, kronik hastalık, sigara kullanma, düzenli egzersiz yapma, pandemi sürecinde düzenli egzersizi devam ettirebilme durumu ve COVID-19 enfeksiyonunu geçirme sayısına göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p < 0.05$). SYBDÖ II'nin toplam ölçek puanı ile GKÖ toplam ölçek puanı ve GKÖ'nin alt boyutları arasında pozitif bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($p < 0.01$). Araştırma sonucunda katılımcıların sağlıklı yaşam biçimi davranışları ve konforlarının orta düzeyin üzerinde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca katılımcıların sağlıklı yaşam biçimi davranışları arttıkça konforlarının da arttığı saptanmıştır. Bu doğrultuda bireylerin konfor düzeylerinin artırılması için sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının geliştirilmesi ve bu konuda eğitimler verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Konfor

The Relationship Between the Healthy Lifestyle Behaviors and the Comfort of Individuals Infected With COVID-19

Abstract: This study was conducted to determine the relationship between healthy lifestyle behaviors and comforts of individuals with COVID-19 infection. This descriptive study was conducted with 330 patients diagnosed with COVID-19 who were hospitalized in a hospital. The data of the study were collected using the Personal Information Form, the Healthy Lifestyle Behaviors Scale II (SYBDÖ II) and the General Comfort Scale (GSL). The mean score of the participants was 130.99 ± 23.90 in HLBS II; It was determined that they got an average of 2.59 ± 0.31 points from the GCS. According to the age, gender, education level, income status, smoking, regular exercise and the ability to continue regular exercise during the pandemic period of the participants' HLBS II score averages; On the other hand, it

was determined that the mean GCS scores differed statistically significantly according to age, education, income, chronic disease, smoking, regular exercise, being able to continue regular exercise during the pandemic period, and the number of COVID-19 infection ($p<0.05$). It was determined that there was a positive correlation between the total scale score of HLBS II and the total scale score of GCS and sub-dimensions of GCS ($p<0.01$). As a result of the research, it was determined that the healthy lifestyle behaviors and comfort of the participants were above the medium level. In addition, it was determined that as the healthy lifestyle behaviors of the participants increased, their comfort increased as well. In this direction, it is recommended to develop healthy lifestyle behaviors and to provide training on this subject in order to increase the comfort levels of individuals.

Keywords: COVID-19, Healthy Lifestyle Behaviors, Comfort

Presentation ID / Sunum No: 583

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0819-1019

| 114

Doğum Şeklinin Anne ve Bebek Bağlanmasına Olan Etkisi

Hemş Mirac Özturan¹, Prof.Dr. Simge Zeyneloğlu²

¹karabaymirac@hotmail.com

²Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Mirac Özturan

Özet: Araştırma, annelerin doğum şeklinin anne ve bebek bağlanmasına olan etkisini belirlemek amacıyla kesitsel ve tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini, evreni Gaziantep Şehitkamil Devlet Hastanesi doğum ve kadın hastalıkları servisinde yatan yeni doğum yapmış kadınlar arasından basit rastgele örnekleme yöntemiyle seçilmiş 250 vajinal doğum ve 250 sezaryen doğum yapmış toplam 500 kadın oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak, anket formu ile “Doğum Sonrası Bağlanma Ölçeği (DSBÖ)” (Cronbach Alfa Güvenirlik Katsayısı 0.75) kullanılmıştır. Anket formu annelerin sosyo-demografik özelliklerini ve annelerin bebeklerine bağlanmalarını etkileyeceği düşünülen gebelik-doğum ile ilgili özelliklerine yönelik sorular yer almaktadır. Anket formu ve DSBÖ 15 Mayıs – 15 Temmuz 2022 tarihleri arasında uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS (ver:23.0) bilgisayar programında; güvenirlik analizi, tanımlayıcı istatistikler, Ki-Kare Analizi, Bağımsız gruplarda t testi ve ANOVA Varyans analizi testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Annelerin bebeklerine bağlanmalarını belirleyen DSBÖ puan ortalamaları ile annelerin yaşı, gelir durumu, çocuk sayısı, gebeliği öğrendiğinde yaşadığı duygu durumu, çevresinden gebelikte ilgi duyma durumu, gebeliği sonlandırma düşüncesi, gebelikte profesyonel destek alma durumu, bebek ile doğum sonrası ten tene temas yaşama durumları arasındaki farkın istatistiksel açıdan önemli olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$). Yapılan Bağımsız gruplarda t testi analizi sonucuna göre; doğum şekline göre doğum sonrası bağlanma düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğu vajinal doğum yapan kadınların doğum sonrası anne-bebek bağlanma düzeyinin daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$). Sonuç olarak, vajinal doğum yapan annelerin bebeklerine bağlanma düzeylerinin (DSBÖ puanı: 3.76 ± 1.79), sezaryen yapan annelere (DSBÖ puanı: 8.64 ± 4.64), göre anlamlı olarak daha yüksek ve vajinal doğum yapan annelerin doğum sonrası bağlanma sorunu olmadığı saptanmıştır. Araştırma sonuçları doğrultusunda annelerin bebeklerine bağlanmalarının artırılmasına yönelik öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bağlanma, Anne-Bebek Bağı, Doğum Şekli, Doğum Sonrası Dönem

Presentation ID / Sunum No: 542

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0442-4893

| 115

Ebebevyner İçin 1-3 Yaş ocuklarının Psikososyal Durumunu Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik alışması

Ph.d.cand. Ahu ırlak¹, Prof.Dr. Ebru Kılıçarslan Törüner²

¹Güven Hastanesi

²Gazi Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

*Corresponding author: Ahu ırlak

Özet: Giriş-Amaç: Çocuklarda psikososyal sorunların erken dönemde tanılanması sorunun zamanında çözümlemesini kolaylaştırır. Sorunlar erken dönemde tespit edilemediğinde çocuklarda farklı davranışsal ve duygusal sorunların ortaya çıkabilir. Bu alışma ebeveynler için 1-3 yaş döneminde olan çocuklarının psikososyal durumunu değerlendirme ölçeğinin geliştirilmesi, geçerlik ve güvenirliliğinin yapılması amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışma, 15 Kasım-15 Aralık 2022 tarihleri arasında 1-3 yaş arasında çocuğu olan 336 ebeveyne uygulanmıştır. Ölçeğin geçerliği, kapsam geçerliği ve yapı geçerliği ile test edilmiştir. Ölçeğin güvenirliliğini belirlemek için test tekrar test, Cronbach alpha güvenirlilik kat sayısı, Madde toplam puan korelasyon katsayısına bakılmıştır. Bulgular: Verilerin kapsam geçerlik indeksi 0.82 ile 1 arasındadır. Açımlayıcı faktör analizi (AFA) ile 25 maddelik 4 alt boyuttan oluşan ölçeğin doğrulayıcı faktör analizi (DFA) uyum indeksleri $\chi^2/df = 1.803$, RMSEA=0.04, CFI=0.90, IFI=0.90, GFI=0.90 ve TLI=0.88 olarak bulunmuştur. Ölçeğin Cronbach alpha güvenirlilik değeri 0.81, test-tekrar test korelasyon katsayısı 0.81, madde toplam puan korelasyon katsayısı ise 0.20'nin üstünde bulunmuştur. Sonuç: Ölçek 1-3 yaş dönemindeki çocukların psikososyal yönden değerlendirilmesinde kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçektir.

Anahtar Kelimeler: ocuk, 1-3 Yaş, Geçerlik ve Güvenirlilik, Hemşirelik, Psikososyal Gelişim

Presentation ID / Sunum No: 517

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1105-9991

| 116

Gebelerin Duygu Düzenleme Stratejileri, Prenatal Bağlanma, Yenidoğanı Besleme Niyeti ve Etkileyen Faktörler

Dr. Öğretim Üyesi Ayşegül Kılıçlı

Muş Alparslan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet: Yapılan bu araştırmada primigravidaaların duygu düzenleme stratejileri, prenatal bağlanma, yenidoğanı besleme niyeti ve etkileyen faktörleri belirlemek amaçlanmıştır. Araştırma 10 Ağustos - 30 Kasım 2022 tarihleri arasında Muş Devlet Hastanesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Polikliniği'nde yürütülmüştür. Tanımlayıcı-kesitsel tipteki bu araştırmaya 382 primigravida dahil edilmiştir. Gebelerin %27.5'inin birinci, %33.5'i ikinci, %39.0'unun üçüncü trimesterde olduğu belirlenmiştir. Gebelerin ölçek puan ortalamaları incelendiğinde Duygu Düzenleme Stratejileri Ölçeği Yeniden Değerlendirme alt boyutu 28.3(±5.0), Bastırma alt boyutu 15.4(±5.1); Prenatal Bağlanma Envanteri 62.4(±9.2); Yenidoğanı Besleme Niyeti Ölçeği 11.8(±1.9) olduğu belirlendi. Ölçek puan ortalamalarının trimesterlere göre anlamlı farklılık gösterdiği belirlendi ($p<0.05$). Duyguları yeniden değerlendirme ve bastırma 2. trimesterde en yüksek iken 3. trimesterde en düşük; prenatal bağlanma 3. trimesterde en yüksek iken 1. trimesterde en düşük; yenidoğanı besleme niyeti 3. trimesterde en yüksek iken 2. trimesterde en düşüktür. Gebelerin %55.0(n=210)'inin yenidoğanı besleme niyeti orta düzeydedir. Gebelerin yeniden değerlendirme ile bastırma ($r=0.41$), prenatal bağlanma ($r=0.16$) ve yenidoğanı besleme niyeti ($r=0.14$) arasında pozitif; prenatal bağlanma ile yenidoğanı besleme niyeti arasında pozitif korelasyon ($r=0.76$) belirlenmiştir ($p<0.05$). Primigravidaalarda duygu düzenleme stratejileri, prenatal bağlanma ve yenidoğanı besleme niyeti trimesterlere göre anlamlı farklılık göstermekte; primigravidaalarda duygu düzenleme stratejileri prenatal bağlanma ve yenidoğanı besleme niyetini olumlu etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, Duygu Düzenleme, Prenatal Bağlanma, Emzirme Niyeti

Pregnants' Emotion Regulation Strategies, Prenatal Attachment, Intent to Feed the Infant and Affecting Factors

Abstract: In this study, it was aimed to determine emotion regulation strategies, prenatal attachment, newborn feeding intention and factors affecting in primigravidas. The research was carried out in Muş State Hospital Obstetrics and Gynecology Polyclinic between 10 August and 30 November 2022. In this descriptive cross-sectional study, it was included 382 primigravidas. It was determined that 27.5% of the pregnant women were in the first trimester, 33.5% in the second and 39.0% in the third trimester. When the mean scores of the pregnant women were examined, it was determined that Emotion Regulation Strategies Scale Re-evaluation sub-dimension was 28.3(±5.0), Suppression sub-dimension was 15.4(±5.1), Prenatal Attachment Inventory was 62.4(±9.2), Intention to Feed the Newborn Scale was 11.8(±1.9). It was determined that the mean scores of the scales differed significantly according to the trimesters ($p<0.05$). Emotional reappraisal and suppression were highest in the 2nd trimester and lowest in the 3rd trimester; prenatal attachment was highest in the 3rd trimester and lowest in the 1st trimester; Intention to feed the newborn is highest in the 3rd trimester and lowest in the 2nd trimester. The intention to feed the newborn was moderate in 55.0%(n=210) of the pregnant women. There were positive correlations between reassessment and suppression ($r= 0.41$), prenatal attachment ($r=0.16$), and intention

to feed the newborn ($r=0.14$); a positive correlation ($r=0.76$) was determined between prenatal attachment and the intention to feed the newborn ($p<0.05$). Emotion regulation strategies, prenatal attachment and intention to feed the newborn in primigravidas differ significantly according to trimesters; Emotion regulation strategies positively affect prenatal attachment and newborn feeding intention in primigravidas.

Keywords: Pregnancy, Emotion Regulation, Prenatal Attachment, Breastfeeding Intent

Presentation ID / Sunum No: 620

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8582-6300

| 118

Gebelerin E-Sağlık Okuryazarlığının ve Sağlıklı Yaşam Davranışlarının İncelenmesi

**Dr. Öğretim Üyesi Nazlı Baltacı¹, Dr. Öğretim Üyesi Nurdan Kaya²,
Hemşire İremnur Kılıçkaya³**

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

³Kayseri Şehir Hastanesi, Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi

*Corresponding author: Nazlı Baltacı

Özet: Amaç: İnternet kullanımının yaygınlaşmasıyla gebelik sürecinde önemli hale gelen e-sağlık okuryazarlığı, gebelerin sağlık uygulamalarını ve böylelikle gebe ve fetüsün sağlığını korumak açısından bakımı şekillendirebilmektedir. Bu araştırma, gebe kadınların e-sağlık okuryazarlığı ve sağlıklı yaşam davranışları düzeylerini, bunlarla ilişkili faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan araştırma, sosyal medya platformları aracılığı ile online olarak 267 gebe kadın ile yapılmıştır. Araştırma verileri “Gebe Tanıtım Formu”, “E-Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (ESOÖ)” ve “Gebelikte Sağlıklı Yaşam Davranışları Ölçeği (GSYDÖ)” ile toplanmıştır. Veriler “bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi, Tukey HSD testi, Pearson korelasyon analizi” ile değerlendirilmiştir. Bulgular: Gebelerin ESOÖ puan ortalaması 30,51±4,83 ve GSYDÖ toplam puan ortalaması 113,99±13,15 olarak bulundu. Gebeliğe ilişkin herhangi bir şikayeti olmayan, gebelik sürecinde yeterli sağlık hizmeti aldığını düşünen ve bu süreçte sağlık, kendine, bebeğine bakım ile ilgili bilgisi olan, internet/sosyal medyadan edindiği bilgilerin doğruluğunu sağlık profesyonellerine danışan ve internette gebelik süreci ile ilgili sağlık kaynaklarına erişebilmenin önemli olduğunu düşünen kadınlar daha fazla e-sağlık okuryazarlığa ve gebelikte sağlıklı yaşam davranışlarına sahipti (p<0,05). Gebelerin ESOÖ ile GSYDÖ toplam puanları ve GSYDÖ alt boyutları arasında çok zayıf ve zayıf düzeylerde pozitif yönlü anlamlı bir ilişki belirlendi (p<0,01). Sonuç: Gebelerin e-sağlık okuryazarlığının ve gebelikte sağlıklı yaşam davranışlarının; orta düzeyin biraz üzerinde (iyi) ve bazı sosyodemografik, obstetrik, internet/sosyal medya kullanımı ve sağlık uygulamaları ile ilişkili olduğu ortaya çıkmıştır. Gebelerin e-sağlık okuryazarlık düzeyleri arttıkça gebelikte sağlıklı yaşam davranışları artmıştır.

Anahtar Kelimeler: Elektronik, Gebelik, Sağlık, Sağlık Okuryazarlığı, Sağlık Tutumu

Investigation of E-Health Literacy and Healthy Lifestyle Behaviors of Pregnant Women

Abstract: Aim: E-health literacy, which has become important during pregnancy with the widespread use of the Internet, can shape the health practices of pregnant women and thus care in terms of protecting the health of pregnant and fetus. This research was conducted to determine the levels of e-health literacy and healthy lifestyle behaviors of pregnant women and the factors associated with them. Method: The descriptive study was conducted with 267 pregnant women online via social media platforms. The research data were collected with the "Pregnant Identification Form", "E-Health Literacy Scale (EHLS)" and "Healthy Lifestyle Behaviours in Pregnancy Scale (HLBPS)". Data were evaluated with

"independent sample t test, one-way analysis of variance, Tukey HSD test, Pearson correlation analysis". Results: The mean EHLS score of the pregnant women was found to be 30.51 ± 4.83 and the total mean score of HLBPS was found to be 113.99 ± 13.15 . It was found that women who do not have any complaints about pregnancy, those who think that they receive adequate health services during pregnancy and those who have knowledge about health, care for themselves and their baby during this process, those who consult health professionals about the accuracy of the information obtained from the internet/social media, and those who think that it is important to access health resources related to the pregnancy process on the internet had more e-health literacy and healthy lifestyle behaviors during pregnancy ($p < 0.05$). A very weak and weak positive correlation was determined between the EHLS and HLBPS total scores of the pregnant women and their HLBPS sub-dimensions ($p < 0.01$). Conclusion: E-health literacy and healthy lifestyle behaviors in pregnancy of women; it was found to be slightly above moderate (good) and associated with some sociodemographic, obstetric, internet/social media use and health practices. As the e-health literacy levels of pregnant women increased, healthy lifestyle behaviors during pregnancy increased.

Keywords: Electronics, Health Behavior, Health Literacy, Medical, Pregnancy

Presentation ID / Sunum No: 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 120

Gebelikle İlişkili Meme Kanseri ve Hemşirelik Bakımı

Dr. Öğretim Üyesi Canan Kaş¹, Dr. Öğretim Üyesi Şahika Şimşek Çetinkaya¹

¹Kastamonu Üniversitesi

*Corresponding author: Canan Kaş

Özet: Gebelikle ilgili meme kanseri, gebelik sırasında ya da gebeliği takiben bir yıl içinde görülen meme kanserleridir (1). Gebelikte meme kanseri gebelik sırasında meydana gelen hormonal değişiklikler, hücrel immünoşüpresyon ve doğum sonu meme dokusu involüsyonu ile ilgilidir (3,4,5). Gebelikte meme kanseri için risk faktörleri; aile öyküsü, geç hamilelik, erken menarşdır. Gebelikte ve laktasyon döneminde memelerde oluşan hassasiyet ve büyüme bu dönemde ortaya çıkan meme kanserinin tanılanmasını zorlaştırabilir. Meme kanserinin gebelikte tedavisi, kanserin evresi, tümörün özelliği ve malignitenin teşhis edildiği trimestere bağlıdır. İlk trimesterde meme kanseri tanısında tedavi, total mastektomiden oluşur; Adjuvan meme radyasyon tedavisinin postpartum döneme ertelenmesiyle birlikte ikinci veya üçüncü trimesterde teşhis edilen malignitelerde meme koruyucu cerrahi bir seçenek olabilir (6). Gebelikte meme kanseri tedavisinde sistemik kemoterapi kullanımına mutlak bir kontrendikasyon olmadığı gösterilmiştir. Kemoterapi, erken doğum, intrauterin büyüme kısıtlaması ve hipertansif gebelik bozuklukları riskinde artış ile ilişkilendirilmiştir (8) Kemoterapi tedavisi gebeliğin ilk trimesteri geçtikten sonra ikinci ve üçüncü trimesterlerinde, sıkı fetal izlem ve anne kan basıncı kontrolünü içeren multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir. Ayrıca, spontan doğum olasılığı nedeniyle 34. gebelik haftasından sonra kemoterapi uygulanmamalıdır (9). Gebelikte meme kanseri, annenin yaşamının garantiye alınması ve gebeliğin sağlıklı sürdürülmesini kapsayan klinik yönetimi zorlu bir süreçtir (4). Gebelikte meme kanseri teşhisi alan kadınlara bilgi eksikliğini ve kaygıyı gidermeye yönelik danışmanlık verilmelidir. Kanserli bir memeden alınan anne sütünün zararını gösteren hiçbir kanıt yoktur (11). Gebelik sırasında kemoterapi alan hastaların, laktasyon yeteneğinde azalma olur (12). Kemoterapi alan kadınlarda kemoterapi genellikle doğumdan 3 ila 4 hafta önce duraklatılır, doğum sonrası 4 ila 6 aylık standart bir kür ile tamamlanır. Kemoterapi sırasında emzirme kontrendikedir. Hastalar kemoterapinin yeniden başlamasından hemen önce doğum sonrası dönemde emzirebilmelidir (13,14). Hastalara kemoterapi sırasında mastit komplikasyonunu engellemek için sütünü sağıp atması gerektiği hakkında bilgi verilmelidir. Sonuç: Gebelikte meme kanseri yönetimi multidisipliner ekip işidir. Annenin kaygı, anksiyete ve korkularını gidermek hemşirelerin verdiği eğitimlerle gerçekleşecektir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, Meme Kanseri, Hemşirelik

Presentation ID / Sunum No: 725

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9456-8857

| 121

Gestasyonel Diyabetin Önlenmesinde Probiyotik Kullanımı

Arş.Gör. Rahime Aksoy Bulgurcu
Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

Özet: Özet Gebelik sırasında ve yaşamın ilerleyen dönemlerinde anne ve fetus sağlığı üzerinde ciddi etkileri olan gestasyonel diabetes mellitusun (GDM) görülme oranı gün geçtikçe artmaktadır. GDM, maternal insülin direnci ve inflamasyon tablosu ile karakterize bir durumdur. GDM'li kadınların bebeklerinin iri bebek olarak doğma, gelecekte obezite ve tip 2 diyabet riski daha yüksektir. GDM'li kadınların doğum şeklinin sezaryen olma olasılığı daha yüksektir ve preeklampsi geliştirme riskleri artmaktadır. Sağlık profesynelleri bazı yaşam tarzı değişiklikleri ve diyet ile GDM'yi önlenmeye yönelik önerilerde bulunmaktadır ancak bunlara bağlılık zor olabilmektedir. Diyetle kullanılan probiyotik gibi takviyelerin de GDM'nin önlenmesinde veya tedavisinde rol oynayabileceğine inanılmaktadır. Probiyotikler, yeterli miktarlarda uygulandıklarında konakçıya yarar sağlayan canlı mikroorganizmalar olarak tanımlanmaktadır. Yapılan çalışmalarda probiyotikler Tip 2 diyabetli kişilerde kan şekeri kontrolünü iyileştirmek için kullanıldığı için, probiyotiklerin GDM gelişme riskini de azaltabileceği düşünülmektedir. Son çalışmalar, probiyotiklerin GDM'li kadınlarda glisemik kontrol üzerinde olumlu etkileri olduğunu göstermiştir. Probiyotikler, yiyecek, içecek veya kapsül şeklinde alınabilmektedir. Probiyotikler, bağırsak mikrobiyomunu değiştirmektedirler. Ayrıca yiyecekleri sindirmeye, belirli vitaminleri üretmeye ve glikoz ve lipid metabolizmasını düzenlemeye yardımcı olurlar. Probiyotiklerin GDM üzerindeki etkilerini inceleyen bir çalışmada, probiyotik kullanan grupta HbA1c'ye ek olarak açlık kan şekeri ve tokluk kan şekerini önemli ölçüde azalttığı görülmüştür. Bununla birlikte, bazı klinik randomize kontrollü çalışmalar, probiyotik kullanan grup ile plasebo arasında glikoz kontrolü ve antioksidan kapasite yönlerinde anlamlı bir fark olmadığını bildirmiştir. Sonuç olarak, probiyotiklerin kullanımı, GDM'de glisemik kontrole yardımcı olabilmekte ancak glisemiye iyileştirmedeki etkinlikleri hakkında sınırlı sayıda kanıt bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel Diyabet İnsipidus, Probiyotikler, Hemşirelik

Use of Probiotics in Prevention of Gestational Diabetes

Abstract: Abstract The incidence of gestational diabetes mellitus (GDM), which has serious effects on maternal and fetal health during pregnancy and later in life, is increasing day by day. GDM is a condition characterized by maternal insulin resistance and inflammation. Babies of women with GDM have a higher risk of being born large, future obesity, and type 2 diabetes. Women with GDM are more likely to have a cesarean delivery and have an increased risk of developing preeclampsia. Health professionals make recommendations for some lifestyle changes and diet to prevent GDM, but adherence to these can be difficult. It is believed that dietary supplements, such as probiotics, may also play a role in the prevention or treatment of GDM. Probiotics are defined as live microorganisms that benefit the host when administered in sufficient quantities. Since probiotics are used to improve blood sugar control in people with Type 2 diabetes, it is thought that probiotics may also reduce the risk of developing GDM. Recent studies have shown that probiotics have positive effects on glycemic control in women with GDM. Probiotics can be taken in the form of food, drink or capsules. Probiotics alter the gut microbiome. They also help digest food, produce certain vitamins, and regulate glucose and lipid metabolism. In a

study examining the effects of probiotics on GDM, it was observed that the group using probiotics significantly reduced fasting blood sugar and postprandial blood sugar in addition to HbA1c. However, some clinical randomized controlled studies reported no significant difference in glucose control and antioxidant capacity aspects between the probiotic group and placebo. In conclusion, the use of probiotics can aid glycemic control in GDM, but there is limited evidence for their effectiveness in improving glycemia.

Keywords: Gestational Diabetes Insipidus, Probiotics, Nursing

Presentation ID / Sunum No: 530

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3553-4072

| 123

Hemodiyaliz Hastalarının Uyku Kaliteleri ve Konfor Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Hemşire Deniz Yılmaz¹, Dr. Öğretim Üyesi Şefika Dilek Güven²

¹Kayseri Şehir Hastanesi

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi

*Corresponding author: Deniz Yılmaz

Özet: ÖZ: Araştırma, hemodiyaliz hastalarının uyku kaliteleri ile konfor düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı ilişki arayıcı tipte gerçekleştirilmiştir. Araştırma, Ekim-Aralık 2021 tarihleri arasında Kayseri il merkezinde bulunan ikisi kamu biri özel merkez olmak üzere üç hemodiyaliz merkezinde tedavi gören 126 böbrek yetmezliği hastası ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, Hasta Tanıtım Formu, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve Hemodiyaliz Konfor Ölçeği (HKÖ) kullanılarak elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde güvenilirlik analizi, tanımlayıcı istatistikler, Bağımsız gruplarda t testi, ANOVA Varyans analizi, Pearson Korelasyon Analizi ve Lineer Regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırmada, anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak alınmıştır. Araştırmada hastaların PUKİ'nden ortalama 13.17 ± 3.20 puan ve HKÖ'nden ortalama 31.35 ± 6.26 puan aldıkları, uyku kalitelerinin kötü düzeyde konforlarının ise iyi düzeyde olduğu belirlenmiştir. Araştırmada, hastaların PUKİ toplam puanı ile HKÖ toplam puanları arasındaki korelasyon değerinin negatif yönde ve düşük düzeyde ($r = -0.297$; $p < 0.005$) anlamlı olduğu; uyku kalitesindeki düşüşün konfor düzeyini anlamlı bir şekilde azalttığı belirlenmiştir. Hastaların uyku kalitesi değişkeni ile hemodiyaliz tedavisi sürecindeki konfor değişkeni arasında anlamlı bir ilişki olduğu, uyku kalitesi düzeyi ile hemodiyaliz tedavisi sürecindeki konforun toplam varyansının %10.4'ünü açıkladığı, hemodiyaliz hastalarının kötü uyku kalitesinin hemodiyaliz tedavisi sürecindeki konforu -0.028 kat azalttığı ancak bu etkinin anlamlı olmadığı belirlenmiştir ($p > 0.05$). Sonuç olarak; hemodiyaliz hastalarındaki uyku kalitesi düzeyi ile hemodiyaliz konfor düzeyi arasında anlamlı ve düşük düzeyde ilişki olduğu, hemodiyaliz hastalarının kötü uyku kalitesinin hemodiyaliz tedavisi sürecindeki konforu azaltıcı bir etki gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Yetmezliği, Hemodiyaliz, Hasta, Konfor, Uyku Kalitesi.

Determination of the Relationship Between Sleep Quality and Comfort Levels of Hemodialysis Patients

Abstract: The research was carried out in a descriptive relationship-seeking type in order to determine the relationship between the sleep quality and comfort levels of hemodialysis patients. The research was carried out with 126 kidney failure patients who were treated in three hemodialysis centers, two of which are public and one private, located in Kayseri city center between October and December 2021. The data of the study were obtained using the Patient Information Form, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) and Hemodialysis Comfort Scale (HDCS). Reliability analysis, descriptive statistics, independent groups t test, ANOVA analysis of variance, Pearson Correlation Analysis and Linear Regression analysis were used in the evaluation of the data. In the study, the level of significance was taken as $p < 0.05$. In the study, it was determined that hemodialysis patients scored an average of

13.17±3.20 points in the PSQI and an average of 31.35±6.26 points in the HDCS, and the sleep quality of the patients was poor and their comfort was at a good level. In the study, the correlation value between the total score of PSQI and the total score of HDCS of hemodialysis patients was negative and low ($r=-0.297$; $p<0.005$). It was determined that the decrease in sleep quality in hemodialysis patients significantly reduced the comfort level. In the study, it was found that there was a significant relationship between the sleep quality variable of hemodialysis patients and the variable of comfort in the hemodialysis treatment process, it explained 10.4% of the total variance of the sleep quality level of the patients and the comfort in the hemodialysis treatment process, and the poor sleep quality of the hemodialysis patients decreased the comfort in the hemodialysis treatment process by -0.028 times. it was determined that this effect was not significant ($p>0.05$). As a result; It has been determined that there is a significant and low level relationship between the sleep quality level in hemodialysis patients and the hemodialysis comfort level. In the study, it was determined that the poor sleep quality of hemodialysis patients had a reducing effect on the comfort in the hemodialysis treatment process.

Keywords: Renal Failure, Hemodialysis, Patient, Comfort, Sleep Quality

Presentation ID / Sunum No: 427

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0694-2782

| 125

Hemşirelerin Psikososyal Bakım Yetkinliklerinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Pınar Tektaş¹, Arş.Gör.Dr. Deniz Kaçmaz¹, Dr. Ümran Bingöl²

¹İzmir Bakırçay Üniversitesi

²İzmir Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Deniz Kaçmaz

Özet: Giriş: Psikososyal bakım, hastalığın duygusal boyutuyla baş etmede zorlanan, sağlığı ve sağlık bakımını etkileyen yaşam krizleri olan bireylere yardımcı ifade etmektedir. Psikososyal bakımın etkin bir şekilde sunumu, hastaların streslerini, fiziksel belirtilerini ve hastanın hastaneye başvurma ihtiyaçlarını azaltmakta ve yaşam kalitesini artırmaktadır. Bu nedenle hemşirelerin psikososyal bakım yetkinliklerinin belirlenmesi önemlidir. Amaç: Psikososyal Bakım Yetkinliği Öz Değerlendirme Ölçeği kullanılarak hemşirelerin psikososyal bakım yetkinliklerinin belirlenmesidir. Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel çalışmanın örneklemini bir üniversite hastanesinde çalışan, çalışmaya katılmayı kabul eden hemşireler oluşturmuş ve çalışma 166 hemşire ile yürütülmüştür. Veriler tanıtıcı bilgi formu ve Psikososyal Bakım Yetkinliği Öz Değerlendirme Ölçeği ile Mayıs 2022-Ekim 2022 tarihleri arasında toplanmıştır. Veriler SPSS 22 programı ile değerlendirilmiş olup istatistiksel anlamlılık $p<0,05$ olarak alınmıştır. Bulgular: Çalışmada cinsiyete göre ve önceden psikososyal bakım ile ilgili eğitim alma durumuna göre psikososyal bakım yetkinlikleri puan ortalamaları arasında fark olduğu belirlenmiştir. Sonuç: Literatüre bakıldığında hemşirelerin psikososyal bakım yetkinliklerinin araştırmacılar tarafından geliştirilen formlar ile değerlendirildiği görülmektedir. Geçerliliği ve güvenilirliği yapılmış bir ölçüm aracı kullanılarak yapılan bu çalışmada hemşirelerin psikososyal bakım yetkinlik puanlarının iyi olduğu söylenebilir. Psikososyal bakım ile ilgili eğitim almış olan hemşirelerde psikososyal bakım yetkinliği puanının yüksek olması nedeniyle konu ile ilgili hizmet içi eğitimlerin planlanması ve daha geniş örneklemlerde ölçeğin kullanılarak, yeni çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikososyal Bakım, Yetkinlik, Hemşire

Determination of Nurse's Psychosocial Care Proficiency

Abstract: Introduction: Psychosocial care refers to helping individuals who have difficulties in coping with the emotional dimension of the illness and who have life crises that affect their health and health care. The effective delivery of psychosocial care reduces the patients' stress, physical symptoms and the need for hospital admission, and increases their quality of life. Therefore, it is important to determine the psychosocial care proficiency of nurses. Aim: To determine the psychosocial care proficiencies of nurses by using the Psychosocial Care Competence Self-Assessment Scale. Method: The sample of the descriptive cross-sectional study consisted of nurses working in a university hospital who agreed to participate in the study, and the study was carried out with 166 nurses. Data were collected between May 2022 and October 2022 with the introductory information form and the Psychosocial Care Competency Self-Assessment Scale. The data were evaluated with the SPSS 22 program and statistical significance was taken as $p<0.05$. Results: It was determined that there was a difference between the

mean scores of psychosocial care proficiencies according to gender and previous training on psychosocial care. Conclusion: In the literature, it is seen that the psychosocial care proficiencies of nurses are evaluated with the forms developed by the researchers. In this study, which was conducted using a valid and reliable measurement tool, it can be said that the psychosocial care competence scores of the nurses were good. Due to the high scores of psychosocial care proficiency in nurses who have received training in psychosocial care, it is recommended to plan in-service trainings on the subject and to conduct new studies by using the scale in larger samples.

Keywords: Psychosocial Care, Proficiency, Nurse

Presentation ID / Sunum No: 708

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 127

Hemşirelik Öğrencilerinin Kişilik Özelliklerinin Sigara Kullanımı ve Nikotin Bağımlılığına Etkisi

Arş.Gör.Dr. Ebru Gül¹, Doç.Dr. Ümmühan Aktürk¹

¹Inönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi

*Corresponding author: Ebru GÜL

Özet: Amaç: Araştırma, hemşirelik öğrencilerinde beş faktörlü kişilik özelliklerinin sigara kullanımına etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırma kesitsel olarak yapılmıştır. Araştırma evrenini İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nde öğrenim gören 1158 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini ise güç analizi ile 608 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, "Kişisel Tanıtım Formu", "Beş Faktör Kişilik Ölçeği" ve "Fagerstrom Nikotin Bağımlılık Testi (FNBT)" kullanılarak toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde ortalama, yüzdelik dağılım, bağımsız gruplarda t testi, Regresyon analizleri kullanılmıştır. Bulgular: Öğrencilerin sigara içme prevalansları %18.8 bulundu (S=114). Öğrencilerin FNBT puan ortalaması da 3.32 ± 2.50 olduğu tespit edilmiştir. Sigara kullanan öğrencilerin Dışadönüklük, Nörotiklik puanlarının sigara kullanmayanlardan daha yüksek olduğu, sigara kullanmayan öğrencilerin de Yumuşakbaşlılık, Özdenetimlilik, Deneyime Açıklık puanlarının sigara kullananlardan daha yüksek olduğu saptanmıştır. Sonuç: Sigara kullanan öğrencilerin Beş Faktör Kişilik Ölçeği ve sosyo-demografik özelliklerinin Fagerstrom Nikotin Bağımlılık durumlarına %33.3'lük etkisi olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sigara Tüketimi, Fagerstrom Nikotin Bağımlılık Testi, Beş Faktör Kişilik Ölçeği, Hemşirelik Öğrencileri

The Effect of Personal Traits of Nursing Students On Smoking and Nicotine Dependence

Abstract: Aim: The research was carried out to determine the effect of five-factor personality traits on smoking in nursing students. Methods: This study was conducted with cross-sectional design. The population of the study of 1158 students studying at Inonu University Faculty of Nursing. The sampling of the study of 608 students with the power analysis made. The data of the study were collected using the "Descriptive Information Form", "Big Five Inventory (BFI)" and "Fagerstrom Nicotine Addiction Test" (FNBT). In the evaluation of the data, mean, percentile distribution, t test for independent groups, and regression analyzes were used. Results: The smoking prevalence of the students was found to be 18.8% (N=114). It was determined that the students' FNBT mean score was 3.32 ± 2.50 . It was determined that the Extroversion and Neuroticism scores of the students who smoked were higher than those who did not smoke, and that the scores of Non-smoker students were higher than that of Amenability, Self-Control and Openness to Experience. Conclusions: It was determined that the BFI and socio-demographic characteristics of smoking students had a 33.3% effect on their Fagerstrom Nicotine Addiction status.

Keywords: Smoking, Fagerstrom Nicotine Addiction Test, Big Five Inventory, Nursing Students

Presentation ID / Sunum No: 773

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0251-0368

| 128

İç Göçün Hemşirelerin Ruh Sağlığına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Kuzu¹, Hemş Kübra Mutlu²

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Kübra Mutlu

Özet: Çok eski bir olgu olan göç, yer değiştirme, taşınma anlamlarına gelmektedir. Göç ister gönüllü, ister zorunlu olarak yapılsın insan psikolojisinde bir zorlanmaya neden olmaktadır. Yapılan birçok çalışma da göç yaşamının çeşitli psikolojik bozukluk ya da psikiyatrik hastalıklara yol açabileceği görülmüştür. Ülke sınırları içerisinde yapılan göç olarak tanımlanan iç göç, son yıllarda birçok çalışmanın konusu olmaktadır. “Yaşam kalitesini düşüren ve kendini ruhsal ve bedensel belirtiler ile ortaya koyan her durum” ruhsal hastalık olarak ele alınmaktadır. Ruhsal hastalıklar her zaman yalnızca sıkıntı ile kendini göstermez, kimi zaman uykusuzluk, huzursuzluk, iştahsızlık, çabuk öfkelenme, mutsuzluk gözlenirken, bir yandan da yaşamdan zevk almama, geleceğe karşı karamsarlık, düşünceleri toplamada güçlük ile de kendini ortaya koyar. Türkiye’de çoğu devlet memuru atama, tayin, becayiş, nakil gibi nedenlerle isteğe bağlı ya da zorunlu olarak göç etmektedir. Şüphesizdir ki; tayin ve atama gibi nedenlerle en fazla iç göç yapan meslek gruplarından biri de hemşirelerdir. Hemşireler modern sağlık hizmetlerinin sunumunda ve şekil verilmesinde anahtar rolü oynamaktadırlar. Ruhsal sorunlar açısından en fazla risk altında olan meslek gruplarından birisi de hemşirelerdir. Hemşirelerdeki ruh sağlığı sorunlarını hazırlayan etkenlerden başlıca stres kaynakları; denetçi ve yöneticilerle yaşanan çatışmalar, rol çatışması ve belirsizliği, aşırı iş yükü, hastaların sorunları nedeniyle yaşanan duygusal stres, yoğun bakıma gereksinimi olan ve ölmekte olan hastalarla çalışma, hastalarla yaşanan çatışmalar ve vardiya usulü çalışma ile ilgili sorunlardır. Bu sorunların yanı sıra tayin, atama gibi nedenlerle iç göç yapan hemşire yeni bir çevreye, iş yaşamına, sosyal hayata, kültüre uyum sağlamak içinde bir uğraş vermektedir. Sonuç olarak; hemşireler görevleri nedeniyle sürekli stres yaşayabilmektedirler. Uzun süreli ve yoğun olarak stresörlere maruz kalma hemşirelerin ruh sağlığını olumsuz yönde etkileyebilmekte ve özellikle riskli bireylerde ruhsal bozukluklara yol açabilmektedir. Sunumuzda mevcut literatüre katkıda bulunacak ve iç göçün hemşirelerin ruh sağlığına etkisi vurgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: İç Göç, Hemşire, Ruh Sağlığı, Ruhsal Belirtiler

Presentation ID / Sunum No: 779

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1304-7767

| 129

İleri Ergenlerde Sağlık Okuryazarlığı Düzeyinin Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışlar Üzerine Etkisinin ve İlişkisinin Belirlenmesi: Kesitsel Bir Araştırma

**Dr. Öğretim Üyesi Berna Bayır¹, Dr. Öğretim Üyesi Figen Türk Dündükcü¹,
Dr. Öğretim Üyesi Şengül Dolu Kubilay²**

¹KTO Karatay Üniversitesi

²Lefke Avrupa Üniversitesi

*Corresponding author: Berna Bayır

Özet: Amaç: İleri Ergenlerde sağlık okuryazarlığı ile sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla bu çalışma yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu araştırma analitik araştırma türlerinden kesitsel tipte bir araştırmadır. Evren büyüklüğü belli olmayan gruptan online platformlar kullanılarak kar topu örnekleme yöntemiyle ulaşılabilen 298 gönüllü bireyler bu araştırmanın örneklem grubunu oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, Kişisel Bilgi Formu 14 soru, Ergenlerde Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği 44 soru ve Ergenlerde Sağlığı Geliştirici ve Koruyucu Davranışlar Ölçeği 48 soru ile toplanmıştır. Araştırmada verilerin istatistiksel çözümlenmesinde Statistical Package for social sciences (SPSS) 21.0 kullanılmıştır. Yüzde frekans değerleri ile birlikte parametrik ya da nonparametrik olma durumlarına göre bağımsız değişkenlerde T testi, Mann Whitney U, Kruskal-Wallis, regresyon analizi testleri kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmamızda bireylerin sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlar ölçeği toplam puan ortalamalarının 192.70±25.03 yüksek düzeyde olduğu bulunmuştur. Çalışmaya katılan bireylerin sağlık okur yazarlığı ölçeği toplam puanı ile sağlığı geliştirme toplam puanı arasında pozitif yönde orta dereceli anlamlı, sağlığı koruma ve sağlığı değerlendirme toplam puanları arasında ise pozitif yönde güçlü derecede anlamlı korelasyon ilişkisi tespit edilmiştir. Sonuç: Çalışmamızın sonucunda sağlık okur yazarlığı ölçeği ve alt boyutları ile sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlar ölçeği ve alt boyutları arasında orta düzeyde pozitif yönlü anlamlı ilişkiler tespit edildi. Yanı sıra ileri ergen bireylerin sağlığı geliştirici ve koruyucu davranışlar ölçeği puanları ile cinsiyet ve çalışma durumları arasında anlamlı bir ilişki olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Ergen, Sağlık Okuryazarlığı, Sağlığı Geliştirme ve Koruma

Determination of the Effect and Relationship of Health Literacy Level On Health Promoting and Protective Behaviors in Advanced Adolescents: A Cross-Sectional Study

Abstract: Objective: This study was conducted to evaluate the relationship between health literacy and health promotion and protective behaviors in older adolescents. Materials and Method: This study is a cross-sectional study of analytical research type. The sample group of this study consisted of 298 volunteer individuals who could be reached by snowball sampling method using online platforms from a group whose population size was unknown. The data of the study were collected with the Personal Information Form 14 questions, Health Literacy Scale for Adolescents 44 questions, and Health Promoting and Protective Behaviors Scale for Adolescents 48 questions. Statistical Package for social

sciences (SPSS) 21.0 was used to analyze the data. T-test, Mann Whitney U, Kruskal-Wallis, and regression analysis tests were used in independent variables according to parametric or nonparametric status along with percentage frequency values. Results: Our study found that the mean total score of the health-promoting and protective behaviors scale was 192.70 ± 25.03 at a high level. There was a moderately significant positive correlation between the total score of the health literacy scale and the total score of health promotion, and a strong positive correlation between the total scores of health protection and health assessment. Conclusion: As a result of our study, moderate positive significant relationships were found between the health literacy scale and its sub-dimensions and the health-promoting and protective behaviors scale and its sub-dimensions. In addition, it was determined that there was a significant relationship between the health-promoting and protective behaviors scale scores of advanced adolescents and their gender and employment status.

Keywords: Adolescent, Health Literacy, Health Promotion and Protection

Presentation ID / Sunum No: 550

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3150-5656

| 131

Kahkaha Terapinin Kadın Sağlığı Üzerine Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Meryem Erdoğan
Sinop Üniversitesi

Özet: Kahkaha terapisi hiçbir neden olmaksızın doğru nefes egzersizleri ve çocuksu oyunlarla mış gibi başlayan kahkahaların gerçeğe dönüşmesini sağlayan kişisel gelişim tekniğidir. Kahkaha terapisi mizah veya şakalara dayanmaz, nefes egzersizleriyle bağlantılıdır. Bu nedenle, kahkaha terapisinde kahkaha, şakalara kendiliğinden bir tepki değil, bir şekilde fizyolojik olarak zorlanır ve ardından grup tarafından sürdürülür. Toplumun en önemli sağlık göstergelerinden biri olan kadın sağlığı üzerinden etkili kişisel gelişim yöntemi olan kahkaha terapisi kadının çocukluk döneminden yaşlılığa kadar uygulanabilmekte ve olumlu yönde yaşamı etkilediği ifade edilmektedir. Amaç: Derlemenin amacı kahkaha terapisinin kadın sağlığı üzerine etkinliğinin araştırma makaleleri incelenerek değerlendirilmesidir. Gereç Yöntem; Gerekli araştırmalar yapılarak araştırma makaleleri ve literatür doğrultusunda hazırlanmış derlemedir. Güney Kore’de 41 evli göçmen kadına 2 hafta boyunca haftada iki defa kahkaha terapi uygulanmış, kahkaha terapisi uygulanan kadınlar, kontrol grubuyla karşılaştırıldığında kültürel stres, kaygı, depresyon ve tükürük kortizol düzeylerinde önemli ölçüde azalma saptanmıştır. Başka bir çalışmada kahkaha terapisinin, menopozdaki kadınların iyimserliğini, benlik saygısını ve depresyonunu iyileştirmede etkili bir hemşirelik girişimi olabileceğini ifade edilmiştir. Obez kadınlar ile yapılan bir çalışmada kahkaha terapisi programının algılanan stres ve psiko-nöro-endokrin-immün tepkiler açısından bazı değişkenler üzerinde olumlu etkilerinin olduğu saptanmıştır. Pospartum kadınlara yapılan çalışmada kahkaha terapisinin doğum sonrası yorgunluğu azaltmada olumlu bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Doğum yapan kadından, menopozlu, kanserli ve yaşlı kadınlara olmak üzere kadınların birçok rahatsızlığı üzerine kahkaha terapisi uygulanarak çalışmalar yapılmıştır ve bütün çalışmalarda kahkaha terapi kadın sağlığını olumlu ekilediği saptanmıştır. Çalışmalarda ve literatürde görüldüğü gibi kahkaha terapisinin kadının her döneminde yaşam kalitesini olumlu etkilemektedir. En etkili kişisel gelişim yöntemlerinden biri olan kahkaha terapisinin ülkemizdeki alternatif bir tedavi olarak uygulanması oldukça sınırlıdır. Sağlık profesyonelleri özellikler Ebe / hemşireler kahkaha terapisinin kadınların yaşam kalitesini artırmak için uygulamasında önemli bir yere sahip olabilirler ve öncülük edebilirler.

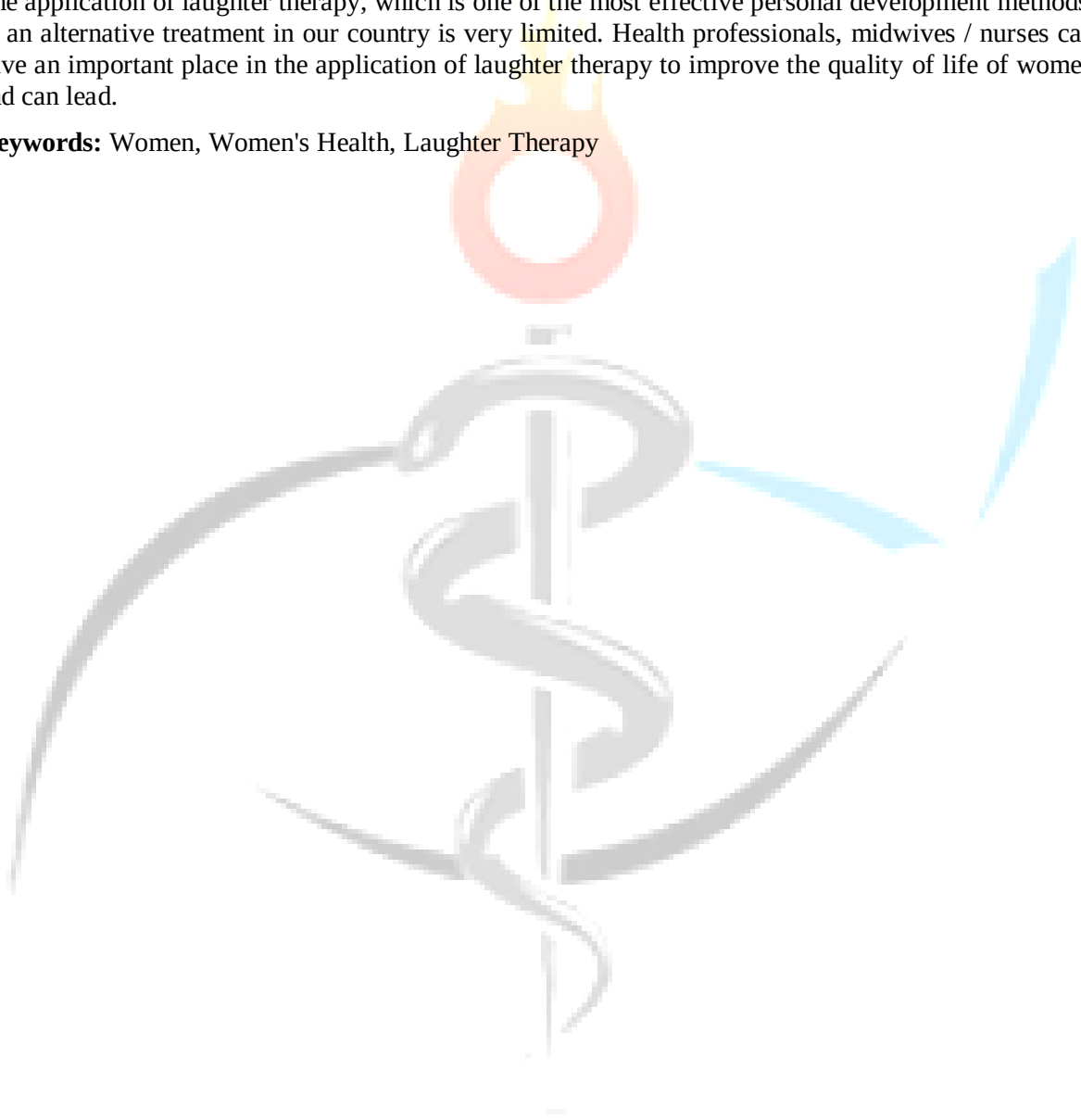
Anahtar Kelimeler: Kadın, Kadın Sağlığı, Kahkaha Terapisi

Effects of Laughter Therapy On Women's Health

Abstract: Laughter therapy is a self-development technique that enables laughter, which starts out as if with proper breathing exercises and childlike games, to become reality for no reason at all. Laughter therapy is not based on humor or jokes, it is linked to breathing exercises. Thus, in laughter therapy, laughter is not a spontaneous reaction to jokes, but is somehow physiologically challenged and then sustained by the group. Laughter therapy, which is an effective personal development method on women's health, which is one of the most important health indicators of the society, can be applied from childhood to old age and it is stated that it affects life in a positive way. Purpose: The aim of this review is to evaluate the effectiveness of laughter therapy on women's health by examining research articles. Material and Method: It is a compilation prepared in line with research articles and literature by making necessary researches. In South Korea, 41 married immigrant women were given laughter therapy twice

a week for 2 weeks, and a significant decrease was found in cultural stress, anxiety, depression and salivary cortisol levels when compared to the control group. Another study stated that laughter therapy can be an effective nursing intervention in improving the optimism, self-esteem and depression of menopausal women. In a study conducted with obese women, it was determined that the laughter therapy program had positive effects on some variables in terms of perceived stress and psycho-neuro-endocrine-immune responses. The study on postpartum women shows that laughter therapy has a positive effect on reducing postpartum fatigue. Studies have been carried out by applying laughter therapy on many ailments of women, from women giving birth to menopausal, cancer and elderly women, and it has been found that laughter therapy positively affects women's health in all studies. As seen in studies and literature, laughter therapy positively affects women's quality of life in every period. The application of laughter therapy, which is one of the most effective personal development methods, as an alternative treatment in our country is very limited. Health professionals, midwives / nurses can have an important place in the application of laughter therapy to improve the quality of life of women and can lead.

Keywords: Women, Women's Health, Laughter Therapy

Presentation ID / Sunum No: 728

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9578-5544

| 133

Kanserli Çocuklarda Kemoterapi Öncesi ve Kemoterapi Sırasında Tat Alma Değişikliği

Araştırmacı Sabiha Pekmezci¹, Assoc.prof.Dr. Elif Bilsin Kocamaz¹

¹Gaziantep Üniversitesi

*Corresponding author: Sabiha Pekmezci

Özet: Giriş:Kemoterapi çocuklarda tat alma değişikliğine neden olabilir ve tat keskinliğini de olumsuz etkileyebilir. Amaç:Bu çalışma kanserli çocuklarda kemoterapi öncesi ve kemoterapi sırasında tat alma değişikliğini incelemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem:Tanımlayıcı ve kesitsel tipte bir araştırmadır. Araştırmanın evrenini Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Onkoloji Hastanesi pediatri hematoloji ve onkoloji kliniğinde Şubat 2021-Eylül 2022 tarihleri arasında izlenen, ve kemoterapi alan 8-18 yaş arasındaki çocuklar oluşturmuştur. Araştırmanın örneklem büyüklüğü 15 çocuk olarak güç analizi ile belirlenmiştir. Verilerin toplanmasında Çocuk Tanıtım Formu, Kemoterapi Alan Çocuklar İçin Tat Alma Değişikliği Ölçeği (KAÇ-TADÖ) ve Subjektif Total Tat Keskinliği Ölçeği (STTKÖ) kullanılmıştır. Kemoterapiye başlamadan çocuklara Çocuk Tanıtım Formu, KAÇ-TADÖ ve STTKÖ araştırmacı tarafından yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır. Daha sonra aynı çocuklara kemoterapinin 3. ve 6. haftasında Çocuk Tanıtım Formunun çocuğun hastalığına ilişkin bölümü, KAÇ-TADÖ ve STTKÖ uygulanmıştır. Bulgular: Çocukların kemoterapi öncesinde %13.3'nün, kemoterapinin 3. haftasında %53.3'ünün ve kemoterapinin 6. haftasında %66.7'sinin tat alma değişikliği yaşadığı belirlenmiştir. KAÇ-TADÖ toplam puan ortalaması kemoterapi öncesinde 1.86 ± 2.72 , kemoterapinin 3. haftasında 4.40 ± 5.77 ve 6. haftasında 5.26 ± 6.28 olarak saptanmıştır. Kemoterapi öncesi, kemoterapinin 3. ve 6. haftasında uygulanan KAÇ-TADÖ puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$). Ayrıca kemoterapi öncesine göre kemoterapinin 3. ve 6. haftasında tat keskinliğinin daha fazla olduğu saptanmıştır. Sonuç: Sonuç olarak çocuklarda hem tat alma değişikliği hem de tat keskinliğinin kemoterapi öncesine göre kemoterapinin 3. ve 6. haftasında daha fazla olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kemoterapi Öncesi, Kemoterapi Sırası, Hemşirelik, Tat Alma Değişikliği

Taste Alteration in Children With Cancer Before and During Chemotherapy

Abstract: Introduction:Chemotherapy may cause taste alteration in children and may adversely affect taste acuity. Objective:This study was conducted to investigate the changes in taste before and during chemotherapy in children with cancer. Method:It is a descriptive and cross-sectional study. The population of the study consisted of children aged 8-18 years who were followed up and received chemotherapy in the pediatric hematology and oncology clinic of Gaziantep University Medical Faculty Oncology Hospital between February 2021 and September 2022. The sample size of the study was determined as 15 children by power analysis.The Child Identification Form, the Taste Alteration Scale for Children Receiving Chemotherapy (KAC-TADO) and the Subjective Total Taste Acuity Scale (STTKO) were used to collect the data. Before starting chemotherapy, the Children's Introductory Form, KAC-TADO and STTKO were administered to the children by the researcher through face-to-face interviews. Then, in the 3rd and 6th week of chemotherapy, the section of the Child Identification Form

related to the child's disease, the KAC-TADO and the STTKO were administered to the same children. Results: It was determined that 13.3% of the children before chemotherapy, 53.3% in the 3rd week of chemotherapy and 66.7% in the 6th week of chemotherapy experienced taste changes. The mean total score of the KAC-TADO was 1.86 ± 2.72 before chemotherapy, 4.40 ± 5.77 at the 3rd week of chemotherapy and 5.26 ± 6.28 at the 6th week of chemotherapy. It was determined that there was a statistically significant difference between the mean scores of the KAC-TADO administered before chemotherapy and at the 3rd and 6th week of chemotherapy ($p < 0.05$). Additionally, taste acuity was found to be higher in the 3rd and 6th week of chemotherapy compared to before chemotherapy. Conclusion: As a result, it was determined that both taste alteration and taste acuity in children were higher in the 3rd and 6th week of chemotherapy compared to pre-chemotherapy

Keywords: Before Chemotherapy, During Chemotherapy, Nursing, Taste Alteration

Presentation ID / Sunum No: 769

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7006-3854

| 135

Kurum Bakımındaki Adölesanların Psikolojik Dayanıklılığını Etkileyen Riskleri Değerlendirme Rehberi: Metodolojik Çalışma

Arş.Gör. Nazlı Turgut Atak¹, Prof.Dr. Hatice Bebiş²

¹Yakın Doğu Üniversitesi

²Doğu Akdeniz Üniversitesi

***Corresponding author: Nazlı Turgut Atak**

Özet: Giriş Kurum bakımında yaşayan adölesanların psikolojik dayanıklılığını; bireysel, ailesel, çevresel riskler olumsuz etkilemektedir. Psikolojik Dayanıklılık Risk Belirleme Rehberi, risklerin mevcut ve olası risklerin erken tespit edilerek, önlenmesini, adölesanın psikolojik dayanıklılığını geliştirme ve yükseltmede girişimlerini ve sonuçlarını değerlendirmede sağlık personeline (hemşire, psikolog) fırsat tanıyacaktır. Amaç Kurum bakımında yaşayan adölesanların psikolojik dayanıklılığını etkileyen risk faktörlerini belirleyen bir rehber geliştirmek amaçlanmıştır. Yöntem SOS çocuk köyünde 2021-2022 tarihleri arasında metodolojik araştırma yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Rehberin geliştirilmesi ve değerlendirilmesi AGREE-II Tanı ve Tedavi Rehberleri İnceleme ve Değerlendirme protokolü kullanılmıştır. Çalışma için gerekli kurum ve katılımcı izinleri alınmıştır. Çalışmanın uygulaması aşamasında, araştırmacı tarafından literatür incelenmiş kurumda gözlem yapılmış, protokole göre aday rehber maddeleri hazırlanarak alt alanlara ayrılmıştır. Hazırlanan aday rehber, kurum personeli (yöneticiler, öğretmenler, psikolog, sosyal hizmet uzmanları, bakıcılar) ve paydaşların değerlendirmesi yapılmıştır. Rehberde gerekli düzeltmeler yapılarak pilot uygulama olarak benzer bir kurumda yaşayan adölesanlar (n=10) değerlendirilerek rehber son şekli verilmiştir. Bulgular Psikolojik dayanıklılıkla ilgili risk faktörleri; “Bireysel Riskler (n=5)”, “Ailesel Riskler (n=1)” ve “Çevresel Riskler (n=3)” alt alanlara ayrılmıştır. Rehber kullanılarak, kurumdaki adölesanlar kurum ve sağlık personeli (Hemşire, Psikolog, Sosyal hizmet uzmanı, Pedagog vb.) tarafından değerlendirilecektir. Risk Belirleme Rehberi 3-6 aylık periyotlarda ve adölesanın gereksinimi doğrultusunda tekrarlanacak, değerlendirme yaklaşık 45-60 dk’da sürecektir. Riskler değerlendirirken, “Risk Yok=0”; “Risk var=1”, “Risk izlemedi=0” şeklinde değerlendirilir. Risk sayısı arttıkça; adölesanın psikolojik dayanıklılığı azalmaktadır. Belirlenen risklerin seviyesi ve ciddiyeti literatürde sık kullanılan ve rehberde referans olarak gösterilen ölçeklerle (psikolojik dayanıklılık ölçeği, problem çözme envanteri vb.) değerlendirilecektir. Sonuç ve Öneriler Rehber; kurumda yaşayan adölesanın psikolojik dayanıklılığını holistik yaklaşımla değerlendirilerek, risk alanı, mevcut/olası riskler total risk durumunu belirleyecektir. Risk sayısı yüksek ve riskleri ciddi seviyede olan, adölesanların erken tespiti sağlayacaktır Böylece adölesan, uygun sağlık merkezi ya da uygun sağlık personeline sevk edilecektir. Bu rehber hemşire/psikolog tarafından psikolojik dayanıklılığı geliştirme/güçlendirme programlarına yön verecektir. Anahtar Kelime: Rehber, Psikolojik dayanıklılık, kurum bakımı, adölesan, hemşire

Anahtar Kelimeler: Rehber, Psikolojik Dayanıklılık, Kurum Bakımı, Adölesan, Hemşire

A Guide to the Assessment of Risks Affecting the Psychological Resilience of Adolescents in Residential Care: A Methodological Study

Abstract: Introduction Psychological resilience in adolescents living in institutional care; individual, familial and environmental risks affect negatively. The Resilience Risk Identification Guide will provide healthcare professionals with an opportunity to evaluate interventions and outcomes for early detection, prevention, development and enhancement of adolescent resilience. Purpose It is aimed to develop a guide that determines the risk factors affecting the psychological resilience of adolescents living in institutional care. The method was carried out in the SOS children's village between the years 2021-2022 using the methodological research method. Development and evaluation of the guideline AGREE-II Diagnosis and Treatment Guideline Review and Evaluation protocol was used. During the implementation phase of the study, literature was searched by the researcher, observation was made at the institution, and candidate guide items were prepared according to the protocol and divided into sub-areas. Adolescents living in a similar institution (n=10) were evaluated as a pilot application and the guide was finalized by making corrections with the evaluation of the guide candidate, institution personnel and stakeholders Results Risk factors related to resistance; “Individual Risks (n=5)”, “Family Risks (n=1)” and “Environmental Risks (n=3)” are divided into sub-areas. Adolescents in the institution will be evaluated by the institution and health personnel using a guide. The Risk Identification Guide will be repeated every 3-6 months. As the number of risks increases; Adolescent's Psychological Resilience is decreasing. The level and severity of the identified risks will be evaluated with the scales frequently used in the literature and referred to in the guide. Keywords: Guide, resilience, institutional care, adolescent, nurse

Keywords: Guide, resilience, Institutional Care, Adolescent, Nurse

Presentation ID / Sunum No: 497

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1135-6526

| 137

Laparoskopik Sleeve Gastrektomi Sonrası Revizyonel Cerrahi: Ağırlık Kaybı, Komorbidite ve Yaşam Kalitesinde İyileşme

Dr. Öğretim Üyesi Esra Usta¹, Prof.Dr. Mevlüt Pehlivan²

¹Yalova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

²Düzce Üniversitesi, Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Esra Usta

Özet: Amaç: Bu çalışmada Laparoskopik Sleeve Gastrektomi (LSG) sonrası gerçekleştirilen revizyon cerrahisinin nedenleri, sonuçları, komplikasyonları, yaşam kalitesine etkisinin yanı sıra sürdürülebilir yaşam tarzı değişikliğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Retrospektif çalışma, 538 primer LSG serisinden revizyon cerrahisi gereken 30 hastanın sonuçlarını içermektedir. Hastaların demografik verileri, revizyon cerrahisi endikasyonları, komplikasyonlar, postoperatif sonuçlar (ağırlık kayıpları, komorbiditelerde iyileşme), yaşam kalitesi ve yaşam tarzı değişiklikleri kaydedildi. Postoperatif sonuçlar (ağırlık kayıpları, komorbiditelerde iyileşme) 5 zaman periyodunda analiz edildi: başlangıç, postoperatif_1, preoperatif_2, postoperatif_2 ve şimdi. Bulgular: Revizyonel cerrahi yapılan 30 hastanın yaş ortalaması 40,16±8,15 yıl, 20'si kadın (%66,7), Beden kitle indeksi (BKİ) ortalaması 41,00±7,66 kg/m²'dir. Primer cerrahiden 40,60±18,97 ay sonra hastaların 18'i (%60,0) kilo alımı, 8'i (%26,7) kilo verememe, 2'si (%6,7) gastrik stenoz, 1'i (%3,3) kontrol altına alınamayan Tip 2 Diabetes Mellitus (DM2) ve 1'i (%3,3) Gastroözofageal Reflü (GERD) nedeniyle revizyon cerrahisi geçirmiştir. Yapılan revizyon prodürü sırasıyla %53,3 Tek Anastomozlu Gastrik Bypass (OAGB), %33,3 Revizyon SG (R-SG), %13,3 Biliopankreatik Diversiyon (BPD)'dur. Revizyonel cerrahi sonrası ortalama 47,13±22,27 ay takip edilen hastaların primer cerrahi sonrası kilo kaybının revizyon cerrahisi sonrası kilo kaybına göre daha yüksek olduğu belirlendi. Ancak primer cerrahi sonrası kaybedilen total ağırlığın %43,20'sinin geri alınırken, revizyon cerrahisi sonrası %23,54 geri alındı. Obstrüktif Uyku Apnesi Sendromu (OSAS) hariç komorbiditelerde iyileşme primer ve revizyon cerrahisinde benzerdi. Revizyon cerrahisi geçiren hastaların son dönem yaşam kalitelerinin iyi düzeyde olduğu ve düşük BKİ, düzenli fiziksel aktivitenin yaşam kalitesini yükselttiği belirlendi. Sonuç: Revizyon cerrahisi primer cerrahiye göre daha düşük kilo kayıpları sağlasa da zaman içerisinde ağırlığı korumada daha başarılıdır. Komorbiditeler üzerinde sınırlı etkisi vardır. Sağlıklı yaşam alışkanlıkları korunduğu sürece yaşam kalitesi seviyesi yükselmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sleeve Gastrektomi, Revizyon Cerrahisi, Yeniden Kilo Alma, Komorbidite, Yaşam Kalitesi

Revisional Surgery After Failed Laparoscopic Sleeve Gastrectomy: Weight Loss, Improvement of Co-Morbidities and Quality of Life

Abstract: Purpose: This study aims to investigate the causes, outcomes, complications, and effects on quality of life as well as sustainable lifestyle changes of revision surgery performed after laparoscopic sleeve gastrectomy (LSG). Methods: This retrospective study included the outcomes of 30 patients who

required a revisional surgery from a series of 538 primary LSGs. Demographic data of the patients, indications for revision surgery, complications, postoperative outcomes, and changes in quality of life and lifestyle were recorded. Postoperative outcomes were analyzed over five periods (initial, post-surgery1, pre-surgery2, post-surgery2 and current). Results: The mean age of the patients was 40.16 ± 8.15 years, 20 of them were women (66.7%), and the mean body mass index (BMI) was 41.00 ± 7.66 kg/m². Eighteen (60.0%) of the patients underwent revision surgery for weight gain, 8 (26.7%) for inability to lose weight, 2 (6.7%) for gastric stenosis, 1 (3.3%) for uncontrollable T2DM, and 1 (3.3%) for GERD. Of the revision procedures, 53.3% were OAGB, 33.3% were R-SG, and 13.3% were BPD, respectively. Weight loss after primary surgery was higher than the weight loss after revision surgery of the patients. However, while 43.20% of the total weight loss after primary surgery was recovered, only 23.54% was recovered after revision surgery. Except for OSAS, improvement in comorbidities was similar in primary surgery and revision surgery. It was found that the recent quality of life of the patients was good and that low BMI and regular physical activity increased their quality of life. Conclusions: Although revision surgery achieves lower weight loss compared to primary surgery, revision surgery is more successful in maintaining weight over time. It has a limited effect on comorbidities. As long as healthy life habits are maintained, it increases the level of quality of life.

Keywords: Sleeve Gastrectomy, Revisional Bariatric Surgery, Weight Regain, Comorbidity, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No: 755

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9708-0622

| 139

Lise Öğrencilerinde Obezite İle Önyargı ve Benlik Saygısı İlişkisi Değerlendirilmesi

Araştırmacı Canan Dönmez¹, Doç.Dr. Rabia Sohbet¹

¹Gaziantep Üniversitesi Hemşirelik Anabilim Dalı Halk Sağlığı Hemşireliği Programı

*Corresponding author: Canan Dönmez

Özet: Obezite dünyada en sık görülen sağlık sorunlarından biridir ve önemli bir halk sağlığı sorunu haline gelmiştir. Obez bireylerin ön yargı ve ayrımcılık tutumları, düşük benlik saygısına yol açmaktadır. Çalışma lise öğrencilerinde tanımlayıcı-kesitsel olarak 01/09/2021-30/11/2021 tarihleri arasında Toki Köprülü Anadolu Lisesi ve Vehbi Güzel Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi 9,10,11,12. sınıflarında okuyan 1731 öğrenciden çalışmaya katılmak isteyen 1438 öğrenci ile yapılmıştır. Veriler anket formu, obezite ön yargı ölçeği ve rosenberg benlik saygısı ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizler için X2 testi uygulanmış $p<0,05$ anlamlı değer kabul edilmiştir. Çalışmaya katılanların %57,1'i kız öğrencidir. Katılımcılar arasında obez bireylerin oranı %1,3, fazla kiloluların oranı %12,3'tür. Çalışmaya katılanlara kendi kilolarını nasıl değerlendirdikleri sorulduğunda obezlerin %84,2'si kendini kilolu olarak değerlendirirken, %10,5'i ortalama değerde algılamaktaydı. BKİ sınıflandırmasına göre kilosu ortalama değerde olanların %15,9'u düşük benlikliyi, obez olanların 47,4'ü düşük benliklidir. Düşük benlikli öğrencilerin %76,2'sinin kendini beğenmediği, %74,3'ünün şu anki kilosundan memnun olmadığı tespit edilmiştir. Çalışmaya katılan öğrencilerin %48,5'i ön yargıya eğilimlidir. Zayıf bireylerin %45,9'u obezlere karşı ön yargılıyken, obezlerin %31,6'sı ön yargılıdır. BKİ ile ön yargı arasındaki bu fark istatistiksel olarak anlamsızdır ($p>0,05$).

Anahtar Kelimeler: Benlik Saygısı, Ergenlik, Obezite, Obezite Ön Yargısı

Presentation ID / Sunum No: 582

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8578-8500

| 140

Multipar Gebe Kadınların Doğum Beklentilerini ve Deneyimlerini Belirlemek

Hemş Zeynep Akar¹, Prof.Dr. Simge Zeyneloğlu²

¹Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri

²Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Zeynep Akar

Özet: Araştırma, multipar gebe kadınların doğum beklentilerini ve doğum deneyimlerini belirlemek amacıyla kesitsel tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini oluşturan Gaziantep ili Cengiz Gökçek Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nin Doğum Salonuna normal vajinal doğum yapmak için başvuran 4831 multipar gebe kadın arasından, örnekleme alınacak kadın sayısı 320 olarak hesaplanmıştır. Veri toplama aracı olarak, anket formu ile "Doğum Beklentileri ve Deneyimleri Ölçeği/ DBDÖ-1- DBDÖ-2" (Cronbach Alfa Güvenirlilik Katsayısı 0.89) kullanılmıştır. Anket formunda multipar gebe kadınlar ve eşlerinin sosyo-demografik özellikleri ile doğuma yönelik beklentilerini etkileyebileceği düşünülen faktörlere yönelik sorular yer almaktadır. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS for Windows 23 bilgisayar programında; tanımlayıcı istatistikler kullanılarak ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler belirlenmiştir. Multipar gebe kadınların beklentilerinin %61,6'sının karşılandığı, %38,4'ünün karşılanmadığı belirlenmiştir. Multipar gebe kadınların olmasını beklemediği beklentilerinin %71,3'ünün karşılandığı, %29.7'sinin beklemediği beklentilerinin karşılanmadığı belirlenmiştir. Multipar gebe kadınların DBDÖ-2'ne göre doğum memnuniyet puan ortalamasının 2.97±0.74 olduğu belirlenmiştir. Multipar gebe kadınların doğum memnuniyet düzeyinin orta seviyede olduğu tespit edilmiştir. Multipar kadınların DBDÖ-2' de yer alan ifadelerin çoğunluğuna "orta derecede memnunum" şeklinde yanıt verdikleri ve genel olarak doğumdan orta derecede memnun oldukları belirlenmiştir. Sonuç olarak, multipar gebe kadınların çoğunluğunun beklentilerinin karşılandığı ve doğum deneyiminden memnuniyetlerinin orta düzeyde olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Multipar Gebe, Kadın, Doğum, Beklenti, Deneyim, Ölçek

Presentation ID / Sunum No: 480

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Zehra eskimez: 0000-0002-8268-835X
Pınar Yeşil Demirci: 0000-0001-6294-6115)
Saliha Bozdoğan Yeşilot: 0000-0003-2227-6078

| 141

Cinsiyete Göre Multipl Skleroz Hastalarında Ağrı, Yorgunluk ve Uyku Kalitesinin Günlük Yaşam Aktivitelerine Etkisi

**Dr. Öğretim Üyesi Zehra Eskimez¹, Öğr. Gör. Dr Pınar Yeşil Demirci²,
Doç.Dr. Saliha Bozdoğan Yeşilot³,**

¹ Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı

² Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı

³ Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

*Corresponding author: Zehra Eskimez

Özet: Amaç: Bu araştırma, Multipl Skleroz hastalarında cinsiyete göre ağrı, yorgunluk ve uyku kalitesinin günlük yaşam aktivitelerine etkisini incelemek amacı ile gerçekleştirilmiştir.

Materyal ve Metod: Tanımlayıcı-kesitsel türde gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, Türkiye genelindeki Multiple Skleroz (MS)'li hastalar oluşturmıştır. MS hastalığı Türkiye'de kadınlarda erkeklere kıyasla 2.5 kat daha fazla görülmektedir (Bölük et al., 2020). Örneklem büyüklüğü tahmini, evreni temsil edebilmesi için 0.5 (orta düzey) etki büyüklüğü, %80 güç, %5 tip I hata ve 2.5 allocation ratio ile en az 111 kadın 45 erkeğin çalışmaya alınması uygun bulunmuştur. Bu oran korunarak ve %10 veri kaybı dikkate alınarak çalışma 134 kadın 54 erkek olmak üzere 188 MS tanılı bireyle tamamlanmıştır. Veri toplama formu olarak, Bilgi Formu, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ), Numerik Orantılama Ölçeği (NRS), Yorgunluk Etki Ölçeği (YEÖ) ve Nottingham Genişletilmiş Günlük Yaşam Aktiviteleri İndeksi (NGGYA) kullanılmıştır.

Bulgular: MS tanılı erkek bireylerin yaş ortalaması 40.26±9.97, kadınların yaş ortalaması ise 41.26±8.07'dir. MS tanılı kadınların günlük yaşam aktivitelerini (R² = 0.381; p<0.001), yaş, düzenli çalışma hayatlarının olması, ilköğretim mezunu olması, işsiz olmaları, ev işlerini sadece kendinin yapması ve yorgunluk düzeylerinin etkilediği görülmüştür. MS tanılı erkeklerin günlük yaşam aktivitelerini ise (R² = 0.624; p<0.001), düzenli çalışma hayatlarının olması, eğitim düzeyleri, işsiz olmaları, yorgunluk ve uykunun etkilediği belirlenmiştir. Elde edilen model %80 güven düzeyinde istatistiksel olarak anlamlıdır (p<0.001). Kadın MS tanılı bireylerin çoklu regresyon modeline giren değişkenler ile NEADL puanının %38,1'i açıklanmaktadır (p<0.001). Cinsiyeti erkek olan MS tanılı bireylerin modeldeki değişkenler ile NEADL puanının % 62.4'ü açıklanmaktadır (p<0.001).

Sonuç: Cinsiyeti kadın olan MS tanılı bireylerin NEADL puanını, düzenli çalışma hayatı, işsiz olmaları, ev işlerini sadece kendilerinin yapması, yorgunluğun bulunmaması artırırken, yorgunluk derecesinin “önemli” ve “çok önemli” düzeyde olması ve ilköğretim mezunu olmak azaltmaktadır. Erkek MS tanılı bireylerin NEADL puanlarını, düzenli çalışma hayatı ve işsiz olmak artırırken, kötü uyku kalitesi, lise ve lisansüstü mezunu olmak azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Multiple Skleroz, Ağrı, Yorgunluk, Uyku, Cinsiyet, Günlük Yaşam Aktiviteleri

The Effect of Pain, Fatigue and Sleep Quality On Activities of Daily Living in Multiple Sclerosis Patients by Gender

Abstract: Objective: This study was designed as a descriptive study to examine the effects of pain, fatigue, and sleep quality on activities of daily living in Multiple Sclerosis patients according to gender. Materials and Methods: The population of this descriptive study consisted of patients with Multiple Sclerosis (MS) across Turkey. The data of the study were collected by random and snowball sampling methods. The sample consisted of 188 individuals diagnosed with MS, 54 of whom were male, and 134 were female. In order to create a wide distribution network, members of national associations and societies were contacted. Information Form, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), Numerical Proportionation Scale (NRS), Fatigue Impact Scale (FIS), and Nottingham Extended Activities of Daily Living Index (NEADL) were used as data collection forms. Results: While regular working life increases the NEADL score for women by 8.550 units, doing housework alone is 4.853, being without fatigue 5.565 units, being unemployed by 6.150 units, fatigue level is at "significant" level 9.184, fatigue level is at "very important" level 7,893 and primary school graduates. Being a student reduces the NEADL score by 8,326 units. The variables in the model explained 38.1% of the NEADL score ($p<0.001$). While the regular working life NEADL scores in men increase by 23,154 units and being unemployed increases by 15,519 units, poor sleep quality decreases it by 11,559, being a high school graduate by 15,626 and being a postgraduate graduate by 14,543 units. Variables in the model explained 62.4% of the NEADL score ($p<0.001$). Conclusion: While regular working life, housework, fatigue, unemployment, and being a primary school graduate affect NEADL in patients with MS who are female, In male MS patients, on the other hand, regular working life, unemployment, poor sleep quality, high school, and graduate degree affect NEADL.

Keywords: Multiple Skleroz, Cinciyet, Ağrı, Uyku, Yorgunluk, Günlük Yaşam Aktiviteleri

The Effect of Pain, Fatigue and Sleep Quality on Activities of Daily Living in Multiple Sclerosis Patients by Gender

Abstract: Objective: This study was designed as a descriptive study to examine the effects of pain, fatigue, and sleep quality on activities of daily living in Multiple Sclerosis patients according to gender. Materials and Methods: The population of the descriptive-cross-sectional study consisted of patients with Multiple Sclerosis (MS) across Turkey. MS disease is 2.5 times more common in women compared to men in Turkey (Bölük et al., 2020). In order to determine the required sample size to be representative of the population, it was found appropriate to include at least 111 women and 45 men in the study with a 0.5 (moderate) effect size, 80% power, 5% type I error, and 2.5 allocation ratio. Considering 10% data loss, the study was completed with a total of 188 individuals with MS, 134 female and 54 male. Information Form, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), Numerical Proportionation Scale (NRS), Fatigue Impact Scale (FIS), and Nottingham Extended Activities of Daily Living Index (NEADL) were used as data collection forms.

Results: The mean age of men with MS is 40.26 ± 9.97 years, and the mean age of women is 41.26 ± 8.07 . It was observed that the activities of daily living ($R^2 = 0.381$; $p<0.001$) of women with MS were affected by age, having a regular working life, being a primary school graduate, being unemployed, doing housework only by oneself, and fatigue levels. It was determined that the activities of daily living of men diagnosed with MS ($R^2 = 0.624$; $p<0.001$), regular working life, education level, being unemployed, fatigue and sleep were affected. The multiple regression model was statistically significant at 80% confidence level ($p<0.001$). Variables included in the multiple regression model explain 38.1% of the NEADL score of female individuals with MS ($p<0.001$). Variables in the model explain 62.4% of the NEADL score of males with MS diagnosis ($p<0.001$).

Conclusion: Regular working life, being unemployed, doing housework only by themselves, and not being tired increase the NEADL score of women with MS diagnosis; Having a degree of fatigue at

“important” and “very important” levels and being a primary school graduate reduces the NEADL score. While regular working life and being unemployed increase the NEADL scores of male individuals with MS, poor sleep quality, high school and postgraduate degrees decrease it.

Keywords: Multiple Sclerosis, Sex, Pain, Sleep, Fatigue, Activities of Daily Living

Presentation ID / Sunum No: 681

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Prof. Dr. Tülin YILDIZ 0000-0002-4981-6671, Araş. Gör. Çağla AVCU 0000-0002-7786-2288

| 144

Ostomi Hastasının Öz Bakımında Bakıcı Desteği İndeksi: Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Prof.Dr. Tülin Yıldız¹, Arş.Gör. Çağla Avcu¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

*Corresponding author: Çağla Avcu

Özet: Amaç: Bu araştırma Ostomi Hastasının Öz Bakımında Bakıcı Desteği İndeksi'nin Türkçe geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi amacıyla yapıldı. Gereç ve Yöntem: Metodolojik tipte planlanan bu araştırma Eylül 2020 – Ocak 2021 tarihleri arasında yürütüldü. Araştırma örneklemini poliklinik kontrolü için başvuran kolostomi, ileostomi ve ürostomisi olan bireylerin öz bakımlarına katkı sağlayan 223 kişi oluşturdu. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, dil ve kapsam geçerliği, doğrulayıcı faktör analizi, iç tutarlık ve test-tekrar test yöntemleri kullanıldı. Bulgular: Kapsam Geçerlik İndeksi 0,99 olarak bulundu. Doğrulayıcı faktör analizine göre uyum iyiliği indeksleri kabul edilebilir uyum sınırlarında ve tüm maddeler ölçeğin 3 alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı şekilde yer aldı. Ölçeğin orijinal halinde olduğu gibi, istatistiksel olarak anlamlı olmayan 18. madde analizlere dahil edilmeyerek ek olarak kabul edildi. Cronbach alfa katsayısı tüm ölçek için 0,890 ve alt boyutlar için 0,458-0,921 arasındaydı. Test-tekrar test ile ölçek maddelerinin korelasyonu tüm ölçek için 0,983 ve alt boyutlar için 0,973-0,987 arasında olduğu belirlendi. Sonuç: Çalışma sonunda ölçeğin Türk toplumuna uygun olduğu, Türkçede geçerli ve güvenilir olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ostomi, Stoma, Bakıcı, Öz Bakım, Geçerlik, Güvenirlik

Caregiver Contribution to Self-Care in Ostomy Patient Index: Turkish Validity and Reliability Study

Abstract: Objective: This study was conducted to examine the Turkish validity and reliability of the Caregiver Contribution to Self-Care in Ostomy Patient Index. Materials and Methods: This research, planned in methodological type, was carried out between September 2020 and January 2021. The research sample consisted of 223 individuals who contributed to the self-care of individuals with colostomy, ileostomy and urostomy who applied for outpatient control. Descriptive statistics, language and content validity, confirmatory factor analysis, internal consistency and test-retest methods were used in the analysis of the data. Results: The Coverage Validity Index was found to be 0.99. According to confirmatory factor analysis, goodness-of-fit indices were within acceptable limits and all items were statistically significant in the 3 sub-dimensions of the scale. As in the original version of the scale, item 18, which was not statistically significant, was not included in the analysis and was accepted as an addition. The Cronbach's alpha coefficient was between 0.890 for the whole scale and between 0.458 and 0.921 for the sub-dimensions. The correlation between test-retest and scale items was found to be between 0.983 for the whole scale and between 0.973 and 0.987 for the sub-dimensions. Conclusion: At

the end of the study, it was determined that the scale was suitable for Turkish society and was valid and reliable in Turkish.

Keywords: Ostomy, Stoma, Caregivers, Self-Care, Validity, Reliability

Presentation ID / Sunum No: 719

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0311-9395

| 146

Sağlık Çalışanlarının Tükenmişlik ve Psikolojik Sağlamlık Düzeylerine Bir Bakış

Hemş Özge Yaman¹, Prof.Dr. Nermin Gürhan²

¹Gaziosmanpaşa üniversite hastanesi

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi

*Corresponding author: Özge Yaman

Özet: Tükenmişlik sendromu, insana hizmet veren tüm meslek grupları gibi sağlık çalışanlarının da yaşadığı önemli bir sorundur. Önemli bir risk faktörü olan tükenmişlik sendromu psikolojik sağlamlık üzerinde etkilidir. Bu çalışmanın amacı sağlık çalışanlarında tükenmişlik ve psikolojik sağlamlık düzeylerini ve bu iki kavramı etkileyen faktörleri incelemektir. Kasım 2022 tarihinde bilgisayar destekli arama motorları olan Google Scholar, ScienceDirect, Elsevier, Web of Science ve PubMed üzerinden, son on yılı içeren literatür taranmıştır. Tekrarlı çalışmalar ve sağlık çalışanları dışında meslek grupları ile yapılan çıkartıldıktan sonra, Google Scholar (9), ScienceDirect (7) ve PubMed(4) olmak üzere tam metnine ulaşılabilen, Türkçe ve İngilizce dilinde olan toplam 20 çalışma incelenmiştir. Çalışma sonuçları incelendiğinde, cinsiyet açısından bazı çalışmalarda psikolojik sağlamlık düzeyini erkek sağlık çalışanlarında daha yüksek olduğu görülürken, bazı çalışmalarda cinsiyetin etkisi olmadığı belirtilmiştir. Medeni durum yönünden ele alındığı zaman evli olan sağlık çalışanlarının tükenmişlik düzeyi daha düşük ve daha yüksek psikolojik sağlamlık düzeyi olduğu görülmüştür. Doktorlarda hemşirelere göre tükenmişlik düzeyinin yüksek olduğu görülürken, hemşirelerde psikolojik sağlamlık düzeyinin yüksek olduğu görülmüştür. Pandemi dönemi sonrasında tükenmişlik düzeyi bazı çalışmalarda orta düzeyde görülürken, bazı çalışmalarda yükseldiği görülmüştür. Erkek sağlık çalışanlarında daha yüksek düzeyde psikolojik sağlamlık görülmesinin, toplumsal olarak atfedilen rollerin etkisi olabileceği veya çalışmalarda daha fazla kadın sağlık çalışanı olmasının etkisi olabileceğini düşündürmüştür. Evli olan sağlık çalışanlarının sosyal destekleri olduğu için tükenmişlik düzeyi daha düşük ve daha yüksek psikolojik sağlamlık düzeyi olduğunu açıklayabileceğini düşündürmüştür. Yapılan çalışmalarda doktorların çalışma saatlerinin fazla olması doktorlarda tükenmişlik düzeyinin yüksek çıkmasını açıklayabileceğini düşündürmüştür. Uzun süreli çalışma saatleri, fazla iş yükü olması tükenmişlik sendromuna neden olarak sağlık çalışanlarının yaşam kalitesini olumsuz etkileyen ve sundukları sağlık hizmetinin kalitesini düşüren bir durumdur. Uzun süreli çalışma saatleri, fazla iş yükü sorunu ile ilgili iyileştirmeler yapılması önemli bir ihtiyaçtır. Sağlık çalışanlarının sosyal yaşamlarına zaman ayıracakları bir çalışma sisteminin oluşturulması gerekmektedir. Aynı zamanda sosyal destek programlarının hazırlanmasının da fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Çalışanları, Tükenmişlik Sendromu, Psikolojik Sağlamlık

A Look At the Levels of Burnout and Psychological Strength of Healthcare Professionals

Abstract: Burnout syndrome is an important problem experienced by health workers as well as all occupational groups that serve people. Burnout syndrome, which is an important risk factor, is effective on psychological resilience. The aim of this study is to examine the levels of burnout and psychological

resilience in health workers and the factors affecting these two concepts. In November 2022, the literature covering the last ten years was searched through the computer-assisted search engines Google Scholar, ScienceDirect, Elsevier, Web of Science and PubMed. After repetitive studies and the exclusion of occupational groups other than healthcare professionals, a total of 20 studies in Turkish and English, including Google Scholar (9), ScienceDirect (7) and PubMed (4), whose full texts could be accessed, were examined. When the results of the study are examined, it is seen that the level of psychological resilience is higher in male health workers in some studies in terms of gender, while in some studies it is stated that there is no effect of gender. When considered in terms of marital status, it was seen that married health workers had a lower burnout level and a higher level of psychological resilience. While it was seen that the level of burnout was higher in doctors compared to nurses, it was observed that the level of psychological resilience was higher in nurses. While the level of burnout was seen at a moderate level in some studies after the pandemic period, it was observed that it increased in some studies. It has been suggested that the higher level of psychological resilience in male healthcare professionals may be due to socially ascribed roles or the fact that there are more female healthcare professionals in studies. It made us think that it could explain the lower burnout level and higher psychological resilience level since married health workers have social support. Studies have suggested that the high working hours of doctors may explain the high level of burnout in doctors. Long-term working hours and excessive workload cause burnout syndrome, which negatively affects the quality of life of health workers and reduces the quality of the health service they provide. It is an important need to make improvements regarding the problem of long working hours and excessive workload. It is necessary to establish a working system in which health workers will devote time to their social lives. At the same time, it is thought that the preparation of social support programs will also be beneficial.

Keywords: Healthcare Professionals, Burnout Syndrome, Psychological Resilience

Presentation ID / Sunum No: 753

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 148

Tip 2 Diyabet ve Meleis'in Geçiş Teorisi'ne Göre İncelenmesi

Arş.Gör.Dr. Ebru Gül¹, Prof.Dr. Behice Erci¹

¹İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

*Corresponding author: Ebru Gül

Özet: Diyabet, pankreasın yeterli insülin üretmemesi ya da vücudun ürettiği insülini etkili bir şekilde kullanamaması durumunda ortaya çıkan kronik bir hastalık olarak ifade edilmektedir. Tip 2 diyabet vücudun insülini etkisiz kullanmasından kaynaklanmaktadır. Diyabet tanısı alan kişilerin %95'inden fazlasında tip 2 diyabet bulunmaktadır. Yakın zamana kadar sadece yetişkinlerde görülen bu diyabet tipi günümüzde giderek artan şekilde çocuklarda da görülmektedir. Uluslararası Diyabet Federasyonu 2021 yılı verilerine göre dünya genelinde yaklaşık 537 milyon yetişkin (20-79 yaş) diyabet hastası olup 2045 yılında bu sayının 783 milyona çıkacağı tahmin edilmektedir. İnsan, yaşam süresi boyunca pek çok geçiş dönemi yaşamaktadır. Bu geçişlerden biri olan sağlık-hastalık geçişleri iyilik durumundan hastalık durumuna, hastalık durumundan sağlık durumuna, ani ya da kademeli bir şekilde sağlıktan kronik hastalık durumuna geçişe neden olan ani değişimleri içermektedir. Uzun süreli tanı veya tedavi süreçleri gerektiren hastalıklar, sağlık veya hastalık durumunda değişikliğe yol açabilecek tetikleyiciler olabilmektedir. Bu hastalıklar tanı anından itibaren sonraki süreçle ilgili birçok bilinmeyen, belirsizlik ve korku içermektedir. Geçişler, sağlık veya hastalık ile alakalı olduklarında ya da geçişe verilen cevaplar sağlık ile bağlantılı davranışlarda oluştuğunda hemşirelik alanına girmektedir. Hemşireler, bireylere bu geçiş sürecinde sağlıklı sonuçları kolaylaştıran müdahaleler ile destek olabilirler. Diyabet sağlık-hastalık geçişini kolaylaştıran veya engel olan etmenler, diyabeti içine alan anlamlar, bilgi, kültürel inançlar ve uygulamaları içermektedir. Bu derlemede tip 2 diyabet ve Meleis'in Geçiş Teorisine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Meleis'in Geçiş Teorisi, Sağlık-Hastalık Geçiş, Tip 2 Diyabet

Examination of Type 2 Diabetes and According to the Meleis' Theory of Transition

Abstract: Diabetes is defined as a chronic disease that occurs when the pancreas does not produce enough insulin or the body cannot use the insulin it produces effectively. Type 2 diabetes is caused by the body's ineffective use of insulin. More than 95% of people diagnosed with diabetes have type 2 diabetes. This type of diabetes, which was only seen in adults until recently, is now increasingly seen in children. According to the International Diabetes Federation 2021 data, approximately 537 million adults (20-79 years old) worldwide have diabetes, and it is estimated that this number will increase to 783 million in 2045. Humans go through many transitional periods during their lifetime. Health-illness transitions, which are one of these transitions, include sudden changes from well-being to disease, from illness to health, from health to chronic disease, either suddenly or gradually. Diseases that require long-term diagnosis or treatment processes can be triggers that can lead to changes in health or disease status. These diseases contain many unknowns, uncertainties and fears about the next process from the moment of diagnosis. Transitions fall into the field of nursing when they are related to health or illness, or when responses to the transition occur in health-related behaviors. Nurses can support individuals in this

transition process with interventions that facilitate healthy outcomes. Diabetes includes factors that facilitate or hinder the health-disease transition, meanings including diabetes, knowledge, cultural beliefs and practices. In this review, it is aimed to examine type 2 diabetes and Meleis' Transition Theory.

Keywords: Meleis' Transition Theory, Health-Disease Transition, Type 2 Diabetes

Presentation ID / Sunum No: 698

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4981-6671 0000-0001-6419-4383

| 150

Total Diz Protezi Ameliyatı Olan Hastalarda Kriyoterapinin Ağrıya Olan Etkisi: Bir Meta-Analiz Çalışması

Prof.Dr. Tülin Yıldız¹, Hemş Özge Topçu Demircan¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

*Corresponding author: Özge Topçu Demircan

Özet: Amaç: Bu çalışma total diz protezi ameliyatı olan hastalarda kriyoterapinin ağrı üzerine olan etkisini belirlemek amacıyla meta-analiz çalışması olarak planlandı. Gereç ve Yöntem: Scopus, Science Direct, Google Scholar, Pubmed veri tabanlarından son 20 yıldaki bilimsel makaleler tarandı. Yapılan taramalar sonucunda toplamda 8 406 çalışma tespit edildi. Araştırma verileri 18 bilimsel makale üzerinden elde edildi. Niceliksel olarak araştırma yöntemlerinden meta-analiz yöntemi ile yapıldı. Bulgular: Total diz protezi ameliyatı olan hastalarda kriyoterapi uygulanan hastalarının ağrısının, kriyoterapi uygulanmayan hastaların ağrısına göre 2,9 kat daha az olduğu belirlendi. Sonuç: Meta-analiz yöntemi ile yapılan çalışmada total diz protezi ameliyatı olan hastalarda kriyoterapinin ağrı üzerine olumlu etkisi olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Total Diz Protezi, Ağrı, Kriyoterapi, Soğuk Uygulama, Ortopedi Cerrahisi

The Effect of Cryotherapy On Pain in Patients Undergoing Total Knee Replacement Surgery: A Meta-Analysis Study

Abstract: Objective: This study was planned as a meta-analysis study to determine the effect of cryotherapy on pain in patients undergoing total knee replacement surgery. Materials and Methods: Scientific articles from the last 20 years were searched from Scopus, Science Direct, Google Scholar, Pubmed databases. As a result of the scans, a total of 8 406 studies were identified. Research data were obtained from 18 scientific articles. It was done quantitatively by meta-analysis method, which is one of the research methods. Results: It was determined that the pain of the patients who underwent total knee replacement surgery, who underwent cryotherapy, was 2.9 times less than the pain of the patients who did not undergo cryotherapy. Conclusion: In the study conducted with the meta-analysis method, it was concluded that cryotherapy has a positive effect on pain in patients who have undergone total knee replacement surgery.

Keywords: Total Knee Replacement, Pain, Cryotherapy, Cold Application, Cold Therapy, Orthopedic Surgery

Presentation ID / Sunum No: 641

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9907-3354

| 151

Ülkemizde Gerçeklik Şoku İle İlgili Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Sistematik Açidan İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Havva Akpınar¹, Araştırmacı Ayşe Nur Durmuş²

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Psikiyatri Hemşireliği ABD

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik ABD, Psikiyatri Hemşireliği Tezli Yüksek Lisans Programı

*Corresponding author: Ayşe Nur Durmuş

Özet: Amaç: Gerçeklik şoku, okuldan yeni mezun olup mesleğe başlayan çalışanların, meslekleriyle ilgili beklentileri ile karşılaştıkları gerçeklerin birbirine uygun olmamasından kaynaklanan zorlanma şeklinde tanımlanmaktadır. Bu araştırma, ülkemizde gerçeklik şoku ile ilgili yapılmış lisansüstü tezlerin sistematik biçimde incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Kesitsel, retrospektif tipte sistematik analiz çalışmasıdır. Tezlerin taranması 04.12.2022-14.12.2022 tarihleri arasında, Yükseköğretim Kurulu tez veri tabanından yapılmıştır. Çalışmanın evrenini oluşturan sekiz tez çalışması “PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Review and Meta-Analysis Protocols, Sistematiik İnceleme ve Meta-Analiz Protokolleri İçin Tercih Edilen Raporlama Öğeleri)” bildirim kontrol listesine göre metodolojik açıdan incelenmiş ve tamamı çalışmaya dahil edilmiştir (N=8). Bulgular: Çalışmaya dahil edilen tezler incelendiğinde ilk tezin 2010, son tezin 2022, en çok tezin iki tez ile 2022 yılında yayınlandığı belirlenmiş olup, tezlerin iki tanesi doktora, altı tanesi yüksek lisans tezidir. Tezlerdeki örneklem grubunu, dört tezde hemşireler, üç tezde öğretmenler, bir tezde bilgi teknoloji profesyonelleri oluşturmuştur. Tezlerde kullanılan ölçme araçlarında, en çok kullanılan ölçekler, “Gerçeklik Şoku Ölçeği” (iki tez) ve “Maslach Tükenmişlik Ölçeği” (iki tez) olarak saptanmıştır. Sonuç ve Öneriler: İşe yeni başlayan çalışanların, mesleğe geçiş aşamasında orta düzey gerçeklik şoku yaşadığı, desteğe gereksinim duyduğu, gerçeklik şokunun en önemli nedenlerinin, öğrencilik dönemindeki uygulamalı eğitimin yeterli olmaması ve hizmet içi eğitim eksikliği, olarak belirlenmiştir. Gerçeklik şokuyla mesleğe yönelik tutum arasında negatif yönlü orta düzey, gerçeklik şokuyla örgütsel tükenmişlik arasında pozitif yönde orta düzey ilişki tespit edilmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda, ders müfredatlarında uygulamalı derslere daha çok yer verilmesi, kurumların yeni işe başlayanlara uyum eğitimleri yapması ve gerçeklik şokuyla ilgili daha fazla çalışmanın yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gerçeklik Şoku, Lisansüstü Tez, Sistematiik İnceleme.

A Systematic Analysis of Graduate thesis related to reality shock in our Country

Abstract: Aim: Reality shock is defined as the strain caused by the inconsistency of the expectations of the employees who have just graduated from school and started their profession with the reality they encounter. This research was carried out in order to systematically examine the postgraduate theses about reality shock in our country. Method: It is a cross-sectional, retrospective type systematic analysis study. The theses were searched between 04.12.2022 and 14.12.2022 from the thesis database of the

Council of Higher Education. Eight theses, which constitute the universe of the study, were examined methodologically according to the notification checklist "PRISMA (Preferred Reporting Items For Systematic Review and Meta-Analysis Protocols)" and all of them were included in the study (N= 8). Findings: When the theses included in the study were examined, it was determined that the first thesis was published in 2010, the last thesis was published in 2022, and the most thesis was published in 2022 with two theses. The sample group in the theses consisted of nurses in four theses, teachers in three theses, and information technology professionals in one thesis. In the measurement tools used in the theses, the most used scales were determined as "Reality Shock Scale" (two theses) and "Maslach Burnout Scale" (two theses). Conclusion and Suggestions: It has been determined that the most important reasons for the reality shock are the lack of practical education during the student period and the lack of in-service training. There was a moderate negative relationship between reality shock and attitude towards the profession, and a moderate positive relationship between reality shock and organizational burnout. In line with these results, it is suggested that more practical courses should be included in the course curricula, institutions should conduct orientation trainings for new recruits, and more studies should be conducted on reality shock.

Keywords: Postgraduate Theses, Reality Shock, Systematic Review.

Presentation ID / Sunum No: 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7544-9051

| 153

Yaşlı Bireylerin Sağlık Algısı Düzeyi İle Sağlığı Geliştirme Davranışları İlişkisinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Fatih Okan
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet: Amaç: Yaşlı bireylerde sağlığı geliştirici davranışların istenilen düzeyde değildir ve yaşam tarzı sorunları bu grupta daha sık görülmektedir. Çalışmanın amacı yaşlı bireylerin sağlık algısı düzeyi ile sağlığı geliştirme davranışları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Gereç ve yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipteki çalışma 206 yaşlı birey ile gerçekleştirildi. Google Form aracılığıyla hazırlanan anket formları çevrimiçi sistem ile yaşlı bireylere iletildi. Kişisel özellikler bilgi formu, sağlık algısı ölçeği ve geriatrik sağlığı geliştirme ölçeği kullanılarak veriler elde edildi. Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin yaşı 69.68 ± 4.17 , sağlık algısı ölçeği puanı 47.59 ± 6.32 , Geriatrik sağlığı geliştirme ölçeği puanı 60.54 ± 9.56 , olarak bulundu. Sağlık algısı düzeyinin eğitim seviyesi, gelir durumu, beden kütle indeksi ve fiziksel aktivite yapma durumuna göre anlamlı şekilde değiştiği saptandı ($p < 0.05$). Sağlığı geliştirme davranışlarının cinsiyet, medeni durum, fiziksel aktivite yapma durumu, kronik hastalık varlığına göre anlamlı şekilde değiştiği tespit edildi ($p < 0.005$). Sağlık algısı ile sağlığı geliştirme davranışları arasında pozitif yönlü orta şiddette ilişki bulundu ($r: 0.486$, $p < 0.001$). Sonuç: Yaşlı bireylerin sağlık algısı ve sağlığı geliştirme davranışları orta düzeydedir. Sağlık algısı düzeyi ile sağlığı geliştirme davranışları arasında anlamlı ilişki bulunmaktadır. Hemşireler, yaşlı bireylerin sağlık algısı düzeyini ve sağlığı geliştirici davranışlara katılımını etkileyen faktörleri bilmeli ve düzenleyecekleri eğitim programları ile yaşlı bireyleri destekleyip cesaretlendirerek sağlığı geliştirici davranışları uygulamalarına katkı sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, Sağlık Algısı, Sağlığı Geliştirme

Determining the Relationship Between Health Perception Level and Health Promotion Behaviors of Elderly Individuals

Abstract: Background: Health promoting behaviors in elderly individuals are not at the desired level and lifestyle problems are more common in this group. The aim of the study is to determine the relationship between the health perception level of elderly individuals and their health promotion behaviors. Methods: The descriptive and correlational study was conducted with 206 elderly individuals. Questionnaire forms prepared through Google Form were delivered to elderly individuals via the online system. Data were obtained by using personal characteristics information form, health perception scale and geriatric health promotion scale. Results: The mean age of the individuals participating in the study was 69.68 ± 4.17 , the mean health perception scale score was 47.59 ± 6.32 , and the mean geriatric health promotion scale score was 60.54 ± 9.56 . It was determined that the level of health perception changed significantly according to education level, income status, body mass index and physical activity status ($p < 0.05$). It was found that health promotion behaviors changed significantly according to gender, marital status, physical activity status, and presence of chronic disease ($p < 0.005$). A positive and moderate relationship was found between health perception and health promotion behaviors ($r: 0.486$,

p<0.001). Conclusion: Health perception and health promotion behaviors of elderly individuals are moderate. There is a significant relationship between the level of health perception and health promotion behaviors. Nurses should be aware of the factors affecting the level of health perception of elderly individuals and their participation in health-promoting behaviors, and contribute to the practice of health-promoting behaviors by supporting and encouraging elderly individuals with the training programs they will organize.

Keywords: Elderly, Health Perception, Health Promotion

Presentation ID / Sunum No: 401

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0086-8307

| 155

Yenidoğan Bebeklerde Müzik Terapisinin Ağrı Üzerindeki Etkisi: Sistemik Derleme ve Meta Analizi

Araştırmacı Ömer Terzi¹, Doç.Dr. Gülay Manav¹, Dr. Öğretim Üyesi Pelin Ekşi Uymaz²

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

²Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi

*Corresponding author: Ömer Terzi

Özet: Ağrı bireyin geçmiş deneyimleriyle birlikte vücudundaki bir doku zedelenmesi sonucunda, hissettiği duygusal ve psikolojik duygu durumudur. Bireylerin bu duygu durumunu ifade edebilmesinin yanında bebeklerde bu ifade özgürlüğü bulunmamaktadır. Bebekler ağrıyı fizyolojik veya davranışsal belirtiler ile göstermektedir. Bebekler ağrıyı davranışsal olarak ağlayıp, yüz ifadeleri ve motor hareketleri ile gösterirken fizyolojik olarak ise kalp hızında değişim, solunum sayısındaki artma ve oksijen değerinin değişimi ile gösterebilmektedir. Ağrıyı ölçmek için çeşitli ölçüm araçları geliştirilmiştir. Prematüre, yenidoğan ve postmatür bebeklerde kullanılmak üzere toplamda 40'tan fazla ölçek geliştirilmiştir. Bu ölçüm araçları ile değerlendirilen ağrının tedavisi farmakolojik ve nonfarmakolojik tedavi yöntemleri ile yapılmaktadır. Farmakolojik olarak opoid, nonopoid ve koanaljezikler kullanılırken nonfarmakolojik yöntemler olarak anne sütü, kanguru bakımı, sükröz uygulaması, masaj ve ses uygulamaları kullanılmaktadır. Son zamanlarda nonfarmakolojik yöntemlerin daha önde olduğu çalışmalar yapılmıştır. Nonfarmakolojik yöntemlerden biri olan ses uygulamaları, son yıllarda yoğun bakım ünitelerinde kullanılması yaygınlaşmıştır. Son 20 yılda (2002-2022) bu yaygınlığın etkisini görebilmek ve prematüre bebeklerde ses uygulamalarının ağrı üzerindeki etkisini belirlemek için bu çalışma planlanmıştır. Anahtar kelimeler ile 16 veri tabanında yapılan araştırmada 9301 makaleye ulaşılmıştır. Bu makaleler içinde dahil edilme kriterlerine göre seçim yapıldığında çalışmaya 17 makale seçilmiştir. Bu makalelerin %82.3'lük bir oranı yani 14 tanesinde ses uygulamaları olumlu sonuç vermiştir. Çalışmalarda ağrı değerlendirmesinin yanında SpO2 değerinde artma, kalp atım hızında stabilleşme, solunum sayısında azalma ve ağlama sürelerinde kısalma görülerek olumlu sonuçlar alınmıştır. Ancak net olarak ses uygulamalarının olumlu ya da olumsuz denebilmesi için meta-analiz çalışmalarının yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan Hemşireliği, Yenidoğan, Ağrı, Ses Uygulamaları.

The Effect of Music Therapy On Pain in Newborn Infants: Systematic Review and Meta-Analysis

Abstract: Pain is an emotional and psychological state of mind as a result of damage to a tissue in the body, together with the past experiences of a person. Individuals' ability to express these feelings is lacking in the presence of babies. Babies show pain by speeding up or directing it. While babies show pain behaviorally by crying, facial expressions and motor movements, it can be shown by heart rate change, increase in respiratory rate and changing airways while continuing. Use a variety of measurement tools to make the pain go away. More than 40 focal views at exit for use on premature, newborn and postma infant types. The treatment of pain, which is evaluated with these measurement

tools, is done with pharmacological and non-pharmacological treatment methods. While opioid, nonopioid and analgesics are used pharmacologically, breast milk, kangaroo care, sucrose application, massage and sound applications are used nonpharmacologically. Recently, it has been experimentally made that non-pharmacological methods are ahead. Voice applications, one of the non-pharmacological methods, have been used in intensive care units in recent years. This study was planned to measure the effects of voice applications on pain in premature babies, in which this prevalence can be seen in the last 20 years (2002-2022). With the keywords, 9301 articles made in 16 databases were reached. Among these articles, 17 articles were selected according to the inclusion criteria. 82.3% of these articles, 14 of them, gave positive results in voice applications. In addition to pain assessment, positive results were obtained by increasing the SpO₂ value, stabilizing the heart rate, decreasing the respiratory efficiency and shortening the crying times in the studies. However, meta-analysis is required in order to be able to say that voice applications are positive or negative.

Keywords: Neonatal Nursing, Neonatal, Pain, Voice Applications.

Presentation ID / Sunum No: 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9593-2502

| 157

Anaesthetic Challenges of Hemodynamic Instability in Pheochromocytoma Resection: A Case Report

Dr. Iskra Delova¹, Dr. Öğretim Üyesi Aleksandra Gavrilovska-Brzanov¹, Prof.Dr. Kuzmanovska Biljana¹, Doç.Dr. Srceva Marija¹, Dr. Aleksandra Jankovska¹, Prof.Dr. Skender Saidi²

¹University Clinic for Traumatology, Orthopedic disease, Anesthesiology, Reanimation and Intensive Care Medicine and Emergency department, Clinical Center Mother Theresa, Skopje R. Macedonia

²University Clinic for Urology, Clinical Center Mother Theresa, Skopje R. Macedonia

***Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov**

Abstract: Background: Pheochromocytomas as neuroendocrine tumors produce high level of catecholamines with hemodynamic repercussions. Anesthetic management is essential to minimize the risk of perioperative and intraoperative complications. 1 Case report: We present a 35 -yr-old male patient, ASA II classification undergoing laparoscopic adrenalectomy due to a diagnosed pheochromocytoma (PCC). As chronic therapy he used beta blocker and ACE inhibitor. Still, his blood pressure (BP) measured preoperatively was 240/120 mmHg, so we included alpha blocker-prazosin five days prior surgery. Also, we administered 2 liters of crystalloids i.v, 24 hours prior surgery. In the operating room the patient was monitored with standard non-invasive (NIBP) and invasive blood pressure (IBP) monitoring. After induction, hemodynamic instability of hypertensive crisis was registered, measuring 292/158 mmHg. The hypertension was unresponsive to medication, although nitrates and short-acting beta blocker were given. Due to hemodynamic instability it was decided to convert from laparoscopic to open adrenalectomy. After the surgical clipping of the adrenal vein, the BP dropped to 74/55 mmHg. Fluid resuscitation, epinephrine and norepinephrine infusions were necessary, to control the BP. Postoperative, the patient was transferred to the intensive care unit (ICU), conscious and extubated. After 36 hours he was transferred to the urology department, hemodynamically stable. On the 10th day of hospitalization we discharged the patient at home with prescribed hydrocortisone. Discussion: The Endocrine Society recommends preoperative alpha-blockade, as well as hydration, for patients having PCC resection. 2 We had excellent preoperative control of hypertension and vascular expansion and still intraoperative hyper and hypotension occurred. Learning points: Preoperative plan is critical for optimal perioperative treatment of PCC resection. Despite proper preparation, these tumors are unpredictable, and we must be ready for unwanted events.

Keywords: Pheochromocytoma, Malignant Hypertension, Perioperative Management

Presentation ID / Sunum No: 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-00019593-2502

| 158

Anaesthetic Management of a Neonate With Congenital Diaphragmatic Hernia

Dr. Öğretim Üyesi Aleksandra Gavrilovska-Brzanov¹, Doç.Dr. Srceva Marija¹, Doç.Dr. Risteski Toni², Assoc.prof.Dr. Tijana Nastasovic³, Dr. Öğretim Üyesi Nikola Brzanov¹, Prof.Dr. Biljana Kuzmanovska¹

¹University Clinic for Traumatology, Orthopedic disease, Anesthesiology, Reanimation and Intensive Care Medicine and Emergency department, Clinical Center Mother Theresa, Skopje R. Macedonia

²University Clinic for Pediatric Surgery, Medical Faculty, “Ss” Cyril and Methodius” University, Skopje, R. Macedonia

³University Clinical Center of Serbia, Belgrade

*Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov

Abstract: Introduction: Congenital diaphragmatic hernia (CDH) is an anatomical structural defect that allows passage of the abdominal viscera into the chest cavity. A Bochdalek hernia is a defect in the posterior left side of the diaphragm. Between 80 and 90 % of congenital diaphragmatic hernias are of this type. Objectives: An anesthetic, respiratory, and perioperative management of a neonate with CDH and patent ductus arteriosus (PDA) is presented. Case report: In this case presentation of a two-day old male neonate who was born preterm at 35 gestational weeks due to maternal asphyxia, intubation was performed and mechanical ventilation was started, inotropic and vasopressor support as well due to hemodynamic instability. After appropriate diagnostic procedures, CDH is confirmed, with herniation of the stomach: spleen, left, liver lob in the thoracic cavity, and left lung hypoplasia. The neonate is taken to the operating room for diaphragmatic defect repair surgery. After correction of the defect, closure was started. Due to increased IAP, hemodynamic instability with low arterial blood pressure and pulmonary hypertension reversed the shunt through PDA from left to right, and the baby deteriorated. Immediate resuscitation with adrenalin and phenylephrine was started. The surgical wound was opened and temporary closure technique by negative pressure with vacuum-assisted closure therapy (VAC) was placed, after which the baby stabilized. Conclusion : The management of CDH in neonates who also have PDA is a multidisciplinary and major challenge. The severity of pulmonary hypoplasia, pulmonary hypertension, persistent fetal circulation (PFC), associated malformations, and iatrogenic lung injury associated with aggressive mechanical ventilation are major factors, which contribute to the mortality and morbidity in babies with CDH. The perioperative management of pulmonary hypertension, lung hypoplasia, and physiologic stabilization by a highly skilled anesthesia team also plays an important role in the final therapeutic outcome. Despite advances in anesthetic and surgical management, the survival rate of CDH infants remains 60-70%.

Keywords: Congenital Diaphragmatic Hernia, Patent Ductus Arteriosus, Neonatal Anesthesia Management.

Presentation ID / Sunum No: 700

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1222-8091

| 159

Akılci İlaç Kullanımı ve Antibiyotik Direnci Hakkında Bireylerin Bilgi ve Farkındalık Düzeylerinin Arttırılması

Dr. Öğretim Üyesi Akar Karakoç¹, Dr. Öğretim Üyesi Esra Laloğlu²

¹ Atatürk Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu,

akar.karakoc@atauni.edu.tr

² Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi

esra.laloglu@atauni.edu.tr

*Corresponding author: Akar Karakoç

Özet: Akılci ilaç kullanımı (AİK), hastaların klinik ihtiyaçlarına uygun ilaçları, yeterli süre boyunca uygun dozlarda ve en düşük maliyetle almasını gerektirir. Antibiyotik direnci ise, gereksiz ve yanlış kullanıma bağlı olarak, antibiyotiğin bakterilere karşı etkisinin zayıflaması ya da tamamen kaybolmasıdır. İlaçların yaklaşık yarısının hatalı kullanıldığı bildirilmektedir. Akılci olmayan ilaç kullanımı çeşitli sorunların yanı sıra ölüm; halk sağlığı için ciddi bir tehdit olan antibiyotik direnci ve yüksek mali zarar gibi ciddi sorunlara neden olmaktadır. Antibiyotik direncinden dolayı gelecekte milyonlarca insanın ölebileceği öngörülmektedir. Bu çalışmanın amacı, AİK ve antibiyotik direnci ile ilgili olarak bireyleri bilinçlendirmek ve bireylerin farkındalığını arttırmaktır. Çalışma Atatürk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Eğitimi Bölümü'nde okuyan 103 kişiden oluşan öğrenciyle gerçekleştirildi. AİK ve antibiyotik direnci ile ilgili bilgi ve farkındalığı arttırmak için öğrencilere bir Oral Presentation / Sözlü Sunum yapıldı. Ayrıca sunum sırasında öğrencilere proje ekibi tarafından tasarlanan, antibiyotik direnciyle ilgili, broşürler dağıtıldı. Sunumdan önce/sonra ön-test ve son-test niteliğinde anket uygulandı. Anket verileri SPSS ile analiz edildi. Bu çalışmanın bulguları oral sunumun, AİK ve antibiyotik direnci hakkında hedef kitlenin farkındalık ve bilgi düzeylerini arttırdığını göstermektedir. Bazı katagorilerde artışın % 63.7'ye varan düzeyde olduğu tespit edildi ($p<0.05$) Bu çalışma ile hedef kitle, yaygın ilaç ve antibiyotik kullanım hataları, halk sağlığı için majör bir tehdit olan antibiyotik direnci hakkında bilinçlendi; ayrıca hataların en aza indirgenmesi için akılci ilaç ve antibiyotik kullanımının nasıl olması gerektiğini öğrendi.

Anahtar Kelimeler: Akılci İlaç Kullanımı, Akılci Antibiyotik Kullanımı, Antibiyotik Direnci, Farkındalık

Increasing the Level of Awareness and Knowledge of the Individuals About Rational Drug Use and Antibiotic Resistance

Abstract: Rational drug use (RDU) requires that patients receive drugs appropriate to their clinical needs, in doses that meet their own individual requirements, for an adequate period of time, and at the lowest cost". Antibiotic resistance (AR) is the weakening or loss of antibiotic action against bacteria due to unnecessary and incorrect use of antibiotics. Approximately half of the drugs are used incorrectly. As well as various problems, irrational drug use causes serious problems such as death, AR, which is one of the major threats for public health, and high financial loss. It is predicted that millions of people may

die in the future due to AR. The aim of this study was to increase the awareness and knowledge level of individuals about RDU and AR. The study was carried out on 103 students of Primary School Education Department of Education Faculty of Ataturk University. An oral presentation was made to the target students to increase their knowledge level and awareness about RDU and AR. In addition, brochures about AR were distributed to students during the presentation. A pre-test/post-test questionnaire was applied before / after the presentation. The data were analyzed with SPSS. The findings of this study showed that oral presentation increased awareness and knowledge levels of the target audience about RDU and AR. 63.7% increase was detected for some categories ($p<0.05$). With this study, target group was informed about irrational use of drug and antibiotic and antibiotic resistance, a major threat to public health. In addition, they learned how to use rational drug and antibiotic to minimize errors.

Keywords: Rational Drug Use, Rational Antibiotic Use, Antibiotic Resistance, Awareness

Presentation ID / Sunum No: 417**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-5207-0014**

| 161

COVID 19 ve Ani Sensörinöral İşitme Kaybı

Öğr. Gör. Dr Ercan Karababa

Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet: Şiddetli akut solunum sendromu koronavirüs 2 (SARS-CoV-2) enfekte bireylerde sık görülen hayati fonksiyonları etkileyen ateş, öksürük, boğaz ağrısı, nefes darlığı gibi semptomların dışında yeni etkilenimleri de gözlenmeye başlanmıştır. Virüslerin ani sensörinöral işitme kaybına (SSNHL) yol açtığı bilinmektedir. Literatürde koronavirüs 2019 (COVID-19) nedeniyle işitsel sistemle ilgili bozukluklara dair bilgiler yer almaktadır. Hasta SARS-CoV-2 enfekte olduğu dönemde öksürük, halsizlik, bel ağrısı, tat ve koku kaybı, her iki kulağında çınlama, sol kulağında işitme kaybı yaşadığını bildirmiştir. Hasta işitme kaybı şikayetinin geçmemesi üzerine kliniğimize başvurdu Otolaringolojik muayenenin ardından yapılan odyolojik incelemelerde saf ses odyometri, yüksek frekans odyometri, konuşma testleri, immitansmetrik değerlendirme, DPOAE (Distortion Product Otoacoustic Emission) ve gürültü varlığında DPOAE testleri uygulandı. Ölümcül bir hastalık olabilmesi nedeniyle Covid-19'un tedavisinde ve araştırmalarında diğer sistemlerin etkilenimleri ikinci planda tutulabilmektedir. Fakat literatürde Covid-19 nedeniyle nörotojik etkilenimlerinin bildirimleri nedeniyle pandemi döneminde odyolojik değerlendirme ve araştırmalarının önemi ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sars-Cov-2, COVID-19, Ani İşitme Kaybı

COVID-19 and Sudden Sensorineural Hearing Loss

Abstract: Apart from symptoms such as fever, cough, sore throat, and shortness of breath, common in individuals infected with severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2), new symptoms have begun to be observed in individuals infected with SARS-CoV2. Viruses are known to cause sudden sensorineural hearing loss (SSNHL). In addition, in the literature, there are data about disorders related to the auditory system due to the Coronavirus Disease 2019 (COVID-19). The patient reported that she experienced cough, weakness, low back pain, loss of taste and smell, tinnitus and buzzing in both ears, and hearing loss in her left ear after she was infected with SARS-CoV-2. The patient was presented to our clinic with a persistent hearing loss complaint. In the audiological examinations performed after the otolaryngological examination, the following tests were carried out: pure tone audiometry, high-frequency audiometry, speech tests, immitancemetry evaluation, DPOAE (Distortion Product Otoacoustic Emission), and DPOAE in the presence of noise. Because COVID-19 can be a fatal disease, its effects on other systems may be overlooked in its treatment and research. However, the importance of audiological evaluations and research during the pandemic period becomes clear as neurotoxic effects associated with COVID-19 have also been reported in the literature.

Keywords: Sars-Cov-2, COVID-19, Sudden Sensorineural Hearing Loss

Presentation ID / Sunum No: 593

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Onur YILDIRAN: 0000-0002-2797-2630 Beyza BAYCAN: 0000-0001-6875-9767
Semiha KADIOĞLU: 0000-0003-3621-5057 Yasemin ERTAŞ ÖZTÜRK: 0000-0002-8232-103X

| 162

Eczane Çalışanlarının Bitkisel Ürün Kullanımının ve Besin-İlaç Etkileşimleri Hakkındaki Bilgilerinin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Onur Yıldiran¹, Araştırmacı Beyza Baycan¹, Araştırmacı Semiha Kadioğlu¹, Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Ertaş Öztürk¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

*Corresponding author: Onur Yıldiran

Özet: Amaç: Bu çalışmada, eczacıların ve eczane teknikerleri/kalfalarının bitkisel ürün kullanım durumu, bitkisel ürünlere karşı tutumları ve besin ilaç etkileşimleri hakkındaki bilgilerinin tespit edilmesi ve karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Bu tanımlayıcı çalışmaya 67 eczacı, 40 eczane teknikeri ve 25 eczane kalfası olmak üzere toplam 132 birey katılmıştır. Çalışmanın verileri Google Formlar aracılığıyla anket şeklinde toplanmıştır. Anket formu sosyo-demografik özellikleri ve çalışma durumunu, bitkisel ürün uygulamalarını ve tutumlarını, besin ilaç etkileşimine dair görüşleri ve Sağlık Çalışanlarında Besin ve İlaç Etkileşimi Bilgi Düzeyi Saptamaya Yönelik Ölçek'i içeren sorulardan oluşmuştur. Veriler uygun istatistiksel yöntemler kullanılarak sunulmuştur. Bulgular: Eczacılar, eczane teknikerleri/kalfalarına göre kendi kendine tedavi için daha fazla bitkisel ürün kullanmaktadır ($p=0.008$). Katılımcıların çoğu bitkisel ürünlerin kullanımı hakkında soru almakta ve danışmanlık yapmaktadır. Eczane teknikerleri/kalfalarının %73.8'i bitkisel ürünlerin geleneksel ilaçlara göre daha az yan etkisi olduğunu düşünmektedir. Katılımcıların tamamına yakını (%90.2), bireyin aç veya tok olmasının alınan ilacın etkinliğini değiştirmediğini düşünmektedir. Ölçeğin çoğu maddesinde, eczacıların eczane teknikerleri/kalfalarına göre doğru yanıt oranının daha fazla olduğu görülmektedir. Eczacıların ortalama ölçek puanları 13.4 ± 3.96 iken eczane teknikerleri ve kalfalarının ortalama ölçek puanları 7.9 ± 5.46 'dır. Bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.001$). Meslek grubunun (eczacı ve eczane teknikeri/kalfası) ölçek puanlarını anlamlı olarak etkilediği tespit edilmiştir ($p<0.001$). Sonuç: Bu meslek grubunun bitkisel ürün kullanımı ve besin-ilaç etkileşimi konusunda danışmanlık yaptığı göz önüne alındığında toplum sağlığını etkileyebilecek önemli bir sağlık grubudur. Bu sebeple yaşam boyu öğrenmenin bu meslek gruplarının hayatlarının bir parçası olması gerektiği sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Eczane, Bitkisel Ürün, Besin İlaç Etkileşimi

Presentation ID / Sunum No: 624

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2164-393X

| 163

Farklı İşitsel Uyarıların Vestibülo-Oküler Refleks Fonksiyonelliğine Etkileri: Preliminer Sonuçlar

Öğr. Gör. Dr Hanifi Korkmaz

Malatya Turgut Özal Üniversitesi

Özet: Giriş: Vestibüler bozuklukların ayırıcı tanısında vestibülo-oküler refleksin (VOR) doğru ölçümü zorunludur. Fakat, değerlendirme protokolünün, işitme gibi ekstra vestibüler duyu faktörlerini kontrol etme ihtiyacı da dahil olmak üzere bazı sınırlamaları bulunur. Araştırmalar, işitsel bir uyarının kullanımının fonksiyonel denge ölçümleri üzerinde önemli etkiye sahip olabileceğini göstermiştir. Müziğin ve beyaz gürültünün VOR fonksiyonelliği üzerindeki etkilerini inceleyen çalışma bulunmamaktadır. Amaç: Farklı işitsel uyarılarda (Beyaz gürültü, sözlü müzik, sözsüz müzik ve ek uyarım olmadan) fonksiyonel baş itme testi (fHIT) uygulanan on sağlıklı denek üzerindeki etkisini değerlendirmektir. Yöntem: On sağlıklı bireyin (yaş ortalamaları $26.15 \pm \text{yıl } 0.36$) VOR'u fonksiyonel baş itme testi ile değerlendirilmiştir. Bireylerin lateral ve vertikal tüm semisirküler kanalları (SSK) farklı 3 farklı işitsel uyarı durumlarında test edilmiştir. Buna göre tüm bireylere; ek uyarım olmadan, beyaz gürültülü, sözlü favori müzikli ve sözsüz müzikli olmak üzere 4 farklı koşulda fHIT uygulanmıştır. Test sırası, herhangi bir sıra etkisini kontrol etmek için rastgele seçildi. Katılımcıların fHIT doğru yanıt yüzdeleri (DYY) test koşullarına göre karşılaştırılmıştır. Bulgular: Katılımcıların test koşulları arasında sözsüz müzik ve beyaz gürültü ile yapılan fHIT DYY sonuçları sözlü müzik varlığında yapılan fHIT DYY sonuçlarına göre daha iyi elde edildi. Beyaz gürültü ile yapılan fHIT DYY sonuçları ile ek uyarım olmadan (sessiz) yapılan fHIT DYY sonuçları arasında fark elde edilmedi. Katılımcıların fHIT DYY'lerini en çok sözlü müzikle yapılan test protokolü olumsuz etkilemiştir. Sonuç: Bu sonuçlar, vestibülo-oküler refleks üzerinde farklı çevresel işitsel uyarıların olumlu ve olumsuz etkilerini göstermektedir. Bununla birlikte, sunulan kanıtları doğrulamak için daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Müzik, Vestibülo-Oküler Refleks, Çift Görev, Fonksiyonel Baş İtme Testi, Beyaz Gürültü

Effects of Different Auditory Stimuli On Vestibulo-Ocular Reflex Functionality: Preliminary Results

Abstract: Introduction: Accurate measurement of the vestibulo-ocular reflex (VOR) is mandatory in the differential diagnosis of vestibular disorders. However, the assessment protocol has some limitations, including the need to control for extra-vestibular sensory factors such as hearing. Studies have shown that the use of an auditory stimulus can have a significant impact on measures of functional balance. No studies examine the effects of music and white noise on VOR functionality. Purpose: To evaluate the effect of the functional head thrust test (fHIT) on ten healthy subjects who underwent different auditory stimuli (white noise, vocal music, non-verbal music, and no additional stimulation). Method: The VOR of ten healthy individuals (mean age $26.15 \pm \text{year } 0.36$) was evaluated with the functional head thrust test. All individuals' lateral and vertical semicircular canals (SCC) were tested in 3 different auditory stimulus situations. Accordingly, to all individuals, fHIT was applied under four different conditions, white noise, favorite music with lyrics, and music without words, without

additional stimulation. The test sequence was randomly chosen to control for any sequence effects. The participants' fHIT correct response percentages (FDI) were compared according to the test conditions. Results: Among the test conditions of the participants, fHIT FDI results with nonverbal music and white noise were better than fHIT FDI results in the presence of vocal music. There was no difference between fHIT FDI results with white noise and fHIT FDI results without additional stimuli (silent). The test protocol with vocal music negatively affected the fHIT FDI of the participants. Conclusion: These results show different environmental auditory stimuli's positive and negative effects on the vestibulo-ocular reflex. However, more research is needed to confirm the evidence presented.

Keywords: Music, Vestibulo-Ocular Reflex, Dual-Task, Functional Head Impulse Test, White Noise

Presentation ID / Sunum No: 408

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 165

Hekimlerin Geleneksel Tıp İle İlgili Düşünceleri

Uzman Dr. Mustafa Özcan¹, Öğr. Gör. Dr Ali Vasfi Ağlarıcı²

¹Sağlık Bakanlığı

²Bartın Üniversitesi

*Corresponding author: Ali Vasfi Ağlarıcı

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı hekimlerin geleneksel tıp hakkındaki düşüncelerini belirlemektir. Gereç ve Yöntem: 1 Ekim 2018 - 10 Aralık 2018 tarihleri arasında Ankara ilindeki çeşitli sağlık kuruluşlarında çalışan ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 435 hekime 27 sorudan oluşan anket yüz yüze uygulandı. Verilerin tanımlayıcı istatistikleri frekans ve yüzde olarak sunuldu. Bulgular: Katılımcılardan geleneksel tıpla ilgili yeterli bilgisi olduğunu düşünenlerin oranı %22.5, geleneksel tıpla ilgili eğitim alanların oranı %9.66, geleneksel tıp ile ilgili uygulama yapanların oranı %7.8, geleneksel tıp uygulaması yaptıranların oranı %19.54, yakınlarına geleneksel tıp uygulaması yaptıranları oranı ise %28.74 olarak gözlenmiştir. Geleneksel tıp uygulamalarından en sık kullanılan kupa tedavisi ile ilgili görüşlerine bakıldığında ise; Kupa uygulamasını olumlu karşılayanların oranı %54, kupa tedavisi ile ilgili olumlu bilgi edinenlerin oranı %53.79, olumsuz bilgi edinenlerin oranı ise %33.56'dır. Kupa tedavisi ile ilgili olumlu tecrübe yaşayanlar %26.44, olumsuz tecrübe yaşayanlar ise %7.82 olarak gözlenmiştir. Sonuç: Çalışmamızdaki bulgular doğrultusunda hekimlerin birçoğu geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamaları ile ilgili yetersiz bilgiye sahip olduğunu düşünmektedir. Bu boşluğu doldurmak amacıyla mezuniyet öncesi ve mezuniyet sonrası eğitim programlarına ağırlık verilmesi düşünülebilir. Geleneksel ve tamamlayıcı tıp tedavi yöntemlerinin kullanımı toplumda giderek yaygınlaştığı düşünüldüğünde hastaların bilgilendirilmesi ve tedavilerin doğru bir şekilde uygulanabilmesi için sağlık çalışanlarına büyük görev düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kupa Tedavisi, Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp, Alternatif Tıp

Physicians' Thoughts About Traditional Medicine

Abstract: Aim: The aim of this study is to determine the thoughts of physicians about traditional medicine. Materials and Methods: A questionnaire consisting of 27 questions was applied face-to-face to 435 physicians who worked in various health institutions in Ankara and agreed to participate in the study voluntarily between October 1, 2018 and December 10, 2018. Descriptive statistics of the data were presented as frequency and percentage. Findings: Among the participants, 22.5% think that they have sufficient knowledge about traditional medicine, 9.66% have received training on traditional medicine, 7.8% have practiced traditional medicine, 19.54% have traditional medicine practices, and 28.74% have their relatives practiced traditional medicine. has been observed. When we look at the opinions about cupping therapy, which is the most frequently used traditional medicine practice; The rate of those who approve the cupping application is 54%, the rate of those who have positive information about cupping treatment is 53.79%, and the rate of those who have negative information is 33.56%. It was observed that 26.44% had positive experiences with cupping therapy and 7.82% had negative experiences. Conclusion: According to the findings of our study, most of the physicians think

that they have insufficient knowledge about traditional and complementary medicine practices. In order to fill this gap, it can be considered to focus on pre-graduate and post-graduate education programs. Considering that the use of traditional and complementary medicine treatment methods is becoming increasingly common in the society, healthcare professionals have a great responsibility to inform the patients and to administer the treatments correctly.

Keywords: Cupping Therapy, Traditional and Complementary Medicine, Alternative Medicine

Presentation ID / Sunum No: 654

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3496-9939

| 167

Sağlık Eğitimde Web Tabanlı Eğitim

**Uzman Aylin Can¹, Arş.Gör. Meryem Cemile Öğür¹, Uzman Mihriban Ulucan¹,
Doç.Dr. Özlem Doğan Yüksekol¹**
¹Munzur Üniversitesi

*Corresponding author: Aylin Can

Özet: Teknolojinin getirmiş olduğu yeniliklerden en çok etkilenen kurumlardan biri de, eğitim kurumlarıdır. Teknolojide hızlı ilerlemeler uzaktan eğitim, ve web tabanlı eğitim terimleri eğitim ve öğretim süreçlerinde çok, sık kullanılmaktadır. Eğitim ortamlarına eklenen dâhil her bir teknolojinin etkin ve doğru bir şekilde kullanım yolunun sağlanması ve en yararlı şekilde kullanılması gerekmektedir. Eğitimde sık kullanılan internet, mekâna bağımlı olmaması avantajı ile insanlar ve bilgisayarlar arası etkileşimi arttırmıştır, birbiri ile uzakta olan öğrencilerin işbirliği içerisinde olmaları ve uzman kişilere ulaşmalarına olanak sağlamıştır. Uzaktan eğitimin internetle birlikte önemi artmış ve daha da yaygınlaşmıştır. Uzaktan eğitim, eğitim-öğretimi herkes için erişilebilirliği düzeyi getirmekle birlikte maliyetin yüksekliği, mekan ve zaman gibi olanaksızlıkları da ortadan kaldırmada etkilidir. Öğrenciler için yeni öğrenme ortamlarından biri olan web tabanlı eğitim, öğrencinin aktif katılımı esas almaktadır. Web tabanlı eğitim birçok alanda kullanılmakla birlikte sağlık alanında da kullanılmaktadır. Günümüzde sağlık bilimleri eğitiminde kullanılan web tabanlı eğitim, sağlık bilimleri öğrencilerin eğitimi için tek başına kullanılmamakla birlikte, örgün öğretimi destekleyen, yaşam boyu öğrenmeyi pekiştiren ve fırsat eşitliği sağlayan bir yöntem olarak değerlendirilmeli ve bu şekilde kullanımı yaygınlaştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim; Sağlık Eğitimi; Teknoloji

Web Based Education in Health Education

Abstract: Educational institutions are one of the institutions most affected by the innovations brought by technology. Rapid advances in technology, distance education, and web-based education terms are used frequently in education and training processes. It is necessary to provide an effective and correct way of using each technology, including those added to educational environments, and to use it in the most beneficial way. The internet, which is frequently used in education, has increased the interaction between people and computers with the advantage of not being dependent on the place, allowing students who are far away from each other to cooperate and reach experts. The importance of distance education has increased with the internet and it has become more widespread. Distance education is effective in eliminating the possibilities such as high cost, space and time, while bringing education and training to a level of accessibility for everyone. Web-based education, which is one of the new learning environments for students, is based on the active participation of the student. Although web-based education is used in many fields, it is also used in the field of health. Although web-based education, which is used in health sciences education today, is not used alone for the education of health sciences students, it should be considered as a method that supports formal education, reinforces lifelong learning and provides equality of opportunity, and its use should be expanded in this way.

Keywords: Education; Health Education; Technology

Presentation ID / Sunum No: 389

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9936-8475

| 168

Adölesan Futbolcularda Denetim Odağının Besin Tercihleri ve Diyet Kalitesine Etkisi

Öğr. Gör. Ece Öneş¹, Dr. Öğretim Üyesi Duygu Sağlam¹

¹Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi

*Corresponding author: Ece Öneş

Özet: Giriş ve Amaç: Adölesan sporcularda büyüme ve gelişmenin sürdürülmesinin yanı sıra genel sağlığın korunması, yaralanmaların önlenmesi ve yeniden toparlanmanın sağlanması için yeterli ve dengeli beslenme oldukça önemlidir. Sporcuların besin tercihleri ve yeme tutumlarının gelişiminde aile ve antrenörlerin katkısı büyük olsa da psikolojik nedenlerle ilişkili de olabilmektedir. Psikoloji biliminde önemli bir yeri olan “denetim odağı” kavramı günlük yaşantıda birçok tercihi etkileyebildiği gibi besin tercihi ve yeme tutumlarını da yönlendirebilmektedir. Bu çalışmanın amacı; adölesan futbolcularda denetim odağının besin tercihleri ve diyet kalitesine etkisini incelemektir. Yöntem: Çalışma 14-18 yaş aralığındaki 72 adölesan futbolcu ile yürütülmüştür. Çalışmaya gönüllü olarak katılan sporculara yapılandırılmış anket formu araştırmacı tarafından yüzyüze uygulanmıştır. Anket; demografik bilgileri ve Rotter Denetim Odağı Ölçeği’ni içermektedir. Sporculardan 3 günlük besin tüketim kaydı alınmış ve besin tüketimleri BeBİS 7.2 versiyon ile analiz edilmiştir. Analiz edilen besin tüketimlerinin Sağlıklı Yeme İndeksi-2015 kullanılarak diyet kalitesi hesaplanmıştır. Sporcuların boy uzunluğu (cm) SECA marka boy ölçer ile, vücut ağırlığı (kg) ve vücut yağ oranı (%) ise Inbody 230 cihazı ile takım kampında araştırmacı tarafından ölçülmüştür. Bulgular: Sporcuların Rotter Denetim Odağı Ölçeği ortalama puanları 10.28±3.15 olarak belirlenmiştir. Sporcuların yaşları, toplam ağırlıkları, iskelet kasi ağırlıkları ve BKİ değerleri ile Rotter Denetim Odağı ölçeği puanları arasında pozitif yönlü istatistiksel olarak anlamlı zayıf ilişki saptanmıştır (r:0.268; p=0.023; p<0.05). Toplam Sağlıklı Yeme İndeksi puanı (SYİ) ortalama 37.16±10.14’dir, Sporcuların %90.3’ünün (n=65) SYİ puanı kötü düzeyde, %9.7’si (n=7) ise geliştirilmesi gereken düzeydedir. Çocukların toplam SYİ puanı ile Rotter Denetim Odağı Ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmamıştır (p>0.05). Sonuç: Çalışmaya katılan adölesan sporcuların denetim odağı ile besin tercihleri ve diyet kalitesi arasında net bir ilişki saptanamamıştır. Bunun yanı sıra sporcuların iç denetim odağı arttıkça iskelet kasi ağırlığının da arttığı görülmüştür. Denetim odağı ve beslenme arasındaki ilişkinin daha kapsamlı incelenebilmesi için farklı yaş gruplarından ve farklı branşlardan sporcuların katılımıyla planlanmış ileri çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adölesan, Denetim Odağı, Diyet Kalitesi, Futbol, Sağlıklı Yeme

The Effect of Locus of Control On Food Preferences and Diet Quality in Adolescent Football Players

Abstract: Introduction and purpose: Adequate and balanced nutrition is very important for the maintenance of growth and development in adolescent athletes, as well as for the protection of general health, recovery and prevention of injuries. The concept of "locus of control" can affect many choices

in daily life as well as food preferences and eating attitudes. The aim of this study is to examine the effect of locus of control on food preferences and diet quality in adolescent football players. Method: The study was conducted with 72 adolescent football players between the ages of 14-18. A structured questionnaire was applied to the athletes who voluntarily participated in the study. Questionnaire includes demographic information and the Rotter Locus of Control Scale (RLCS). A 3-day food consumption record was taken from the athletes and their food consumption was analyzed with BeBIS. Diet quality was calculated using the Healthy Eating Index-2015 (HEI-2015). The height (cm) of the athletes was measured with a SECA height meter, and body weight (kg) and body fat percentage (%) were measured by the Inbody 230. Results: The mean scores of the athletes on the RLCS were determined as 10.28 ± 3.15 . There was a weak positive correlation between the age, total weight, skeletal muscle weight and BMI values of the athletes and the RLCS scores ($r:0.268$; $p=0.023$; $p<0.05$). No statistically significant correlation was found between the total HEI score of the children and the RLCS score ($p>0.05$). Conclusion: There was no clear relationship between locus of control and food preferences and diet quality of the adolescent athletes participating in the study. It was observed that as the internal locus of control of the athletes increased, the skeletal muscle weight also increased. There is a need for further studies planned with the participation of athletes from different age groups and different branches.

Keywords: Adolescent, Locus of Control, Diet Quality, Football, Healthy Eating

Presentation ID / Sunum No: 484**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-2567-2711**

| 170

Benign Paroksizmal Pozisyonel Vertigoya Eşlik Eden Baş Ağrısı: Preliminer Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Görkem Ertuğrul

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü

Özet: Amaç: Bu preliminar çalışmada akut ve subklinik BPPV tanısı alan hastalarda baş ağrısı görülme oranının araştırılması amaçlanmaktadır. Yöntem: Bu çalışmada saniyeler süren ve baş hareketleri ile tetiklenen pozisyonel vertigo şikayeti olan 50 hastanın detaylı hikayesi sorgulanmış ve ardından tüm hastalar Videonistagmografi gözlüğü kullanılarak tanı manevraları (Dix-Hallpike ve Supine-Roll test) ile değerlendirilmiştir. Tanı manevraları sırasında pozisyonel nistagmus görülmeyip, sadece subjektif pozisyonel vertigo tarifleyen 35 hasta subklinik BPPV grubuna atanırken, pozisyonel vertigo ile birlikte pozisyonel nistagmusun da eşlik ettiği 15 hasta akut BPPV grubuna atanmışlardır. Ancak bir veya birden fazla kronik hastalığı olduğu belirlenen 21 hasta çalışma dışı bırakılmıştır. Nihai çalışma 21'i subklinik BPPV, 4'ü ise akut BPPV tanısı alan toplam 25 hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Bulgular: 14'ü kadın 11'i erkek olan BPPV hastalarının yaş ortalamaları $39,0 \pm 18,4$ yıl olarak belirlenmiştir. Akut BPPV tanısı alan 4 hastada saatler süren bir baş ağrısı yakınması bulunmazken, subklinik BPPV tanısı almış 21 hastadan 10'unda (%52,4) saatler süren zonklayıcı tarzda baş ağrıları bulunmaktadır (Fisher's Exact Test $p=0.07$). Bu hastaların ayrıntılı hikayelerinde fotofobi ve fonofobi belirtilerinin de olduğu görülmüştür. Bu hastalar vestibüler migren açısından değerlendirilmek üzere nöroloji bölümüne yönlendirilmişlerdir. Sonuç: Baş hareketleri ile tetiklenen pozisyonel vertigo BPPV'nin yanı sıra, vestibüler migren belirtileri arasında da yer almaktadır. Bu nedenle klinisyenlere, BPPV'nin özellikle subklinik formunda hastalardan hikâye alırlarken vestibüler migrene yönelik gerekli sorgulamaları yapmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pozisyonel Vertigo, Baş Ağrısı, Vestibüler Migren

Headache Accompanying Benign Paroxysmal Positional Vertigo: Preliminary Study

Abstract: Objective: To investigate the incidence of headaches in patients diagnosed with acute and subclinical BPPV. Methods: In this study, the detailed history of 50 patients with positional vertigo lasting seconds and triggered by head movements were taken, and then all patients were evaluated with diagnostic maneuvers (Dix-Hallpike and Supine-Roll test) using Videonystagmography goggle. While 35 patients who did not have positional nystagmus during the diagnostic maneuvers and described only subjective positional vertigo were assigned to the subclinical BPPV group, 15 patients with positional vertigo accompanied by positional nystagmus were assigned to the acute BPPV group. However, 21 patients who were determined to have one or more chronic diseases were excluded from the study. The current study was conducted on 25 patients, 21 of whom were diagnosed with subclinical BPPV and 4 with acute BPPV. Results: The mean age of BPPV patients, 14 of whom were female and 11 were male, was determined as 39.0 ± 18.4 years. While 4 patients diagnosed with acute BPPV did not have a headache that lasted for seconds, 10 (52.4%) of 21 patients diagnosed with subclinical BPPV had throbbing headaches that lasted for hours (Fisher's Exact Test $p=0.07$). Photophobia and phonophobia symptoms were also observed in the detailed anamnesis of these patients. These patients were referred to the neurology department to be evaluated for vestibular migraine. Conclusion: Positional vertigo

triggered by head movements is among the symptoms of vestibular migraine as well as BPPV. For this reason, clinicians are advised to make necessary inquiries regarding vestibular migraine when taking a history from patients, especially in the subclinical form of BPPV.

Keywords: Positional Vertigo, Headache, Vestibular Migraine

Presentation ID / Sunum No: 520

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9182-6497

| 172

Ebeveynlerin, 3-4 Yaş Arası Çocuklarını Artistik Cimnastik Sporuna Gönderme Sebepleri

Araştırmacı Aynur Akpınar¹, Doç.Dr. Mehmet Öcalan²

¹Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı

²Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

***Corresponding author: Aynur Akpınar**

Özet: Her yaşta, özellikle öğrenim çağında bulunan öğrencilerin sağlıklı bir gelişim özelliklerine uygun, çok iyi hazırlanmış nitelikli genel bir eğitimi göstermelerine bağlıdır. Eğitim; tüm organizmayı ilgilendiren zihinsel ve bedensel bir ilişki olduğuna göre zihin ve beden bir bütün olarak ele alınır. Çağdaş eğitim anlayışına uygun olarak eğitimde hedeflerin gerçekleşmesi öğrencinin zihinsel eğitimi yanında fiziksel eğitimi ile olanaklıdır (Güneş, 2001). Uygulaması heyecan veren, seyretmesi ise hayranlık uyandıran, yaşadığımız modern çağa uygun olan cimnastik, vücudun doğal hareketlerini kullanarak bütün kasların çalışmasını sağlamaktadır (Mengütay, 1992). Çocukların anatomik ve psikolojik yetenekleri kazanmalarına, vücut, kas, kemik ve eklem fonksiyonlarını yerine getirmelerine imkân sağlayan cimnastik, fiziksel gelişim özelliklerinin yanı sıra müzik eşliğinde bale, modern dans, halk oyunları gibi sanatları figürlerle birleştirmesi nedeniyle çocukların yaratıcılık ve estetik duygularının gelişimine de katkı sağlamaktadır (Suveren ve Suveren, 2009). Cimnastik çocukların psiko-motor gelişimlerini direk etkilemekte, dolayısıyla çocukların vücutlarını nasıl hareket ettirebileceklerini öğrenmeleri ile bilişsel gelişime ve arkadaşları ile bilişsel gelişime ve arkadaşları ile çeşitli şekillerle iletişim kurmalarına yardımcı olarak sosyal gelişimlerine de katkı sağlamaktadır (Mülazımoğlu, 2006). Çocukların spor yapmalarında ve spor tercihlerinde pek çok neden etkili olabilir. Aile ve çevre gibi dışsal etkenler çocukların spor tercihlerinde belirleyici unsurlar olarak ortaya çıkabilir (Sunay ve Saracaloğlu, 2003). Bu bağlamda çalışmada amaç, 3-4 yaş arası çocuk sahibi olan ebeveynlerin çocuklarını artistik cimnastiğe gönderme sebeplerinin belirlenmesidir. Araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden olan anket çalışması yapılacaktır. Örneklemimiz Türkiye'nin Ankara ilindeki, Olimpik Akademi Cimnastik Spor Kulübü' ne gelen 3-4 yaş arası çocukların ebeveynlerini oluşturmaktadır. Amaç 100 kişiye ulaşmaktır. Veri toplama aracı olarak anketimiz, Keskin (2006) "Çocuklarını Spora Yönlendiren Anne ve Babaların Beklentileri" adlı çalışmasından alınmıştır. İki bölümden oluşan anket formunun ilk bölümünde 8 sorudan oluşan deneklerin ayırt edici özellikleri, ikinci bölümde ise ailelerin çocuklarını spora yönlendirmesindeki beklentilerini tanımlanmaya çalışılan 30 soruluk anket formu uygulanmıştır. Anketin alfa değeri 0,86'dır.

Anahtar Kelimeler: Cimnastik, Çocuk, Ebeveyn, Spor

Presentation ID / Sunum No: 508

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5877-4274

| 173

Koklear İmplant Kullanıcısı Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Gelişimsel Görsel Algı Becerilerinin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Melek Kaya¹, Arş.Gör.Dr. Şadiye Bacık Tırancı¹, Prof.Dr. İsmet Bayramoğlu²

¹Gazi Üniversitesi/

²Gazi Üniversitesi, KBB Anabilim Dalı

*Corresponding author: Melek Kaya

Özet: Giriş-Amaç: İşitme kaybı her yaştan birey üzerinde olumsuz etkileri olan, toplumda en sık görülen engel türlerinden biridir. İşitme kaybının bu olumsuz etkileri kaybın türü, şiddeti, tanı ve tedavi yaşı gibi etkenlere bağlı olarak değişmektedir. Özellikle tüm alanlarda gelişimin en yoğun gerçekleştiği erken çocukluk döneminde ortaya çıkan işitme kaybı konuşma ve dil gelişimi başta olmak üzere, sözel, sosyal ve motor becerilerde geriliğe sebep olmaktadır. Koklear implant ileri/çok ileri işitme kayıplı çocuklarda işitme kaybının olumsuz etkilerini en aza indirmeyi sağlayan en önemli müdahale yöntemlerinden biridir. Koklear implantasyon sonrası değerlendirme ve uygun eğitim programları çocukların yaşına uygun gelişim göstermelerinde ve akademik alanda başarı sağlamalarında oldukça önemlidir. Bu çalışmada koklear implant kullanan okul öncesi dönemdeki çocuklarda okuma-yazma becerilerinin temelini oluşturan görsel algı becerilerinin değerlendirilmesi ve normal gelişim gösteren yaşlılarıyla karşılaştırılması amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Çalışmamıza 60-72 ay arası, 10 bilateral koklear implant kullanıcısı (5 kadın, 5 erkek), 10 normal işiten (5 kadın, 5 erkek) toplam 20 çocuk dâhil edilmiştir. Katılımcılara bireysel olarak “Frostig Gelişimsel Görsel Algı Testi” uygulanmıştır. Bulgular: Yaş ortalaması çalışma grubunda 65,8 ±3,8, kontrol grubunda 65,5±3,8 olarak bulunmuştur. Görsel algı testinden elde edilen toplam puan ortalaması çalışma grubunda 52,3±21,3, kontrol grubunda 79,2 ±21,3 olarak bulunmuştur. İki grup arasında görsel algı becerileri açısından anlamlı bir fark elde edilmiştir. Sonuç: Çalışmamız sonucunda işitme kayıplı okul öncesi dönemdeki çocukların görsel algı becerileri açısından yaşlılarına göre düşük performans gösterdiği bulunmuştur. İşitme kayıplı çocukların özel eğitim programlarında, okuma- yazma kazanımının temelini oluşturan görsel algı becerilerinin desteklenmesinin önemi ve bu alanla ilgili detaylı çalışmalara gerek duyulduğu ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Koklear İmplant, Görsel Algı, Okul Öncesi, İşitme Kaybı

Presentation ID / Sunum No: 800

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

F. Cerit: 0000-0002-4300-9158

A. Çakır: 0000-0002-6180-2969

F. Çetin: 0000-0001-9135-2615

| 174

Nazofarenks Kanserli Hastaların Radyoterapisinde Helikal Tomoterapi ve Volümetrik Ark Tedavi Tekniklerinin Dozimetrik Karşılaştırılması

**Araştırmacı Fatma Cerit Avcı¹, Dr. Öğretim Üyesi Füsün Çetin¹,
Dr. Öğretim Üyesi Aydın Çakır²**

¹İstanbul Aydın Üniversitesi

²İstanbul Bilgi Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu

Aydin.cakir@bilgi.edu.tr

*Corresponding author: Fatma Cerit Avcı

Özet: Bu tez çalışması Ali Osman Sönmez Onkoloji Hastanesi'nde 2010-2020 yılları arasında nazofarenks kanser tedavisi görmüş 15 hastaya retrospektif olarak gerçekleştirilmiştir. Hastalığın evresi Evre II ve Evre III olan ve uzak metastazı olmayan hastalar randomize olarak seçilmiştir. Hastalar için Volumetrik Ark Tedavi (VMAT) ve Tomoterapi tedavi planlama sistemlerinde (TPS) tedavi planları RTOG'nin önermiş olduğu doz fraksiyon şeması kullanılarak (33 fraksiyon 70 Gy, 60 Gy, 54 Gy) yeniden planlanmıştır. Her iki tedavi tekniği için kritik organ (beyin sapı, optik sinirler, sağ ve sol göz, sağ ve sol lens, kiazma, medulla spinalis, parotis ve özefagus) dozları, konformite indeksi (CI) ve homojenite indeksi (HI) değerleri hesaplanmıştır. TPS'den elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Tedavi kalitesini belirleyen HI ve CI değerleri iki tedavi tekniğinde karşılaştırılmıştır. HI açısından anlamlı bir fark olmadığı fakat CI'de VMAT tedavi tekniğinin daha üstün olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuca göre VMAT tedavi tekniğinde hedef hacmin, verilen tedavi dozunu daha iyi aldığı anlaşılmaktadır. Kritik organların aldıkları dozlar karşılaştırıldığında; beyin sapı, sağ ve sol parotisler, oral kavite, özefagus, mandibula, sağ ve sol optik sinirler, optik kiazma, sağ ve sol gözün aldığı dozlara bakıldığında iki tedavi tekniğinin birbirlerine göre üstünlükleri bulunmadığı tespit edilmiştir. Fakat spinal kord, larenks, sağ ve sol lenslerin p değeri 0,05'ten küçük olduğu için istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Tomoterapi tedavi tekniğinin VMAT tedavi tekniğine göre kritik organları korumada daha başarılı olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Nazofarenks Kanseri, Tomoterapi, Vmat, Radyoterapi

Presentation ID / Sunum No: 763

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9596-2189

| 175

Odyolog ve Dil-Konuşma Terapistlerinin Alternatif ve Destekleyici İletişim Sistemlerine Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Eylem Saraç Kaya¹, Dr. Öğretim Üyesi Ayşe İlayda Mutlu²

¹Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü

²Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dil Konuşma Terapisi Bölümü

*Corresponding author: Eylem Saraç Kaya

Özet: GİRİŞ-AMAC: Alternatif ve Destekleyici İletişim Sistemleri (ADİS), bireyin konuşma ve anlama gibi iletişim becerilerinin işlevsel ve etkili iletişim için en üst düzeye çıkarılabileceği bir dizi prosedür ve süreç olarak tanımlanmaktadır. Çalışmanın amacı, özel gereksinimli bireylerle çalışan odyolog ve dil-konuşma terapistlerinin ADİS kullanımına yönelik tutumlarını incelemek ve tanımlamaktır. Bireylere Soto (1997) tarafından geliştirilen ve Türkçe geçerlilik-güvenirlilik çalışması Servi C. ve Baştuğ Y.E. tarafından yapılan Alternatif ve Destekleyici İletişim Sistemlerine Yönelik Tutum Ölçeği uygulanmıştır. YÖNTEM: Araştırmaya 17 odyolog, 20 dil konuşma terapistinden oluşan toplam 37 birey (Erkek:6, Kadın:31) (yaş ort: 29) katılmıştır. Bireylere ADİS Tutum Ölçeği web tabanlı olarak uygulanmış ve cevaplar 5' li Likert Tipi Ölçek üzerinden değerlendirilmiştir (1-Kesinlikle katılmıyorum, 2-Katılmıyorum, 3-Kararsızım, 4-Katılıyorum, 5-Kesinlikle katılıyorum). BULGULAR: Katılımcılar, yetersizlik düzeyine bakılmaksızın tüm öğrencilerinin daha etkili iletişim kurmayı öğrenme potansiyellerine sahip olduklarını (ort=3,83) ve kendi sorumluluklarının bir kısmının öğrencilerin iletişim becerilerini geliştirmek olduğunu düşünmektedirler (ort:4,41). Katılımcılar İleri derecede yetersizliği bulunan öğrencilerin eğitiminde daha etkili iletişim becerilerinin sağlanması gerektiğini bildirmişlerdir (Ort: 4,44). Katılımcılar; zaman yetersizliği, eğitim eksikliği, ebeveynlerin veya idarenin desteğinin olmaması durumunda ADİS'i kullanmayı denemeye yönelik tutumları ile ilgili sorularda kararsızlık düzeyinde yanıtlar vermişlerdir.SONUÇ: Odyolog ve dil-konuşma terapistleri ADİS' in özellikle ileri derecede yetersizliği olan bireylerin iletişim becerilerini güçlendirmek için kullanılması gerektiğini düşünmektedirler fakat bu sistemleri sınıfta ya da eğitimleri esnasında denemek ve kullanmak için yeterli/tam motivasyona sahip olmadıkları düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Özel Gereksinimli Birey, İletişim, Odyolog, Dil ve Konuşma Terapisti

Determining the Attitudes of Audiologists and Speech-Language Therapists Towards Alternative and Augmentative Communication Systems

Abstract: INTRODUCTION-OBJECTIVE: Alternative and Augmentative Communication (ACC) Systems is defined as a set of procedures and processes in which an individual's communication skills such as speaking and understanding can be maximized for functional and effective communication. The aim of the study is to examine and define the attitudes of audiologists and speech-language therapists working with individuals with special needs towards ACC system use. The Attitude Scale Towards Alternative and Supportive Communication Systems, developed by Soto (1997) and it's Turkish validity-reliability study was conducted by Servi C. and Baştuğ Y.E., was applied to the participants.

METHODS: A total of 37 individuals (Male:6, Female:31) (mean age: 29) consisting of 17 audiologists and 20 speech and language therapists participated in the study. The ACC Systems Attitude Scale was applied to individuals on a web-based basis and the answers were evaluated on a 5-point Likert-Type Scale (1-Strongly disagree, 2-Disagree, 3-Undecided, 4-Agree, 5-Strongly agree). **RESULTS:** The participants think that all students have the potential to learn to communicate more effectively, regardless of their level of disability (mean=3.83) and that part of their responsibility is to improve students' communication skills (mean:4.41). Participants reported that more effective communication skills should be provided in the education of students with severe disabilities (mean: 4,44). Participants gave undecided answers to questions about their attitudes towards trying to use ACC systems in case of lack of time, lack of education, and lack of support from parents or administration. **CONCLUSION:** Audiologists and speech-language therapists stated that ACC systems should be used to strengthen the communication skills of individuals with severe disabilities. However, it is thought that they do not have sufficient/full motivation to try and use these systems in the classroom or during their education.

Keywords: Individuals With Special Needs, Communication, Audiologist, Speech and Language Therapist

Presentation ID / Sunum No: 659

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1252-6096

| 177

Oyun Serum Kadar Önemli: Çocuk Hastanelerinde Oyun Odası Kurulması İle İlgili Bir Sağlık Politikası Önerisi

Dr. Öğretim Üyesi Habibe Dilsiz

Sinop Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı; oyunun çocuğun gelişimi ve psikolojisi üzerindeki olumlu ve yadsınamaz etkisinden hareketle, Türkiye’deki kamuya ait çocuk hastanelerinin tümünde Sağlık Bakanlığı’nın gözetimi ve denetimi altında birer “Oyun Odası” açılması ve bu odalara malzeme ve nitelikli eleman temininin sürekliliğin sağlanması için gerekli bütçe ayrılmasını da içeren bir sağlık politikası önermektir. Gereç-Yöntem: Bu çalışma kapsamında önerilen sağlık politikası modeli alanyazın ile klinik deneyimler sentezlenerek oluşturulmuştur. Gereçler ve Önem: Türkiye’nin de taraf olduğu Çocuk Hakları Sözleşmesi’ne göre “oyun oynama hakkı” tıpkı “tıbbi bakım hakkı” gibi çocukların en temel haklarından biridir. Kronik hastalığı olan çocukların sık ve/veya uzun süreli hospitalizasyon süreçleri olabilmekte ve hastanede yatmak bu çocuklarımızın adeta hayatların bir parçası haline dönüşmektedir. Ayrıca kısa süreli hatta günü birlik cerrahi için dahi gelen çocuklarda hastane yatışı çocuğun duygu durumunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Benzer korku ve kaygılar, poliklinik ortamında yalnızca rutin muayeneye gelmiş olan kimi çocuklarda dahi gözlemlenebilmektedir. Tüm bunlara rağmen İkinci ve Üçüncü Basamak Sağlık Hizmeti vermekte olan kamu hastanelerinin rutininde olması gereken ve özellikle serviste yatmakta olan çocuklar için şart olan “Oyun Odası” kurulması ve bu odaların fiilen aktif tutulması süreci, çoğunlukla klinikte çalışmakta olan sağlık personelinin farkındalığı ve kişisel çabalarına bağlı kalmaktadır. Bu çabaların önemli bir kısmı ise; gerek malzeme ve eleman eksikliği nedeni ile sürdürülebilirlik ile ilgili endişeler gerekse de aynı oyuncaklar ile oynamaktan kaynaklanabilecek çocuktan çocuğa olası kontaminasyon endişesi nedeni ile neredeyse hiç başlamadan sonuçsuz kalmaktadır. Oysa bir çocuk oyunla eğlenir, oyunla öğrenir ve oyunla iyileşir. Oyun çocuk için bacası temizliği gibidir. İslami puslu negatif yaşantı oyun ile nötralize olabilir ve hatta olumlu yöne evrilebilir. Bu bağlamda, hastanede yatan çocuklar için; güven limanı olarak algılayabilecekleri, sakin ve huzurlu olabilecekleri ve gönül rahatlığı ile oynayabilecekleri bir oyun odasının varlığı son derece önemli ve gereklidir. Sonuç: Bu çalışmada; Türkiye’deki kamu hastanelerinin işleyiş ile ilgili rutinleri arasında çocuk hastalara hizmet verilen her hastanede en az bir tane “Oyun Odası” açılması, bu odaların tedavi ve takip saatleri dışında sürekli olarak çocukların yararlanabileceği şekilde klinisyen bir Çocuk Gelişimci tarafından açık ve işlevsel tutulmasının sağlanması ve odaların verdiği hizmetin sürekliliğinin ve sürdürülebilirliğinin Sağlık Bakanlığı’nın güvencesi altında olmasını içeren bir devlet politikası modeli önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Oyun Odası, Çocuk Hasta, Hastane, Çocuk Gelişimci, Çocuk Hakkı, Sağlık Politikası

Presentation ID / Sunum No: 687

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2690-8071

| 178

Profesyonel Yüzücülerde Oral Mikrobiyotanın İncelenmesi

Ph.d.cand. Başak Funda Eken¹, Prof.Dr. Korkut Ulucan¹

¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Tıbbi Biyoloji ve Genetik Bölümü

*Corresponding author: Başak Funda Eken

Özet: Mikrobiyota, son yıllarda birçok hastalıkla ilişkilendirilen güncel sağlık konularından birisidir. Mikrobiyotanın, egzersiz dâhil olmak üzere, çeşitli çevresel koşullar (beslenme, stres, egzersiz) tarafından düzenlendiğine dair bilgiler bulunmaktadır. Egzersizin mikrobiyal çeşitliliği ve sağlığı geliştiren yararlı türlerin sayısını artırarak mikrobiyota bileşimini olumlu yönde etkileyebildiğine dair çalışmalar yer almaktadır. Çalışmamızın amacı, yüzücülerin antrenman öncesi-sonrası oral mikrobiyotasında bulunan bazı bakteri türlerinin dağılımının incelenmesidir. Çalışmamıza 15-30 yaşları arasında 15 yüzücü birey katılmıştır. Çalışmaya gönüllü katılan yüzücülerden imzalı onam formları alınmıştır. Antrenman öncesi ve sonrası tükürük örnekleri alındıktan sonra DNA izolasyonu gerçekleştirilmiştir. 16S rDNA V3-V4 gen bölgesi hedeflenerek Yeni Nesil Dizileme yöntemi ile Illumina MiSeq analiz cihazı kullanılarak örneklerin metagenomik analizi yapılmıştır. Tüm taksonomik birimler Pairwise t-test kullanılarak istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Kohortumuzda oral mikrobiyota analizlerinde Firmucutes filumu, Lachnospiraceae familyası ve Streptococcus cinsi antrenman sonrasında daha yüksek oranda bulundu ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($P<0,05$). Veionella türünün bakteri yoğunluğu antrenman sonrasında daha düşük oranda belirlendi ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($P>0,05$). Egzersiz sonucunda yüzücülerin oral mikrobiyotalarında önemli bakteri türlerinin yoğunluklarının etkilenebileceği söylenebilir. Sonuç olarak incelenen oral mikrobiyotanın egzersiz ve ağız sağlığı ile bağlantısını daha da netleştirmek için daha yüksek veri içeren çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır. Oral mikrobiyotayı etkileyen olumsuz faktörlerin tespiti ve tedavisi ile sporcularda başarı kaçınılmaz hale gelecektir.

Anahtar Kelimeler: Oral Mikrobiyota, Profesyonel Yüzücüler, Yeni Nesil Dizileme

Examination of Oral Microbiota in Professional Swimmers

Abstract: Microbiota is one of the current health issues associated with many diseases in recent years. There is information that the microbiota is regulated by various environmental conditions (nutrition, stress, exercise), including exercise. There are studies showing that exercise can positively affect the composition of the microbiota by increasing the microbial diversity and the number of beneficial species that promote health. The aim of our study is to examine the distribution of some bacterial species in the oral microbiota of swimmers before and after training. In our study, 15 swimmers between the ages of 15-30 participated. A signed consent form was obtained from the swimmers who voluntarily participated in the study. DNA isolation was performed after taking saliva samples before and after training. 16S rDNA targeting V3-V4 gene region Metagenomic analysis of the samples was performed using the Illumina MiSeq analyzer with the Next Generation Sequencing method. All taxonomic units using a pairwise t-test were compared statistically. In oral microbiota analyzes in our cohort, Firmucutes

phylum, Lachnospiraceae family and Streptococcus genus were found to be higher after training. and a statistically significant difference were found between them. Bacterial density of Veillonella species was determined at a lower rate after training and no statistically significant difference was found ($P>0.05$). As a result of exercise, it can be said that the concentrations of important bacterial species in the oral microbiota of swimmers may be affected. With the detection and treatment of negative factors affecting the oral microbiota, success in athletes will become inevitable.

Keywords: Oral Microbiota, Professional Swimmers, Next Generation Sequencing(Ngs)

Presentation ID / Sunum No: 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0139-676X

| 180

Propolis, Kurkumin ve Omega-3 Yağ Asitlerinin Bağışıklık Sistemi Üzerindeki Etkileri

**Arş.Gör. Tuğçe Özlü¹, Dr. Öğretim Üyesi Emre Batuhan Kenger¹,
Araştırmacı Selin Berrak Güneş¹
¹Bahçeşehir Üniversitesi**

***Corresponding author: Tuğçe Özlü**

Özet: Bağışıklık sistemi (immün sistem) sağlığın korunmasında ana rol oynayan, vücudu iç ve dış saldırılara karşı koruyan savunma sistemidir. İmmün sistem ile beslenme arasında kuvvetli bir etkileşim mevcuttur. Yetersiz ve dengesiz bir beslenme modeli sonucunda patojenler vücuda daha kolay girebilmektedir ve immün fonksiyonlarının tepkisi azalabilmektedir. Bundan dolayı immün sisteminin sağlıklı bir şekilde çalışabilmesi için yeterli ve dengeli bir beslenme modeli ile gerekli makro ve mikro besin ihtiyaçlarının önerilen dozlarda alınması gerekmektedir. Son yıllarda immün sisteme etkisi olduğu düşünülen besin desteklerinin başında propolis, kurkumin ve omega-3 yağ asitleri gelmektedir. Propolisin immünomodülatör, antioksidan, anti-inflamatuvar, antikanser, antibakteriyel, antifungal ve antiviral gibi özelliklere sahip olduğu çeşitli çalışmalarca gösterilmiştir. Kurkumin, immünomodülatör olarak dentritik hücrelerin, makrofajların, doğal öldürücü hücrelerin ve B/T lenfositlerinin aktivasyonunu modüle etmektedir. Ayrıca çeşitli inflamatuvar hastalıkların patogeneğinde, sinyal yollarında ve sinyal yollarında görev alan moleküllerin modülasyonunda da görev aldığı bulunmuştur. Omega-3 yağ asitleri anti-inflamatuvar özelliklere sahiptir. Eikosapentaenoik asit (EPA) ve dokosaheksaenoik asitlerin (DHA) bir omega-6 yağ asidi olan araşidonik asitten (AA) üretilen proinflamatuvar özellikleri olan eikosanoidlerin üretimini azalttığı gözlenmiştir. Bu bildirinin amacı immün sisteme destek olduğu düşünülen propolis, kurkumin ve omega-3 yağ asitleri gibi besin desteklerinin immün sistem üzerindeki etkilerini güncel literatür eşliğinde incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Bağışıklık Sistemi, Propolis, Kurkumin, Omega 3

The Effects of Propolis, Curcumin, Omega-3 Fatty Acids On Immune System

Abstract: The immune system is the defense system that plays the main role in maintaining health and protects the body against internal and external attacks. There is a strong interaction between the immune system and nutrition. As a result of an inadequate and unbalanced diet, pathogens can enter the body more easily and the response of immune functions may decrease. Therefore, in order for the immune system to work in a healthy way, it is necessary to take the necessary macro and micronutrient needs in recommended doses with an adequate and balanced nutrition model. Propolis, curcumin and omega-3 fatty acids are the leading nutritional supplements that are thought to have an effect on the immune system in recent years. Various studies have shown that propolis has properties such as immunomodulatory, antioxidant, anti-inflammatory, anticancer, antibacterial, antifungal and antiviral. Curcumin modulates the activation of dendritic cells, macrophages, natural killer cells and B/T lymphocytes as an immunomodulator. It has also been found to be involved in the pathogenesis of

various inflammatory diseases, signaling pathways, and modulation of molecules involved in signaling pathways. Omega-3 fatty acids have anti-inflammatory properties. It has been observed that eicosapentaenoic acid (EPA) and docosahexaenoic acids (DHA) reduce the production of eicosanoids with proinflammatory properties, which are produced from arachidonic acid (AA), an omega-6 fatty acid. The aim of this paper is to examine the effects of nutritional supplements such as propolis, curcumin and omega-3 fatty acids, which are thought to support the immune system, on the immune system in the light of current literature.

Keywords: Immune System, Propolis, Curcumin, Omega 3

Presentation ID / Sunum No: 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0139-676X

| 182

Resveratrolün Alzheimer Hastalığının Gelişimine ve Prognozuna Etkileri

**Dr. Öğretim Üyesi Emre Batuhan Kenger¹, Arş.Gör. Tuğçe Özlü¹,
Araştırmacı Elif Demircioğlu¹**
¹Bahçeşehir Üniversitesi

*Corresponding author: Elif Demircioğlu

Özet: Nörodejeneratif bir bozukluk olan Alzheimer hastalığı, demansın en sık görülen formudur ve progresif seyreden hafıza kaybı ile karakterizedir. Etiyolojisi tam olarak bilinmese de Amiloid β ($A\beta$) plakların birikimi, Tau proteininin hiperfosforilasyonu, oksidatif stres, nöroinflamasyon ve mitokondriyal disfonksiyon Alzheimer hastalığının gelişiminde rol oynamaktadır. Günümüzde uygulanan farmakolojik tedaviler yalnızca Alzheimer semptomlarını hafifletebilmektedir; bu sebeple, beslenmenin Alzheimer hastalığındaki potansiyel terapötik etkisi birçok araştırmaya konu olmaktadır. Yapılan çalışmalar, bir polifenol olan resveratrolün, antioksidan ve anti-inflamatuar özellikleri sayesinde, Alzheimer hastalığının gelişim riskini azaltabileceğini ve hastalık prognozunu iyileştirebileceğini göstermektedir. Kan beyin bariyerini geçebildiği ve beyinde saptanabilir miktarlarda bulunabildiği için resveratrol, Alzheimer hastalığının patogenezi etkileyebilmektedir. Bu özelliklerine ek olarak, resveratrolün, sirtuin 1'i (SIRT1) aktive edebildiği bilinmektedir. SIRT1, enerji metabolizmasını, hücre yaşlanmayı, bağışıklığı ve stres direncini düzenleyebilen bir deasetilaz enzimidir. Bu nedenle, SIRT1'in resveratrol tarafından aktivasyonu, Alzheimer gibi nörodejeneratif hastalıklar için yenilikçi tedavi stratejilerin geliştirilmesinde oldukça önemlidir. Bu bildirinin amacı, resveratrolün nöroprotektif özelliklerini ve Alzheimer hastalığının tedavisindeki etkinliğini incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Resveratrol, Oksidatif Stres, Nöroinflamasyon, Mitokondriyal Disfonksiyon

Effects of Resveratrol On Development and Prognosis of Alzheimer's Disease

Abstract: Alzheimer's disease, a neurodegenerative disorder, is the most common form of dementia and characterized by progressive memory loss. Although the etiology is not clear, accumulation of β -amyloid ($A\beta$) plaques, Tau protein hyperphosphorylation, oxidative stress, neuroinflammation and mitochondrial dysfunction play roles in the development of Alzheimer's disease. Pharmacological treatments applied in today's world can only alleviate the symptoms of Alzheimer's. Thus, potential therapeutic effects of nutrition have become a focus of Alzheimer's researches. Many studies have shown that resveratrol, a polyphenolic compound, may reduce the risk for the development of Alzheimer's disease and it is associated with good prognosis due to its antioxidant and anti-inflammatory properties. Resveratrol has an impact on the pathogenesis of Alzheimer's disease since it is able to cross the blood brain barrier and detected in measurable amounts in the brain. In addition, resveratrol can activate sirtuin 1 (SIRT1). SIRT1 is a deacetylase enzyme that regulates the energy metabolism, cellular aging, immunity and stress resistance. Thereby, activation of SIRT1 by resveratrol is significant in the development of innovative treatment strategies for neurological diseases such as Alzheimer's. The aim of this paper to investigate the neuroprotective effects of resveratrol and its treatment efficacy in Alzheimer's disease.

Keywords: Alzheimer's Disease, Resveratrol, Oxidative Stress, Neuroinflammation, Mitochondrial Dysfunction

Presentation ID / Sunum No: 567

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6611-4428- 0000-0003-4722-5197

| 184

Serebral Palsi’li Çocuklarda Kullanılan Egzersiz Protokollerinin Etkisi

Araştırmacı Merve Kuşoğlu¹, Prof. Dr. Şerife Vatansever Tayşi¹

¹Uludağ Üniversitesi

*Corresponding author: Merve Kuşoğlu

Özet: Giriş ve Amaç : Serebral Palsi (SP), yaşamın erken döneminde santral sinir sisteminin (SSS) lezyonu, hasarı veya disfonksiyonuna bağlı olarak gelişen, bilinen progresif veya dejeneratif beyin bozukluğuna bağlı olmayan, aktivite limitasyonuna yol açan postür veya hareket gelişim bozukluğu ile karakterizedir. Diğer bir ifade ile SP olgunlaşmasını tamamlamamış beyinde doğum öncesi, doğum sırası, doğum sonrası dönemlerde ve yaşamın ilk iki yılında vasküler, genetik, metabolik ve travma gibi herhangi bir nedenle meydana gelen klinik bir durumdur. Yapılan araştırmalarda düzenli egzersizin serebral palsili çocuklarda motor kontrolü arttırdığı, bilişsel ve fizyolojik kapasiteyi iyileştirdiği belirtilmektedir. Bu çalışmanın amacı serebral palsi’li çocukların tedavisinde kullanılan egzersiz protokollerinin etkilerini araştıran çalışma sonuçlarını derlemektir. Yöntem : Bu araştırma derleme çalışmasıdır. Derlemeye dahil edilen çalışmalar veriler PubMed, Web of Science ve Google Scholar veri tabanlarında ‘cerebral palsy and exercises’, ‘cerebral palsy and physical activity’ anahtar kelimeleri ile tarama yapılarak bazı dahil edilme ve dışlanma kriterleri doğrultusunda seçilmiştir. Bulgular : Derlemeye dahil edilen makaleler incelendiğinde, SP’li çocukların motor becerilerini geliştirmek için birçok farklı türde egzersiz protokollerinin uygulandığı görülmektedir. Bunlar arasında pasif germe, statik yükleme egzersizleri, kas kuvvetlendirme ve dayanıklılık egzersizleri, fiziksel uygunluk geliştirme, Progresif Direnç Egzersizleri (PRE) ve fonksiyonel egzersiz protokolleri ön plana çıkmaktadır. Yapılan çalışma sonuçları incelendiğinde tüm bu egzersiz protokollerinin serebral palsili çocuklarda fizik tedavi programlarına ek olarak kullanımlarının birçok faydasının olabileceği görülmektedir. Sonuç : Egzersizin serebral palsili çocukların motor kontrollerini arttırdığı ayrıca sosyal ve psikolojik iyileştirmeler sağlayarak onların yaşam kalitelerini olumlu olarak arttırdığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi; Egzersiz; Spor

Presentation ID / Sunum No: 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000255495579; 0000000254214392; 0000000322124373

| 185

Elektronik Sağlık Kaydının Benimsenmesinde Hasta Katılımının Önemi: Türkiye’de Birinci Basamak Sağlık Kuruluşları Örneği

Dr. Öğretim Üyesi İlker Köse¹, Ph.d.cand. Sinem Cece¹, Ma.St. Senanur Seyhan¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Senanur Seyhan

Özet: Giriş-Amaç: Sağlık alanında yaşanan dijital dönüşümler sadece sağlık profesyonellerini değil, hastaları da etkilemektedir. Bu bağlamda hastaların hem kendi sağlık durumlarını takip edebilmeleri hem de kendi sağlık kayıtlarını yönetebilmeleri açısından dijitalleşme büyük bir öneme sahiptir. Bireylerin sağlık çıktılarını iyileştirmek ve kendi sağlıkları durumları ile ilgili farkındalıklarını artırmak için dijitalleşmede hasta katılımı ön plana çıkmaktadır. Gereç-Yöntem: Çalışmada, Health Information Management System Society (HIMSS) tarafından geliştirilen sağlık kuruluşlarında Elektronik Sağlık Kaydının (ESK) benimsenme düzeyini ölçümleyen Outpatient-Electronic Medical Record Adoption Model (O-EMRAM) anketi ile veri toplanmıştır. Türkiye’de her ilde en az bir tane olmak üzere, birinci basamakta kamusal faaliyet gösteren 167 adet ağız ve diş sağlığı merkezi/hastanesi (ADSM/ADSH) mevcuttur. O-EMRAM, içerisinde 57 adet soru bulunan ve ESK fonksiyonlarının benimsenmesini ölçen sekiz aşamalı (0-7) bir ankettir. Anket sonuçlarından elde edilen veriler QlikView Personel Edition ile görselleştirilmiş ve analiz edilmiştir. Bulgular: Anket sonuçlarına göre, ADSM/ADSH’ların hasta katılımı bölümünde 0-7 arasında seviyelendirme yapılmıştır. Buna göre, en çok 52 (%35,86) ADSM/ADSH seviye 6 olarak ölçülmüştür. Seviye 4, 5, 6 ve 7 olan ADSM/ADSH’lerin oranının ise %70,34 olduğu görülmektedir. Bu yüksek oran, Türkiye’de ülke çapında 50 milyondan fazla vatandaşın kullandığı e-Nabız sistemi sayesinde, hastaların ESK ile etkileşiminin yüksek olması ile açıklanabilir. Sonuç: Türkiye’de ülke çapında kullanılan e-reçete, elektronik provizyon sistemi ve e-Nabız ile ADSM/ADSH’larda kullanılan HBYS’lerin entegre olması, bu sonuç üzerindeki belirleyici faktörler arasında görülebilir. Bu sonuç, ADSM/ADSH’ların, hasta katılımında ESK’nın benimsenmesi ile ilgili kat edecekleri hala mesafe olduğu, ancak mevcut durumun da ümit verici olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Elektronik Sağlık Kaydı, Hasta Katılımı, Sağlık Bilişimi

Importance of Patient Participation in Adoption of Electronic Health Records: the Case of Primary Healthcare Institutions in Türkiye

Abstract: Introduction-Purpose: Digital transformations in the health field affect health professionals and patients. In this context, digitalization is of great importance in allowing patients to monitor their health status and manage their health records. Patient participation comes to the fore in digitalization to improve individuals' health outcomes and increase their awareness of their health. Materials-Methods: In the study, data were collected with the Outpatient-Electronic Medical Record Adoption Model (O-EMRAM) questionnaire developed by the Health Information Management System Society (HIMSS), which measures the level of adoption of the Electronic Health Record (ESC) in healthcare institutions. O-EMRAM is an eight-stage (0-7) questionnaire that includes 57 questions and measures the adoption

of EHR functions. There are 167 oral and dental health centers/hospitals (ADSM/ADSH) operating publicly in primary care, at least one in each province in Turkey. The data obtained from the survey results were visualized and analyzed with QlikView Personal Edition. Results: According to the questionnaire results, the patient participation section of the ADSM/ADSH was leveled between 0-7. Accordingly, the 52 (35.86%) ADSM/ADSH levels were measured as 6. The ratio of ADSM/ADSHs with levels 4, 5, 6, and 7 is 70.34%. This high rate can be explained by the increased interaction of patients with the IHC, thanks to the e-Pulse system used by more than 50 million citizens nationwide in Turkey. Conclusion: The integration of e-prescription, electronic provisioning system, and e-Pulse used throughout the country in Turkey and HIMS used in ADSM/ADSH can be seen among the determining factors of this result. This result shows that ADSM/ADSHs still have a long way to go in adopting EHR in patient participation, but the current situation is also promising.

Keywords: Digitalization, Electronic Health Record, Patient Participation, Health Informatics

Presentation ID / Sunum No: 794

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9301-9119

| 187

COVID 19'un Elektrokardiyografik Parametreler Üzerindeki Etkileri

Arş.Gör. Hüseyin Yanık¹, Doç.Dr. Evren Değirmenci¹, Dr. Öğretim Üyesi Selma Yaman²

¹Mersin Üniversitesi

²Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

*Corresponding author: Hüseyin Yanık

Özet: 2019 yılında ortaya çıkan ve dünya çapında çok sayıda ölüme neden olan COVID 19'un güçlü ve hızlı tespiti, hastalığın yayılmasında, önlenmesinde ve tedavi planlamasında büyük önem taşımaktadır. COVID19 tespit yöntemleri arasında, burundan sürüntü alınarak tespit yapan PCR test yöntemi, akciğer grafisi ve bilgisayarlı tomografi (BT) yer alır. Bu yöntemler maliyetli olduğu için araştırmacılar daha kolay ve farklı yaklaşımlara yönelmiştir. COVID-19'un solunum sisteminin yanı sıra kalbi de etkilediği biliniyor ve kalbin elektriksel aktivitesinde neden olduğu değişiklikler son dönemde yapılan çalışmaların ortak araştırma konuları arasında yer alıyor. Kalbin elektriksel aktivitesi Elektrokardiyografi (EKG) ile ölçülmektedir ve sinyal çıktı formlarında cihazdan cihaza farklı özelliklere sahiptir. Bazı EKG cihazları EKG sinyalini sayısal vektör formatında direkt olarak verirken, bazıları sinyali kağıt üzerine çizerek veya görüntü olarak sonuç verir. Kağıda çizilen EKG görüntüleri genellikle doktor tarafından sadece görsel olarak incelenir ve daha çok doğruluk oranı düşük makine öğrenmesi yöntemleriyle detaylı analiz yapılmaya çalışılır. Bu çalışmada, kağıt üzerine çizilen EKG görüntülerini sinyale çeviren yeni bir yaklaşım önerilmiştir. Önerilen yaklaşım, açık kaynaklı bir EKG görüntü veri tabanında COVID-19 ve sağlıklı kişilerden kaydedilen EKG görüntülerini sinyale dönüştürmek için kullanılmış ve elde edilen EKG sinyalleri, sinyal işleme yöntemleri ile detaylı bir şekilde analiz edilerek COVID-19 ve sağlıklı kişiler arasında istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Önerilen metodoloji ile EKG sinyallerinin hem incelenmesi hem de sınıflandırılmasına katkı sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Elektrokardiyografi (Ekg), Makine Öğrenimi, Görüntüden Sinyale Dönüştürme

Effects of COVID 19 On Electrocardiographic Parameters

Abstract: The strong and rapid detection of COVID 19, which emerged in 2019 and caused a large number of deaths worldwide, is of great importance in the spread, prevention and treatment planning of the disease. Among the detection methods of COVID19, there are PCR test method, which detects by taking a swab from the nose, chest X-ray and computed tomography (CT). Since these methods are costly, researchers have turned to easier and different approaches. It is known that COVID-19 affects the heart as well as the respiratory system, and the changes it causes in the electrical activity of the heart are among the common research topics of recent studies. The electrical activity of the heart is measured by Electrocardiography (ECG) and has different characteristics from device to device in signal output forms. Some ECG devices directly output the ECG signal in digital vector format, while others draw the signal on paper or give results as an image. ECG images drawn on paper are usually only visually

examined by the doctor, and detailed analysis is attempted with machine learning methods with low accuracy. In this study, a new approach is proposed to convert ECG images drawn on paper into signals. The proposed approach was used to convert ECG images recorded from COVID-19 and healthy subjects in an open source ECG image database, and the obtained ECG signals were analyzed in detail with signal processing methods and statistically compared between COVID-19 and healthy subjects. The proposed methodology contributes to both the examination and classification of ECG signals.

Keywords: COVID-19, Electrocardiography (Ecg), Machine Learning, Image-To-Signal Conversion

Presentation ID / Sunum No: 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000299997503

| 189

Dispepsili Hastaların Endoskopik Biyopsilerinde Gastrik Displazi Oranı

Uzman Mehmet Reşit Sönmez

T. C. Sağlık Bakanlığı Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Gastroenterolojik Cerrahi Kliniği

Özet: Giriş ve Amaç: Gastrik displazi mide kanseri gelişimi ile yakın ilişkili bir patolojidir. Bu çalışmanın amacı dispepsili olgularda midedeki prekanseröz lezyon olan displazi oranlarını belirlemektir. Materyal ve Metod: Çalışmada ağustos 2017 -Haziran 2021 tarihleri arasında dispepsi nedeni ile üst gastrointestinal sistem endoskopi yapılan ve alınan mide biyopsilerin histopatolojik değerlendirilmesinde displazi durumuna bakılan 876 hastanın (480 kadın, 396 erkek, yaş ortalaması 39,28, yaş aralığı 16-81) verileri retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Bu hastaların %2.05 de (18 hasta) displazi tespit edildi. Sonuç: Dispepsi nedeniyle üst gastrointestinal endoskopi yapılan hastalarda midenin prekanseröz lezyonu olan displazi saptanabilir. Bu çalışmada mide kanseri etyolojisinde rol oynayan helicobakter pylori gastrik displazili olgularda yükseklik saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dispepsi, Mide, Prekanseröz Lezyon, Displazi

Gastric Dysplasia Rate in Endoscopic Biopsies of Patients With Dyspepsia

Abstract: Introduction and Aim: Gastric diseases are closely related to the stomach. The aim of this study is to determine the dysplasia rates in the precancerous examination of the stomach in these cases diagnosed with dyspepsia. Materials and methods: The dyspepsia target was in the evaluation of gastrointestinal endoscopy and histopathological examination of the stomachs with dysplasia. Data of 876 targets (480 female, 396 male, 2017) mean age 39.28, age 16-81 were analyzed retrospectively. Results: Dysplasia was detected in 2.05% (18 patients). Conclusion: In the case of dyspepsia upper gastrointestinal endoscopy, dysplasia, which is a precancerous lesion of the stomach, can be detected. In this study, helicobacter, which plays a significant role in the etiology of gastric cancer, was elevated in patients with gastric dysplasia.

Keywords: Dyspepsia, Stomach, Precancerous Lesions, Dysplasi

Presentation ID / Sunum No: 601

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0973-724x

| 190

Gebelik İlişkili Atipik Hemolitik Üremik Sendrom Olgu Sunumu

Uzman Dr. Korhan Kollu
Konya Şehir Hastanesi

Özet: 30 yaşında kadın hasta gebeliğinin 35. haftasında karın ağrısı gelişmesi üzerine acil servise başvurmuş. HELLP (Hemolysis, elevated liver enzymes, and low platelet) sendromu düşünülmüş. Gebelik sezaryen ile sonlandırıldıktan sonra hasta kliniğimize yatırıldı. Hastanın normositer anemi, trombositopeni ve akut böbrek hastalığı olduğu ve periferik yaymasında şistozit, polikromazi görülmesi, direkt coombs testinin negatif, INR değerinin normal, haptoglobin seviyesinin düşük, LDH seviyesinin yüksek olması üzerine mikroanjiopatik hemolitik anemi lehine değerlendirildi ve trombotik trombositopenik purpura, hemolitik üremik sendrom ve atipik hemolitik üremik sendrom düşünüldü. Hastadan ADAMTS13 (a disintegrin and metalloproteinase with thrombospondin type 1 motif, member 13) için örnek alındıktan sonra terapötik plazma değişimi yapıldı. ADAMTS13 aktivite seviyesi >%10 olması ve tipik (kanlı ishal atakları) semptomlarının olmaması üzerine hastada öncelikle atipik hemolitik üremik sendrom tanısı düşünüldü. Daha önce atipik hemolitik üremik sendrom tanısı olmayan hastanın ilk atağının gebelikte olması ile de 'gebelik ilişkili atipik hemolitik üremik sendrom' olarak düşünülen ve literatürde oldukça nadir görülen bu vakayı sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Terapötik Plazma Değişimi, Atipik Hüs, Hemolitik Anemi

A Case Report of Pregnancy Related Atypical Hemolytic Uremic Syndrome

Abstract: A 30-year-old female patient was admitted to the emergency service with the development of abdominal pain in the 35th week of her pregnancy. HELLP (Hemolysis, elevated liver enzymes, and low platelet) syndrome was considered. After the pregnancy was terminated by cesarean section, the patient was admitted to our clinic. The patient was evaluated in favor of microangiopathic hemolytic anemia because of normocytic anemia, thrombocytopenia and acute kidney disease, schistosis, polychromasia in his peripheral smear, negative direct Coombs test, normal INR, low haptoglobin level, and high LDH level, and thrombotic thrombocytopenic purpura, hemolytic uremic syndrome and Atypical hemolytic uremic syndrome was considered. After sampling for ADAMTS13 (a disintegrin and metalloproteinase with thrombospondin type 1 motif, member 13) from the patient, therapeutic plasma exchange was performed. Since ADAMTS13 activity level was >10% and typical (bloody diarrhea attacks) symptoms were absent, the diagnosis of atypical hemolytic uremic syndrome was considered first. We aimed to present this very rare case in the literature, which was thought to be 'pregnancy-related atypical hemolytic uremic syndrome' due to the fact that the first attack of a patient who was not previously diagnosed with atypical hemolytic uremic syndrome was during pregnancy.

Keywords: Pregnancy, Therapeutic Plasma Exchange, Atypical Hus, Hemolytic Anemia

Presentation ID / Sunum No: 419**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-7689-4552**

| 191

Kronik Böbrek Hastalarında Hemodiyalizin Ölüm Kaygısı Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Duygu Felek¹, Uzman Dr. Onur İlkan Dinçer¹¹Sorgun Devlet Hastanesi***Corresponding author: Duygu Felek**

Özet: GİRİŞ: Ölüm kaygısı neredeyse her bireyde olan; doğumdan itibaren başlayarak hayat boyu devam eden bir korkudur. Ancak bazı bireylerde bu korku fizyolojik sınırları aşarak bireyler için hayatı olumsuz etkilemektedir. En çok yaşlı bireylerde karşımıza çıksa da kronik hastalıklarda da sık gözlenmektedir. Kronik böbrek hastalığına bağlı hemodiyaliz kardiyak mortalitesi oldukça yüksek olan kronik bir hastalıktır. Bu bireylerde hem sürekli hastaneye başvuru hem de ortak alanda bulunduklarından hemodiyaliz ünitelerinde diğer bireylerdeki mortaliteye şahit oldukları ölüm kaygısını artırabilir. Bunun tespiti için ölçekler geliştirilmiştir. En sık kullanılan ölüm anksiyete ölçeği bu tip hastaların değerlendirilebilmesine olanak sağlamaktadır. METOT: Çalışmamız Yozgat Sorgun Devlet hastanesinde hemodiyaliz öyküsü olan evre 5 kronik böbrek hastalarına ölüm kaygısı ölçeği uygulanarak yapılmıştır. 20 maddelik ölçek ile anksiyete düzeyi değerlendirilmiştir. Çalışmaya ayrıca 30 kontrol grubu dahil edilmiştir. BULGULAR: Çalışmaya alınan 60 hemodiyaliz, 30 kontrol grubundaki bireyler arasında yaş ve cinsiyet açısından anlamlı fark yoktu. Bu bireylere uygulanan ölüm kaygısı ölçeğinin sonuçlarına göre; hemodiyalize giren kronik böbrek hastalarında total puan $45,46 \pm 18,15$, kontrol grubunda ise total puan $24,13 \pm 17,01$ olarak hesaplandı. Analizde iki ortalama arası farkın önemlilik testi ve Ki-kare testi kullanıldı. Sonuçta hemodiyaliz hastalarında ölüm anksiyetesi kontrol grubuna göre daha yüksek düzeyde saptandı ($p < 0,05$). SONUÇ: Kronik bir hastalık olan böbrek hastalığına bağlı hemodiyalizde mortalite oldukça yüksektir. Bu da bireylerde ölüm anksiyetesine sebep olmaktadır. Anksiyetenin erken tanısı beden sağlığı kadar ruhsal açıdan da sağlıklı bir yaşam sürmeleri için şarttır. Bireylerin beklenen surveyinde anksiyete ile yaşamasına izin verilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Hastalığı, Hemodiyaliz, Ölüm Kaygısı

Effect of Hemodialysis On Death Anxiety in Chronic Renal Patients

Abstract: INTRODUCTION: Death anxiety is present in almost every individual; It is a fear that starts from birth and continues throughout life. However, in some individuals, this fear goes beyond physiological limits and negatively affects life for individuals. Although it is mostly seen in elderly individuals, it is also frequently observed in chronic diseases. Hemodialysis due to chronic kidney disease is a chronic disease with a very high cardiac mortality. In these individuals, witnessing the mortality of other individuals in hemodialysis units, as they are constantly admitted to the hospital and being in the common area, may increase death anxiety. Scales have been developed to determine this. METHODS: Our study was carried out by applying the death anxiety scale to stage 5 chronic kidney patients with hemodialysis history in Yozgat Sorgun Hospital. Anxiety level was evaluated with a 20-item scale. In addition, 30 control groups were included in the study. RESULTS: There was no significant difference in terms of age and gender between the 60 hemodialysis and 30 control groups

included in the study. According to the results of the death anxiety scale applied to these individuals; The total score was calculated as 45.46 ± 18.15 in chronic kidney patients undergoing hemodialysis, and 24.13 ± 17.01 in the control group. Significance test of difference between two means and Chi-square test were used in the analysis. As a result, death anxiety was found to be higher in hemodialysis patients than in the control group ($p < 0.05$). **CONCLUSION:** Mortality is quite high in hemodialysis due to kidney disease, which is a chronic disease. This causes death anxiety in individuals. Early diagnosis of anxiety is essential for them to lead a mentally healthy life as well as physical health. Individuals should not be allowed to live with anxiety in the expected survey.

Keywords: Chronic Kidney Disease, Hemodialysis, Death Anxiety

Presentation ID / Sunum No: 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8737-9460

| 193

Sağlık Turizmi Hastalarına Uygulanacak Saç Ekimi Tedavilerinin Veri Madenciliği Yöntemleri İle Tahmin Edilmesi

Araştırmacı Songül Yener¹, Dr. Öğretim Üyesi İlker Köse¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Songül Yener

Özet: Sağlık turizmi için farklı ülkelerden gelen hastalara yapacakları ziyaret öncesinde iyi hazırlanmış bir tedavi planı sunulmalıdır. Tedavinin hizmet sunumu sırasında ani bir şekilde değiştirilmesi hastalarda güven, zaman ve maliyet kaybına neden olabilmektedir. Tedavi planlarının hazırlanma aşamasında insan kaynaklı hataların payı olabilmektedir. Bu hataları minimize etmek için chatbotlar kullanılmaya başlanmıştır. Bu çalışmanın amacı, sağlık turizmi hastalarına uygulanacak tedavilerin (graft sayısı vb.) makine öğrenmesi yöntemleri ile tahmin edilmesi ve chatbot kullanımı ile maliyet analizi yapılmasıdır. Öğrenme veri seti (N = 998) saç ekim merkezinin çağrı merkezinden alınan anonimleştirilmiş görüşme kayıtlarından elde edilmiştir. Veri seti üzerinde tahminsel analiz yöntemleri içerisinde 6 farklı algoritma (Support Vector Machine, Randomforest, J48, Tree Ensemble, Gradient Boosted Trees, AdaBoostM1) üzerinde çalışılmış ve daha sonra ZeroR algoritması ile kıyaslama yapılmıştır. Algoritmaların doğruluk oranları %26 ile %100 arasında değişiklik göstermektedir. Bu çalışma, makine öğrenimi yöntemlerinin özellikle sağlık turizmi alanında hastalara uygulanacak tedavi planlarında önemli bir etki yaratacağını gösteren ilk örneklerden biridir.

Anahtar Kelimeler: Veri Madenciliği, Sağlık Bilişimi, Sağlık Turizmi

Estimating Hair Transplant Treatments to Be Applied to Health Tourism Patients by Data mining Methods

Abstract: Patients from different countries for health tourism should be presented with a well-prepared treatment plan before their visit. A sudden change in treatment during service delivery may cause loss of confidence, time and cost in patients. Human errors may have a share in the preparation of treatment plans. Chatbots have been used to minimize these errors. The aim of this study is to estimate the treatments (number of grafts, etc.) to be applied to health tourism patients with machine learning methods and to make cost analysis using chatbot. The learning data set (N = 998) was obtained from the anonymized call records taken from the call center of the hair transplant center. Six different algorithms (Support Vector Machine, Randomforest, J48, Tree Ensemble, Gradient Boosted Trees, AdaBoostM1) among predictive analysis methods were studied on the data set, and then comparisons were made with the ZeroR algorithm. The accuracy rates of the algorithms vary between 26% and 100%. This study is one of the first examples showing that machine learning methods will have a significant impact on the treatment plans to be applied to patients, especially in the field of health tourism.

Keywords: Data Mining, Health Informatics, Health Tourism

Presentation ID / Sunum No: 392**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-3283-3587**

| 194

Septik Şokta Periferik Ven ve Arteriyel CO₂ Parsiyel Basınç Farkının Doku Hipoperfüzyonunu Göstermedeki Rolü

Uzman Dr. Yasemin Bozkurt Turan

Marmara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı,
Yoğun Bakım Bilim Dalı

Özet: Amaç Septik şoku olan ve olmayan (kontrol grubu) yoğun bakım hastalarında, santral veno-arteriyel CO₂ parsiyel basınç farkı ($\Delta P v-aCO_2$) ile periferik veno-arteriyel CO₂ parsiyel basınç farkı ($\Delta P p-aCO_2$) ölçüldü. İki ölçüm arasında istatistiksel bir fark olup olmadığı araştırıldı. Ayrıca günlük pratikte kullanılan SOFA, APACHE II, laktat, C-reaktif protein(CRP) ve prokalsitonin prognoz açısından gruplar arasında karşılaştırıldı. Metod Septik şoku olan ve olmayan (kontrol grubu) 18 yaş üstü yoğun bakım hastaları çalışmaya alındı. Hastaların juguler santral venöz kateterlerinden, arteriyel kateterlerinden ve periferik venöz kateterlerinden kan gazı örnekleri alındı ve analiz edildi. Çalışma prospektif, ilaç dışı klinik araştırma olarak tasarlandı. Bulgular Çalışmaya alınan 53 hastanın 28'inde septik şok vardı; geriye kalan 25 hasta septik şoku olmayan kontrol grubunu oluşturdu. SOFA, APACHE II, laktat, CRP ve prokalsitonin medyan değerleri septik şoklu hastalarda septik şoku olmayan hastalara göre anlamlı olarak daha yüksekti ($p<0.05$). Septik şoklu hastalarda $\Delta P v-aCO_2$ mmHg (SS:7.0 (4.5 – 9.0) - NS:5.5 (4.0 – 8.0)) ve $\Delta P p-aCO_2$ mmHg (SS:9.0 (2.5 – 13.0) - NS:8.0 (3.0 – 11.0)) septik şoku olmayan hastalardan daha yüksekti, ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p>0.05$). Septik şoklu hastalarda $\Delta P v-aCO_2$ ve $\Delta P p-aCO_2$ eğri atındaki alan (EAA) değerleri sırasıyla 0,61 (0,37 – 0,84) ve 0,57 (0,33 – 0,81) idi. Karbon dioksit gapleri, yoğun bakım ünitesi mortalitesini tahmin etmede istatistiksel olarak anlamlı bir fark göstermedi ($p=0.802$). Sonuç Septik şoku olan ve olmayan her iki hasta grubunda, $\Delta P v-aCO_2$ ve $\Delta P p-aCO_2$ açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. Bu da $\Delta P v-aCO_2$ yerine daha pratik olan $\Delta P p-aCO_2$ 'yi kullanabileceğimizi düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Septik Şok, CO₂ Parsiyel Basınç, Hipoperfüzyon

the Role of Peripheral Vein and Arterial CO₂ Partial Pressure Difference in Demonstrating Tissue Hypoperfusion in Septic Shock

Abstract: Objective Central veno-arterial CO₂ partial pressure difference ($\Delta P v-aCO_2$) and peripheral veno-arterial CO₂ partial pressure difference ($\Delta P p-aCO_2$) were measured in intensive care patients with and without septic shock (control group). It was investigated whether there was a statistical difference between the two measurements. In addition, SOFA, APACHE II, lactate, serum C-reactive protein(CRP), and procalcitonin, which are used in daily practice, were compared between the groups in terms of prognosis. Methods Intensive care patients over 18 years of age with and without septic shock (control group) were included in the study. Blood gas samples were obtained from the patients' jugular central venous catheters, arterial catheters, and peripheral venous catheters and analyzed. The study was designed as a prospective, non-drug clinical trial. Results Of the 53 patients included in the study, 28 had septic shock; the remaining 25 patients formed the control group without septic shock. Median values of SOFA, APACHE II, lactate, CRP, and procalcitonin were significantly higher in

patients with septic shock than in patients without septic shock ($p < 0.05$). Patients with septic shock had higher ΔP v-aCO₂ mmHg (SS:7.0 (4.5 – 9.0) vs. NS:5.5 (4.0 – 8.0)) and ΔP p-aCO₂ mmHg (SS:9.0 (2.5 – 13.0) vs. NS:8.0 (3.0 – 11.0)) than in patients without septic shock; however, this difference was not statistically significant ($p > 0.05$). The area under the curve (AUC) values of ΔP v-aCO₂ and ΔP p-aCO₂ were 0.61 (0.37 – 0.84) and 0.57 (0.33 – 0.81), respectively, in patients with septic shock. Carbon-dioxide gaps showed no statistically significant difference in predicting ICU mortality ($p = 0.802$). Conclusion There was no statistically significant difference in terms of ΔP v-aCO₂ and ΔP p-aCO₂ in both patient groups with and without septic shock. This suggests that we can use the more practical ΔP p-aCO₂ instead of ΔP v-aCO₂.

Keywords: Septic Shock, CO₂ Partial Pressure, Hypoperfusion

Presentation ID / Sunum No: 697**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-4313-6608**

| 196

¹ Ay- 12 Yaş Arasındaki Çocuklarda İdrar Yolu Enfeksiyonu Lokalizasyonunda ve Vezikoüreteral Reflü Hastalığında Trombosit İndekslerinin Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Halil Değirmencioğlu¹, Prof.Dr. Sadi Türkay²¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi²Özel Muayenehane

*Corresponding author: Halil Değirmencioğlu

Özet: GİRİŞ: İdrar yolu enfeksiyonu (İYE), yenidoğan dönemi de dahil çocukluk çağında sık tanı konulan, ciddi mortalitesi ve morbiditesi olan enfeksiyon hastalıklarından biridir. Hızlı tanı yaklaşımları ile birlikte etkin antibiyotik kullanımı İYE'nin mortalitesini giderek azaltmaktadır. Lokalizasyonuna göre İYE'nin üst ve alt şeklinde sınıflandırılması, tedavi şeklinde ve sonraki dönemdeki takibinde önemlidir. İYE tanısının konulmasında klinik bulgular ile birlikte çeşitli laboratuvar testleri kullanılmaktadır. Bu çalışmada, İYE'nin lokalizasyonu ve Vezikoüreteral reflü (VUR) hastalığında Mean Platelet Volume (MPV, ortalama trombosit hacmi) ve diğer trombosit indekslerinin rolünü araştırmayı amaçladık. MATERYAL VE METOD: Fatih Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalında Ocak 2002 ile Aralık 2006 tarihleri arasında İYE tanısı alan, yaşları 1 ay ile 12 yaş arasında değişen 158 çocuk hasta retrospektif olarak çalışmaya alındı. Hastalara ait klinik bulgularına, laboratuvar tetkiklerine, aldıkları tedavi yöntemlerine göre İYE, üst (akut piyelonefrit) ve alt (akut sistit) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Kontrol grubuna ait veriler 142 sağlıklı çocuğa ait dosyadan elde edildi. Elde edilen veriler istatistiksel açıdan değerlendirildi. BULGULAR: Hastaların %60'ında üst İYE, %40'ında alt İYE saptandı. Üst İYE'li olgularda MPV değeri istatistiksel olarak alt İYE'ye göre anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0.001$). VUR tanısı olan hastalarda, VUR olmayanlara göre MPV ve beyaz küre (BK) sayısı değerleri istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0,05$). MPV değeri ≥ 7.9 fL olması, İYE'de üst İYE olduğunu göstermedeki sensitivitesi %41, spesifitesi %84 olarak bulundu (Pozitif prediktif değeri: %80 (%69–91), negatif prediktif değer %50 (%41–59), odds oranı: 4.2). SONUÇ: MPV'nin İYE tanısında lokalizasyonu belirlemede değerli bir belirteç olabileceği saptandı. MPV değerinin yüksek olmasının üst İYE'yi göstermedeki sensitivitesi düşük iken, MPV değerinin düşük olması üst İYE olmadığını göstermedeki spesifitesi yüksektir. Üst İYE olan hastalarda MPV ve BK yüksek ise bu hastalarda VUR hastalığı şüphelenmeli ve ileri tetkik yapılması gerekliliği açısından önemli olabileceği sonucuna ulaşıldı. ("1 ay- 12 yaş Arasındaki Çocuklarda İdrar Yolu Enfeksiyonu Lokalizasyonunda ve Vezikoüreteral reflü hastalığında Trombosit İndekslerinin Rolü" başlıklı bu çalışma, birinci yazarın Fatih Üniversitesi'nde yayınlanan Doktora Tezinden hazırlanmıştır.)

Anahtar Kelimeler: Çocuk, İdrar Yolu Enfeksiyonu, Vezikoüreteral Reflü, Trombosit İndeksi

Role of Platelet Indices in Urinary Tract Infection Localisation and Vesicoureteric Reflux Disease in Children Aged 1 Month to 12 Years

Abstract: INTRODUCTION: Urinary tract infection (UTI) is frequently diagnosed in children including newborns and involves high mortality and morbidity rates. Effective antibiotic use along with fast diagnostic approaches increasingly diminishes mortality in UTI. Classification of UTI as upper and lower depending on its localisation is important in its mode of treatment and subsequent follow-up. Together with clinical findings, various laboratory tests are used in diagnosing UTI. In this study, we aimed at investigating the role of Mean Platelet Volume (MPV) and other platelet indices in the localisation of UTI and Vesicoureteral Reflux (VUR) disease. MATERIALS AND METHODS: The study retrospectively included 158 child patients aged 1 month to 12 years who were diagnosed with UTI at the Department of Paediatrics in Fatih University Medical School Hospital between January 2002 and December 2006. The patients were divided into two groups according to their clinical findings, laboratory tests and treatment methods as lower UTI (acute pyelonephritis) and upper UTI (acute cystitis) patients. Data on the control group were obtained from the files of 142 healthy children. The data obtained were evaluated statistically. RESULTS: Of the patients, 60% had upper UTI and 40% lower UTI. The MPV values were found statistically significantly higher in upper UTI cases than in lower UTI cases ($p < 0.001$). The MPV and white blood cell (WBC) values were found statistically significantly higher in the patients diagnosed with VUR than in those free of VUR. An MPV value ≥ 7.9 fL showed that the UTI was an upper UTI with 41% sensitivity and 84% specificity (Positive predictive value: 80% (69–91%), negative predictive value: 50% (41–59%), odds ratio: 4.2). CONCLUSION: MPV was found to be a valuable marker in determining the localisation when diagnosing UTI. While a high MPV value has a low sensitivity in showing the presence of upper UTI, a low MPV value has a high specificity in showing the absence of upper UTI. It was concluded that if MPV and WBC are high in patients with UTI, the presence of VUR disease should be suspected and further tests may be required in these patients. (This study titled “Role of Platelet Indices in Urinary Tract Infection Localisation and Vesicoureteric Reflux Disease in Children Aged 1 month to 12 Years” was prepared based on the Doctorate Thesis of the first author, which was published in Fatih University.)

Keywords: Child, Urinary Tract Infection, Vesicoureteric Reflux, Platelet Index

Presentation ID / Sunum No: 695

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 198

26 Haftalık Gebede Acil Sinüs Valsalva Anevrizması Rüptürü Onarımı Sonrası Gelişen Ards Yönetimi

Uzman İpek Bostancı

SBÜ Bakırköy Dr Sadi Konuk Eah Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet: Sinüs valsalva anevrizması (SVA) nadir görülen ve çoğunlukla konjenital olan bir patolojidir. Asemptomatik hastalar ekokardiyografik olarak tanı alabileceği gibi, kardiyak boşluklardan birine fistülize ya da rüptüre olarak gürültülü bir tablo ile de tanınabilir. Bizim hastamız 22 yaşında 26 haftalık gebe iken dispne, göğüs ağrısı sebebi ile dış merkez bir hastanede tetkik edilirken senkop geçirip, sonrasında tarafımıza sevk edilmiştir. Sinüs valsalva rüptürü şüphesi ile acil olarak ameliyata alınana hasta geldiğinde, orotrakeal entübe, kardiyojenik şokta, desatüre, hipotansif ve taşikardik idi. Hastanın perop dönemde entübasyon tüpü içinden bol miktarda akciğer ödemi sıvısı aspire edildi. Hasta kardiyopulmoner baypas makinasına bağlanana kadarki sürede desatüre seyretti. Cerrahi ekip tarafından aortotomi sonrası sağ koroner tüberkül komşuluğunda rüptüre bir anevrizma kesesi görüldü, sakküler anevrizma kesesi temizlenerek aortik ve sağ atriyal tarafta dikildi. Hastaya perop 4 ünite eritrosit süspansiyonu, 4 ünite taze donmuş plazma ve 4 ünite trombosit süspansiyonu verildi. Peroperatif arteriyel kan gazı takiplerinde derin metabolik asidozun gerilediği görüldü. Hasta orotrakeal entübe olarak dopamin, dobutamin ve adrenalın infüzyonu altında kalp damar cerrahisi yoğun bakıma alındı. Yoğun bakım takiplerinde inotropik ve vazopresör ajan ihtiyacı azalan hastanın mekanik ventilasyonda yüksek oksijen konsantrasyonlarına ihtiyacı devam etti. Post op 2. günde mekanik ventilasyonda horowitz indeks skoru (HİS) 150'nin altında, %100 oksijen konsantrasyonu ihtiyacı devam eden hastanın, hemodinamik bulgularının da yeterli olması nedeniyle recruitment manevrası (RM) uygulama kararı alındı. Hastaya sabit sabit sürücü basıncı ve sabit tidal volüm ile artan düzeyde PEEP uygulanarak RM yapılarak fiO2 düzeyi %65'e düşürüldü. Takiplerinde HİS'lerinin yükselmeye başladığı görüldü. 24 saat sonrasında, daha düşük basınçlarla olacak şekilde tekrar RM yapılan hastanın takiplerinde fiO2 konsantrasyonları %50'lerin altına indirildi. Mekanik ventilasyon desteği basınçları ve oksijen ihtiyacı azalan hasta sedasyon desteği azaltılarak Cmap modunda bir gün takip edildikten sonra postoperatif +/- günde ekstübe edildi. Takiplerinde tüm vital parametreleri stabil seyreden hasta postoperatif 7. Günde yoğun bakımdan taburcu edildi.

Anahtar Kelimeler: Ards, Recruitment Manevrası, Sinüs Valsalva Anevrizması

Ards Management After Repair of Emergent Sinus Valsalva Aneurysm At 26 Weeks Pregnancy

Abstract: Patients with Sinus valsalva aneurysm (SVA) can be diagnosed echocardiographically or as fistulized or ruptured one of the cardiac cavities. Our patient, 22 years old and 26 weeks pregnant, had syncope while being examined in an external hospital due to dyspnea and chest pain and was referred to us afterwards. When the patient was admitted to the emergency operation with the suspicion of sinus valsalva rupture, he was orotracheal intubated, in cardiogenic shock, desaturated, hypotensive and tachycardic. A large amount of pulmonary edema fluid was aspirated through the intubation tube during the patient's perioperative period. The patient remained desaturated until he was connected to the

cardiopulmonary bypass machine. A ruptured aneurysm sac was seen adjacent to the right coronary tubercle after aortotomy by the surgical team, the saccular aneurysm sac was cleaned and sutured on the aortic and right atrial sides. The patient's need for inotropic and vasopressor agents decreased in the intensive care follow-ups, and the need for high oxygen concentrations in mechanical ventilation continued. Recruitment maneuver (RM) was decided because the patient's Horowitz index score (HIS) was below 150 on mechanical ventilation and the need for 100% oxygen concentration continued on the 2nd post op day, and the hemodynamic findings were sufficient. FiO₂ level was reduced to 65% by performing RM by applying increasing level of PEEP with constant hard drive pressure and constant tidal volume to the patient. In the follow-ups, it was observed that HIS started to increase. The patient, whose mechanical ventilation support pressures and oxygen demand decreased, was followed up for one day in Cpap mode with reduced sedation support, and was extubated on the 4th day postoperatively. The patient, whose vital parameters were stable in the follow-ups, was discharged from the intensive care unit on the 7th postoperative day.

Keywords: Ards, Recruitment Maneuver, Sinus Valsalva Aneurysm

Presentation ID / Sunum No: 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6923-4137

| 200

A Case of Confusing Adnexal Mass Eventually Diagnosed As Seromucinous Adenofibroma.

Dr. Cenk Mustafa Güven¹, Dr. Zerrin Avul²

¹Özel İzmir Can Hastanesi

²Özel Kayseri Eeciyes Hastanesi

*Corresponding author: Cenk Mustafa Guven

Özet: Ovarian seromucinous cyadenomas and adenofibromas tumors are relatively rare tumors which had been introduced as a new category of ovarian neoplasms in the recent 2014 World Health Organization (WHO) Classification of Tumours of the Female Reproductive Organs. These tumors consist of epithelial and stromal elements. Because of its solid-cystic multiloculated gross nature, it may be difficult to differantiate from malignancy preoperatively. We present here a case of young woman with complex ovarian mass eventually diagnosed as a serous mucinous adenofibroma with frozen section. Patients postoperative course was excellent and she was discharged on two days after surgery. At one-year follow-up examination patients had no symptom or left adnexal pathology.

Anahtar Kelimeler: Ovarian Complex Mass, Seromucinous Adenofibroma

A Case of Confusing Adnexal Mass Eventually Diagnosed As Seromucinous Adenofibroma.

Abstract: Ovarian seromucinous cyadenomas and adenofibromas tumors are relatively rare tumors which had been introduced as a new category of ovarian neoplasms in the recent 2014 World Health Organization (WHO) Classification of Tumours of the Female Reproductive Organs. These tumors consist of epithelial and stromal elements. Because of its solid-cystic multiloculated gross nature, it may be difficult to differantiate from malignancy preoperatively. We present here a case of young woman with complex ovarian mass eventually diagnosed as a serous mucinous adenofibroma with frozen section. Patients postoperative course was excellent and she was discharged on two days after surgery. At one-year follow-up examination patients had no symptom or left adnexal pathology.

Keywords: Ovarian Complex Mass, Seromucinous Adenofibroma

Presentation ID / Sunum No: 682

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0794-1239

| 201

Acil Servise Başvuran Endokrin Acil Vakalarının Retrospektif Analizi

Uzman Dr. Mehmet Göktuğ Efgan

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Diyabetes mellitus, tiroid hastalıkları ve adrenal bez ile hipofiz bezi hastalıkları acil servise başvuru sebebi olan ve mortalite ile sonuçlanabilen endokrin acillerdir. Bu hastalıklardan diyabetes mellitus acilleri olan diyabetik ketoasidoz ve hipoozmolar koma kan şekeri yüksekliği ile hızlıca tanısı akla gelebilen hastalıklar iken diğer tanılarda acil servis şartlarından zorluklar meydana gelebilmektedir. Bu çalışmadaki amacımız acil serviste endokrinolojik aciller sebepli takip edilen hastaların retrospektif incelenmesidir. Materyal metod: Bu çalışma retrospektif gözlemsel bir çalışmadır. Üniversite yerel etik kurulundan onay alınmıştır. Çalışmaya erişkin yaş ve acil serviste endokrin acil tanılarında bir tanesi düşünülerek Endokrinoloji birimine konsulte edilen tüm hastalar dahil edilmiştir. Bu hastaların sistem üzerinden başvuru şikayeti, laboratuvar özellikleri, tanıları ve yatış süreleri, servis- yoğun bakım yatışları ve sonlanım bilgilerine ulaşıp veri kayıt formuna not edilmiştir. Tüm veriler istatistiksel analiz için kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya toplam 55 hasta dahil edilmiş olup 32'si kadındı. Hastaların yaş ortalaması 57±20 idi. Hastaların 39'u ayaktan başvurmuş olup 16 tanesi 112 tarafından ambulans ile getirilmişti. En sık başvuru semptomları karın ağrısı (%22), bulantı kusma (20) ve halsizlik (%14,5). En sık başvuru tanılar Diyabetik ketoasidoz (%25,5), hiperglisemi (%25,5) ve hipoglisemiydi (%16,4). Hastaların 22'si (%40) servise, 17'si (%31) yoğun bakım ünitesine yatırılmış. Hastaların 50'si hastaneden taburcu olurken 5'i vefat etmiştir. Hastaların acil servise başvuru şekli taburculuk, servis yatışı ve yoğun bakım yatışı açısından karşılaştırıldığında, istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuş olup bu farklılık 112 ambulansı ile getirilen hastaların yüksek yoğun bakım yatışı oranı ve düşük taburculuk oranından kaynaklanmaktadır. Ancak hastaların başvuru şekline göre karşılaştırıldığında, başvuru şikayetleri, geliş tanıları ve sonlanımları arasında anlamlı fark bulunmadı. Sonuç: Acil servise karın ağrısı, bulantı, kusma ve halsizlik şikayetleri ile başvuran hastalarda endokrin aciller akla gelmelidir. Bu hasta grubundan 112 ile getirilenlere servis ve yoğun bakım yatışı ihtiyacı açısından dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Endokrin Acil, Dka

Retrospective Analysis of Endocrine Emergency Cases Admitted to the Emergency Department

Abstract: Background: Diabetes mellitus, thyroid diseases, and adrenal gland and pituitary gland diseases are endocrine emergencies that are the reason for admission to the emergency department and may result in mortality. Diabetic ketoacidosis and hypoozmolar coma, which are diabetes mellitus emergencies, are diseases that can be quickly diagnosed with high blood sugar, while difficulties may arise from emergency room conditions in other diagnoses. Our aim in this study is to retrospectively analyze the endocrine emergencies admitted to the emergency department. Method: This study is a retrospective observational study. Approval was obtained from the local ethics committee of the university. All patients who were consulted to the Endocrinology unit, considering one of the endocrine emergencies in the emergency room and adult age, were included in the study. The complaints of these patients, their laboratory characteristics, diagnoses and length of stay, hospitalizations in the intensive

care unit and outcome information were accessed through the system and recorded in the data record form. All data were used for statistical analysis. Results: A total of 55 patients were included in the study, 32 of which were women. The mean age of the patients was 57 ± 20 . 39 of the patients applied as outpatients and 16 of them were brought by ambulance by 112. The most common symptoms at presentation were abdominal pain (22%), nausea and vomiting (20) and fatigue (14.5%). The most common admission diagnoses were diabetic ketoacidosis (25.5%), hyperglycemia (25.5%) and hypoglycemia (16.4%). Of the patients, 22 (40%) were hospitalized in the ward, and 17 (31%) in the intensive care unit. While 50 of the patients were discharged from the hospital, 5 died. When the way of admission of the patients to the emergency room was compared in terms of discharge, service admission and intensive care admission, a statistically significant difference was found, and this difference was due to the high intensive care admission rate and low discharge rate of the patients brought by 112 ambulance. However, when the patients were compared according to the way they applied, no significant difference was found between their complaints, admission diagnoses and outcomes. Conclusion: Endocrine emergencies should be considered in patients who present to the emergency department with complaints of abdominal pain, nausea, vomiting and fatigue. Care should be taken in terms of the need for service and intensive care hospitalization for those brought by the 112 ambulance.

Keywords: Emergency Room, Endocrine Emergency, Dka

Presentation ID / Sunum No: 539**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-6823-5357**

| 203

Acil Serviste Ekokardiyografinin Tanıya Katkısı; Biküspit Aort Kapağında Kitleye Bağlı Ciddi Aort Stenozu

Uzman Dr. Cüneyt Arıkan¹, Uzman Dr. Osman Sezer Çınaroğlu¹¹İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Acil Tıp Kliniği, İzmir, Türkiye***Corresponding author: Cüneyt Arıkan**

Özet: Giriş: Aort stenozu(AS) aort kapağının(AV) sol ventrikülden(LV) aorta içerisine kanın sistolik ejeksiyonunu engelleyen yapısal anormallığıdır.Genç erişkinlerde en sık neden biküspid aort kapağı (BAV) veya kongenital kalp hastalıklarıdır.Yatak başı ultrasonografi (USG) acil serviste kritik hastaların tanısında klinisyenlere fayda sağlamaktadır.Bu bildiride efor dispnesi ile acil servise başvuran hastada yatak başı USG ile tanı konulan BAV'de hareketli kalsifiye kitleye sekonder ciddi AS olgusu sunulmuştur.Olgu Sunumu: 40 yaş kadın hasta acil servise son 10 gündür çabuk yorulma ve efor dispnesi şikâyetiyle başvurdu. Göğüs ağrısı olmamıştı, senkop öyküsü yoktu.Özgeçmişinde biküspit aort kapağı olduğunu belirtti, düzenli ilaç kullanmıyordu. 10 paket/yıl sigara içme öyküsü vardı. Vital bulguları; arteriyel tansiyon:120/70, nabız:123/dk, solunum sayısı:22/dk, oksijen saturasyonu:%100, ateş:36.9°C idi.Fizik muayenede aort odağında thrill ve oskultasyonda 5/6 sistolik üfürüm duyuldu. Ortopnesi ve pretibial ödemi yoktu, solunum sesleri olağandı.Elektrokardiyogramda(EKG) sinüs taşikardisi ve sol ventrikül hipertrofisi(LVH) bulguları izlendi.Yatak başı USG ile yapılan transtorasik ekokardiyografide(TTE) ejeksiyon fraksiyonu(EF)%65, konsantrik LVH, kalsifiye görünümde BAV'de kitleye sekonder ciddi AS(1cm²) görüldü.Laboratuvar tetkiklerinde troponin ve kütle CK-MB normal sınırlarda, brain natriuretik peptit:289ng/L saptandı.Hasta biküspit aort kapağında kitleye bağlı ciddi aort darlığı tanısı ile kardiyoloji servisine interne edildi ve konsey kararı ile cerrahi tedavi planlandı.Tartışma: AS gelişmiş ülkelerde koroner arter hastalığı ve HT'den sonra en sık görülen kardiyovasküler hastalıktır.BAV, romatizmal hastalıklar ve ileri yaş kalsifik AS için güçlü risk faktörleridir.Bizim olgumuzda da aort darlığı için saptanan risk faktörleri BAV ve sigara öyküsüydü.BAV'nin morbiditesi genç erişkinlikte yüksektir ve hastaların yaklaşık 1/4'ünde yaşamları boyunca ciddi kardiyovasküler hastalıklar ve ölüm gelişebilir.Bu nedenle komplikasyonlar gelişmeden önce BAV'ı teşhis etmek önemlidir. Bu vakada semptomatik şekilde acil servise başvuran hastada yatak başı USGde BAV'de hareketli kalsifiye kitlenin ciddi AS'ye (1 cm²) neden olduğu belirlendi.Literatürde bu hareketli oluşumların akut koroner sendroma da yol açtığı bildirilmiştir.Günümüzde ciddi AS için tek etkili tedavi aort kapak replasmanıdır.Bizim olgumuzda da konsey kararı sonrası cerrahi tedavi planlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aort Stenozu, Biküspit Aort Kapağı, Ekokardiyografi, Acil Servis, Yatak Başı Ultrasonografi

Contribution of Echocardiography to Diagnosis in Emergency Department; a Case of Serious Aortic Stenosis Secondary to Mass in the Bicuspid Aortic Valve

Abstract: Introduction: Aortic stenosis (AS) is a structural abnormality of the aortic valve (AV) that prevents systolic ejection of blood from the left ventricle (LV) into the aorta. The most common cause in young adults is bicuspid aortic valve (BAV). In this report, a case of severe AS secondary to a mobile calcified mass in BAV diagnosed by bedside USG in a patient who applied to the emergency department with exertional dyspnea is presented. Case Report: A 40-year-old female patient was admitted to the emergency department with complaints of fatigue and exertional dyspnea. There was no chest pain or syncope. She had a bicuspid aortic valve in her history, and she did not use medication. She had a 10 pack/year smoking history. Vital signs; blood pressure: 120/70, pulse: 123/min, respiratory rate: 22/min, oxygen saturation: 100%, fever: 36.9°C. Physical examination revealed a thrill in the aortic focus and a 5/6 systolic murmur on auscultation. Sinus tachycardia and left ventricular hypertrophy (LVH) findings were observed in the electrocardiogram (ECG). Transthoracic echocardiography (TTE) performed with bedside USG showed 65% ejection fraction (EF), concentric LVH, severe AS (1 cm²) secondary to the mass in BAV with calcified appearance. In laboratory tests, troponin and mass CK-MB were within normal limits, and brain natriuretic peptide: 289 ng/L was found. The patient was admitted to the cardiology service with the diagnosis of severe aortic stenosis and surgical treatment was planned. Discussion: AS is the most common cardiovascular disease in developed countries after coronary artery disease and HT. BAV, rheumatic diseases and advanced age are strong risk factors for calcific AS. In our case, the risk factors for aortic stenosis were BAV and smoking history. The morbidity of BAV is high in young adulthood, and about 1/4 of patients may develop serious cardiovascular disease and death during their lifetime. Therefore, it is important to diagnose BAV before complications develop. In this case, it was determined that a mobile calcified mass in BAV caused severe AS (1 cm²) in bedside USG in a patient who presented to the emergency department symptomatically.

Keywords: Aortic Stenosis, Bicuspid Aortic Valve, Echocardiography, Emergency Department, Bedside Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No: 595

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1756-0111

| 205

ADAMTS4, ADAMTS5 ve MMP9'un Kandaki Seviyelerinin Yüksekliği Diabetik Nöropatili Hastaların Sinir Hasarlarının Oluşmasında Etkili Midir ?

Ma.St. Kenan Elpe¹, Prof.Dr. Dilek Ülker Çakır²

¹Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Tıbbi Biyokimya A.B.D

²Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Tıbbi Biyokimya A.B.D.

***Corresponding author: Kenan Elpe**

Özet: Amaç; Bu çalışmanın amacı Diabetik Nöropatili hastalarda ADAM-TS4 VE ADAM-TS5'in ve MMP9 sinir hasarıyla ilişkisini gözlemlemektir. Araştırmada serumda ADAMTS4, ADAMTS5 ve MMP9 düzeylerinin belirlenmesinin ve etkilerinin hastalığın patogenezinin anlaşılmasındaki etkisi araştırılacaktır. Materyal ve yöntem: Bu araştırma Çanakkale 18 Mart Üniversitesi hastanesi nöroloji polikliniğine ayaktan başvurmış 55 yaş üstü bireyleri kapsayacaktır. Araştırmaya gebe ve laktasyon döneminde bulunan kadınlar, aktif enfeksiyon varlığı bulunan, periferik arter hastalığı öyküsü olan, anevrizmatik damar hastalığı öyküsü olan bireyler, geçici iskemik atak geçiren, son 1 yıl içerisinde derin ven trombozu veya herhangi bir trombotik atak geçiren bireyler, artrit öyküsü bulunan (Aktif veya Remisyonunda) ve malignite varlığı olanlar araştırmaya dahil edilmemiştir. Bu bağlamda 29 hasta ve 10 kontrol kullanılarak Eliza yöntemi ile kan örnekleri değerlendirildi. Bulgular: Araştırmamızın sonucuna göre kontrol grubuna kıyasla fark görülmekle birlikte hasta grubundaki ADAMTS4, ADAMTS5 ve MMP9 seviyelerinde istatistiki olarak anlamlı bir değişiklik gözlenmedi. Sonuç: Mevcut veriler ışığında ADAMTS4, ADAMTS5 ve MMP9'un nöropatik ağrıyla ilişkisinin aydınlatılabilmesi için daha büyük bir hasta grubunda çalışmaya ihtiyaç olacağı tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: ADAMTS4, ADAMTS5, MMP9, Diabetik Nöropati

**Are High Blood Levels of ADAMTS4, ADAMTS5, and MMP9 Effective in the Occurrence of
Nerve Damage in Patients With Diabetic Neuropathy'**

Abstract: Aim; The aim of this study is to observe the relationship between ADAM-TS4 and ADAM-TS5 and MMP9 nerve damage in patients with Diabetic Neuropathy. In this study, the effect of determination of ADAMTS4, ADAMTS5 and MMP9 levels in serum and their effects on understanding the pathogenesis of the disease will be investigated. Material and method: This research will include individuals over 55 years of age who applied to the neurology outpatient clinic of Çanakkale 18 Mart University Hospital. Women who are pregnant and lactating, have active infection, have a history of peripheral artery disease, have a history of aneurysmatic vascular disease, have had a transient ischemic attack, have had a deep vein thrombosis or any thrombotic attack in the last 1 year, have a history of arthritis (Active or in Remission) and those with malignancy were not included in the study. In this context, blood samples were evaluated with the Eliza method using 29 patients and 10 controls. Results: According to the results of our study, although there was a difference compared to the control group, no statistically significant change was observed in the ADAMTS4, ADAMTS5 and MMP9 levels in the

patient group. Conclusion: In the light of the available data, it was determined that a larger patient group would be needed to clarify the relationship of ADAMTS4, ADAMTS5 and MMP9 with neuropathic pain.

Keywords: ADAMTS4, ADAMTS5, MMP9, Diabetic Neuropathy

Presentation ID / Sunum No: 618**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-0420-1913**

| 207

Adölesan Gebelikler ve Perinatal Sonuçlar: Bir Üçüncü Basamak Hastane Deneyimi

Uzman Dr. Çiğdem Kunt İşgüder

Şehit Prof. Dr. İlâhn Vaeank Sancaktepe Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı adölesan gebelerin maternal, fetal ve erken neonatal sonuçlarını araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Şubat 2018 ve Mart 2022 yılları arasında antenatal takibi ve doğumu gerçekleşmiş adölesan gebelerin sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: Bu tarihler arasında toplam doğum sayısı 17862 olarak tespit edilmiştir. Adölesan gebelerin sayısı 1503 (%8,4) olarak belirlenmiştir. Adölesan gebelerin ortalama maternal yaşının $18,20 \pm 0,98$ (14-19) ve çoğunluğunun (%70,5) nullipar olduğu tespit edilmiştir. 637 (%42,4) adölesan gebenin mülteci olduğu saptanmıştır. Doğumdaki ortalama gebelik haftasının $39,0 \pm 2,0$ (25-43) olduğu ve doğumların %15,1'inde sezaryen ile gerçekleştiği ve en sık sezaryen endikasyonunun %29,5 oranı ile geçirilmiş sezaryen olduğu bulunmuştur. Adölesan gebelerin 26'sında maternal komplikasyonların geliştiği ve komplikasyonların uterin atoni (%30,7), plasentanin elle halas edilmesi (%23,1), rest plasenta (%15,4), 3. derece perineal laserasyon (%11,5), servikal laserasyon (%11,5) ve vajinal hematoma (%7,7) olduğu belirlenmiştir. Adölesan gebelerin %1,1'inde postpartum hemorajinin geliştiği, %2,3 'ünde kan transfüzyon gereksinimin olduğu bulunmuştur. SGA, <37 hafta preterm doğum, IUBK ve preeklampsinin görülme sıklığı sırasıyla %11,1, %5,8, %3 ve %1 olarak saptanmıştır. Yenidoğan doğum ağırlığı 3180 ± 545 (540-4800) gram ve yenidoğanların %8'inde NICU gereksinimi olduğu ve %1,7'sinde sefal hematoma, klavikula kırığı ve kaput suksedaneumun geliştiği saptanmıştır. Sonuç: Son yıllarda gerçekleşen mülteci akınları, Türkiye'de sosyo-ekonomik seviyesi düşük bir göçmen toplum oluşmasına ve adölesan gebeliklerde artışa neden olmuştur. Adölesan gebeliklerin olumsuz maternal, fetal ve erken neonatal sonuçlara neden olması sebebiyle adölesan gebeler yüksek riskli gebeler olarak değerlendirilmelidir. Adölesan gebelerin antenatal ve peripartum takiplerinin yüksek riskli gebelikler kategorisinde olması, istenmeyen gebelik sonuçlarını azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan Gebelik, Maternal Sonuçlar, Preterm Doğum.

Adolescent Pregnancies and Perinatal Outcomes: A Tertiary Care Hospital Experience.

Abstract: Objective: The aim of this study is to investigate the maternal and perinatal outcomes of adolescent pregnant. Materials and Methods: This is a retrospective study included 1503 adolescent pregnant who were followed up and gave birth in a tertiary hospital between February 2018 and March 2022. Results: The number of births between these dates was determined as 17862. The number of adolescent pregnant was defined as 1503 (8.4%). The mean maternal age of adolescent pregnant was 18.20 ± 0.98 (14-19) and most of them (70.5%) were nulliparous. It was determined that 637 (42.4%) adolescent pregnant were refugees. It was found that the mean week of gestation at delivery was 39.0 ± 2.0 (25-43). Of the 1503, 227 (15.1%) had a cesarean delivery, and the most common indication for cesarean delivery was previous cesarean section with a rate of 29.5%. The complications occurred in 26 adolescent pregnant, including uterine atony (30.7%), evacuation with manuel of placenta (23.1%), retained placental tissue (15.4%), 3rd degree perineal laceration (11.5%), cervical laceration (11.5%) and vaginal hematoma (7.7%). It was found that post-partum hemorrhage developed in 1.1% of

adolescent pregnant, and blood transfusion was required in 2.3% of them. The incidence of SGA, <37 weeks preterm birth, IUBK, and preeclampsia were determined as 11.1%, 5.8%, 3% and 1%, respectively. The mean newborn weight was 3180 ± 545 (540-4800) grams. It was found that 8% (121/1503) of the newborns required NICU and 1.7% (26/1503) of the newborns developed cephalohematoma, clavicular fracture and caput succedaneum. Conclusion: Refugee influxes in recent years have led to the formation of a low socio-economic immigrant society in Turkey and an increase in adolescent pregnancies. Adolescent pregnancies should be considered as high-risk pregnancies because adolescent pregnancies cause adverse maternal, fetal and early neonatal outcomes. The antenatal and peripartum monitoring should be conducted carefully so that unwanted outcomes could be eliminated.

Keywords: Adolescent Pregnancy, Maternal Outcomes, Preterm Birth.

Presentation ID / Sunum No: 586

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8132-6787, 0000-0002-3634-6850, 0000-0002-8732-4133

| 209

Ağır Hipokalemi ve Hipomagnezemi: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Fuat Kulaksız¹, Uzman Dr. Halil Emre Koyuncuoğlu¹, Dr. Batu Başaran¹

¹Ankara Dr. Nafiz Körez Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Fuat Kulaksız

Özet: Acil serviste sık karşılaşılan durumlardan birisi de elektrolit bozukluklarıdır. Çoğu elektrolit bozukluğunda elektrolit düzeyleri yerine bu bozukluğa neden olan problemi tedavi etmek çok önemlidir. Olgumuzda elektrolit bozukluklarında aile öyküsünün sorgulanmasının problemin kaynağını saptamak ve hastalığın prognozu açısından ne kadar önemli olduğunu göstermek istedik. Acil servise ellerinde ve ayaklarında güçsüzlük, uyuşma şikayeti ile başvuran 36 yaş erkek hastamızda hipokalemi, hipomagnezemi tespit edilmiş ve etiyolojiye yönelik anamnezi derinleştirildiğinde ailesindeki birçok kişide elektrolit bozukluğu olduğu öğrenilmiştir. Aile öyküsünden yola çıkaracak kalıtsal bir hastalık nedeni elektrolit bozukluğu olabileceği düşünülmüştür. Hastaya potasyum ve magnezyum replasman tedavisine acil serviste ivedilikle başlanmıştır. Takibinde bilinç bulanıklığı gelişmiş ve ardından bradikardisi derinleşen hastada kardiyak arrest durumu gelişmiştir. Kardiyopulmoner resüsitasyon sonrası spontan dolaşım bulguları saptanmayan hasta exitus kabul edilmiştir. Acil serviste elektrolit bozukluğu ile takip edilen hastalarda etiyoloji açısından aile öyküsüne hasta anamnezi detaylandırılmalı ve elektrolit bozukluklarında tedavi zaman kaybetmeden başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hipomagnezemi, Hipokalemi, Aile Öyküsü

Severe Hypokalemia and Hypomagnesemia: A Case Report

Abstract: Electrolyte abnormalities are one of the most common findings in the emergency department. In case of most electrolyte disorders, it is pivotal to treat the underlying problem rather than the electrolyte levels. In our case, we aimed to demonstrate the importance of obtaining a family history in electrolyte disorders in terms of determining the source of the problem and the prognosis of the disease. Hypokalemia and hypomagnesemia were detected in our 36-year-old male patient who presented to the emergency department with complaints of weakness and numbness in his hands and feet, and when his anamnesis for etiology was elaborated, it was revealed that a number of people in his family had electrolyte disorders as well. Based on the family history, it was thought that there might be an electrolyte disorder due to a hereditary disease. Potassium and magnesium replacement therapy was started immediately in the emergency department. During the course of the follow-up, the patient developed clouding of consciousness then bradycardia which lead to cardiac arrest. After cardiopulmonary resuscitation, no signs of spontaneous circulation were detected and the patient was declared dead. In patients who are followed up in the emergency department with electrolyte abnormalities, family history should be included in the patient's anamnesis in detail in terms of etiology and treatment of electrolyte disorders should be initiated without delay.

Keywords: Hypomagnesemia, Hypokalemia, Family History

Presentation ID / Sunum No: 661**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-7140-1010**

| 210

Akut Koroner Sendrom İle Başvuran Olası Tip 3 Spontan Koroner Diseksiyon Olgusu

Dr. Ceren Yağmur Doğru Yılmaz¹, Dr. Zehra Güven Çetin¹, Doç.Dr. Mustafa Çetin¹¹Ankara Şehir Hastanesi***Corresponding author: Yağmur Doğru Yılmaz**

Özet: Bu yazımızda, akut koroner sendrom (AKS) ile başvurup perkütan koroner girişim (PCI) sırasında oluşan anjiyografik görüntüler ile tip3 spontan koroner diseksiyon (SKD) düşündüğümüz bir olguyu sunduk. 56 yaş erkek hasta tipik göğüs ağrısı şikâyeti ile acil servisimize başvurdu. Hastanın yaşı dışında aterosklerotik risk faktörü yoktu. Troponini negatif, EKO'su normal olan hastaya USAP tanısıyla koroner anjiyografi yapıldı. LAD proksimalde %95 lezyon görüldü. LAD'nin diğer segmentleri, Cx ve RCA normaldi. LAD'ye PCI kararı verildi. Lezyonun LAD ostiumuna yakın olması nedeniyle LMCA'dan LAD lezyonunu kapsayacak şekilde 4.0x33mm DES implante edildi. 5.0x6mm NC balon ile POT yapıldı. Kontrol anjiyografide Cx ostiumunda diseksiyon ile uyumlu şüpheli görünüm izlendi. Daha sonra Cx ostiumundaki diseksiyonun belirginleştiği ve distale doğru ilerlediği izlendi. Cx akımının bozulması üzerine ikinci bir floppy tel ile Cx distaline geçildi ve balon anjioplasti yapıldı. Anjiyografide diseksiyonun Cx ve OM1 distaline doğru ilerlediği izlendi. Primer patolojinin SKD olduğu düşünülüp, EKG'de ST elevasyonu ve göğüs ağrısı olmaması nedeniyle işlem sonlandırıldı. Koroner yoğun bakım ünitesine alınan hastaya ASA, tikagrelor ve tirofiban infüzyonu uygulandı. EKO'sunda EF %35-40, 2-3 mitral yetmezliği saptandı. Takiplerinde ST elevasyonu ve göğüs ağrısı olmayan hastaya ek girişim yapılması düşünülmedi. Ayaktan kontrollerinde hastanın EKG'si normal olup göğüs ağrısı yoktu. Kontrol ekokardiyografisinde EF %50 ve 1 mitral yetmezliği saptandı. AKS ile başvuran risk faktörleri olmayan, izole bir koroner arter segmentinde lezyon saptanan hastalarda SKD mutlaka düşünülmelidir. Bu hastalarda temel tedavi medikal olup PCI'dan zorunlu olmadıkça kaçınılmalıdır. Tip1 ve çoğu tip2 SKD tanısı anjiyografi ile konulabilirken tip3 SKD tanısı için intrakoroner görüntüleme gerekmektedir. Günümüzde birçok merkezde özellikle acil şartlarda intrakoroner görüntüleme yapılamadığından AKS ile başvuran 50 yaş altı, aterosklerotik risk faktörleri olmayan hastalarda SKD düşünülmelidir. Bizim olgumuzda stenti LMCA'ya uzanacak şekilde implante etmemizin diseksiyonun LMCA'ya doğru uzanıp ölümcül olabilecek bir tablo ile karşılaşmamızı engellediğini düşünüyoruz. Bu vakada başlangıçta SKD'dan şüphelenip intrakoroner görüntüleme yapabilseydik bu tablo ile karşılaşmayacaktık.

Anahtar Kelimeler: Spontan Koroner Arter Diseksiyonu, Akut Koroner Sendrom

Presentation ID / Sunum No: 31**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-4597-5541**

| 211

Akut Tonsillofarenjit Vakalarında Acil Serviste Uygulanan İlk Doz İntravenöz Antibiyotığın Hastalık Seyrine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Serdar Yaşar¹, Dr. Öğretim Üyesi Ece Yiğit¹¹İstanbul Medipol Üniversitesi***Corresponding author: Ece Yiğit**

Özet: Amaç: Streptococcus pyogenes tonsillofarenjitin en sık bakteriyel etkenidir. Uygun ve hızlı başlanan antibiyotik tedavisiyle hastalık süresi kısaltmakta, bulaş azalmakta ve komplikasyonlar engellenmektedir. Çalışmamızda Streptococcus pyogenes'e bağlı tonsillofarenjit tanısı koyduğumuz hastalarda acil servisimizde uygulanan ilk doz intravenöz amoksisilin+klavulonik asit tedavisinin hastalık seyrini nasıl etkilediğini tespit etmeyi hedefledik. Yöntem: Çalışmamıza acil servisimize ve iç hastalıkları polikliniğimize üst solunum yolu enfeksiyonu semptomları ile başvuran, hızlı antijen testi ile streptokok antijenini pozitif tespit ettiğimiz ve Modifiye Centor Kriterlerine göre 2 puan ve üzerinde puan alan hastalar dahil edilmiştir. Başvuru anında ve 72 saat sonunda hemogram ve C-reaktif protein (CRP) düzeyleri ölçülmüştür. Hastalar başvuru anında ilk doz antibiyotığı 1000 mg amoksisilin+200 mg klavulonik asit olarak intravenöz olarak alıp sonrasında aynı antibiyotığın oral formunu 2x1 pozolojide kullananlar ve başvuru anında intravenöz antibiyotik uygulanmamış, aynı antibiyotik aynı pozolojide direkt olarak oral formda başlanmış olanlar olarak ikiye ayrılmıştır. İki grup arasında 72 saat sonunda bakılan lökosit, nötrofil ve CRP düzeyleri arasında anlamlı farklılık olup olmadığı araştırılmıştır. Bulgular: Yaş, cinsiyet ve başlangıç Centor skorları açısından gruplar arasında istatistiksel anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Başlangıç anı ve 72 saat sonrası karşılaştırıldığında iki grupta da lökosit, nötrofil ve CRP değerleri anlamlı olarak gerilemiştir ($p < 0,001$). Gruplar birbiri ile karşılaştırıldığında başlangıç anı ve 72 saat sonrasındaki değişim her üç parametre için de istatistiksel anlamlı olarak farklıdır ($p < 0,001$). Yalnızca oral tedavi alan grupta lökosit sayısındaki değişim medyan $1.4 \cdot 10^3/uL$, nötrofil sayısındaki değişim medyan $1.1 \cdot 10^3/uL$, ve CRP seviyesindeki değişim medyan 13.1 mg/L iken intravenöz tedavi alan grupta lökosit sayısındaki değişim medyan $3.6 \cdot 10^3/uL$, nötrofil sayısındaki değişim medyan $3.9 \cdot 10^3/uL$, CRP seviyesindeki değişim medyan 39.1 mg/L 'dir. Sonuç: Benzer klinik durumda olan hastalardan ilk doz antibiyotik tedavisini başvuru anında acil serviste alan hastaların yalnızca oral antibiyotik kullanan hastalara göre 72 saatin sonunda enfeksiyona bağlı yükselen laboratuvar parametrelerinde anlamlı olarak daha fazla düşüş olduğunu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Farenjit, Antibakteriyel Ajanlar, Acil Tedavi

Presentation ID / Sunum No: 712

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 212

Ameliyathane Bekleme Alanında Hastaların Cerrahi Korku ve Anksiyete Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Literatür İncelemesi

Araştırmacı Serpil Çağlıyan Payas1

Doğu Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü,
Mağusa Kuzey Kıbrıs

Özet: Cerrahi girişimler; hasta için hem fizyolojik hem de psikolojik bir travma olmakla birlikte hastalarda %60-80 oranında ameliyat öncesi anksiyete ve korku geliştirmektedir. Bu durum hastalarda daha fazla komplikasyon gelişmesine, hasta memnuniyetini olumsuz yönde etkileyerek iyileşme ve hastanede kalış sürelerinin uzmasına, iş gücü ve maddi kayıpların artmasına neden olmaktadır. Hastaların ameliyat odalarına alınmadan önce hazırlıklarının tamamlandığı ameliyathane bekleme alanları, hastalar için soğuk, bilinmez ve ürkütücü olabilmektedir. Sağlık çalışanları, işleyişteki yoğunluk veya personel eksikliği gibi nedenlerle, yeni bir ortamı deneyimleyen hastalara bazı durumlarda gereken zamanı ayıramamaktadırlar. Hastalar, bilgilendirme ve ilgi gereksinimlerinin yüksek düzeyde olduğu bu ortamlarda kendilerini güvensiz ve değersiz hissedebilmekte ve dolayısıyla korku ve anksiyeteleri artabilmektedir. Preoperatif dönemde hastaların, intraoperatif risklerini en aza indirmek ve postoperatif dönemde daha iyi sonuçlara sahip olabilmelerini sağlamak için kapsamlı şekilde değerlendirilmeleri cerrahi hemşirelerinin temel sorumlulukları içerisinde. Literatür incelendiğinde; hastaların perioperatif dönemde yaşadıkları korku ve anksiyete durumlarıyla ilgili birçok çalışma olmasına rağmen, cerrahi girişimden bir adım önceki evre olan ameliyathane bekleme alanlarında yaşamış oldukları korku ve anksiyete düzeylerine ilişkin az sayıda çalışmaya rastlanmıştır ve çalışma sonuçlarında ameliyathane bekleme alanlarında hastaların korku ve anksiyetelerinin daha da arttığı bildirilmiştir. Ameliyathane bekleme alanında hastaların karşılaştıkları güçlükler, yaşadıkları korku ve anksiyete durumlarının araştırılması; hastaların yaşadıkları zorlukları aşmaları ve anksiyetelerinin azaltılmasında, hemşirelik bakım hizmeti kalitesinin ve hasta memnuniyetinin artırılmasında önemli rol oynayacağından bu alanda yapılacak daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: : Cerrahi Korku, Anksiyete, Ameliyathane Bekleme Alanı

Presentation ID / Sunum No: 705

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6480-855X

| 213

Analysis of Body Fluids Using Infrared Spectroscopy and Advanced Statistical Methods

Asst.Prof.Dr. Dilek Yonar

Yüksek İhtisas University, Faculty of Medicine, Biophysics Department

Abstract: Body fluids such as cerebrospinal fluid, pleural fluid, serum, plasma, urine, or saliva are of an extreme importance in the diagnosis and/or prognosis of abnormal conditions. Infrared (IR) spectroscopy is a very convenient tool in the analysis of diverse biological samples. Recent studies have turned to the use of IR spectroscopy in the analysis of body fluids to provide useful diagnostic tests. In this context, serum and plasma from body fluids are excellent for early detection of a wide variety of diseases, offer several important advantages, including non-invasiveness, highly accessible, minimal cost, easy sample collection and processing. Body fluids contain biomolecules such as carbohydrates, proteins, lipids and nucleic acids, and these biomolecules individually have unique vibrational fingerprints. Structural and functional changes caused by a disease are directly reflected in the vibrational spectra and can be detected quickly and precisely by IR spectroscopy without the use of any staining or labeling agents. The key advantage of this technique is the sensitive assessment of all "-omics" of a biological sample, which empowers the identification of molecular changes that may reflect early diagnosis and disease prognosis. Hence, it provides the advantage of being able to identify a biomarker for the disease. IR spectral measurements in combination with advanced statistical methods (e.g. pattern recognition and machine learning algorithms) ensuring prominent information from big and complicated spectral data, are successfully utilized in the disease discrimination, prediction and/or classification. Advanced computational analysis of IR data improves the capability of the method for accurate diagnosis and has been widely applied in many types of diseases including neurodegenerative diseases, cancer, diabetes, and arthritis. In conclusion, this spectroscopic method has great potential to complement and even replace the techniques used for early detection, staging, and prognosis of diseases.

Keywords: Body Fluids, Disease Diagnosis, Infrared Spectroscopy, Biomarker, Pattern Recognition Algorithms and Machine Learning

Presentation ID / Sunum No: 762

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 214

Anestezi İndüksiyonu Sırasında Vallecula Kisti Varlığı ve Koroner Bypass Cerrahisi

Uzman Ferhat Yıldız¹, Prof.Dr. Funda Gümüş Özcan¹

¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Ferhat Yıldız

Özet: Vallecula kistleri genellikle asemptomatik lezyonlardır.Boğazda kitle, ses değişikliği,yutmada zorlanma nefes darlığı gibi semptomlara sebep olabilir..Kistin kitle etkisi nedeniyle zor ventilasyon ve zor entübasyon ihtimali mevcuttur. Bu olgu sunumunda koroner bypass cerrahisi öncesi herhangi bir semptomu olmadığını belirten hastanın zor entübasyon varlığı nedeniyle yapılan manipülasyonları ve anestezi yönetimini sunduk. Vallecula kistleri benign olsa da yetişkinlik döneminde asemptomatik olduğu için preoperatif dönemde tanısını koymak zor olacaktır. Bu durum zor havayoluna; zor ventilasyon ve entübasyona sebep olabilir.Bu nedenle öngörülemeyen zor havayolu ihtimali nedeniyle her zaman hazırlıklı olmak gerekmektedir. Beklenmeyen zor havayolu durumunda iyi planlama, uygun zamanda verilen kararlar, uygun metot ve alet kullanma,başarısız olursa gerektiğinde metot değiştirme katastrofik komplikasyonların önlenmesinde önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Vallecula Kisti, Zor Havayolu, Kardiyak Bypass

Vallecula Cyst Presentation During Anesthesia Induction and Coronary Bypass Surgery

Abstract: Vallecula cysts are generally asymptomatic lesions, it can cause symptoms like mass feeling in throat, vocal change, difficult swallowing, dyspnea.Risk of difficult ventilation and difficult intubation was defined due to mass effect of these cysts.In this presentation,we presented a patient without any symptom before coronary bypass surgery, we presented manipulations due to difficult intubation and anesthesia management .Although vallecula cysts are benign cysts, diagnosis is difficult in preoperative period due to being asymptomatic in adulthood.This situation can cause unexpected difficult airway; both difficult ventilation and difficult intubation.Therefore we should be ready in all cases for unexpected difficult airway possibility everytime. Management in unexpected difficult airway situation well planning,making timely decisions, using suitable methods and instruments, changing method when it failed. is important for preventing catastrophic complications.

Keywords: Vallecula Cyst, Difficult Airway, Coronary Bypass Surgery

Presentation ID / Sunum No: 775

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3260-6029, 0000-0001-8461-3258

| 215

Ankilozan Spondilitli Hastalarda Total Kalça Replasmanı, Uzun Dönem Klinik ve Radyolojik Sonuçları

Uzman Dr. Ali Can Çiçek¹, Öğr. Gör. Dr Ali Şişman²

¹Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hastanesi

*Corresponding author: Ali Can Çiçek

Özet: Giriş: Ankilozan spondilit, seronegatif spondiloartropati olup eklemlerin ilerleyici aşınması ile karakterize inflamatuvar hastalıktır. Kalça eklemi olguların %30-50 da etkilendiği ve %90 bilateral olduğu kabul edilir. Cerrahi tedavi seçeneklerinin başında Total Kalça Artroplastisi gelmektedir. Çalışmamızda ankilozan spondilit kalça eklemi tutulumunun cerrahi tedavisinde total kalça artroplastisinin uzun dönem sonuçlarını paylaşmaktır. Materyal-Metod: 2010-2017 yılları arasında kliniğimize başvuran Ankilozan Spondilitli kalça eklem tutumu tedavisinde total kalça artroplastisi uygulanan olgular retrospektif incelendi. En az 5 yıldır takibi yapılan olguların preop, postop 1.gün ve son kontrol zamanındaki verileri değerlendirildi. Görüntülemeye preop Dorr sınıflandırması, acetabular protüzyo ve ankiloz; son takipte Brooker sınıflandırması, gevşeme ve heterotopik ossifikasyon açısından; klinik olarak Harris kalça skorlaması ile değerlendirildi. Bulgular: 31 hastanın %77.41’de bilateral tutulum görülüp, yaş ortalamaları 35,53±10,04 olup 16 hasta 30 yaşından küçüktü. Preop görüntülemeye %29,03 ankiloz, %12,9 asetabulum protüzyonu görüldü. Tüm olgularda posterior insizyon ile ameliyati yapıp çimentosuz implant kullanıldı. Postop erken dönemde %9,67 hastada komplikasyon (2 çıkık, 1 yüzeysel enfeksiyon) gelişti. Çıkık hastaları erken dönemde redükte edildi. Sonrasında yeniden çıkık nedeniyle revize edildi. %22,58 hastada postop görüntülemeye heterotrofik ossifikasyon (3 Brooker 1, 1 Brooker 2, 1 Brooker 3, 2 Brooker 4) görülmesinden sonra indometasin başlandı. 2 hastada hareket kısıtlılığı nedeniyle heterotrofik ossifikasyon çıkarıldı. Postop dönemde %6,45 femoral stemde, %9,67 asetabular stemde ve %3.22 hem femoral hem de asetabular stemde gevşeme görüldü. Heterotopik ossifikasyonlu hastalarda acetabular stemde gevşeme anlamlı fazla iken femoral stem gevşemesinde fark yoktu.(p=0.21) 30 yaşından küçük olanlarda çıkık riski yüksek olsa da anlamlı farklılık yoktu.(p=0.032) Preop ankilozlu hastalarda komplikasyon açısından fark yoktu.(p=0,034) Preop ortalama Harris Kalça Skoru 40.6 ± 17.4 olup son takipte 75.5± 20.1 e yükseldi (p < 0.01). Sonuç: Ankilozan spondilit kalça eklem tutumu nedeniyle total kalça replasmanı yapılan heterotrofik ossifikasyon bulunan hastalarda acetabular stemde gevşeme açısından dikkatli olunmalıdır. Klinik açıdan bakıldığında postop uzun dönemde harris kalça skorunda anlamlı iyileşme görülmesi hasta memnuniyeti açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, Total Kalça Replasmanı, Harris Kalça Skoru

Presentation ID / Sunum No: 544

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1088-018X

| 216

Art Sikluslarında Embriyo Transfer Aşamasında Retanse Embriyonun Tekrar Transfer Edilmesinin Gebelik Sonuçlarına Etkisi

Uzman Dr. Naziye Gürkan
Samsun VM Medikal Park Hastanesi

Özet: Eylül 2018-Ağustos 2022 tarihleri arasında Samsun Medikal Park Hastanesi Tüp Bebek Merkezi'nde toplam 4786 adet embriyo transferi gerçekleştirildi. Bunların 3437 tanesi donma çözme siklusu idi. Gerçekleştirilen bu transferlerin 12 tanesinde transfer kateterinde embriyo retansiyonu gözlemlendi. Taze siklusta bu oran donmuş siklustakinden daha fazlaydı. Tekrar yapılan transferle gözlemlenen gebelik sonuçları şu şekildeydi: 12 transferin 9 tanesinde gebelik testi pozitif saptandı (%75). 12 transferin 5 tanesinde klinik gebelik izlendi (%41.6). FKH + saptanan tüm olgular canlı doğumla sonuçlandı. Canlı doğum oranı %41.6 idi. Bu tarihler arasında kliniğimizde saptanan gebelik oranları ise tüm yaşlar için ve taze-donmuş tüm sikluslar için %57 iken, sadece thaw sikluslarında gebelik oranımız %58.9 olarak gözlemlendi. Canlı doğum oranlarımız ise %40,8 idi. Bu konuda literatürde yapılmış çalışmalar da mevcuttur. Çalışma sonuçları genelde gebelik sonuçlarını olumsuz etkilediği yönündedir ancak diğer çalışmalar anlamlı bir fark saptamamışlardır. Genel olarak transfer sırasında embriyonun retanse olması durumu %1-7.5 oranında izlenebilir. Bu duruma yol açan en önemli faktör; transfer kateterinin kan ya da mukusla kontaminasyonudur. Diğer nedenler ise transfer sırasındaki teknik güçlükler, kullanılan medium volümünün fazla olması ve doktorun deneyiminin yetersiz olmasıdır. Retanse embriyonun varlığında izlenecek yol, embriyonun tekrar transfer edilmesidir. Ancak tekrar transfer etmenin reproduktif sistemdeki sonuçları literatürde farklıdır. Bizim bu çalışmadaki amacımız, kliniğimizin elde edilen sonuçlarını karşılaştırmak ve reproduktif sonuçlara etkilerini değerlendirmektir. Çalışmamızın ana sonucu; retanse embriyo varlığında embriyonun tekrar transfer edilmesinin; kimyasal gebelik, klinik gebelik ve canlı gebelik oranlarına olumsuz etkisinin bulunmadığı yönündedir. Bu çalışmanın sonuçlarına göre; retanse embriyodan korkulmaması gerektiği ve embriyonun tekrar transferinin aynı seansta yapılması halinde, gebelik sonuçlarının değişmeyeceği ya da yüz güldürücü olabileceği söylenebilir. Yine bu çalışma için de sınırlayıcı durum vaka sayısının azlığıdır. Bu konuda kesin bir yargıya varabilmek için fazla sayıda olgunun olduğu çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Embriyo Retansiyonu, Embriyo Transferi, Canlı Gebelik Oranı, Art

Presentation ID / Sunum No: 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7636-5127

| 217

Asprosin Polikistik Over Sendromu Tanısında Kullanılabilir Mi ?

Uzman Dr. Emre Uysal
Artvin Yusufeli Devlet Hastanesi

Özet: Polikistik over sendromu (PCOS), kadınlarda arasında oldukça sık görülen ciddi sorunlara neden olabilen bir hastalıktır. Adet düzensizliği ve infertilite gibi ciddi sorunlar her 5-6 kadından birinde görülmektedir. PCOS vücutta birçok doku ve organı etkileyebilir, buna bağlı olarak da semptomları çeşitlidir. PCOS, insülin direncine, obeziteye, diyabete, endometriyum kanserine vb neden olabilir. Ultrasonografi incelemesinde overde 12'den fazla ve 8 mm boyutunda çok sayıda kist vardır. PCOS tanısı Rotterdam kriterleri ile konulur. Bu kriterleri düzensiz adet döngüsü, yüksek androjen seviyesi, polikistik over morfolojisi oluşturmaktadır. PCOS etiyolojisinden çevresel ve genetik faktörler sorumludur. Sağlıksız yaşam tarzı ve beslenme şekli, PKOS riskini artırır. İnsülin direncinin artması ve insülinin yüksek seviyelere ulaşması yumurtalık fonksiyonunun bozulmasına ve androjen seviyesinin yükselmesine ve bu da anovülasyona yol açar. PCOS'ta, gonadotropin salgılatıcı hormon (GnRH), foliküler uyarıcı hormon (FSH), luteinize edici hormon (LH) ve prolaktin düzeyi de bozulur. Asprosin, yağ dokuda fibrilin-1 (FBN1) geni tarafından kodlanan bir adipokindir. Asprosin yakın zamanda keşfedilen bir adipokindir. Yağ dokuda üretilmesi nedeniyle metabolik hastalıklar ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Asprosin, PCOS tanısında kullanılabilir gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Asprosin, Pcos, Pcos Tanı

Can Asprosin Be Used in the Diagnosis of Polycystic Over Syndrome ?

Abstract: Polycystic ovary syndrome (PCOS) is a disease that is very common among women and can cause serious problems. Serious problems such as menstrual irregularity and infertility are seen in one of every 5-6 women. PCOS can affect many tissues and organs in the body, so its symptoms are varied. PCOS can cause insulin resistance, obesity, diabetes, endometrial cancer, etc. In the ultrasonography examination, there are many cysts of more than 12 and 8 mm in size in the ovary. The diagnosis of PCOS is made by the Rotterdam criteria. These criteria are irregular menstrual cycle, high androgen level, polycystic ovary morphology. Environmental and genetic factors are responsible for the etiology of PCOS. Unhealthy lifestyle and diet increase the risk of PCOS. Increasing insulin resistance and reaching high levels of insulin lead to impaired ovarian function and increased androgen level, which leads to anovulation. In PCOS, gonadotropin-releasing hormone (GnRH), follicular stimulating hormone (FSH), luteinizing hormone (LH) and prolactin levels are also impaired. Asprosin is an adipokine encoded by the fibrillin-1 (FBN1) gene in adipose tissue. Asprosin is a recently discovered adipokine. It is thought to be associated with metabolic diseases due to its production in adipose tissue. Asprosin appears to be useful in diagnosing PCOS.

Keywords: Asprosin, Pcos, Pcos Diagnosis

Presentation ID / Sunum No: 649

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6695-4235

| 218

Atlanmış Parmak Çıkığının Açık Redüksiyonu ve Literatür Eşliğinde Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ali Canbay¹, Dr. Sevda Canbay Durmaz²

¹Gözde Hastanesi

²Zirve Özel Eğitim Merkezi

*Corresponding author: Ali Canbay

Özet: Kronik proksimal interfalangiyal eklem çıkıkları nadir olarak görülür. Volar veya dorsal çıkıklar olabilir. Yumuşak doku kontraktürleri nedeniyle kapalı redüksiyonları oldukça zordur. 4 hafta üzeri çıkıklar kronik olarak değerlendirilirler. Biz de basit düşme sonrası sağ el 4. parmakta ağrı şişlik nedeniyle acil servise başvuran ve müdahale edilmeyen kronik pip eklem çıkığı olan hastamıza uyguladığımız cerrahi yöntemi bildirmeyi amaçladık. 55 yaşında erkek hasta basit düşme sonrası acil servise başvurmuş. Müdahale edilmemiş. Polikliniğimize sağ el 4. parmak pip ekleminde şişlik ve hareket kısıtlılığı ile başvurdu. Çekilen direkt grafide pip eklemin volare disloke olduğu görüldü. Kapalı olarak redükte edilemedi. Açık redüksiyon kararı alındı. Aksiller blok altında sağ el 4 parmak pip ekleme volar insizyonla ulaşıldı. Volar plate oldukça gevşek ve genişlemişti. Eklem yüzü kırıkdağlarında minimal kayıp mevcuttu. Redüksiyon sonrası pasif tam eklem hareket açıklığı sağlandı. 1 adet mini ankor ile volar plate onarıldı. Skopi kontrolünde 1 adet çapraz K teli ile eklem tespiti yapıldı. 3 hafta sonra K teli çekildi. Uygun fizik tedavi protokolleri başlandı. 2,5 yıllık takiplerinde 0-70 derece fonksiyonel eklem hareket açıklığı elde edildi. Parmak eklem çıkıkları genellikle travmatik olarak meydana gelirler. Ekleminde ciddi şişlik ve hareket kısıtlılığı görülür. Bu tür durumlarda iyi fizik muayene ve grafi değerlendirilmesi ile tanı konulabilir. Tanı konulması ile genellikle kapalı redüksiyonla başarılı sonuçlar alınabilmektedir. Ancak ihmal edilmesi durumunda cerrahi yöntemler gerekebilmektedir ve başarı oranları düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Parmak Çıkığı, Kronik Çıkık, Açık Redüksiyon, Proksimal İnterfalangiyal Eklem

Open Reduction of Neglected Finger Dislocation and Evaluation With Literature

Abstract: Chronic proximal interphalangeal joint dislocations are rare. There may be volar or dorsal dislocations. Closed reductions are very difficult due to soft tissue contractures. Dislocations over 4 weeks are considered chronic. We aimed to report the surgical method we applied to our patient who was admitted to the emergency department due to pain and swelling in the right hand 4th finger after a simple fall and had chronic pip joint dislocation that was not intervened. A 55-year-old male patient applied to the emergency department after a simple fall. Untreated. He applied to our polyclinic with swelling of the right hand 4th finger pip joint and limitation of movement. On direct X-ray, it was seen that the pip joint was volarally dislocated. It could not be reduced as closed. Open reduction decision was made. Under the axillary block, the right hand 4 finger pip joint was reached with a volar incision. The volar plate was rather loose and enlarged. There was minimal loss of articular cartilages. After

reduction, passive full range of motion was achieved. The volar plate was repaired with 1 mini anchor. Joint fixation was performed with 1 crossed K-wire under scopy control. After 3 weeks, the K wire was removed. Appropriate physical therapy protocols were started. During the 2.5-years follow-up, 0-70 degrees functional range of motion was achieved. Finger joint dislocations usually occur traumatically. There is severe swelling and limitation of movement in the joint. In such cases, the diagnosis can be made by good physical examination and radiography evaluation. With the diagnosis, successful results can usually be obtained with closed reduction. However, in case of neglect, surgical methods may be required and the success rates decrease.

Keywords: Finger Dislocation, Chronic Dislocation, Open Reduction, Proximal Interphalangeal Joint.

Presentation ID / Sunum No: 741

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 220

Bazofil Aktivasyon Testi (Bat), Proton Pompası İnhibitörlerine Karşı Aşırı Duyarlılığı Olan Kişilerde Güvenli ve Değerli Bir Tanı Aracı Olabilir Mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Nilgün Akdeniz¹, Prof.Dr. Günnur Deniz¹

¹İÜ Aziz Sancar Deneysel Tıp Araştırma Enstitüsü

*Corresponding author: Nilgün Akdeniz

Özet: Günümüzde proton pompa inhibitörleri, reçeteli yada reçetesiz olarak yaygın olarak kullanılmaktadır. Anafilaksi ciddi ve hayatı tehdit eden bir aşırı duyarlılık reaksiyonudur ve görülme sıklığı gittikçe artıyor gibi görünmektedir. Tanı için deri duyarlılık testleri sınırlıdır ve oral provokasyon testi (OPT) ise çeşitli risklere sahiptir. Alerjik hastalıkların tanısında kullanılan bazofil aktivasyon testi (BAT), alerjik hastalıkların önemli efektör hücresi olan bazofillerin alerjen tarafından aktivasyonuna dayanır. Bunun için uygun konsantrasyonlardaki alerjenlerin bazofillerle in vitro şartlarda bir araya getirilmesi gerekmektedir. Biz çalışmamızda; proton pompa inhibitörlere duyarlılık öyküsü olan hastalarda in vitro tanısal test olan BAT'ın, CD203c molekülü üzerinden flow sitometri ile değerlendirilmesi sonucunda elde edilen bulgular doğrultusunda in vitro testlerin proton pompa inhibitörlerin duyarlılığı tanısındaki yeri ve öneminin belirlenmesi amaçlanmıştır. Flow siometrik bazofil aktivasyon testini değerlendirirken alerjen sitümlasyonu sonucu bazofillerde saptanan % CD203c ekspresyonunun, negatif kontroldeki yani bazofillerin bazal % CD203c ekspresyonu arasındaki fark değerlendirilir. Bu amaçla çalışmaya ani proton pompa inhibitörlerine karşı aşırı duyarlılık reaksiyonu olan 7 hasta ile bu ilaçlara tolerans gösteren 6 sağlıklı gönüllü katılmıştır. Tüm olguların heparinize kan örnekleri sulandırılmış çeşitli proton pompa inhibitör solüsyonları ve allerjen türevleri ile stimüle edilmiş, allerjen stimülasyonu sonrası aktifleşen bazofil hücre membranında ekspresyonu artan anti-CD203c yüzey proteini flow sitometri ile ölçülmüştür. Tüm olguların allerjenle uyarı sonrası aktif bazofil değeri ile negatif kontrol değeri arasındaki fark %15' eşit veya daha büyük olduğunda testin sonucu pozitif olarak değerlendirilmiştir. BAT sonuçları hastaların geçmişleri ve deri testleri ile karşılaştırılarak değerlendirilmiştir. Proton pompası inhibitörlerinden, lansoprazole (n:6) ve esomeprazole (n:1) karşı hastalarda aşırı duyarlılık reaksiyonları anjioödem ve ürtiker (% 70) tespit edilmiştir. Sağlıklı kontrollerin tümünde test negatif olarak bulunmuştur. Proton pompası inhibitörlerinden lansoprazole (%33) karşı tüm alerjik hastalarda pozitiflik tespit edilmiştir. BAT hızlı, güvenli ve aşırı duyarlılık reaksiyonlarının teşhisinde diğer testlere (cilt testi, OPT) ek bir yöntem olarak kullanılmaya adaydır.

Anahtar Kelimeler: Bazofil Aktivasyon Testi, Flow Sitometri, İlaç Alerjisi

Could Be Basophil Activation Test (Bat) Be a Safe and Valuable Tool in Persons With Drug Hypersensitivity to Proton Pump Inhibitors ?

Abstract: Today, Proton pump inhibitors (PPIs) are widely used with or without a prescription for the treatment of acid-related gastrointestinal diseases. Anaphylaxis is a serious and life-threatening hypersensitivity reaction, and the incidence seems to be increasing more and more. . The oral

provocation test (OPT) remains the gold standard for definitive diagnosis, but it is time-consuming and not devoid of risks. Basophil activation test (BAT), which is used in the diagnosis of allergic diseases, is based on the allergen activation of basophils, which are important effector cells of allergic diseases. For this, allergens at appropriate concentrations must be combined with basophils in vitro. This study assessed the reliability of an in vitro test, flow cytometry assisted basophil activation test (BAT) as a safe diagnostic method for PPIs-induced HS. The BATs were performed in 7 patients with immediate PPI HS reactions and in 6 specimens from healthy volunteers tolerating these drugs. Heparinized whole blood samples from all subjects were stimulated with diluted various PPI solutions and allergen derivatives. The basophils of samples were labeled with PE conjugated antiCD203c. The basophils were detected by FACSCalibur. Results of the test are considered positive when the difference within activated basophils of the patient and negative control is greater than or equal to 15%. Patients with HS to PPIs were predominantly presented with an urticaria or angioedema (%70), the indicated allergy was with lansoprazole for six cases, with esomeprazole with one case. The test remained negative for all the controls tolerating PPIs, but positivities for the culprit PPI (lansoprazole: 33%) were present for allergic patients. BAT results were compared with patients' histories and skin tests. BAT is rapid, safe and is a candidate to be used as an additional method to other tests (skin test, OPT) for diagnosis of hypersensitivity reactions.

Keywords: Basophil Activation Test, Flow Cytometry, Drug Allergy

Presentation ID / Sunum No: 765

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8850-2229

| 222

Beslenme ve Ağır Viral Pnömoni İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ertay Boran¹, Dr. Öğretim Üyesi Mertay Boran²

¹Düzce Üniversitesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı

²Düzce Üniversitesi Göğüs Cerrahisi Anabilim Dalı

*Corresponding author: Ertay Boran

Özet: Giriş: Akut akciğer hasarına (ALI) yol açan hızla ilerleyen pnömoni - yüksek mortaliteye sahip akut solunum sıkıntısı sendromu (ARDS) influenza enfeksiyonuna bağlı olarak hastaların küçük bir kısmında gelişebilir. İki genç sağlıklı yetişkinde H1N1-akut akciğer hasarı ve tedavisini bildirdik. Olgu: Birinci olgu, 34 yaşında erkek hasta şiddetli akut solunum yetmezliği ile yoğun bakıma yatırıldı. Hasta bir haftadır devam eden, giderek artan ateş, kusma ve nefes darlığı şikayetleri ile hastaneye yatırıldı. Önce ciddi pnömoni düşünülerek ampirik olarak antibiyotik (levofloksasin,vankomisin) başlandı ve nazal kanülden O2 verildi. Klinik saatler içinde şiddetli nefes darlığına ilerledi ve kısa süreli Non-invaziv ventilatör (NİV) desteğinden sonra hasta entübe edildi ve şiddetli ARDS ile yoğun bakım ünitesine kabul edildi. Antibiyotiklere oseltamivir 75mg x2 ve Puls streoid tedavisi (1gr/gün) eklendi ve hasta mekanik olarak ventile edildi. Tedaviye yanıt alınamayınca hasta ECMO tedavisine alındı ve farklı yoğun bakım ünitesine sevk edildi ve aynı medikal tedaviye ECMO desteği ile devam edildi. Birkaç haftalık tedaviden sonra hasta klinikleri gelişti. İkinci olgu: aynı klinikte yatan 33 kadın hastaydı. Bir haftadır devam eden ateş, öksürük semptomları sonrası ALI-ARDS ile yoğun bakım ünitemize kabul edildi. Oseltamivir, vankomisin, levofloksasin, puls streoid(1 gr/gün) ve NİV tedavisi başlandı. Birkaç gün içinde hastanın kliniği düzeldi. Kültür sonuçları H1N1 enfeksiyonunu gösterdi. Hastalar herhangi bir ek hastalığı olmayan genç erişkinlerdir ve iyileşerek hastaneden taburcu edilmişlerdir. 3 yıl takip edilirler ve iki ortak detay bulunur: Et yemezler ve ikisinde de hafif pıhtılaşma bozukluğu vardı. Sonuç: Başlangıç tedavisi olarak oseltamivir, pulse streroid tedavisi, vankomisin, levofloksasin ve NİV desteği H1N1 kaynaklı ALI-ARDS için uygun tedavi olarak görülmektedir. ECMO desteği, ilk doğru tedavinin geciktiği ciddi vakalarda hayati bir tedavidir. H1N1 kaynaklı ALI-ARDS'de viral enfeksiyonların şüphesi ve mevcut tedavinin zamanlaması klinisyenler için bir zorluktur. Bu tür vakalarda erken oseltamivir tedavisini öneriyoruz. H1N1 hastalığı için yeni predispozan faktörler, bazı pıhtılaşma bozuklukları ve et yememek olabilir.

Anahtar Kelimeler: H1n1, Oseltamivir, Pulse Streroid, Predispozan Faktörler, Akut Solunum Sıkıntısı Sendromu

Relationship of Nutrition and Severe Viral Pneumonia

Abstract: Background:Rapidly progressive pneumonia leading to ALI- ARDS with high mortality was developed in minority of patients due to influenza infection. We reported H1N1-acute lung injury and it treatment in two young healthy adults. Case:The first case,34 year old male patient with severe acute respiraory failure was admitted to ICU. The patient was hospitalised with progresively worsened fever,coughing and dispnea.Severe pneumonia was first considered and antibiotics were

started(levofloxacin,vancomycin) empirically and nasal O₂ was given.The clinic progressed to severe dyspnea in hours and after NIV support patient was entubated and accepted to ICU with ARDS. Oseltamivir 75mgx2 and Puls steroid therapy(1gr/day) was added to antibiotics and patient mechanically ventilated.The patient was sceduled to ECMO therapy and transferred to different ICU center where the same medical therapy continued under ECMO support.After a few weeks therapy patient clinics improved. The second case,33 female patient with same clinic.After symptoms of fever, couphyng for a week she was accepted to our ICU with ALI-ARDS. The therapy of oseltamivir, vancomycin, levofloxacin, puls steroid(1gr/day) and NIV was started.In a few days the patient's clinic improved.The culture results showed H1N1 infection.The patients are young adults without any additional desease and after recovery they were discharged from hospital.They are folowed up for 3 years and two common deteails are found: they don't eat meat and both of them has a minor clotting deficiency. Conclusion:Initial therapy of oseltamivir, pulse stereroid therapy, vancomycin, levofloxacin and NIV support results as suitable therapy for H1N1 induced ALI-ARDS. ECMO support is vital therapy in severe cases in which initial correct therapy is delayed.Suspition of viral infections and timing of current therapy in H1N1 induced ALI-ARDS is a challenge for clinicians. We recomend early therapy of oseltamivir in such cases.The new predisposing factors for H1N1 desease may be some clotting disturbancies and not eating meat.

Keywords: H1n1, Oseltamivir, Pulse Steroid, Predisposing Factors, Acute Respiratory Distress Syndrome

Presentation ID / Sunum No: 518

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1824-8453

| 224

Bilateral Subtotal Tiroidektomi Yapılan Multinodüler Guatr Olgularında, Rezidü Tiroid Dokusunda Mikronodül Oranı

Uzman Dr. Şiyar Ersöz¹, Prof.Dr. İlknur Kepenekçi Bayram¹, Uzman Dr. Cevriye Cansız Ersöz¹, Prof.Dr. Serpil Dizbay Sak¹, Prof.Dr. Seher Demirer¹, Prof.Dr. Semih Baskan², Prof.Dr. Savaş Koçak¹

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD

²Okan Üniversitesi

*Corresponding author: Şiyar Ersöz

Özet: Giriş: Multinodüler guatr en sık tiroidektomi endikasyonlarından birisidir. Günümüzde bu hastaların tedavisinde total tiroidektomi birçok merkezde tercih edilen cerrahi yöntem haline gelmiştir. Bu çalışmada amacımız subtotal tiroidektomi yapılacak multinodüler guatr hastalarında geride bırakılacak tiroid dokusunda nüks nedeni olabilecek patolojilerin varlığını değerlendirmektir. Materyal-Metod: Ağustos 2007- Nisan 2010 yılları arasında AÜTF Genel Cerrahi A.B.D.'de multinodüler guatr tanısı alan ve bilateral total tiroidektomi yapılan hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların hepsine standart total tiroidektomi yapılmış ve bundan sonra tiroidektomi materyali üzerinde, makroskopik nodüllerin dışında kalacak şekilde subtotal cerrahi sınırı işaretlenmiştir. Patoloji AD. tarafından 'subtotal tiroidektomi yapılsaydı geride bırakılacak tiroid dokusu' patolojik değişiklikler açısından incelenmiştir. Preoperatif malignite tanısı olan, nüks olan ve çalışmayı kabul etmeyen hastalar çalışma dışı tutulmuştur. Bulgular: Çalışmaya alınan 33 kadın ve 11 erkek hastanın yaş ortalamaları 49.8 (32-69) olarak hesaplandı. Toplam 44 hastanın sadece 6'sında (%13) 'subtotal tiroidektomi yapılsaydı geride bırakılacak tiroid dokusunda' herhangi bir patoloji bulunmayacaktı. 38 hastada (%87) ise 30'unda nodüler guatr, 3'ünde lenfositik tiroidit, 5'inde iyi diferansiye tiroid tümörü, 1'inde folliküler adenom olmak üzere, geride bırakılacak tiroid dokusunda patolojik bulgular mevcuttu. Sonuç-Tartışma: Benign patolojiler nedeniyle uygulanan tiroid cerrahisinde sınırlı yaklaşımların (enükleasyon, lobektomi, subtotal tiroidektomi) daha yüksek oranda nüksle birlikte olması, buna karşılık, geniş rezeksiyonların daha yüksek komplikasyon oranlarıyla birlikte olduğunun düşünülmesi nedeniyle rezeksiyonun sınırı konusundaki tartışmalar sürmektedir. Çalışmamızın sonuçları multinodüler guatr tedavisinde yapılacak subtotal tiroidektomiyle hastaların büyük çoğunluğunda takiplerde nüks nedeni olabilecek ve reoperasyon gerektirebilecek patolojik tiroid dokusu bırakılacağını göstermektedir. Bu hastaların tedavisinde total tiroidektomi tercih edilecek ameliyat şekli olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Multinodüler Guatr, Subtotal Tiroidektomi, Rezidü, Nüks, Total Tiroidektomi

Presentation ID / Sunum No: 438**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-2480-8971**

| 225

Bilgisayar Kullanıcılarında Gün İçerisinde Kuru Göz Parametrelerindeki Değişim

Uzman Dr. Elif Yusifoğlu¹, Uzman Dr. Sinem Keser¹¹Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Elif Yusifoğlu

Özet: Amaç: Uzun süreli bilgisayar kullanımının gün içerisinde kuru göz parametreleri üzerine etkisini değerlendirmek Yöntem: İş nedeniyle bütün gün bilgisayar kullanan 41 sekreter ve bilgi işlem personeli çalışmaya dahil edildi. Tüm olgular sabah mesai başlamadan ve mesai bitiminde olmak üzere iki kez muayene edildi. Muayenede kuru göz parametrelerinden gözyaşı kırılma zamanı (GYKZ), anesteziye schirmer testi ve korneal floresein boyanma skoru değerlendirildi. İki muayene arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olup olmadığı araştırıldı. Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin 27'si (%65.9) kadın, 14'ü (%34.1) erkekti. Ortalama yaş 39.6±7.19 idi. Mesai öncesi GYKZ 5.96±3.24, schirmer 12.54±6.64 idi. Mesai sonrası ise GYKZ 4.78±2.95, schirmer 10.80±6.47 idi. Mesai öncesi olguların %46.3'ünde korneal boyanma yokken, mesai sonrası bu oran %36.6 idi. Mesai sonrası gözyaşı kırılma zamanında ve schirmer testinde azalma, korneal floresein boyanma skorunda artış tespit edildi. (p<0.001) Sonuç: Uzun süreli bilgisayar kullanımı oküler yüzey problemlerine yol açmaktadır. Bu nedenle uzun süreli bilgisayar kullananların göz sağlığı açısından bilgilendirilmesi ve korunmaya yönelik tedbirlerin alınması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayar Kullanımı, Kuru Göz, Gözyaşı Kırılma Zamanı, Schirmer, Korneal Floresein Boyanma

Changes in Dry Eye Parameters During the Day in Computer Users

Abstract: Aim: The aim of this study was to evaluate the effect of long-term computer use on dry eye parameters during the day. Method: Forty-one secretaries and data processing employee who use computer throughout a day at work were enrolled in the study. All cases were examined twice, at the beginning of the day and at the end of the day. In the examination, dry eye parameters such as tear break-up time (TBUT), schirmer test with anesthesia and corneal fluorescein staining score were evaluated. It was investigated whether there was a statistically significant difference between the two examinations. Results: Of the individuals participating in the study, 27 (65.9 %) were female and 14 (34.1 %) were male. The mean age was 39.6±7.19 years. At the beginning of the day, TBUT was 5.96±3.24, and the schirmer was 12.54±6.64. At the end of the day, TBUT was 4.78±2.95, and the schirmer was 10.80±6.47. While there was no corneal staining in 46.3% of the cases at the beginning of the day, this rate was 36.6% at the end of the day. TBUT and schirmer were found to be lower, corneal fluorescein staining score was found to be higher at the end of the day compared with the beginning of the day. (p<0.001) Conclusion: Long-term use causes ocular surface problems. Thus, it is important to inform long-term computer users about ocular health and take precautions for protection.

Keywords: Computer Use, Dry Eye, Tear Break-Up Time, Schirmer, Corneal Fluorescein Staining

Presentation ID / Sunum No: 385

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5521-7659

| 227

Bilinç Değişikliğinde Amonyak Bakmak Aklımıza Geliyor Mu ? İki Ornitin Transkarbamilaz Eksikliği Vaka Örneği

Uzman Dr. Banu Kadioğlu Yılmaz

Konya Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Üre döngü bozukluğu hiperamonyemi ile seyreden, acil tedavi ile yüksek amonyak düzeyinin düşürülmesi gereken kalıtsal bir metabolik hastalık grubudur. Burada bilinç değişikliği ile başvurup üre döngü bozukluğunun alt tipi olan Ornitin Transkarbamilaz (OTC) eksikliği tanısı alan iki vaka sunulacaktır. Vaka 1: 3 yaş kız hasta, ateş, öksürük şikayeti başladıktan iki gün sonra evde uykuya meyili artması ve ardından nöbet geçirmesi şikayeti ile Çocuk Acil Servise getirildi. Nöbeti evde 1-2 dakika içinde kendiliğinden düzelen hastanın bilinci kapalıydı. Kan gazı, kan şekeri, kan ketonu, elektrolitleri, CRP, hemogram değerleri normal sınırlarda, BUN:3 mg/dl (5-18) hafif düşüktü. BOS incelemesi normal sınırlardaydı. Bilinci takibinde hala kapalı olması nedeniyle amonyak düzeyi bakılan hastanın amonyak:427 μ mol/L (16-60) ölçüldü. İdrar organik asitlerinde orotik asit:337 mg/g,kreatinin (<10), serum aminoasitlerinde glutamin:1568 μ mol/L (254-823) yüksek gelen hastaya OTC eksikliği tanısı konuldu. Vaka 2: 7 yaş kız hasta, normal zamanda sakin bir çocukken aniden gelişen sinirlilik, kendine-çevresine zarar verme, bağırma davranışlarıyla polikliniğe başvurdu. Son 3 yıldır yılda birkaç kez bu şekilde davranış bozukluğu atakları geçirdiği öğrenildi. Hemogram, biyokimya, CRP, kan gazı, kan şekeri, kan ketonu değerleri normal olan hastanın BUN:3 mg/dl (5-18) hafif düşüktü. Davranış ve bilinç değişikliği nedeniyle bakılan amonyak:301 μ mol/L (16-60) yüksek ölçüldü. Metabolik tetkiklerinde serum aminoasitlerinde alanin:622 μ mol/L(152-547) glutamin:1223 μ mol/L(254-823) ve idrar organik asitlerinde orotik asit:127mg/g,kreatinin(<10) yüksek olarak geldi. Hastanın sinirlilik, davranış bozukluğu atağında olmadığı bir dönemde çalışılan aynı metabolik tetkiklerinin tamamen normal olduğu görüldü. Hastaya OTC eksikliği tanısı konuldu. Sonuç: Kalıtsal metabolik hastalıklardan üre döngü bozukluklarında tanıdan şüphelenmek için hastalarda bilinç değişikliği kliniği, biyokimyada BUN düşüklüğü ve amonyak düzeyinin yüksek saptanması yeterlidir. Metabolik tetkiklerin atak anı olmayan dönemlerde bu hastalarda normal olabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Üre Döngü Bozukluğu, Ornitin Transkarbamilaz Eksikliği, Hiperamonyemi, Bilinç Değişikliği, Davranış Değişikliği

Does It Come to Mind to Check Ammonia in Mental Status Change ? Two Cases of Ornithine Transcarbamylase Deficiency

Abstract: Introduction: Urea cycle disorders are a group of inherited metabolic diseases that progress with hyperammonemia and require urgent treatment to reduce high ammonia levels. Here, two case reports will be presented with a change in consciousness and diagnosed as ornithine transcarbamylase (OTC) deficiency. Case-1: A 3-year-old female patient was brought to the Pediatric Emergency Department with seizure. She complained of fever, cough and increased tendency to sleep at home. Convulsion resolved quickly but she developed rapid decline in mental status leading to coma. Her blood gas, glucose, ketone, electrolytes, CRP, and hemogram values were within normal limits, and BUN:3

mg/dl(5-18) was slightly low. CSF analysis was within normal ranges. Since she was still unconscious, during the follow-up, ammonia level was checked and measured as 427 μ mol/L(16-60). In her metabolic tests high level of urine orotic acid:337mg/g.creatinine(<10), and serum glutamine:1568 μ mol/L(254-823) was measured. She was diagnosed with OTC deficiency. Case-2: A 7-year-old female patient was admitted to the outpatient clinic with irritability, erratic behaviors that developed suddenly when she was known as a calm-child. She had had episodes of erratic behaviors for several times in a year in the last three years. Hemogram, biochemistry, CRP, blood gas, glucose, and ketone values of the patient were in normal ranges but BUN:3mg/dl(5-18) was slightly low. Her ammonia:301 μ mol/L(16-60) was high. Her serum alanine:622 μ mol/L (152-547), glutamine:1223 μ mol/L(254-823) and in urine orotic acid:127mg/g.creatinine (<10) was high. Same metabolic tests, performed when she was not in an attack, were normal. She was diagnosed with OTC-deficiency. Conclusion: As a clinical finding, changes in mental status and behavior, in laboratory assessment low BUN and a high ammonia level is sufficient to suspect the diagnosis of urea cycle disorders. It should be kept in mind that metabolic tests may be normal in these patients during periods without an attack.

Keywords: Urea Cycle Disorder, Ornithine Transcarbamylase Deficiency, Hyperammonemia, Altered Consciousness, Change in Behavior

Presentation ID / Sunum No: 736

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 229

Bipolar Affektif Bozukluk Tanılı Bireylerde Serum Tsh Düzeyini Etkileyebilecek Faktörlerin Araştırılması: Tek Merkez Deneyimi

Arş.Gör. Öykü Özçelik¹, Dr. Öğretim Üyesi Meltem Derya Şahin¹

¹Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi Psikiyatri Kliniği

*Corresponding author: Öykü Özçelik

Özet: Giriş: Bipolar affektif bozukluk (BAB) tedavisinde sıklıkla kullanılan lityumun tiroid uyarıcı hormon (Thyroid stimulating hormone-TSH) seviyesinde hafif bozulmadan tiroid fonksiyonlarındaki ağır bozulmalara kadar birçok etkisi olduğu bildirilmiştir. BAB tedavisinde de önemli yer tutan bir antiepileptik olan valproik asitin (VPA) ve antipsikotiklerin de serum TSH seviyesinde değişime neden olabildiğini gösteren araştırmalar da mevcuttur. Amaç: Çalışmamızın amacı, Muğla Toplum Ruh Sağlığı Merkezinde (TRSM) takipli BAB tanılı bireylerin kullanmakta olduğu duygudurum düzenleyicisi, antipsikotik sayısı, uzun etkili antipsikotik kullanımı ile TSH düzeylerinin ilişkisinin incelenmesidir. Yöntem: Çalışmamıza Muğla TRSM tarafından takip edilen BAB tanılı bireylerden tıbbi kayıtlarının retrospektif olarak incelenmesi sonucu son altı ay içerisindeki serum TSH düzeylerine ulaşılabilenler dahil edilmiştir. Dahil edilen 99 katılımcının yaş, cinsiyet, kullanmakta olduğu duygudurum düzenleyicisinin türü, antipsikotik sayısı, uzun etkili antipsikotik kullanım durumu, Young Mani Derecelendirme Ölçeği (YMDÖ) ve Hamilton Depresyon Derecelendirme Ölçeği (HMDÖ) puanları değerlendirmeye alınmıştır. Verilerine ulaşamayan hastalar çalışmaya alınmamıştır. Bulgular: Katılımcıların 60' ı kadın (%60,6), 39' u erkekti (%39,4). Yaş ortalaması 42,33 (+- SD 13,27) idi. Yapılan incelemede VPA kullanımının ve kullanılan antipsikotik sayısının TSH düzeyinde düşüşe anlamlı etkisi olduğu görüldü (sırasıyla p: 0,024 ve p:0,019). Yine, VPA kullanan katılımcılarda levotiroksin kullanımı istatistiksel düzeyde anlamlı sonuçlandı (p:0,025). YMDÖ ve HMDÖ puanları ile TSH düzeyi arasında anlamlı ilişki saptanmadı. Sonuç: Lityumun tiroid fonksiyonları üzerine etkisi ve tedavi süresince kan tetkikleriyle kontrolünün öneminin birçok çalışma ile vurgulandığı bilinmektedir. Antipsikotikler ile TSH düzeyi ve VPA ile TSH düzeyi ilişkilerini inceleyip TSH düzeyinde farklı etkilenmeler olduğu veya anlamlı ilişki olmadığını gösteren çalışmalar da vardır. Çalışmamız, BAB tanılı bireylerin takibinde, VPA ve antipsikotik tedavisi altında tiroid fonksiyon testlerindeki olası değişimlerin göz önünde bulundurulmasına dikkat çekmektedir. Sonuçların genellenebilir olması için bu alanda daha fazla çalışmaya ihtiyaç olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Bipolar Affektif Bozukluk, Valproik Asit, Antipsikotik, Tsh

Investigation of Factors That May Affect Serum Tsh Levels in Individuals Diagnosed With Bipolar Affective Disorder: A Single Center Experience

Abstract: Introduction: It has been reported that lithium, frequently used in the treatment of bipolar affective disorder(BAD), has many effects on thyroid stimulating hormone(TSH) levels. There are also studies showing that valproic acid(VPA) and antipsychotics can also cause changes in serum TSH levels. Objective: Our aim is to examine the relationship between mood stabilizer type, number of

antipsychotics used, long-acting antipsychotic use and TSH levels of individuals with BAD followed in Muğla Community Mental Health Center(TRSM). Method: Among the individuals with BAD who are followed up by Muğla TRSM, those whose medical records could be reached within the last six months as a result of a retrospective examination were included in our study. Age, gender, type of mood stabilizer used, number of antipsychotics, long-acting antipsychotic use status, Young Mania Rating Scale(YMRS) and Hamilton Depression Rating Scale(HMRS) scores of the 99 participants included were evaluated. Results: Of the participants, 60(60.6%) were female and 39(39.4%) were male. The mean age was 42.33(+ SD 13.27). It was observed that the use of VPA and the number of antipsychotics used had a significant effect on the decrease in TSH level(p:0.024 and p:0.019, respectively). The use of levothyroxine among VPA users was statistically significant(p:0.025). There was no significant correlation between YMRS and HMRS scores and TSH level. Conclusion: The relationship between lithium and thyroid functions is widely known. There are also studies examining the relationship between antipsychotics and TSH levels and between VPA and TSH levels and showing that there are different effects or no significant relationship in TSH levels. Our study draws attention to possible changes that may occur in thyroid function tests in individuals with BAD under VPA and antipsychotic treatment. It can be said that more studies are needed in this area in order to generalize the results.

Keywords: Bipolar Affective Disorder, Valproic Acid, Antipsychotic, Tsh

Presentation ID / Sunum No: 667

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 231

Bir Üniversitede Yatarak Tedavi Gören Yaşlı Hastalarda Proton Pompa İnhibitörlerinin Kullanım Sıklığının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Merve Becit Kızılkaya¹, Dr. Öğretim Üyesi Şeyma Öncü²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Merve Becit Kızılkaya

Özet: Amaç: Bu araştırmada 65 yaş ve üzeri yaşlı ve yatarak tedavi gören hastalarda Proton Pompa İnhibitörlerinin (PPI) kullanım sıklığı ve etki eden etmenlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Kesitsel bir araştırmadır. 1 Ocak-31 Aralık 2021 tarihleri arasında üniversite hastanesinde yatarak tedavi gören 65 yaş ve üzeri hastaların demografik verileri ve kullanılan ilaçların bilgisi çalışmaya alınmıştır. Lansoprazol, pantoprazol ve esomeprazol değerlendirilen PPI idi. Bağımlı ve bağımsız değişkenlerin ilişkisi ki-kare analizi ve t-testi kullanılarak değerlendirildi. $P<0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Toplam 6636 yatan hasta verisi değerlendirildi. Hastaların %48.0'ı ($n=3185$) kadın idi. Yaş ortalaması $71.4 (\pm 7.5)$ olarak hesaplandı. Hastaların %71.4 ($n=4737$)'sinde en az bir çeşit PPI kullanımı mevcut idi. PPI kullanımına etki eden etmenler değerlendirildiğinde ise artan yaş ile anlamlı fark olmadığı saptandı ($p>0.05$). Kadın cinsiyette PPI kullanım oranı erkek cinsiyete göre anlamlı olarak daha yüksekti (%73.2 vs %69.4, $p=0.001$). Sonuç: Hastaların üçte ikisinden fazlası yatışı sırasında PPI kullanmaktaydı. PPI kullanım endikasyonu yaşlı hasta grubunun çoğunda uygun olsa da ilaç-ilac etkileşimi ve riskler açısından dikkatli olunması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Proton Pompa İnhibitörleri, Yaşlı Hasta, Yatan Hasta

Evaluation of the Frequency of Use of Proton Pump Inhibitors in Elderly Inpatients At a University Hospital

Abstract: Objective: In this study, we aimed to evaluate the frequency of use of Proton Pump Inhibitors (PPI) and the affecting factors in patients aged 65 years and older receiving inpatient treatment. Method: It is a cross-sectional study. Demographic data of patients aged 65 and over who were hospitalized in a university hospital between 1 January 2021 and 31 December 2021. The information on the drugs used was included in the study. Lansoprazole, pantoprazole, and esomeprazole were the PPIs evaluated. The relationship between dependent and independent variables was evaluated using chi-square analysis and t-test. $P<0.05$ was considered statistically significant. Results: A total of 6636 inpatient data were evaluated. The mean age was calculated as $71.4 (\pm 7.5)$ and %48.0 ($n=3185$) of the patients were women. At least one type of PPI was used in 71.4% ($n=4737$) of the patients. When the factors affecting the use of PPI were evaluated, it was found that there was no significant difference with increasing age ($p>0.05$). The rate of PPI use was significantly higher in females than in males (73.2% vs. 69.4%, $p=0.001$). Conclusion: More than two-thirds of the patients were using PPI during hospitalization. Although the

indication for PPI use is appropriate in most of the elderly patient group and it is recommended to be careful in terms of drug-drug interactions and risks.

Keywords: Proton Pump Inhibitors, Elderly, Inpatients

Presentation ID / Sunum No: 660

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9025-6605

| 233

Bir Yıl İçinde Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesinde Yatan Bronşektazi Tanılı Hastaların Retrospektif İncelenmesi

Uzman Dr. Murat Kavas¹, Uzman Dr. Selma Aydoğan Eroğlu¹, Prof.Dr. Hakan Günen²

¹SBÜ Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi

²SBÜ Süreyyapaşa Göğü Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Murat Kavas

Özet: Amaç: Bu çalışmada, bir yıllık sürede Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi'nde, bronşektazi tanısı ile yatarak tedavi alan hastaların demografik verileri, klinik özellikleri ve mortalite oranlarını araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Hastanemizde 01.01.2019 ve 31.12.2019 tarihleri arasında bronşektazi tanılı hastaları tanımlayan ICD kodu J47 ile belirtilmiş hastaların TC kimlik numaraları, isim ve soy isimleri Hastane Bilgi Yönetim Sisteminden (HBYS) elde edildi. 18 yaş altı hastalar, sistemdeki dosyaları tamamlanmamış ve laboratuvar sonuçlarına ulaşamayan hastalar çalışma dışında bırakıldı. Bu hastaların en sık rastlanılan yakınmaları, bir yıl içinde acil servis ve polikliniklere başvuru sayıları, servis ve yoğun bakım ünitesindeki (YBÜ) yatış sayıları, hastane yatış günleri, balgam kültürü istenilenlerin sayısı ve mortalite oranları kaydedildi. Bulgular: Bronşektazi tanısı ile 2019 yılı boyunca 338 hastanın hastaneye yatırılarak takip ve tedavi edildiği görüldü. Çalışma kriterlerine uyan 320 hasta çalışmaya alındı. Hastaların ortalama yaşı 59.3 ve %54.2'si erkekti. En sık yakınmaları sırasıyla öksürük (%56.7), nefes darlığı (%53), balgam miktarında ve pürülansında artış (%36.3), hemoptiziydi (13.5). Hastaların ortalama acil başvuru sayısı 2.7 ortalama poliklinik başvuru sayısı 8.1 olarak saptandı. Hastaların bir sene içinde ortalama hastane yatış sayıları 2.7; ortalama YBÜ yatış sayıları 1.2, ortalama hastane yatış günleri 17.5 gün olarak saptandı. Bir sene içindeki mortalite oranının %4.1 (n=13) olduğu görüldü. Hastaların %51'inden balgam kültürü istenmiş olup sadece 3 hastanın balgam kültüründe etken mikroorganizma saptanmıştı. Sonuç: Bronşektazi nedeni ile yatan hastalarda uzun yatış süreleri ve sık poliklinik başvuruları dikkat çekici bulunmuştur. Bu hasta grubunda hipoksi, hemoptizi ve tekrarlayan enfeksiyonların yatış sebebi olduğu göz önüne alındığında, hastaneye başvuru sayısı ve yatış süresinin uzamasını engelleyebilecek en uygun yaklaşımlardan başlıcasının, kolonize olan ve enfeksiyon oluşturan mikroorganizmaların tanımlanması olacaktır. Balgam kültürünün etken mikroorganizma tespitinde yetersiz kalması nedeniyle, antibiyotik kullanımı öncesinde ve kontrendike olmayan hastalarda, orofaringeal flora ile kontaminasyon riskini ekarte edecek bronkoskopi eşliğinde bronkoalveolar lavaj gibi invaziv prosedürlerin uygulanmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Bronşektazi

Presentation ID / Sunum No: 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5282-4114

| 234

Biyomedikal Nanomalzemelerin Olası Sağlık Riskleri: Ne Kadar Endişelenmeliyiz ?

Dr. Öğretim Üyesi Ceyda Öksel Karakuş
İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü

Özet: Teknolojik gelişmeler ve endüstriyel yansımaları ticari olarak kullanılan nanomalzemelerin sayısında hızlı bir artışa yol açmıştır. Nano-yapılı malzemelerin benzersiz ve üstün özellikleri onları çok geniş bir skaladaki uygulamalar için elverişli hale getirirken, yaygın endüstriyel kullanımları insan maruziyetini de kaçınılmaz kılmıştır. Bunun yanı sıra, nanoteknoloji ürünü malzemelerin insan sağlığına ve çevreye olası etkileri belirsizliğini korumaktadır. Nanomalze kaynaklı olası risklerin nasıl ölçülmesi, değerlendirilmesi ve yönetilmesi gerektiğine ilişkin acil ve gecikmiş bir ihtiyaç bulunmaktadır. Bu konuşmada nanotoksikoloji alanında uzun zamandır bilinen ancak sadece kısmi olarak cevaplanabilen sorunlar ve farklı disiplinlerin (örn. sağlık, malzeme ve veri bilimi) mevcut sorunların çözümüne potansiyel katkıları ele alınacaktır. Nanotoksikoloji alanının üç temel bileşeni, karakterizasyon, tehlike değerlendirmesi ve risk azaltma, tüm hatlarıyla irdelenecektir. Ek olarak, biyomedikal uygulamalarda sıklıkla kullanılan nanomalzemelerin tasarım aşamasında güvenliklerinin artırılmasına yönelik anahtar kavram ve stratejiler paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nanomalzemeler, Biyomalzemeler, Toksisite Ölçümleri, Sağlık Riskleri, Güvenlik, Dizayn-Aşamasında-Güvenlik, Sürdürülebilirlik, Biyouyumluluk

Presentation ID / Sunum No: 767**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5641-3697**

| 235

Böbrek Kistini Taklit Eden Retroperitoneal Bronkojenik Kist: Nadir Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Sedat Yahşi
Ankara Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Bronkojenik kistler, nadir görülen, iyi huylu, konjenital anomalilerdir. Embriyonik hayatın 3. haftasından sonra primitif ön bağırsağın (foregut) aksesuar akciğer tomurcuğundan gelişmektedir. Çoğu olguda trakeobronşial yapı ile ilişkili olup mediastinal yerleşimlidir. Retroperitoneal yerleşim son derece nadirdir. Kadın ve erkeklerde eşit oranda rapor edilmiştir. RBK'ler genellikle asemptomatiktir. Hastalar genellikle nonspesifik epigastrik ağrı, yan ağrısı ve sırt ağrısından şikayetçidir. RBK ayırıcı tanısında sünrenal adenom, pankreatik kist, münöz kist, kistik teratom, böbrek kistleri taklit edebilir. Kontrastlı bilgisayarlı tomografi (BT) veya manyetik rezonans görüntüleme (MRG) kist tanısında ve komşu organlarla ilişkisini ortaya koymakta altın standarttır. Bronkojenik kistlerin patolojik tanısı diğer bazı lezyonlarla karıştırılabileceği için zor olabilir. Çoğu vaka asemptomatik olsa da patolojik tanıyı koymak, semptomları gidermek ya da olası malign transformasyon riskini ortadan kaldırmak için tedavide genel yaklaşım kistin eksiyonu şeklindedir. Laparoskopik kist eksiyonu, daha kısa hastanede kalış süresi ve daha düşük komplikasyon oranları ile en sık kullanılan cerrahi uygulamadır. Vaka Sunumu: Yaklaşık 1 yıldır sol yan ağrısı ve sırt ağrısı şikayetleri ile kliniğimize başvuran 53 yaşında kadın hasta kontrastlı BT ile değerlendirildi. BT de sağ böbrek alt kutup lateral bölge korteksinden kaynaklanan yaklaşık 85x45 mm büyüklükte basit böbrek kisti olduğu görüldü. Hastaya laparoskopik böbrek kisti eksiyonu planlandı. Perioperatif dönemde retroperiton vizüalize edildiğinde kistin böbrekle ilişkisi olmadığı, böbrek inferiorunda psoas kası önünde yerleşmiş bir kist olduğu görüldü. Diğer batin içi organlarla ilişkisi olmayan kist etraf dokulardan diseke edilerek bütün olarak çıkarıldı. Postoperatif dönemde komplikasyon izlenmeyen hasta ertesi gün taburcu edildi. Kistin patolojik incelemesinde Retroperiton yerleşimli Bronkojenik Kist (Foregut kisti) olarak raporlandı. Hastanın altıncı ay kontrolünde herhangi bir nüks izlenmedi. Sonuç: Bronkojenik kistler nadir de olsa retroperiton yerleşimli olabilir. Basit böbrek kistlerini taklit edebilirler. Tedavisinde böbrek kistlerinde olduğu gibi tüm kist duvarlarının çıkarıldığı kist eksiyonu başarı ile uygulanabilir. RBK eksiyonu, nüks bildirimi olmadan iyi bir prognoz sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Bronkojenik Kist, Laparoskopi, Retroperiton

Presentation ID / Sunum No: 745

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0000-5103

| 236

Bor ve Borik Asid 6-OHDA ile İndüklenen Parkinson Hastalığı Modelinde SHSY5Y Hücrelerini Nörotoksisiteye Karşı Korur

Dr. Öğretim Üyesi Sıdıka Genç
Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi

Özet: Bor, memelilerde düşük toksisiteye sahip önemli bir eser elementtir. Bor içeren bileşikler doğada çok yaygındır ve organizmada bazı metabolitlere yüksek afiniteleri nedeniyle membran bütünlüğünün ve fonksiyonunun korunmasına ve redoks dengesinin korunmasına katkıda bulunur. Uygun miktarda bor, hücrelerin çoğalması ve farklılaşması üzerinde koruyucu ve tedavi edici etkilere sahiptir. Bu çalışmanın amacı Parkinson hücre kültürü modelinde 6-OHDA kaynaklı nörodejenerasyona karşı Bor ve Borik asidin nörodejeneratif süreçler üzerindeki koruyucu etkisini araştırmaktır. Parkinson Hastalığını (PD) modellemek için 200 µM 6-OHDA SH-SY5Y hücrelerine in vitro ortamda uygulanmıştır. 6-OHDA uygulamasından önce farklı dozlarda Bor ve Borik asit (1,5 ve 10 µM) ile işlem görmüştür. Hücre canlılığı, rutin olarak kullanılan 3-(4,5-Dimetil Tiyazol-2-il)-2,5-Difeniltetrazolyum Bromür (MTT) ile ölçüldü ve sitotoksik aktivite, laktat dehidrojenaz (LDH) deneyleriyle belirlendi. Hücre canlılığının yanı sıra oksidatif stres, toplam antioksidan kapasite (TAC), toplam oksidan durum (TOS), süperoksit dismutaz testi (SOD) ve glutasyon redüktaz (GSH) ile değerlendirildi. 6-OHDA 200 µM SH-SY5Y hücrelerinde hücre canlılığını yaklaşık %54,25 oranında azaltmış, LDH düzeyini ve oksidatif stresi artırmıştır. 10 µM Bor ve 10 µM Borik asit tedavisi ile hücre canlılığı sırasıyla %81,94 ve %79,56'ya yükselirken, LDH seviyesi azaldı. Benzer şekilde Bor ve Borik asit, 6-OHDA indüksiyonu sonrası hücre ölümü ve Oksidatif stres düzeylerini önemli ölçüde azalttı ($p<0.05$ ve $p<0.001$). Sonuç: Bu bulgular, Bor ve Borik asidin oksidatif stresi azaltarak ve hücreleri nörotoksisiteden koruyarak 6-OHDA indüksiyonuna karşı nöroprotektif bir etki sergilediğini kanıtlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bor, 6-OHDA, LDH, GSH

Boron and Boric Acid Protect SH-SY5Y Cells Against Neurotoxicity of 6-OHDA-Induced Parkinson's Disease Model

Abstract: Boron and Boric Acid Protect SH-SY5Y Cells Against Neurotoxicity of 6-OHDA-Induced Parkinson's Disease Model Boron is an important trace element with low toxicity in mammals. Boron-containing compounds are very common in nature and contribute to the preservation of membrane integrity and function and to the preservation of redox balance due to their high affinity for some metabolites in the organism. Appropriate amount of boron has protective and therapeutic effects on proliferation and differentiation of cells. The aim of this study is to investigate the protective effect of Boron and Boric acid on neurodegenerative processes against 6-OHDA-induced neurodegeneration in a cell culture model of Parkinson's. 200 µM 6-OHDA were applied on SH-SY5Y cells under in-vitro conditions to model Parkinson's Disease (PD). Before the 6-OHDA application, it was treated with different doses of Boron and Boric acid (1,5 and 10 µM). Cell viability was measured with routinely used 3-(4,5-Dimethyl Thiazol-2-yl)-2,5-Diphenyltetrazolium Bromide (MTT) and cytotoxic activity was determined by lactate dehydrogenase (LDH) assays. Besides cell viability, oxidative stress was

evaluated by total antioxidant capacity (TAC), total oxidant status (TOS), superoxide dismutase assay (SOD), and glutathione reductase (GSH). 6-OHDA 200 μ M decreased cell viability by approximately 54,25% in SH-SY5Y cells and increased LDH level and oxidative stress. With 10 μ M Boron and 10 μ M Boric acid treatment, cell viability increased to 81.94% and 79.56% (respectively), while the LDH level decreased. Similarly, Boron and Boric acid significantly decreased cell death and Oxidative stress levels after 6-OHDA induction ($p<0.05$ and $p<0.001$). Conclusion: These findings prove that Boron and Boric acid exhibits a neuroprotective effect against 6-OHDA induction, through decreasing oxidative stress and protecting cells from neurotoxicity.

Keywords: Bor, 6-OHDA, LDH, GSH

Presentation ID / Sunum No: 56**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-5521-7659**

| 238

Boy Kısallığının Gözden Kaçan Nadir Nedeni; Mukopolisakkaridozlar**Uzman Dr. Banu Kadioğlu Yılmaz**

Konya Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Mukopolisakkaridozlar (MPS) boy kısallığı ile birlikte multisistemik tutulumla giden nadir kalıtsal bir grup lizozomal depo hastalığıdır. Sıklıkla boy kısallığı ayırıcı tanısında MPS hastalığının akla gelmemesi nedeniyle hastalar geç tanı almakta ve tedavilerine geç başlanmaktadır. Bu çalışmada MPS tanısı ile takipli hastaların polikliniğe başvuru sırasındaki boy kısallığı sıklığı değerlendirilmiştir. Materyal ve Metod: Konya Şehir Hastanesi Çocuk Metabolizma Bölümünde takip edilen 31 MPS tanılı hastanın poliklinik muayenesi sırasında boy ve vücut ağırlığı ölçümünün yaşa ve cinsiyete göre persantil değeri, standart deviasyon skoru (SDS) hesaplanmıştır. Hesaplamalar Neyzi standartlarına göre yapılmıştır. Yaşa ve cinse göre hesaplanan boy ölçümünün, 3 persantil altında veya ortalama boy ölçümünün 2 standart sapma (SD)'nin altında olması boy kısallığı olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Toplamda 31 mukopolisakkaridoz tanısı ile takipli hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Bunlardan; 7 hasta (%22,6) MPS-tip-1, 3 hasta (%9,7) MPS-tip-2, 1 hasta (%3,2) MPS-tip-3B, 14 hasta (%45,2) MPS-tip-4A ve 6 hasta (%19,4) MPS-tip-6'ydı. Hastaların 12'si(%38,7) kız, 19'u(%61,3) erkekti. Hastaların başvuru sırasındaki boy ölçümleri değerlendirildiğinde 31 hastanın 24'ünde(%77,4) boy kısallığı mevcuttu. Hastaların ortalama boy SDS'si -4,49'du. Başvuru anı ortalama boy değeri 102,23 cm'di. Hastaların başvuru anı yaş ortalaması 8,81 yıl (0,83-25,5)'di. Hastaların tanı anı yaş ortalaması 5,65 yıl (0,75-18,16)'di. Hastaların vücut kitle indeksi (VKİ) SDS ortalaması 0,27 idi. Sonuç: Çalışmamızda MPS hastalarının tanı yaşlarındaki gecikme ve boy kısallığı sıklığı belirgindir. Çocuk izlemi ve poliklinik muayeneleri sırasında hastaların boyu yaşa/cinse göre değerlendirilmelidir. Boy kısallığı saptandığında etyolojisi mutlaka araştırılmalı ve mukopolisakkaridozlar da ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır. Bu şekilde hastaların erken tanı alması ve tedaviye erken ulaşması sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Mukopolisakkaridoz, Boy Kısallığı, Boy Sds, Tanı Yaşı, Geç Tanı

An Overlooked Rare Cause of Short Stature; Mucopolysaccharidoses

Abstract: Introduction: Mucopolysaccharidoses (MPS) are a group of rare-inherited disorders of lysosomal storage disease with multisystemic involvement with short stature. In the differential diagnosis of short stature, MPS disease is often not considered so patients are diagnosed late and their treatment is delayed. In this study, the frequency of short stature of the MPS patients at the time of admission to the outpatient clinic was evaluated. Materials and Methods: In the Pediatric Metabolism Department of Konya City Hospital, height and body weight measurement of 31 MPS patients were done and percentile, standard deviation score (SDS) according to age-gender standards of Neyzi, were calculated. Short stature was defined as height measurement below 3rd percentile or an average height measurement below 2 standard deviations(SD). Results: 31 patients diagnosed with mucopolysaccharidosis were included in the study. Seven patients(22,6%) MPS-type-1, 3 patients(9,7%) MPS-type-2, 1 patient(3,2%) MPS-type-3B, 14 patients(45,2%) MPS-type-4A and 6 patients(19,4%) were MPS-type-6. Twelve(38,7%) of the patients were female and 19(61,3%) were male. When height measurements of patients at the time of admission were evaluated, 24 of 31

patients(77,4%) had short stature. The mean height-SDS of the patients was -4,49. The mean height value at the time of admission was 102,23cm. The mean age of the patients at presentation was 8,81years(0,83-25,5). The mean age of the patients at the time of diagnosis was 5,65years(0,75-18,16). The mean body mass index(BMI)-SDS of the patients was 0,27. Conclusion: The delay at the age of diagnosis and the high frequency of short stature in the MPS patients were significant in our study. The height of the patients should be evaluated during pediatric outpatient clinic examinations. When short stature is detected, its etiology should be investigated and mucopolysaccharidoses should be kept in mind in the differential diagnosis. Thus, early diagnosis and early treatment of patients can be achieved.

Keywords: Mucopolysaccharidosis, Short Stature, Height Sds, Age At Diagnosis, Late Diagnosis

Presentation ID / Sunum No: 581**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5565-0420**

| 240

Bozulmuş Açlık Glukozu, Bozulmuş Glukoz Toleransı ve Tip 2 Diabeti Olan Hastalarda RBP4, Lipokalin-2 ve HSCRP Seviyeleri**Uzman Dr. Vesile Örnek Diker¹, Uzman Dr. Güvenç Güvenen¹**¹Mehmet Akif Ersoy Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Vesile Örnek Diker

Özet: Tip 2 diabet patogeneğinde en önemli faktör olarak kabul edilen insülin direnci, tip 2 diabet gibi mortalite ve morbiditesi yüksek hastalıklar için bağımsız bir risk faktörüdür. Çalışmalar, obezitenin tip 2 diabet ile ortak özelliği insülin direnci olan diğer bozukluklar için bir risk faktörü olduğunu ortaya koymuştur. Yağ dokusunun başlıca enerji deposu olarak bilinmesinin yanı sıra, son 15 yıl içinde yağ dokusunun adipokinler adı verilen çeşitli önemli proteinleri salgılayan metabolik olarak aktif bir doku olduğu gösterilmiştir. Yağ dokusundan salgılanan ve lipokalin ailesinden olan RBP4 ve lipokalin-2'nin son yıllarda insülin direnciyle ilişkili olduğu saptanmıştır. Çalışmamızda bozulmuş açlık glukozu, bozulmuş glukoz toleransı ve yeni tip 2 diabet tanısı almış bireylerde RBP4, lipokalin-2 ve hsCRP düzeylerini ölçerek insülin direnci ve inflamasyonla olan ilişkilerini araştırdık. Çalışma grubumuz toplam 80 olgudan oluşmaktaydı. Bunların 20'sinde bozulmuş açlık glukozu (IFG grubu), 20'sinde bozulmuş glukoz toleransı (IGT grubu) ve 20'sinde Tip 2 DM (DM grubu) tanısı mevcuttu. 20 kişi de sağlıklı kontrol grubunu oluşturmaktaydı. Serum hsCRP düzeyleri IGT grubu ($p < 0,01$) ve tip 2 DM grubunda ($p < 0,05$) kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu. Kontrol grubu ile kıyaslandığında her üç grupta serum RBP4 düzeyleri yönünden anlamlı bir fark bulunamadı ($p > 0,05$). Kontrol grubunda serum lipokalin-2 seviyelerinin aritmetik ortalaması IFG, IGT ve DM gruplarına göre düşük olmasına rağmen, bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($p > 0,05$). Sonuç olarak çalışmamızda, IGT ve DM grubunun hsCRP düzeylerini kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulduk. Bu da CRP'nin tip 2 diabet patogeneğinde önemli bir faktör olduğu görüşünü desteklemektedir. Çalışmamızda RBP4 serum düzeyinin IFG, IGT, DM gruplarının kontrol grubuyla karşılaştırılmasında anlamlı fark bulunamadı. Ayrıca serum lipokalin-2 düzeyi istatistiksel fark oluşturmada da her üç grupta kontrol grubuna göre artış göstermiştir. Biz her iki adipokin de glukoz metabolizmasını etkileyebileceğini ve insülin direncini artırıcı etkilerinden faydalanarak ileriki dönemlerde obezite ve tip 2 DM tedavisinde rol oynayabileceklerini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: RBP4, Adipokin, HSCRP, Diyabetes Mellitus**Levels of RBP4, Lipocalin-2 and HsCRP in Patients With Improved Fasting Glucose, Improved Glucose Tolerance and Type 2 Diabetes**

Abstract: Insulin resistance which is accepted as the most important factor in type 2 diabetes mellitus pathogenesis, is a threat to diseases that have high mortality and morbidity rates, as in the case of type 2 diabetes mellitus. Studies have shown that obesity poses serious problems for type 2 diabetes mellitus and other disorders that are known to have insulin resistance. Besides the fact that adipose tissue is a major source of energy, in the last 15 years it has been proven to be a metabolically active tissue which

secretes vital proteins called adipokines. In the last few years it has been brought to light that, RBP4 and lipocalin 2, secreted from the adipose tissue and belong to lipocalin family, are associated with insulin resistance. In our study, by measuring the levels of RBP4, lipocalin-2 and hsCRP in individuals who have a diagnosis of IFG, IGT and 2DM, we tried to find out about their relation with insulin resistance and inflammation. Our study group consisted of 80 cases. 20 of these were diagnosed with impaired fasting glucose (IFG group) 20 with impaired glucose tolerance (IGT group) and 20 with 2DM (DM group). The last twenty were the healthy control group. The hsCRP serum levels were significantly high in IGT group ($p < 0,01$) and type 2 DM group ($p < 0,05$) compared to the control group. When compared with the control group, no significant difference in their serum RBP4 levels were found in all three groups ($p > 0,05$). Although the arithmetical average of serum lipocalin-2 levels in the control group were relatively high compared to IFG, IGT and DM groups, this difference did not have any statistical value. In conclusion, the levels of hsCRP in IGT and DM groups were observed to be logically high. This supports the view that CRP is an important factor in type 2 diabetes mellitus pathogenesis. In our study, no significant difference in RBP4 serum levels between the control group and IFG, IGT and DM groups was found. Furthermore, even though serum lipocalin-2 levels did not have any statistical value it was relatively high in all three groups when compared to the control group. We believe that both adipokines can potentially affect the glucose metabolism and increase insulin tolerance. Therefore, it is suggested that they may play an important role in the treatment of obesity and type 2 diabetes mellitus in the future.

Keywords: Rbp4, Adipokinin, Hscrp, Diyabetes Mellitus

Presentation ID / Sunum No: 735

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 242

Budd Chiari Sendromlu Gebede Spinal Anestezi Yönetimi

Uzman Dr. Elif Çırakoğlu Marangoz
S.B.Ü.Bakırköy Sadi Konuk E.A.H

Özet: GİRİŞ: Budd Chiari Sendromu (BCS), hepatic venlerin trombozuna bağlı olarak hepatic disfonksiyon ve portal hipertansiyona yol açan, kadınlarda daha çok görülen nadir bir tablodur. Gebeler risk altındadır. Prognozu kötüdür.(1) AMAÇ: BCS tanılı gebe hastada spinal anestezi uygulaması ve yönetimini göstermeyi amaçladık. YÖNTEM: 27 yaşında, 38 GH (USG: 35. GH)'da sezaryen cerrahisi planlanan Budd Chiari sendromlu gebe hastaya Gastroenteroloji, Hematoloji, Romatoloji, Kardiyoloji ve Göz hastalıkları birimlerinin önerisiyle 2*0,6 DMAH tedavisi başlanarak sezaryen cerrahisine hazırlandı. Laboratuvar tetkiklerinde anlamlı bir anormallik yoktu. Anestezi monitorizasyonu sonrası 4-6 ml/kg kristalloid solüsyon başlandı. EKG ; Sinüs ritminde, KTA: 80/dk, TA: 180/90 mmHg, SPO2: %100 olarak kaydedildi..Hastaya 25G spinal iğne ile, L4-5 aralığından, 20 mcg Fentanyl ve 8 mg Heavy Marcaine verilerek spinal anestezi uygulandı, blok seviyesi T4'e yükseldiğinde cerrahi başlatıldı.İnvaziv Arter Kan Basıncı monitorizasyonu sağlandı. Apgar skoru 9/10, canlı kız bebek dünyaya geldi.Postoperatif vital bulguları stabil, Bromage skoru 1 olan hasta servise çıkarıldı.Takiplerinde hastanın spinal anestezi ile ilgili bir komplikasyonu gözlenmedi. SONUÇ: BCS tanılı gebe hastaya spinal anestezi tercih edilmiştir. Komplikasyon yaşanmadan hastanın taburculuğu sağlanmıştır. Seçili hastalarda spinal anestezinin genel anesteziye tercih edilebileceğini düşünmekteyiz.(2,3)

Anahtar Kelimeler: Budd Chiari Sendromu,sezaryen, Spinal Anestezi

Anesthesia Management in Pregnant Patient With Budd Chiari Syndrome

Abstract: INTRODUCTION: Budd Chiari Syndrome (BCS) is a rare condition that causes hepatic dysfunction and portal hypertension due to thrombosis of hepatic veins. Pregnant women are at risk. Its prognosis is poor.(1) PURPOSE: We aimed to show the application and management of spinal anesthesia in a pregnant patient with BCS. METHODS: A 27-year-old pregnant woman with Budd Chiari syndrome, who was scheduled for cesarean section at 38 GH (USG: 35 GH), was prepared for cesarean section by starting 2*0.6 LMWH treatment with the recommendation of Gastroenterology, Hematology, Rheumatology, Cardiology and Ophthalmology units. There was no significant abnormality in laboratory tests. After anesthesia monitoring, 4-6 ml/kg crystalloid solution was started. ECG ; In sinus rhythm, HR was recorded as 80/min, TA: 180/90 mmHg, and SPO2: 100%. Spinal anesthesia was administered to the patient with a 25G spinal needle, 20 mcg Fentanyl and 8 mg Heavy Marcaine was administered through the L4-5 interval, block level. Surgery was initiated when it increased to T4. Invasive Arterial Blood Pressure monitoring was provided. A live baby girl was born with an Apgar score of 9/10. The patient with stable postoperative vital signs and a Bromage score of 1 was taken to the ward. No complications related to spinal anesthesia were observed in the follow-up. RESULT: Spinal anesthesia was preferred to the pregnant patient with BCS. The patient was discharged without complications. We think that spinal anesthesia can be preferred to general anesthesia in selected patients.(2,3)

Keywords: Budd Chiari Syndrome, Cesarean Section, Spinal Anesthesia

Presentation ID / Sunum No: 509

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5976-860X

| 243

Büyük Trokanterik Ağrı Sendromunda Görüntüleme Bulguları

Uzman Dr. Erbil Arık

Iğdır Devlet Hastanesi

Özet: Büyük trokanterik ağrı sendromu (BTAS), lateral kalça ağrısının önemli sebeplerindendir. Büyük trokanter üzerinde ağrı ve hassasiyet olarak tanımlanır. Sendrom genellikle büyük trokantere bağlanan gluteus medius ve minimus tendonları veya bu tendonların çevresindeki bursalarla ilişkili olup bu bölgeyi etkileyen aşırı kullanım ya da minör hasarlar sonrasında ortaya çıkar. BTAS 40 yaş üzeri obez kadınlarda daha sık görülür. Klinik şüphe durumunda radyolojik görüntülemeye tercih edilmesi gereken modalite manyetik rezonans görüntülemedir (MRG). Hastalarda analjeziklerle konservatif tedavi, fizik tedavi, lokal anestetik enjeksiyonu ve tekrarlayan ya da semptomları gerilemeyen hastalarda ise cerrahi uygulanır. Bu vaka raporunda kalça ağrısı şikayetiyle başvuran 51 ve 53 yaşındaki iki ayrı obez hastada BTAS'nin görüntüleme bulguları ve görüntülemeye dikkat edilmesi gereken noktalar tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kalça Ağrısı, Büyük Trokanter Ağrı Sendromu, Gluteus Medius, Gluteus Minimus, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Imaging Findings in Greater Trochanter Pain Syndrome

Abstract: Greater trochanter pain syndrome (GTPS) is one of the important causes of lateral hip pain. It is defined as pain and tenderness over the greater trochanter. The syndrome is usually associated with the gluteus medius and minimus tendons that attach to the greater trochanter, or the bursa around these tendons, and occurs after overuse or minor damage to this region. GTPS is more common in obese women over 40 years of age. Magnetic resonance imaging (MRI) is the modality that should be preferred in radiological imaging in case of clinical suspicion. Conservative treatment with analgesics, physical therapy, local anesthetic injection, and surgery are applied in patients who recur or whose symptoms do not regress. In this case report, imaging findings of GTPS and points to be considered in imaging will be discussed in two separate patients, aged 51 and 53, who are obese and presented with hip pain.

Keywords: Hip Pain, Greater Trochanter Pain Syndrome, Gluteus Medius, Gluteus Minimus, Magnetic Resonance Imaging

Presentation ID / Sunum No: 631

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Berin Tuğtağ Demir: 0000-0001-8301-9257

Hilal Melis Altıntaş: 0000-0002-0801-0233

| 244

Canalis Caroticus'un Morfolojik ve Anatomik Özelliğinin Araştırılması: Kuru Kafatası Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Berin Tuğtağ Demir¹, Dr. Öğretim Üyesi Hilal Melis Altıntaş¹

¹Ankara Medipol Üniversitesi

*Corresponding author: Berin Tuğtağ Demir

Özet: Temporal kemiğin petroz parçasında yer alan canalis caroticus, boyun bölgesi ile fossa cranii'yi birbirine bağlayan ve içinde arteria carotis interna, plexus caroticus venosus internus ile plexus semiparotikus'un uzandığı bir kanaldır. Servikal bölgeyi en kısa yoldan kraniyal boşluğa bağlayan bir geçittir ve beyin cerrahları için önemli bir anatomik dönüm noktası olarak kabul edilmektedir. Moyamoya hastalığı gibi arteria carotis interna çapını etkileyen hastalıklarda bu arterin yer aldığı kanalın yerleşimi ve morfolojik özellikleri bu arterin morfometrisinde değişikliğe sebep olabilmektedir. Çünkü canalis caroticus'ta plastisitesinin olmadığına ve sabit bir kemik yapı olduğuna uzun zamandır inanılmaktadır. Bu çalışma, beyin cerrahlarına cerrahi yaklaşımlar için yön göstermesi amacı ile canalis caroticus'un önemli morfolojik özelliklerini belirleyebilmek için yapılmıştır. Bu araştırma, tıp fakültesi Anatomi Anabilim dalı laboratuvarında bulunan 49 adet kuru kafatası üzerinde canalis caroticus'un çeşitli morfolojik ölçümleri yapılarak gerçekleştirilmiştir. Canalis caroticus'un uzunluğu (açık-kapalı kanal), apertura externa canalis caroticus mesafesi, apertura interna canalis caroticus mesafesi, apertura externa canalis caroticus'un genişlik ve uzunluğu, apertura interna canalis caroticus'un genişlik ve uzunluğu, apertura externa canalis caroticus'un açılma yönü değerlendirilmiştir. Yapılan değerlendirmeler sonucunda sağ ve sol canalis caroticus'un cranial index asimetrisi'nde istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır. Apertura externa canalis caroticus mesafesi sol tarafta sağ tarafa kıyasla daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Canalis caroticus'un iç ve dış açıklıkları iki taraflı karşılaştırıldığında anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p>0,05$). Apertura externa canalis caroticus'un en fazla posterior'dan anterior'a şeklinde açılış gösterdiği bulunmuştur. Canalis caroticus topografisi ve morfometrisine ilişkin anatomik bilgi, çeşitli prosedürlerin geliştirilmesine yol açabileceğinden, cerrahi yaklaşımla ilgili olarak anatomist, radyolog, beyin cerrahı ve kulak burun boğaz uzmanı için vazgeçilmez olabilir. Ayrıca canalis caroticus morfolojisinin anlaşılması Moyamoya hastalığı gibi henüz etiyolojisi tam olarak bilinmeyen ve canalis caroticustan geçerek beynin büyük bölümünün beslenmesini sağlayan arteria carotis interna ile ilişkili olabilecek hastalıkların tanımlanması için yeni aydınlatıcı veriler sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Canalis Caroticus, Morfometri, Kuru Kafatası, Anatomi

Presentation ID / Sunum No: 616**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-4617-3367**

| 245

Cerrahi Dışı Nedenle Yoğun Bakıma Kabul Edilen Kritik Hastaların Sıvı-Volum Durumunun Usg ile Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Veysel Garani Soylu
Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Biz bu çalışma ile cerrahi dışı nedenlerle 3. basamak yoğun bakım ünitesine kabul edilen kritik hastaların ; yoğun bakıma kabulünde sıvı-volüm durumlarını ultrasonografi eşliğinde Inferior vena cava collability index hesaplaması ile değerlendirmeyi amaçladık. Materyal metod: Çalışma; Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi genel yoğun bakım ünitelerinde yapılmış olup; çalışmaya toplam 90 hasta dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilme kriteri ; yoğun bakıma cerrahi dışı tanılarla kabul edilmek ve 18 yaş üzeri olmak olarak belirlendi. Hastaların; yaş, cinsiyet, yoğun bakıma kabul tanıları ve IVC-CI'leri kaydedildi ve değerlendirildi. IVC-CI'nin <%45 olan hastalar grup 1, ≥ %45 olan hastalar grup 2 olarak belirlendi. Bulgular: Çalışmaya toplam 90 hasta alınmış olup, hastaların yaş ortalaması 69,1 ± 14,3 yıldır. Hastaların 43(%47,7)'ü erkekti. Tüm katılımcıların VCI max ortalaması; 18,5 ± 4,2 mm ve VCI min ortalaması; 11,3 ± 5,2 mm idi. Katılımcıların 48 (%53,3)'i solunumsal nedenlerle(pnomoni, Koah atak, astım atak), 31 (%34,4) 'i norolojik nedenlerle (serebrovasküler olay, epilepsi, hipertansif ensefalopati), 11 (%12,3)'i diğer nedenlerle (diyabetik ketoasidoz, akut böbrek yetmezliği vb.) yoğun bakıma kabul edildi. Yoğun bakıma kabulde; IVC-CI <%45 olan 50 hasta (grup1), IVC-CI ≥ %45 olan 40 hasta (grup 2) vardı. Gruplar arasında yapılan istatistiksel analiz sonucunda ; yaş (p:0,002), VCI min (p:0,032), IVC –CI (p: 0,001) parametrelerinde istatistiksel anlamlı fark mevcuttu.Sonuç: Yoğun bakıma cerrahi dışı nedenlerle kabul edilen kritik hastaların sıvı-volum durumu IVC-CI'ye göre değerlendirildiğinde ; yüksek oranda (%44,4) hipovolemi tablosu ile karşılaşılabılır. Bu hasta popülasyonunun yoğun bakıma kabulünde ciddi oranda hipovolemik olabileceği ve sıvı resusitasyon protokolünün buna göre düzenlenebileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım, Kritik Hasta,hipovolemi, Inferior Vena Cava Collability Index

Ultrasonographic Evaluation of Fluid/volume Status of Critical Patients Admitted to Intensive Care With Non-Surgical Diagnosis

Abstract: Introduction:This study aimed to evaluate the fluid-volume status of critically ill patients admitted to the tertiary intensive care unit with non-surgical diagnoses by measuring vena cava collapsibility indexes by ultrasonographyMaterials and Methods:The study was carried out in the general intensive care units of Kastamonu Training and Research Hospital.A total of 90 patients were included in the study. The criteria for inclusion in the study were to be admitted to the intensive care unit with non-surgical diagnoses and over 18. Age, gender, diagnosis of admission to the intensive care unit, and IVC-CI of the patients were recorded and evaluated. Patients with IVC-CI<45% were defined as Group 1, and patients with ≥45% IVC-CI as Group 2.Results: A total of 90 patients were included in the study, and the mean age of the patients was 69.1±14.3 years. 43(47.7%) of the patients were male. The mean of VCI max of all participants was 18.5±4.2 mm and the mean of VCI min was 11.3±5.2 mm. 48(53.3%) of the participants were diagnosed with respiratory disease (pneumonia, COPD attack,

asthma attack), 31(34.4%) were diagnosed with neurological disease (cerebrovascular event, epilepsy, hypertensive encephalopathy), 11(%12,3) were admitted to the intensive care unit with other diagnoses (diabetic ketoacidosis, acute renal failure, etc.). There were 50 patients with IVC-CI<45%(group1) and 40 patients with IVC-CI $\geq$ 45%(group2) at admission to the ICU. As a result of the statistical analysis between the groups, there was a statistically significant difference in age(p:0.002), VCI min(p:0.032), and IVC-CI(p: 0.001) parameters. Conclusion: If the fluid-volume status of critically ill patients admitted to the intensive care unit for non-surgical diagnosis is evaluated according to IVC-CI, a high rate of hypovolemia(44.4%) may be encountered. We think this patient population may be seriously hypovolemic in admission to the intensive care unit, and the fluid resuscitation protocol can be adjusted accordingly.

Keywords: Intensive Care, Critical Patient, Hypovolemia, Inferior Vena Cava Collapsibility Index

Presentation ID / Sunum No: 711

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 247

Cerrahi Girişim Geçirecek Hastalarda Sanal Gerçeklik Kullanımı: Literatür İncelemesi

Araştırmacı Serpil Çağlıyan Payas

Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Bölümü

Özet: Cerrahi girişimler; bireyin bedeni üzerindeki kontrolünü sınırlı bir süre için kaybetmesi ve bu konuya ilişkin yeterince bilgisinin olmaması nedeniyle anksiyete ve korku yaratan bir durum haline gelmektedir. Anksiyete ve korku düzeyi yüksek olan hastalarda daha fazla tıbbi komplikasyon geliştiği bilinmektedir. Preoperatif dönemde farklı yöntemlerle yapılan bilgilendirmelerin, hastaların kaygı düzeylerinin azaltılmasında etkili olduğu tespit edilmiş, standart eğitim yöntemlerinin geliştirilerek, eğitim içeriklerinde ameliyathane ortamına ilişkin bilgilendirmelere de yer verilmesi önerilmiştir. Cerrahi hemşireleri hastanın fiziksel bakımının yanında; hastanın bilgilendirilmesi ve hastaya psikolojik destek sağlanmasından da sorumludur. Kliniklerde çalışan hemşire sayısı ve eğitim materyallerinin kısıtlılıkları düşünüldüğünde, video ile bilgilendirme; zaman, mekan ve iş gücü tasarrufu yapmak için etkili bir yöntem olarak düşünülmektedir. Sanal gerçeklik (SG) uygulamaları; son yıllarda sağlık sektöründe klinik ortamlarda sıklıkla kullanılmaya başlanmış ve ağırlı tıbbi girişimler olarak bilinen bir çok farklı uygulamada (yanık debritleme, enjeksiyon uygulamaları, yara bakımı) ağrı ve anksiyete yönetiminde etkinliği gösterilmiştir. Literatür incelendiğinde; SG uygulamaları ile gerçekleştirilen ameliyat süreci ve ameliyathane ortamına ilişkin hazırlanan bilgilendirme videolarının hastaların cerrahi korku ve anksiyete düzeylerine olan etkisini inceleyen az sayıda çalışmaya rastlanmış ve bu çalışma sonuçlarında hastaların anksiyete düzeylerinde azalma olduğu bildirilmiştir. Bu bilgiler ışığında, SG uygulaması ile yapılan bilgilendirmenin, cerrahi girişim geçirecek hastaların anksiyete ve korku düzeylerini azaltma ve hasta memnuniyetini artırmaya yönelik bakım uygulamalarında bilişsel-davranışsal yöntemlerden biri olarak kullanımının entegre edilip edilemeyeceğinin değerlendirilebilmesi için kanıt oluşturabilecek çalışmaların artırılmasına gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik, Preoperatif Anksiyete, Cerrahi Girişim Öncesi Bilgilendirme

Presentation ID / Sunum No: 713

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9461-6428

| 248

Clostridium Perfringens Kaynaklı Besin Zehirlenmelerinin Adli Açıdan Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Mehtap Ünlü Söğüt¹, Araştırmacı Enes Furkan Arslan²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beslenme Bilimleri Anabilim Dalı

*Corresponding author: Enes Furkan Arslan

Özet: Gıda kaynaklı hastalıklar, dünya çapında önemli bir halk sağlığı sorunudur. Dünya Sağlık Örgütü, gıda kaynaklı hastalıkları yiyecek veya su tüketiminin neden olduğu düşünülen bulaşıcı veya toksik nitelikli hastalık olarak tanımlamaktadır. Adli vaka olarak değerlendirilen bakteriyal gıda zehirlenmeleri sonucunda gastrointestinal rahatsızlıklar, ateş, nörolojik bulguların yanı sıra bazı vakalarda ölüm de görülebilmektedir. Ülkemizde yapılan araştırmalara göre acil servise başvuru zehirlenme olaylarında, gıda kaynaklı zehirlenmelerin ilaç kaynaklı zehirlenmelerden sonra ikinci sırada yer aldığı bildirilmiştir. Clostridium perfringens de gıda kaynaklı zehirlenmelerde en dikkat çeken bakteri çeşitlerinden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. C. perfringens, çoğalabilmek için ihtiyacı olan aminoasit ile vitamin ve mineral maddeyi kendi sentezleyemediği için dışarıdan almak zorundadır. Bu nedenle sıklıkla bu maddeleri yeterli oranda içeren, et veya et ürünlerinde ve bizlerin de sindirim sisteminde yüksek oranda bulunur. Ek olarak gıda kaynaklı hastalıklar hükümetlere milyarlarca dolarlık sağlık hizmetleri maliyeti, verimlilik kaybı ve yaşam kalitesinin düşmesi gibi sebeplerden ötürü büyük bir ekonomik yük oluşturmaktadır. Yaygın halk sağlığı problemi olan C. perfringens kaynaklı zehirlenme vakalarında salgının önüne geçilmesi, etkin bir müdahalenin yapılması, olası kronik hastalıklar veya ölümlerin önüne geçilmesi ayrıca oluşabilecek ekonomik yükü de engelleyebilmek için patojenlerin tespit edilmesi gerekir. Bunun için gıda zehirlenmesi olgularının adli olarak bildiriminin ilgili sağlık personelleri tarafından yapılması yasal bir yükümlülüktür. Bununla birlikte adli bir olguda kayıtların düzgün tutulması muayeneden elde edilen bulgular, tetkikler ve sonuçlar gerektiğinde adli mercilerle paylaşılmalı üzere arşivlenmelidir. Bu sayede gıda zehirlenmesinin asıl sebebinin ve sorumlularının öğrenilmesi mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Besin Zehirlenmesi, Adli Bilim, Clostridium Perfringens

Presentation ID / Sunum No: 27**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-8990-6073**

| 249

Çocuk Acil Servisine Göğüs Ağrısı Şikayeti İle Başvuran Çocuk ve Adölesanların Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Emrah Çıgır
Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Amaç: Göğüs ağrısı, çocuk acil servisine özellikle adölesan grupta sık görülen başvuru nedenidir. Vakaların çoğunda herhangi bir patoloji saptanmasa da, hem aileleri hem de hekimleri tedirgin etmektedir. Bu çalışmada, çocuk acil servisine göğüs ağrısı şikayetiyle başvuran hastaların aldıkları tanılarının incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya, Ekim 2021 ile Kasım 2022 tarihleri arasında göğüs ağrısı nedeniyle çocuk acil servisine başvuran 6-18 yaş arası 429 çocuk ve adölesan alındı. Hastaların demografik verileri ve almış oldukları tanılar geriye dönük olarak değerlendirildi. Bulgular: Hastaların %50,3'ü erkek, %49,7'si kız; %66,4'ü 12 yaş üstü, %33,6'sı 6-12 yaş arasında idi. Almış oldukları tanılar sırasıyla; idiopatik (%56,4), kas-iskelet sistemi kaynaklı (%21,2), psikojenik kökenli (%6,2), pnömoni (%4,8), gastrointestinal sistem kaynaklı (%4,6), Ailesel Akdeniz Ateşi (%3,2), kardiyak kökenli (%3,1) ve alkol intoksikasyonu (%0,5) idi. Kardiyak kökenli tanıların %46,1'i supraventriküler taşikardi, %23'ü mitral yetmezliği, %15,3'ü miyokardit, %7,8'i atriyal septal defekt ve %7,8'i Wolf-Parkinson White sendromu idi. Kas-iskelet sistemi kaynaklı olanların %79,1'i miyalji, %18,6'sı kostokondrit ve %2,3'ü göğüs travmasına bağlı idi. Psikojenik nedenlerin %44,4'ü anksiyete bozukluğu, %37'si panik atak, %11,1'i depresyon ve %7,5'i de psikoz idi. Sonuç: Çocuk ve adölesanlarda göğüs ağrısı, nadiren kalp ve akciğer gibi hayatı tehdit eden nedenlere bağlı gelişir. Göğüs ağrısı nedenleri içerisinde en sık idiopatik olsa da, ayrıntılı fizik muayene ve laboratuvar tetkikleri ile, gerekirse konsültasyonlar ile hayati risk oluşturan nedenler dışlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Ağrısı, Kardiyak, Psikojenik

Evaluation of Children and Adolescents Presenting to the Pediatric Emergency Service With the Complaint of Chest Pain

Abstract: Objective: Chest pain is a common cause of admission to the pediatric emergency department, especially in the adolescent group. Although no pathology is detected in most of the cases, it worries both families and physicians. In this study, it was aimed to examine the diagnoses of patients who applied to the pediatric emergency department with the complaint of chest pain. Methods: 429 children and adolescents aged 6-18 years who applied to the pediatric emergency department due to chest pain between October 2021 and November 2022 were included in the study. The demographic data of the patients and their diagnoses were evaluated retrospectively. Results: 50.3% of the patients were male, 49.7% were female; 66.4% were over 12 years old, 33.6% were between 6-12 years old. The diagnoses they received were as follows; idiopathic (56.4%), musculoskeletal (21.2%), psychogenic (6.2%), pneumonia (4.8%), gastrointestinal tract (4.6%), Familial Mediterranean Fever (3.2%), cardiac origin (3.1%) and alcohol intoxication (0.5%). Of the diagnoses of cardiac origin, 46.1% were supraventricular tachycardia, 23% mitral regurgitation, 15.3% myocarditis, 7.8% atrial septal defect and 7.8% Wolf-Parkinson White syndrome. Of those originating from the musculoskeletal system, 79.1% were due to

myalgia, 18.6% to costochondritis and 2.3% to chest trauma. 44.4% of psychogenic causes were anxiety disorder, 37% of panic attacks, 11.1% of depression and 7.5% of psychosis. Conclusion: Chest pain in children and adolescents rarely develops due to life-threatening causes such as heart and lung. Although idiopathic is the most common cause of chest pain, life-threatening causes should be excluded with detailed physical examination and laboratory tests, and consultations if necessary.

Keywords: Chest Pain, Cardiac, Psychogenic

Presentation ID / Sunum No: 666

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1795-5677

| 251

Çocuk Nörolojisi Polikliniğine Dalma Şikayeti ile Getirilen Çocukların Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Yasemin Baranoğlu Kılınç¹, Uzman Dr. Ayşegül Danış²

¹Bolu İzzet Baysal Devlet Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Bolu

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İzzet Baysal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Nörolojisi, Bolu

*Corresponding author: Yasemin Baranoğlu Kılınç

Özet: Çocukluk çağı absans epilepsisi, tüm epilepsili çocukların %10-17'sini etkileyen, iyi bilinen ve yaygın bir pediatrik epilepsi sendromudur. Nöbetler genellikle en sık 6-7 yaşta olmak üzere genellikle 4-10 yaşları arasında başlar. Önceden sağlıklı ve normal gelişim gösteren çocukları etkileyen bu hastalık kızlarda erkeklerden daha sık görülür. Bu epilepsi sendromunun en sık bulgularından olan, gün içerisinde çok kez tekrarlayan dalma nöbetleri epilepsi tanısı olmayan hastalarda da hastane başvurularına ve ailede anksiyeteye neden olmaktadır. Dalma şikayetiyle başvuran hastalarımızdaki başvurudaki özelliklerini inceleyerek dalmanın altında yatan olası bir patolojiyi tahmin edip edemeyeceğimizi ortaya koyabilmek için hastaların nihai tanılarını içeren retrospektif bir çalışma planladık. 2020 Temmuz-2021 Temmuz ayları arasında çocuk nörolojisi polikliniğine dalma şikayetiyle başvuran, 12 yaşın altında olan toplam 42 hastanın; yaş ortalaması 54 ay (min 9, max 114), cinsiyet dağılımları 22 erkek (%52,4), 20 kadın(%47,6) idi. 17 hastanın dalması öğretmeni tarafından (%40,5) fark edilmişken; 25 hastanın dalması ise ebeveynleri tarafından (%9,5) fark edilerek getirilmişti. Dalma süreleri 1-60 sn arasında değişmekteydi. Hastaların 28'inde (%66) dalma sadece belirli bir ortamda veya belirli bir aktivite sırasında olmaktaydı. Elektrofizyolojik değerlendirmede 6 hastada (%14,3) jeneralize epileptiform bozukluk saptandı. Hastaların %45'ine (19) psikiyatrik değerlendirme yapılabildi ve 5 hastada dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu, 2 hastadaysa özgül öğrenme güçlüğü saptandı. Çalışmamızın sonuçlarına göre epilepsi tanısı alan olguların hepsinde dalma süresi literatür ile uyumlu olarak 4-30 sn arasındaydı. Özellikle okul çağından önce fark edilen dalma nedeniyle getirilen çocuklar incelendiğinde; spesifik olarak bir ortamda veya bir işle meşgulken (mama sandalyesinde oturma, tv veya ekran maruziyeti sırasında) meydana gelen, kısa süreli dalmaların altında patolojik bir neden saptanmadığı görüldü. Bu başvurular ailelere ekran maruziyetinin zararlarını anlatabilmek için bir fırsat yarattı. Bu çalışmanın sonuçlarıyla birlikte ortam seçiciliği olmayan, otomatizmaların eşlik ettiği dalmalar epileptik olma ihtimali yüksek şikayetler olarak dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Absans Epilepsi, Dalma, Otomatizma

Evaluation of Children Brought to the Pediatric Neurology Outpatient Clinic With Complaint of Staring

Abstract: Childhood absence epilepsy is a well-known and common pediatric epilepsy syndrome affecting 10-17% of all children with epilepsy. Seizures usually begin between ages of 4 and 10, with the most common at 6-7 years of age. It is more common in girls than boys. Absence seizures are one

of the most common findings and causes hospital admission even in patients without a diagnosis of epilepsy. We planned a retrospective study including final diagnosis of patients to reveal whether we can predict a possible underlying pathology by examining characteristics of our patients who presented with complaint of staring. A total of 42 patients under age of 12 applied to Pediatric Neurology Outpatient Clinic between July 2020 and July 2021 with complaint of staring; The mean age was 54 months (min 9, max 114), gender distribution was 22 men(52.4%), 20 women(47.6%). While 17 patients' immersion was noticed by their teacher(40.5%); the staring of 25 patients was brought by their parents after being seen (9.5%). Staring periods ranged from 1 to 60 seconds. In 28 (66%) patients, staring was only in a specific environment or during a specific activity. The generalized epileptiform disorder was detected in 6 patients(14.3%) in electrophysiological evaluation. A psychiatric evaluation was possible in 45% (19) of patients, and Attention Deficit Hyperactivity Disorder was found in 5 patients and Specific Learning Disorder in 2 patients. Thus, duration of staring in all cases diagnosed with epilepsy was between 4-30 seconds, which is consistent with literature. When children diagnosed with staring before school age are examined, it was observed that no pathological cause was found under short-term starings. These applications allow for explaining the harms of screen exposure to families. Our results suggest that starings without media selectivity and accompanied by automatisms should be considered as complaints for high probability of epilepsy.

Keywords: Absence Epilepsy, Staring, Automatism

Presentation ID / Sunum No: 634

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0001 7811 5949

| 253

Çocuklarda Böbrek Yaralanması

Uzman Dr. Derya Yayla¹

¹Gaziantep Gengiz Gökçek Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi,
Çocuk Ürolojisi Kliniği

Özet: Amaç: Pediatrik travmada böbrek, idrar yollarının en sık yaralanan organıdır. Çalışmamızda travmalarda renal travma sıklığı ve deneyimlerimizi sunmayı amaçladık. Yöntem: 2019-2022 yılları arasında Ankara Şehir Hastanesi yoğun bakımda tedavi edilen 470 travma hastası ayrıntılı olarak retrospektif incelendi. Renal travması olan hastaların yaralanma şekilleri, ek organ yaralanması, tedavi yaklaşımları ayrıntılı değerlendirildi. Bulgular: Renal travma 31 (%6.5) (yaş ortalaması 12.6; 11 K, 21 E) hastada, mesane travması 2 (%0.42) hastada, üretra yaralanması 2 (%0.42) hastada mevcuttu. Böbrek yaralanmaları dereceleri (7 hasta Gr1; 5 hasta Gr2; 11 hasta Gr3; 5 hasta Gr4; 3 hasta Gr4-5) ve ek organ yaralanmaları belirlendi. Cerrahi olarak renal travmaların sadece bir hastaya önce AV fistül nedeniyle embolizasyon, sonra gelişen hipertansiyon nedeniyle nefrektomi uygulandı. Konservatif takip edilen iki hastaya izleminde ürinom gelişmesi üzerine üreteral kateter ve nefrostomi kateteri ile drenaj sağlandı. Sonuç: Pediatrik renal yaralanmalarının çoğu konservatif tedavi edilir. Cerrahi gereksinim çok az olasılığı mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Renal Travma, Çocuk, Konservatif Tedavi, Hematüri

Renal Trauma Patients in Children

Abstract: Aim: In pediatric trauma, the renal is the most frequently injured organ of the urinary tract. In our study, we aimed to present the frequency of renal trauma and our experiences. Methods: 470 trauma patients treated in intensive care unit of our hospital between 2019 and 2022 were retrospectively analyzed in detail. All patients with renal trauma were evaluated in detail. Results: Renal trauma was present in 31 (6.5%) (mean age 12.6; 11 F, 21 M) patients, bladder trauma in 2 (0.42%) patients, and urethral injury in 2 (0.42%) patients. The grades of renal injuries (7 Gr1; 5 Gr2; 11 Gr3; 5 Gr4; 3 Gr4-5) and additional solid organ injury were determined. Surgically, only one of the renal traumas underwent embolization due to AV fistula and then nephrectomy due to hypertension. When urinoma developed in the conservative follow-up of two patients, drainage was provided with a ureteral catheter and a nephrostomy catheter. Conclusion: Most pediatric renal injuries are treated conservatively. There is little likelihood of surgical need.

Keywords: Renal Trauma, Child, Conservative Treatment, Hematuria

Presentation ID / Sunum No: 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9385-132X

| 254

Çocuklarda Karın Ağrısı; Nedenlerinin Değerlendirilmesi ve Ultrasonografinin Rolü

Uzman Serhat Samancı¹, Prof.Dr. Artamonov Rudolf², Prof.Dr. Dvoryakovski İgor³

¹Diyarbakır Çocuk Hastanesi

²Faculty of Pediatrics, Russian State Medical University Morozov Children

³National Medical Research Center for Children

***Corresponding author: Serhat Samancı**

Özet: Çocuklarda ağrı özellikle de karın ağrısı problemine gösterilen dikkat giderek artıyor. Karın ağrısı intra abdominal organlardan veya yansıyan ağrılar şeklinde olabilir. Karın ağrısı akut ve kronik tekrarlayan ağrılar şeklinde karşımıza çıkmaktadır, kimi verilere göre tekrarlayan kronik ağrılar çocuklarda % 80 oranında görülüyor.Karın ağrıları patolojik olduğu gibi fonksiyonelde olabilir.Fonksiyonel durumlar zamanla % 40 oranında hastalıkların kronikleşmesine neden olabilmektedir.Klinik polimorfizm erken teşhisi zorlaştırıyor,akut batın ve acil cerrahilik durumlarda problemin erken teşhisle çözüme bağlanması gerekmektedir.Amaç:Karın ağrılarının nazolojik ve klinik şifrelendirmesinde ultrasonografik incelemenin teşhisteki yerinin belirlenmesi.Materyal ve metod: Akut ve tekrarlayan kronik karın ağrısı ile başvuran 2-16 yaş arası 300 olgunun incelenmesi yapıldı.Bulgular: Tüm hastalar akut karın ağrısı şikayetleri ile bir (166) veya birden çok (134) başvurmuştur, bu olguların 218'i kız çocuktu ve 196'sı 7 yaşından büyüktü.Olgularda ağrı lokalizasyonu; mezogastrik bölgede % 28.6,mezo-epigastrium %19.6,hipogastriumda % 8.7,mezo /hipogastriumda % 7.1 ve epigastrium'da % 6.2 oranında saptandı. Safra kesesi duvarında ekojenite artışı ve kalınlaşma 39 hastada;2 mm kadar kalınlaşma- 6 hastada,3mm -23 hastada,4 mm- 6 hastada ve bir olguda kontürlerde çiftleşme görülmüştür. Bir hastada hepotosteatoz ve 6 hastada periportal alanda ekojenite artışı kaydedildi.Pankreasta %86.3 oranında büyüme ve ekojenite artışı kaydedildi. Olguların %14.7'sinde farklı derecelerde pelviko renal dilatasyon kaydedildi. Karın ağrısı ile başvuran olgularda en fazla değişiklikler safra yollarında; %31.8 oranında fonksiyonel ve %20.4 oranında organik karakterde değişiklikler olduğu tespit edildi. Safra kesesi formunda; servikte %36.9, korpusta %26.2 fundusta %16.9 ve %7.6 kişide S- şeklinde deformasyon görüldü. Olguların %16.7'sinde herhangi bir patolojik durum kaydedilmedi ve bu hastalara fonksiyonel karın ağrısı teşhisi konuldu.Diğer hastalar;gastrit,gastro duodenit gastro ezofal reflü,piyelonefrit,sistit ve kız çocuklarında adneksit saptandı.Sonuç:Çocuklarda non enfeksiyöz karın ağrısı nedenleri incelendiğinde;6 yaşına kadar olan olgularda safra kesesi gelişim anomalileri,7-9 yaş arası safra kesesi deformasyonları ve kesede kasılma problemleri,10-12 yaşlarda Kolesistit, gastrit, gastroduodenit,13-16 yaşlarda gastrit,gastroduodenit,duodenit,kızlarda pelvis organları patolojisi ön planda düşünülmelidir ve tanı algoritminde ultrasonografik inceleme öncelikli olmalıdır

Anahtar Kelimeler: Karın Ağrısı,tekrarlayan Karın Ağrı,ultrasonografi

Abdominal Pain in Children; Evaluation of Causes and the Role of Ultrasonography

Abstract: There is increasing attention paid to the problem of pain in children, especially abdominal pain. Abdominal pain can be from intra-abdominal organs or in the form of referred pain. Abdominal pain is encountered in the form of acute and chronic recurrent pain. According to some data, recurrent chronic pain is seen in 80% of children. Abdominal pains can be functional as well as pathological. and in emergency surgical cases, the problem should be resolved with early diagnosis. AimTo:determine the role of ultrasonographic examination in diagnosis in the nosological and clinical coding of abdominal pains. Materials and methods: 300 cases between the ages of 2 and 16 who presented with acute and recurrent chronic abdominal pain were examined. Results: All patients presented with one (166) or more than one (134) complaints of acute abdominal pain, 218 of these cases were girls and 196 were older than 7 years. Pain localization in the cases; 28.6% in the mesogastric region, 19.6% in the meso-epigastrium, 8.7% in the hypogastrium, 7.1% in the meso/hypogastrium and 6.2% in the epigastrium. Increased echogenicity and thickening of the gallbladder wall were observed in 39 patients, thickening up to 2 mm in 6 patients, 3 mm in 23 patients, 4 mm in 6 patients, and mating in contours in one case. Hepotosteatosis was noted in one patient and increased echogenicity in the periportal area in 6 patients. An 86.3% increase in pancreas and increased echogenicity were noted. Different degrees of pelvic renal dilatation were noted in 14.7% of the cases. In cases presenting with abdominal pain, the most changes are in the biliary tract; It was determined that there were changes in functional character in 31.8% and organic character in 20.4%. In the form of the gallbladder; S-shaped deformation was observed in 36.9% of the cervix, 26.2% of the corpus, 16.9% of the fundus and 7.6% of the subjects. No pathological condition was recorded in 16.7% of the cases and functional abdominal pain was diagnosed in these patients. Other patients; gastritis, gastro duodenitis, gastroesophageal reflux, pyelonephritis, cystitis, and adnexitis in girls. Conclusion: When the causes of non-infectious abdominal pain in children were examined; Gallbladder development anomalies in cases up to the age of 7-9 years, gallbladder deformations and bladder contraction problems between the ages of 7-9, Cholecystitis, gastritis, gastroduodenitis at the age of 10-12 years, gastritis, gastroduodenitis, duodenitis at the age of 13-16 years, and pelvic organs pathology in girls should be considered in the foreground. Ultrasonographic examination should have priority in the diagnostic algorithm.

Keywords: Abdominal Pain, Recurrent Abdominal Pain, Ultrasound

Presentation ID / Sunum No: 673

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 256

Çocuklarda Obezitenin Postoperatif Derlenme Ajitasyonuna Etkisi

Doç.Dr. Mehmet Sargın¹, Dr. Öğretim Üyesi Emine Aslanlar¹, Uzman Dr. Fatma Sargın²

¹Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı

²Konya Beyhekim Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Pediatri Kliniği

*Corresponding author: Fatma Sargın

Özet: Amaç: Literatürde derlenme ajitasyonuna (DA) etki eden faktörler incelenmiş olmakla beraber çocuklarda obezitenin postoperatif DA'a etkisinin değerlendirildiği literatür bilgisi kısıtlıdır. Bu çalışmada obezitenin postoperatif DA'a etkisinin olup olmadığını değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve yöntemler: 2-14 yaş arasında, ASA I-II fiziksel statusa sahip, Kasım 2018 ve Kasım 2022 tarihleri arasında elektif cerrahi geçiren hastaların kayıtları incelendi. Acil cerrahi geçiren veya anestezi idamesinde sevofluran dışında bir anestezi ajanı kullanılan hastalar çalışma dışında bırakıldı. Hastalar vücut kitle indekslerine göre 3 gruba ayrıldı: Grup 1; Normal (%5 ila %85 persentil), Grup 2; Fazla kilolu (%85-95 persentil), Grup 3; Obez (95. persentil ve üzeri). Derlenme ajitasyonu bir anestezi uzmanı tarafından Watcha skalası ile değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya 567 hasta dahil oldu ve bunların 115'inde (%20.3) derlenme ajitasyonu meydana geldi. Hastaların 428'i normal, 64'ü fazla kilolu ve 75'i obez olarak değerlendirildi. Demografik veriler karşılaştırıldığında gruplar arasında istatistiksel olarak herhangi bir fark yoktu. DA insidansı Grup II (%28,1) ve Grup III'te (%29,3) Grup I'e (%17.5) göre istatistiksel olarak daha yüksekti (p=0,006). Sonuç: Sonuç olarak, genel anestezi uygulanan çocuklarda hem fazla kilolu olmanın hem de obezitenin DA insidansını arttırdığı görülmüştür ancak prospektif çalışmalara da ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Derlenme Ajitasyonu, Genel Anestezi, Pediatrik

The Effect of Obesity On Emergence Agitation in Children Undergoing General Anesthesia

Abstract: Aim: Although the factors affecting emergence agitation (EA) have been examined in the literature, the literature evaluating the effect of obesity on postoperative DA in children is limited. In this study, we aimed to evaluate whether obesity has an effect on postoperative DA. Material and methods: The medical records of patients aged 2-14 years, with ASA I-II physical status and undergoing elective surgery were reviewed (November 2018 and November 2022). Patients who underwent emergency surgery or who used an anesthetic agent other than sevoflurane for the maintenance of anesthesia were excluded from the study. Patients will be divided into 3 groups according to their body mass index; Group 1; Normal (5th to 85% percentile), Group 2; Overweight (85-95% percentile), Group 3; Obese (95th percentile and above). Emergence agitation was assessed by anesthesiologists using the Watcha scale. Results: 567 patients were included in the study and EA occurred in 115 (20.3%) of them. Of the patients, 428 were considered normal, 64 were overweight and 75 were obese. When demographic data were compared, there was no statistical difference between the groups. EA incidence was statistically higher in Group II (28.1%) and Group III (29.3%) compared to Group I (17.5%) (p=0.006). Conclusions: In conclusion, we are of the opinion that both overweight and obesity increase the incidence of EA in children undergoing general anesthesia, but prospective further studies are also required.

Keywords: Emergence Agitation, General Anesthesia, Pediatric

Presentation ID / Sunum No: 460**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-6767-6871**

| 257

Covid 19 Enfeksiyonunun Göz Arka Segment Yapıları ve Koroidal Vasküler İndeks Üzerine Olan Etkisi

Uzman Dr. Nejla Tükenmez Dikmen

Sultan 2. Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniği

Özet: Amaç: Covid-19 enfeksiyonunun retinada ve özellikle koroidde meydana getirdiği değişiklikleri analiz etmek. Yöntemler: Çalışmaya son 3 ay içerisinde Covid-19 enfeksiyonu nedeniyle hastanede yatarak tedavi gören 20 hasta ve yas-cinsiyet uyumlu 20 kontrol hastası dahil edildi. Hastalara detaylı ön ve arka segment göz muayenesi sonrası Optik Koherens Tomografi (OKT;Spectralis®, Heidelberg, Almanya) cihazının EDI-OKT modu ile koroid görüntülemesi yapıldı. Bunun yanında santral makula kalınlığı (SMK), peripapillar retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve gangliyon hücre tabakası (GHT) kalınlıkları ölçüldü. Koroid kalınlıkları subfoveal alandan, fovea merkezine 500µm ve 1500µm temporal ve nasal uzaklıktan olmak üzere toplam 5 bölgeden ölçüldü. Ayrıca EDI-OKT görüntüleri Image-J programı ile analiz edilerek toplam koroidal alan (TKA), luminal alan (LA), stromal alan (SA) ve koroidal vasküler indeks (KVI) değerleri hasta ve kontrol grubu arasında karşılaştırıldı. Hastaların sadece sağ gözlerinden alınan ölçümler istatistiksel analiz için kullanıldı. Bulgular: COVID hasta grubunda 20 hasta (14 erkek, 6 kadın, ortalama yaş: 48,6± 5,8), kontrol grubunda 20 hasta (14 erkek, 6 kadın, ortalama yaş: 49,2± 6,9) bulunmaktaydı. İki grup arasında yaş ve cinsiyet dağılımları açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı (p>0,05). COVID hasta grubunun ortalama KVI değeri 65,85± 7,8; kontrol grubunun 70,32± 7 olup; KVI COVID hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşüktü (p=0,036). Yine iki grup arasında LA ve foveanın 500 µm temporalinden ölçülen koroid kalınlıkları COVID hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşüktü (sırası ile p=0,024 ve p=0,048). İki grup arasında SMK, RSLT, GHT, SA, TKA ve diğer bölgelerden ölçülen koroid kalınlıkları açısından anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Sonuç: COVID hastalığı sonrası koroidin özellikle vasküler parametrelerinde önemli azalmalar saptanmıştır. Bu durum COVID enfeksiyonunun neden olduğu vaskülopatinin bir sonucu olabilir.

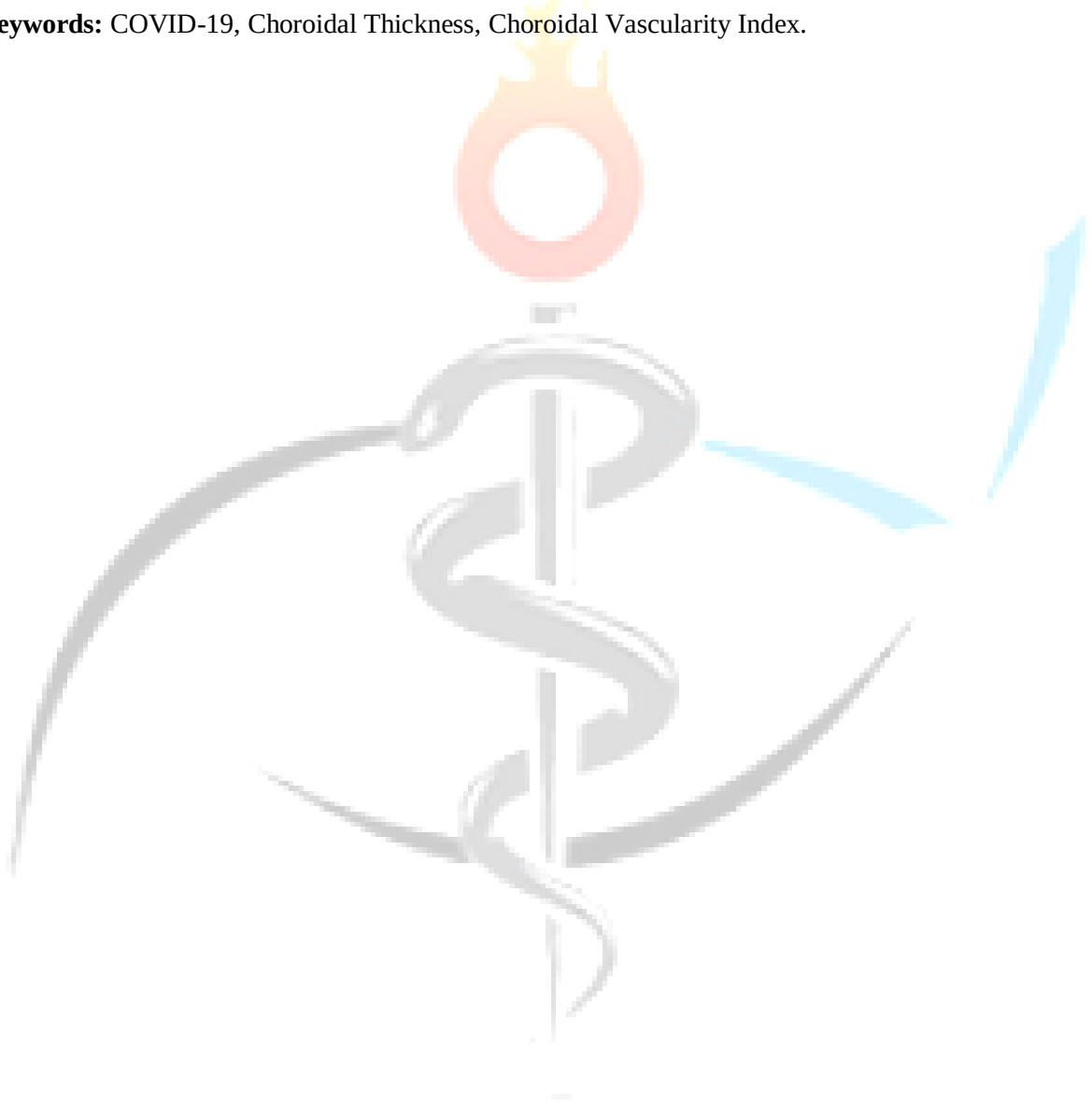
Anahtar Kelimeler: COVID-19, Koroid Kalınlığı, Koroidal Vasküler İndeks.

Effect of COVID 19 Infection On the Posterior Segment of the Eye and the Choroidal Vascularity Index

Abstract: Purpose: To analyze the changes caused by COVID-19 infection on retina and choroid. Methods: 20 patients who were hospitalized due to COVID-19 infection in the last 3 months and 20 age-gender-matched control patients were included in the study. After detailed eye examination, choroidal imaging was performed with EDI-OCT mode of Optical Coherence Tomography (OCT; Spectralis®, Heidelberg, Germany) device. In addition, central macular thickness (CMT), peripapillary retinal nerve fiber layer (RNFL) and ganglion cell layer (GCL) thicknesses were measured. Choroidal thicknesses were measured from the subfoveal area, 500µm and 1500µm temporal and nasal distances from the fovea, a total of 5 regions. In addition, EDI-OCT images were analyzed with Image-J program and total choroidal area (TCA), luminal area (LA), stromal area (SA) and choroidal vascular index (CVI) values

were compared between the patient and control groups. Measurements taken only from the right eyes of the patients were used for statistical analysis. Results: There were 20 patients (14 men, 6 women, mean age: 48.6 ± 5.8) in the COVID patient group, and 20 patients (14 men, 6 women, mean age: 49.2 ± 6.9) in the control group. There was no statistically significant difference between the two groups in terms of age and gender distribution ($p > 0.05$). The mean CVI value of the COVID patient group was 65.85 ± 7.8 ; the control group was 70.32 ± 7 ; CVI was statistically significantly lower in the COVID patient group ($p = 0.036$). Again, LA and choroidal thicknesses of 500 μm temporally to the fovea were statistically significantly lower in the COVID group ($p = 0.024$ and $p = 0.048$, respectively). There was no significant difference between the groups in terms of subfoveal choroidal thickness, CMT, RNFL, GCL, SA, and TCA. Conclusion: Significant reductions in the vascular parameters of the choroid were detected after covid disease. This condition may be the result of vasculopathy caused by COVID infection.

Keywords: COVID-19, Choroidal Thickness, Choroidal Vascularity Index.

Presentation ID / Sunum No: 488**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID:** Ahmet Can ESEN: 0000-0002-6668-3778, Murat Dağdeviren: 0000-0003-4715-2557, Esin Beyan: 0000-0001-7263-2099

| 259

Covid – 19 Pandemi Sürecinin Diyabetik Hastaların Glisemik Kontrolü Üzerine Etkileri**Uzman Dr. Ahmet Can ESEN¹, Uzman Dr. Murat Dağdeviren¹, Prof.Dr. Esin Beyan¹**
¹SBÜ Ankara Atatürk Sanatoryum EAH

*Corresponding author: Murat Dağdeviren

Özet: Giriş: Dünyada yüzbinlerce insanın ölümüne yol açmış, insanların yaşam tarzını kökten değiştirmiş COVID-19 pandemisi ve pandemi kısıtlamaları Diabetes Mellitus (DM) hastalarının da hekime başvurularında çekince yaratmıştır. Yakın doktor takibi gerektiren DM tanılı hastaların yeterli sağlık hizmeti alamamasının ve bu hastalarda pandemi önlemlerinin oluşturduğu kısıtlılıkların glisemik kontrolde ve DM komplikasyonlarının gelişiminde ne gibi sonuçlara yol açtığının belirlenmesi büyük önem taşımaktadır. Çalışmamızın amacı; pandemi sürecinin ve pandemi kısıtlamalarının, DM hastalarının glisemik kontrolünde bozulma ortaya çıkarıp çıkarmadığını ve diyabetik komplikasyonlarında artış meydana getirip getirmediğini araştırmak ve varsa glisemik kontroldeki bozulmanın sebepleri hakkında bilgi edinmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya dahil edilen 207 hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Türkiye’de pandemi başlamadan 1 yıl öncesi, 2 yıl öncesi ve pandemi sürecindeki HbA1c değerleri ile pandemi başlamadan önceki 1.yıldaki ve pandemi sürecindeki açlık plazma glukozu, plazma üre düzeyi, plazma kreatinin düzeyleri ve spot idrarda mikroalbumin düzeyi ve anamnez verileri taranıp karşılaştırıldı. Bulgular: Hastaların HbA1c değerleri; pandemiden 2 yıl öncesinde % 7,5 (5,5-16,4), pandemiden 1 yıl öncesinde % 7,4 (5,6-14,4) ve pandemi sürecinde %7,9 (5,4-15,5) olarak saptandı. Pandemiden 1 yıl öncesi ve pandemi süreci arasında HbA1c değerleri istatistiksel olarak anlamlı farklı saptandı ($p<0,05$). Pandemi öncesindeki 1 yıldaki ve pandemi sürecindeki biyokimyasal veriler karşılaştırıldığında, plazma üre, kreatinin, açlık plazma glukozu değerlerinde ve spot idrar mikroalbumin pozitifliğinde ($\geq 30\text{mg/l}$) istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). Sonuç: Yaptığımız çalışma Covid – 19 pandemisinin Diabetes Mellitus hastalarının glisemik kontrolünü bozduğunu ortaya koymuştur. Diyabetik nöropati dışında diyabetik komplikasyonların ortaya çıktığına ve ilerlediğine dair herhangi bir bulgu elde edilemedi.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Diabetes Mellitus, Glisemik Kontrol, Pandemi**The Effects of the COVID-19 Pandemic On the Glcemic Control of Diabetic Patients**

Abstract: Introduction: The COVID-19 pandemic, which has killed hundreds of thousands of people worldwide and drastically altered people's lifestyles, and the pandemic restrictions have caused diabetes mellitus (DM) patients to be hesitant to seek treatment from physicians. It is critical to determine the consequences of the DM patients' inability to receive adequate healthcare, as these patients require close doctor follow-up, and the limitations of pandemic measures in these patients' glycemic control and DM complications. The goals of this study were to determine whether the pandemic process and pandemic restrictions worsen the glycemic control of DM patients and increase diabetic complications and to learn more about the causes of deterioration in glycemic control, if any. Materials and Methods: The data from the 207 patients who took part in the study were analyzed retrospectively. Fasting plasma glucose,

plasma urea level, plasma creatinine level, microalbumin level in spot urine, and anamnesis data were scanned and compared with HbA1c values in the first and second years prior to the pandemic as well as during the pandemic in Turkey. Results: The HbA1c values of patients were 7.5% (5.5%–16.4%) 2 years before the pandemic, 7.4% (5.6%–14.4%) 1 year before the pandemic, and 7.9% (5.4%–15.5%) during the pandemic. Moreover, HbA1c values were found to be statistically different 1 year before the pandemic and during the pandemic ($p < 0.05$). No statistically significant difference was found between the biochemical data collected 1 year before the pandemic and during the pandemic in terms of plasma urea, creatinine, fasting plasma glucose values, and spot urine microalbumin positivity (≥ 30 mg/l) ($p > 0.05$). Conclusion: The COVID-19 pandemic disrupted the glycemic control of DM patients. There was no evidence of the emergence and progression of diabetic complications, with the exception of diabetic neuropathy.

Keywords: COVID-19, Diabetes Mellitus, Glycemic Control, Pandemic

Presentation ID / Sunum No: 407

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7372-2907

| 261

Covid-19 Aşılması Sonrasında Stroke Tablosu Gelişen Vaka Serisi

Dr. Öğretim Üyesi Gökçe Zeytin Demiral¹, Arş. Gör.Dr. Selin Betaş Akın², Arş.Gör.Dr. Zehra Özbilici², Dr. Öğretim Üyesi Cansu Köseoğlu Toksoy², Prof.Dr. Ülkü Türk Börü²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hastanesi Nöroloji Anabilim Dalı

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hastanesi

*Corresponding author: Selin Betaş Akın

Özet: COVID-19 aşılarının yan etki insidansı henüz bilinmemektedir. Ancak COVID-19 aşısının uygulanmasından sonra intraserebral kanama, tromboz, ensefalit ve/veya miyelit gibi birçok vaka bildirilmiş ve bu durum nörolojik komplikasyonlar açısından endişe yaratmıştır. COVID-19 enfeksiyonuna karşı korunmak için aşılama gerekmele birlikte aşılama sonrası inme tabloları oluşabilmektedir. Burada covid-19 aşılama sonrası inme tablosu gelişen 6 hasta sunulmuş olup hastaları değerlendirdiğimizde ikisi 65 yaş üstü, diğerleri nispeten gençti. Hastaların 4'ü erkek, 2'si kadındı. Hepsinin en az bir risk faktörü vardı. Hastaların 2'sinde diabetes mellitus ve 2'sinde insülin direnci mevcuttu. Aşılama sonrası semptomların ortaya çıkma süresi 1-10 gün olarak bulundu. Ancak aşıdan iki ve beş gün sonra başvuran hastalar da vardı. Aşı dozları değerlendirildiğinde 3'ü 2. dozdan sonra, 2'si 1. dozdan sonra ve 1'i 3. dozdan sonra olmak üzere tablo ortaya çıktı. TOAST skorlamasına göre en sık %66,6 ile nedeni bilinmeyen inme olarak sınıflandırıldı. En sık görülen risk faktörü %66,6 ile prediyabet-diyabettir.

Anahtar Kelimeler: İskemik İnme, COVID-19 Aşıları, Enfeksiyon, Nörolojik Semptomlar

Presentation ID / Sunum No: 672

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4294-5999

| 262

Covid-19 Enfeksiyonu veya Mrna Aşısı Sonrası Gelişen Psödotrombositopeni: Olgu Serisi

Dr. Öğretim Üyesi Serhat Uysal

Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları Ana Bilim Dalı,
Elazığserhatuysalmd@gmail.com

Özet: Giriş: Bu çalışmada hematoloji polikliniğine başvuran SARS-CoV-2 enfeksiyonu veya mRNA aşısı (BNT162b2) sonrası psödotrombositopeni gelişen olgular değerlendirildi. Materyal-Metot: Bu çalışmada Eylül 2020 ile Ekim 2022 tarihleri arasında hematoloji polikliniğine SARS-CoV-2 enfeksiyonu veya mRNA aşısı (BNT162b2) sonrası başvuran yedi psödotrombositopenik hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların demografik ve klinik bilgileri hastane bilgi sistemi ve dosyalarından kaydedildi. Ayrıca SARS-CoV-2 enfeksiyonu tespit tarihi veya aşılama zamanı, aşılama öncesi enfeksiyon veya kanama öyküsü, hemogram sonuçları, trombositopeni tespit tarihi, başka enfeksiyon öyküsü ve ilaç kullanımı kaydedildi. Bulgular: Altı hasta kadın, biri erkekti ve medyan yaşları 59 (22-77) yılı. Trombosit değerleri, enfeksiyondan (veya aşılama) önce tüm vakalarda normaldi. Beş hastada SARS-CoV-2 enfeksiyonu, bir hastada mRNA aşılması ve bir hastada aşılama artı enfeksiyon sonrası psödotrombositopeni saptandı. İlk psödotrombositopeni, aşılama sonrası dördüncü gün gibi erken bir tarihte ortaya çıktı. En son saptanan psödotrombositopeni, enfeksiyondan 298 gün sonraydı. EDTA'lı tüplerde çalışılan tüm hastaların hemogramlarında trombosit değerleri düşüktü. EDTA tüpünde saptanan medyan trombosit değeri $28000 \times 103/\mu\text{L}$ (aralık, $6000 \times 103/\mu\text{L}$ - $39000 \times 103/\mu\text{L}$) olarak bulundu. Psödotrombositopeni varlığı tüm hastalarda periferik yayma ile trombosit agregasyonları saptanarak gösterildi. Parmak ucu kanından yapılan periferik yaymada trombositopeni olmaması ile durumun psödotrombositopeni olduğu tüm hastalarda doğrulandı. Sonuç: Psödotrombositopeni, otomatik kan sayım cihazları ile in vitro trombosit agregasyonuna bağlı trombosit sayımlarının yanlış olarak düşük olması sonucu görülen ve klinisyenleri korkutan bir durumdur. Genellikle kan sayımı tüplerinde kullanılan EDTA ile ilişkilidir. Tanı periferik yayma veya sitrat tüpünde tam kan sayımı ile doğrulanır.

Anahtar Kelimeler: Psödotrombositopeni, SARS-CoV-2, EDTA

Pseudothrombocytopenia after Covid-19 Infection or mRNA Vaccine: Case Series

Abstract: Introduction: In this study, the cases with pseudothrombocytopenia after SARS-CoV-2 infection or after mRNA vaccine (BNT162b2) who applied to the hematology outpatient clinic were evaluated. Material-method: In this study, the seven pseudothrombocytopenic patients who applied to the hematology outpatient clinic after SARS-CoV-2 infection or the mRNA vaccine (BNT162b2) between September 2020 and October 2022 were evaluated retrospectively. Demographic and clinical information of the patients were recorded from the hospital information system and files. In addition, SARS-CoV-2 infection detection date or time of vaccination, history of infection or bleeding before vaccination, hemogram results, date of detection of thrombocytopenia, history of other infections, and drug use were recorded. Results: Six patients were female, and one was male, with a median age of 59 (range 22-77) years. Platelet values were normal in all cases before infection (or vaccination). Pseudothrombocytopenia was detected after SARS-CoV-2 infection in five patients, after mRNA vaccination in one patient, and after vaccination plus infection in one patient. Pseudothrombocytopenia

occurred as early as the fourth day after vaccination. The latest detected pseudothrombocytopenia was 298 days after infection. Platelet values were low in all patients' hemograms studied in EDTA tubes. The median platelet value detected in the EDTA tube was $28000 \times 10^3/\mu\text{L}$ (range, $6000 \times 10^3/\mu\text{L}$ - $39000 \times 10^3/\mu\text{L}$). The presence of pseudothrombocytopenia was demonstrated by detecting platelet aggregations by peripheral smear in all patients. It was confirmed that the condition was pseudothrombocytopenia by showing no thrombocytopenia in peripheral smears made from fingertip blood. Conclusion: Pseudothrombocytopenia is a condition that frightens clinicians, which is seen as a result of falsely low platelet counts due to platelet aggregation in vitro with automatic blood count devices. It is often associated with EDTA, used in blood count tubes. The diagnosis is confirmed by a peripheral smear or a complete blood count in a citrate tube.

Keywords: Pseudothrombocytopenia, SARS-CoV-2, EDTA

Presentation ID / Sunum No: 560

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 264

COVID-19 Hastalarında Antikor Oluşumunu Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Uzman Dr. Çetin Kılınç¹, Uzman Dr. Melike Yaşar Duman¹

¹Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Bölümü

*Corresponding author: Çetin Kılınç

Özet: Amaç:COVID-19 antikor(Ab) oluşumu ve bu Ab'ların düşme hızı enfeksiyona karşı hastalığı geçiren bireyde koruyuculuğun indikatörleri arasındadır. PCR testi pozitif saptanan 96 olgu antikor testlerinin değerlendirilmesi için pozitif kontrol olarak seçilmiş ve 28 olguda ise hiçbir testte antikor pozitifliği saptanmamıştır. Araştırmamızda bu duruma neden olabilecek antikor oluşumunu etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç Yöntem:30 Mayıs-30 Ağustos 2020 tarihleri arasında 96 olgudan kan örnekleri alınarak antikor testleri beş farklı firmaya ait kitler kullanılarak firma önerileri doğrultusunda çalışıldı. Olguların yaş, cinsiyet, kilo, boy, vücut kitle indeksi(VKI), sigara kullanımı, alkol kullanımı, ek hastalık (diyabet, hipertansiyon, kronik böbrek hastalığı, Kronik obstruktif akciğer hastalığı vb.), hastalık sırasındaki klinik semptomları sorgulanarak kayıt altına alındı. Bulgular:Araştırmaya dahil olan olguların 46'sı kadın, 50'si erkekti. Çalışma grubunun yaş ortalaması 46,7 (SD=18,0). Antikor pozitif ve negatif saptanan olgular değerlendirildiğinde ortalama yaş, kilo ve boy arasında anlamlı fark saptanmadı($p>0,05$).Her iki grupta da sigara ve alkol kullanımı ile antikor oluşumu arasında fark saptanmadı($p>0,05$). Diyabet, hipertansiyon, KBH, KOAH, astım ve kardiyovasküler hastalıklar açısından iki grup arasında anlamlı fark bulunmadı($p>0,05$). Ateş, ağrı, halsizlik, öksürük, gastroinestinal semptomlar, asemptomatik, koku/tat kaybı ve nefes darlığı gibi semptomlar değerlendirildiğinde her iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı. Sonuç:PCR pozitif olan 96 olgunun çalışılan antikor testleri ile 28'inde antikor saptanmamıştır. Olası nedenler incelendiğinde sigara, alkol kullanımının antikor oluşumu üzerinde anlamlı etkisi olmadığı görüldü. Ayrıca hastalıklar incelendiğinde antikor oluşumuna anlamlı bir etkisinin olmadığı görüldü. Semptomlar ile antikor oluşumu arasında anlamlı ilişki saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Antikor, Serolojik Testler

Investigation of Factors Affecting Antibody Formation in COVID-19 Patients

Abstract: Aim:The formation of COVID-19 antibody and the rate of decrease of these antibodies are among the indicators of protection in the individual who has the disease against infection. 96 cases with positive PCR tests were selected as positive controls for the evaluation of antibody tests, and no antibody positivity was detected in any test in 28 cases. We aimed to evaluate the factors affecting the formation of antibodies that may cause this situation. Material Method:Between 30 May-30 August 2020,blood samples were taken from 96 patients and antibody tests were performed using kits belonging to five different companies, in line with company recommendations. Age, gender, weight, height, body mass index(BMI), smoking, alcohol use, additional disease(diabetes, hypertension, chronic kidney disease, chronic obstructive pulmonary disease, etc.),clinical symptoms during the disease were questioned and

recorded. Results: Of the subjects included in the study, 46 were female and 50 were male. The mean age of the study group was 46.7 (SD=18.0). When the cases with positive and negative antibodies were evaluated, no significant difference was found between mean age, weight and height ($p>0.05$). There was no difference between smoking and alcohol use and antibody formation in both groups ($p>0.05$). There was no significant difference between the two groups in terms of diabetes, hypertension, CKD, COPD, asthma, and cardiovascular diseases ($p>0.05$). When symptoms such as fever, pain, weakness, cough, gastrointestinal symptoms, asymptomatic, loss of smell/taste and shortness of breath were evaluated, no significant difference was found between the two groups ($p>0.05$). Conclusion: Antibody was not detected in 28 of 96 PCR-positive cases with the antibody tests studied. When possible causes were examined, it was seen that smoking and alcohol use did not have a significant effect on antibody formation. In addition, when the diseases were examined, it was seen that there was no significant effect on antibody formation. There was no significant relationship between symptoms and antibody formation.

Keywords: COVID-19, Antibody, Serological Tests

Presentation ID / Sunum No: 799**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-1318-0437**

| 266

COVID-19 Hastalarının Cinsiyet ve Yaş Bakımından Değerlendirilmesi

Asst.Prof.Dr. Emel Eker¹, Asst.Prof.Dr. Bahar Şenel¹, Prof.Dr. Nail Yılmaz¹¹Beykent Üniversitesi

*Corresponding author: Emel Eker

Özet: Koronavirüs hastalığı (COVID-19), SARS-CoV-2 virüsünün neden olduğu oldukça bulaşıcı bir hastalıktır. COVID-19, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından 11 Mart 2020'de salgın hastalık olarak ilan edildi. Pandemi ile birlikte birçok parametrenin COVID-19 bulaşında etkili olabileceği görüşü ortaya atıldı. Bunlar cinsiyet, yaş, genetik yatkınlıklar, sigara kullanımı vb. gibi oldukça geniş bir yelpazede tartışılmaya başlandı. COVID-19, şimdiye kadar erkekler ve kadınlar arasında eşit sayıda vaka göstermesine rağmen; ırk, ölüm ve hastalığa karşı savunmada cinsiyet bağlamında farklılık gösterdiği ortaya koyulmuştur. Bunun yanı sıra yine 60 yaş ve üzeri kişilerin COVID-19'a yakalanma riskinin genç ve orta yaş grubu bireylere nazaran oldukça yüksek olduğunu gösteren çalışmalarda bulunmaktadır. İki yıllık süre içinde laboratuvarımıza COVID-19 şüphesi ile gönderilen klinik örneklerden pozitif olarak tespit edilen hastalarda cinsiyet ve yaş göz önüne alınarak fark olup olmadığını belirlemeyi amaçladık. Aralık 2020 – Aralık 2022 tarihleri arasında COVID-19 şüphesi ile alınan sürüntü örnekleri Light cycler 480 Real-Time PCR (roche) cihazı ile değerlendirilmiştir. Laboratuvarımızda bu tarihler arasında toplam 21.806 örnek değerlendirilmiştir. Bu örnekler arasından n=3204 (%14.6), örnek pozitif olarak tespit edilmiş olup, pozitif hastaların n=1709 (%53.3)'ünü kadın hastalar oluştururken, 1495 (%46.6)'i erkek hastalar oluşturmaktaydı. Kadın ve erkek hastaların yaş ortalamaları ise birbirine yakın (~59) olarak tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Cinsiyet, Real-Time Pcr, Yaş.

Evaluation of COVID-19 Patients in Terms of Gender and Age

Abstract: Coronavirus disease (COVID-19) is a highly contagious disease caused by the SARS-CoV-2 virus. COVID-19 was declared an epidemic by the World Health Organization (WHO) on March 11, 2020. Along with the pandemic, the opinion was put forward that many parameters may be effective in the transmission of COVID-19. These are gender, age, genetic predispositions, smoking etc. has been widely discussed. Although COVID-19 has so far shown an equal number of cases among men and women; It has been revealed that there are differences in the context of race, death and defense against disease in terms of gender. In addition, there are studies showing that the risk of contracting COVID-19 for people aged 60 and over is quite high compared to young and middle-aged individuals. With this study, we aimed to determine whether there is a difference, considering gender and age, in patients who were found to be positive from clinical samples sent to laboratory with the suspicion of COVID-19 within a two-year period. Swab samples taken with the suspicion of COVID-19 between December 2020 and December 2022 were evaluated with the Light cycler 480 Real-Time PCR (roche) device. A total of 21,806 samples were evaluated in our laboratory. Among these samples, n=3204 (14.6%) were found to be positive, and n=1709 (53.3%) of the positive patients were female patients, while 1495 (46.6%) were male patients. The average age of female and male patients was found to be close to each other (~59).

Keywords: Age, COVID-19, Gender, Real-Time Pcr.

Presentation ID / Sunum No: 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8355-7749

| 267

COVID-19 Hastalığının Şiddeti İle İlişkili Biyolojik Belirteçler Olarak İnterlökin-18 ve İndüklenebilir Protein-10 Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Canberk Çınar¹, Dr. Öğretim Üyesi Demet Gür Vural², Prof. Dr Asuman Birinci³

¹Sorgun Devlet Hastanesi

² Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Canberk çınar

Özet: Sitokin fırtınasının COVID-19 patogeneğinde çoklu organ yetmezliği ve ölümün en önemli sebebi olduğu düşünülmektedir. Hafif hastalığı olanlara göre şiddetli hastalarda proinflatuar sitokinlerin yüksek serum düzeyleri bulunmuştur. İnterlökin-18, viral enfeksiyonların erken evrelerinde üretilir ve konak savunması için oldukça önemlidir. İndüklenebilir Protein-10 molekülü ise birçok çalışmada hiperkoagülasyon ve tromboz ile ilişkilendirilmiş bir moleküldür. Bu çalışmada COVID-19 hastalığının şiddetinin değerlendirilmesinde biyobelirteç olabileceği düşünülen bu iki molekülün düzeylerini klinik olarak farklı şiddetteki hasta gruplarında araştırmayı ve diğer inflammatuar belirteçler ile ilişkisini görmeyi amaçladık. Bu çalışma Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 01.04.2021 ve 01.09.2021 tarihleri arasında SARS-CoV-2 Polimeraz Zincir Reaksiyonu testi pozitif olan 60 hasta ve 30 sağlıklı gönüllü ile yapılmıştır. Hastalar, klinik görünümüne göre “COVID-19 tanı ve tedavi kılavuzundaki tanımlara göre gruplara ayrılmıştır. Hastalardan alınan kan örneklerindeki IL-18 ve IP-10 düzeyleri Enzyme-Linked ImmunoSorbent Assay yöntemi ile çalışılmıştır. Serum IL-18 ve IP-10 düzeyleri hafif-orta pnömonili hasta grubunda şiddetli pnömonili hasta grubundan anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. IP-10 düzeyi hafif-orta hasta grubunda ve kontrol grubu arasında anlamlı farklı değildir. IL-18 ve IP-10 düzeyleri ile C-Reaktif Protein, D-Dimer, Ferritin, Prokalsitonin, Nötrofil/Lenfosit düzeyleri arasında herhangi bir korelasyon bulunamamıştır. IL-18 ve IP-10 düzeyleri mortalite ile ilişkili bulunamamıştır. Serum IL-18 ve IP-10 düzeyleri, hastalık şiddetini göstermede tek başlarına hayati öneme sahip değildir. Belirli zamanlarda yapılacak seri ölçümler hastalığın üzerindeki rolünü netleştirebilir. Bununla birlikte, bu bulguları doğrulamak için daha büyük çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sitokin Fırtınası, İnterlökin-18, İndüklenebilir Protein-10

Abstract: Cytokine storm is thought to be the most important cause of multiple organ failure and death in the pathogenesis of COVID-19. High serum levels of proinflammatory cytokines have been observed in severe patients compared to individuals with mild disease. Interleukin-18 is produced in the early stages of viral infections and is very important for host defense. Induced Protein 10 molecule has been associated with hypercoagulation and thrombosis in many studies. In this study, we aimed to investigate the levels of these two molecules, which are thought to be biomarkers in the evaluation of the severity of COVID-19 disease, in patient groups with clinically different severity and to see their relationship with other inflammatory markers. This study was conducted at Ondokuz Mayıs University Faculty of Medicine Hospital between 01.04.2021 and 01.09.2021 with 60 patients with positive SARS-CoV-2 PCR test and 30 healthy volunteers. Patients were divided into groups according to the definitions in the “COVID-19 diagnosis and treatment guideline” according to their clinical appearance. IL-18 and IP-10

levels in blood samples taken from patients were studied by Enzyme-Linked ImmunoSorbent Assay method. Serum IL-18 and IP-10 levels were found to be significantly higher in the mild-moderate pneumonia patient group than in the severe pneumonia group. IP-10 level was not significantly different between mild-moderate patient group and control group. No correlation was found between IL-18 and IP-10 levels and C- reactive protein, D-dimer, ferritin, procalcitonin, neutrophil/lymphocyte levels. IL-18 and IP-10 levels were not found to be associated with mortality. Serum IL-18 and IP-10 levels are not of vital importance in demonstrating disease severity alone. Serial measurements at specific times may better clarify its role in disease outcome. Larger studies are needed to confirm these findings.

Keywords: Cytokine Storm, Interleukin-18, Inducible Protein-10

Presentation ID / Sunum No: 686

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4973-0122

| 269

COVID-19 Pandemisinde Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması ile Endoskopi Yapılan Olgularımızın Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Hakan Salman¹, Prof.Dr. Mustafa Akçam¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Bilim dalı

*Corresponding author: Hakan Salman

Özet: Amaç COVID-19 pandemisinde üst gastrointestinal sistem kanaması ile kliniğimize başvuran hastaların demografik, klinik ve laboratuvar bulgularını değerlendirmek. Yöntem Mart 2020-Kasım 2022 tarihleri arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenterolojisi Polikliniğine üst gastrointestinal sistem kanaması ile başvuran ve endoskopik değerlendirmesi yapılan olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Bulgular Çalışmaya alınan 17 olgunun yaş ortancası 13,5 yıldır (34-212 ay). Olguların 7'si (%41,2) kız idi. 17 hastanın 3'ünde (%17,6) ilaç kullanım öyküsü vardı. Başvuruda olguların 15'inde (%88,2) hematemez ve 8'inde (%47,1) melena şikayeti mevcuttu. Hastalarımızın tanısı 7'si (%41,1) özofagus varisi, 5'i (%29,4) hemorajik gastrit, 3'ü (%17,6) gastrik ülser ve 2'si de (11,8) duodenal ülserdi. Fizik muayenede 8'inde (%47,1) taşikardi, 7'sinde (%41,2) splenomegali ve 7'sinde de (%41,2) solukluk sık görülen bulgularıydı. Başvuru sırasında 8'inde hemoglobulin düşüklüğü (%47,1), 5'inde (29,4) trombositopeni ve 11 olgunun 6'sında da ferritin düşüklüğü (%54,5) sık görülen laboratuvar bulgularıydı. Endoskopik değerlendirmede 7'sinde (41,1) özofagus varisi, 5'inde (%29,4) korpus ve antrumda hiperemi ile erozyon en sık saptanan bulgularıydı. Hastaların Sheffield skoru ortancası 5 (1-17) idi. Tedavide hepsine hidrasyon ve proton pompa inhibitörü, 13'üne (%76,1) sükralfat ve 7'sine de (%41,2) eritrosit transfüzyonu uygulandı. Kanama nedeniyle ex olan olgumuz olmadı. Sonuç Hematemiz ve melena sık görülen üst gastrointestinal sistem kanama bulgularıdır. Çalışmamızda olguların yarıya yakınında özofagus varis kanaması saptandı. Taşikardi, splenomegali ve trombositopeni ile başvuran olgularda hayati tehdit edici kanamayla gelebilen özofagus varis kanamasının da akıldaki tutulması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Hematemiz, Melena, Özofagus, Splenomegali

Evaluation of Cases Undergoing Endoscopy With Upper Gastrointestinal Hemorrhage in COVID-19 Pandemic

Abstract: Aim To evaluate the demographic, clinical and laboratory findings of patients admitted to our clinic with upper gastrointestinal bleeding in the COVID-19 pandemic. Method Between March 2020 and November 2022, the files of the patients who were admitted to Süleyman Demirel University Faculty of Medicine Pediatric Gastroenterology clinic with upper gastrointestinal bleeding and underwent endoscopic examination were retrospectively analyzed. Results The median age of 17 cases included in the study was 13.5 years (34-212 months). 7 of the cases (41.2%) were girls. 3 of the 17 patients (17.6%) had a history of drug use. In the application, 15 (88.2%) had hematemesis and 8 (47.1%) had melena. The diagnosis of our patients; 7 (41.1%) esophageal variceal bleeding, 5 (29.4%)

hemorrhagic gastritis, 3 (17.6%) gastric ulcer and 2 (11.8%) duodenal ulcer. On physical examination, tachycardia in 8 (47.1%), splenomegaly in 7 (41.2%) and pallor in 7 (41.2%) were common findings. Low hemoglobin in 8 (47.1%), thrombocytopenia in 5 (29.4%) and, low ferritin in 6 of 11 cases (54.5%) were common laboratory findings at the time of admission. In endoscopic evaluation, esophageal varices in 7 (41.1%) and, hyperemia with erosion of the corpus-antrum of stomach in 5 (29.4%) were the most common findings. The median Sheffield score of the patients was 5 (1-17). All were treated with hydration and proton pump inhibitors, 13 (76.1%) with sucralfate and 7 (41.2%) with erythrocyte transfusions. No mortality developed. Conclusion Hematemesis and melena are common signs of upper gastrointestinal bleeding. In our study, esophageal variceal bleeding was detected in almost half of the cases. It is also important to keep in mind esophageal variceal bleeding, which may present with life-threatening bleeding in patients presenting with tachycardia, splenomegaly and thrombocytopenia.

Keywords: COVID-19, Esophageal, Hematemesis, Melena, Splenomegaly

Presentation ID / Sunum No: 566

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3628-7392

| 271

COVID-19 Pandemisinin Eczacılık Öğrencileri Üzerindeki Etkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Harika Öykü Dinç
Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi,
Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Özet: Amaç: COVID-19 pandemisi, başta eğitim sistemi olmak üzere insan yaşamı ve davranışında tüm yönlerinde sayısız değişikliğe sebep olmuştur. Bundan dolayı; çalışmamızda eczacılık fakültesi öğrencilerinin COVID-19 pandemisine olan yaklaşım ve tutumlarının anket çalışması olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Bu çalışma, çevrimiçi platformda anket uygulama tekniği ile gerçekleştirilen analitik tip kesitsel bir çalışmadır. Çalışmamız 03 Mart-30 Nisan 2022 tarihleri arasında Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi öğrencileri arasında gönüllülük esasına dayalı olarak gerçekleştirildi. Anket formu 5 farklı bölümden oluşmaktadır ve katılımcılara sosyo demografik sorularla birlikte, eczacılık fakültesi öğrencilerinin COVID-19 pandemisine karşı bilgi düzeyini, davranış şekillerini ve online eğitime yaklaşımlarını belirlemesini amaçlayan sorular sorulmuştur. Değerlendirme yapılırken öğrencilerden, “kesinlikle katılmıyorum”, “katılmıyorum”, “kararsızım”, “katılıyorum”, “kesinlikle katılıyorum” seçeneklerinden uygun olanı işaretlemeleri istenmiştir. Bulgular: Çalışmamıza 99’u (%65,6) kadın, 52’si (%34,4) erkek olmak üzere 151 eczacılık öğrencisi katılmıştır. COVID-19 enfeksiyonu geçiren katılımcılara enfeksiyon sonrası yaklaşımları sorulduğunda, katılımcıların 31’i (%50) "korunma yollarında bir değişiklik olmadığını, 20’si (%32,3) daha fazla korunma ihtiyacı hissettiğini ve 11’i (%17,7) de koruma tedbirlerini gevşettiğini bildirdi. Katılımcıların 109 (%72.2)’u pandeminin başlangıcında üniversitelerin kapanmasının doğru bir karar olduğunu, 113 (%74.8)’ ü pandeminin üniversitelerin açılma sürecinin beklediğimden daha uzun zaman aldığını, 122 (%80.8)’sinin pandeminin üniversite hayatını olumsuz yönde etkilediğini, 34 (%22.5) ’ü online eğitim sürecine akademisyenlerin kolaylıkla adapte olduğunu, 29 (%19.2)’u online eğitim sürecine öğrencilerin kolaylıkla adapte olduğunu, 27 (%17.9)’si teorik derslerde online eğitimin daha verimli olduğunu, 24 (%15.9)’ü teorik derslerin pandemi sonrasında da online eğitim olarak verilmesi gerektiğini, 32 (%21.2)’si pandemi sürecinde yüz yüze eğitime devam edilmesini riskli bulduğunu, 129 (%85.4)’u pandemi sürecinde yüz yüze eğitim şartlarında kişisel korunma önlemlerine (maske, mesafe, hijyen) oldukça dikkat ettiğini belirtmiştir. Sonuç: Verilerimiz COVID-19 pandemisinin eczacılık öğrencilerinin tutum ve davranışları üzerinde bir takım değişiklikler meydana getirdiğini göstermiştir. Pandemiler çağına girdiğimiz bu dönemde, elde ettiğimiz verilerin ilerleyen süreçte yol gösterici olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Eczacılık, Pandemi, Online Eğitim

Presentation ID / Sunum No: 510

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2214-465X

| 272

COVID-19 Pandemisinin Sağlık Çalışanlarında Erişkin Aşı Uygulamasına Bakışına Etkisinin Araştırılması

Arş.Gör. Gül Akın¹, Uzman Dr. Düriye Sıla Karagöz Özen¹

¹Samsun Üniversitesi Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Gül Akın

Özet: Amaç: Çalışmanın amacı, COVID-19 pandemisi nedeniyle sağlık çalışanlarının erişkin aşı uygulama tutumunun değişip değişmediğini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamız Mart 2022-Eylül 2022 tarihleri arasında yürütülen, kesitsel tanımlayıcı araştırmadır. Çalışma evrenini Samsun Üniversitesi Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesinde fiilen görev yapan ve hastalarla teması olan 190 sağlık çalışanı oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından oluşturulan 20 soruluk anket formu kullanılmıştır. Çalışmanın istatistiksel analizleri SPSS 22.0 (Statistical Package for the Social Sciences software version) kullanılarak yapılmıştır. İstatistik anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Gruplar arası değişkenlerin karşılaştırılmasında Ki-kare testi ve aynı grubun farklı dönemlerdeki aşılama tutumlarının karşılaştırılması için Mc-Nemar testi kullanılmıştır. Bulgular: Çalışmaya 137 kadın (%72,1), 53 erkek (%27,9) toplam 190 kişi katıldı. Çalışmaya katılanların yaş ortalaması $38,5 \pm 8,8$ idi. Katılımcıların ortalama görev süresi median 15,1 (1-43) yıl olarak bulundu. “18 yaşından sonra hiç aşı oldunuz mu?” sorusuna, 182 (%95,8) katılımcı “Evet” yanıtını verirken, 2(%1,1) katılımcı “Hayır” yanıtını verdi. “Mezuniyet sonrası dönemde aşılama ile ilgili eğitim aldınız mı?” sorusuna katılımcıların 100 (%56,2) ü “evet” yanıtını verirken, 49(%25,8) u ise “hayır” yanıtını verdi. Çalışmamızda hekim ve hekim dışı sağlık personeli arasında erişkin dönemde aşı yaptırma oranları ve aşı eğitimi açısından anlamlı fark bulunmadı. “Pandemiden sonra Hepatit B aşısı yaptırdınız mı?” sorusuna 17 (%8,9) kişi “Evet”, 173 (%91,1) kişi “Hayır” cevabını verirken, Hepatit B aşısı yaptırmama nedeni olarak en sık “Geçirdiğimi/ bağışık olduğumu bildiğim için aşıyı yaptırmadım.” Seçeneğini işaretledikleri görüldü. (n=136 [%78,6]) “Bugüne kadar KKK aşısı yaptırdınız mı?” sorusuna katılımcıların 135 (%71,1) i “Evet” yanıtını verirken, aşı yaptırmayan kişilerin aşı olmama nedenlerine bakıldığında en sık neden olarak katılımcıların 19 (%76) unun “Geçirdiğimi/ bağışık olduğumu bildiğim için aşıyı yaptırmadım.” seçeneğini işaretledikleri görüldü. Grip aşısı için pandemi öncesi ve sonrası aşı tutumunda bir değişiklik saptanmadı. (p = 0,851) Hepatit B, KKK, Suçiçeği aşıları açısından karşılaştırma yapıldığında pandemi öncesine göre aşılama tutumunun pandemi sonrasında anlamlı düzeyde değiştiği görüldü. (p < 0,001) Tetanoz ve hepatit A aşısı için pandemi öncesi ve sonrası aşılama tutumu karşılaştırıldığında anlamlı fark olmadığı görüldü (p=0,212). Katılımcıların 179’ u (%94,2) pandemi döneminde COVID-19 aşısı olmuştu. Sonuç: COVID-19 pandemisinin aşılama bakışa etkisi sorgulanan katılımcıların %53’ü değişiklik olmadığını %40’ı olumlu değişiklik olduğunu ve %6 katılımcı ise olumsuz etkilendiğini belirtmiştir. COVID-19 pandemisinin katılımcıların aşılama bakışına etkisi cinsiyet, 18 yaşından sonra aşı olup olmama durumu ve mezuniyet sonrası dönemde erişkin aşılmasıyla ilgili eğitim alma durumuna göre analiz edildiğinde gruplar arasında anlamlı fark saptanmamıştır. Sırasıyla (p =0,431, 0,089, 0,314)

Anahtar Kelimeler: Aşı, COVID-19 Pandemisi, Erişkin Aşıları, Sağlık Çalışanlarında Aşılama

Investigation of the Effect of the COVID-19 Pandemic On Vaccination Attitudes of Healthcare Professionals

Abstract: Purpose: The aim of the study is to investigate whether the adult vaccination attitude of healthcare professionals has changed due to the COVID-19 pandemic. Materials and Methods: This study is a cross-sectional descriptive study conducted between March 2022 and September 2022. The population of the study consisted of 190 healthcare professionals working in Samsun University Samsun Training and Research Hospital and having contact with patients. A questionnaire consisting of 20 questions created by the researcher was used as a data collection tool. Statistical analyzes of the study were performed using SPSS 22.0 (Statistical Package for the Social Sciences software version). Statistical significance level was accepted as $p < 0.05$. Chi-square test was used to compare variables between groups and Mc-Nemar test was used to compare vaccination attitudes of the same group at different periods. Results: A total of 190 people, 137 women (72.1%) and 53 men (27.9%) participated in the study. The mean age of the participants in the study was 38.5 ± 8.8 . The median tenure of the participants was 15.1 (1-43) years. 182 (95.8%) participants answered “Yes” to the question “Have you ever been vaccinated after the age of 18?”, 2 (1.1%) participants answered “No”. 100 (56.2%) of the participants answered “yes” to the question “Did you receive any training on vaccination in the post-graduation period?” 49 (25.8%) answered “no”. In our study, no significant difference was found between physicians and non-physician health personnel in terms of vaccination rates and vaccination education in adulthood. 17 (8.9%) people answered “Yes” and 173 (91.1%) answered “No” to the question “Have you had the hepatitis B vaccine after the pandemic?”. The most common reason for not getting hepatitis B vaccine was “I didn't get the vaccine because I knew I had it/immune.” 135 (71.1%) of the participants answered “Yes” to the question “Have you ever had MMR vaccination?” When the reasons for not being vaccinated by those who did not get vaccinated were examined, the most common reason was 19 (76%) of the participants saying, “I did not have the vaccine because I know that I have had it / I am immune.”. There was no change in the vaccination attitude before and after the pandemic for the flu vaccine. ($p = 0.851$) When the hepatitis B, MMR, and varicella vaccines were compared, it was seen that the vaccination attitude changed significantly after the pandemic compared to before the pandemic. ($p < 0.001$) There was no significant difference between pre-pandemic and post-pandemic vaccination attitudes for tetanus and hepatitis A vaccines ($p=0.212$). 179 (94.2%) of the participants had received the COVID-19 vaccine during the pandemic period. Conclusion: 53% of the participants who were questioned about the effect of the COVID-19 pandemic on vaccination, stated that there was no change, 40% stated that there was a positive change, and 6% of the participants stated that they were adversely affected. When the impact of the COVID-19 pandemic on the participants' view of vaccination was analyzed according to gender, whether or not they were vaccinated after the age of 18, and their education on adult vaccination in the post-graduate period, no significant difference was found between the groups [respectively ($p = 0.431, 0.089, 0.314$)]

Keywords: Vaccine, COVID-19 Pandemic, Adult Vaccines, Vaccination in Healthcare Workers

Presentation ID / Sunum No: 615

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0077-3009

| 274

COVID-19 Pnömonili Hastada Cupriavidus Metallidurans Bakteriyemisi

Uzman Dr. Gülgün Elif Aksoy

Trabzon Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi
Anesteziyoloji ve Reanimasyon AD.

Özet: Cupriavidus metallidurans, 20'den fazla farklı ağır metalin yüksek konsantrasyonlarında hayatta kalabilir toksik ağır metallerle direnme kabiliyeti ile bilinen hareketli, spor oluşturmeyen, çubuk şeklindeki bir bakteridir. Literatürde şimdiye kadar kaydedilen tek çevresel kaynaklar metalle kirlenmiş topraklar veya tortulardır. Dış merkezden covid enfeksiyonu nedeniyle takip edilen 59 yaşında kadın hasta, COVID pnömoni. solunum sıkıntısı nedeniyle yoğun bakım ünitesine kabul edildi. Bilinen hipertansiyon ve hipotiroidi olan hasta yoğun bakıma kabul edildiğinde bilinci açık, takipneik idi. High flow oksijen cihazı ile takip edilirken, periferik saturasyonu 70 -80 üzerine çıkmaması, arter kan gazında hipoksi olması nedeniyle entübe edildi. Sedasyon başlanarak mekanik ventilatörde SIMV –P modda takibi devam etti. Çekilen torax bilgisayarlı tomografisinde yaygın buzlu cam görüntüsü mevcuttu. Prednol tedavi protokolü başlandı. Günde 12 saat pron pozisyonu uygulandı. Hemodinamisini stabil tutmak için noradrenalin iv inf verildi. D-dimer tedricen yüksekliği mevcut olan hastaya antitrombolitik tedavi başlandı, Hastadan yatışı boyunca toplam 3 kez kültür alındı. 3 kan kültür serisinde yatışta alınan ilk periferik aerob kan kültüründe gram (-) basiller Cupriavidus metallidurans üredi. Enfeksiyona hastalıklarına bölümüne danışılarak İmipenem ve coliyimicin başlandı. Yatışının 11. Gününde alınan kan ve solunum sekresyonu kültüründe Acinetobacter baumani üremesi oldu. Bu üremeleri enfeksiyon hastalıkları bölümü ile konsülte edilerek antiyotikleri değiştirildi. İmipenem 4x500mg iv, Coliyimicin 3x150mg iv ek olarak, Teikoplanin 1x800mg iv, tigesiklin 2x200mg iv başlandı. Hastada bu tedaviye rağmen PA AC grafisinde yaygın infiltrasyon devam etti. Uygulanan antibiyotik tedavisine rağmen yatışının 18. Gününde akut faz reaktanları yüksek seyretmeye devam etti. Periferik saturasyonları düşük seyreden hasta 18.günde kaybedildi. Hastamızın COVID pnömoni temelinde ciddi ARDS bulguları mevcuttu, bununla birlikte sepsis şok tablosu içindeydi. C. metallidurans 18 günlük süreç boyunca ilk kan kültüründe üredi. Sonraki kültürleri bu bakteriyi bulamadı. Çevre kültürü yapılamadı. Sonuç olarak, amacımız kliniğimiz yoğun bakımında rastlamış olduğumuz Cupriavidus metallidurans bakteriyemisini bildirmektir. Bu enfeksiyon az teşhis edilebilen, risk faktörlerini ve enfeksiyon kaynaklarını belirlemek ve tanı yöntemlerine ince ayar yapmak için daha fazla vaka gerekecektir.

Anahtar Kelimeler: Cupriavidus Metallidurans

Presentation ID / Sunum No: 558**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-6785-521X**

| 275

COVID-19 Pozitif Hastada Candida Auris Kandidemisi: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Esma Akkoyun Bilgi

S.B.Ü Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Candida auris ilk defa 2009 yılında kulak kültüründe tanımlanmış, hastalık etkeni olarak kabul edilen, çoklu ilaca direnç gösteren ve son dönemde adından söz ettirmeye başlayan bir candida türüdür. Diabetes mellitus, geniş spektrumlu antibiyotik kullanımı, santral venöz kateterlerin varlığı, idrar kateterizasyonu, abdominal ve vasküler operasyonlar C. auris için risk faktörlerini oluşturmaktadır. Öz geçmişinde hiperlipidemi, hipertansiyon (HT) ve obezitesi olan; göğüs ağrısı ile acile başvuran 42 yaşında erkek hasta aort diseksiyonu tanısı konularak cerrahi operasyona alındı. Operasyon sonrası yoğun bakımda tedavisine devam edildi. Hastanın yatışı ile birlikte gönderilen SARSCoV-2 RT PCR (Real time Polimeraz zincir reaksiyonu) sürüntü örneği pozitif olarak sonuçlandı. Üriner ve santral venöz kateter takılı olan hastanın izleminde çoklu ilaca dirençli Acinetobacter baumannii kompleksi üremesi üzerine meropenem, kolistin, tigesiklin ve linezolid başlandı. Hastanın yatışının 37.gününde idrarında, 43.gününde hemokültüründe ve 44.günde cerrahi yara yerinde maya üremesi saptandı. Üreyen maya suşları VITEK 2(bioMerieux, Fransa) ve MALDI TOF (bioMerieux, Fransa) ile C.auris olarak tanımlandı (%99.9). VITEK 2 ile yapılan antifungal duyarlılık test sonuçlarının minimum inhibitör konsantrasyon değerleri amfoterisin B için 2 µg/ml; flukonazol için > 8 µg/ml; vorikonazol için < 0.12 µg/ml; kaspofungin için 0,25 µg/ml ve micafungin için ≤ 0.06 µg/ml olarak belirlenmiştir. Hastaya kaspofungin başlandı. Hastada kandidemi gelişmesinin ardından izole edilen hasta 29 gün sonra eksitus kabul edildi. C.auris'in, antifungal ilaçlara azalmış duyarlılık ve direnç göstermesi, patojenite ve virülansının oldukça yüksek olması, hızla yayılması ve salgınlara sebep olabilmesi nedeniyle gelecekte ciddi bir sorun olarak karşımıza çıkması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: C.auris, COVID -19, Kandidemi

Candida Auris Candidemia in a Covid-19 Positive Patient: A Case Report

Abstract: Candida auris is a candida species that was first identified in ear culture in 2009, accepted as a disease agent, resistant to multiple drugs, and has started to make a name for itself recently. Diabetes mellitus, use of broad-spectrum antibiotics, presence of central venous catheters, urinary catheterization, abdominal and vascular operations are risk factors for C. auris. Having a history of hyperlipidemia, hypertension (HT) and obesity; a 42-year-old male patient who was admitted to the emergency department with chest pain was diagnosed with aortic dissection and underwent surgery. After the operation, his treatment was continued in the intensive care unit. The SARS CoV-2 RT PCR (Real Time -Polymerase Chain Reaction) swab sample sent with the patient's hospitalization was positive. Meropenem, colistin, tigecycline, and linezolid were started because the multi-drug resistant Acinetobacter baumannii complex was grown in the follow-up of the patient with urinary and central venous catheters. Yeast growth was detected in the urine of the patient on the 37th day of hospitalization, in the hemoculture on the 43rd day and in the surgical wound on the 44th day. Growing yeast strains were identified as C.auris (99.9%) with VITEK 2 (bioMerieux, France) and MALDI TOF (bioMerieux, France). The minimum inhibitory concentration values of the antifungal susceptibility test results with

VITEK 2 were 2 µg/ml for amphotericin B; for fluconazole > 8 µg/ml; for voriconazole < 0.12 µg/ml; 0.25 µg/ml for caspofungin and ≤ 0.06 µg/ml for micafungin. The patient was started on caspofungin. The patient, who was isolated after the development of candidemia, was accepted as dead 29 days later. It is predicted that *C.auris* will become a serious problem in the future due to its decreased sensitivity and resistance to antifungal drugs, its high pathogenicity and virulence, its rapid spread and its potential to cause epidemics.

Keywords: *C.auris*, COVID-19, Candidemia

Presentation ID / Sunum No: 580**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-5797-5066**

| 277

COVID-19’da Pankreas Yağlanması’nın Pnömoni Ağırılık Skoru ve Prognoz İle İlişkisi

Dr. Ayşegül Öz Özcan
Kent Sağlık Grubu

Özet: Amaç: COVID-19 olgularında kontrastsız toraks BT’de saptanan pankreas yağlanması’nın, pnömoni ağırlık skoru, hospitalizasyon, yoğun bakım ihtiyacı ve mortalite ile ilişkisini saptamak. Gereç ve Yöntem: Retrospektif olarak COVID-19 için RT-PCR testi pozitif 311 olgu çalışmaya katıldı. Pankreastan ve dalaktan farklı bölgelerinden yapılan çoklu ölçümler ile ortalama pankreas ve dalak dansiteleri HU olarak hesaplandı. Ortalama pankreas (PA) ve dalak atenüasyonları (SA) arasındaki fark (PA-SA) -5 ve daha küçükse pankreatik yağlanma olarak değerlendirildi. Pankreas yağlanması olan ve olmayan olgularda; pnömoni ağırlık skoru, hospitalizasyon, yoğun bakım yatışı ve mortalite ilişkisi değerlendirildi. Bulgular: Pankreas yağlanması olan hasta grubunda; pnömoni ağırlık skoru ($p<0.001$), hospitalizasyon ($p<0.001$), yoğun bakım yatış oranı ($p<0.001$) ve mortalite ($p<0.003$) anlamı yüksek bulundu. Ayrıca bu grupta yaş, d-dimer düzeyleri, diyabet sıklığı, hipertansiyon da anlamlı yüksekti ($p<0.001$). Sonuç: Kontrastsız BT ile ölçülebilen bir parametre olan pankreas yağlanması’nın COVID-19 olgularında saptanması ve raporlanması klinik açıdan mortalite ve morbiditeyi öngörmede faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pankreas Yağlanması, Pnömoni Ağırlık Skoru

the Association of Pancreatic Steatosis With Pneumonia Severity Score and Prognosis in COVID-19

Abstract: Purpose: To determine the relationship between pancreatic steatosis detected in non-contrast chest CT and pneumonia severity score, hospitalization, need for intensive care, and mortality in COVID-19 cases. Materials and Methods: 311 cases with positive RT-PCR test for COVID-19 retrospectively participated in the study. The mean pancreas and spleen densities were calculated as HU by multiple measurements from different regions of the pancreas and spleen. If the difference between the mean pancreatic (PA) and spleen attenuations (SA) (PA-SA) was -5 or less, it was considered as pancreatic steatosis. In cases with or without pancreatic steatosis; the relationship between pneumonia severity score, hospitalization, intensive care hospitalization and mortality was evaluated. Results: In the patient group with pancreatic steatosis; pneumonia severity score ($p<0.001$), hospitalization ($p<0.001$), intensive care hospitalization rate ($p<0.001$) and mortality ($p<0.003$) rates were found to be higher. In addition, age, d-dimer levels, diabetes frequency, and hypertension were also significantly higher in this group ($p<0.001$). Conclusion: Detection and reporting of pancreatic steatosis -a parameter that can be measured by non-contrast CT-, in COVID-19 cases will be useful in predicting clinical mortality and morbidity.

Keywords: COVID-19, Pancreatic Steatosis, Pneumonia Severity Score

Presentation ID / Sunum No: 467

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 278

Crisponi Sendromlu Hastada Anestezi Yönetimi

Dr. Gülen Onar¹, Uzman Dr. Fidan Aygün

Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş / Amaç: Crisponi sendromu, CFRL1 genindeki mutasyonun sebep olduğu, otozomal resesif geçişli bir sendromdur. Bu sendromda etyolojide beyin omurilik sıvısındaki düşük GABA suçlanmaktadır. Nadir görülen Crisponi sendromu tanısı olan, kulak burun boğaz tarafından sol tüp ventilasyon uygulaması yapılan hastada anestezi yönetimini sunmayı amaçladık. Olgu: Crisponi sendromu tanılı 12 yaşında erkek hastanın preoperatif değerlendirmesinde laboratuvar bulguları, akciğer grafisi, EKG'si normal değerlendirildi. Fizik muayenesinde akciğer sesleri doğal ancak inspeksiyonda kifoz, kamptodaktili, yüksek damak, diş deformiteleri, geniş burun, uzun filtrum mevcuttu. Preoperatif ölçülen kan şekeri: 52 gelmesi üzerine 100cc/saat %10 dekstroz intravenöz infüzyonu başlandı. Premedikasyon 0,5 mg/kg peroral midazolamla yapıldı. 20 dk sonra operasyon salonuna alındı. İndüksiyonda 2 mg/kg propofol, 0,5 mcg/kg remifentanyl yapıldı, 2,5 numaralı larengal maske sorunsuz yerleştirildi, intranasal ısı monitorizasyonu yapıldı. 1 mg/kg/dk propofol, 0,1-0,3 mcg/kg/dk remifentanyl infüzyonuyla idamesi sağlandı. İndüksiyon sonrası kas rijiditesi, hipo/hipertermi, ventilasyon güçlüğü görülmedi, atropine yanıtı bradikardi gözlendi. İntraoperatif kan şekeri: 136 olarak ölçüldü. 20 dk süren operasyon sonrası yeterli ventilasyon sağlandıktan sonra hasta ekstübe edildi. Postoperatif derlemede 20 dk takip edilen hasta vitalleri stabil, kan şekeri: 99, modifiye Aldrete skoru 9 olunca servise eksterne edildi. Tartışma / Sonuç: Olgumuzda kas rijiditesi ihtimale karşı indüksiyonda ve idamede TİVA kullanıldı. Hastaya indüksiyonda kas gevşetici kullanılmadı. Allary ve ark., PEG cerrahisi için 3 yaşında hastaya inhaler anesteziklerle indüksiyon uygulayıp opioid ve propofol ile anesteziyi derinleştirmişlerdir (1). Rafiq ve ark. Laparoskopik gastrik tüp yerleştirilmesinde propofol ve ketamin ile indüksiyon yapıp sevofluran ve fentanil ile idame sağlamıştı (2). Her iki çalışmada da inhaler anestezik sonrası bir komplikasyon belirtilmemiştir. Bizim çalışmamızda Crisponi sendromunda intravenöz anesteziklerin indüksiyon ve idamede etkili, güvenli ve yeterli anestezi sağlayabildiğini göstermiştir. Bu hastalarda standart monitorizasyonun yanında hipo/hipertermiye karşı ısı monitorizasyonu ve peroperatif kan şekeri takibini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Crisponi Sendromu

Presentation ID / Sunum No: 498

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1878-1402

| 279

Cuminum Cyminum ve Pimpinella Anisum Ekstraktlarının in Vitro Ortamda Leishmania Promastigotları Üzerine Etkisinin Araştırılması

Uzm. Dr. Sema Turan Uzuntaş¹, Prof.Dr. Murat Hökelek²

Ankara Şehir Hastanesi¹

²İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi²

Özet: Leishmania cinsi parazitler, kendiliğinden iyileşebilen lokalize cilt lezyonlarından, ölümcül visseral hastalıklara kadar bir grup insan hastalığına neden olabilir. Dünya çapında yaygın oluşları ve önemli komplikasyonlara yol açmalarından dolayı önem taşımaktadırlar. Leishmaniasis tedavisinde kullanılan ilaçların yetersizliği, toksik yan etkileri, direnç sorunu ve uzun tedavi süreleri yeni ilaçlara olan gereksinimi arttırmıştır. Bu sebeplerden dolayı hem ucuz ve kolay ulaşılabilir hem de toksik yan etkilerinin daha az olması nedeniyle tedaviye alternatif olarak bitkisel ekstraktların kullanımı gündeme gelmektedir. Bu çalışmanın amacı Cuminum cyminum ve Pimpinella anisum bitkilerinin antileishmanial etkinliklerini araştırmaktır. Bu çalışmada, % 10 Fetal calf serum (FCS) eklenmiş L-glutaminli RPMI-1640 besiyerinde çoğaltılan ve pasajlanan Leishmania tropica promastigotları, değişik konsantrasyonlarda hazırlanan bitkisel ilaç ekstraktı besiyeri karışımına inoküle edildi. 72 saat boyunca +26°C’de inkübasyona bırakıldı. Bu süre sonunda plakta inkübe edilen parazitler Thoma lamında sayıldı ve % 50 inhibitör konsantrasyon değerleri (IC50) hesaplandı. Cuminum cyminum esansiyel yağının 0,02 mg/ml konsantrasyonda promastigotların üremesini inhibe etmezken 3,12 mg/ml konsantrasyonda üremeyi tamamen inhibe ettiği, Pimpinella anisum esansiyel yağının ise 0,02 mg/ml konsantrasyonda promastigotların üremesini inhibe etmezken 6,25 mg/ml konsantrasyonunda üremeyi tamamen inhibe ettiği görüldü. Cuminum cyminum esansiyel yağı için IC50 değeri 89.86 µg/ml olarak hesaplanmıştır. Pimpinella anisum esansiyel yağı için IC50 değeri 390.28 µg/ml olarak hesaplanmıştır. Sonuç olarak; C.cyminum ve P.anisum bitki ekstraktlarının Leishmania tropica promastigotlarına karşı in vitro ortamda anti-leishmanial aktivitelerinin varlığı tespit edilmiştir. C.cyminum Leishmania promastigotlarına karşı yüksek etki göstermesi bu çalışma ile rapor edilmiş olması, bu konuda yapılacak diğer çalışmalara öncülük edecektir. Rutin kullanımdaki birçok ilaçtan daha az toksik olmaları nedeniyle ileride alternatif tedavi seçeneği olabilecekleri düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Leishmania, Cuminum Cyminum, Pimpinella Anisum, Antileishmanial Etki, Bitkisel Tedavi

Investigation of in Vitro Effect of Cuminum Cyminum and Pimpinella Anisum Extracts On Leishmania Promastigotes

Abstract: Leishmania parasites cause a wide range of human diseases from localized selfhealing cutaneous lesions to fatal visceral disease. It is important that these diseases are effective all around of the world and cause the important complications. Failure of the drugs used in the treatment of leishmaniasis, toxic side effects, drug resistance and long treatment duration have increased the need for new drugs. As an alternative to treatment in accordance with these requirements, the use of herbal extract comes up. The aim of this study is researching anti-leishmanial effect of herbs that Cuminum cyminum

and *Pimpinella anisum*. In this study, *Leishmania tropica* promastigotes passaged in RPMI-1640 medium (with L-glutamine buffered and supplemented with % 10 Fetal calf serum (FCS)), followed by inoculation of mixed solutions which prepared mediums include different concentrations of herbal drug extract. Defined concentration of parasites cultured and all cultures incubated at + 26 ° C for 72 hours. After incubation, parasites counted on Thoma slide and than % 50 inhibitory concentrations are calculated. It was observed that concentration of *Cuminum cyminum* essential oil 0,02 mg/ml don't inhibit promastigote proliferation, in case 3,12 mg/ml inhibits growth completely. The concentration of *Pimpinella anisum* essential oil 0,02 mg/ml don't inhibit promastigote proliferation, in case 6,25 mg/ml inhibits growth completely. % 50inhibitory concentration (IC50) values for *Cuminum cyminum* were calculated 89.86µg/ml. and for *Pimpinella anisum* essential oil was calculated as 390.28 µg/ml. As a conclusion, it was found that *C.cyminum* ve *P.anisum* had inhibitory effects on *Leishmania* promastigotes in vitro. High effect of the *C.cyminum* essential oil, *Pimpinella anisum* essential oil against *Leishmania* promastigotes has been reported for with this study, so this issue will lead to other studies. Also, because of their less toxicity, the given agents can be a good alternative treatment option in future.

Keywords: *Leishmania*, *Cuminum Cyminum*, *Pimpinella Anisum*, Antileishmanial Effect, Herbal Treatment

Presentation ID / Sunum No: 414

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2853-2266

| 281

De Quervain Tenosinoviti Tedavisinde Parafin Banyo ve Vücut Dışı Şok Dalga Terapisi Tedavilerinin Ağrı ve El Fonksiyon Kısıtlılığı Üzerine Karşılaştırmalı Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Volkan Şah

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Hekimliği Anabilim Dalı

Özet: De Quervain tenosinoviti (DQT), el başparmağının abduksiyonu ve ekstansiyonundan sorumlu olan abdükör pollicis longus (APL) ve ekstansör pollicis brevis (EPB) tendonlarının, çevrelerindeki kılıfların kalınlaşması nedeniyle sıkışmasıdır. El bileğinde radius stiloid'ine uyan bölgede ağrı ve başparmağın fonksiyon bozukluğu, DQT'nin en sık görülen semptomlarıdır. DQT tedavisinde, ikisi de fizik tedavi modaliteleri olan parafin banyo tedavisi-paraffin bath therapy (PBT) ve vücut dışı şok dalga terapisi-extracorporeal shock wave therapy (ESWT) tedavilerinin etkinlikleri ayrı ayrı ortaya konmuştur. Bu çalışma ise, DQT'de bu iki fizik tedavi modalitesinin etkinliklerini ilk kez karşılaştırma amacı taşımaktadır. 71 hasta iki gruba randomize edildi. Grup 1'e (n = 36) PBT + başparmak spika ateli + ev egzersiz programı, Grup 2'ye (n = 35) ESWT + başparmak spika ateli + ev egzersiz programı uygulandı. PBT; çalışmanın ilk iki haftasında, haftanın 5 günü, toplam 10 seans olarak ve ESWT ise çalışmanın ilk iki haftasında, 3 gün aralıklarla, toplam 4 seans olarak uygulandı. Tedavi öncesi, tedavi bitiminde (2.haftada) ve tedavi bitiminden bir ay sonra (6.haftada) hastaların ağrısı Görsel Analog Skala-Visual Analog Scale (VAS), el fonksiyon kısıtlılıkları da Duruöz El İndeksi-Duruöz Hand Index (DHI) ile değerlendirildi. Tedavi öncesi ile karşılaştırıldığında, takip periyotlarında (2. ve 6. haftalar) VAS ve DHI skorları hem PBT hem de ESWT gruplarında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azaldı (tümü için, p<0.05). Tedavi öncesi ile karşılaştırıldığında, takip periyotlarında (2. ve 6. haftalar) VAS ve DHI skorları, ESWT grubunda PBT grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha fazla azaldı (tümü için, p<0.05). Bu çalışma hem PBT hem de ESWT'nin, DQT tedavisinde ağrı ve el fonksiyon skorları üzerine anlamlı düzeyde olumlu etkileri olduğunu ortaya koymuştur. Ancak çalışmamızın sonuçlarına göre ESWT, VAS ve DHI skorlarını PBT'ye göre daha olumlu değiştirdiği için DQT hastalarındaki ağrı ve el fonksiyon kısıtlanmasında PBT'ye kıyasla tercih edilebilir.

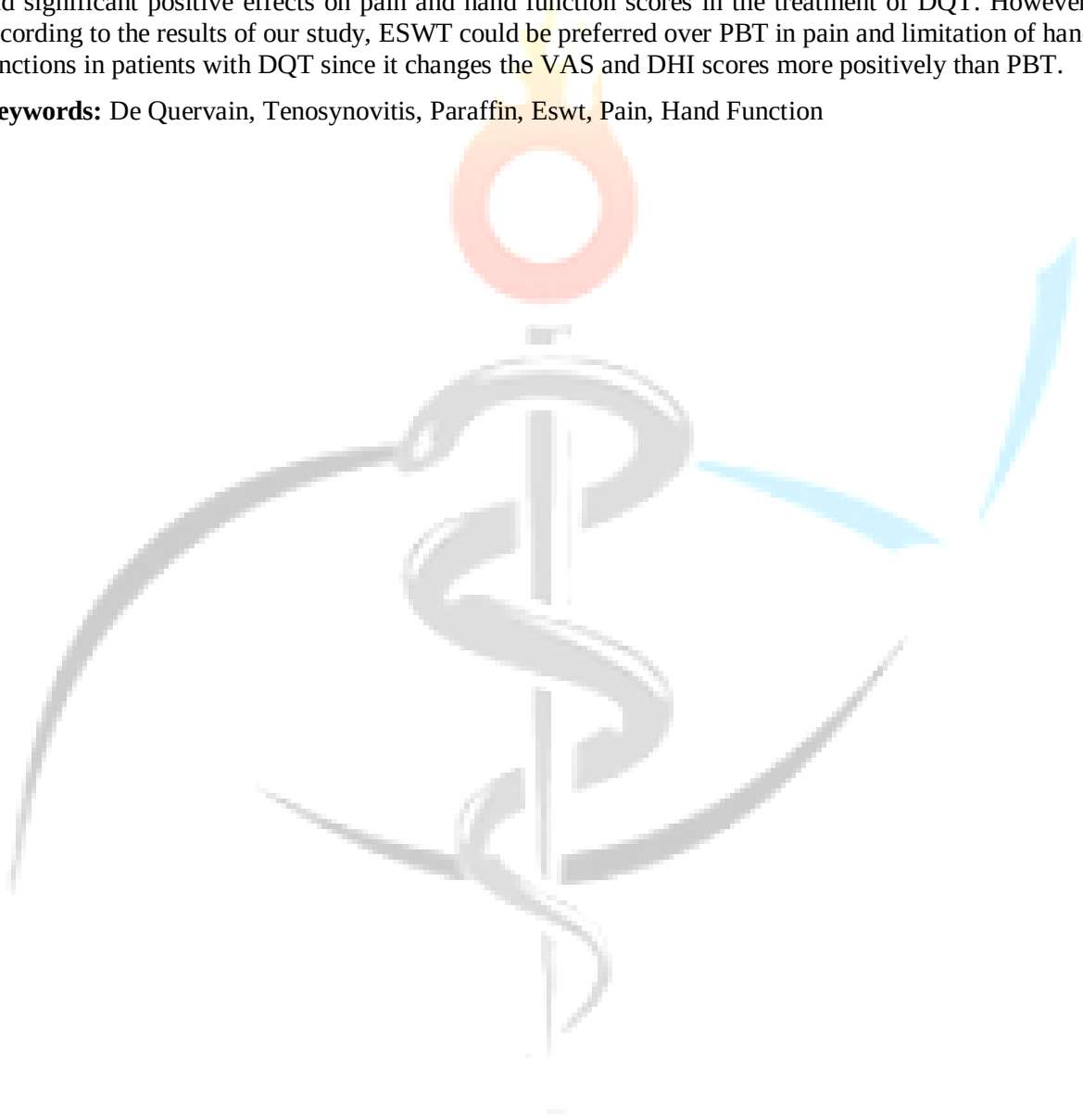
Anahtar Kelimeler: De Quervain, Tenosinovit, Parafin, Eswt, Ağrı, El Fonksiyonu

Comparative Effects of Paraffine Bath and Extracorporeal Shock Wave Therapies On Pain and Limitation of Hand Functions in the Treatment of de Quervain Tenosynovitis

Abstract: De Quervain's tenosynovitis (DQT) is the compression of the abductor pollicis longus (APL) and extensor pollicis brevis (EPB) tendons, which are responsible for abduction and extension of the thumb, due to thickening of the surrounding sheaths. Pain at the wrist in the region of the radius styloid, and dysfunction of the thumb are the most common symptoms of DQT. The efficacy of paraffin bath therapy (PBT) and Extracorporeal Shock Wave Therapy (ESWT) treatments, both of which are physical therapy modalities, in the treatment of DQT have been demonstrated separately. This study aims to compare the efficacy of these two physical therapy modalities in DQT for the first time. 71 patients were randomized into the two groups. PBT + thumb spica splint + home exercise program was applied to

Group 1 (n = 36) and ESWT + thumb spica splint + home exercise program was applied to Group 2 (n = 35). PBT was applied in the first two weeks of the study, 5 days a week, a total of 10 sessions, and ESWT was applied in the first two weeks of the study, with 3-day intervals, for a total of 4 sessions. The pain of the patients was evaluated with the Visual Analog Scale (VAS), and their limitations of hand functions were evaluated with the Duruöz Hand Index (DHI), before the treatment, at the end of the treatment (at the 2nd week), and one month after the end of the treatment (at the 6th week). Compared with baseline, during the follow-up periods (weeks 2 and 6), VAS and DHI scores were statistically significantly decreased in both the PBT and ESWT groups (for all, $p<0.05$). Compared with baseline, during the follow-up periods (weeks 2 and 6), VAS and DHI scores were significantly lower in the ESWT group more than in the PBT group (for all, $p<0.05$). This study revealed that both PBT and ESWT had significant positive effects on pain and hand function scores in the treatment of DQT. However, according to the results of our study, ESWT could be preferred over PBT in pain and limitation of hand functions in patients with DQT since it changes the VAS and DHI scores more positively than PBT.

Keywords: De Quervain, Tenosynovitis, Paraffin, Eswt, Pain, Hand Function

Presentation ID / Sunum No: 693**Oral Presentation / Sözlü Sunum**

ORCID ID: 0000-0001-9901-2690, 0000-0002-3835-2568, 0000-0001-7039-2706, 0000-0002-4446-9228, 0000-0002-2702-5457, 0000-0002-6168-7462, 0000-0002-4246-6138, 0000-0001-9746-1492, 0000-0002-6564-1963, 0000-0002-4285-9476

| 283

Dekompresif Kraniektomi Sonrası Abdomende Suprafasyal Alanda Saklanan Kemik İle Yapılan Otolog Kranoplasti Ameliyatında, Kemikte Rezorpsiyon Oranının, Kemikğin Saklanma Süresi ve Cerrahi Teknik İle İlişkisi

Uzman Dr. Burak Yürük¹, Prof.Dr. Ayhan Tekiner¹, Uzman Dr. Mehmet Emre Yıldırım¹, Doç.Dr. Yavuz Erdem¹, Doç.Dr. Haydar Çelik¹, Dr. Öğretim Üyesi Halil Kul², Uzman Dr. Kemal Kantarcı³, Arş.Gör.Dr. Berkay Ayhan¹, Arş.Gör.Dr. Zeliha Culcu Gürcan¹, Doç.Dr. Mehmet Akif Bayar¹

¹SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi

³SB Hatay Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: . Burak Yürük

Özet: GİRİŞ VE AMAÇ: Dekompresif kraniektomi, akut subdural hematom, iskemik SVO gibi nedenlerle nöroşirurji pratiğinde sıkça başvuru alan, hayat kurtarıcı cerrahi bir müdahaledir. Bu durum sonraki süreçte uygun kondisyona ulaşan postoperatif hastalarda kranoplasti ihtiyacını doğurmaktadır. Kranoplasti için otogreft ve allogreft birçok materyal kullanılabilirle birlikte, otolog kemikğin kullanımı, cerrahinin erken ve geç dönem komplikasyonları açısından avantajını korumaktadır. Buna istinaden, dekompresyon cerrahisi sırasında rezeke edilmiş kemikğin uygun şekilde saklanması da önem arz etmektedir, sıkça abdomende suprafasyal alanda saklanma yöntemine alternatif olarak, skalpte, uylukta cilt altında saklanması, kemik bankalarında derin dondurucu sistemlerinde saklanması gibi yöntemler de kullanılabilirle. Bu çalışmamızda dekompresyon sonrası abdomende suprafasyal alanda saklanan kemik flebin kullanıldığı hastalar incelenerek, kranoplastide kullanılan cerrahi teknik, kranoplasti için bekleme süresi, ile kemikteki rezorpsiyon oranı arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi, literatür verileri ile kıyaslanarak ortaya çıkan sonuçlar ve önerilerimizin paylaşılması amaçlanmıştır. **MATERYAL VE METOD:** Bu çalışmada, SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi arşivinden, 2018-2021 yılları arasında, Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniğinde dekompresif kraniektomi operasyonu yapılan 121 hasta incelenmiştir. Çalışmaya frontotemporo-parietal kraniektomi operasyonu yapılan, aynı seansta çıkarılan kemik flebin batında cilt altına yerleştirilmiş hastalardan otolog kranoplasti ameliyatı yapılan ve bu operasyonların ardından yeterli takip süresi olanlar dahil edilmiştir. **BULGULAR:** Çalışmaya kliniğimizde dekompresif kraniektomi yapılan 121 hastadan, takiplerinde otolog kranoplasti yapılan 39 hasta dahil edilmiştir. Hastaların dekompresif kraniektomi ve kranoplasti cerrahileri arasındaki beklenen süre ile rezorpsiyon oranları arasında istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü orta derecede bir ilişki olduğu görülmektedir. ($p=0,036$) Hastaların kranoplasti cerrahisi sonrası, flep-kemik sınır arasındaki mesafe ile rezorpsiyon oranları karşılaştırılmıştır. Flep-kemik sınır arasındaki mesafe arttıkça rezorpsiyon oranı azalmıştır. ($p<0,001$) **SONUÇ:** Dekompresif kraniektomi sonrası defektin optimal kapatılması, yabancı cisim reaksiyonu vermemesi, uygun maliyet gibi etkenler göz önüne alındığında otolog kemik kullanımı avantajını korumaktadır. Çalışmamızın da desteklediği gibi ameliyat sonrası hastaların takibini ve tedavi sürecini yakın gözlemek bu sayede uygun şartlar sağlandığında ertelemekten kranoplasti ameliyatını gerçekleştirmek gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dekompresif Kraniektomi, Otolog Kranioplasti, Abdomen Suprafasyal Alan, Kemik Rezorpsiyonu

Presentation ID / Sunum No: 459

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 285

Deksmedetomidin (DXM) ile Toplam İntravenöz Anestezi (TIVA); Yüksek Riskli Hastalar İçin Bir Alternatif midir ?

Dr. Nalan Saygı Emir
SBÜ Bakırköy Dr. Sadi Konuk EAH

Özet: GİRİŞ - AMAÇ : Amaç: Yüksek riskli bir hastada DXM ile TIVA prosedürünü sunmaktır. DAVA: 9 ay önce pankreatit öyküsü olan 55 yaşında erkek hasta, hastanede yatışı sırasında prostat Ca ve sağ nefrolitiazis tanısı aldı. Perkütan nefrolitotomi (PCNL) ve Robotik Yardımlı Laparoskopik Prostatektomi (RALP) işlemleri üroloji ekibi tarafından ayrı oturumlarda planlandı. Özgeçmişi ve planlanan iki büyük cerrahi nedeniyle TİVA'ya karar verildi ve DXM infüzyonu uygulandı. İşlem sırasında Massimo sedline monitörizasyonu, standart ASA monitörizasyonu (EKG, NIBM, sPO2) ile birlikte yapıldı. 110 dakikalık toplam anestezi süresi boyunca, 0,7-0,4 µgr/kg/saat. ve 0,1-0,05 µgr/kg/dk. remifentanil infüzyonu verildi. Tüm vital parametreler stabil olup kantitatif olarak takip edilen anestezi aşaması yeterince derin ve PSI değeri 25-45 arasında ölçüldü. TARTIŞMA - SONUÇ: Kullanımı hala düşük olmasına rağmen, propofol-opioidli TİVA son yıllarda popüler hale gelmiştir. Genel anesteziyi sürdürmek için inhalasyon ajanına göre teorik avantajları nedeniyle, asıl endişe işlem sırasında hastanın farkındalığıdır. Bir alfa 2 adrenerejik reseptör agonisti olarak DXM, yoğun bakım ünitelerinde ve kısa invaziv prosedürlerde kullanılmıştır. Analjezik, anestezi koruyucu, sempatoolitik ve kardiyovasküler stabilize edici etkileri (deliryumu azaltır, solunum fonksiyonunu korur) olması nedeniyle diğer girişimsel sedasyonlarda faydalıdır. Bildiğimiz kadarıyla, literatürde DXM ile TIVA deneyimi bulunmamaktadır. Sunulan vakada, DXM'li TIVA başarıyla kullanılmıştır. İşlem sırasında anestezinin cerrahi aşamasına ulaşıldı ve işlemten kısa bir süre sonra hasta iyileşmesi sağlandı. Vaka sonucumuz, DXM'nin TIVA için alternatif bir ajan olabileceğini desteklemektedir. Bu klinik çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Deksmetomidin, TIVA

Total Intravenous Anesthesia(TIVA) With Dexmedetomidine (DXM); Is It An Alternative for High Risk Patients ?

Abstract: Aim: is to present TIVA procedure with DXM in a high risk patient. Case: A 69 years of age male patient with history of pancreatitis 9 months ago, diagnosed prostate Ca right nephrolithiasis during hospitalization. Percutaneous nephrolithotomy (PCNL) and Robotic Assisted Laparoscopic Prostatectomy procedures were planned by urology team in separate sessions. Because of previous history and planned two major surgeries, TIVA was decided and DXM infusion was used for ...Because of ... risk during procedure MASSIMO monitorisation was done together with standard ASA monitorisation (ECG, NIBM, sPO2). During ... minutes total anesthesia time, 0.7.. dek, and 0.1 remifentanil infusion were given. All vital parameters were stable and the stage of anesthesia which was followed quantitatively was deep enough and PSI level measured between 25 to 45. Following the surgical procedure, recovery of the patient and time to aldrete score to reach 12level took 3 minutes. Discussion: Although the use of it still low, TIVA with propofol has become popular during last decades.

Because of its theoretical advantages over inhalation agent to maintain general anesthesia the main concern is patient awareness during procedure. As an alpha 2 adrenergic receptor agonist DXM has been used intensive care units and short invasive procedures. Because of it is analgesic, has anesthetic sparing, sympatholytic and cardiovascular stabilizing effects (reduces delirium, preserves respiratory function) it is useful for other procedural sedation. To our knowledge there is no experience TIVA with DXM in the literature. Conclusion: TIVA with DMX successfully used with a high risk patient. Surgical stage of anesthesia reached during procedure and patient recovery maintained short after the procedure. Our case result support that DMX may be an alternative agent for TIVA. This should be supported by clinical studies.

Keywords: Anesthesia, deksmedetomidin. TIVA

Presentation ID / Sunum No: 758**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-8850-2229**

| 287

Denervasyon Ödemi ve Düşük El Sendromu-Torakotomi Sonrası Ender Görülen Bir Postoperatif Komplikasyon

Dr. Öğretim Üyesi Mertay Boran¹, Dr. Öğretim Üyesi Ertay Boran²¹Düzce Üniversitesi Göğüs Cerrahisi Anabilim Dalı²Düzce Üniversitesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Ana bilim Dalı***Corresponding author: . Mertay Boran**

Özet: Giriş:Torakotomi ve VATS ameliyatlarında lateral dekubit pozisyonu tercih edilmektedir. Kas ödemi kas travmaları- kompartman sendromunda subakut denervasyonda, egzersiz sırasında ve sonrasında görülebilir.Tuzak nöropatiler, periferik sinirlerin anatomik gidiş yolları boyunca sıklıkla mekanik olarak basıya maruz kalmaları sonucunda, esnasında dinamik şekilde oluşabilir. Sağ torakotomi uygulanan bir hastada erken postoperatif dönemde gelişen sol düşük el tablosunu sunuyoruz. Olgu: Ek hastalık hikayesi olmayan hasta 60 yaş erkek hastaya yassı hücreli akciğer kanseri için sağ lateral torakotomi ile alt lobektomi uygulandı. Postoperatif 8.saatte sol üst kol posteriorda triseps kası trasesi, sol hemitoraksta lateralde latissimus dorsi trasesi, apekte teres major seviyesinde kadar yükselen cilt altı ve kas gruplarını içine alan,üst kolda gerginliğe neden olan yoğun ödem ve şişlik gözlemlendi. Üst kol USG de triseps kası lateral parçasında ödem izlendi. Postoperatif 38.saatte sol el bileğinde ekstansiyon kısıtlılığı-düşük el ile uyumlu bulgular gözlemlendi.Üst kol MR de İnfranspinatus kasında teres majör ve teres minör kaslarında, biceps kası lateral başında, düzensizlik ve sıvı artışı izlendi. EMG de Erb- Axilla uyarımında; radial sinirde ileri derecede düşük yanıt elde edildi. Humerus proksimalinde posteriorda oluşan kas gruplarını da içine alan ödeme ikincil radial sinirin posterior osseoz sinir dalında etkilenme saptandı. Denervasyon ödemi ve radial sinir dalında tuzak nöropati tanısı ile kas gruplarına soğuk uygulama, 1 ay içinde azaltılarak kesilen prednizolon ted, b vit ve e vit tedavisi ve sol el bileği ve kolu ilgilendiren düzenli pasif eklem hareket açıklığı ve güçlendirme egzersizleri uygulandı.Postoperatif 1. Ayda el kuvvetinde ve fonksiyonunda tam iyileşme, hafif parestezi mevcuttu. 3.ay kontrolünde tam iyileşme saptandı. 4.yıl kontrolünde nüks saptanmadı. Tartışma Torakotomi işlemlerinde brakial pleksus korunarak cerrahi girişimler uygulanmaktadır. Yatış pozisyonuna ikincil çeşitli komplikasyonlar tanımlanmıştır.Bası etkisinde kalan kas gruplarında tuzak nöropati gelişebilir.Torakotomi sırasında vücudun bası altında kalan bölümlerine postoperatif günlük fizik muayene ve yakın takip yapılmalıdır. Denervasyon ödemi-düşük el sendromunda tanının hızlı konulması ile tam iyileşme sağlanabilir

Anahtar Kelimeler: Torakotomi, Lateral Dekübit Pozisyon, Denervasyon Ödemi, Tuzak Nöropati

Denervation Edema and Low Hand Syndrome-A Rare Postoperative Complication After Thoracotomy

Abstract: Background:Lateral decubitus position is preferred in thoracotomy and VATS surgeries.. Trap neuropathies can occur dynamically during peripheral nerves as a result of frequent mechanical compression along the anatomical pathways. We present the left low hand syndrome that developed in the early postoperative period in a patient who underwent a right thoracotomy. Case: Right lateral

thoracotomy and lower lobectomy were performed for lung cancer in a 60-year-old male patient with no history of additional disease. At the 8th hour postoperatively, intense edema and swelling were observed in the left upper arm posterior, left hemithorax lateral, subcutaneous and muscle groups in the upper arm leading to tension. In the upper arm USG, edema was observed in the lateral part of the triceps muscle. At the 38th hour postoperatively, findings consistent with limitation of extension in the left wrist-low hand were observed. In the upper arm MRI, irregularity and fluid increase were observed in the posterior muscles of the arm. In Erb-Axilla stimulation in EMG; Extremely low response was obtained in the radial nerve. With the diagnosis of denervation edema and entrapment neuropathy in the radial nerve branch, cold application to muscle groups, Prednisolone ted, b vit and e vit treatment, which were tapered off within 1 month, and regular exercises for the left wrist and arm were applied. Mild paresthesia was present in the 1st month postoperatively. Complete recovery was detected at the 3rd month follow-up. No recurrence was detected in the 4th year follow-up. Discussion: During thoracotomy procedures, surgical interventions are performed by preserving the brachial plexus. Trap neuropathy may develop in muscle groups under the influence of pressure. Postoperative daily physical examination and close follow-up should be performed on the parts of the body that are under pressure during thoracotomy. In denervation edema-low hand syndrome, complete recovery can be achieved with rapid diagnosis.

Keywords: Thoracotomy, lateral Decubitus Position, denervation Edema, trap Neuropathy

Presentation ID / Sunum No: 524

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000231470561

| 289

Deneyisel Ülseratif Kolit Modelinde Bağırsak Geçirgenliği Üzerine Tıbbi Nane Yağı ve Probiyotik Kullanımının Araştırılması

Araştırmacı Adile Eryiğit¹, Doç. Dr. Mustafa Saygın¹, Prof. Dr. Özlem Özmen², Doç. Dr. Rahime Aslankoç¹, Doktora Öğrencisi Ayşe Seda Eraslan¹

¹süleyman demirel üniversitesi fizyoloji a.b.d.

²Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Klinik Öncesi Bilimler Bölümü, Patoloji A.B.D.

***Corresponding author: Adile Eryiğit**

Özet: Bu çalışmada, 50 adet erkek wistar albino rat üzerinde asetik asit kaynaklı ülseratif kolit modeli oluşturulmuştur ve 5 gruba ayrılmıştır. İlk grup 10 adet rattan oluşan kontrol grubu, ikinci grup gavaj yolu ile 2 ml %3'lük asetik asit verilmiş olan 10 adet rattan oluşan kolit grubu, üçüncü grup kolit oluşturulup 3 gün boyunca günde 1 ml reflör enjekte edilen 10 adet rattan oluşan probiyotik grubu, dördüncü grup kolit oluşturulup 3 gün boyunca günde 0,3 mg tıbbi nane yağı verilen 10 adet rattan oluşan tıbbi nane yağı grubu ve beşinci grup kolit oluşturulup 3 gün boyunca günde 0,1 ml dexametazon verilen 10 adet rattan oluşan dexametazon grubu şeklindedir. Deneyisel çalışma süresi bitiminde nekropsileri yapılan ratların kontrol grubunda hiçbir hayvanın bağırsaklarında patolojik bulgu bulunmadı model oluşturulan gruplarda ise önemli bulgular saptandı. En belirgin bulgular kolit grubunda ve tıbbi nane yağı grubunda dikkati çekti. Probiyotik ve Dekametazon gruplarında ise makroskobik bulgular azalma dikkati çekti. Kolon kesitlerinin IL-1 β immunohistokimyasal sonuçları değerlendirildiğinde kontrol grubunda kolon mukozasındaki az sayıda hücrede hafif ekspresyonlar incelendi. Kolit grubundaki ratlarda IL-1 β ekspresyonlarında belirgin şekilde artış gözlemlendi. Dexametazon ve probiyotik kullanılan gruplarda IL-1 β ekspresyonlarında azalma dikkat çekmiştir. Tıbbi nane grubunun IL-1 β ekspresyonları incelendiğinde belirgin artış dikkati çekti. Gruplara göre IL-6 bulguları incelendiğinde kontrol grubunda çok az sayıda hücrede hafif ekspresyon gözlemlendi. Kolit grubundaki ratlarda IL-6 ekspresyonlarının belirgin şekilde arttığı gözlemlendi. Dexametazon ve probiyotik kullanılan gruplarda IL-6 ekspresyonlarında azalma dikkat çekmiştir. Tıbbi nane grubunun IL-6 ekspresyonları incelendiğinde belirgin artış dikkati çekti. Bağırsakların haptoglobulin ekspresyonları incelendiğinde kontrol grubundaki birçok rattta negatif ekspresyon gözlenirken ratların bazılarında hafif şiddette infiltrasyonlara rastlandı. Kolit grubunda ise şiddetli haptoglobulin ekspresyonları gözlemlendi. Tıbbi nane grubunda hem yangısal hem de epitel hücrelerinde belirgin derecede artmış haptoglobulin ekspresyonlarına rastlandı. Probiyotik ve dexametazon grubunda ise belirgin derecede azalma dikkat çekti.

Anahtar Kelimeler: Geçirgen Barsak, Ülseratif Kolit, Tıbbi Nane, Probiyotik

Investigation of the Use of Medical Mint Oil and Probiotic On İntestinal Permeability in the Experimental Model of Ulcerative Colitis

Abstract: In this study, acetic acid-induced ulcerative colitis model was created on 50 male wistar albino rats and divided into 5 groups. The first group is the control group consisting of 10 rats, the second group is the colitis group consisting of 10 rats given 2 ml of 3% acetic acid by gavage, the third group is the probiotic group consisting of 10 rats injected with 1 ml of reflector per day for 3 days after colitis was formed. The fourth group is in the form of the medical peppermint oil group, which consists of 10 rats given 0.3 mg of medical peppermint oil daily for 3 days, and the fifth group is in the form of the dexamethasone group, which consists of 10 rats that were formed colitis and were given 0.1 ml of dexamethasone daily for 3 days. At the end of the experimental study period, no pathological findings were found in the intestines of any animal in the control group of the rats necropsied, and significant findings were found in the model groups. The most prominent findings were noted in the colitis group and the medicinal peppermint oil group. A decrease in macroscopic findings was noted in the probiotic and dexamethasone groups. When the IL-1 β immunohistochemical results of the colon sections were evaluated, mild expressions were observed in a small number of cells in the colon mucosa in the control group. A significant increase in IL-1 β expressions was observed in rats in the colitis group. Decreased IL-1 β expressions were noted in the dexamethasone and probiotic groups. When the IL-1 β expressions of the medicinal mint group were examined, a significant increase was noticed.

Keywords: Leaky Intestine, Ulcerative Colitis, Medicinal Mint, Probiotic

Presentation ID / Sunum No: 519**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-0910-5370**

| 291

Detrusör Aşırı Aktivitesi Olan Hastalarda Sodyum Nitroprussitin Etkisi

Dr. Erhan Erdoğan

Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Dayanak: Detrusor instabilitesi, nörolojik olarak normal hastalarda urgency ve inkontinansın yaygın bir nedenidir. Nitrik oksit, detrusor, prostat ve üretranın düz kaslarını gevşetme özelliğine sahiptir. Gereçler ve Yöntem: Bu araştırmaya detrusor aşırı aktivitesi olan toplam 21 hasta dahil edildi. Hastalar sodyum nitroprussid dozlarına göre düşük doz, orta doz ve yüksek doz olarak 3 gruba ayrıldı. Mesanede hidrostatik basınç ölçüldü ve aynı zamanda rektuma yerleştirilen bir kateter ile karın içi basınç ölçüldü. Sistometri sonuçları duyu (ilk duyum, ilk istek, güçlü istek), detrusor kompliansı, maksimal detrusor basıncı, maksimal sistometrik mesane kapasitesi ve instabilite indeksi parametreleri açısından değerlendirildi. Bulgular: Nitroprussid grupları arasında ilk duyum, ilk istek ve güçlü istek değerleri açısından istatistiksel anlamlılık saptanmadı ($p>0.05$). Hastaların maksimal detrusör basıncı, maksimal sistometrik mesane kapasitesi ve kompliyans değerleri yorumlandığında izotonik ve SNP grupları ve dozları arasında anlamlı fark bulunmadı. Kasılma süreleri açısından gruplar arasında anlamlı fark yoktu. Ayrıca hastaların çalışma sonundaki kan basıncı değerlerinde başlangıça göre gruplar arasında fark gözlenmedi. Sonuç: Bu çalışmada, SNP'nin detrusor aşırı aktivitesi olan bireylerde herhangi bir pozitif veya negatif etkisi görülmemiştir. Bunun nedeni olarak ilk olarak ürotelyumun sodyum nitroprussidin geçişine bir bariyer görevi görerek detrusora ulaşmasını engellemesi, ikincisi ise sodyum nitroprussidin detrusör fonksiyonuna etkisinin olmamasından kaynaklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Detrusor Aşırı Aktivitesi, Mesane, Sodyum Nitroprussid

Effect of Sodium Nitroprusside in Patients With Detrusor Overactivity

Abstract: Background: Detrusor instability is a common cause of urgency and urge incontinence in neurologically normal patients. Nitric oxide, relaxes the smooth muscles of the detrusor, prostate, and urethra. Materials & Method: A total of 21 patients with detrusor overactivity have been enrolled in this research. The patients were divided into 3 groups according to their sodium nitroprusside dosage, as low-dose, medium-dose, and high-dose. Hydrostatic pressure in the bladder was measured and at the same time, intra-abdominal pressure was measured with a catheter inserted into the rectum. Cystometry results have been evaluated in terms of sensation (first sensation, first desire, strong desire), detrusor compliance, maximal detrusor pressure, maximal cystometric bladder capacity and instability index parameters. Results: No statistical significance has been achieved between nitroprusside groups in terms of first sensation, first desire, and strong desire values ($p>0.05$). When the patients' maximal detrusor pressure, maximal cystometric bladder capacity and compliance values were interpreted, no significant difference was found between the isotonic and SNP groups and their doses. There was no significant difference between the groups in the duration of contractions. Additionally, no difference has been observed between the groups in the blood pressure values of the patients at the end of the study compared to the baseline. Conclusion: This study indicated that SNP did not exhibit any positive or negative effects in individuals with detrusor overactivity. The reason for this could be stated as: first, the urothelium

acts as a barrier to the passage of sodium nitroprusside and prevents it from reaching the detrusor and the latter may be due to the lack of effect of sodium nitroprusside on detrusor function.

Keywords: Detrusor Overactivity, Bladder, Sodium Nitroprusside

Presentation ID / Sunum No: 440

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3560-5862

| 293

Dev Kromofob Renal Hücreli Karsinoma: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Kenan Yalçın
Tokat Medikal Park Hastanesi

Özet: ÖZET Kromofob renal hücreli karsinoma, renal hücreli karsinomların ender görülen bir türüdür. Dev boyutlarda böbrek tümörlerine sık rastlanılmamaktadır. Biz karın sol bölümünü tamamen dolduran, 30 cm boyunda, 2860 gr ağırlığında dev boyutlu Kromofob renal hücreli karsinoma olgusunu sunduk. **GİRİŞ** Kromofob böbrek hücreli karsinom, böbrek hücreli karsinomların iyi prognoz gösteren bir alt tipidir. 5 yıllık sağ kalımı %78 ile %100 arasında, 10 yıllık sağ kalımı %80 ile %90 arasında bildirilmiştir. Tümörlerin çoğu iyi sınırlı ve ortalama 8 cm (1-30 cm) çapındadır. **OLGU** 46 yaşında bayan hasta karında ağrı, karının sol tarafında ele gelen şişlik ve kabızlık şikayeti ile başvurdu. Muayenesinde karın sol tarafında kasık bölgesine kadar ele gelen düzgün sınırlı kitle mevcuttu. Çekilen Kontrastlı Tomografi’de batın sol tarafını tamamen dolduran dev renal kitle görüldü. Hastaya sol radikal nefrektomi yapıldı. Operasyonda kitlenin çevre dokulara yapışık olmadığı görüldü. Patolojik incelemede nükleer derecesi Furhrman 2/4 olan CRCC saptandı. Cerrahi sınır ve renal vende tümör görülmedi. **TARTIŞMA** Şeffaf hücreli karsinomdan daha iyi prognoza sahiptir. 5 yıllık sağkalım oranı %80 ile %90 arasındadır. Karaciğere metastaz kötü klinik durumu gösterir. Kromofob renal hücreli karsinom metastaz yapmadan büyük boyutlara ulaşabilir. Bizim vakamızda renal vende, cerrahi sınırda tümör yoktu. Uzak metastaz yoktu. **SONUÇ** Renal kaynaklı dev kitleler arasında sık görülmeyen CRCC ayırıcı tanıda mutlaka düşünülmesi ve dev boyutlarına rağmen prognozlarının çok iyi olduğu dikkate alınmasını gerektiğini belirtmek istedik. Her zaman tümör boyutu kötü prognoz kriteri değildir.

Anahtar Kelimeler: Kromofob, Renal Hücreli Karsinom, Dev

Giant Chromophobe Renal Cell Carcinoma: Case Report

Abstract: ABSTRACT Chromophobe renal cell carcinoma is a rare type of renal cell carcinoma. Giant kidney tumors are not common. We presented a case of giant Chromophobe renal cell carcinoma, 30 cm in length and 2860 g in weight, completely filling the left part of the abdomen. **INTRODUCTION** Chromophobe renal cell carcinoma is a subtype of renal cell carcinoma with good prognosis. It has been reported that 5-year survival is between 78% and 100%, and 10-year survival is between 80% and 90%. Most tumors are well circumscribed and average 8 cm (1-30 cm) in diameter. **CASE** A 46-year-old female patient presented with complaints of abdominal pain, palpable swelling on the left side of her abdomen, and constipation. On examination, there was a well-circumscribed mass on the left side of the abdomen up to the inguinal region. Contrast-enhanced tomography showed a giant renal mass completely filling the left side of the abdomen. The patient underwent left radical nephrectomy. In the operation, it was observed that the mass was not adhered to the surrounding tissues. Pathological examination revealed CRCC with a nuclear degree of Furhrman 2/4. No tumor was observed in the surgical margin and renal vein. **DISCUSSION** It has a better prognosis than clear cell carcinoma. The 5-year survival rate is between 80% and 90%. Metastasis to the liver indicates a poor clinical condition. Chromophobe renal cell carcinoma can reach large sizes without metastasis. In our case, there was no tumor in the renal vein at the surgical margin. There was no distant metastasis. **CONCLUSION** We

wanted to state that CRCC, which is not frequently seen among giant masses of renal origin, should be considered in the differential diagnosis and that their prognosis is very good despite their giant size. Tumor size is not always a poor prognostic criterion.

Keywords: Chromophobe, Renal Cell Carcinoma, Giant

Presentation ID / Sunum No: 555

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4559-2735

| 295

Dev Meckel Divertikülü Aksiyal Rotasyonuna Bağlı Gelişen Nekroz

Uzman Dr. Ömer Faruk Bük

Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Bu olgu sunumunda, dev meckel divertikül olan hastada divertikülün aksiyel rotasyonu sonucu gelişen nekroz ve akut batin nedeni ile opere edilen olgu sunulmuştur. Olgu: 27 yaşında erkek hasta acil servise karın ağrısı, bulantı ve kusma şikayeti ile başvurdu. Öyküsünde 3 gün önce başlayan yaygın karın ağrısı olduğu öğrenildi. İlaç kullanımı yok, gaz deşarjı var gaita deşarjı yok. Fizik muayenede Sol alt kadranda daha fazla olmak üzere karında yaygın hassasiyet, defans ve rebound var. Laboratuvar testlerinde Hb 11,6 diğer CBC parametreleri normal. Albumin 28,9 Amilaz 154,9 Lipaz 235,9 CRP 69,3 diğer biyokimyasal parametreleri normal. Hastaya IV kontrastlı bilgisayarlı batin tomografisi çekildi. İnce barsak anslarında ileus ile uyumlu görüntü, sol alt kadranda ince barsak ansları ile bağlantılı olduğu görülen genişlemiş tübüler yapı ve çevresinde kirlenmeler görüldü. Yapılan eksplorasyonda ileal ve jejunal anslarda minimal dilatasyon, ileo çekal bileşkenin yaklaşık 100 cm proksimalinde ileumun antimezenterik yüzünden köken alan dev, torsiyone ve iskemik divertiküller oluşum saptandı. Sonuç: Meckel divertikülü gastrointestinal sistemin en sık görülen doğumsal anomalisidir(1). İnce barsakta gerçek bir divertikül oluşumuna yol açan vitelin kanalın eksik obliterasyonundan kaynaklanır. MD nadirdir ve özellikle erişkinlerde sessizdir. İlişkısiz patolojilerin değerlendirilmesi için yapılan abdominal eksplorasyonlarda asemptomatik bir MD keşfedilebilir. Daha az yaygın olarak görüntülemelerde saptanabilir. Semptomatik olgularda MD karın ağrısı, ektopik mukoza içermesi durumunda kanama ve barsak tıkanıklığı görülebilir. Erişkinlerde MD çoğunlukla obstrüksiyon semptomları ile kendisini gösterir. (1,2,3,4). Literatürde torsiyone Meckel divertikülüne bağlı gelişen intestinal obstrüksiyon vakaları bildirilmiştir(5,6,7,8). Gecikmiş tanı perforasyona neden olarak morbidite ve mortaliteyi arttırabilir. Bu olguda hastanın belirgin semptom vermesi ve görüntüleme değerlendirmesinin net olması hastanın doğru ve hızlı tedavi olmasını sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Meckel Divertikülü, İleoçekal Birleşke, Aksiyal Torsiyon

Presentation ID / Sunum No: 561**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-0422-4549**

| 296

Diabetes Mellitus'ta PON1 Aktivitesi ve AOPP Düzeyleri

Uzman Hümeysra Öztürk Emre¹, Dr Öğretim Üyesi Nezaket Eren²¹İzmit Seka Devlet Hastanesi²Yeni Yüzyıl Üniversitesi Tıp Fakültesi***Corresponding author: Hümeysra Öztürk Emre**

Özet: Paraoksonaz (PON1) apolipoprotein AI içeren HDL alt grupları ile ilişkili kalsiyum bağımlı bir esterazdır. HDL'nin LDL oksidasyonunu önleyebildiği ve okside fosfolipidlerin serum PON1 için fizyolojik bir substrat olduğu son çalışmalarla belirtilmiştir. PON1'in antioksidan etkisi vardır. Dislipidemi, diabetes mellitus ve ileri yaş gibi oksidatif stresin arttığı olaylarda PON1 düzeyi düşük bulunmuştur. Bu çalışmada Diabetes Mellitus'ta PON1 ve AOPP düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçladık. Çalışma sağlıklı 30 kişi ve DM tanısı almış 93 hastada gerçekleştirilmiştir. Bireylerin PON1 enzim aktivitesi ve AOPP düzeyleri spektrofotometrik yöntemle değerlendirilmiş ve PON1 aktivitesi ile AOPP düzeyleri arasındaki ilişki belirlenerek klinik açıdan önemi olup olmadığı değerlendirilmiştir. Diabetes Mellitus'lu hastalarda PON1 aktivitesi sağlıklı kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulundu ($p<0.05$). AOPP düzeyleri ise istatistiksel olarak anlamlı artmış bulundu ($p<0.000$). Parametrelerin korelasyonunun tesbitinde Pearson korelasyon analizi kullanıldı. PON1 ile HDL arasında zayıf ilişki ($r=0,36$), AOPP ile glukoz, HbA1c ve kolesterol zayıf ilişki tesbit edildi. ($r=0,324$, $r=0,376$, $r=0,27$). PON1 ile AOPP arasında da negatif yönde zayıf ilişki bulunduğu tesbit edildi ($r=-0,218$). Sonuç olarak Diabetes Mellitus ile PON1 aktivitesi ve AOPP değerleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Düşük PON1 aktivitesi DM'de oksidatif hasar artışını göstermektedir. AOPP artışı da hiperglisemi ve hiperlipidemiye bağlı protein oksidasyonundaki artışı göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: PON1, AOPPS, Diyabetes Mellitus

PON1 Activity and AOPP Levels in Diabetes Mellitus

Abstract: Paraoxonase (PON1) is a calcium-dependent esterase closely associated with the high density lipoprotein (HDL) subfraction that contains apolipoprotein AI in human serum. Latest studies shown that HDL can prevent LDL oxidation. PON1 is capable of hydrolysing oxidized lipids and preventing the oxidation of low-density lipoproteins. Low PON1 has been shown in oxidative stress-associated processes such as dyslipidemia, diabetes mellitus, advancing age, and smoking. Therefore, we studied the possible relationship between PON1 activity and AOPP levels in Diabetes Mellitus (DM). Aim of our study is determination of serum activity of PON1 which is antioxidant enzyme in DM and evaluation of its clinical importance. We studied the correlations between PON1 and one of biochemical markers of the oxidation system AOPP. We measured PON1 activity and AOPP levels in spectrophotometer. PON1 activity is significantly lower ($p=0,042$) and AOPP concentrations is significantly higher ($p=0,000$) in patients with DM. We found a positive correlation between PON1 and HDL ($r=0,36$). Between AOPP and fasting glucose, HbA1c, cholesterol a positive correlation also was observed ($r=0,324$, $r=0,376$, $r=0,27$). Between AOPP and PON1 a negative correlation was observed.

There were significant differences between the patient group and the control group. Low PON1 activity shows oxidative damage in Diabetes Mellitus. High AOPP levels shows increase in protein oxidation due to hyperglycemia or hyperlipidemia.

Keywords: PON1, AOPPS, Diabetes Mellitus

Presentation ID / Sunum No: 757

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6368-6853

| 298

Diagnostic Value of Blood Count Parameters for Acute Pulmonary Embolism

Uzman Dr. Muhammet Hacımustafaoğlu¹, Prof.Dr. Fikret Bildik²

¹Aksaray University Aksaray Research and Training Hospital

²Gazi University Faculty of Medicine

*Corresponding author: Muhammet Hacımustafaoğlu

Abstract: Background: Diagnosing pulmonary thromboembolism (PTE) is challenging. Various scoring tools and laboratory parameters guide Pulmonary computed tomography angiography (PCTA), which is the gold standard for diagnosing PTE. Blood count parameters' diagnostic accuracy has been investigated for PTE in recent years. We investigated the diagnostic value of blood count parameters for pulmonary embolism in the first presentation to the emergency department. Patients and methods: The retrospectively designed study was conducted in the Emergency Department of Gazi University Hospital, Ankara, Turkey. Patients who underwent thorax computed tomography angiography with a prediagnosis of pulmonary embolism between January 2015 and December 2016 were screened. Patients were divided into two groups according to the presence or absence of pulmonary embolism and laboratory findings were analyzed. Findings: 820 patients were included in the study. No statistical difference was found in the demographic data of the patients and whether they had malignancy or not. statistically significant differences were found between the parameters of platelet count, mean platelet volume, the ratio of mean platelet volume to platelet count, and the ratio of platelet count to lymphocyte count. ROC curve and logistic regression analyses were performed, mean platelet volume and platelet count parameters were found to be predictive. However, the mean values of these parameters were within the normal laboratory range in both patient groups. Conclusion: In this study, we detected that the use of complete blood count parameters in the diagnosis of PTE at the first admission to the emergency department was not clinically significant.

Keywords: Pulmonary Embolism, Complete Blood Count, Systemic İmmun İnflammatory İndex

Presentation ID / Sunum No: 434**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-2523-7560**

| 299

Difüzyon Manyetik Rezonans Görüntülemenin Ciddi Akut Pankreatiti Öngörmedeki Rolü

Uzman Dr. Bora Aktaş

Ankara Atatürk Sanatoryum Training And Research Hospital Gastroenterology

Özet: Amaç: Difüzyon ağırlıklı manyetik rezonans görüntüleme (DW-MRI) ile tespit edilen görünür difüzyon katsayısı (ADC) ölçümünün ciddi akut pankreatite ilerlemenin erken dönemde öngörü değerini belirlemeyi amaçladık. Yöntemler: Klinik ve laboratuvar bulgularına göre akut pankreatit tanısı alan 29 hastaya pankreas difüzyon ağırlıklı MR görüntülemesi yapıldı. Pankreas patolojisi olmayan batin MRG'si olan 30 kişi kontrol grubuna alındı. Her katılımcı için pankreasın baş, gövde ve kuyruk ortalama ADC (b1000) değerleri hesaplandı. Akut pankreatit şiddeti revize Ranson sınıflamasına göre belirlendi. Akut pankreatit ve şiddetli akut pankreatiti saptamak için ortalama ADC değerleri için ROC eğrileri hesaplandı. Bulgular: Hafif ve şiddetli akut pankreatitli hastalarda pankreasın baş, gövde, kuyruk ve ortalama ADC (b1000) değerleri kontrol grubuna göre anlamlı derecede düşüktü. Şiddetli akut pankreatit grubunda, hafif akut pankreatit grubuna göre pankreasın baş, gövde, kuyruk ve ortalama ADC değerleri anlamlı derecede düşüktü. Akut pankreatiti öngörmek için cut-off ortalama ADC değeri $170.1 \times 10^{-5} \text{ mm}^2/\text{s}$ (%85.8 duyarlılık; %82.1 özgüllük) olarak bulundu. Şiddetli akut pankreatiti öngörmek için cut-off ADC değeri $149.7 \times 10^{-5} \text{ mm}^2/\text{s}$ (%92.4 duyarlılık; %82.8 özgüllük) idi. Sonuç: DW-MRI ile b1000 ile tespit edilen pankreasın ADC değerleri, şiddetli akut pankreatiti öngörmede yüksek duyarlılık ve özgüllüğe sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Akut Pankreatit, Difüzyon Manyetik Rezonans Görüntüleme, Ciddi Akut Pankreatit

The Role of Diffusion Weighted Magnetic Resonance Imaging in Predicting Severe Acute Pancreatitis

Abstract: Abstract Objectives: We aimed to determine the predictive value of apparent diffusion coefficient (ADC) measurement detected by diffusion-weighted magnetic resonance imaging (DW-MRI) in the early prediction of progression to severe acute pancreatitis. Methods: Diffusion-weighted MR imaging of pancreas was performed in twenty-nine patients diagnosed with acute pancreatitis according to clinical and laboratory findings. Thirty individuals who had abdominal MRI with no pancreatic pathologies were included as a control group. For each participant, the head, body, and tail mean ADC (b1000) values of the pancreas were calculated. Severity of acute pancreatitis was determined according to revised Ranson classification. The receiver operating characteristics (ROC) curves for mean ADC values were calculated for detecting acute pancreatitis and severe acute pancreatitis. Results: The patients with mild and severe acute pancreatitis had significantly lower head, body, tail, and mean ADC (b1000) values of the pancreas than the control group. The severe acute pancreatitis group had significantly lower head, body, tail, and mean ADC values of the pancreas than the mild acute pancreatitis group. The cut-off mean ADC value for predicting acute pancreatitis was found as $170.1 \times 10^{-5} \text{ mm}^2/\text{s}$ (85.8% sensitivity; 82.1% specificity). The cut-off ADC value for predicting

severe acute pancreatitis was $149.7 \times 10^{-5} \text{ mm}^2/\text{s}$ (92.4 % sensitivity; 82.8% specificity). Conclusions: The ADC values of the pancreas detected by DW-MRI with b1000 have high sensitivity and specificity in predicting the severe acute pancreatitis

Keywords: Acute Pancreatitis, Diffusion Magnetic Resonance Imaging, Severe Acute Pancreatitis

Presentation ID / Sunum No: 499

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000325132774

| 301

Dış Kadran Yerleşimli Meme Kanserli Hastalarda Raket Flep Teknik Sonuçlarımız: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Sevinç Dağistanlı

Kanuni Sultan Süleyman EAH Genel Cerrahi Bölümü

Özet: Amaç: Meme kanserindeki tarama programlarının yaygınlaşması ve adjuvan tedavideki gelişmeler hastaların sağkalımını uzatmıştır. Buna paralel olarak da meme cerrahları onkoplastik tekniklere yönelmiştir. Memenin doğal görünümünü korumayı amaçlarken, cerrahi sınırları onkolojik kurallara uygun olarak çıkarmak önemlidir. Dış kadran yerleşimli tümörlerde uyguladığımız Raket flep tekniğin estetik ve onkolojik sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem : Mart 2020- Mayıs 2022 tarihleri arasında raket teknik ile ameliyat olan, dış kadran yerleşimli 31 hasta retrospektif olarak incelendi. Preoperatif değerlendirmede mammmografi ve ultrason bulguları esas alınarak meme ve tümör boyutu, aksiller tutulum, patolojik değerlendirmede tümör histolojik tipi, lenf nodları durumu, postoperatif değerlendirmede cerrahi komplikasyonlar ve estetik sonuçlar kaydedildi. Bulgular: Hastalarımızın yaş aralığı ortalama 49 idi. 13 hastada T1, 17 hastada T2, 1 hastada T0 tümör olup, 6 hastada aksiller tutulum mevcuttur. Aksiller tutulumu olan hastalar neoadjuvan tedavi almıştır. Hastaların hepsinde SLNB uygulanmış olup, 9 (%29) hastada aksiller disseksiyona gidilmiştir. Adjuvan radyoterapi hastaların hepsine uygulanmıştır. Postoperatif dönemde 2 hastada (%6.45) seroma gelişmiştir. Estetik sonuçlar Radyoterapi tamamlandıktan 3 ay sonra hasta memnuniyeti sorgulanarak yapılmıştır. Sübjektif memnuniyet 1 ile 5 arasında (kötüden mükemmele) puanlandırıldığında 24 (%77.4) hasta 5, 7(%22.6) hasta 4 puan ile değerlendirmiştir. Takip süresi ortalama 16 ay olup, lokal nüks yoktu. Sonuç : Dış kadran yerleşimli meme kanserlerinde iyi estetik görünümle lokal onkolojik kontrolü sağlayan Raket Flep teknik güvenle tercih edilebilir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Onkoplastik Meme Cerrahisi, Raket Fep Teknik

Presentation ID / Sunum No: 471

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0262-2156

| 302

Distal Femur Kompleks Kırıklarında (AO A3-C3) Çift Plaklama Etkin midir ?

Uzman Dr. Tamer Erener

Afyonkarahisar Emirdağ Devlet Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji

Özet: Tüm kırıklar içerisinde distal femur kırıkları 37/100 000, femur kırıkları içerisinde ise %4–6 oranındadır. Distal femur kırıkları osteoporotik ileri yaş hastalarda ve basit düşme sonucu düşük enerjili yaralanmalarda meydana gelir; spiral oblik şekilli kırık konfigürasyonu ve parçalı kırık olarak ortaya çıkar .Son yıllarda yapılan çalışmalar yaşlı bireylerde gelişen distal femur kırıkları sonrası kaynamama oranını %29 olarak belirtmektedir. Minimal invaziv cerrahi için birçok implant bir seçenektir. Çalışmamızın amacı yaşlı hasta popülasyonunda distal femur kompleks tip kırıklarda lateral plaklamaya ek olarak minimal invaziv medial plak uygulamasının kemik iyileşmesinin artırılmasına faydasını radyolojik ve klinik olarak araştırmaktır. 2018-2020 yılları arasında 65 yaş üstü distal femur kompleks kırığı nedeniyle minimal invaziv LISS plağı uygulanan 8 hastada 6 aylık sonuçlar değerlendirildi. Distal femur kırığı sebebiyle opere olan ve komplikasyonlar sebebiyle revizyon yapılan hastalarda lateral plaklamaya ek olarak medial plaklamanın stabiliteye katkısının kırık kaynamasını artırdığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Distal Femur / Plak / Kırık Kaynaması

Is Double Plating Effective in Distal Femur Complex Fractures (AO A3-C3) ?

Abstract: Distal femur fractures within all fractures are 37/100 000% and 4–6% in femur fractures. Distal femoral fractures in osteoporotic elderly patients and low-energy injuries as a result of simple falls occurs; occurs as spiral oblique fracture configuration and partial fracture. Recent studies indicate that the rate of nonunion after distal femur fractures in elderly individuals is 29%. The aim of our study was to investigate the radiological and clinical benefits of minimally invasive medial plate application to increase bone healing in addition to lateral plate in complex type fractures of the distal femur in the elderly patient population. Many implants for minimal invasive surgery is an option . The purpose of surgeries performed with minimal invasive methods; injury It is to provide fixation without damaging the biology of the fracture fragments by creating minimal surgical damage in the area. Minimally invasive treatment for distal femoral complex fractures over 65 years of age between 2018 -2020 functional results were evaluated six months in eight patients who underwent LISS plate. Contribution of medial plating to stability in addition to lateral plating in revision patients and we believe that it increases healing point.

Keywords: Distal Femur / Minimal / Plaque

Presentation ID / Sunum No: 551

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4514-1857

| 303

DİVA Skoru ve Pediatrik Hastalar: Literatürün Bibliyometrik Analizi

Uzman Dr. Fatma Sargın

Konya Beyhekim Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Bu araştırmanın amacı, pediatrik hastalarda DİVA skoru hakkındaki literatürü analiz etmek ve gelecekteki araştırmalara rehberlik etmektir. Gereç ve yöntemler: 2008 ve 2022 yılları arasında, DİVA skoru ve pediatrik hastalarla ilgili yayınlar için Web of Science (WoS) All Databases koleksiyonu tarandı. Bu arama sırasında kullanılan anahtar kelimeler “DİVA score, difficult intravenous access score, DİVA, difficult venous access, and/or paediatric, pediatric, children, child” şeklindeydi. Bu aramanın ardından seçilen yayınlar tek tek gözden geçirilerek bu çalışmaya uygun olup olmadığı tespit edilmiştir. Yazarlar, ülkeler, dergiler, yayın türleri, yayınların yıllara göre dağılımı, en çok kullanılan anahtar kelimeler Web of Science (WoS) All Databases koleksiyonundan elde edildi. Elde edilen tüm bu veriler için betimsel analizler yapılmıştır. Bulgular: DİVA skoru ve pediatrik hastalarla ilgili toplam 15 yayın tespit edildi. Bu 15 yayın 12 farklı dergide yayınlanmıştır ve bu konuda en çok yayını olan dergi "PEDIATRIC EMERGENCY CARE" dergisidir. Bu konudaki ilk yayın DİVA skorunu geliştiren Yen ve arkadaşları tarafından 2008 yılında yayınlanırken en çok yayın 2022 yılında (n=6) yayınlandı. Afiilyasyonlarına göre yayınların dağılımında 5 yayın ile bu konuda en çok yayını yapan ülke USA iken ikinci sırada ikiye yayın ile Türkiye ve Hindistan bulunmaktadır. Pediatrik hastalarda DİVA skoru ile ilgili yayınlarda en çok tercih edilen 5 key word şu şekildeydi: "1-Difficult intravenous access / DİVA / difficult venous access (n=10), 2-Paediatric / pediatric / children / child (n=9), 3-Peripheral intravenous access (n=5), 4-DİVA score (n=4), 5- Peripheral catheterization (n=3)". Bu 15 çalışmanın gerçekleştirildiği departmanlar şu şekildedir: 1-Pediatric servisi (n=6), 2- Pediatric acil servis (n=5), 3- Anesthesia (preoperative) (n=2), 4- Pediatric yoğun bakım (n=1), 5- Pediatric servisi ile pediatrik yoğun bakımda ortak (n=1). Sonuç: Bu konuda en çok yayın pediatrik acil servislerde gerçekleştirilmiştir. Ayrıca anestezi pratiğinde de DİVA skorunun pediatrik hastalarda ilgi çektiği anlaşılmaktadır. Pediatrik hastalarda yapılacak çalışmaların hem sayısı hem de içeriği ile ilgili gelişmeler olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: DİVA Skor, Pediatrik, Zor Damar Yolu

DİVA Score and Pediatric Patients: A Bibliometric Analysis of the Literature

Abstract: Aim: The aims of this research were to analyse the DİVA score literature in pediatric patients and to guide future research. Material and methods: Between 2008 and 2022, the Web of Science (WoS) All Databases collection was searched for publications related to DİVA score and pediatric patients. The keywords used during this search were DİVA score, difficult intravenous access score, DİVA, difficult venous access, and/or paediatric, pediatric, children, child. After this search, the selected publications were scanned one by one to determine whether they were suitable for the present study. The authors, countries, journals, document types, distribution of publications by years, most used keywords were obtained from the Web of Science (WoS) All Databases collection. Descriptive analyzes were made from all these obtained data. Results: In total, 15 publications related to DİVA score and pediatric patients were identified. These 15 publications were published in 12 different journals and the most

publications on this subject were published in the "PEDIATRIC EMERGENCY CARE" journal. While the first publication on this subject was published by Yen et al., who developed the DIVA score, in 2008, the most publications were published in 2022 (n=6). In the distribution of publications according to their affiliations, USA is the country with the most publications on this subject with 5 publications, while Turkey and India are in the second place with two publications. The most preferred 5 key words in publications related to DIVA score in pediatric patients were as follows: 1-Difficult intravenous access / DIVA / difficult venous access (n=10), 2-Paediatric / pediatric / children / child (n=9), 3 - Peripheral intravenous access (n=5), 4-DIVA score (n=4), 5- Peripheral catheterization (n=3). The departments where these 15 studies were carried out are as follows: 1- Pediatrics ward (n=6), 2- Pediatric emergency department (n=5), 3- Anesthesia (preoperative) (n=2), 4- Pediatric intensive care unit (n=1), 5- Pediatric ward and pediatric intensive care unit (mix)(n=1). Conclusions: Most publications on this subject were made in pediatric emergency departments. It is also understood that it attracts attention in the practice of anesthesia. It is expected that there will be developments regarding both the number and content of studies in pediatric patients.

Keywords: Diva Score, Pediatric, Difficult Vascular Access.

Presentation ID / Sunum No: 466

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6637-5206

| 305

Diabetes Mellitus Tanı Testi

Uzman Dr. Saadet Pilten Güzel

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Diyabet, insülin eksikliği veya insülin etkisindeki bozukluklar sebebiyle organizmanın karbonhidrat, protein ve yağlardan yeteri kadar yararlanamadığı, sürekli tıbbi bakıma gereksinim duyduğu, kronik bir metabolizma hastalığıdır. Eskiden yetişkin hastalığı olarak bilinen Diabetes Mellitus(DM) 1990 lardan itibaren artan çocukluk çağı obezitesine paralel olarak Amerika Birleşik Devletlerinden başlamak üzere, tüm ülkelerde adolesanlarda da görülmeye başlanmıştır . Diabetes Mellitus'un erken tanı konması diyabetin yol açtığı mortalite, morbidite ve bunların getireceği maliyet göz önüne alındığında çok önemli bir yere sahiptir. DM tanısında altın standart olarak kabul edilen oral glukoz tolerans testinin uygulamadaki zorlukları ve tekrarlanabilirliğinin güç olması sebebiyle daha kolay uygulanabilir tanı testlerine ihtiyaç duyulur. Bu testlerden biri de hemoglobin A1c (HbA1c) testidir. HbA1c,eritrositlerin maruz kaldığı glukoz konsantrasyonunun fonksiyonudur. Eritrositlerin zarları glukozu serbestçe geçirgen olduğundan HbA1c, geçmiş 120 günlük süre zarfındaki (ortalama eritrosit yaşam süresi) ortalama gliseminin klinik açıdan yararlı bir indekssidir. HbA1c, en doğru şekilde geçmiş 2-3 aylık dönemdeki glisemik kontrolü gösterir. Her ne kadar HbA1c, 120 günlük eritrosit yaşamı süresince oluşursa da, 120 gün içerisinde son zamanlardaki gliseminin daha fazla etkisi vardır. Teorik modeller ve klinik çalışmalar da gösterildiği üzere, glisemisi iyi kontrol edilebilen hastaların HbA1c'lerinin %50'sinin örnek alınmasından önceki ay içinde, %25'nin ondan önceki ay, kalan %25'nin ise, önceki 2-4 ay içinde olduğu gösterilmiştir.Tedavi hedefi olarak HbA1c konsantrasyonunun < %7 tutulmasını, >%8 ısrar eden HbA1c konsantrasyonlarında, tedavi rejiminin gözden geçirilmesini önermektedir. DM hastalarında hastalığı kontrol altında tutabilmek çok önemlidir.Hastalığın takibinde klinisyene hasta hakkında geçmişine yönelik bilgi veren HA1c testi hastalığın tanı ve takibinde önemli bir laboratuvar testidir.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus,diabetes Mellitus Tanı, Hemoglobin A1c

Diabetes Mellitus Diagnostic Test

Abstract: Diabetes is a chronic metabolic disease in which the organism cannot make use of carbohydrates, proteins and fats adequately due to insulin deficiency or disorders in the effect of insulin, and requires continuous medical care. Diabetes Mellitus (DM), formerly known as an adult disease, has started to be seen in adolescents in all countries, starting from the United States, in parallel with the increasing childhood obesity since the 1990s. Early diagnosis of Diabetes Mellitus has a very important place considering the mortality, morbidity and cost of diabetes. Since the oral glucose tolerance test, which is accepted as the gold standard in the diagnosis of DM, is difficult to apply and its reproducibility is difficult, more easily applicable diagnostic tests are needed. One of these tests is the hemoglobin A1c (HbA1c) test. HbA1c is a function of the glucose concentration to which ethrocytes are exposed. Because the membranes of erythrocytes are freely permeable to glucose, HbA1c is a clinically useful index of mean glycemia over the past 120 days (mean erythrocyte survival). HbA1c most accurately represents glycemic control over the past 2-3 months. Although HbA1c is formed during 120 days of

erythrocyte life, recent glycemia within 120 days has more of an effect. As shown in theoretical models and clinical studies, 50% of HbA1c of patients with well-controlled glycemia occurred in the month before sampling, 25% in the previous month, and the remaining 25% in the previous 2-4 months. .Recommends maintenance of HbA1c concentration $< 7\%$ as a treatment goal, and review of treatment regimen for persistent HbA1c concentrations $> 8\%$. It is very important to keep the disease under control in DM patients. The HA1c test, which gives information to the clinician about the patient's history in the follow-up of the disease, is an important laboratory test in the diagnosis and follow-up of the disease.

Keywords: Diabetes Mellitus, Diabetes Mellitus Diagnosis, Hemoglobin A1c

Presentation ID / Sunum No: 610**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-3085-0087**

| 307

Diyabetik Ayak Ülserli Hastalarda Amputasyonla İlişkili Risk Faktörlerinin Belirlenmesi: Tek Merkez Deneyimimiz

Uzman Dr. Mustafa Salış¹, Uzman Dr. Boran Yalçın¹¹Eskişehir Şehir Hastanesi***Corresponding author: Mustafa Salış**

Özet: Giriş-Amaç:Diyabetik ayak, nontravmatik amputasyonların en önemli nedenidir. Ampütasyon hastalarında risk faktörlerinin belirlenmesi, ampütasyonun önlenmesi ve tedavi planlanmasında önemli bir yere sahiptir.Bu çalışmada kliniğimizde diyabetik ayak ülseri nedeniyle amputasyon uygulanmış hastaların amputasyon büyüklüğü ve risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem:Bu çalışma retrospektif tanımlayıcı tipte bir çalışmadır.Temmuz 2021-Eylül 2022 tarihleri arasında Eskişehir Şehir Hastanesi Yara Bakım Ünitesi'nde yatırılarak takip edilen diyabetik ayak ülseri nedeniyle amputasyon uygulanmış 45 hasta çalışma grubunu oluşturdu.Hastaların yaş, cinsiyet, amputasyon büyüklüğü ve eşlik eden hastalık varlığı (hipertansiyon, periferik arter hastalığı, koroner arter hastalığı, kronik böbrek yetmezliği, osteomyelit, serebrovasküler olay ve hiperlipidemi) değerlendirildi.Elde edilen verilerin analizinde SPSS (v15.0) paket programı kullanıldı. Değişkenler tanımlayıcı istatistik kullanılarak analiz edildi. Bulgular:Çalışma grubunu oluşturanların yaşları 37-87 arasında değişmekte olup ortalama±SS 64,4±11,8 yılı.Çalışma grubunun 14'ü (%31,1) kadın, 31'i (%68,9) erkektir. Hastalardan %82,2'sine (n:37) minör amputasyon uygulanmış olup %17,8'ine (n:8) ise majör amputasyon uygulanmıştır.Çalışma grubundakilerin 23'ünde (%51,1) hipertansiyon, 8'inde (%17,8) kronik böbrek yetmezliği, 6'sında (%13,3) osteomyelit, 4'ünde (%8,9) hiperlipidemi, 3'ünde (%6,7) serebrovasküler olay, 3'ünde (%6,7) koroner arter hastalığı ve 1'inde (%2,2) periferik arter hastalığı saptandı.Hastaların 13'ünde (%28,8) diyabete hiçbir komorbid hastalığın eşlik etmediği bulundu.Hastaların ortalama yatış süresi 37 gün olarak hesaplandı. Sonuç-Öneriler:Çalışmada diyabetik ayak ülseri nedeniyle amputasyon uygulanan 10 hastadan 7'si 60 yaş ve üzeriydi.Diyabete en sık eşlik eden komorbid hastalık hipertansiyondur.60 yaş ve üzeri olmak, erkek cinsiyette olmak, eşlik eden komorbid hastalık varlığı diyabetik ayak ülseri nedeniyle amputasyonda önemli risk faktörleri olarak bulundu.Diyabetik ayak ülseri amputasyona kadar gidebilen, hastaların yaşam kalitelerini etkileyen, hastanede yatış sürelerinin uzamasına sebep olan, tedavi masraflarının yüksek olması nedeniyle yaşamlarını olumsuz etkileyen bir diyabet komplikasyonudur.Diyabetik ayak ülserlerinin amputasyona gitmemesi için erken tanı çok önemli olup hastalara düzenli glukoz takibi yapılması, eşlik eden komorbid hastalıkların kontrol altına alınması, ayak bakımıyla ilgili eğitim verilmesi ve uygun ayakkabı seçilmesi konusunda bilgilendirme yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Diyabetik Ayak, Amputasyon

Presentation ID / Sunum No: 529

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8741-3160

| 308

Diyabetik Maküler Ödem ile Sistemik İnflamatuvar İndeks, Nötrofil Lenfosit Oranı ve Trombosit Lenfosit Oranı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Doğukan Cömerter¹, Uzman Dr. Eyüp Düzgün²

¹Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Doğukan Cömerter

Özet: GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada diyabetik maküler ödemin (DMÖ); nötrofil-lenfosit oranı (NLR), platelet-lenfosit oranı (PLR) ve sistemik inflamatuvar indeks (Sİİ) düzeyleri ile ilişkisini araştırmayı amaçladık. GEREÇ-YÖNTEM: Retina biriminde takipli diyabetik hastalar ile göz hastalıkları polikliniğinde muayenesi yapıldıktan sonra katarakt dışında bir göz hastalığı bulunmayan olgulardan dahil olma kriterlerini karşılayan olgular çalışmaya dahil edildi. Yaş ve cinsiyet yönünden eşleştirilmiş gruplardan; DMÖ bulunmayan grup 35, DMÖ bulunan grup 30, sağlıklı kontrol grubu 30 olgudan oluşuyordu. Diyabet dışından bilinen kronik bir hastalığı veya enfeksiyonu olmayan yetişkinlerden alınan hemogram parametreleri üzerinden inflamatuvar indeksleri hesaplanarak karşılaştırıldı ve diğer hematolojik parametreler ile korelasyonu araştırıldı. Sİİ, (nötrofil sayısı x platelet sayısı / lenfosit sayısı) formülü ile hesaplanarak bulundu. BULGULAR: Gruplar arasında ortalama açlık kan glukozu, HbA1c, C-Peptit, HDL değerleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı. (sırasıyla Kruskal Wallis test; p=0,0001, p=0,0001, p=0,048, p=0,044) Sadece ödemli ve ödemsiz diyabetli hastalar karşılaştırıldığında ise HDL ve HbA1c değerleri arasındaki fark anlamlıydı. (sırasıyla Mann Whitney U test; p=0,02, p=0,027) Gruplar arasında NLR, PLR, Sİİ, vücut kitle indeksi, C- reaktif protein, LDL, hemoglobin, homosistein, insülin, spot idrarda mikroalbumin ve spot idrarda kreatinin seviyeleri açısından istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi. (p>0,05) Tüm katılımcıların NLR ve Sİİ değerleri ile C-Peptit değerleri arasında pozitif yönlü anlamlı korelasyon vardı. (sırasıyla Spearman Korelasyon Analizi; r=0,285; p=0,007, r=0,321; p=0,002) TARTIŞMA VE SONUÇ: Çalışmamızda DMÖ bulunan hastaların NLR, PLR ve Sİİ düzeyleri DMÖ bulunmayan diyabetik hastalar ve sağlıklı kontrol grubuna göre farklı değildi. Bu belirteçlerin DMÖ'nün bağımsız bir göstergesi olmadığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Diyabetik Maküler Ödem, İnflamasyon, Nötrofil Lenfosit Oranı, Platelet Lenfosit Oranı, Sistemik İnflamatuvar İndeks

Presentation ID / Sunum No: 476**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-9586-6509**

| 309

Diyabetik Retinopatinin Varlığına veya Şiddetine Göre MPV ve RDW Değerlerinin Karşılaştırmalı Analizi

Uzman Dr. Mustafa Çapraz

Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç Diyabetik retinopati (DR), hastaların çoğunluğu zaten geç evrelerde olduğundan, dünyadaki en sık körlük nedenlerinden biridir. Son yıllarda yapılan birçok araştırma, ortalama trombosit hacmi (MPV) ve kırmızı hücre dağılım genişliğinin (RDW) DR gelişimi ile ilişkili olabileceğini göstermiştir, ancak net bir sonuca ulaşamamıştır. Bu nedenle bu çalışmada diyabetik retinopati gelişen ve gelişmeyen hastalarda RDW ve MPV düzeylerinin incelenmesi amaçlandı. Ayrıca, proliferatif (PRP) ve proliferatif olmayan (NPRP) retinopati hastaları arasındaki parametrelerdeki fark araştırıldı. Yöntemler Çalışmaya göz polikliniğine retinal değerlendirme için başvuran diyabet (DM) hastası yaş ortalaması 60 ± 7 olan 29 erkek ve yaş ortalaması 58 ± 8 olan 34 kadın alındı. Bir göz doktoru hastayı retina hastalığı açısından muayene etti. Tam kan sayımı parametrelerinin RDW ve MPV değerleri son üç aylık dosya kayıtlarındaki en güncel verilerden elde edilmiştir. Gruplar arasında retinopati varlığına veya şiddetine göre One-way ANOVA testi ile istatistiksel karşılaştırmalar yapıldı. Sonuçlar Retinopati (Grup 1), NPRP (Grup 2) ve PRP (Grup 3) olmayan DM hastalarının MPV değerleri anlamlı farklılık göstermedi ($p=0,479$). Buna karşılık, RDW değerleri istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterdi ($p=0,045$). Ayrıca gruplar tek tek karşılaştırıldığında MPV değerleri anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Buna karşın retinopatisi olmayan hastaların RDW değerleri diğer gruplara göre istatistiksel olarak yüksekti (sırasıyla $p=0,037$ ve $p=0,041$). Çözüm Araştırmamız, MPV düzeylerinin diyabetik retinopati ile ilişkili olmadığını göstermektedir. Ek olarak, retinopati geliştirmeyen kişilerin RDW okumaları daha yüksektir. Çalışmamız bilimsel literatürdeki az sayıda karşılaştırmalı DM retinopati grubu çalışmasından biridir. Bu konuda kesin bilgi sağlamak için daha fazla hasta ile yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, Diyabetik Retinopati, Alyuvar Dağılım Aralığı, Ortalama Trombosit Hacmi

Comparative Analysis of MPV and RDW Values According to the Presence Or Severity of Diabetic Retinopathy

Abstract: Objective Diabetic retinopathy (DR) is one of the most frequent causes of blindness in the world, with the majority of patients already in the late stages. Several research in recent years have shown that mean platelet volume (MPV), and red cell distribution width (RDW) may be related to the development of DR, but no clear result has been achieved. Therefore, this study aimed to examine RDW and MPV levels in diabetic retinopathy-developing and non-developing patients. Furthermore, the difference in parameters between proliferative (PRP) and non-proliferative (NPRP) retinopathy patients was investigated. Methods The study comprised 29 males with a mean age of 60 ± 7 and 34 women with a mean age of 58 ± 8 who were diabetes (DM) patients assigned to the ophthalmology outpatient clinic for retinal evaluation. An ophthalmologist examined the patient for retinal disease. The RDW and MPV

values of complete blood count parameters were extracted from the most current data within the last three months' file records. Statistical comparisons were made between the groups according to the presence or severity of retinopathy with a One-way ANOVA test. Results The MPV values of DM patients without retinopathy (Group 1), NPRP (Group 2), and PRP (Group 3) did not differ significantly ($p=0.479$). In contrast, RDW values demonstrated a statistically significant difference ($p=0.045$). In addition, while the groups were compared one by one, the MPV values did not show a significant difference. In contrast, the RDW values of patients without retinopathy were statistically high compared to other groups ($p=0.037$ and $p=0.041$, respectively). Conclusion Our research demonstrates that MPV levels do not correlate with diabetic retinopathy. In addition, people who do not develop retinopathy have higher RDW readings. Our study is one of the few comparative DM retinopathy group studies in the scientific literature. There is a need for studies with more patients to provide precise information on topic.

Keywords: Diabetes Mellitus, Diabetic Retinopathy, Red Cell Distribution Width, Mean Platelet Volume

Presentation ID / Sunum No: 642

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-000-26719-7077

| 311

Doksorubisin Kaynaklı Nörotoksisiteye Karşı Panax Ginseng'in İn Vitro Nöroprotektif Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Yeşim Yeni
Malatya Turgut Özal Üniversitesi

Özet: Amaç: Kemoterapi ve kanserle artan sitokin üretimi, kan beyin bariyeri hücrelerinin geçirgenliğini artırdığından bozulmasına aracılık edebilir. Bu nedenle, bu çalışma doksorubisine (Dox) maruz kalan hipokampal nöronlar üzerindeki nörotoksik etkilerine karşı Panax ginseng (PG)'in nöroprotektif etkisini oksidatif sters belirteçleri ve sitotoksisite analizleri ile incelemeyi amaçlamıştır. Yöntem: Dox nörotoksisitesini in vitro olarak belirlemek için hücrelere 24 saat boyunca 1 uM Dox uygulandı. Dox'un sona ermesinden sonra, H19-7 hücreleri PG'ye (12.5, 25, 50 ve 100 ug/ml) maruz bırakıldı. 24 saat sonra hücre canlılığı, laktat dehidrogenaz (LDH) ve 3-(4,5 Dimetiltiazol-2-il)-2,5-difeniltetrazolyum bromür (MTT) deneyi ile belirlendi. Oksidatif stres süperoksit dismutaz (SOD), malondialdehit (MDA) ve glutatyon (GSH) testleri ile değerlendirildi. Bulgular: Verilere göre MTT düzeyleri Dox grubunda (%70.51) kontrol grubuna göre anlamlı olarak azaldı. Ancak PG (12.5, 25, 50 ve 100 µg/ml) ile tedavi, Dox grubuna göre anlamlı olarak hücre canlılığını sırasıyla %75.78, %82.94, %89.95 ve %96.03 artırdı. Bu çalışmanın en önemli bulgusu, Dox'un H19-7 hücrelerinde MDA ve LDH'ı artırarak oksidatif stresi şiddetlendirmesi, PG ile tedavinin ise oksidatif stresi baskılayarak Dox'un bu toksik etkilerini hafifletmesidir. Sonuç: PG'nin H19-7 hücreleri üzerindeki Dox kaynaklı nörotoksisite üzerindeki yararlı etkileri oksidatif stres ve hücre canlılığı açısından ilk kez rapor edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Doksorubisin, H19-7 Cell Line, Panax Ginseng

In Vitro Neuroprotective Effect of Panax Ginseng Against Doxorubicine Induced Neurotoxicity

Abstract: Aim: Increased cytokine production with chemotherapy and cancer may mediate the deterioration of blood-brain barrier cells as they increase permeability. Therefore, this study aimed to examine the neuroprotective effect of Panax ginseng (PG) against its neurotoxic effects on hippocampal neurons exposed to doxorubicin (Dox) with oxidative stress markers and cytotoxicity analyses. Method: To determine Dox neurotoxicity in vitro, 1 µM Dox was applied to cells for 24 hours. After the termination of Dox, H19-7 cells were exposed to PG (12.5, 25, 50, and 100 µg/ml). After 24 hours, cell viability was determined by lactate dehydrogenase (LDH) and 3-(4,5 Dimethylthiazol-2-yl)-2,5 diphenyltetrazolium bromide (MTT) assay. Oxidative stress was evaluated with superoxide dismutase (SOD), malondialdehyde (MDA), and glutathione (GSH) tests. Results: According to the data, MTT levels were significantly decreased in the Dox group (70.51%) compared to the control group. However, treatment with PG (12.5, 25, 50, and 100 µg/ml) significantly increased cell viability by 75.78%, 82.94%, 89.95%, and 96.03%, respectively, compared to the Dox group. The most important finding of this study is that Dox exacerbates oxidative stress by increasing MDA and LDH in H19-7 cells, while treatment with PG alleviates these toxic effects of Dox by suppressing oxidative stress. Conclusion: The

beneficial effects of PG on Dox-induced neurotoxicity on H19-7 cells were reported for the first time in terms of oxidative stress, and cell viability.

Keywords: Doxorubicin, H19-7 Cell Line, Panax Ginseng

Presentation ID / Sunum No: 420

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1837-6415

| 313

Dose-Comparing Strategy Against COVID-19 Vaccine Supply Problem: Analysis of Antibody Responses of 40 Healthcare Workers Vaccinated With Coronavac

Uzman Dr. Muhammed Emin Düz¹, Uzman Dr. Elif Menekşe¹

¹Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Muhammed Emin Düz

Abstract: Introduction Vaccination is the most efficient method available to combat the COVID-19 pandemic. However, vaccine production and logistics problems bring the dose-comparing approach to mind to protect the most people in the shortest time. Method Day one (believed to be first dose-dependent), day 14, and day 21 anti-SARS-COV-2 anti-spike IgG and IgM responses after two doses of CoronaVac (Sinovac Life Sciences, Beijing, China) COVID-19 vaccine in 40 healthcare workers without a history of COVID-19 were investigated. Result There was a statistically significant difference between day one (median:7.13) and day 14 (median:10.18) and day 21 (median:11.75) and between day 14 and day 21 in terms of mean IgG values ($p<0.0001$, $p<0.0001$, and $p=0.005$, respectively). Also, a significant correlation was found between day 14 and day 21 in terms of IgM values ($r=0.888$, $p<0.001$), and a robust correlation were found between day one and day 14 and between day 14 and day 21 in IgG values ($r=0.798$, $p<0.001$ and $r=0.947$, $p<0.001$). Conclusion Dose-comparing strategy can provide a certain level of protection and slow down the pandemic by delaying viral mutations at least until the second dose of vaccine, especially those living and working in crowded places. Instead of thinking that individuals with low antibody responses are vulnerable to COVID-19, T and B cell memory efficiency should be kept in the foreground.

Keywords: COVID-19 Vaccines, Sars-Cov-2 Virus, Coronavac, Humoral Immunity, Cellular Immunity, Dose-Comparing

Presentation ID / Sunum No: 599

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0222-9277

| 314

Down Sendromlu Bir Olguda Anestezi Yönetimi

Dr. Öğretim Üyesi Tuna Albayrak

Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD

Özet: AMAÇ Down Sendromu(DS) yaklaşık olarak 800 canlı doğumda bir görülen ve eşlik eden solunumsal, kardiyovasküler ve diğer sistemik anomaliler nedeniyle anesteziistler için özellik teşkil eden bir sendromdur. Atlantoaksial instabilite, küçük trakea, konjenital kalp hastalığı, zayıf immünite ve sık tekrarlayan akciğer enfeksiyonları, inhalasyon anesteziğine ve atropine cevaplarının değişken olması anestezi uygulamalarını güçleştirir. Biz de DS ve eşlik eden epilepsi, hipotroidi tanıları olup, dismorfik yüz görünümü, makroglossi birlikteliği olan 41 yaşındaki kadın hastanın katarakt operasyonu için uygulanan anestezinin zorluklarını vurgulamayı hedefledik. YÖNTEM VE BULGULAR DS ve eşlik eden epilepsi ve hipotroidi tanıları olup, dismorfik yüz görünümü, makroglossi birlikteliği olan 41 yaşındaki kadın hasta katarakt operasyonu için hazırlandı. Preoksijenizasyonun ardından anestezi indüksiyonunda propofol 2,5 mg /kg, fentanyl 2 µg/kg ve kas gevşetici olarak rokuronyum 0,6 mg/kg kullanıldı. Entübasyon ilk denemede subglottik darlık nedeniyle 7.5 no'lu tüpün yerleştirilmesinde güçlük yaşandı ve ikinci denemede 7 no'lu kaflı endotrakeal tüp kullanılarak gerçekleştirildi. Girişim sonunda 2 mg/kg Brıdion ile deküarizasyon sonrası spontan solunumu yeterli olan hasta ekstübe edildi. Ekstübasyon sonrası spazm gelişen hastaya Jaw thrust manevrası uygulandı. %100 oksijenle pozitif basınçlı ventilasyon, 2 mg/kg prednol, 2 mg/kg lidokain uygulandı ve propofol 0.25-0.8 mg/kg verilerek anestezi hafif derinleştirildi. Yaklaşık 10 dakika sonra hastanın spontan solunumu düzeldi. Oksijensiz SPO2 98 olan hasta servise gönderildi. SONUÇ DS olan hastalarda makroglossi, laringomalazi, subglottik stenoz, lingual tonsiller hiperplazi nedeniyle havayolu obstriksiyonu ve havayolu yönetimi zordur. Olgumuzda subglottik stenoz olduğundan 41 yaşında olmasına rağmen 7.0 kaflı endotrakeal tüple entübe edilebildi ve ekstübasyon sonrası spazm oluşması glottik bölgede ödeme bağlı darlıktan kaynaklanabileceği düşünüldü. Ayrıca DS hastalar diğer hasta gruplarına göre opioid anesteziğe karşı daha duyarlıdır. Bu nedenle bu hasta grubunda anestezi ilaç düzeylerinin azaltılması gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Down Sendromu, Anestezi, Subglottik Stenoz,

Presentation ID / Sunum No: 732

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5532-852X

| 315

Eeg'de Asimetrik Fotik Sürüm Patolojisi İşaret Eder Mi ?: Vaka Sunumu

Doç.Dr. Ayşe Pınar Titiz
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: EEG rutin çekimlerinde standart olarak uygulanan bir aktivasyon olan intermitan fotik stimülasyon sırasında ortaya çıkan “fotik sürüm”, genellikle bilateral simetrik bir bulgu olup normal varyantları arasında değerlendirilmektedir. Asimetrik ortaya çıkması seyrek rastlanan bir durumdur. Vaka: 19 yaş, kadın hasta. Epileptik nöbet ile uyumlu yakınmalarının değerlendirilmesi amacıyla EEG istenmiş olan hastanın trasesinde asimetrik fotik sürüm tespit edildi. İleri incelemesinde beyin MRI’nda fotik sürüm ile uyumlu olacak bölgede DNET (Disembriyonik nöroepitelyal tümör) operasyonu sonrasında gelişen ensefalomalazik alanı olduğu tespit edildi. Sonuç: Fotik sürüm intermitan fotik stimülasyon sırasında görülebilen normal bir bulgudur. Ancak asimetri oluşturacak şekilde ortaya çıkması halinde intrakraniyal bir patolojiyi işaret edebileceği göz önünde bulundurularak, hastayı ileri nörogörüntüleme ile değerlendirmek uygun yaklaşım olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fotik Sürüm, Asimetri, Eeg

Does the Asymmetric Photoc Driving Sign Pathology in Eeg ?: Case Report

Abstract: Introduction: The "photoc driving" that occurs during intermittent photic stimulation, which is a standard activation in EEG routine recordings, is usually a bilateral symmetrical finding and is considered among normal variants. Asymmetrical occurrence is rare. Case: 19 years old, female patient. An asymmetric photoc driving was detected in the trace of the patient, whose EEG was requested for the evaluation of her symptoms compatible with epileptic seizure. In her further examination, it was determined that there was an encephalomalacia area developed after DNET (Disembryonic neuroepithelial tumor) operation in the region that would be compatible with the photoc driving in the brain MRI. Conclusion: Photoc driving is a normal finding that can be seen during intermittent photic stimulation. However, considering that it may indicate an intracranial pathology in case of asymmetry, it would be appropriate to evaluate the patient with advanced neuroimaging.

Keywords: Photoc Driving, Asymmetry, Eeg

Presentation ID / Sunum No: 731**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-9519-6373**

| 316

Ekstraskelatal Osteosarkom: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Ayşe Durnalı

Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Ekstraskelatal osteosarkom (ESOS), yumuşak dokunun nadir bir mezenkimal neoplazmidir. Kemik yapılarla direk bağlantısı olmaksızın, osteoid üretimi mevcuttur. Genellikle kötü prognozudur. Tedavide cerrahi eksizyon önerilmektedir, radyoterapi ve kemoterapinin rolü tartışmalıdır ve optimal kemoterapi kombinasyonu konusunda konsensus mevcut değildir. Bu çalışmada ESOS ile ilgili deneyimlerimiz sunulmuştur. Yöntem: ESOS tanısı alan ve bölümümüze başvuran yedi hastanın verileri retrospektif olarak incelendi. Bulgular: ESOS tanılı yedi hastadan ikisinde yeterli veri olmadığı için beş hasta değerlendirildi (4 erkek, 1 kadın; medyan yaş: 55 yıl, 46-75 yaş arasında). Hastaların ikisinde tümör retroperitoneal yerleşimli, ikisinde üst ekstremitte, birinde alt ekstremitte yerleşimli idi. Başvuruda şişlik ve ağrı semptomları, bir hastada kilo kaybı mevcuttu. Hastaların birinde tanı sırasında akciğer metastazları tespit edildi, diğerlerinde lokalize hastalık mevcuttu. Tüm hastalarda primer tümörün cerrahi eksizyonu yapıldı. Tümör boyutları 4.4cm, 8.5cm, 9.5cm, 12cm ve 35cm idi. Adjuvan radyoterapi iki hastaya uygulandı. Operasyon sonrası, genel durumu kemoterapiye uygun olmayan ve iki ay içinde kaybedilen bir hasta hariç diğer hastalara postoperatif dönemde kemoterapi başlandı. Bir hastaya ifosfamid+adriamisin, diğerlerine sisplatin+adriamisin kemoterapi rejimeni uygulandı. Bir hasta, iki siklus sonra adjuvan tedaviye devam etmeyi reddetti. Tanıda akciğer metastazı olan hasta genel durumunun kötüleşmesi nedeniyle ancak bir siklus kemoterapi alabildi ve 4 ay sonra kaybedildi. Kalan üç hastadan ikisinde akciğer metastazı ve bir hastada ise lokal nüks ve akciğer metastazı gelişti (hastalıklı sağkalım süreleri: sırasıyla, 16, 22 ve 11 ay). Sonuç: ESOS nadir ve agresif bir neoplazmdir ve optimal tedavi yaklaşımı konusunda fikir birliği yoktur. Hastalarımızdan ikisi altı ay içinde kaybedildi, diğer üç hastamızda ise 22 ay içinde rekürrens gelişti. Bu hastalıkta daha etkili tedavi yaklaşımlarına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ekstraskelatal, Osteosarkom, Kemoterapi

Extraskelatal Osteosarcoma: A Single Center Experience

Abstract: Objective: Extraskelatal osteosarcoma (ESOS) is a rare malignant mesenchymal neoplasm of soft tissue. There is osteoid production without direct connection with bone structures. It usually has poor prognosis. Surgical excision is recommended for treatment, the role of radiotherapy and chemotherapy is controversial, and there is no consensus on the optimal chemotherapy regimen. In this study, our experiences about ESOS were presented. Methods: The data of seven patients diagnosed with ESOS and admitted to our institution were analyzed retrospectively. Results: Of the seven patients diagnosed with ESOS, two had insufficient data, so, five patients were evaluated (4 male, 1 female; median age: 55 years (range: 46-75). Tumors localizations were retroperitoneal in two patients, upper extremity in two, and lower extremity in one patient. Presenting symptoms were swelling and pain; one patient had weight loss. Lung metastasis was detected during diagnosis in one patient, while the others had localized disease. All patients underwent surgical resection of primary tumor. Tumor sizes were 4.4cm, 8.5cm, 9.5cm, 12cm and 35cm. Two patients received adjuvant radiotherapy. Postoperative

chemotherapy was given to all patients except one patient with poor performance status and he died within two months. Chemotherapy regimens were Ifosfamide+Adriamycin in one patient, Cisplatin+Adriamycin in others. One patient refused to continue adjuvant therapy after two cycles. The patient with lung metastasis at diagnosis received only one cycle of chemotherapy due to his worsening general condition and died 4 months later. Of the remaining three patients, two developed lung metastases; one developed local recurrence and lung metastasis (disease-free survival: 16, 22, and 11 months, respectively). Conclusions: ESOS is a rare and aggressive neoplasm, and there is no consensus on the optimal treatment approach. Two of our patients died within six months, while the other three patients had recurrences within 22 months. More effective treatment approaches are needed.

Keywords: Extraskkeletal, Osteosarcoma, Chemotherapy

Presentation ID / Sunum No: 547

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8874-7579

| 318

Embriyonel Dönemde PTEN İnhibisyonu Uygulanan Sıçanların Somatomotor Fonksiyonlarının Araştırılması

Araştırmacı Derya Günek¹, Prof.Dr. Nurcan Dursun¹, Dr. Öğretim Üyesi Burak Tan¹
¹Erciyes Üniversitesi

*Corresponding author: Derya Günek

Özet: Amaç: Fosfataz ve tensin homolog (PTEN), ilk olarak çeşitli kanser türlerinde bir tümör baskılayıcı protein olarak keşfedilmiştir. PTEN eksikliği veya yokluğu nörogelişimsel bozukluklarla ilişkilidir. Bu çalışmada, embriyonel dönemde PTEN inhibisyonu uygulanan sıçanların somatomotor fonksiyonları araştırıldı. Yöntem: Deneyde Wistar albino cinsi 2 adet 180-200 gr ağırlığında dişi sıçanların birine gestasyonel 12,5 günde PTEN inhibitörü bpV (Bisperoxovanadium) intraperitoneal olarak enjekte edilirken diğerine SF(serum fizyolojik) enjekte edildi. Deney grupları bpV grubu ve kontrol grubu olarak adlandırıldı. Gebelerden doğan yavruların yapısal gelişim takipleri için boy değişimleri postnatal 4,5,6,8 ve 10. günlerde (PND4,5,6,8,10) ve göz açma (PND10,12,14,15,16) parametreleri değerlendirildi. Yavrulara nörogelişimsel bozuklukların araştırılması için negatif jeotaksi (NG) (PND6,10,15,17) ve ızgara yürüme (PND20) testleri uygulandı. Bulgular: bpV'li yavruların boy değişimi ve göz açma parametreleri kontrol grubu yavrulara göre daha ileri seviyede bulundu (boy değişimi:p<0.05, göz açma:p=0.01). bpV'li yavrularda NG ve ızgara yürüme testlerinde kontrol grubu yavrulara göre daha gerileme gözlemlendi (NG dönme süresi: p<0.01, Izgara Yürüme Testi ayak hatası: p<0.05). Sonuç: bpV'li yavruların yapısal gelişim parametreleri kontrol grubuna göre daha ileri seviyede bulundu. Nörogelişimsel bozuklukların araştırılmasında kullanılan NG ve ızgara yürüme testi değerleri bpV'li yavrularda kontrol grubuna göre daha geri seviyede gözlemlendi. PTEN inhibisyonunun nörogelişimsel bozukluklarla ilişkili ilave davranış testleri ve moleküler çalışma gerekmektedir. Anahtar Kelimeler: PTEN, nörogelişimsel bozukluklar

Anahtar Kelimeler: PTEN, Nörogelişimsel Bozukluklar

Presentation ID / Sunum No: 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9640-2714 0000-0002-6158-5968

| 319

Endometrioma ve Non-Endometrioma Benign Over Kistlerinin AMH ve FSH Değerlerine Etkisi

Uzman Dr. Arife Akay¹, Uzman Dr. Tuğçe Kaçan Tatlıcı²

¹Bingöl Kadın ve Çocuk Hastanesi

²Çubuk Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Arife Akay

Özet: Amaç: Birçok çalışma endometriomaların over rezervini olumsuz etkilediğini gösterse de, bazı çalışmalar endometriotik olmayan kistlerin de over rezervini azalttığını da göstermiştir. Bu çalışmada endometrioma (grup-1) ve non-endometriotik benign over kistlerini (grup-2) serum AMH ve FSH değerlerinde değerlendirmeyi amaçladık. Yöntemler: Bu retrospektif çalışmaya 2018-2019 yılları arasında infertilite kliniğinde over kisti nedeniyle laparoskopik sistektomi uygulanan 54 hasta dahil edildi. Her iki grup demografik özellikler, lezyonun lokalizasyonu ve boyutu, preoperatif serum FSH ve AMH değerleri ve alınan materyalin histopatoloji raporu kaydedilerek karşılaştırıldı. Bulgular: Grup-1'de 24 (%44.4), grup-2'de 30 (%55.6) hasta vardı. Her iki grubun yaş dağılımı benzerdir (28.6 ± 3.2 'ye karşı 28.8 ± 7.0 $p > 0.05$). Gruplar arasında FSH ve AMH değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur (sırasıyla $p = 0.62$ ve 0.22). Her iki grupta da lezyon boyutu arasında ilişki bulunmazken, her iki grupta da en yüksek FSH değeri bilateral kisti olan hastalarda bulundu. Sonuç: Endometriotik ve endometriotik olmayan over lezyonlarının over rezervi üzerindeki etkilerine ilişkin sonuçlar çelişkilidir. Sunulan çalışmada, her iki grubun yaş ortalamasının benzer olması, her iki grupta da benzer serum FSH ve AMH değerlerine neden olmuş olabilir.

Anahtar Kelimeler: Endometrioma, Ovaryan Kistler, FSH, AMH

The Effect of Endometrioma and Non-Endometrioma Benign Ovarian Cysts On AMH and FSH Values

Abstract: Objective: Although more research shows that endometriomas negatively affect ovarian reserve, some publications have also shown that non-endometriotic cysts reduce ovarian reserve. We aimed to evaluate endometrioma (group-1) and non-endometrioma benign ovarian cysts (group-2) in serum AMH and FSH values. Methods: Fifty-four patients who underwent laparoscopic cystectomy for ovarian cysts in the infertility clinic between 2018 and 2019 were included in this retrospective study. Both groups were compared by recording demographic features, localization and size of the lesion, preoperative serum FSH and AMH values, and histopathology report of the material taken. Results: There were 24 (44.4%) patients in group-1 and 30 (55.6%) in group-2. The age distribution of both groups is similar (28.6 ± 3.2 vs 28.8 ± 7.0 $p > 0.05$). There is no statistically significant difference between FSH and AMH values between groups ($p = 0.62$ and 0.22 , respectively). While there was no relationship between lesion size in both groups, the highest FSH value in both groups was found in patients with bilateral cysts. Conclusion: Results regarding the effects of endometriotic and non-endometriotic ovarian lesions on ovarian reserve are contradictory. In the study presented, the similar average age of both groups may have resulted in similar serum FSH and AMH values in both groups.

Keywords: Endometrioma, Ovarian Cysts, Fsh, Amh

Presentation ID / Sunum No: 457

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3336-2118

| 321

Endoskopik Sinüs Cerrahisi Yapılan Hastalarda Postoperatif Dönemde Serum Fizyolojikle Yıkama ve Nazal Kavite Temizliğinin İyileşme Üzerine Etkisi

Uzman Erkun Tuncer¹, Prof.Dr. Yaşar Ünlü²

¹Konya Şehir Hastanesi

²Acıbadem Kayseri Hastanesi

*Corresponding author: Erkun Tuncer

Özet: Amaç: Endoskopik sinüs cerrahisi (ESC) yapılan hastalarda postoperatif dönemde yıkama ve nazal kavite temizliğinin iyileşme üzerine etkisini incelemek. Hastalar ve yöntem: Bu çalışmaya, nazal polip ya da kronik rinosinüzit nedeni ile ESC yapılan 40 hasta alındı. Hastalar iki gruba ayrıldı. Birinci grupta ESC yapılan 20 hastanın nazal kaviteleri postoperatif 3-4. günden itibaren 10 gün süreyle günde 2-3 defa serum fizyolojik ile yıkandı. İkinci gruptaki 20 hastanın nazal kaviteleri ise yıkanmadı. Her iki gruptaki hastaların sağ nazal kavitelerindeki sekresyon ve krutlar postoperatif 3.-4. günlerde ve sonrasında 2-3 günde bir 10 gün süreyle temizlendi. Sol nazal kavitelere ise bu süre içinde hiç dokunulmadı. 15. günde hastaların sağ ve sol nazal kavitesindeki sekresyon ve krutlar temizlendi. Hastaların nazal kavite görüntüleri operasyon esnasında, postoperatif 15. günde, birinci ve üçüncü aylarda ve daha sonraki kontrollerde kaydedildi. Bulgular: Hastaların 25'i erkek, 15'i kadındı ve yaşları 16-72 arasındaydı. I. ve II. gruptaki 40 hastanın sekizer nazal kavitesinde toplam 16 (%20) sineşi gelişti. Bu sineşiler sık ve seyrek kavite bakımı yönünden incelendiğinde, sık kavite bakımı yapılan tarafta yedi, seyrek kavite bakımı yapılan tarafta ise dokuz sineşi bulundu. Aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi ($P>0.05$). Sonuç: ESC sonrasında yapılan nazal lavaj ve kavite bakımı sıklığının sineşi gelişimi üzerine etkisi önemli görünmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Endoskopik Sinüs Cerrahisinde Postoperatif Bakım, Fonksiyonel Endoskopik Sinüs Cerrahisi, Esc

The Effect of Nasal Lavage With Serum Physiologic and Cavity Cleaning in Postoperative Period of Patients Undergone Endoscopic Sinus Surgery

Abstract: Aim: To investigate the effect of nasal lavage with serum physiologic and cavity cleaning in postoperative period of patients undergone endoscopic sinus surgery (ESS). Patients and methods: In this study, 40 patients with nasal polyposis or chronic rhinosinusitis undergone ESS were divided into two groups. Group I. In 20 patients underwent ESS, nasal lavage with serum physiologic was performed 2-3 times a day for 10 days beginning from postoperative 3-4th day. Group II. In 20 patients, no nasal lavage was made. Secretions and crusts in right nasal cavities of patients in both groups were cleaned on postoperative 3-4 days and every 2-3 days thereafter for 10 days. No intervention was made in left nasal cavities. In 15th day, secretions and crusts in left and right nasal cavities of the patients were cleaned. Endoscopic findings of patients were recorded during surgery, postoperative 15th day, first month, third month and at the following controls. Results: Of 40 patients, 25 were males and 15 were

females, aged 16 to 72. In Group I and II, totally 16 synechiae were recorded and they were distributed equally in nasal cavities performed nasal lavage or not. When these synechiae were examined according to frequent and rare cavity cleaning, 7 and 9 synechiae were recorded in cavities cleaned frequently and rarely, respectively. There was no statistically significant difference between two groups ($P>0.05$). Conclusion: It seems that postoperative nasal lavage and frequency of cavity cleaning after ESS don't effect development of synechiae significantly.

Keywords: Postoperative Care in Fess, Functional Endoscopic Sinus Surgery, Fess

Presentation ID / Sunum No: 411

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6824-1017

| 323

Enfektif Endokardit Ön Tanısı ile Opere Edilen Bir Kazeöz Mitral Annüler Kalsifikasyon Vakası

Uzman Dr. Fatih Koca

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Kardiyoloji Kliniği

Özet: Mitral annülüsün kazeöz kalsifikasyonu (MAKK) genellikle yaşlılarda ve kadınlarda görülen mitral annülüs kalsifikasyonu (MAK)' nun nadir görülen bir şeklidir. Toplumda % 0,07-0,08, MAK vakaları arasında ise %0, 63 sıklığında görülür. Patofizyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte kalsiyum metabolizmasındaki bir bozukluktan kaynaklanabileceği öne sürülmüştür. Literatürde yaklaşık 3000 adet vaka yayınlanmıştır. MAKK ekokardiyografide mitral kapağın ventriküler yüzeyinde mitral annülüsün posterioruna yapışık, büyük, yuvarlak, dışı hiperekojen ve içi hipoekojen görünümde bir kitle olarak izlenir. Kardiyologların çoğu daha önceden böyle bir durum görmediğinden bu kitle ilk bakışta bir kist, abse, tümör yada mitral kapağın vejetatif bir kitlesi olarak düşünülür. MAKK' da genellikle konservatif tedavi yeterli olur. Fakat mitral kapakla ilgili bir fonksiyon bozukluğuna yol açma, tekrarlayan emboliler ve hızlıca büyüyüp dolaşıma açılma riski yani patlama ihtimali bulunması gibi durumlarda operasyon gerekebilir. Biz enfektif endokardit kliniği ile başvuran aynı zamanda hipertrofik obstrüktif kardiyomiyopati saptanıp bu nedenlerle opere edilen bir vaka takdim ediyoruz. Bu özellikleri nedeniyle literatürde bizim tespitlerimize göre ilk vakadır. Hasta opere edilmiş olup şu anda takip ve tedavisi devam etmektedir. Herhangi bir şikayeti de bulmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mitral Annülüsün Kazeöz Kalsifikasyonu

Presentation ID / Sunum No: 609**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-3042-6972**

| 324

Entamoeba Histolytica Kaynaklı Akut Gastroenteriti Olan Çocukların Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Özhan Orhan
Mardin Artuklu Üniversitesi

Özet: ÖZET Giriş ve Amaç: Akut gastroenteritler (AGE) çocukluk döneminin önemli mortalite ve morbidite nedenlerindendir. İshal şikâyetiyle acil servis ve polikliniklere başvuru özellikle yaz aylarında artmaktadır (1). AGE'lerin %75-90'ını virüsler oluştururken bakteri ve paraziter kaynaklı ishallerde çocuk yaş grubunda sık görülmektedir (2). Virüs ailesinden Norovirüs, rotavirüs, adenovirüs serotip 40 ve 41, bakteril ailesinden Campylobacter, Salmonella, Shigella, Clostridium difficile ve enterohemorajik E. coli, parazitlerden Giardia intestinalis, Entamoeba histolytica ve Cryptosporidium spp. en çok görülenleridir (3). Entamoeba histolytica çoğunlukla asemptomatik enfeksiyona neden olmaktadır. Semptomatik vakalarda hafif ishalden yoğun kanlı ishale kadar değişen belirtilere yol açabilmektedir (4). Gereç- Yöntem: Çalışmamızda 1 Ocak- 31 Aralık 2021 tarihleri arasında Kızıltepe Devlet Hastanesi Acil Servis ve Çocuk polikliniğine ishal şikayeti ile başvurup tedavi için servise yatırılan 1200 hasta retrospektif olarak incelendi. Taze dışkı örneklerinde amip tespit edilen hastaların demografik özellikleri analiz edilmiştir. Analiz için SPSS kullandı. Sonuçlar kategorik değişkenler için yüzde olarak ifade edildi. Bulgular: İshal ile çocuk servisine yatırılan 1200 hastadan alınan taze dışkı örneklerinin 178'sinde (%14.8) amip tespit edilmiştir (Tablo 1). Amip pozitiflik oranları cinsiyetler arası istatistiki olarak benzer saptandı. Yaş gruplarına göre tespit edilen etken pozitiflik oranlarının dağılımına baktığımızda; amip pozitifliği 25-60 ay arasında diğer yaş gruplarına göre anlamlı derecede yüksek saptandı ($p<0.001$). Amip pozitifliği ise yaz aylarında en sık gözlenirken mevsimler arasındaki mevsimler açısından istatistiki olarak anlamlı fark saptandı ($p<0.001$). Sonuç: Çalışmamızda özellikle yaz aylarında amebiyazis nedeniyle çocuk acil servisine ve polikliniklere başvuran vaka ve yatış sayısının fazla olduğu tespit edildi. Bu mevsimde kontamine su ve gıdaların tüketilmesine bağlı ishal vakaları daha sık görülmektedir. Öz bakımın kötü olduğu okul öncesi çocuklarında amebiyazis vakalarının yaz döneminde belirgin artması temizliğe yeterince dikkat edilmediğinin göstergesidir. Ama yine de ishalin önlenmesinde kişisel hijyen tek başına yeterli değildir, bu problemin bir halk sağlığı sorunu olarak ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İshal, Çocuk, Amebiyazis, Hijyen

Presentation ID / Sunum No: 426**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-0694-5211**

| 325

Epicardial Permanent Pacemaker İmplantation Experiences in Children

Uzman Dr. Başak Soran Türkcan¹, Uzman Dr. Mustafa Yılmaz¹¹Ankara Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Başak Soran Türkcan

Özet: Giriş:Kalp pili çocukluk çağında çeşitli nedenlerle takılır.Bu nedenler arasında konjenital AV blok, tam AV blok, sinüs düğümü disfonksiyonu ve kalp cerrahisine sekonder bradiaritmiler sayılabilir. Gereç ve Yöntem:Çalışmamızda üçüncü basamak hastanede Şubat 2019 ile Eylül 2022 tarihleri arasında herhangi bir nedenle kalp pili takılan hastaların demografik verilerini,kalp pili takılma nedenlerini,kullanılan cerrahi yöntemi,mortalite,morbidite ve komplikasyonları inceledik. Sonuçlar:Kalp pili taktığımız hastalarımız 1 gün ile 9 yaş arasındaydı.Hastaların vücut ağırlıkları 1900 gr - 20 kg aralığındaydı. Beş hastada konjenital AV blok, 3 hastada tam AV blok,1 hastada sinüs düğümü disfonksiyonu ve 11 hastada kalp cerrahisine sekonder bradiaritmi vardı.Bu hastaların postoperatif muayenelerinde hiçbir hastada cerrahiye bağlı mortalite veya morbidite gözlenmedi. Konjenital AV blok tanılı iki düşük doğum ağırlıklı yenidoğan hastada implantasyon sonrası cilt ve cilt altı doku yetersizliği ve vücut ağırlığının düşük olması nedeniyle insizyon hattı açıldı.Bu hastalar postoperatif 2. haftada tekrar ameliyat edildi ve pil cebi genişletilerek kalp pili revizyonu yapıldı.Bu hastalar takiplerinde sorunsuz olarak taburcu edildi. Bir infant hasta taburcu olduktan 3 ay sonra kalp pili komşu cilt dokusunu erode ettiği için tekrar hastaneye başvurdu.Bu hasta Suriye'de son derece kötü koşullarda yaşamaktaydı, kimliksiz olarak ve yanında ailesi olmadan sınırdan bize nakledildi.Bu hastaya uygun enfeksiyon tedavisi sonrası kalp pili yeri revizyonu yapılmış ancak bu ameliyattan 2 ay sonra hasta kalp pili tamamen dışarı çıkmış olarak tekrar sınır ötesinden hastanemize nakledilmiştir.Geçirdiği operasyonlar ve kalp pilinin neden olduğu aşınma nedeniyle hastanın karın duvarı ciddi şekilde deforme olmuştu.Bir aylık geniş spektrumlu antibiyotik tedavisi sonrası eski kalp pili elektrodu ve kalp pili çıkarıldı. Hastanın karın dokusunun yetersizliği ve daha önce geçirilmiş operasyonlar nedeniyle sol toraksa perikardiyal cep ve karın duvarı oluşturularak yeni kalp pili yerleştirildi.Plastik cerrahi bölümü pil takıldıktan sonra karın duvarını rekonstrükte ederek tedaviyi tamamladı. Tartışma:Çocukluk çağında kalıcı kalp pili implantasyonu bazı hasta gruplarında tedavi için tek çözümdür. Hastaların yaş ve kilo farklılıklarına rağmen cihazların boyut tercihindeki kısıtlılık cerrahi tekniği zorlaştırabilir.

Anahtar Kelimeler: Kalıcı Pacemaker İmplantasyonu

Epicardial Permanent Pacemaker İmplantation Experiences in Children

Abstract: Introduction: Pacemakers are implanted for various reasons in childhood.These causes include congenital AV block, complete AV block, sinus node dysfunction, and bradyarrhythmias secondary to cardiac surgery. Materials and Methods: In our study, we examined the demographic data of patients who had a pacemaker implanted for any reason between February 2019 and September 2022 in the tertiary hospital, the reasons for insertion of the pacemaker, the surgical method used, mortality, morbidity, and complications. Results: Intwo low birth weight newborn patients with a diagnosis of congenital AV block, the incision line was opened due to insufficiency of the skin and subcutaneous

tissue and low body weight after implantation. These patients were reoperated in the 2nd postoperative week and pacemaker revision was performed by expanding the battery pocket. These patients were discharged uneventfully during follow-up. An infant patient was admitted to the hospital again 3 months after discharge because the pacemaker eroded the adjacent skin tissue. This patient lived in extremely poor conditions in Syria and was transferred to us from across the border without an identity card and a family. This patient underwent revision of the pacemaker site after appropriate infection treatment, but 2 months after this operation, the patient was again transferred across the border with the pacemaker completely protruded. The patient's abdominal wall was severely deformed due to the operations she had undergone and the erosion caused by the pacemaker. After one month of broadspectrum antibiotic treatment, the old pacemaker lead and pacemaker were removed. Due to the insufficiency of the patient's abdominal tissue and previous operations, a new pacemaker was placed in the left thorax by creating a pericardial pocket and the abdominal wall was reconstructed by plastic surgery. Conclusion: Permanent pacemaker implantation in childhood is the only solution for treatment in some patient. Despite the differences in the age and weight of the patients, the limitation in the size preference of the devices may complicate the surgical technique.

Keywords: Permanent Pacemaker

Presentation ID / Sunum No: 387

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000318840246

| 327

Eş Zamanlı Bilişsel ve Serebellar Görevlerin Vestibüler Fonksiyonlara Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Oğuz Yılmaz¹, Prof.Dr. Ahmet Kutluhan²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi

²Pamukkale Üniversitesi

*Corresponding author: Oğuz Yılmaz

Özet: Özet Amaç: Eşzamanlı serebellar ve bilişsel görevlerin merkezi denge sisteminin duyuşsal organizasyonu üzerindeki etkilerini vestibüler rehabilitasyona yönelik olarak değerlendirmek. Metod: Çalışma kapsamında otuz sağlıklı genç erişkin üç gruba ayrıldı; grup 1 (kontrol), grup 2 (bilişsel) ve grup 3 (serebellar) ve bilgisayarlı dinamik postürografi (CDP) kullanılarak test edildi. Grup 2'de bilişsel işlevlerin dolaylı bir göstergesi olan dikkatin denge üzerindeki etkisi değerlendirildi. Grup 3'te serebellar görevlerin denge üzerindeki etkisi değerlendirildi. Sonuçlar: Genel olarak, bilişsel ve serebellar aktivasyon görevleri genç bireylerde denge kontrolünü değiştirmese de, bazı test parametrelerinin önemli ölçüde etkilendiği gözlenmiştir. Buna bağlı olarak serebellar ve bilişsel işlevlerin vestibüler veri kullanımını etkilediği değerlendirilmektedir. Bilişsel ve serebellar görevler, vestibüler veri kullanımını ve dolayısıyla belirgin oranlarda denge kontrolünü geliştirebileceği düşünülmektedir. Bu nedenle bilişsel ve serebellar fonksiyonların güçlendirilmesi denge bozukluklarının rehabilitasyonunda yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel Fonksiyonlar, Serebellum, Posturografi, Denge.

Influence of Simultaneous Cognitive and Cerebellar Tasks On Vestibular Functions

Abstract: Objective: To assess the effects of simultaneous cerebellar and cognitive tasks on the sensory organization of central balance system with reference to vestibular rehabilitation. Methods: Thirty healthy young adults were divided into three groups as follows; group 1 (control), group 2 (cognitive), and group 3 (cerebellar), and tested using computerized dynamic posturography (CDP). In group 2, the impact of attention, an indirect indicator of cognitive functions, on balance was assessed. In group 3, the impact of cerebellar tasks on balance was assessed. Results: Overall, although cognitive and cerebellar activation tasks did not change the balance control in young individuals, some test parameters were found to be affected significantly. Thus, cerebellar and cognitive functions affect vestibular data usage to some extent. Cognitive and cerebellar tasks enhance vestibular data use and in turn balance control to some extent. Therefore, enhancement of cognitive and cerebellar functions may be helpful in rehabilitation of balance disorders.

Keywords: Cognitive Functions, Cerebellum, Posturography, Balance

Presentation ID / Sunum No: 511

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5261-8687

| 328

Eşikaltı Otistik Belirtilerin Yaygınlığı, Zihin Kuramına Etkisi ve Psikiyatrik Bozukluklarla Komorbiditesi

**Dr. Öğretim Üyesi Ünsal Aydınöğlu¹, Prof.Dr. Elif Oral², Doç.Dr. Halil Özcan³,
Uzman Dr. Atakan Yücel⁴**

¹Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri AD

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri AD

³Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri AD

⁴Serbest Hekim

*Corresponding author: Ünsal Aydınöğlu

Özet: Amaç: Otizm sosyal etkileşimde yetersizlik ve kısıtlı ilgi alanları ile karakterize nörogelişimsel bir bozukluktur. Bozukluğun tanınal düzeyde olmayan eşikaltı formlarının toplumda daha sık gözlemlendiği ifade edilmektedir. Başkalarının davranışlarının altında yatan zihinsel durumları yorumlama kapasitesi olarak tanımlanan zihin kuramı, ilk olarak otistik spektrum bozukluğu olan çocuklardaki belirtileri açıklamak üzere öne sürülmüştür. Eşikaltı otistik belirtileri olan bireylerin olası zihin kuramı alanlarındaki yetersizliği sosyal ve mesleki işlevsellikte düşüş ve bazı psikiyatrik bozukluklarla ilişkili olabilir. Bu çalışmada eşikaltı otistik belirtilerin yaygınlığı ve ilişkili faktörlerin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Atatürk Üniversitesi'nin merkez kampüsünde eğitim gören öğrenciler çalışmanın evrenini oluşturdu. Katılımcılara Otistik Spektrum Anketi(OSA) uygulandı. Anket kesme puanının üstünde ve altında kalan 2 grup oluşturuldu. Her iki gruba; Sosyodemografik Veri Formu, Gözlerden Zihin Okuma Testi, Yüzde Dışavuran Duyguları Tanıma Testi, Yüzde Dışavuran Duyguları Ayırtetme Testi, SCID, İz Sürme Testi, Sözel Akıcılık Testi, Sayı Menzili Dizisi Testi, Aileden Algılanan Destek Anketi ve SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği uygulandı. Bulgular: Çalışmanın başladığı tarih itibarıyla üniversitesinin toplam öğrenci sayısı 36462 idi. 2485 öğrenciye OSA uygulandı. Erkeklerin, iletişim ve hayal gücü alt ölçeklerinde ve OSA toplam puanında kadınlara göre anlamlı olarak yüksek puan aldıkları saptandı. Ayrıca sayısal ve sözel bölümlerde okuyan erkek öğrenciler arasında OSA toplam puanı ve "Sosyal beceri" alt ölçek puanı açısından anlamlı farklılık vardı. OSA kesme puanına göre eşikaltı otistik belirtileri olan ve olmayan bireyler arasında zihin kuramı, nörokognitif testler, yaşam kalitesi, psikiyatrik tanı ve bazı sosyodemografik özellikler yönünden farklar olduğu belirlendi. Sonuç: Geleneksel olarak otizmin genel popülasyondan uzak klinik bir durum olduğu düşünülür ancak son çalışmalar otistik özelliklerin toplum geneline yayıldığını bildirmektedir. Çalışmamızda erkek cinsiyette otistik özelliklerin daha yaygın olduğu yönündeki literatür verisi desteklenmiş ayrıca eşikaltı otistik özellikleri olan bireylerin zihin kuramı kapasitesinin, nörokognitif test sonuçlarının ve yaşam kalitesi skorlarının etkilendiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eşikaltı Otistik Belirtiler, Zihin Kuramı, Psikiyatrik Komorbidite, Yaşam Kalitesi.

Presentation ID / Sunum No: 696

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7393-730X

| 329

Evaluation of the Effect of Cornus Mas L. Extract On Lipid Profiles in High Fat Diet Fed Rats

Arş.Gör. Dicle Karğın¹, Doç.Dr. Şule Aktaş¹

¹Marmara Üniversitesi

*Corresponding author: Dicle Karğın

Özet: Title: Evaluation of the effect of Cornus mas L. (C. Mas) extract on lipid profiles in high-fat diet fed rats Objective: This study aims to produce effective and sustainable solutions in the field of nutrition for the prevention and treatment of hyperlipidemia as a high risk factor of cardiovascular diseases. Methods: Forty-eight adult Sprague Dawley rats were randomly assigned to six groups of eight animals each: Control (Standard diet), High Fat Diet (HFD), HFD + C. mas (200 mg/kg/day; 8 weeks), HFD + Atorvastatin (20 mg/kg/day; 8 weeks), HFD post-treated with C. mas (200 mg/kg/day; 4 weeks), HFD post-treated with Atorvastatin (20 mg/kg/day; 4 weeks). Serum levels of total cholesterol (TC), low- (LDL-C) and high-density lipoprotein cholesterol (HDL-C), and triglycerides (TG) were measured at the end of the study period. Results: It was determined that the use of C. mas in combination with HFD had a lowering effect on serum total cholesterol (57.00 ± 7.21 , 120.0 ± 8.00 , 76.00 ± 10.0 Control, HFD, and HFD + C. mas respectively), triglyceride (42.33 ± 5.85 , 106.3 ± 12.74 , 65.66 ± 6.50 Control, HFD, and HFD + C. mas respectively) and LDL (24.33 ± 3.51 , 66.33 ± 3.78 , 37.00 ± 4.58 Control, HFD, and HFD + C. mas respectively) levels ($p < 0.05$). In addition, C.mas administration after HFD increased HDL levels compared to standard diet and HFD groups (22.66 ± 3.78 , 24.66 ± 2.08 , respectively ($p < 0.05$) administration after HFD group (26.33 ± 0.57). Among the groups, these effects were more distinctive than the others. Conclusion: Cornus mas L. positively affects lipid profiles in high-fat diet-fed rats. According to these effects, it is a promising candidate that can be recommended for use in clinical studies. Keywords: Cornus mas L., lipid profile, cardiovascular diseases, high-fat-diet.

Anahtar Kelimeler: Cornus Mas L., Lipid Profile, Cardiovascular Diseases, High-Fat-Diet.

Evaluation of the Effect of Cornus Mas C. (C. Mas) Extract On Lipid Profiles in High-Fat Diet Fed Rats

Abstract: Title: Evaluation of the effect of Cornus mas L. (C. Mas) extract on lipid profiles in high-fat diet fed rats Objective: This study aims to produce effective and sustainable solutions in the field of nutrition for the prevention and treatment of hyperlipidemia as a high risk factor of cardiovascular diseases. Methods: Forty-eight adult Sprague Dawley rats were randomly assigned to six groups of eight animals each: Control (Standard diet), High Fat Diet (HFD), HFD + C. mas (200 mg/kg/day; 8 weeks), HFD + Atorvastatin (20 mg/kg/day; 8 weeks), HFD post-treated with C. mas (200 mg/kg/day; 4 weeks), HFD post-treated with Atorvastatin (20 mg/kg/day; 4 weeks). Serum levels of total cholesterol (TC), low- (LDL-C) and high-density lipoprotein cholesterol (HDL-C), and triglycerides (TG) were measured at the end of the study period. Results: It was determined that the use of C. mas in combination with HFD had a lowering effect on serum total cholesterol (57.00 ± 7.21 , 120.0 ± 8.00 , 76.00 ± 10.0 Control,

HFD, and HFD + C. mas respectively), triglyceride (42.33 ± 5.85 , 106.3 ± 12.74 , 65.66 ± 6.50 Control, HFD, and HFD + C. mas respectively) and LDL (24.33 ± 3.51 , 66.33 ± 3.78 , 37.00 ± 4.58 Control, HFD, and HFD + C. mas respectively) levels ($p < 0.05$). In addition, C.mas administration after HFD increased HDL levels compared to standard diet and HFD groups (22.66 ± 3.78 , 24.66 ± 2.08 , respectively ($p < 0.05$) administration after HFD group (26.33 ± 0.57). Among the groups, these effects were more distinctive than the others. Conclusion: Cornus mas L. positively affects lipid profiles in high-fat diet-fed rats. According to these effects, it is a promising candidate that can be recommended for use in clinical studies. Keywords: Cornus mas L., lipid profile, cardiovascular diseases, high-fat-diet.

Keywords: Cornus Mas L., Lipid Profile, Cardiovascular Diseases, High-Fat-Diet.

Presentation ID / Sunum No: 479**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-1571-0254**

| 331

Evre 1-3 Kronik Böbrek Hastalığı Olanlarda Diurnal Kan Basıncı Değişikliği Paternleri ve İlişkili Faktörler

Uzman Dr. Raziye Yazıcı

SBÜ Konya Beyhekim Eğitim ve Arastırma Hastanesi

Özet: Amaç: Kronik Böbrek Hastalığı (KBH) olan hastalarda, diurnal kan basıncı (KB) değişikliği paterninin prognostik önemi olduğu belirtilmektedir. Bu çalışmada, Evre 1-3 KBH olanlarda Ambulatuvar Kan Basıncı İzleme (AKBİ) ile “dipper” ve “non-dipper” patern tespit edilen hastaların parametrelerini karşılaştırmayı ve diurnal KB paterni ile ilişkili faktörleri araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Bu çalışmaya, evre 1-3 KBH tanısı olan 160 hasta dahil edildi. Hastaların klinik ve laboratuvar parametreleri kaydedildi. Tahmini glomerular filtrasyon hızı (eGFR), “Modification of Diet in Renal Disease” Formülü ile hesaplandı. Hastalarda 24 saatlik AKBİ için, brakiyal kaf tabanlı osilometrik Mobil-O-Graph cihazı kullanıldı. Uyku sırasındaki KB düşme oranına göre gece KB $\geq$ %10 düşen katılımcılar “dipper”, düşme oranı $<$ %10 olanlar “non-dipper” olarak kabul edildi. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 42 yıl (18-60 yaş arasında), 110’u (% 68,7) kadın idi; 55 hasta (%34,4) “dipper”, 105’i (%65,6) “non-dipper” grupta idi. Kadın hasta oranı “non-dipper” grupta daha yüksekti ($p=0,000$). “Non-dipper” grupta, hastaların ortalama vücut kitle indeksi, kreatinin, ürik asit, fosfor, mikroalbuminüri ve gece sistolik ve diyastolik KB değerleri daha yüksek (sırasıyla, $p=0,033$, $p=0,028$, $p=0,002$, $p=0,004$, $p=0,000$, $p=0,000$); hemoglobin, serum albümin ve eGFR daha düşük (sırasıyla, $p=0,030$, $p=0,012$, $p=0,035$) idi. Tek değişkenli korelasyon analizinde, gece KB düşüşü paterni ile ürik asit, fosfor, serum albümin, mikroalbuminüri ve eGFR korele bulundu (sırasıyla, $r=0,334$, $p=0,000$; $r=0,342$, $p=0,000$; $r=-0,385$, $p=0,001$; $r=0,270$, $p=0,002$; $r=-0,312$, $p=0,000$). Lojistik regresyon analizinde, serum albümin ve fosfor düzeyi, gece KB düşüşü paterni ile bağımsız ilişkili faktörler olarak tespit edildi (sırasıyla, $\beta=-0,295$, $p=0,001$ ve $\beta=0,235$, $p=0,005$). Sonuç: Evre 1-3 KBH’lı hastalarımızın %65,6’sında “non-dipper” diurnal KB değişikliği paterni mevcuttu. Serum albümin ve fosfor düzeyi, AKBİ paterni ile bağımsız ilişkili faktörler olarak bulundu. KBH hastalarında, AKBİ paterninin ve ilişkili faktörlerin ve bu paternin olumsuz sonuçlarını azaltacak yaklaşımların araştırılması için daha büyük çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ambulatuvar Kan Basıncı İzleme, Kronik Böbrek Hastalığı, Non-Dipper, Dipper

Diurnal Blood Pressure Variation Patterns and Related Factors in Stage1-3 Chronic Kidney Disease Patients

Abstract: Objective: It is stated that the pattern of diurnal blood pressure (BP) variation has prognostic significance in Chronic Kidney Disease (CKD) patients. In this study, we aimed to compare the characteristics of CKD patients with "dipper" and "non-dipper" patterns detected by Ambulatory Blood Pressure Monitoring (ABPM), and to investigate the factors related with diurnal BP pattern. Methods: In this study, 160 patients with Stage 1-3 CKD were included. Clinical and laboratory parameters of the patients were recorded. Estimated glomerular filtration rate (eGFR) was calculated with “Modification of Diet in Renal Disease” Formula. A brachial cuff-based oscillometric Mobil-O-Graph device was used

for 24-hour ABPM. According to decrease in BP during sleep, participants with a nighttime BP decrease $\geq 10\%$ were considered as “dipper”, and those with a decrease $< 10\%$, as “non-dipper”. Results: Mean age was 42 years (range:18-60); 110 patients (68.7%) were female; 55 patients (34.4%) were in “dipper” group, and 105 patients (65.6%) in “non-dipper” group. The ratio of females was higher in “non-dipper” group ($p=0.000$). In “non-dipper” group, mean body mass index, creatinine, uric acid, phosphorus, microalbuminuria, and nighttime systolic and diastolic BP values were higher ($p=0.033$, $p=0.028$, $p=0.002$, $p=0.004$, $p=0.000$, $p=0.000$, respectively); hemoglobin, serum albumin and eGFR values were lower ($p=0.030$, $p=0.012$, $p=0.035$, respectively). In univariate correlation analysis, ABPM pattern was correlated with uric acid, phosphorus, serum albumin, microalbuminuria, and eGFR ($r=0.334$, $p=0.000$; $r=0.342$, $p=0.000$; $r=-0.385$, $p=0.001$; $r=0.270$, $p=0.002$; $r=-0.312$, $p=0.000$). In logistic regression analysis, serum albumin and phosphorus levels were independently related with diurnal BP pattern ($\beta=-0.295$, $p=0.001$, $\beta=0.235$, $p=0.005$, respectively). Conclusion: Of the patients, 65.6% had “non-dipper” pattern. Serum albumin and phosphorus levels were found to be independently associated with ABPM pattern. Larger studies in CKD patients are needed to investigate ABPM pattern and related factors and approaches to reduce negative consequences of this pattern.

Keywords: Ambulatory Blood Pressure Monitoring, Chronic Kidney Disease, Non-Dipper, Dipper

Presentation ID / Sunum No: 562

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: /0000-0002-9875-0146

| 333

Fabry Hastalığında Kardiyak Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları

Uzman Dr. Sinem Aydın

Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Radyoloji Bölümü

Özet: AMAÇ: Fabry hastalığı, X'e bağlı resesif geçişli tedavi edilebilir bir metabolik depo hastalığıdır (1). Kalp tutulumu hastalığın seyrini belirlemekte olup hastalıktan ölümün önde gelen sebebidir (2). Bu vaka sunumunda amacımız Fabry hastalığının kardiyak manyetik rezonans görüntüleme (KMR) bulgularını tanımlamak ve hastalığın invazif olmayan tanı kriterlerine dikkat çekmektir. OLGU: 31 yaşında erkek hasta nefes darlığı, yorgunluk şikayetleri ile kardiyoloji bölümüne başvurmuş. Ekokardiyografide sol ventrikülde konsantrik hipertrofi ve global hipokinezi, sol ventrikül sistolik fonksiyonlarında azalma izlenmiştir. Kalbin morfolojik ve yapısal özelliklerinin değerlendirilmesi ve sol ventrikül fonksiyonlarındaki düşüşün doğrulanması için KMR yapılmıştır. KMR'de sağ ve sol ventrikülde dilatasyon (Resim 1) ve global hipokinezi ile EF azalması izlendi. Septum 13 mm, posterior duvar 11 mm kalınlıkta ölçüldü. Nativ T1 değerlerinde azalma vardı (Resim 2). Geç kontrastlı görüntülerde sağ ventrikül insersiyon bölgelerinde midmyokardiyal kontrastlanma vardı (Resim 3). TARTIŞMA: MR görüntüleme kalbin yapısını, fonksiyonlarını ve doku karakterizasyonunu invazif olmayan bir şekilde değerlendirme imkanı sağlayan değerli bir görüntüleme yöntemidir. Hipertrofik kardiyomyopati sebebi ile takip edilen hastalarda myokardiyal kalınlaşmanın karakterizasyonuna yardımcı olur. Fabry hastalığı, X'e bağlı geçiş gösteren bir depo hastalığı olup α -galaktozidaz enzim eksikliğine bağlı myokardda glikosfingolipid birikimi olur (1). Erken evrelerde korunmuş EF ve diastolik fonksiyon ile birlikte konsantrik sol ventrikül hipertrofisi görülürken, ilerleyen dönemlerde intramural replasman fibrozisine bağlı bölgesel duvar hareket kusuru ve aritmiler ortaya çıkar (3). Kardiyak infiltrasyona bağlı geç kontrastlı MR görüntülerde bazal inferolateral segmentte midmyokardiyal ya da subepikardiyal kontrastlanma görülebilir. Myokarddaki lipid infiltrasyonu sebebi ile kontrastsız T1 harita değerlerinde düşme Fabry tutulumu için tipiktir (4). SONUÇ: Fabry hastalığında kalp tutulumu hastalığın seyrini belirleyen önemli bir faktördür. KMR ile Fabry hastalığında miyokard tutulumu olup olmadığı erken dönemde invazif olmayan bir şekilde belirlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Fabry Hastalığı; Kalp Görüntüleme Teknikleri; Manyetik Rezonans Görüntüleme, Fonksiyonel

Cardiac Magnetic Resonance Imaging Findings in Fabry's Disease

Abstract: INTRODUCTION: Fabry disease is a treatable genetic metabolic storage disease (1). Cardiac involvement determines the course of the disease and is the leading cause of death (2). In this case report, our aim is to describe the cardiac magnetic resonance imaging (CMRI) findings of Fabry disease and draw attention to the non-invasive diagnostic criteria of the disease. CASE: A 31-year-old male was admitted to cardiology with shortness of breath and fatigue. On echocardiography, concentric hypertrophy and global hypokinesia, decrease in left ventricular systolic functions were observed. On CMRI, dilatation in both the right and left ventricles (Figure 1) and global hypokinesia and decreased

EF were observed. There was significant decrease in native T1 map values. **DISCUSSION:** CMRI helps characterize myocardial thickening in patients followed for hypertrophic cardiomyopathy. In the early stages of Fabry's disease concentric left ventricular hypertrophy with preserved EF and diastolic function is seen. In the later stages regional wall motion defect and arrhythmias due to intramural replacement fibrosis occur. A decrease in unenhanced T1 map values due to myocardial lipid infiltration is typical for Fabry involvement. **CONCLUSION:** Cardiac involvement in Fabry disease is an important factor determining the course of the disease. Myocardial involvement can be detected non-invasively in the early period with CMRI.

Keywords: Fabry's Disease; Cardiac Imaging Techniques; Magnetic Resonance Imaging, Functional

Presentation ID / Sunum No: 393

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0297-9772

| 335

Farklı Genetik Mutasyon Saptanan İki Ağır Kombine İmmün Yetmezlikli Olgu

Öğr. Gör. Dr Ahmet Kan¹, Öğr. Gör. Dr Veysiye Hülya Uzel²

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.B.D (Çocuk Allerji ve İmmünoloji B.D)

²Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları (Çocuk Hematolojisi ve Onkolojisi)

***Corresponding author: Ahmet Kan**

Özet: Vaka 1: Sık enfeksiyon öyküsü olan 4 aylık kız hasta. İki ay önce akciğer enfeksiyonu nedeniyle hastanede 1 hafta yatmış. Son 1 aydır geçmeyen balgamlı öksürük, ishal şikayeti var. Özgeçmişinde ailenin ilk bebeği, kardeş ölüm öyküsü yok. Soygeçmişinde anne ve baba akraba (amca çocukları). FM: Boy ve kilo geri, dilde monilyazisi mevcut, sendromik görüntüsü-atipik yüz görüntüsü yok, minimal takipneik, çekilmesi yok, dinlemekle solunum sesleri kaba, krepitan ral, ek ses ve üfürüm yok, lenfadenopatisi yok, karaciğer ve dalak ele gelmiyor, BCG skarı yok, diğer sistem muayeneleri doğal. Vaka 2: 34 günlük erkek bebek. Sık enfeksiyon öyküsü yok. Vücutta morarma nedeniyle bölümümüze sevk edildi. Sürekli ishali var ve kilo alımı geri. Özgeçmişinde ailenin ilk bebeği. Annenin iki gebeliğinde düşük öyküsü mevcut. Soygeçmişinde anne ve baba akrabalığı var (hala-dayı çocukları). FM: VA:3000 gram (2700 gram doğmuş, kilo alımı az), solunum sayısı 50, dilde monilyazisi yok, sendromik görüntüsü-atipik yüz görüntüsü yok, takipnesi ve çekilmesi yok, dinlemekle solunum sesleri normal, krepitan ral, ek ses ve üfürüm yok, lenfadenopatisi yok, karaciğer ve dalak ele gelmiyor, BCG skarı yok, diğer sistem muayeneleri doğal. Laboratuvar: tablo 1'de her iki hastanın laboratuvar değerleri görülmektedir. Takip: Her iki hastaya da ağır kombine immün yetmezlik tanısı konuldu. Hemen intravenöz immünglobulin, flukonazol-trimetoprim-sulfometosazol-asiklovir profilaksisi başlandı. BCG aşısı yapılan ilk hastaya pirazinamid ve izoniazid profilaksisi başlandı ve geniş spektrumlu antibiyotik tedavisiyle takip edildi. İlk hastaya dayısından %80 uyumlu kök hücre nakli yapıldı ve RAG 1 mutasyonu saptandı. İkinci hastanın ADA Geni 1-12 geninde homozigot c678+1G>T varyantı mutasyonu saptandı. Kök hücre nakli için aile içi HLA uyum taraması devam etmektedir. Sonuç: Ağır kombine immün yetmezlikler en ağır ve hayatı tehdit edici immün yetmezlik grubudur. Aile hikayesi, lenfopeni, ailede ölen bebek olması, beklenmedik ağır enfeksiyonlarda akla gelmelidir. Erken tanı ve kök hücre nakli ile hastaların kür oranı %90'lara çıkmıştır. Nitekim farklı iki mutasyona sahip her iki hastamızda kanda lenfopeni ve aile içi akrabalığı en önemli iki ortak özellikti.

Anahtar Kelimeler: İmmün Yetmezlik, Lenfopeni, Akrabalık, Enfeksiyon

Presentation ID / Sunum No: 51**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-7343-4107**

| 336

Farklı Tedavi Yöntemleri Kullanan Erişkin Tip 1 Diyabet Hastalarında Vitamin B12 ve MCV Düzeylerinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Ramazantetikçok¹, Dr. Cansu Nurlu¹¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi***Corresponding author: Ramazan Tetikçok**

Özet: Amaç: Diyabetes Mellitus (DM) tedavisinde metformin ve insülin kullanılmaktadır. Çalışmamızda Tip II DM hastalarında metformin tedavisinin vitamin B12 ve MCV değerlerine etkisi araştırılmıştır. Yöntem: Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde 01.05.2016 - 01.05. 2019 tarihleri arasında DM tanısı ile metformin veya insülin tedavisi alan 200 hastanın yaş ve cinsiyetleri ile Vitamin B12, HbA1C ve MCV değerleri incelenmiştir. 1 yıl süre ile yalnız metformin kullanan 100 hasta ile yalnız insülin kullanan 100 hasta değerlendirmeye alınmıştır. Veriler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Tüm hastalarımızın yaş ortalaması 58,1 ±11,7 idi. Hastaların 64'ü erkek (n:%34), 134'ü kadın (n:%68) idi. Metformin kullanan hastaların Hb düzeyleri 13,21±1,64, MCV düzeyleri 81,49±6,40, B12 düzeyleri 318,86±90,89, HbA1c düzeyleri 7,55±2,16, trigliserit düzeyleri 164,48±108,72, LDL düzeyleri 131,06±32,80 olarak tesbit edildi. İnsülin kullanan hastalarda ise; Hb düzeyleri 13,51±1,6, MCV düzeyleri 80,89±6,41, B12 düzeyleri ise 426,57±155,73, HbA1c düzeyleri 9,92±1,86, trigliserit düzeyleri 198,73±170,58, LDL düzeyleri 133,44±40,17 olarak tesbit edilmiştir. Sonuç: Metformin kullanan hastalarda vitamin B12 düzeyleri HbA1c düzeyleri insülin kullanan hastalara oranla istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşük olarak tespit edilmiştir (p:<0,001*). Trigliserit düzeyi metformin kullanan hastalarda insülin kullanan hastalara oranla daha düşük fakat istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır (p: 0,092). Bu sonuçlar ile Tip II diyabet hastalarında metformin tedavisi vitamin B12 eksikliği yapabileceği ve HbA1c düzeyini düşürmeye yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Metformin, Vitamin B12, HbA1c

Comparison of Vitamin B12 and MCV Levels in Adult Type 1 Diabetes Using Different Treatment Methods

Abstract: Objective: Metformin and insulin are used in the treatment of Diabetes Mellitus (DM). In our study, the effect of metformin treatment on vitamin B12 and MCV values in Type II DM patients was investigated. Methods: Age and gender, Vitamin B12, HbA1C and MCV values of 200 patients diagnosed with DM who received metformin or insulin therapy between 01 May 2016 and 01 May 2019 at Tokat Gaziosmanpaşa University Medical Faculty Hospital were investigated. 100 patients using metformin alone and 100 patients using insulin alone for 1 year were evaluated. Data were evaluated statistically Results: The mean age of all our patients was 58.1 ±11.7 years. Of the patients, 64 were male (n: 34%), and 134 were female (n: 68%). Hb levels of patients using metformin are 13.21±1.64, MCV levels are 81.49±6.40, B12 levels are 318.86±90.89, HbA1c levels are 7.55±2.16, triglyceride levels are 164.48±108.72, LDL levels were determined as 131.06±32.80. In patients using insulin; Hb

levels 13.51 ± 1.6 , MCV levels 80.89 ± 6.41 , B12 levels 426.57 ± 155.73 , HbA1c levels 9.92 ± 1.86 , triglyceride levels 198.73 ± 170.58 , LDL levels were determined as 133.44 ± 40.17 . Conclusion: Vitamin B12 levels and HbA1c levels in patients using metformin were found to be statistically significantly lower than patients using insulin ($p < 0.001^*$). Triglyceride level was found to be lower in patients using metformin compared to patients using insulin, but it was not statistically significant ($p: 0.092$). With these results, it is thought that metformin treatment in Type II diabetes patients may cause vitamin B12 deficiency and may help to reduce the HbA1c level.

Keywords: Diabetes Mellitus, Metformin, Vitamin B12, Hba1c.

Presentation ID / Sunum No: 559

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4377-4490

| 338

Femur Fraktürü Nedeniyle Opere Olan Musküler Distrofli Hastada Anestezi Deneyimimiz: Olgu Sunumu

Dr. Ömer Doymuş

SBÜ Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Malign hipertermi (MH), inhalasyon anestezikler veya süksinilkolin tarafından tetiklenen, iskelet kaslarının farmakogenetik bir bozukluğudur. Potansiyel olarak ölümcül olan MH'nin anestezi monitörlerindeki gelişmeler ve dantrolenin terapötik etkinliğinin keşfiyle mortalite ve morbiditesi önemli ölçüde azalmıştır. MH duyarlı olduğu bilinen hastalara rejjyonel anestezi veya lokal anestezi uygulanabilir. Bu yazıda kas hastalığı olan hastada anestezi deneyimimizi sunmaktayız. Olgu: Bilinen msküler distrofi dışında sistemik bir hastalığı olmayan 56 yaşında yatalak hastaya femur fraktürü nedeniyle operasyon planlandı. Hastaya preoperatif dönemde kardioloji, göğüs hastalıkları ve nöroloji konsültasyonları yapıldı. Hasta ameliyat odasına alınmadan önce vaporizatörler anestezi cihazından ayrıldı. CO2 absorbanı, solunum devresi değiştirildi. Anestezi makinesi 30 dk süreyle 15 lt/dk %100 O2 ile çalıştırıldı. Hasta ameliyat odasına alındıktan sonra monitörize edildi. Hastaya kombine spinal epidural anestezi(KSEA) yapılmaya karar verildi. Sedasyon amacıyla 2 mg midazolam iv olarak uygulandı. Oturur pozisyonda ponksiyon bölgesi steril edildikten sonra L4-L5 intervertebral aralığından girilerek 60 mg %2 lidokain infiltrasyon anestezisi uygulandı. 18G Tuohy iğnesi hava eşliğinde direnç kaybı tekniğiyle epidural boşluk tanımlandı. 27G spinal iğneyle dural ponksiyon yapılarak 15 mg hiperbarik bupivakain intratekal alana enjekte edildi. Spinal iğne çekilerek epidural kateter aralıkta 5 cm kalacak şekilde yerleştirildi. Aspirasyonla kan, BOS gelmediği görüldükten sonra kateter tespit edildi. Soğuk duyu kaybı testi ile seviye tespiti yapıldı. Supin pozisyonda femura plak yerleştirildi. Operasyon sonrası hasta PACU'ya transfer edildi. Tartışma:Nöromusküler hastalığı olan bireylerde anestezi yönetimi, malign aritmiler, solunum komplikasyonları, MH ve rabdomiyolizden kaynaklanan daha yüksek kardiyak komplikasyon riski nedeniyle özellik taşır. Bu hastalarda TİVA tercih edilen anestezi yöntemi olmakla birlikte sedasyon ve rejjyonel anestezi teknikleri uygulanabilir. MH riski olduğu bilinen hastalara rejjyonel veya lokal anestezi ile sorunsuz şekilde uyuşturulabilir. Genel anestezi veya sedasyon gerekiyorsa, güçlü uçucu ajanlar ve süksinilkolin kullanılmamalıdır. Hastamızda intraoperatif anestezi ve postoperatif analjezi için KSE tercih ettik. Sonuç:Rejjyonel anestezi tekniklerinin nöromusküler hastalıklarda genel anesteziye iyi bir alternatif olabileceğini ve güvenle kullanılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Musküler Distrofi, Rejjyonel Anestezi

Presentation ID / Sunum No: 396

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Çağdaş Pamuk ORCID: 0000-0001-6766-4969

| 339

Femur Kondiler Hipoplazisi Olan Hastalarda Total Diz Artroplastisi Sonrası Femoral Komponent Rotasyonlarının Değerlendirilmesi

Prof.Dr. Cevdet Kesemenli¹, Dr. Öğretim Üyesi Çağdaş Pamuk²

¹Kocaeli Üniversitesi

²İstanbul Rumeli Üniversitesi

*Corresponding author: Çağdaş Pamuk

Özet: Amaç: Çalışmamızda femur kondiler hipoplazisi olan hastalarda posterior kondiler çizginin anormal pozisyonu nedeniyle posterior referans sistemi kullanılarak yapılan Total Diz Artroplastisi (TDA) operasyonu sonucunda femoral komponent malrotasyonu oluşabileceği hipotez edilmiştir. Femur kondiler hipoplazisi olan ve TDA uygulanmış hastaların femoral komponent rotasyonlarının ölçülmesi ve fonksiyonel sonuçlarının gösterilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Kliniğimizde TDA uygulanan 122 hastanın 138 dizi değerlendirilmiş, bunlardan femur kondiler hipoplazisi olan bir grup ve olmayan bir grup oluşturularak çalışmaya dahil edilmiştir. Tüm olguların postoperatif diz bilgisayarlı tomografileri çekilerek femoral komponent rotasyonları tespit edilmiştir. Rotasyonel değişimler ile fonksiyonel sonuçlar HSS ve WOMAC skorlarıyla değerlendirilerek karşılaştırılmıştır. Bulgular: Çalışmamızda 2012-2014 tarihleri arasında TDA uygulanan 122 hastanın 138 dizi değerlendirildi Grup A 19 hastanın 20 dizi ve Grup B 18 hastanın 20 dizi toplam 37 hasta çalışmaya dahil edildi. Grup A'daki hastaların %78,9'u (n:15) kadın, %21,1 'i (n:4) erkekti. Hastaların %60'ında (n:12) sağ dizde %40 'ında (n:8) sol dizde protez bulunmaktaydı. Diz protezi süreleri 1 ile 4 yıl arasında değişmekteydi. Hastaların yaşları 56 ile 79 arasında değişmekte olup yaş ortalaması 68,3 (±12,4) ' dü. Hastaların fleksiyon derecesi ortalaması 87,75 dereceydi. Hastaların HSS skoru ortalaması 90,75, WOMAC skoru ortalaması 157 ' idi. Grup B'deki hastaların %83,3'ü (n:15) kadın, %16,7 'si (n:3) erkekti. Hastaların %45'inde (n:9) sağ dizde %55 'inde (n:11) sol dizde protez bulunmaktaydı. Diz protezi süreleri 1 ile 4 yıl arasında değişmekteydi. Hastaların yaşları 58 ile 69 arasında değişmekte olup yaş ortalaması 64,4 (±4,8) ' tü. Hastaların fleksiyon derecesi ortalaması 88,6 dereceydi. Hastaların HSS skoru ortalaması 93,85, WOMAC skoru ortalaması 159 ' du. Sonuç: Posteriyor kondiler aks kullanılarak uygulanan TDA'da femoral komponent rotasyonu kondillerdeki deformitelerden etkilenmektedir. Lateral kondiler hipoplazisi olan hastalarda standart yöntemin kullanılması kaçınılmaz şekilde internal rotasyonda bir femoral komponent yerleşimi sonucunu doğurmaktadır. Bize göre tüm bu değişkenlerden etkilenmeyen yeni bir referansa TDA uygulaması sırasında ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Total Diz Artroplastisi, Femur Kondiler Hipoplazi, Femoral Komponent Rotasyonu

Presentation ID / Sunum No: 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1401-5727

| 340

Fibrinogen to Albumin Ratio in Patients With ST-Segment Elevation Myocardial Infarction

Doç.Dr. Cihan Aydın

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Özet: Background: ST elevation myocardial infarction (STEMI) is a serious form of coronary artery disease (CAD) with high mortality and morbidity and requires early treatment. Fibrinogen and albumin are commonly used factors associated with systemic inflammatory and hemorheological changes. There are studies showing that high fibrinogen level is associated with myocardial damage in patients with acute coronary syndrome. Our aim in this study is to investigate the relationship between fibrinogen and albumin ratio (FAR), which is closely related to thrombosis, with resolution of ST segment elevation (STR), and myocardial blush grade (MBG) in patients who were taken to primary percutaneous coronary intervention (PPCI) for STEMI. Material and Methods: This study included 167 patients who underwent PPCI for STEMI between January 2021 and August 2022. ST resolution (STR) was calculated as a percentage by calculating the total collapse in ST elevation at the specified localizations 60 minutes after the PPCI procedure, proportioning to the initial total ST elevation. Accordingly, the patients were classified as complete STR ($\geq 70\%$)(group 1), partial STR ($< 70\%$)(group 2). The two groups were compared in terms of MBG, and the ratio of fibrinogen to albumin, which is an indicator of inflammation. Results: Of the 167 patients included in the study, 123 (73,7%) were male patients. There were 63 patients in group 1 and 104 patients in group 2. The number of patients with hypertension and diabetes mellitus was higher in group 2 than in group 1(37(35,6%) vs.12(19%);40(38,5% vs. 9(14,3%), respectively. While MBG rates were lower in group 2 ($1,8 \pm 0,67$ vs. $2,9 \pm 0,12$; $p < 0,001$) than group 1, FAR rates were higher in group 2($1,24 \pm 0,4$ vs. $0,43 \pm 0,09$; $p < 0,001$). In terms of medical treatments, two groups were similar. Conclusions: In our study, we observed higher FAR values in patients with less ST segment resolution. MBG was also lower in these patients.

Anahtar Kelimeler: Inflammation, Myocardial Blush Grade, Fibrinogen An Albumin Ratio

Fibrinogen to Albumin Ratio in Patients With ST-Segment Elevation Myocardial Infarction

Abstract: Background: ST elevation myocardial infarction (STEMI) is a serious form of coronary artery disease (CAD) with high mortality and morbidity and requires early treatment. Fibrinogen and albumin are commonly used factors associated with systemic inflammatory and hemorheological changes. There are studies showing that high fibrinogen level is associated with myocardial damage in patients with acute coronary syndrome. Our aim in this study is to investigate the relationship between fibrinogen and albumin ratio (FAR), which is closely related to thrombosis, with resolution of ST segment elevation (STR), and myocardial blush grade (MBG) in patients who were taken to primary percutaneous coronary intervention (PPCI) for STEMI. Material and Methods: This study included 167 patients who underwent PPCI for STEMI between January 2021 and August 2022. ST resolution (STR) was calculated as a percentage by calculating the total collapse in ST elevation at the specified localizations 60 minutes after the PPCI procedure, proportioning to the initial total ST elevation. Accordingly, the patients were

classified as complete STR ($\geq 70\%$)(group 1), partial STR ($< 70\%$)(group 2). The two groups were compared in terms of MBG, and the ratio of fibrinogen to albumin, which is an indicator of inflammation. Results: Of the 167 patients included in the study, 123 (73,7%) were male patients. There were 63 patients in group 1 and 104 patients in group 2. The number of patients with hypertension and diabetes mellitus was higher in group 2 than in group 1(37(35,6%) vs.12(19%);40(38,5% vs. 9(14,3%), respectively. While MBG rates were lower in group 2 ($1,8 \pm 0,67$ vs. $2,9 \pm 0,12$; $p < 0,001$) than group 1, FAR rates were higher in group 2($1,24 \pm 0,4$ vs. $0,43 \pm 0,09$; $p < 0,001$). In terms of medical treatments, two groups were similar. Conclusions: In our study, we observed higher FAR values in patients with less ST segment resolution. MBG was also lower in these patients.

Keywords: Inflammation, Myocardial Blush Grade, Fibrinogen An Albumin Ratio

Presentation ID / Sunum No: 444

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5636-8387

| 342

Fibromyalji Sendromunda Aerobik Egzersiz ve Aerobik Egzersizle Birlikte Kinesio Taping Tedavilerinin Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Buminhan Seferoğlu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Fibromyalji Sendromu (FMS) olan hastalarda semptomların ve depresyon düzeyinin azaltılmasında, fiziksel fonksiyonlar ile yaşam kalitesinin artırılmasında aerobik egzersiz ve aerobik egzersizle birlikte kinesio taping tedavi yaklaşımlarının etkinliğinin araştırılmasının yanı sıra bu tedavi yaklaşımlarının birbirlerine olan üstünlüğünün değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 1990 Amerikan Romatoloji Birliği (ACR) FMS klasifikasyon kriterlerine göre FMS tanısı konan 40 hasta dahil edildi ve hastalar rastgele olarak iki eşit gruba ayrıldı. Birinci gruba 8 hafta süreyle aerobik egzersiz programı, ikinci gruba 8 hafta süreyle aerobik egzersizle birlikte 15 günlük kinesio taping programı uygulandı. Hastalar tedavi öncesi ve tedavi sonrasında Vizüel Analog Skala (ağrı, yorgunluk, sabah tutukluğu, uyku problemi), Fibromyalji Etki Sorgulaması, Beck Depresyon Ölçeği, Kısa Form-36 anketlerinin doldurulması ve hassas nokta sayımı ile değerlendirildi. Tüm değerlendirmelerde anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Aerobik egzersiz ve aerobik egzersizle birlikte kinesio taping tedavi yaklaşımlarının ağrı, yorgunluk, sabah tutukluğu şiddeti ve hassas nokta sayısının azaltılmasında ($p<0,001$), uyku problemi şiddetinin azaltılmasında ($p<0,01$), fiziksel disfonksiyonun giderilmesinde ($p<0,001$), yaşam kalitesinin yükseltilmesinde ($p<0,05$) ve depresyon düzeyinin azaltılmasında ($p<0,001$) etkili olduğu saptandı. İki tedavi yaklaşımının birbirlerine olan üstünlüğü incelendiğinde, aerobik egzersizle birlikte kinesio taping tedavisi ağrı ($p<0,001$), yorgunluk ($p<0,05$) ve uyku problemi ($p<0,05$) şiddetinin azaltılmasında, fiziksel disfonksiyonun giderilmesinde ($p<0,05$), Kısa Form-36'nın fiziksel fonksiyon ve vücut ağrısı alt skalalarının iyileştirilmesinde ($p<0,05$) tek başına aerobik egzersiz tedavisinden daha etkili olduğu saptandı. Sonuç: Aerobik egzersizlerin FMS'li hastalarda semptomların ve depresyon düzeyinin azaltılmasında, fiziksel fonksiyonlar ile yaşam kalitesinin artırılmasında etkili bir tedavi yöntemi olduğunu ve kinesio taping uygulamasının dikkate değer bir fayda sağladığını göstermektedir. FMS tedavisinde kinesio taping uygulamasının etkinliğinin tespit edilmesi için daha fazla çalışmanın yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fibromyalji Sendromu, Aerobik Egzersiz, Kinesio Taping

Presentation ID / Sunum No: 585

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 343

Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Polikliniğine Başvuran 18 Yaş Altındaki Hastaların Nörolojik Hastalıklar Açısından Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Veysel Delen
Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Nörolojik bozukluklar, sinir sisteminin herhangi bir bölümündeki işlev bozuklukları ile karakterizedir. Çocuklarda nörolojik bozukluklara katkıda bulunan faktörler arasında genetik bozukluklar, nörotoksinler, hipoksi, enfeksiyonlar ve yaralanmalar bulunur. Çocuklarda nörolojik bozukluklar, fiziksel, hafıza, motor, konuşma ve bilişsel işlevlerde bozulma olarak kendini gösterir. Amaç: Bu çalışmanın amacı 1 Ocak 2022 ile 1 Kasım 2022 tarihleri arasında bir üniversite hastanesi fiziksel tıp ve rehabilitasyon polikliniğine başvuran 18 yaş altındaki çocuk hastaların, tüm başvuranların ne kadarını oluşturduğunu ve bu yaş grubunda hangi hastalıkların daha sık olduğunu saptanmasıdır. Materyal ve Metod: Çalışma Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi fiziksel tıp ve rehabilitasyon bölümünde yapıldı. Çalışmada FTR polikliniğine başvuran 18 yaş altındaki çocuk hastaların kayıtları retrospektif olarak incelenmiştir. Pediatrik yaş grubundaki hastaların aldıkları tanımlar ve demografik özellikleri incelendi. Bulgular: Çalışmaya alınan 18 yaş altı hastaların 87'si kadın (% 45,3) ve 105'i erkek (% 54,7) olmak üzere toplamda 192 kişiydi. Gruplar arasındaki cinsiyet dağılımına bakıldığında erkek hastaların kadın hastalardan belirgin bir oranda daha fazla olduğu gözükmekteydi. Cinsiyet dağılımı açısından ki-kare testi kullanılarak yapılan karşılaştırmada istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardı ($p < 0.05$). Hastaların yaş ortalaması 6.010 ± 4.300 (0-17) yıl olarak tespit edildi. Erkeklerin yaş ortalaması 5.942 ± 4.327 (0-17) kadınların yaş ortalaması 6.092 ± 4.290 (0-17) olup her iki grubun yaş ortalamaları arasında student-t testine göre anlamlı bir fark yoktu ($p > 0.05$). Hastaların tanımları açısından bakıldığında serebral palsi tüm hastalar içinde %76,6 (n:147) olarak gözlemlenen yüksek bir oranda bulundu. Sonuç: Çocuk sağlığını ilgilendiren serebral palsinin pediatrik yaş grubundaki hastaların sağlığı açısından önemli bir yeri olduğunu ve sağlık hizmetleri planlaması yapılırken bunun dikkate alınması gerektiğini düşünmekteyiz. Bununla birlikte ülkemizde çocukluk dönemindeki nörolojik hastalıklarının prevalansı ile ilgili daha geniş hasta katılımlı ve çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Pediatri, Nöroloji, Çocuk, Serebral Palsi

Presentation ID / Sunum No: 789**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000 0002 3514 8158**

| 344

Fonksiyonel Endoskopik Sinüs Cerrahisinin Yol Haritası Olan Paranasal Sinüs Tomografisinde Önemli Anatomik Varyasyonlara Bakış

Uzman Dr. Hanife Gülden Düzkalır¹, As.Dr. Semih Kayrancıoğlu²¹Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi²Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi***Corresponding author: Gülden Düzkalır**

Özet: Fonksiyonel endoskopik sinüs cerrahisi (FESS); kulak burun boğaz hastalıklarının günlük pratiğinde oldukça önemli yer tutan bir işlemdir. Hem klinikte hem de işlem başarısında paranasal sinüslerin oldukça karmaşık ve çokça varyasyon içeren anatomik yapısının bilinmesi önemlidir. Bir kısım hastalığın gelişiminde de bu varyasyonların rol aldığı düşünüldüğünde; özellikle FESS öncesi yapılan radyolojik değerlendirmede radyoloğun tüm bu varyasyonlara hakim olması ve terminolojisini bilmesi önemlidir. Bu nedenle bildirimizde günlük pratikte de karşılaştığımız, cerrahide önemli anatomik varyasyonları ve terminolojisini kendi olgu örneklerimizle sunmayı amaçladık. Paranasal sinüs tomografisi kurumumuzda multislice çok detektörlü BT ile supin pozisyonda alınmaktadır. Paranasal sinüslerin aksiyal görüntüleri 1mm kesit kalınlığında yumuşak doku ve kemik pencere algoritmalarında elde edilmektedir. Sonrasında ham verilerden koronal ve sagittal reformatlar elde edilmektedir. Tüm olgularımızda oluşturduğumuz kontrol listesindeki anatomik yapılar (lateral nasal duvar, nasal kavite, konkalar, üst-orta-alt meatus yapıları, paranasal sinüsler ve ostiumları, osteomeatal ünite, nasolakrimal kanal gibi) tek tek değerlendirildi. İyatrojenik beyin omurilik kaçağına sebep olacak ethmoid çatı anatomisi, orbitaya doğru kanamaya yol açabilecek anterior ethmoidal arter notchu, iyatrojenik yaralanmaya yol açabilecek Keros tip 3 varyasyonu, inkomplet sfenoidektomiye ya da optik sinir hasarına yol açabilecek Onadi hücresi, avulse edildiğinde arteryel yaralanmaya yol açabilecek karotid atışmanı gösteren intersfenoid septum, sekonder trigeminal nevralkjiye sebep olabilecek sfenoid sinüse projekte maksiller sinir, optik sinir hasarına yol açabilecek anterior klinoid proçes ya da optik sinir kemik kanala atışman gösteren sfenoid septum, sinüzite yol açabilecek faktörlerden paradoksik orta konka ya da konka bulloza, lateralize uncinat proçes, uncinat bulla, sefaloselle karışabilecek posterior septal nazal hava hücresi, frontal reses obliterasyonuna yol açabilecek krista galli aerasyonu gibi varyasyonları farklı olgu örneklerimizle gösterdik. Paranasal sinüs anatomik varyasyonlarının tam olarak anlaşılması hem sinüzit etiyolojisinin değerlendirilmesinde hem de FESS öncesi radyoloğun cerraha ihtiyaç duyduğu bilgileri sağlamasında büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fess, Anatomik Varyasyonlar, Radyolojik Anatomi, Bilgisayarlı Tomografi

Overview of Important Anatomical Variations in Paranasal Sinus Tomography, the Road Map of Functional Endoscopic Sinus Surgery

Abstract: Functional endoscopic sinus surgery (FESS) is a very important procedure in the daily practice of otorhinolaryngology. It is important to know the anatomical structure of the paranasal sinuses, which is very complex and contains many variations, both in the clinic and in the success of the

procedure. It is important for the radiologist to master all these variations and know the terminology. For this reason, we aimed to present the important anatomical variations and terminology in surgery that we encounter in daily practice with our own case examples. The anatomical structures on the checklist (lateral nasal wall, nasal cavity, turbinates, upper-middle-lower meatus structures, paranasal sinuses and their ostia, osteomeatal unit, nasolacrimal duct) were evaluated one by one in CT images. The anatomy of the ethmoid roof, which may cause iatrogenic cerebrospinal cord leakage, the anterior ethmoidal artery notch, which may cause bleeding towards the orbit, Kerosene type 3 variation, which may cause iatrogenic injury, Onodi cell, which may lead to incomplete sphenoidectomy or optic nerve damage, intersphenoid septum showing carotid attachment, which may lead to arterial injury when avulsed, maxillary nerve projecting to the sphenoid sinus, which may cause secondary trigeminal neuralgia, With different case examples, we demonstrated variations such as the anterior clinoid process or sphenoid septum showing attachment to the optic nerve bony canal, which may lead to optic nerve damage, the paradoxical middle turbinate or turbinate bullosa, the lateralised uncinate process, the uncinate bulla, the posterior septal nasal air cell, which may be confused with a cephalocele, and the crista galli aeration, which may lead to obliteration of the frontal recess. A thorough understanding of the anatomical variations of the paranasal sinuses is critical for both determining the etiology of sinusitis and providing the information required by the radiologist to the surgeon prior to FESS.

Keywords: Fess, Anatomical Variations, Radiological Anatomy, Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No: 443

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 346

**Fonksiyonel Kabızlık Tedavisinde Sennozit a + B Kalsiyum
Kombinasyonunun Etkinlik & Güvenilirliği**

Dr. Olgaç Fazlı

Bornova Türkan Özlhan Devlet Hastanesi

Özet: Dayanak: Çocuklarda organik bir neden olmaksızın ortaya çıkan kabızlığa fonksiyonel kabızlık adı verilmektedir. Çocuklarda Hirschsprung hastalığı, kistik fibroz ve omurilik anormalliklerini içeren organik kabızlık nedenleri genellikle erken dönem bulguları ile ortaya çıkar. Öykü, fizik muayene ve Roma IV tanı kriterleri kullanılarak fonksiyonel kabızlık teşhis edebilir. Kabızlığı yönetmenin ilk amacı dışkının uzun süre tutulmasını tedavi etmek ve daha sonra tekrarlamayı önlemek için idame tedavisidir. Çocuklarda kabızlık, birinci basamak hekim ziyaretlerinin %3'ünü ve gastroenterolojik uzmanlıklara yapılan sevklerin %25'ini oluşturmaktadır. Vaka: 7 Yaşındaki erkek çocuk uzun süredir devam eden kabızlık şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Hastanın daha önce pediatrik gastroenteroloji uzmanına gittiği ve 1 yılı aşkın süredir kabızlık şikayetinin altında başka bir sorun olup olmadığının araştırılması için psikiyatri konsültasyonu aldığı ifade edildi. Herhangi bir konjenital anomalisi ya da komorbidite öyküsü bulunmayan olgunun yapılan laboratuvar tetkiklerinde (tam kan sayımı, BUN, serum fosfat, serum kalsiyum, serum magnezyum, glukoz, karaciğer fonksiyon testleri ve tiroit fonksiyon testlerinde) bir anormallik bulunmadı. Gaitada gizli kan sonucu da negatif olarak geldi. Hastada çekilen abdominal grafide belirgin bir patoloji saptanmadı. Hasta ile yapılan görüşmede ilaç tedavisine başlanacağı ifade edildiğinde aileden şiddetli bir direnç ile karşılaşıldı. Uzun görüşmeler sonunda aile ikna edildikten sonra hastaya sennozid A + B kalsiyum (X – M marka ismi ile ülkemizde bulunan ilaç) tedavisi başlandı. Sonuç: Çocuklarda gözlenen kabızlık şikayetlerinin giderilmesi için sennozid A + B kalsiyum bileşiği etkin bulunmuş ve iyi tolere edilmiştir. Tedaviye uyum ve tedavi başarısında yakın bir hasta hekim aile iletişimi son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Konstipasyon, Fonksiyonel Kabızlık, Rome Iv Kriterleri, Sennozit A, Sennozit B Kalsiyum

**Efficiency and Relability of Sennozita a + B Calcium Combination in the Treatment of
Functional Constension**

Abstract: Background: Constipation in children without an organic cause is called functional constipation. Organic causes of constipation in children, including Hirschsprung's disease, cystic fibrosis, and spinal cord abnormalities, usually present with early signs. Can diagnose functional constipation using history, physical examination, and Rome IV diagnostic criteria. The primary goal of managing constipation is maintenance therapy to treat prolonged stool retention and then prevent recurrence. Constipation in children accounts for 3% of primary care physician visits and 25% of referrals to gastroenterological specialties. Case: A 7-year-old boy applied to our outpatient clinic with the complaint of long-standing constipation. It was stated that the patient had previously gone to a pediatric gastroenterology specialist and received a psychiatry consultation for more than 1 year to investigate whether there was any other problem underlying the complaint of constipation. No

abnormality was found in the laboratory tests (complete blood count, BUN, serum phosphate, serum calcium, serum magnesium, glucose, liver function tests and thyroid function tests) of the case who did not have any congenital anomaly or a history of comorbidity. The result of occult blood in stool was also negative. No obvious pathology was detected in the abdominal X-ray of the patient. In the interview with the patient, when it was stated that he would start drug treatment, a severe resistance was encountered from the family. After the family was convinced after long discussions, sennoside A + B calcium (available with the brand name X – M) was initiated on the patient. Conclusion: Sennoside A + B calcium compound was found to be effective and well tolerated for the relief of constipation in children. Close patient-physician-family communication is extremely important in compliance and treatment success.

Keywords: Constipation, Functional Constipation, Rome Iv Criteria, Sennoside A, Sennoside B Calcium

Presentation ID / Sunum No: 603

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2209-5437

| 348

Gastroözofageal Reflü Hastalığı ve Diyet

Uzman Dr. Adil Furkan Kılıç

Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Mide komponentinin özofagusa doğru geri kaçıışı gastroözofageal reflü hastalığı (GÖRH) olarak tanımlanmaktadır. Yaşam kalitesini de olumsuz etkileyerek haftada iki ya da daha fazla gün boyunca retrosternal yanma bulgusunun olması veya yapılan endoskopik incelemede yaygın mukozal erozyonun saptanması GÖRH olarak kabul edilir. GÖRH tüm dünyada milyonlarca insanı etki altına alan sık görülen bir klinik problemidir. Hastalar klasik semptomların yanı sıra atipik semptomlarla da başvurabilmektedir. Asit baskılayıcı tedavi GÖRH' lı bireylerde semptomatik rahatlama sağlar ve birçok durumda komplikasyonları önler 1. Teşhis ve tedavideki ilerlemelerle rağmen yaşam kalitesini oldukça olumsuz yönde etkileyebilen bu hastalıkta diyet çok önemli bir yer almaktadır. Bu yazımızda GÖRH olan bireylerde diyetin önemi ve beslenme yönetimi vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gastroözofageal Reflü, Beslenme, Yaşam Tarzı

Gastroesophageal Reflux Disease and Diet

Abstract: Reflux of the stomach component into the esophagus is defined as gastroesophageal reflux disease (GERD). GERD is defined as the presence of retrosternal burning findings for two or more days a week or the detection of extensive mucosal erosion in the endoscopic examination, which also negatively affects the quality of life. GERD is a common clinical problem that affects millions of people around the world.. Patients may present with atypical symptoms as well as classical symptoms. Acid-suppressing therapy provides symptomatic relief in individuals with GERD and in many cases prevents complications.1 Despite the advances in diagnosis and treatment in this disease, diet plays a very important role, which can negatively affect the quality of life. In this article, the importance of diet and nutritional management in individuals with GERD are emphasized.

Keywords: Gastroesophageal Reflux, Nutrition, Lifestyle

Presentation ID / Sunum No: 563

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1119-2856

| 349

Gebelerin Gebelikte Tarama Testlerine İlişkin Bilgi, Tutum ve Davranışları

Dr. Büşra Sancar¹, Dr. Öğretim Üyesi Ferit Kaya², Dr. Öğretim Üyesi Pınar Kırıcı³

¹Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Adıyaman Üniversitesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı

³Adıyaman Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Büşra Sancar

Özet: Amaç: Bu araştırmanın amacı gebelerin gebelik dönemi tarama testleri ile ilgili bilgi düzeylerinin belirlenmesidir. Materyal- Metod: Bu araştırma kesitsel tipte bir çalışmadır. Çalışma Adıyaman Eğitim Araştırma Hastanesi kadın doğum polikliniğinde yapılmıştır. Anketler 358 kişiye 01.02.2020-01.04.2020 tarihleri arasında yüz yüze görüşme tekniği ile uygulanmıştır. Bulgular: Katılımcıların demografik özelliklerine bakıldığında; %69,7'si il merkezinde ikamet ediyor, %28,1'i ilkokul ve okul öncesi eğitime sahip, %84,1'i ev hanımıydı. Gebelik haftası ortalaması 35,55±3,59'haftaydı. Gebelik kontrollerini düzenli yaptıranların sıklığı %85,0'dı. Gebelerin %39,8'inin gebelik hakkında eğitim aldığı, eğitim alanlardan %50,0'ı hemşirelerden eğitim almıştır. İkili tarama testi yaptıranların sıklığı %59,7 idi. Üçlü tarama testi yaptıranların sıklığı %35,9'du. Gebelerin %78,4'ünün üçlü tarama testini duyduğu öğrenildi. Fetal DNA testi yaptıranların sıklığı %1,9 idi. Gebeler arasında şeker yüklemesi testi yaptıranların oranı %58,4'tü. Ayrıntılı USG yaptıranların sıklığı %90,3'tü. Kan uyumsuzluğu için test yaptıranların oranı %85,6'ydı. TORCH enfeksiyon paneline baktırma, şeker yüklemesi testi, ICT, ayrıntılı USG, ikili tarama ve üçlü tarama yaptıran durumunu etkileyen faktörler arasında eğitim, meslek, eş meslek, kan grubunu bilme ve yaşanan yer bulunmaktaydı (p<0.05). Sonuç: Gebelikte yapılması gereken taramalar eğitim seviyesi yüksek olanlarda, memur olanlarda ve il merkezinde yaşayanlarda daha yüksekti. Dezavantajlı grupların anne ve bebek sağlığı için desteklenmesi ve hemşireler yanında diğer sağlık çalışanlarının da gebe eğitimleri konusunda hassas davranması olumlu bir etki sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik Tarama Testi, Torch, İkili Tarama Testi

Knowledge, Attitudes, and Behaviors of Pregnant Women About Screening Tests During Pregnancy

Abstract: Objective: The aim of this study is to determine the knowledge level of pregnant women about pregnancy screening tests. Material-Method: This study is a cross-sectional study. The study was carried out in the Obstetrics and Gynecology outpatient clinic of Adıyaman Training and Research Hospital. The questionnaires were applied to 358 people between 01.02.2020-01.04.2020 by face-to-face interview technique. Results: The demographic characteristics of the participants were as follows: 69.7% were residing in the city center, 28.1% had primary and preschool education, and 84.1% were housewives. The mean gestational week was 35.55±3.59 weeks. The frequency of those who had regular pregnancy check-ups was 85.0%. 39.8% of the pregnant women received training about pregnancy, and 50.0% of those who received training received training from nurses. The rate of those who heard about the TORCH infection test was 15.7%. The frequency of those who had dual screening test was 59.7%. The frequency of those who had triple screening test was 35.9%. The frequency of those who had fetal

DNA test was 1.9%. The rate of those who had a sugar challenge test among pregnant women was 58.4%. The frequency of those who had detailed USG was 90.3%. The rate of those who had a test for blood incompatibility was 85.6%. The cases of using folic acid before pregnancy, voluntary pregnancy, and regular pregnancy check-ups were higher in those who had TORCH infection panel, sugar loading test, ICT, detailed USG, double screening, and triple screening ($p<0.05$). Conclusion: Screening required during pregnancy was higher in those with higher education levels, those who were civil servants, and those living in the city center. Supporting disadvantaged groups for maternal and infant health and being sensitive about pregnancy education by nurses as well as other health professionals can have a positive effect.

Keywords: Pregnancy Screening Test, Torch, Dual Screening Test

Presentation ID / Sunum No: 715

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3356-8527 (1),0000-0001-9277-9223 8 (3)

| 351

Gebelikte Kilo Alımı İle Hemogloblin Düzeyi Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Sadık Portakal¹, Prof.Dr. Ali Özdemir², Uzman Dr. Selami Aydın³

¹Hisar Intercontinental Hospital, Aile Hekimliği Kliniği

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fatih Sultan Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği

³Hisar Intercontinental Hospital, İç Hastalıkları Kliniği

*Corresponding author: Sadık Portakal

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı; gebelik sürecinde Trimesterlerde alınan kiloların yine Trimesterlerdeki hemogloblin düzeyleriyle bir ilişkisinin olup olmadığını saptamaktır. Materyal ve Metot: Araştırma İstanbul İli Esenler ilçesi Menderes Aile Sağlığı Merkezi, Aile Hekimliği'ne kayıtlı 18 yaş üstü gebeleri kapsamaktadır. İlçede doğurganlık çağında 986 kadın bulunmaktadır. Merkeze başvuran ve araştırma kriterlerine uyan tüm gebeler (80 kişi) çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırmada Esenler Menderes Aile Sağlığı Merkezi'ne başvuran gebelerden araştırma kriterlerine uygun olanların arşivdeki kilo ve hemogloblin bilgileri kullanılmıştır. Her gebenin 1.Trimestir 2. Trimestir ve 3. Trimestir hemogloblin düzeylerinin ortalama değeri (Hb değişim ortalamaları), aynı dönem takiplerinde rutin bakılan kilo ortalama değeri (kilo değişim ortalamaları) ile karşılaştırılmıştır. Bulgular: Gebelerin kilo değişimlerinin ortalaması $12,83 \pm 3,48$, Hemogloblin düzeyi ortalaması ise $-0,45 \pm 0,89$ saptandı. Trimesterlerde kilo artışı gözlenmişken, hemogloblin düzeylerinde de azalma gözlenmiştir. Kilo değişim ortalamalarının ve hemogloblin değişim ortalamalarının analizlerinde (faktörlerin iç analizlerinde) istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır. Sonuç: Çalışma sonucunda; gebelikte alınan kiloların fark ortalamaları ile hemogloblin düzeylerinin fark ortalamalarının korelasyon analizinde anlamlı bir ilişki saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Gebe, Hemogloblin, Kilo, Trimester

The Relationship Between Pregnancy Weight Reception and Hemoglobin Level

Abstract: Objective: The aim of this study is; to determine whether the weight gain in Trimesters during pregnancy is related with hemoglobin levels in Trimesters. Materials and Methods: The research covers pregnant women over the age of 18 registered in the Family Medicine Center of the Menderes Family Health Center, Esenler district of Istanbul. There are 986 women of childbearing age in the district. All pregnant women (80 people) applying to the center and meeting the research criteria were included in the study. In the study, the weight and hemoglobin information in the archive of the pregnant women who applied to Esenler Menderes Family Health Center who were suitable for the research criteria were used. The mean value of hemoglobin levels (Hb changes) in the 1st trimester, 2nd trimester and 3rd trimester of each pregnant was compared with the routine weight average value (weight change average) during the same period follow-up. Results: The mean weight changes of pregnant women were 12.83 ± 3.48 , and the average hemoglobin level was -0.45 ± 0.89 . While weight gain was observed in trimesters, a decrease was observed in hemoglobin levels. A statistically significant difference was found in the analysis of the mean weight change and hemoglobin change (internal analysis of the factors).

Conclusion: In the results of working; No significant correlation was found in the correlation analysis of the mean difference of weight gain during pregnancy and the mean difference of hemoglobin levels.

Keywords: Keywords: Pregnant, Hemoglobin, Weight, Trimester

Presentation ID / Sunum No: 704

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3963-7784

| 353

Gebelikte Nadir Bir Akut Karın Nedeni: Konjenital Banta Bağlı İleus

Uzman Dr. Furkan Savaş¹, Uzman Dr. Buket Altun Özdemir¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Furkan Savaş

Özet: Gebelikte akut karın tanısı koymak zordur. Gebelikte en sık akut karın nedeni Akut apandisitir. Bunun haricinde akut kolesistit, over torsiyonu, uterus rüptürü gibi nedenler de akut karın tablosuna yol açabilir. OLGU SUNUMU 32 yaşında kadın hasta, 22 haftalık gebeliği mevcut. 3 gündür olan gaz-gaita çıkaramama ve karın ağrısı şikayetiyle acil servise başvurdu. Hastanın özgeçmişinde inguinal herni nedeniyle operasyonu mevcuttu. Yapılan fizik muayenesinde karında yaygın hassasiyet ve istemli defansı mevcuttu. Dinlemekle barsak sesleri hipoaktifti. Laboratuvar tetkiklerinde ise Lökosit değeri $16,6 \times 10^9/L$, CRP 0,01 g/L (0 - 0,005) idi. Biyokimya değerlerinde anormallik yoktu. Usgde intestinal anslar arasında en derin yerinde pelviste 20 mm derinliğe ulaşan serbest sıvı izlenmiştir. İntestinal anslar dilate görünümde olup peristaltizm belirgin azalmıştır. İntestinal anslarda duvarda ödematöz kalınlık artışı dikkati çekmiştir (4 mm). İntrauterin, tek, canlı, FKA (+) fetus izlendi şeklinde raporlanmıştır. Hastanın takiplerinde fizik muayene bulgularının aynı olması fakat karın ağrısının şiddetlenmesi üzerine akut karın tanısıyla acil laparotomi kararı alındı. Spinal anestezi altında yapılan laparotomi de karın içinde yaklaşık 1000 cc reaksiyonel sıvı aspire edildi. İnce barsaklar treitzden 60. cm de başlayan, yaklaşık 180. cm e kadar olan kesimde iskemik, ödemli, konjesyone görünümde idi. İlgili segmentin mezenter kökünde bir bant etrafında torsiyone olduğu görüldü. Bant keskin disseksiyon ile açıldı ve barsaklar detorsiyone edildi. Sıcak uygulama sonrası barsakların renginin ve peristaltizminin normal geldiği görüldü. Ameliyat sonlandırılarak servis takibine alındı. Postop 2. günde kademeli olarak rejim başlandı. Postop 5. günde hasta taburcu edildi. TARTIŞMA Gebe hastaların karın ağrısı gebeliğe bağlı ve gebelik dışı bir çok nedene bağlı olabilir. Fizik muayene bulgularının gebelik nedeniyle yanıltıcı olması, görüntüleme tekniklerinin gebelikte kısıtlı kullanılması, akut karın ayırıcı tanısını koymada zorluklara neden olmaktadır. Gebelikte akut karın nedeniyle zamanında cerrahi kararı almak, hem mortaliteyi hem de morbiditeyi azaltır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Akut Karın, İleus, Konjenital Bant

Presentation ID / Sunum No: 738

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7420-1484

| 354

Geç Tespit Edilen Fetal Guatr: Olgu Sunumu

Dr. Koray Gök

Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Perinatoloji Kliniği

Özet: 25 yaşında gebe hasta, gebeliğinin 37. haftasında dış merkezden tarafımıza polihidroamnios ön tanısı ile refere edildi. Hastanın ikinci gebeliği ve ilk çocuğunun sağ ve sağlıklı olduğu öğrenildi. Antenatal dönemde düzenli gebelik takipleri olmayan hastanın özgeçmişinde hipertiroidi nedeniyle Propylthiourasil kullandığı öğrenildi. Yapılan ultrasonografide fetal biyometrik ölçümler (biparietal çap, baş çevresi ve karın çevresi) gebelik haftasına göre büyük saptandı, ayrıca amnion miktarının artmış olduğu (polihidroamnios) tespit edildi. Fetal anatomik taramada fetal boyunda 50x 40 mm boyutlarında guatr ile uyumlu olabilecek kitle tespit edildi, diğer fetal yapılarda herhangi bir gross anomali saptanmadı. Annede diabet taraması yapıldı ve annenin hem açlık hem de tokluk kan şekerlerinin normal seyrettiği görüldü. Takiplerinde herhangi bir problem seyretmeyen gebede 39. haftada makrozomi ön tanısı ile sezaryen kararı verildi. 4230 gr, 9-10 Apgar skorlu tek canlı erkek bebek sezaryen ile doğurtuldu. Postoperatif dönemde annenin takiplerinde herhangi bir problem seyremedi ve anne postoperatif 2. günde taburcu edildi. Bebek, doğum sonrası dönemde Neonatoloji ve Pediatrik Endokrinoloji ekibi tarafından takibe alındı. Bebeğe yapılan Tiroid ultrasonografi incelemesinde tiroid bezinin sağ lobunun boyutları 22x21 mm ve sol lobunun boyutları 19x17 mm ölçülmüş olup arttığı tespit edildi. Bebeğin hem kordon kanındaki değerler hem de daha sonraki kan değerleri hipotirodizm tanısını doğruladı. Neonatal dönemde ilk günden itibaren tiroksin hormon tedavisine başlandı. Çocuğun postnatal ilk 6 ayda ve ilk 1 yılda ağırlık, boy ve psikomotor gelişiminin normal olduğu Pediatrik endokrinoloji ekibinden öğrenildi.

Anahtar Kelimeler: Fetal Guatr, Gebelik, Ultrasonografi, Prenatal Tanı

Late Detected Fetal Goiter: Case Report

Abstract: A 25-year-old pregnant patient was referred to us at the 37th week of her pregnancy from an external center with a preliminary diagnosis of polyhydramnios. It was the second pregnancy of the patient and it was learned that her first child was alive and well. The patient, who did not have regular pregnancy follow-ups during the antenatal period, had a history of using Propylthiouracil because of hyperthyroidism. In the ultrasonography, fetal biometric measurements (biparietal diameter, head circumference and abdominal circumference) were found to be larger than the gestational week, and an increased amount of amniotic fluid (polyhydramnios) was detected. A mass of 50x40 mm in fetal length, which may be compatible with goiter, was detected, and no gross anomaly was detected in other fetal structures. Diabetes screening was performed in the mother and it was observed that both fasting and postprandial blood sugars of the mother were normal. In the pregnant woman who did not have any problems in the follow-up, cesarean section was decided with the pre-diagnosis of macrosomia at 39th week. A 4230 g, single live male baby with 9-10 Apgar score was delivered by cesarean section. No problem was observed in the follow-up of the mother in the postoperative period and the mother was discharged on the 2nd postoperative day. The baby was followed up by the Neonatology and Pediatric Endocrinology team in the postnatal period. Thyroid ultrasonography examination performed on the

baby in the postnatal period revealed that the dimensions of the right lobe of the thyroid gland were 22x21 mm and the dimensions of the left lobe were measured as 19x17 mm. Both the values in the cord blood and later blood values of the baby confirmed the diagnosis of hypothyroidism. Thyroxine hormone therapy was started from the first day in the neonatal period. It was learned from the Pediatric endocrinology team that the child's weight, height and psychomotor development were normal in the postnatal first 6 months and in the first 1 year.

Keywords: Fetal Goiter, Pregnancy, Ultrasonography, Prenatal Diagnosis

Presentation ID / Sunum No: 548**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID:** Fırat AŞIR 0000-0002-6384-9146, Fikri Erdemci 0000-0001-8083-0183

| 356

Gestasyonel Diyabet Tanısı Alan Gebelerin Plasentasının Beclin-1 Antikoru İle İmmünohistokimyasal Olarak Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. Fırat Aşır¹, Ph.d.cand. Fikri Erdemci¹¹Dicle Üniversitesi, Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı***Corresponding author: Fırat Aşır**

Özet: Gestasyonel diyabet (GDM) gebelik ile birlikte başlayan ya da ilk defa gebelik esnasında tanısı konan glukoz tolerans bozukluğudur. Normal seyreden gebelik esnasında görülen fizyolojik değişikliklerin bir sonucu olarak özellikle 2. Trimester ile birlikte maternal ve fetal ihtiyaçları karşılayabilmek için insüline karşı duyarlılıkta artış, hiperinsülinemi ve hafif bir postprandial hiperglisemi ortaya çıkar. GDM, hamilelikten önce glikoz metabolizmasında herhangi bir sorun olmayan kadınların metabolizmasındaki işlev bozukluğuna bağlı olarak gelişmektedir. GDM'den etkilenen organlardan biri de plasentadır. Çalışmamızda gebelikte GDM tanısı alan hastaların doğumdan hemen sonra plasentaları ve göbek kordonları incelendi. Plasenta ve göbek kordonlarından alınan dokular %10 tamponlu formalinde fikse edildikten sonra rutin doku takibine alındı. Beclin-1 immün boyama, 5 µm kalınlığında kesitlere uygulandı. Değerlendirme sonucunda Maternal plasentanin desidual hücrelerinde, villusların trofoblast tabakasında, stromalarında ve vasküler yapılarında Beclin-1 ekspresyonunun yoğun olduğu görüldü. Beclin-1 ekspresyonu, göbek kordonundaki tunika mediadaki düz kas hücrelerinde ve tunika adventisiasını oluşturan Wharton jelindeki bağ dokusu hücrelerinde orta düzeydeydi. Otofaji, sağlıklı yeni hücreler oluşturmak için ökaryotik hücrelerin hasarlı hücreleri ortadan kaldırdığı evrimsel bir adaptif yanıttır. Otofaji mekanizmasında aktif rol oynayan birçok protein vardır. Bu proteinlere kısaca Atg proteinleri denir. Mayalar üzerinde yapılan çalışmalar sonucunda belirlenmiştir. Günümüzde tanımlanmış 30'dan fazla Atg geni vardır. Bu genlerden biri olan Atg6, memelilerde beclin-1 olarak isimlendirilmiştir. Bazı çalışmalarda preeklampsi veya intrauterin gelişme geriliği olan gebeliklerin plasentalarında normal gebelere göre otofaji indüksiyonunun arttığı gözlemlenmiştir. Çalışmamızda GDM'nin hem plasentada hem de göbek kordonunda histopatolojik değişikliklere neden olduğunu, bununla birlikte otofaji belirteci Beclin-1 immün aktivitesi ile maternal plasentanın daha fazla etkilendiğini ortaya koyduk.

Anahtar Kelimeler: Gdm, Plasenta, Beclin-1, Otofaji

Immunohistochemical Evaluation of the Placenta of Pregnant Women Diagnosed With Gestational Diabetes With Beclin-1 Antibody

Abstract: Gestational diabetes (GDM) is a glucose tolerance disorder that begins with pregnancy or is diagnosed for the first time during pregnancy. As a result of the physiological changes seen during a normal pregnancy, especially with the 2nd trimester, an increase in sensitivity to insulin, hyperinsulinemia and a mild postprandial hyperglycemia occur in order to meet maternal and fetal needs. GDM develops due to dysfunction in the metabolism of women who did not have any problems in their glucose metabolism before pregnancy. One of the organs affected by GDM is the placenta. In

our study, the placentas and umbilical cords of the patients who were diagnosed with GDM during pregnancy were examined immediately after birth. Tissues taken from placentas and umbilical cords were fixed in 10% buffered formalin and then taken into routine tissue follow-up. Beclin-1 immunostaining was applied to 5- μ m thick sections. As a result of the evaluation, it was observed that Beclin-1 expression was intense in the decidual cells of the maternal placenta, in the trophoblast layer of the villi, in their stroma and in the vascular structures. Beclin-1 expression was moderate in smooth muscle cells in the tunica media in the umbilical cord and in the connective tissue cells in the Wharton gel forming the tunica adventitia. Autophagy is an evolutionary adaptive response in which eukaryotic cells eliminate damaged cells to create healthy new cells. There are many proteins that play an active role in the mechanism of autophagy. These proteins are called Atg proteins for short. They were determined as a result of studies on yeast. There are over 30 Atg genes that have been identified today. One of these genes, Atg6, is named beclin-1 in mammals. In some studies, it has been observed that autophagy induction is increased in the placentas of pregnancies with preeclampsia or intrauterine growth restriction compared to normal pregnant women. In our study, we revealed that GDM causes histopathological changes in both the placenta and the umbilical cord, however, the maternal placenta is more affected, with the autophagy marker Beclin-1 immune activity.

Keywords: Gdm, Placenta, Beclin-1, Autophagy

Presentation ID / Sunum No: 605

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2542-4999

| 358

Göğüs Ön Duvarında Ağrı Yapan Şişlikler: Tietze Sendromu Mu Kostokondrit Mi ?

Uzman Dr. Ayşe Gülşen Doğan
Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: GİRİŞ Tietze sendromu (TS), göğüs ağrısı ve kostokondral bileşkede şişlik ile karakterize nadir görülen, iyi huylu inflamatuvar bir hastalıktır. TS'nin kesin etiyolojisi belirsizdir. Bazı çalışmalar, göğüs ön duvarındaki çoklu mikrotravmaların TS gelişimini tetikleyebileceğini öne sürmüştür. Sternoklaviküler ve kostasternal eklemlerde tanımlanmış olmasına rağmen, çoğunlukla 2. veya 3. kostal kıkırdak ile ilişkilidir ve hastaların yaklaşık %70'inde bir tarafta bulunur. Bu olgu sunumunda göğüs ön duvarında ağrı ve şişlik şikayeti ile polikliniğimize başvuran sternoklaviküler eklem tutulumu olan bir hastayı sunarak TS'ye dikkat çekmeyi amaçladık. OLGU 24 yaşında kadın hasta yaklaşık dört aydır göğüs ön duvarının sol üst kısmında ağrı, şişlik ve kızarıklık şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Hastanın dört ay önce zor sezaryen öyküsünün olduğu öğrenildi. Hasta doğumdan bir hafta sonra ağrı ve şişlik şikayetinin başladığını ve şişliğin giderek arttığını söyledi. Fizik muayenede sol sternoklaviküler eklemden hassasiyet ve şişlik saptandı. Laboratuvar testleri normaldi. Hastanın yapılan yüzeysel USG ve sternum MRG'de; sol sternoklaviküler eklem seviyesinde cilt altı yumuşak dokuda 8x5 mm boyutlarında birbirine komşu hipoekoik nodüler lezyonlar izlendi. Hastanın ağrılı ve şiş eklem bölgesine ultrason eşliğinde 1 ml prilokain + 20 mg metilprednizolon asetat karışımı lokal olarak uygulandı. Enjeksiyon sonrası ikinci ayda ağrı şikayetinin ve şişliğin kaybolduğu görüldü. SONUÇ TS, genellikle tek taraflı olarak 2. veya 3. kostal kıkırdaklarla ilişkili, lokalize hassasiyet ve süpüratif olmayan şişlik ile karakterize atipik bir ön göğüs ağrısı nedenidir. Bu durum iyi huyludur ve kendi kendini sınırlar, çoğu hasta konservatif semptomatik tedavi modalitelerini kullanırken haftalar ile aylar içinde ağrı ve şişlikten tamamen kurtulur. TS sıklıkla kostokondrit ile sıklıkla karışır. Kostokondrit, tipik olarak 2 ila 5 arasında değişen çok sayıda kaburga ile ilişkilidir ve etkilenen eklemler üzerinde lokalize şişlik ile ilişkili değildir. Ultrason, kostokondritte önemli bulgular göstermezken, TS teşhisine yardımcı olan bir dayanak noktasıdır.

Anahtar Kelimeler: Tietze Sendromu, Kostakondrit, Sternoklaviküler Eklem

Presentation ID / Sunum No: 663

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9183-3929

| 359

Guillain Barre Sendromlu Bir Hastada Kısmi Kalça Protezi İçin Spinal Anestezi

Dr. Öğretim Üyesi Osman Özgür Kılınç

Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Konu ve Amaç: Guillain Barre sendromu (GBS) ilerleyici simetrik kas zayıflığı, felç, hiporefleksi veya arefleksi ile karakterize otoimmün demiyelinizan bir polinöropatidir. En sık tetikleyici etkenin enfeksiyonlar olduğu bilinmekle birlikte aşı, travma, anestezi ve ameliyat sonrası tanı alan vakalar bildirilmiştir. GBS'li hastalarda hem bölgesel hem de genel anestezi uygulanabilmekle birlikte anesteziistlerin birçoğu önceden nörolojik hastalığı olan hastalarda rejyonel anestezinin hastalığı kötüleştirebileceği endişesi taşır. Bu çalışmanın amacı, GBS'li bir hastaya uygulanan spinal anestezi deneyimini sunmak ve güncel literatür eşliğinde tartışmaktır. Vaka Sunumu: Sağ intertrokanterik femur kırığı nedeni ile parsiyel kalça protezi ameliyatı planlanan 75 yaşındaki bayan hastanın tıbbi geçmişinde guillain barre sendromu ve hipertansiyon vardı. Preoperatif nörolojik muayenede; bilateral üst ekstremitelerde kas gücü 4/5, alt ekstremitelerde kas gücü 3/5 olarak değerlendirildi. Derin tendon refleksleri üst ekstremitelerde normoaktif iken sol alt ekstremitelerde hipoaktifti. Üst ekstremitelerde duyu desifiti yoktu. Alt ekstremitelerde distalde hipoestezi mevcuttu. Ameliyat günü yapılan standart monitörizasyonda; tansiyon arteriyel (TA) 170/90 mmHg, nabız 85/dakika ve oksijen saturasyonu %88'di. Steril şartlar altında, L3-4 aralığından 25G spinal iğne ile girildi. Subaraknoid 2.5 ml %0.5 hiperbarik bupivakain uygulanarak spinal anestezi gerçekleştirildi. Duyusal bloğun T10 seviyesine ulaşması 3.5 dk sürdü ve maksimum T7 seviyesine (4 dk) ilerledi. Motor blok yaklaşık 5. dk Bromage 3'tü. Ameliyat 2 saat sürdü ve başlangıçtaki kısa süreli hipotansiyon ve taşikardi dışında hemodinamik instabilite yaşanmadı. Taburculuk öncesi ve postoperatif 1. ayda yapılan kontrol muayenesinde GBS'nin nörolojik bulgularında herhangi bir alevlenme gözlenmedi. Sonuç: Nöroaksiyel anestezi uygulanan GBS'li hastalara ait mevcut literatür incelendiğinde, nörolojik semptomları kötüleşen veya kötüleşmeyen vaka raporları mevcuttur. Ameliyat sonrası GBS'yi tetikleyen veya alevlendiren faktörün hasta, ameliyat veya anestezi kaynaklı olup olmadığı net değildir. Anestezi tercihi, anesteziistin potansiyel risk ve faydaları göz önüne alarak vereceği karara bağlıdır. Bu olguda, parsiyel kalça protezi ameliyatı spinal anestezi altında nörolojik alevlenme olmaksızın başarıyla gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Guillain Barre Sendromu, Spinal Anestezi, Kalça Protezi

Spinal Anesthesia for Partial Hip Replacement in a Patient With Guillain Barre Syndrome

Abstract: Background and Aim: Guillain Barre syndrome (GBS) is an autoimmune demyelinating polyneuropathy characterized by progressive symmetrical muscle weakness, paralysis, hyporeflexia or areflexia. Although it is known that the most common triggering factor is infections, cases diagnosed after vaccination, trauma, anesthesia and surgery have been reported. Although both regional and general anesthesia can be applied in patients with GBS, many anesthesiologists are concerned that regional anesthesia may worsen the disease in patients with pre-existing neurological disease. The aim of this study is to present the spinal anesthesia experience applied to a patient with GBS and to discuss it in the

light of current literature. Case Report: A 75-year-old female patient who was scheduled for partial hip replacement surgery due to a right intertrochanteric femur fracture had guillain barre syndrome and hypertension in her medical history. In the preoperative neurological examination; bilateral upper extremity muscle strength was 4/5 and lower extremity muscle strength was 3/5. Deep tendon reflexes were normoactive in the upper extremities, while hypoactive in the left lower extremity. There was no sensory deficit in the upper extremities. There was hypoesthesia in the distal lower extremity. In standard monitoring performed on the day of surgery; arterial blood pressure (TA) was 170/90 mmHg, heart rate was 85/min, and oxygen saturation was 88%. Under sterile conditions, a 25 G spinal needle was inserted through the L3-4 space. Spinal anesthesia was performed by administering 2.5 ml of 0.5% hyperbaric bupivacaine to the subarachnoid. It took 3.5 minutes for the sensory block to reach the T10 level and progressed to the maximum T7 level (4 min). Motor block was Bromage 3 at approximately 5 minutes. The operation lasted for 2 hours and there was no hemodynamic instability except for the initial short-term hypotension and tachycardia. No exacerbation was observed in the neurological findings of GBS in the control examination performed before discharge and at the postoperative 1st month. Conclusion: When the existing literature of GBS patients undergoing neuraxial anesthesia is reviewed, there are case reports of worsening or not worsening neurological symptoms. It is not clear whether the factor that triggers or exacerbates postoperative GBS is due to the patient, surgery or anesthesia. The choice of anesthesia depends on the anesthetist's decision considering the potential risks and benefits. In this case, partial hip replacement surgery was successfully performed under spinal anesthesia without neurologic exacerbation.

Keywords: Guillain Barre Syndrome, Spinal Anesthesia, Hip Replacement

Presentation ID / Sunum No: 398

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1301-4092

| 361

Gürültüde Otomatik Kapalı Uçlu Kelime Anlama Testinin Geliştirilmesi: Kayıtlı Seslerde Cinsiyetin Etkisi

**Arş.Gör. Merve Çınar-Satekin¹, Arş.Gör. Sevgi Kutlu², Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Yüksel³,
Dr. Öğretim Üyesi Mine Baydan-Aran², Doç.Dr. Suna Tokgöz-Yılmaz¹**

¹Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İbni Sina Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Odyoloji,
Konuşma ve Denge Bozuklukları Tanı ve Rehabilitasyon Ünitesi

²Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü

³Ankara Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü

*Corresponding author: Merve Çınar-Satekin

Özet: Amaç: Konuşmayı anlama becerisinin değerlendirilmesinde kullanılan tek heceli kelime testleri, tanısal odyolojide önemli bir yere sahiptir. Son yıllarda özellikle COVID-19 pandemi sürecinin de zorunlu kıldığı uzaktan değerlendirme yöntemleri (uzaktan konuşma algısı testi, uzaktan otomatik gürültüde konuşma testi gibi) oldukça popülerdir. Literatürde ev tabanlı konuşma testlerinin güvenilir olduğu ve klinik değerlendirmeyi tamamlamak için kullanılabileceği belirtilmiştir. Bu doğrultuda farklı arka plan gürültü seviyelerinde tek heceli kelime anlama becerisini değerlendiren Gürültüde Otomatik Kapalı Uçlu Kelime Anlama Testi (GOKUK-T)'nin geliştirilme süresinde, konuşmacı cinsiyetinin test performansı üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırmamız kapsamında Türkçe dili için özel olarak geliştirilmiş tek heceli kelime listeleri (her bir liste 25 kelime olmak üzere toplam 100 kelime), profesyonel ses eğitilmiş farklı cinsiyetteki birer konuşmacının seslendirmesi ile ses kayıt stüdyosunda kaydedilmiştir. Kayıt sonrasında her bir kelime şiddet açısından normalize edilmiştir. Test esnasında normal işitmeleri odyolojik olarak doğrulanmış 16 kadın (yaş ort.: 29.8), 5 erkek (yaş ort.: 32.0) olmak üzere toplam 21 dinleyiciden hedef kelimeyi taşıyıcı bir ifade (“Şimdi duyacağınız kelime”) eşliğinde dinlemeleri ve ekranda gördükleri 4 seçenek içerisinde seçimleri istenmiştir. Tüm tek heceli kelimeler rastgele biçimde sunulmuş ve test, rahat bir dinleme seviyesinde akustik olarak düzenlenmiş bir test odasında kulaklıklar ile yapılmıştır. GOKUK-T için özel olarak geliştirilmiş olan test ara yüzü; tüm yanıtları toplamış ve doğru yanıtlar yüzde cinsinden hesaplamıştır (100 kelime için). Kadın ve erkek sesi için ayrı toplanan doğru yanıt verme yüzdeleri t-testi ile analiz edilerek karşılaştırılmıştır. Bulgular: Kadın ve erkek sesi ile yapılan değerlendirmede katılımcılar sırasıyla ortalama %99,05 (±1.17) ve %96,86 (±1.64) doğru yanıt vermiştir. Elde edilen bu farklar istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.001). Sonuç: Elde edilen bulgular ışığında kadın sesinde bulunan yüksek frekans bileşenlerin, özellikle de tek heceli kelimelerde konuşma anlaşılabilirliğini artırma yönünde olumlu katkısının olduğu düşünülmüştür. Bu açıdan bakıldığında bu çalışmanın bulguları, GOKUK-T'nin kadın sesiyle uygulanmasının daha doğru ve güvenilir sonuçlar sağlayacağını işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gürültüde Konuşma Algısı, Otomatik Kapalı Uçlu Kelime Testi, Normal İşitme, Tek Heceli Kelime Listesi

The Development of Automated Closed Set Words in Noise Test: the Effect of Gender in Recorded Voices

Abstract: Aim: The monosyllabic word tests used in the assessment of speech perception abilities have an important role in diagnostic audiology. Remote assessment methods became popular in recent years as a result of the COVID-19 pandemic. Home-based speech tests are considered a reliable method and are used to complement routine clinical assessments. Thus, this study aims to evaluate the effect of the speaker's gender on the test performance during the development process of the Automated Closed Set Words in Noise Test (ACSWIN-T), which evaluates the monosyllabic word comprehension skills at various background noise levels. Method: Monosyllabic word lists (a total of 100 words, 25 words for each list) previously developed for the Turkish language were recorded in a sound recording studio with a professional voice-trained speaker of different genders. Each word was normalized for intensity. A total of 21 listeners which consisted of 16 females (avg. age: 29.8) and 5 males (avg. age.: 32.0) with normal hearing were asked to listen to the target word accompanied by a carrier phrase ("The word you will hear now") and select the target word presented on a computer screen with three other phonetically similar words. All monosyllabic words were randomly presented, and the test was conducted with headphones in an acoustically treated test room at a comfortable listening level. The test interface was specially developed for ACSWIN-T and automatically collected and calculated the correct responses in percentages (for 100 words). The correct response percentages were collected separately for male and female voices, and the data were analyzed and compared with the t-test. Results: The listeners correctly identify the words at an average of 99.05% (± 1.17) and 96.86% (± 1.64) correct responses, with a female and male voice, respectively. Differences between test conditions were statistically significant ($p=0.001$). Conclusion: The study's results suggested that the high-frequency components in the female voice may contribute positively to speech intelligibility, especially in monosyllabic words. The findings of this study indicate that using a female voice during the development process of ACSWIN-T will provide more accurate and reliable results.

Keywords: Speech Perception in Noise, Automated Closed Set Words Test, Normal Hearing, Monosyllabic Word Recognition List

Presentation ID / Sunum No: 553

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3128-1602

| 363

Hastane Çalışanlarında El Hijyeninin Ölçümlemesi

Öğr. Gör. Dr Ahmet Gürhan Poçan
Başkent Üniversitesi

Özet: Amaç: Araştırma sağlık çalışanlarında el hijyeni inancı ile el hijyeni uygulamalarının belirlenmesi amacıyla yapıldı. Materyal ve Yöntemler: Tanımlayıcı tipte bir çalışma olan bu araştırma 2022 Mayıs ayı boyunca Başkent Üniversitesi Adana Dr. Turgut Noyan Uygulama ve Araştırma Merkezinde Kurum Kalite Yönetim Sistemi tarafından elde olunan verilerin analizi ile gerçekleştirilmiştir. Kurum oryantasyon sürecini tamamlamış olan tüm kurum sağlık personeli periyodik olarak El Hijyeni programının etkinliğini değerlendirmek üzere el hijyeni uyumu açısından değerlendirilmektedir. Bu değerlendirme kapsamında 325 sağlık çalışanın oluşturduğu veriler incelendi. Sosyodemografik bilgileri ve mesleki bilgileri içeren anket kayıtları, el hijyeni inanç ölçeği ve el hijyeni uygulama envanteri analiz edildi. Bulgular: Çalışmaya katılan sağlık çalışanlarının yaş ortalaması $30,91 \pm 6,04$, %82'si kadın, %18'i erkek, %52'si hemşire, %39'u teknisyen/tekniker ve sağlık memuru, %9'u doktor olduğu saptandı. 10'u kadın 28 doktorun yaş ortalamaları $45,46 \pm 7,32$, mesleki deneyim süresi ortalama $20,17 \pm 7,21$ yıl; teknisyen/tekniker ve sağlık memurlarından oluşan 26'sı erkek 127 kişilik grubun yaş ortalaması $31,22 \pm 8,45$, mesleki deneyim süresi ortalama $9,25 \pm 7,21$ yıl; 16'sı erkek 170 hemşirenin yaş ortalaması $28,14 \pm 8,24$, mesleki deneyim sürelerinin ortalama $7,82 \pm 5,21$ yıl olduğu görüldü. Sağlık çalışanlarının el hijyeni inanç ölçeği skor ortalaması 81,48 ve el hijyeni uygulama envanteri skor ortalaması 97,73 olarak gerçekleşti. Meslek gruplarına göre sırası ile inanç ölçeği ve uygulama envanteri skorlarına bakıldığında hemşirelerde 81,87 ile 98,16 ve teknisyen/tekniker ve sağlık memurlarından oluşan diğer sağlık çalışanı grubunda 81,62 ile 97,62 olarak gerçekleştiği görüldü. Sonuç: Sağlık çalışanlarının el hijyeni uygulama bildirimleri ile mukayese edildiğinde el hijyeni inançlarının daha düşük olduğu, el hijyeni inancının el hijyeni uygulamasını etkilediği, gerek uygulama gerekse inanç skorlarının doktorlarda daha düşük olduğu, kadın sağlık çalışanlarında ve mesleki kıdem süresi daha uzun olanlarda yüksek olanlarda el hijyenine inancın daha yüksek olduğu ve el hijyeni uygulamasının da arttığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Çalışanları, El Hijyeni, İnanç, Uygulama

Measuring Hand Hygiene in Hospital Staff

Abstract: Aim: The research was carried out to determine the hand hygiene practices with the belief in hand hygiene of healthcare workers. Materials and Methods: This descriptive study was conducted on the basis of Quality Management System data of The Başkent University Adana Dr. Turgut Noyan Research and Medical Center. All health personnel who have completed the institution orientation process are periodically evaluated in terms of hand hygiene compliance in order to evaluate the effectiveness of the Hand Hygiene program. The data of 325 health workers obtained within the scope of this evaluation were examined. Survey records containing sociodemographic and occupational information, hand hygiene belief scale and hand hygiene practice inventory were analyzed. Results: The mean age of the health workers was 30.91 ± 6.04 , 82% female, 18% male and the distribution by occupational groups was 52% nurse, 39% technician and health officer, 9% doctor. The mean age of 28

doctors, was 45.46 ± 7.32 years, and the average professional experience was 20.17 ± 7.21 years; The mean age of the group of 127 participant consisting of technicians and health officers, was 31.22 ± 8.45 years, and the average period of professional experience was 9.25 ± 7.21 years; The mean age of 170 nurses was 28.14 ± 8.24 years and their professional experience was 7.82 ± 5.21 years. The overall hand hygiene belief scale score was 81.48 and the hand hygiene practice inventory score was 97.73. Considering the belief scale and practice inventory scores, respectively, according to occupational groups were respectively was 81.87 and 98.16 in nurses and 81.62 and 97.62 in the other health workers group. Conclusion: Compared with the hand hygiene practice reports of healthcare professionals, hand hygiene beliefs are lower, hand hygiene beliefs affect hand hygiene practice, both practice and belief scores are lower in doctors, and higher in female healthcare workers and those with longer professional seniority.

Keywords: Healthcare Workers, Hand Hygiene, Belief, Practice

Presentation ID / Sunum No: 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3567-4262

| 365

HCV-RNA, HCV-Genotip 1b ve Anti-HCV Pozitifliğinin Laboratuvar Parametrelerine Etkisi

Uzman Dr. Sanem Karadağ Gencer¹, Doç Dr. Yasemin Üstündağ¹, Doç Dr. Kağan Huysal¹

¹Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Sanem Karadağ Gencer

Özet: Giriş: Çalışmamızda HCV-RNA, HCV-genotip 1b ve Anti-HCV pozitifliğinin laboratuvar parametrelerine etkisini karşılaştırmayı amaçladık. Materyal ve Method: Çalışmamıza Ocak 2018- Eylül 2020 tarihleri arasında hastanemize başvurup HCV-RNA, Anti-HCV testleri yapılan 500 hasta ve HCV genotiplendirme testi yapılan 100 hasta dahil edildi. Hastaların eş zamanlı alınan kanlarından hemoglobin (HGB), lökosit sayısı (WBC), trombosit sayısı (PLT), ortalama trombosit hacmi (MPV), trombosit dağılım genişliği (PDW), kandaki trombosit oranı (PCT), ortalama hücresel hacim (MCV), kırmızı hücre dağılım genişliği (RDW), alfa fetoprotein, Aspartat Aminotransferaz testi (AST), Alanin Aminotransferaz testi (ALT), Alkalen fosfataz testi (ALP), Gama glutamil transferaz testi (GGT), albumin, protrombin zamanı (PT), parsiyel tromboplastin zamanı (PTT), International normalized ratio (INR) değerleri eş zamanlı, retrospektif olarak incelendi. Sonuçlar: HCV-RNA pozitif hastalarda HCV-RNA negatif hastalara göre, yaş, alfa fetoprotein, AST, ALT, GGT, ALP, PTT ve MPV değerleri anlamlı yüksek saptandı ($P<0.01$). HCV-RNA pozitif hastalarda HCV-RNA negatif hastalara göre, Anti-HCV titresi, PLT ve albumin değerleri düşük bulundu. Anti-HCV pozitif hastalarda Anti-HCV negatif hastalara göre, HCV-RNA, AST, ALP ve GGT değerleri yüksek saptandı. Anti-HCV pozitif hastalarda, Anti-HCV negatif hastalara göre albumin değerleri düşük belirlendi. HCV-genotip 1b saptanan hastaların yaş ortalaması, HCV-genotip 1b dışındaki genotip saptanan hastalara göre yüksek belirlendi. Tartışma: HCV-RNA pozitifliği, HCV enfeksiyonunu değerlendirmek için kullanılan diğer spesifik olmayan parametreleri etkileyen en önemli spesifik biyobelirteçlerdir. HCV enfeksiyonu olan hastalarda genotip 1b'nin saptanması, genotip 1b olmayanlara göre daha yaşlı hastaların tedavisinde yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: HCV-RNA, Anti-HCV, HCV-Genotip 1b

Effect of HCV-RNA, HCV-Genotype 1b, and Anti-HCV Positivity On Laboratory Parameters

Abstract: Introduction: We aim to compare the effect of HCV-RNA, HCV-genotype 1b, and Anti-HCV positivity on laboratory parameters in our study. Methods: HCV-RNA, Anti-HCV tests were analyzed from 500 patients and the HCV genotyping test was applied to 100 patients, between January 2018 and September 2020. Hemoglobin (HGB), White Blood Cell (WBC), Platelet (PLT), Mean Platelet Volume (MPV), Platelet Distribution Width (PDW), the volume of platelet of total blood volume- Plateletcrit (PCT), Mean Corpuscular Volume (MCV), Red Cell Distribution Width (RDW), Alpha-fetoprotein, Aspartate Aminotransferase Test (AST), Alanine Aminotransferase (ALT), Gamma Glutamyl Transferase (GGT), albumin, Prothrombin time (PT), Partial thromboplastin time (PTT), International Normalized Ratio (INR) values were analyzed simultaneously. Results: Age, alpha-fetoprotein levels,

AST, ALT, GGT, ALP, PTT, and MPV values were detected significantly higher in HCV-RNA positive patients than HCV-RNA negative patients. Anti-HCV titer, PLT, and albumin values were found to be lower in HCV-RNA positive patients compared to HCV-RNA negative patients. HCV-RNA, AST, ALP, and GGT values were higher in Anti-HCV positive patients compared to Anti-HCV negative patients. Albumin values were lower in Anti-HCV positive patients than Anti-HCV negative patients. The average age of patients with HCV-genotype 1b was determined higher according to patients with non-HCV-genotype 1b. Conclusion: HCV-RNA is the most important specific biomarker that affects other non-specific parameters used to evaluate HCV infection. The detection of genotype 1b in patients with HCV infection may be guiding in treatment of the older aged patients than non-genotype 1b.

Keywords: HCV-RNA, Anti-HCV, HCV-Genotype 1b

Presentation ID / Sunum No: 632

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4363-7197

| 367

Helikobakter Piloni Sıklık Oranının Endoskopik Bulgulara Göre Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. İbrahim Volkan Şenkal
İstanbul tıp Fakültesi

Özet: GİRİŞ : Helikobakter pilori (H.P.), tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de oldukça yüksek prevalansa sahip olan ve birçok farklı hastalığa neden olabilen, daha çok genç yaşlarda ortaya çıkmakla birlikte her yaş grubunu ilgilendiren bir enfeksiyon hastalığıdır. Pediatrik yaş grubunda akut gastritlere neden olurken erişkin çağda özellikle kronik gastrit zemininde prezente olmaktadır. H.P. enfeksiyonu asemptomatik olarak seyredilebilmekle birlikte kronik gastrit, peptik ülser, mide kanseri ve lenfomaya neden olabilmektedir. Peptik ülserin ve özellikle malignitelerin predispozan faktörü olarak H.P. tespit edilmesi çok önemlidir. Biz de kendi çalışmamızda H.P. sıklık oranını endoskopik bulgulara göre ortaya koymaya çalıştık. **MATERYAL VE METOD :** Çalışmaya ardışık olarak gastroskopi işlemi yapılan 221 hasta dahil edildi. Hastaların gastroskopi bulguları ve H.P. sıklığı değerlendirildi. Gastroskopi yapılan hastaların; gastroskopi işleminde saptanan gastrit, peptik ülserlerinin mide ülserleri ve bulbus ülserleri olarak dağılımı, intestinal metaplazi durumları, mide kanseri, portal hipertansif gastropati oranlarının; yaş, cinsiyet ve H.P. sıklığı ile ilişkisi değerlendirildi. **BULGULAR :** Çalışmaya toplam ardışık olarak gastroskopi işlemi yapılan 221 hasta, 121 kadın 99 erkek olmak üzere dahil edildi. Çalışmada cinsiyet dağılımı, erkek ve kadın olarak birbirine çok yakındı. Yaş ortalaması 54 yıl olarak hesaplandı. Hastaların 162 tanesinde (%73) H.P. negatif, 59 tanesinde (%27) H.P. pozitif olarak saptandı. H.P. pozitif olarak saptanan hastaların 4 tanesinde (%24) mide ülseri, 2 tanesinde (%29) bulbus ülseri, 6 tanesinde (%25) peptik ülser, 11 tanesinde (%20) intestinal metaplazi ve 2 tanesinde (%29) mide kanseri saptandı. Portal hipertansif gastropati saptanan tüm hastaların (19) H.P. negatif olduğu görüldü. **SONUÇ :** Hasta grubumuzda her dört kişiden birinde H.P. pozitif olarak saptandı. H.P. pozitiflik oranı en çok bulbus ülserleri ve mide kanserleri ile ilişkili olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Helikobakter Piloni, Bulbus Ülseri, Mide Kanseri

Presentation ID / Sunum No: 798**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-3372-2475**

| 368

Hemodiyaliz Hastasında Ercp Sonrası Gelişen Artrit ve Kemikte Yağ Nekrozu Vakası

Dr. Öğretim Üyesi Nadir Alpay
Memorial Hizmet Hastanesi

Özet: 72 Yaş kadın hasta, 20 yıldır polisistik böbrek ve hipertansiyon nedeniyle takip edilen hasta 2017 de son dönem böbrek yetmezliği ile hemodiyalize başlanmış. Hastada aynı zamanda karaciğerdede yaygın kistleri varmış. Bu kistlerin safra yollarına basısı nedeniyle birkaç defa kolesistit nedeniyle tedavi edilmiş. Yine üşüme, titreme ile yükselen ateş, crp kut faz yüksekliği, karın sağ üst kadranda ağrısı ile hastaneye yatırılmış. Kan kültürleri alınarak antibiyotik tedavisi başlanmış. Üst batin USG de ekstrahepatik safra yollarında genişleme saptanmış. Laboratuvar da alkalen fosfataz ve GGT, bilirubin yüksekliği saptanmış. Hastaya MRCP çekilmiş. Koledok alt uçta 5 MM hipointens nodüler defekt, taş veya ampulla düzeyinde nodüler lezyon görüldü. Hastaya tanısal ve tedavi amaçlı ERCP önerildi. ERCP de ampulla vateride nodüler oluşum görüldü, sfinkterotomi yapıp açıldı ve stent koyuldu. Hastada ERCP sonrası karın ağrısı bulantı kusma gelişti, Amilaz 10200 U/L (28-100), lipaz 730 U/L (13-60) seviyesine yükseldi. ERCP sonrası pankreatit tanısı ile tedaviye başlandı. Tedavinin 3. gününde hastanın amilaz, lipaz, crp değerleri düşüp karın ağrısı şikayetleri azalırken bilateral ayak ekleminde ağrı, şişlik, artrit, pretibial bölgede siyah pigmente lezyonlar çıktı ve hasta yürüyememe durumu gelişti. Direkt grafilerde patoloji saptanmadı. Ortopedi ve romatoloji ile konsülte edildi. Bilateral ayak bileği MR 1 çekildi. MR da tibia fibula ve ayak bileği kemiklerinde ilginç bir şekilde yuvarlak delinmiş gibi çok sayıda lezyonlar görüldü. Bu lezyonların literatür araştırması sonucu ERCP sonrası aşırı enzim yüksekliği ile kemiklerde yağ nekrozu olabileceği düşünüldü. Bizim vakanın kliniği ve görüntüsü literatürdeki vakalarla çok benzerdi. Bunun üzerine hastaya artrit için 3 gün 40 mg metil prednizolon yapıldı daha sonra 10 mg prednizolon ile devam edildi. Artrit ve 2-3 hafta sürdü, hasta yavaş yavaş yürümeye başladı. Kemikteki yağ nekrozu lezyonları 6 ay sonraki MR da belirgin azaldı. 1 yıl sonraki MR da ise tamamen kayboldu. Hasta halen diyalize devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ercp, Pankreatit, Kemikte Yağ Nekrozu

Presentation ID / Sunum No: 410**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-0846-5908**

| 369

Hepatosteatozu Olan Hastalarda Aterojenik İndekslerin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Serap Çetiner¹, Uzman Dr. Özgür Okuturlar²¹Özel Muayenehane²Özel Rami Hastanesi***Corresponding author: Serap Çetiner**

Özet: ÖZET: Non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı (NAYKH), günümüzde en sık görülen metabolik bozukluklardan biridir. Biz bu çalışmada NAYKH olan hastalarda lipit spektrumunu fibrozis skorlamaları ile değerlendirerek yüksek kardiyovasküler hastalık (CVD) riski taşıyan bireyleri belirlemek istedik. Çalışmamızda kliniğimize başvuran komorbiditesi olmayan ancak ultrasonografik olarak hepatosteatozu olan ve olmayan hastalarda non -HDL, Total kolesterol/ HDL kolesterol ve LDL kolesterol / HDL kolesterol oranları değerlendirildi. Ayrıca lipit profil indekslerinin; AST/ALT, AST-Platelet oran indeksi(APRI), Fibrozis-4 indeksi(FIB4) gibi karaciğer fibrozis skorlamaları ile olan ilişkileri araştırıldı. METOD: Çalışmaya 85 hasta alındı. Diabetes mellitus, kardiyak hastalık, nörolojik, romatolojik hastalık öyküsü olanlar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların Total kolesterol, trigliserid, HDL, LDL, glukoz, insülin ve hemogram parametreleri kaydedildi. Karaciğer fibrozis skorlamaları olan APRI, FIB4 ve AST/ALT oranları hesaplanarak istatistiksel değerlendirme yapıldı. Tüm hastalardan hepatosteatozu olanlar Grup 1 ve olmayan hastalar Grup 2 olarak gruplandırıldı. BULGULAR: Çalışmaya alınan 85 hastada kadın/ erkek oranı 50 (%58,8) / 35 (%41,2) idi. Hepatosteatozu olan Grup 1 ile, hepatosteatozu olmayan grup 2 hastalar arasındaki yaş ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmadı. Grup 1 hastalarda BMI, glukoz, insülin, HOMA-IR, HbA1C, kreatinin, TG, APRI, TG/glukoz, TK/HDL, LDL/HDL oranları anlamlı düzeyde daha yüksek saptandı. HDL, AST/ALT karaciğer fibrosiz skoru grup 1 hasta grubunda anlamlı düzeyde düşük saptandı. Tüm hastalarda FIB4 skoru ile lipit profil indeksleri arasında anlamlı korelasyon saptanmazken, APRI ile TG/glukoz, LDL/HDL arasında anlamlı pozitif korelasyon saptandı. Grade 1, 2 ve 3 hepatosteatozu olan hastalar karşılaştırıldığında HOMA-IR, A1c, kreatinin, FIB4, APRI ve AST/ALT oranları arasında anlamlı farklılık saptandı. Ancak her üç grup arasında lipit profil indeksleri arasında anlamlı farklılık saptanmadı. SONUÇ: Bu çalışma bize lipit profilleri değerlendirilirken özellikle total kolesterol ve LDL'nin HDL'ye oranlanarak değerlendirilmesi gerekebileceğini gösterdi. Daha büyük hasta sayıları ile hepatosteatoz için bu oranlar, cut-off değeri bulunarak fibrozis skorlamalarında kullanılabileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Hepatosteatoz, Serum Lipid Spektrumu, Apri ve Fıb-4 Skorlaması

Presentation ID / Sunum No: 489**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-3652-8195**

| 370

Her2 Pozitif Metastatik Mide Kanseri Hastalarında Sisplatin ve Oksaliplatin Bazlı Rejimlerin Karşılaştırılması

Uzman Nijat Khanmammadov

İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları A.B.D, Tıbbi Onkoloji B.D

Özet: Amaç: Mide kanseri dünyada en sık görülen ve mortalitesi yüksek kanser türlerinden biridir. Mide kanserinde Her2 reseptör pozitifliği %6-30 oranlarında görülmektedir. Tedavide trastuzumab bazlı tedaviler kullanılmaktadır. Bu çalışmada Her2 pozitif metastatik mide kanserinde sisplatin ve oksaliplatin bazlı tedavilerin etkinliği ve yan etki profilinin karşılaştırılması amaçlandı. Yöntem: Her2 pozitif metastatik mide kanserli ve platin bazlı tedavi almış hastaların verileri retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik, klinik, patolojik özellikleri ve tedavi yaklaşımları kaydedildi. İstatistiksel analiz için SPSS 27. versiyon kullanıldı. Sağ kalım değerlendirmesi için Kaplan- Meier ve Cox-regresyon analizleri kullanıldı. Grupların karşılaştırılması için Ki-kare ve Fisher's exact testleri kullanıldı. Bulgu: Çalışmaya 40 hasta dahil edildi. Hastaların 23 (%57,5)'ü sisplatin + floroprimidin + trastuzumab (S+FT) ve 17 (%42,5)'si oksaliplatin + floroprimidin + trastuzumab (O+FT) aldı. Tedavi grupları; yaş, cinsiyet, primer tümör lokalizasyonu, metastaz bölge sayısı ve ECOG performans skoru açısından benzer özelliklere sahipti. Medyan progresyonsuz sağ kalım S+FT alan grupta 12,0 (%95 CI, 10,8-13,1), O+FT alan grupta ise 8,6 (%95 CI, 5,9-11,3) aydı ve gruplar arasında istatistiksel anlamlı farklılık saptanmadı ($p=0.395$). Tek değişkenli analizde; medyan genel sağ kalım S+FT alan grupta 21,7 (%95 CI, 16,9-26,4), O+FT alan grupta ise 13,6 (%95 CI, 6,7-20,5) aydı ve gruplar arasında istatistiksel anlamlı farklılık saptandı ($p=0.005$). Çok değişkenli analizde; yaş, cinsiyet, metastaz bölge sayısı, tedavi öncesi ECOG performans skoru ve platin bazlı tedaviler değerlendirildi. Sisplatin bazlı tedavi oksaliplatin bazlı tedaviden üstün saptandı [HR:6,5 (%95 CI, 1,0-20,8), $p=0.001$]. Toksikite açısından gruplar arasında istatistiksel anlamlı farklılık saptanmadı. Sonuç: Çalışmamızda HER2 pozitif metastatik mide kanserinde sisplatin bazlı tedaviler oksaliplatin bazlı tedavilere göre benzer progresyonsuz sağ kalım sağlamakla birlikte genel sağ kalım açısından üstün bulunmuştur. Literatürde metastatik mide kanserli hastalarda sisplatin ve oksaliplatin bazlı tedavileri karşılaştıran çalışmalarda farklı sonuçlar mevcuttur. Çok sayıda hasta içeren prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, sisplatin, oksaliplatin, trastuzumab

Presentation ID / Sunum No: 734**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-6798-4612; 0000-0002-8105-6254**

| 371

Hidronefroz Varlığı ve Şiddetinin Perkütan Nefrolitotomi Başarı ve Komplikasyonlarına Etkisinin Araştırılması

Uzman Mehmet Taşkiran¹, Prof. Dr. Orhan Tanrıverdi²¹Gaziantep Özel Hatem Hastanesi²İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Üroloji A.B.D.

Özet: Amaç: Hidronefroz varlığı ve şiddetinin PCNL başarı ve kompliasyonlarına ne derece etki ettiği amaçlanmaktadır. Hastalar ve Yöntem: Kasım 2004 ile Ocak 2012 tarihleri arasında yapılan 533 PCNL olgusu operasyon öncesi hidronefroz yokluğu ve varlığı şeklinde 2 gruba ayrılarak incelendi. Öncelikle hastalar operasyon öncesi hidronefroz saptanmayanlar grup-1'i (n=220); operasyon öncesi hidronefroz saptananlar grup-2'yi (n=313) oluşturacak şekilde ele alındı. Sonrasında tüm hastalar operasyon öncesi hidronefroz saptanmayanlar grup-1 (n=220), grade 1 hidronefroz saptananlar grup-2(n=168), grade-2 hidronefroz saptananlar grup-3 (n=98), grade 3 hidronefroz saptananlar grup-4 (n=47) şeklinde gruplara ayrıldı. Tüm grupların operasyon öncesi, operasyon ve operasyon sonrası verileri karşılaştırıldı. Tüm veriler ki-kare, one-way anova, Kruskal-Wallis ve student t testleri kullanılarak analiz edildi. p<0,05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Operasyon öncesi hidronefroz varlığı ve yokluğu değerlendirildiğinde; gruplar arası istatistiksel karşılaştırmada; yaş, cinsiyet, VKİ, taş alanı ve hacmi, taştan arınma, giriş için kullanılan port sayısı, operatör, operasyon ve floroskopi süreleri, operasyon öncesi ve sonrası hemoglobin ve hematokrit miktarları, taştan arınma oranları, perkütan nefrostomi kateterinin çıkartıldığı gün sayısı, kan transfüzyonu, komplikasyon oranları ve hastanede kalış süreleri arasında istatistiksel anlamlı fark saptanmadı (p>0,05). Ancak, operasyon öncesi hidronefroz derecelendirildiği zaman grup-4'teki hastaların taş alanı ve hacminin diğer gruplara göre istatistiksel anlamlı olarak daha yüksek olduğu tespit edilirken (p=0,016), diğer tüm veriler gruplar arasında benzer oranda tespit edildi (p>0,05). Sonuçlar: Bu çalışmanın bulguları, PCNL uygulanacak olan böbrek taşı olgularında operasyon öncesi hidronefroz varlığının ve şiddetinin operasyon başarı ve komplikasyon oranlarına eki etmediğini göstermektedir. İleri derece hidronefrozu saptananların taş hacminin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taş Hastalığı, Perkütan Nefrolitotomi, Komplikasyon, Hidronefroz

Research Presence and Severity of Preoperative Hydronephrosis Have An Impact On the Success and Complications of Percutaneous Nephrolithotomy

Abstract: Objectives: To investigate whether presence and severity of preoperative hydronephrosis have an impact on the outcomes of the percutaneous nephrolithotomy (PNL). Patients and Methods: A total of 533 consecutive PNL procedures in between 2004 November-2012 January were included into this analysis. In first step, all cases were divided into 2 groups based on presence and without preoperative hydronephrosis. Group-1 (n=220): Cases without hydronephrosis, group-2 (n=313): Cases with presence hydronephrosis. In second step, all cases were divided into 4 groups based on presence and severity of preoperative hydronephrosis: Group-1 (n=220): cases without hydronephrosis, group-2 (n=168): cases with grade 1 hydronephrosis, group-3 (n=98): cases with grade 2 hydronephrosis, group-

4 (n=47): cases with grade 3 hydronephrosis. One way anova, chi-square, Kruskal Wallis and student t tests were used for statistically evaluation and $p < 0,05$ was considered for significance. Results: These data compared presence (group-1) and without hydronephrosis (group-2) ; gender, body mass index, rates of open nephrolithotomy or PNL, lateralization of procedure, mean number of Access, fluoroscopy and operation times, rates of Stone-free status, blood transfusion and length of hospitalization were similar, but rates of preoperative used ESWL was found significantly higher in group-1. When data were compared; gender, body mass index, rates of preoperatives used ESWL or open nephrolithotomy or PNL, lateralization of procedure, mean number of access, fluoroscopy and operation times, rate of stone-free status, rate of blood transfusion, length of hospitalization were similar in four groups ($p > 0,05$). In addition, mean of stone burden in group-4 was found to be significantly higher than other groups ($p = 0,016$). Conclusion: These data demonstrated that presence and severity of hydronephrosis in renal stone disease did not have a major affect on the outcomes of PCNL procedures.

Keywords: Percutaneous Nephrolithotomy, Complications, Renal Stone Diseases, Hydronephrosis

Presentation ID / Sunum No: 766

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 373

Hızlı Etkili PDE-5 Enzim İnhibitörü Avanafilin Sıçanlarda Çekum Bağlama ve Delme ile İndüklenen Sepsis Modelinde Akciğer Hasarı Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Dr. Ecz. Rabia Nilüfer Ersoyoğlu¹; Prof. Dr. Erol Akpınar²

¹Antalya Atatürk Devlet Hastanesi

²Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Rabia Nilüfer Ersoyoğlu

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, sıçanlarda çekum bağlama ve delme ile indüklenen sepsis modelinde hızlı etkili PDE-5 enzim inhibitörü Avanafilin akciğer hasarı üzerine etkilerinin incelenmesidir. Materyal ve Metot: Bu çalışmada, 60 adet Albino Wistar cinsi erkek sıçan kullanıldı. Sham operasyonlu kontrol grubu, Sham+100 mg/kg Avanafil, CLP, CLP+ 25 mg / Kg Avanafil, CLP+ 50 mg / Kg Avanafil, CLP+ 100 mg / Kg Avanafil olmak üzere randomize ve eşit 6 grup oluşturuldu (n=10). Sepsis gruplarında anestezi altında çekum delme ve bağlama (CLP) yöntemi ile polimikrobiyal sepsis yöntemi oluşturulurken, kontrol gruplarına sadece laparotomi yapıldı. Sepsis işleminden bir saat sonra ilaç uygulaması yapıldı. Avanafil, intraperitoneal (IP) 25 mg/kg, 50 mg/kg ve 100 mg/kg olacak şekilde uygulandı. Akciğer dokusunda superoksit dismutaz (SOD) enzim düzeyi, glutatyon (GSH), malondialdehit (MDA), interlökin-1 β (IL-1 β), interlökin-6 (IL-6), tümör nekrozis faktör alfa (TNF- α) ve fosfodiesteraz-5 (PDE-5) seviyeleri ile serumda IL-1 β , IL-6, TNF- α ve PDE-5 seviyeleri ölçüldü. Ayrıca histopatolojik ve immünohistokimyasal boyama yöntemleri ile akciğer dokuları incelendi. Bulgular: Biyokimyasal ve histopatolojik bulgularımız sonuçları desteklemektedir. CLP ile indüklenen sepsis grubunda sağlıklı gruba göre akciğer dokusunda SOD ve GSH düşerken, MDA artmaktadır. CLP grubunda sağlıklı gruba göre, hem akciğer dokusu hem serum örneklerinde, TNF- α , IL-1 β , IL-6 ve PDE-5 seviyeleri artmaktadır. CLP+AVA 100 mg/kg uygulanan sıçanların akciğer dokularında, hafif düzeyde TNF- α , IL-1 β ekspresyonları gözlemlenmiş olup, CLP grubu ile kıyaslandığında anlamlı fark tespit edildi. Sonuç: CLP ile indüklenen sepsis modelinde PDE-5 inhibitörü olan avanafil, NO-cGMP yolağını artırıp endotelial disfonksiyonu düzelterek akciğer hasarını azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer, Avanafil, CLP, Sepsis, Sıçan

Analysis of the Effect of Avanafil, a Fast-Effective PDE-5 Enzyme Inhibitor, On Lung Damage in the Sepsis Model Induced by Cecal Ligation and Puncture in Rats

Abstract: Aim: The objective of this study is to analyse the effect of Avanafil, a fast-effective PDE-5 enzyme inhibitor, on lung damage in the sepsis model induced by cecal ligation and puncture in rats. Material and Method: In this study, 60 Albino Wistar male rats were used. 6 randomized and equal groups (n= 10) were formed; Sham operation control group, Sham+100 mg/kg Avanafil, CLP, CLP+ 25 mg / Kg Avanafil, CLP+ 50 mg / Kg Avanafil and CLP+ 100 mg / Kg Avanafil. While polymicrobial sepsis method was developed with cecal ligation and puncture (CPL) method, under anaesthesia in sepsis groups, only laparotomy was used in control groups. The medicine was applied one hour after the

sepsis procedure. Avanafil was applied in such a way as to be (IP) 25 mg/kg, 50 mg/kg and 100 mg/kg intraperitoneally. In lung tissue, superoxide dismutase (SOD) level, glutathione (GSH), malondialdehyde (MDA), interleukin-1 β (IL-1 β), interleukin-6 (IL-6), tumor necrosis factor alpha (TNF- α) and phosphodiesterase-5 (PDE-5) levels were measured and IL-1 β , IL-6, TNF- α and PDE-5 levels were measured in serum. In addition, lung tissues were analyzed with histopathological and immunohistochemical staining methods. Findings: Our biochemical and histopathological findings support the results. In the sepsis group induced by CLP, SOD and GSH decreased in lung tissue in the healthy group, while MDA increased. In CLP group, compared to the healthy group, TNF- α , IL-1 β , IL-6 and PDE-5 levels increased both in the lung tissue and serum samples. Low levels of TNF- α , IL-1 β expressions were observed in the lung tissues of rats to which CLP+AVA 100 mg/kg was applied, and a significant difference was determined when compared to the CLP group . Result: In the sepsis model induced by CLP, Avanafil, a PDE-5 inhibitor, decreased the lung damage by increasing NO-cGMP pathway and regulating the endothelial dysfunction.

Keywords: Avanafil, CLP, Lung, Rat, Sepsis

Presentation ID / Sunum No: 382

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3849-6932

| 375

Hughes – Stovin Sendromu Hamile Bir Hastada Gözlenen Nadir Bir Vaka

Dr. Sinem Erfidan

Bornova Türkan Özilhan Devlet Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon uzmanı

Özet: Hughes – Stovin Sendromu, pulmoner ve/veya bronşiyal arterlerde çoklu anevrizmalar ve tromboflebit ile karakterize çok nadir görülen bir klinik hastalıktır. Ancak sistemik dolaşımda başka anevrizmalar da görülebilir. Bu hastalığın çok nadir olduğu düşünüldüğünde kesin bir kriteri yoktur. Bu sendromun patogenezi hala bilinmemektedir. Bu hastalığın sistemik damar tutulumu olan Behçet hastalığına benzediği düşünülmektedir. Nadir görülmesi nedeniyle tedavisi için standart bir yaklaşım yoktur. Yaklaşık 1 yıl önce tekrarlayan pulmoner tromboemboli tanısı ile başka bir merkezde anti-koagülan tedavi başlanan 29 yaşındaki hasta, yoğun hemoptizi ve şiddetli solunum yetmezliği bulguları ile kurumumuzun acil servisine başvurdu. Hasta yakınlarının onayı ile yapılan BT pulmoner anjiyografi görüntülemesinde “sol akciğer alt lob segmentine bası yapan intramural trombüs ile sol pulmoner arterde 30 mm çapında anevrizma” saptandı. İnfliximab 0, 2 ve 6. haftalarda 5 mg/kg dozunda başlandı. İnfliximab tedavisinin ilk dozu yoğun bakım tedavisinin 2. gününde mekanik ventilatör desteğinde iken uygulandı. HSS hastalarında kortikosteroidler ve immüno-süpresif tedavi temel tedaviyi oluşturmaktadır. Siklofosfamid ve azatiyoprin literatürdeki olguların hemen hepsinde immün baskılayıcı tedavi olarak kullanılırken, iki hastada tümör nekroz faktörü – α blokeri olan infliximab tercih edildi. Olgumuzda teratojenik etkisi olmayan infliximab tedavisi gebeliğin ilk trimesterinde gebelik varlığı nedeniyle immünosupresif tedavi olarak verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hughes – Stovin Sendromu, Behçet Hastalığı, Tromboembolizm

Hughes – Stovin Syndrome An Extremely Rare Case in a Pregnant Patient

Abstract: Hughes – Stovin Syndrome is a very rare clinical disorder characterized by multiple aneurysms and thrombophlebitis in the pulmonary and/or bronchial arteries. However, other aneurysms may also be observed in the systemic circulation. Considering that this disease is very rare, it has no definite criteria. The pathogenesis of this syndrome is still unknown. This disease is thought to be similar to Behçet's disease with systemic vascular involvement. Due to its rarity, there is no standardized approach for its treatment. A 29-year-old, patient, who have been initiated anti-coagulant treatment in an external center due to the diagnosis of recurrent pulmonary thrombo-embolism about 1 year ago, admitted to emergency service of our institution due to signs of massive hemoptysis and severe respiratory failure. In the CT pulmonary angiography imaging performed with the consent of the patient's relatives, “an aneurysm with 30 mm diameter in the left pulmonary artery with an intramural thrombus pressing on the left lung lower lobe segment” was detected. Infliximab was started at a dose of 5 mg/kg at 0, 2, and 6 weeks. The first dose of infliximab treatment was administered on the 2nd day of intensive care treatment while the patient was under mechanical ventilator support. Corticosteroids and immuno-suppressive therapy constitute the basic treatment in HSS patients. While cyclophosphamide and azathioprine were used for immuno-suppressive therapy in almost all cases in the literature, infliximab, a tumor necrosis factor – α blocker, was preferred in two patients. In our case,

infliximab treatment, which has no teratogenic effect, was given as an immuno-suppressive treatment in the first trimester of pregnancy due to the presence of pregnancy.

Keywords: Hughes – Stovin Syndrome, Behçet’s Disease, Thrombo-Embolism

Presentation ID / Sunum No: 474

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0631-453X

| 377

İdiopatik Dilate Kardiyomiyopatiye Bağlı Kronik Kalp Yetmezliğinde Retinal Mikrovasküler Değişiklikler

Uzman Dr. Abdurrahman Alpaslan Alkan¹, Doç.Dr. Serhat Sığircı²

¹Özel Florya Hastanesi, Göz Hastalıkları

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji

*Corresponding author: Abdurrahman Alpaslan Alkan

Özet: Amaç: Kronik kalp yetmezliğinin en önemli nedenlerinden biri olan idiyopatik dilate kardiyomiyopati (KMP), koroner arter hastalığı olmaksızın sol ventrikül genişlemesine bağlı olarak, sistolik fonksiyonun bozulmasına neden olan bir hastalıktır. Bu çalışmada, optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) kullanarak idiyopatik dilate KMP'si olan hastalarda foveal avasküler zon (FAZ) alanı ve retinal vasküler dansite (VD) değişikliklerini araştırmayı amaçladık. Yöntem ve Gereçler: Sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (SVEF) %50'nin altında olan idiyopatik dilate KMP'li 48 hasta (Grup 1) ve 50 kişiden oluşan sağlıklı kontrol grubu (Grup 2) OKTA ile değerlendirildi. Parafoveal ve peripapiller alan VD'leri ve FAZ alanı ölçüldü ve karşılaştırıldı. Bulgular: FAZ değerleri Grup 1'de anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla 0.29 ± 0.09 , 0.20 ± 0.05 ; $P < 0.001$). Ayrıca Grup 1'de parafoveal alanın derin kapiller pleksus (DKP) ortalama VD değeri anlamlı olarak daha düşüktü (sırasıyla 49.05 ± 3.81 , 54.81 ± 2.88 ; $P < 0.001$). Tüm hastaların SVEF'si ile parafoveal DKP dansite ortalamaları arasında anlamlı korelasyon izlendi ($Rho=0.585$, $P < 0.001$). Peripapiller alanın ortalama VD değeri de Grup 1'de anlamlı olarak daha düşük bulundu (sırasıyla 50.54 ± 3.38 , 54.66 ± 1.42 ; $P < 0.001$). Sonuçlar: Çalışmamızın sonuçları bu hasta grubunun takibinde OKTA'nın kullanılabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mikrovasküler Dansite, Dilate Kardiyomiyopati, Kalp Yetmezliği, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi

Retinal Microvascular Changes in Patients With Chronic Heart Failure Due to Idiopathic Dilated Cardiomyopathy

Abstract: Objective: Idiopathic dilated cardiomyopathy (IDCM), one of the most major causes of chronic heart failure, is a disorder that causes impairment of the systolic function due to left ventricular dilatation without coronary artery disease. In this study, we aimed to investigate retinal vascular density (VD) changes and foveal avascular zone (FAZ) area in patients with IDCM using optical coherence tomography angiography (OCTA). Materials and Method: Forty-eight patients with IDCM and a left ventricle ejection fraction (LVEF) below 50% (Group 1) and 50 healthy individuals (Group 2) were evaluated via OCTA. The parafoveal and peripapillary area VDs and FAZ area were measured and compared. Results: The FAZ values were significantly higher in Group 1 (0.29 ± 0.09 , 0.20 ± 0.05 ; $P < 0.001$, respectively). Moreover, the mean VD values were significantly lower in the deep capillary plexus (DCP) of the parafoveal area in Group 1 (49.05 ± 3.81 , 54.81 ± 2.88 ; $P < 0.001$, respectively). LVEF of all patients were found to be correlated with the mean parafoveal DCP density ($Rho=0.585$, $P < 0.001$). The mean VD values were also significantly lower in the peripapillary area in Group 1 (50.54 ± 3.38 , 54.66 ± 1.42 ; $P < 0.001$, respectively). Conclusion: OCTA may possess the potential to be used in the follow-up of this patient group.

Keywords: Microvascular Density, Dilated Cardiomyopathy, Heart Failure, Optical Coherence Tomography Angiography

Presentation ID / Sunum No: 770

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0547-872X

| 379

İdiyopatik İnterstisyel Pnömoniler

Uzman Dr. Seyit Erol

Meram Akademi Hastanesi

Özet: İdiyopatik interstisyel pnömoniler (İİP), nedeni bilinmeyen yaygın interstisyel akciğer hastalıklarıdır. Akciğerin interstisyel kompartımanına değişen derecelerde inflamasyon ve fibrozis ile seyreden hücresel infiltrasyon ile karakterize edilirler. Bu hastalıklar akciğer hasarına karşı spesifik histolojik bulgular ve radyolojik görüntüleme ile karşımıza gelirler. İdiyopatik olabileceği gibi, spesifik hastalıkların bir komponenti olarak karşımıza gelebilirler. İİP'ler kronik fibrozan tipte olan idiyopatik pulmoner fibrozis (İPF) ve nonspesifik interstisyel pnömoni (NSİP), sigara ile ilişkili olan deskuamatif interstisyel pnömoni (DİP) ve respiratuar bronşiolit (RB), akut ve subakut seyir gösterebilen organize pnömoni (OP) ve akut interstisyel pnömoni (AİP), nadir görülen lenfoid interstisyel pnömoni (LİP) ve idiyopatik plöroparenkimal fibroelastoz olarak sınıflandırılmaktadır. Bu hastalıkların yüksek çözünürlüklü bilgisayarlı tomografi (YÇBT) bulguları karakteristik olması sebebiyle spesifik olsa da bazen süperpoze olmaları durumunda ayırım yapılabilmesi zor olabilir, histopatolojik inceleme gerekebilir. İdiyopatik interstisyel pnömoninin tanı ve takibinde, radyodiyagnostik uzmanının da içinde bulunduğu multidisipliner yaklaşım esastır. Bu sunumda idiyopatik interstisyel pnömonilerin karakteristik radyolojik bulgularını ve dağılım paternlerinin anlatmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik İnterstisyel Pnömoni, Yçbt

Idiopathic Interstitial Pneumonias

Abstract: Idiopathic interstitial pneumonias (IIP) are common interstitial lung diseases of unknown cause. They are characterized by cellular infiltration with varying degrees of inflammation and fibrosis into the interstitial compartment of the lung. These diseases present with specific histological findings and radiological imaging against lung damage. They may be idiopathic or may appear as a component of specific diseases. IIPs are chronic fibrosing type idiopathic pulmonary fibrosis (IPF) and nonspecific interstitial pneumonia (NSIP), smoking-related desquamative interstitial pneumonia (DIP) and respiratory bronchiolitis (RB), acute and subacute organizing pneumonia (OP) and acute interstitial pneumonia (AIP), rare lymphoid interstitial pneumonia (LIP) and idiopathic pleuroparenchymal fibroelastosis. Although the high-resolution computed tomography (HRCT) findings of these diseases are specific due to their characteristic, sometimes it may be difficult to distinguish them if they are superposed, and histopathological examination may be required. A multidisciplinary approach, including a radiodiagnostic specialist, is essential in the diagnosis and follow-up of idiopathic interstitial pneumonia. In this presentation, we aimed to describe the characteristic radiological findings and distribution patterns of idiopathic interstitial pneumonias.

Keywords: Idiopathic İnterstitial Pneumonia, Hrcrt

Presentation ID / Sunum No: 646

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8674-2141

| 380

İki Yıllık Pandemi Döneminde Hıv Hastasının Tanı ve Takibinde Aksama Oldu Mu ?

Uzman Dr. Alper Tahmaz

Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: COVID-19 pandemisi hastaların sağlık merkezlerine ulaşmasını zorlaştırması sebebi ile tanı, takip ve tedavide aksamalara neden olmuştur. Bu çalışmanın amacı pandemi döneminde yeni tanı alan HIV hastalarının sağlık hizmetine ulaşmada ve tedavi hizmetini almada aksama olup olmadığını irdelemektir. Yöntem: 11.03.2018 ile 11.03.2022 arasında üçüncü basamak bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları polikliniğine başvuran ve HIV enfeksiyonu tanısı alan hastalar çalışmaya alındı. Hastaların demografik verileri, testlerin sonuçlanma süreleri, tedavi başlama zamanları ve poliklinik kontrol sayıları retrospektif olarak hasta dosyalarından elde edildi. Bulgular: Çalışmaya dört yıllık döneme ait 490 hasta dahil edildi. Hastaların 160'ı pandemi öncesi iki yıla 330'u pandemi dönemi iki yıla aitti ($P<0.05$). Hastaların %86.2 si erkekti. Yaş ortalaması $38.2 \pm 11,9$ 'du. Başlangıçtaki HIV RNA düzeyi ortalama değeri 70365 kopya/mL (54-109), CD4+ T lenfosit yüzdesi ortalama değeri %23 (1-57) ve CD4/CD8 oranı ortalama değeri 0,45 (0,01-2,37) idi. Hastaların %20,4'ünde en az bir koenfeksiyon varken %16,6 oranında en sık sfiliz görülmekteydi. HLA B57 testi istenen 344 hastanın 14'ünde (%4,06) pozitif olup testin sonuçlanma süresi ortalama değeri 17 (0-90) gündü. Testlerin sonuçlanma ortalama süreleri HIV Ag/Ab testi için bir gün (0- 4), HIV RNA testi için dört gün (0-30) saptandı. Testlerin sonuçlanma süreleri karşılaştırıldığında pandemi öncesi dönem ile pandemi dönemi anlamlı farklılık yoktu. HIV RNA testi isteğinden antiretroviral tedavi (ART) başlanıncaya dek geçen ortalama süre 10 gün (0-90) ve bu sürede hastanın hastane ziyaret sayısı ortalama değeri altı (1-24), ART başladıktan bir yıl içindeki kontrol sayısı ortalama değeri üçü (0-10). Pandemi öncesi ve pandemi dönemindeki veriler karşılaştırıldığında farklılık yoktu. Sonuç: Pandemi döneminde HIV tanısı alan hasta sayımız artmasına rağmen laboratuvarlarımızın sonuç verme, hastalarımızın tanı ve takip için polikliniğimize ulaşması, hizmet alması noktasında bir maduriyet oluşmadığı görülmüştür. Bunun esas nedeni olarakta pandeminin ilk başlarından itibaren servis hizmetimizin kesintiye uğramasına rağmen polikliniklerimizin hizmet vermeye devam etmesi olarak görüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Pandemi ve Hıv, Hizmet Kalitesi, Tanı Süresi, Hıv Takibi, Hıv, Aids

Presentation ID / Sunum No: 598

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 381

İlk Trimester Gebelik Kayıplarında Maternal Serum 25-Hidroksivitamin D3 Düzeyi

Uzman Dr. Alev Esercan¹, Prof.Dr. Tayfun Güngör²

¹Şanlıurfa eğitim ve araştırma hastanesi kadın doğum

²Özel Muayenehane, Ankara

*Corresponding author: Alev Esercan

Özet: Amaç: Gebelik kaybı (abortus), 20 haftadan önce fetal kardiyak atım kaybı veya gebelik materyalinin atılması olarak tanımlanır. Kromozom anormallikleri, rahim anomalileri, enfeksiyonlar ve bilinmeyen sebepler gibi birçok nedeni vardır. D vitamini, kemik hastalıklarının yanı sıra başka hastalıklarla da ilişkisi olduğu için birçok tıp alanında yeni araştırma konularından biri haline gelmiştir. Tekrarlayan gebelik kayıplarıyla ilgili bazı çalışmalarda düşük D vitamini düzeyi bulunmuştur. Çalışmamızda birinci trimester gebelik kaybı ve normal gebelik grubunda D vitamini düzeyleri ölçüldü. Materyal metod: Çalışmaya ilk gebelik muayenesi için gebe polikliniğine başvuran, fetal kalp atışı pozitif olan tek gebelikler dahil edildi ve bu sırada D vitamini düzeyleri ölçüldü. Hastalar 12. gebelik haftasına kadar hastane otomasyon sistemi kullanılarak takip edildi. Normal gebelik ve abortus grupları belirlendi. 2-96 ng/ml arasındaki 25(OH)D seviyeleri tespit edilebilirken, 30 ng/ml üzeri yeterli, 20-29.99 ng/ml yetersiz ve <20 ng/ml düşük 25(OH)D3 seviyesi olarak tanımlanır. Sonuçlar: 66 hasta gebelik kaybı grubunda, takipte 63 hasta normal gebelik grubunda yer aldı. Çalışmaya alınan bireylerin ortalama D vitamini düzeyi 7,45±4,64 ng/ml olarak ölçüldü. D vitamini düzeyleri; normal seyir grubunda 10.04±6.19, intrauterin kayıp grubunda ise 4.8±1.73 ng/ml olarak ölçüldü(p<0.05). 6,87 ng/ml D vitamini seviyesinde, %90 duyarlılık ve %64 özgüllük ile gebelik kaybı bekleniyordu. Sonuç: Anne ve bebek için özellikle reproduktif dönemde ve gebelerde maksimum fayda için en uygun seviye ve prekonsepsiyonel başlama ve uygun dozun belirlenmesi halen önemli bir konudur. Bu nedenle, yüksek kalitede, büyük ölçekli randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Düşük, 25-Hidroksivitamin D3, Gebelik Kaybı

Maternal Serum 25-Hydroxyvitamine D3 Level in First-Trimester Pregnancy Loss

Abstract: Objective: Pregnancy loss (abortus) is defined as loss of fetal cardiac beat or expulsion of pregnancy material before 20 weeks. It has many causes such as chromosomal abnormalities, uterine anomalies, infections, and unknown causes. Vitamin D has become one of the new topics of research in many medical fields, as it has relations with other diseases besides bone diseases. In some studies of recurrent pregnancy loss, a low vitamin D level was found. In our study, vitamin D levels were measured in the first-trimester pregnancy loss and normal pregnancy group. Material method: Patients, single pregnancies with a positive fetal heartbeat, who applied to the pregnant outpatient clinic for the first examination of pregnancy were included in the study, and vitamin D levels were measured at this time. The patients were followed up to the 12th gestational week using the hospital automation system. The groups of normal pregnancy and abortus groups were determined. 25(OH)D levels between 2-96 ng/ml

can be detected, while over 30 ng/ml is sufficient, 20-29.99 ng/ml is insufficient, and <20 ng/ml is defined as a low 25(OH)D3 level. Results: 66 patients were included in the pregnancy loss group, in the follow-up, 63 patients were in the normal pregnancy group. The mean vitamin D level of the individuals included in the study was measured as 7.45 ± 4.64 ng/ml. Levels of vitamin D were 10.04 ± 6.19 in the normal course group and 4.8 ± 1.73 ng/ml in the intrauterine exitus group ($p < 0.05$). At a vitamin D level of 6,87 ng/ml, pregnancy loss was expected with 90% sensitivity and 64% specificity. Conclusion: It is still an important issue to determine the most appropriate level and preconceptional starting and the appropriate dose for maximum benefit for mother and baby, especially in the reproductive period and pregnant. Therefore, large-scale randomized controlled studies of high quality are needed.

Keywords: Abortus, 25-Hydroxyvitamine D3, Pregnancy Loss

Presentation ID / Sunum No: 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8494-2980

| 383

İmplant Edilebilir Kardiyak Defibrilatör Takılan Hastalarda Acef Risk Skoru ile Uygun Kardiyak Şoklama Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Ferhat Siyamend Yurdam¹, Uzman Dr. Yusuf Demir¹

¹Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ferhat Siyamend Yurdam

Özet: Amaç: On yıldan fazla bir süre önce, ICD' lerin (implante edilebilir kardiyak defibrilatör) ani kardiyak ölüm riski altındaki hastalarda sağkalımı iyileştirdiği gösterilmiştir. ICD implantasyonu en çok iskemik kalp hastalığı nedeniyle olmak üzere, diğer yapısal kalp hastalıkları için de yapılabilmektedir. Çok merkezli otomatik defibrilatör implantasyonu çalışması (MADIT) II, birincil ICD tedavisinin, önceden MI geçirmiş ve ileri evre sol ventrikül disfonksiyonu olan hastalarda sağkalımı iyileştirdiğini göstermiştir. MADIT-ICD adı verilen bir skor geliştirilerek öncelikle birincil korunma hastalarında kullanıldı ve tüm nedenlere bağlı ölüm ile ilişkisi araştırıldı. ACEF risk skoru, sadece kısa ve uzun vadeli mortalite açısından değil, aynı zamanda majör istenmeyen vasküler olayları da tahmin edici prediktif değerler ile ilişkilidir. Bu çalışmadaki amacımız hastanemizde primer veya sekonder koruma nedeniyle ICD takılmış hastalarda ACEF risk skoru ile uygun kardiyak şoklama arasındaki ilişkiyi saptamaktır. Gereç ve yöntem: Çalışmaya ICD implantasyonu yapılan 104 hasta ardışık olarak alındı. Hastalar rutin kontrollerde yapılan pil ölçümlerinde uygun kardiyak şoklama alanlar (n=25) ve uygun kardiyak şoklama almayanlar (n=79) olarak 2 gruba ayrılarak incelendi. ACEF risk skoru şu formül ile hesaplandı: yaş/ejeksiyon fraksiyonu(kreatinin>2.0 ise +1 eklendi). Bulgular: Çalışmadaki ICD implantasyonu yapılmış 104 hastanın, grup 1 (ortalama yaş 68.36±9.66 yıl) ve grup 2 (ortalama yaş 62.58±11.01 yıl)' den oluşmaktaydı. Grup 1' deki hastaların sol ventrikül EF ortalama değerleri istatistiksel olarak anlamlı düşüktü (Grup 1: %26.04±5.53 ve Grup 2: %30.77±10.55, p=0.03). ACEF risk skoru grup 1 lehine anlamlı yüksekti (Grup 1: 2.84±0.81 ve Grup 2: 2.21±0.69, p<0.001). ACEF risk skoru>2.49 değerinde %68 duyarlılık ve %69 özgüllük ile ICD implantasyonu yapılan hastalarda uygun kardiyak şoklama için bir öngördürücü olarak saptandı (eğri altındaki ROC alanı: 0.726, %95 CI: 0.611-0.840, p=0.001). Sonuç: ICD implantasyonu yapılan hastalarda basitçe hesaplanabilen ACEF skorunun yüksekliği uygun şoklamanın öngördürücüsüdür ve ICD implantasyonu sonrası takiplerde bu skorun kullanılması hangi hastaların uygun kardiyak şok almaya daha yatkın olduğunu anlamamıza fayda sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Icd Takılması, Uygun, Kardiyak Şoklama, Acef Risk Skoru.

The Relationship Between Acef Risk Score and Appropriate Cardiac Shock in Patients With Implantable Cardiac Defibrillator

Abstract: Aim: More than a decade ago, ICDs were shown to improve survival in patients at risk of sudden cardiac death. ICD implantation can be performed mostly for ischemic heart disease, but also for other structural heart diseases. MADIT II demonstrated that primary ICD therapy improves survival in patients with prior MI and advanced left ventricular dysfunction. A score called MADIT-ICD was

developed and used primarily in primary prevention patients and its relationship with all-cause mortality was investigated. The ACEF score is associated with predictive values not only for short- and long-term mortality, but also for major adverse vascular events. The aim of the study is to determine the relationship between ACEF risk score and appropriate cardiac shock in patients who underwent ICD in our hospital. **Materials and methods:** 104 consecutive patients who underwent ICD implantation were included in the study. The patients were divided into 2 groups as those who received appropriate cardiac shock (n=25) and those who did not (n=79) in the battery measurements performed at routine controls. The ACEF score was calculated using the formula: age/ejection fraction (+1 added if creatinine >2.0). **Results:** The 104 patients who underwent ICD implantation in the study consisted of group 1 (mean age 68.36 ± 9.66) and group 2 (mean age 62.58 ± 11.01). The EF mean values of the patients in Group 1 were statistically significantly lower (26.04 ± 5.53 and 30.77 ± 10.55 , $p=0.03$). The ACEF risk score was significantly higher in favor of group 1 (2.84 ± 0.81 and 2.21 ± 0.69 , $p<0.001$). The ACEF risk score >2.49 was found to be a predictor of appropriate cardiac shock in patients with ICD implantation with 68% sensitivity and 69% specificity (0.726, 95% CI: 0.611-0.840, $p=0.001$). **Conclusion:** The high ACEF score, which can be simply calculated in patients with ICD implantation, is a predictor of appropriate shock, and using this score in the follow-ups after ICD implantation may help us to understand which patients are more likely to receive appropriate cardiac shock.

Keywords: Icd Implantation, Appropriate, Cardiac Shock, Acef Risk Score,

Presentation ID / Sunum No: 669

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9903-1514

| 385

In Vitro İnflamasyon Modelinde Hcn Kanal Blokajının Makrofaj Hücrelerinde Melatonin Düzeyleri ve Mitokondriyal Dna Kopya Sayısı Üzerine Etkisi

Arş.Gör.Dr. Hilal Koyuncu¹, Dr. Öğretim Üyesi Zülfinaz Betül Çelik²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Samsun

²Samsun Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Samsun

*Corresponding author: Hilal Koyuncu

Özet: Hiperpolarizasyonla aktive olan siklik nükleotid kapılı (HCN) kanalların nöropatik ve inflamatuvar ağrıdaki rolü son yıllarda dikkat çekmeye başlamıştır. Akut inflamasyonda makrofajlardan inflamatuvar medyatörlerin salınımı nöropatik ağrıya neden olabilmektedir. Melatonin immün hücrelerin fonksiyonlarını önemli ölçüde etkileyen bir hormon olup, makrofajların pro-inflamatuvar fenotipini baskıladığı, anti-inflamatuvar etki gösterdiği ve mitokondri fonksiyonlarının korunmasında da önemli rolü olduğu bilinmektedir. Bu nedenle, çalışmamızda HCN kanal blokajının inflamatuvar yanıt üzerine in vitro etkisini belirlemek için lipopolisakkarit (LPS) ile indüklenen RAW264.7 makrofaj hücrelerinde melatonin düzeyleri ve mitokondriyal DNA (mtDNA) kopya sayılarının araştırılması amaçlanmıştır. Hücre canlılığı ve LPS (1µg/mL) ile ZD7288'in (62,5 µM) uygulama dozları MTT (3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyltetrazolium bromide) yöntemiyle belirlendi. Sonrasında, makrofaj hücrelerine 24-saat süreyle belirlenen dozlarda LPS, ZD7288 veya LPS+ZD7288 uygulandı. İlaç uygulamaları sonrasında hücre medyumlarındaki melatonin seviyesi ELISA (Enzyme-Linked ImmunoSorbent Assay) yöntemiyle belirlendi. Hücrelerden DNA izolasyonu yapıldıktan sonra mtDNA kopya sayısı Real-Time PCR analizi ile belirlendi. Sonuçlar SPSS programında istatistiksel olarak analiz edildi. LPS uygulaması kontrole göre melatonin düzeyini (p=0.000) ve mtDNA kopya sayısını (0.8 kat, p=0.000) önemli ölçüde azalttı. LPS ile birlikte ZD7288 uygulaması ise melatonin düzeylerini (p=0.000) ve mtDNA kopya sayısını (6.2 kat, p=0.000) önemli düzeyde artırdı. Çalışmamızın sonuçları, bir HCN kanal blokeri olan ZD7288'in LPS ile indüklenen inflamasyon modelinde makrofaj hücrelerinde melatonin düzeyinin ve mtDNA sayısının azalmasını engelleyerek immün hücrelerde anti-inflamatuvar etki sağlayabileceğini göstermektedir. HCN kanal blokerlerinin akut inflamasyon kaynaklı nöropatik ağrı üzerindeki ağrı kesici etkileri anti-inflamatuvar etkileriyle ilişkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hcn Kanalı; Makrofaj; Melatonin; Mtdna; İnflamasyon

The Effect of Hcn Channel Blockage On Melatonin Levels and Mitochondrial Dna Copy Number in Macrophage Cells in the in Vitro Inflammation Model

Abstract: In recent years, the role of hyperpolarization-activated cyclic nucleotide-gated (HCN) channels in neuropathic and inflammatory pain has attracted attention. In acute inflammation, the release of inflammatory mediators from macrophages can cause neuropathic pain. Melatonin is a hormone that significantly affects the functions of immune cells, and it is known that melatonin suppresses the pro-inflammatory phenotype of macrophages, has an anti-inflammatory effect, and plays an essential role in

protecting mitochondrial functions. Therefore, our study aimed to investigate melatonin levels and mitochondrial DNA (mtDNA) copy numbers in lipopolysaccharide (LPS)-induced RAW264.7 macrophage cells to determine the in vitro effect of HCN channel blockade on the inflammatory response. The MTT (3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyltetrazolium bromide) assay was performed to determine the cell viability and the treatment concentrations of LPS (1µg/mL) and ZD7288 in (62,5 µM). Afterward, LPS, ZD7288, or LPS+ZD7288 were administered to the macrophage cells for 24 hours. Then, melatonin levels from cell media were determined by ELISA (Enzyme-Linked ImmunoSorbent Assay). After DNA isolation from cells, the mtDNA copy number was determined by Real-Time PCR analysis. The results were statistically analyzed in the SPSS software. LPS significantly reduced melatonin levels ($p=0.000$), and mtDNA copy numbers (0.8-fold, $p=0.000$) compared to the control. ZD7288 treatment with LPS significantly increased melatonin levels ($p=0.000$) and mtDNA copy numbers (6.2-fold, $p=0.000$). The results of our study demonstrated that ZD7288, an HCN channel blocker, might provide an anti-inflammatory effect in immune cells by preventing the decrease of melatonin level and mtDNA copy number in macrophage cells in the LPS-induced inflammation model. The analgesic effects of HCN channel blockers on neuropathic pain caused by acute inflammation may be related to their anti-inflammatory effects.

Keywords: Hcn Channel; Macrophage; Melatonin; Mtdna; Inflammation

Presentation ID / Sunum No: 505

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3860-7847

| 387

İnstabil Sakral Kırıkların Cerrahi Tedavisinde Lumbopelvik Fiksasyon ile İliosakral Vida ile Tespitin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Mehmet Kürşad Bayraktar
İstanbul Prof Dr Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi

Özet: İnstabil sakral kırıkların tedavisinde rijid fiksasyon ile erken mobilizasyon hedeflenmektedir. Cerrahi tedavide lumbopelvik fiksasyon ve iliosakral vida ile tespit en sık kullanılan yöntemlerdir. Bu kırıkların tedavisinde tanımlanmış altın standart bir teknik bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, instabil sakral kırıkların cerrahi tedavisinde lumbopelvik fiksasyon ile iliosakral vida ile tespitin klinik sonuçlar açısından karşılaştırılması, komplikasyon oranları ve erken mobilizasyon başarılarının değerlendirilmesidir. Ocak 2017 ile Ocak 2020 tarihleri arasında kliniğimizde sakral kırık nedeni ile cerrahi olarak tedavi edilen 43 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Kırıklar AO/OTA sınıflandırma sistemine göre sınıflandırıldı. En az 1 yıllık takibi olan, tedavisinde iliosakral vidalama ya da lumbopelvik fiksasyon uygulanmış 34 hasta çalışmaya dahil edildi. Desteksiz ve ağrısız tam yük verme süresi ile postoperatif komplikasyonlar (enfeksiyon, implant yetmezliği) açısından iki yöntem karşılaştırıldı. Lumbopelvik fiksasyon ile tespit yapılan 19 hastaya karşılık 15 hastaya iliosakral vidalama yapıldı. Vücut kütle oranı, komorbiditeler ve demografik olarak iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı ($p>0,05$). Operasyon süresi ve intraoperatif kanama iliosakral vidalama yapılan grupta anlamlı düşük bulundu (sırasıyla $p=0.008$ ve $p=0,002$). Hastanede kalma süresi lumbopelvik fiksasyon grubunda daha uzun saptandı ($p=0.01$). Tam yük verme süresi lumbopelvik fiksasyonda daha kısa olmakla birlikte istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). Her iki yöntem ile de başarılı sonuçlar alınmaktadır. Bununla birlikte uzamış ameliyat süresi, artmış intraoperatif kanama ve hastanede yatma süreleri gibi nedenlerden dolayı özellikle çoklu travma hastalarında iliosakral tespit tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: İnstabil Sakral Kırıklar, İliosakral Vida, Lumbopelvik Fiksasyon, Tam Yük Verme, Pelvik Halka Yaralanmaları.

Comparison of Lumbopelvic Fixation and İliosacral Screw Fixation in the Surgical Treatment of Unstable Sacral Fractures

Abstract: Early mobilization with rigid fixation is aimed in the treatment of unstable sacral fractures. Lumbopelvic fixation and iliosacral screw fixation are the most common preferred methods in surgical treatment. There is no defined gold standard technique for the treatment of these fractures. The aim of this study is to compare lumbopelvic fixation and iliosacral screw fixation in terms of clinical outcomes in the surgical treatment of unstable sacral fractures, and to evaluate complication rates and early mobilization successes. Between January 2017 and January 2020, 43 patients who were surgically treated in our clinic were evaluated retrospectively. Fractures were classified according to the AO/OTA classification system. Thirty-four patients with at least 1 year follow-up and treated with iliosacral screwing or lumbopelvic fixation were included in the study. Painless full weight bearing time and complications (infection, implant failure) were compared. İliosacral screw fixation was performed in 15

patients versus 19 patients who were fixed with lumbopelvic fixation. There was no significant difference between the two groups in terms of body mass index, comorbidities and demographics ($p>0.05$). Operation time and intraoperative bleeding were significantly lower in the iliosacral screw fixation group ($p=0.008$ and $p=0.002$, respectively). The hospital stay was longer in the lumbopelvic fixation group ($p=0.01$). Although the duration of full weight bearing was shorter in lumbopelvic fixation, no statistically significant difference was determined ($p>0.05$). Successful results are achieved with both methods. However, iliosacral fixation may be preferred, especially in multiple trauma patients, due to reasons such as prolonged operation times, increased intraoperative bleeding, and prolonged hospital stay.

Keywords: Unstable Sacral Fractures, Iliosacral Screw, Lumbopelvic Fixation, Unrestricted Weight Bearing, Pelvic Ring Injuries.

Presentation ID / Sunum No: 754**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-5518-3938**

| 389

İnstabil ve Rekürren Anterior Omuz Luksasyonunda Reverse Omuz Protezi

Uzman Dr. Nasuhi Altay

Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: İnsan vücudunda en sık çıkığın gözlendiği eklem omuz eklemidir. Omuz eklemi %95 anteriora çıkar ve bu çıkıklar %96 oranında travma sonucu oluşsa da %4 atravmatik olabilir. Travmatik çıkıklar tekrarlayan omuz çıkığı insidansı artırır. Rekürren çıkıklar gençlerde ilk çıkık sonrası %90 oranında iken yaş ilerledikçe bu oran azalır. Rekürrens sıklığını hastanın yaşı, çıkığa eşlik eden kemik ve yumuşak dokuya ait patolojik bulgular, uygulanan tedavi ve sportif aktiviteler etkiler. Omuz çıkıkları yaşlılarda en çok evde, gençlerde ise daha çok sportif aktiviteler sırasında oluşmaktadır. Yaş ilerledikçe eşlik eden rotator cuff yırtığı oranı da artar. 20 yaş altında nadir iken, 40 yaş üstünde %30'a, 60 yaş üstünde ise %80'e yükselir. Bu olgumuzda instabil bir omuz eklemine neden olan, yumuşak doku ve kemik defektinin eşlik ettiği rekürren anterior omuz luksasyon vakasına yaklaşımı sunmayı amaçladık. 66 yaşında öncesinde sol omuz rotator cuff yırtığına bağlı omuz ağrısı olan bayan hasta bir yıl önce düşme sonrası sol omuz çıkığı şikayetiyle acil servise başvurmuş. Anterior omuz çıkığı olan hastanın omuzu kapalı redükte edilip takip edilmiş. 6 ay sonra düşme sonrası tekrar sol omuz anterior çıkığı olan hastaya kapalı redüksiyonu yapılmış. Hasta ilk çıkıktan bir yıl sonra yataktan kalkarken sol omuzunun tekrar çıkması üzerine tarafımıza başvurdu. Direk grafide sol omuz anterior çıkığı ve humerus başında kemik defekti mevcut idi. Omuz eklemi kapalı redükte edildi fakat instabil olduğu görüldü. BT'de humerus başı defekti ve glenoidde avülzyon fraktürü görüldü. Omuz MR'da anterior labrum ve masif rotator cuff yırtığı olan hastaya artroskopik cerrahi ile tamiri yeterli olmadığından ters omuz protezi yaparak stabil bir omuz eklemi sağlamış olduk. Tekrarlayan omuz çıkığı olan genç hastalarda artroskopik labrum tamiri, ilk tedavi seçeneği iken 40 yaş üstü hastalarda öncelikle konservatif tedavi denenebilir. Özellikle büyük kemik defekti, masif rotator cuff yırtığının eşlik ettiği anterior omuz instabilitesi varlığında korakoid transferi, remplissage ve kemik blok ameliyatları gibi girişimler tercih edilirken ters omuz protezi de akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Omuz, Anterior Çıkık, İnstabil, Rekürren, Reverse Protez

Presentation ID / Sunum No: 384**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-2535-0480**

| 390

İnvaziv Aspergillozis Tanısında Galaktomannan Antijen Testinin Önemi

Uzman Dr. Rabiye Altınbaş

Gaziantep Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Konu ve Amaç Solid Organ Transplantasyonlu (SOT), hematolojik maligniteli hastalarda mantar enfeksiyonlarında mortalitede artış, ciddi problemlerinden biridir. Aspergillus türleri İnvaziv Aspergillozis (IA) etkenidir. Ölüm oranı %30-%80 arasındadır. Galaktomannan (GM), Aspergillus türlerinden salınan polisakkarittir. GM antijen testini kullanmak antifungal tedaviye erken başlayabilmek, tedavinin şiddetini azaltma ya da artırma kararlarına rehberlik edebilmek avantajlarını sağlar. Böylece mortalite oranları düşer ve antifungal maliyetlerde azalma sağlanır. Bu çalışmada GM antijen testinin IA tanısında etkinliğinin araştırılması amaçlandı. Yöntem; ELISA GM antijen testi uzun süredir mevcut olmasına rağmen, maliyet, deneyimli personel ihtiyacı nedeni ile, birçok mikoloji laboratuvarının bu teste erişimi yoktur. IA'nın, daha erken, hedefe yönelik tedavisini sağlamak için sınırlı altyapıya sahip tesislerde, uygulanması daha kolay, daha hızlı sonuç veren, özel olarak eğitilmiş laboratuvar personeli gerekmeyen., immünokromatografik yöntemle çalışan Aspergillus Galactomannan lateral flow assay (LFA) testi önerilmekte ve ELISA GM antijen testine alternatif olarak umut verici gösterilmektedir. Bulgular: Bir çalışmada GM-LFA testinin örneklerin %11'inde uyumsuz sonuç verdiği gösterilmiştir. IA riski taşıyan 82 hastanın BAL örneklerinde. SOT alıcılarında GM-LFA'nın duyarlılığı ve özgüllüğü sırasıyla %50 ve %48 olarak bulunduğu belirtilmiştir. Yoğun bakım hastalarında, GM-LFA testin duyarlılığı %61 (11/18) olarak raporlanmıştır. 239 hematolojik kanser hastasının serum numuneleri üzerinde GM LFA'nın performansını değerlendirmek için yapılan çalışmada, Serum GM-LFA'nın duyarlılığı %49 ve özgüllüğü %95, ELISA-GM'nin, duyarlılığı %44 ve özgüllüğü %99 olmak üzere GM-LFA testinin performansı ELISA-GM testinin performansına benzer olarak raporlanmıştır. Bir başka çalışmada ise, LFA ve ELISA GM testi arasındaki uyum %89 olarak bulundu. Sonuç olarak: IA tanısı için yeni ve güvenilir bir test olarak vaat edilen LFA test yöntemi; risk altındaki hastalarda IA'yı teşhis etmede ve/veya dışlamada faydalı olabilir, ancak olası veya kanıtlanmış IA'nın teşhisinde duyarlılığının gemiş bir aralık göstermesi (%49-%89), kesin sonuca varmada bu testi tek başına kullanmak yeterli olamayacaktır. Hafa kapsamlı ve daha fazla çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İnvaziv Aspergillozis, Galactomannan, Immüsuprese, Nöropeni

The Importance of the Galactomannan Antigen Test in the Diagnosis of Invasive Aspergillozis

Abstract: Subject and Aim: One of the serious problems is the increase in mortality in fungal infections in patients with solid organ transplantation and hematological malignancies. Aspergillus species are the causative agents of Invasive Aspergillozis (IA). Galactomannan (GM) is a polysaccharide released from Aspergillus species. Using the GM antigen test provides the advantages of starting antifungal therapy early and guiding decisions to reduce or increase the severity of treatment. Thus, mortality rates are reduced and antifungal costs are reduced. In this study, it was aimed to investigate the effectiveness of the GM antigen test in the diagnosis of IA. Method; In order to provide earlier, targeted treatment of IA, the Aspergillus Galactomannan lateral flow assay (LFA) test, which works with the immunochromatographic method, is recommended in facilities with limited infrastructure, which is

easier to perform, gives faster results, does not require specially trained laboratory personnel, and ELISA GM It is shown promising as an alternative to antigen testing. Results: In one study, it was shown that the GM-LFA test gave discordant results in 11% of the samples. BAL samples of 82 patients at risk of IA. It was reported that the sensitivity and specificity of GM-LFA in SOT recipients were 50% and 48%, respectively. In intensive care patients, the sensitivity of the GM-LFA test was reported as 61% (11/18). In a study to evaluate the performance of GM LFA on serum samples from 239 hematological cancer patients, the sensitivity of Serum GM-LFA was 49% and specificity was 95%, and ELISA-GM had a 44% sensitivity and 99% specificity of the GM-LFA test. In conclusion: The LFA, may be useful in diagnosing, excluding IA in at-risk patients, however, showing a wide range of sensitivity (49-89%) in diagnosing probable or proven IA, using this test alone will not be sufficient to reach a definitive conclusion

Keywords: Invasive Aspergillosis, Galactomannan, Immunsuprese, Neurotopenia

Presentation ID / Sunum No: 436

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Bahar Şenel 0000-0002-9175-6107, Hayati Beka 0000-0002-5509-0248

| 392

İstanbul'da Çok Eşli Erkek Hastalarda Cinsel Yolla Bulaşan Enfeksiyon Etmenlerinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Bahar Şenel¹, Dr. Öğretim Üyesi Hayati Beka²

¹Beykent Üniversitesi

²İstanbul Arel Üniversitesi

*Corresponding author: Bahar Şenel

Özet: Amaç: Çalışmamızda çok eşli erkek hastalarda aynı anda yedi CYBE etkenlerinin (Mycoplasma genitalium, Chlamydia trachomatis, Neisseria gonorrhoeae, Trichomonas vaginalis, Ureaplasma urealyticum, Mycoplasma hominis, Ureaplasma parvum) araştırılarak prevalans açısından değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Araştırmaya İstanbul Tıp Fakültesi'ne başvuran toplam 91 çok eşli erkek birey dahil edilmiştir. Alınan idrar örneklerinden AnyplexTM II STI-7 Real Time Multiplex PCR (Polimeraz Zincir Reaksiyonu) Tespit Kiti (Seagene, Korea) ile etkenler araştırılmıştır. Bulgular: Başvuran 91 hastanın 34'ünde (%37,4) pozitiflik saptanmış olup; 57 (%62,6) kişide etken saptanamamıştır. 34 kişiden 23'ünde tek tip enfeksiyonlar (U. urealyticum 8, U. parvum 11, C. trachomatis 2, N. gonorrhoeae 1, M. genitalium 1), 11'inde mikst tip enfeksiyonlar tespit edildi (U. parvum ve M. hominis 3, U. urealyticum ve M. hominis 4, U. urealyticum ve U. parvum 1, M. genitalium ve C. trachomatis 1, U. parvum ve N. gonorrhoeae 1, U. parvum ve M. genitalium. İstatistiksel değerlendirme için Fisher Kesin Ki-kare testi kullanılmıştır. Sonuç: Bu sonuçlar doğrultusunda çalışmamız, hem tedavi için hem de cinsel hastalığın diğer bireylere bulaşmasını önlemek açısından, cinsel yolla bulaşan birden fazla etkene bakılmasının gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır. Aynı zamanda çalışmamıza ait bulguların, prevalans açısından diğer çalışmalara katkıda bulunacağını düşünmekteyiz

Anahtar Kelimeler: Cinsel Yolla Bulaşan Enfeksiyonlar, Çok Eşlilik, Erkek Hastalar

Investigation of Sexually Transmitted Infections in Polygamous Male Patients in Istanbul

Abstract: Introduction: In our study, we aimed to evaluate seven STI agents (Mycoplasma genitalium, Chlamydia trachomatis, Neisseria gonorrhoeae, Trichomonas vaginalis, Ureaplasma urealyticum, Mycoplasma hominis, Ureaplasma parvum) in terms of prevalence in polygamous male patients at the same time. Materials and Methods: The study included a total of 91 polygamous male individuals who applied to Istanbul Medical Faculty. The factors were investigated with the AnyplexTM II STI-7 Real Time Multiplex PCR (Polymerase Chain Reaction) Detection Kit (Seagene, Korea) from urine samples taken. Results: A positivity was found in 34 (37.4%) of the 91 patients who applied; No causative agent was found in 57 (62.6%) people. Among those who were determined to be positive, 23 people had a single type of infection (U. urealyticum 8, U. parvum 11, C. trachomatis 2, N. gonorrhoeae 1, M. genitalium 1) and 11 people had a mixed infection (U. parvum and M. hominis 3, U. urealyticum and M. hominis 4, U. urealyticum and U. parvum 1, M. genitalium and C. trachomatis 1, U. parvum and N. gonorrhoeae 1, U. parvum and M. genitalium 1). Fisher exact chi-square test was used for statistical evaluation. Conclusions: In line with these results, our study reveals the necessity of looking at more

than one sexually transmitted factor, both for treatment and to prevent the transmission of sexual disease to other individuals. At the same time, we think that the findings of our study will contribute to other studies in terms of prevalence.

Keywords: Sexually Transmitted Infections, Polygamy, Male Patients

Presentation ID / Sunum No: 781**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5247-6615**

| 394

Iud (RIA, Rahim İçi Araç) Kullanımı ve Tuboovaryan Abse

Uzman Dr. Selen Yaman

Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet: Giriş: Pelvik inflamatuvar hastalık (PİH), endometrit, salpenjit ve tuboovaryan abse (TOA) gelişimine neden olan pelvik peritoniti içeren üst genital yolun inflamasyonu ile karakterize polimikrobiyal bir enfeksiyondur. Jinekolojik nedenlerle hastaneye yatışların en sık nedenlerindendir. PİH olarak tanı konulan hastaların %15'i, hastaneye yatarak tedavi gören PİH olgularının ise %33'ü TOA'dır. Bu çalışmanın amacı TOA'lerin etiyolojisi, tanısı, takip ve tedavisinin değerlendirilmesi yanında rahim içi araç kullanımı ile TOA gelişimi arasındaki ilişkiyi incelemektir. Gereç-Yöntem: SBÜ Zekai Tahir Burak Kadın Sağlığı, SUAM'da Ağustos 2016-Aralık 2017 tarihleri arasında tubo-ovaryan abse nedeniyle opere edilen 31 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaşları, gravidaları, BMI, ek sistemik hastalık mevcudiyeti, başvuru şikayetleri, RIA kullanım durumları, laboratuvar sonuçları incelendi. Veriler sıklık ve ortalama±standart sapma, yüzde persentil şeklinde analiz edildi. Bulgular 31 olguyu retrospektif incelediğimizde; başvuru esnasında abdominal hassasiyet ve ağrı (%93), servikal hareketlerde hassasiyet %100, vajinal akıntı %25,8'di. 31 hastanın yaş ortalaması 38,12±7,5 yıl, BMI'i 26,92±5,17, gravida 3'tü. %67,7 hasta sigara kullanmaktaydı. Apse boyutu USG'de ortalama 66,35mm±20,12mm ölçülmüştü ve %77,4'ü tek taraflıydı. Ateş ortalama 37,7°C±0,59'du. Hastaların %87,1'inde ek sistemik hastalık yoktu. Tubo-ovaryan abse nedeniyle opere edilen grupta 31 hastanın 16'sı rahim içi araç kullanmaktaydı. Laboratuvar değerleri incelendiğinde Hemogloblin 11,77±1,05 g/dl, Beyaz küre 14497/L±4829, CRP 195mg/L±139'dü. Ca125 ortalama 90,06±188,17'dü. Preoperatif serviks sürüntülerinde %35,5 üreme izlendi. Püü kültüründe ise 2'sinde E. Coli, 1'inde pseudomonas, 1'inde enterobakter üredi. Hastaların %67'sine operatif laparoskopi, 10'una laparotomi uygulanmıştır. 4 hasta dışında tüm hastalara dren konulmuştur. Hastaların tamamına yatışta antibiyoterapi başlanmıştır. Ameliyat tiplerine bakıldığında 5'ine TAH+BSO, 6'sına Unilateral salpenjektomi, 6'sına Unilateral salpingooferektomi, 6'sına apse drenajı, 7'sine USO+Tüp ligasyonu, 1'ine TLH uygulanmıştır. Hastanede yatış sürelerine bakıldığında ortalama 8,7±3,72 gündü. Sonuç: TOA ciddi morbidite nedeni olmaya devam etmektedir. TOA tanısıyla izlenen hastalarda tedaviye yanıtın akut dönemde CRP'yle yapılmasında fayda vardır. TOA nedeniyle hastaneye yatırılan olgularda RIA kullanımının bir risk faktörü olduğu akılda tutulmalı; tedavide tek başına antibiyoterapiden çok cerrahi ile kombine tedavinin esas olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tubo-Ovaryan Abse, Rahim İçi Araç

Presentation ID / Sunum No: 750

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6798-4612

| 395

Kadın Üriner İnkontinansında Transvajinal Tape (TVT) ve Transobturatuar Tape (TOT) Uygulamalarının Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Uzman Mehmet Taşkiran
Gaziantep Özel Hatem Hastanesi

Özet: Amaç: Stres üriner inkontinans (SÜİ) cerrahi tedavisinde transobturatuar tape (TOT) ile transvajinal tape (TVT)'nin etkinliğini ve komplikasyonlarını karşılaştırmak. Yöntem: 2018-2022 yılları arasında midüretal sling operasyonu geçiren toplam 116 hasta retrospektif olarak incelendi. Bu hastaların 74'üne TOT ve 42'sine TVT operasyonu uygulandı. Mesane fonksiyonunu etkileyebilecek nörolojik hastalığı olanlar, cerrahi onarım gerektirecek derecede sistosel veya rektoseli bulunanlar çalışma dışı bırakıldı. Heriki grup yaş, parite, gravite, menopozal durum, doğum şekli, zorlu doğum, operasyon öncesi antikolinerjik kullanımı, ped kullanımı, aşırı aktif mesane skoru (AAM), jinekolojik muayeneleri, post operatif ped kullanımı ve AAM skoru açısından değerlendirildi. Grupların karşılaştırılması için Kruskal-Wallis varyans analizi, MannWhitney-U ve T testi kullanıldı. Anlamlılık değeri $p<0,05$ kabul edildi. Bulgular: Askı operasyonu geçiren toplam 116 hastanın yaşları 36-72 (ortalama 50.8) arasında idi. İntraoperatif komplikasyon TOT grubunda görülmezken, TVT grubunda 2 hastada mesane perforasyonu görüldü. Erken postoperatif dönemde TOT grubunda 5 hastada mesh erozyonu, 2 hastada idrar retansiyonu izlendi. TVT grubunda 3 hastada idrar retansiyonu gelişti. Hastaların %67,2 sinde tam kuruluk, %91,2 sinde semptomlarda belirgin düzelme izlenmiştir. Operasyon sonrası başarısızlık %8,8'inde görülmüştür. TOT ve TVT uygulanan hastalar arasında başarı oranı açısından fark izlenmemiştir. Aşırı aktif mesane skorunun yüksek olması başarıyı olumsuz olarak etkilediği görülmüştür ($p<0,05$). Sonuç: Çalışmamızda TOT ve TVT ameliyatlarının başarı oranlarının benzer olduğu ve stres inkontinans cerrahisinde öncelikli olarak tercih edilmesi gereken minimal invaziv yaklaşımlardır. Bu cerrahi girişimlerle aynı zamanda AAM skoruna paralel olarak urge inkontinansa bağlı semptomlar da azalır.

Anahtar Kelimeler: Stres İnkontinans, Transobturatuar Tape, Transvajinal Tape

Comparison of the Effectiveness of Transvaginal Tape (TVT) and Transobturator Tape (TOT) Procedures for Treatment of Female Urinary Incontinence

Abstract: Objective: We aimed to compare the effectiveness and complications of transobturator tape (TOT) and transvaginal tape (TVT) procedures for treatment of stress urinary incontinence. Material and Methods: A total of 116 patients were included into this analysis. 74 patients underwent TOT and 42 TVT. Exclusion criteria were neurological diseases, presence of cystocele or rectocele. Both groups were evaluated in terms of age, parity, gravity, menopausal status, delivery type, difficult delivery, anticholinergic use before the operation, tampon use, overactive bladder symptom score (OABSS), gynecological examinations, postoperative tampon use and OABSS. Kruskal-Wallis, Mann Whitney-U and t-tests were used for comparison of the groups. The level of significance was set as $p<0,05$. Results: The mean age of a total of 116 patients who had undergone the sling operation was 50,8 years

(range 36-72). While no intraoperative complications were seen in the TOT group, urinary bladder perforation was seen in 2 patients in the TVT group. In the early postoperative period, mesh erosion was seen in 5 patients and urinary retention was seen in 2 patients in the TOT group. Urinary retention developed in 3 patients in TVT group. Full dryness was accomplished in %67,2 of the patients and a significant improvement of symptoms was observed in %91,2. Conclusion: Our study indicates that the success rates of TOT and TVT operations are similar and they are minimally invasive approaches that should be particularly preferred in stress incontinence surgery. Urge incontinence related symptoms decrease parallel to OABSS with these surgical interventions.

Keywords: Stress İncontinence, Transobturator Tape, Transvaginal Tape

Presentation ID / Sunum No: 701**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-3118-2156**

| 397

Kalça Kırıklı Olgularda Genel ve Spinal Anestezinin Sistemik İmmün İnflamatuvar İndeks Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Dilek Kalaycı¹, Uzman Dr. Özlem Şen²¹Dr.Abdurrahman Yurtaslan Onkoloji EAH²Trabzon Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi***Corresponding author: Dilek Kalaycı**

Özet: Günümüzde ortalama yaşam süreleri uzamıştır. 65 yaş üstü nüfus sayısının 2050 yılında 1,5 milyara ulaşacağı tahmin edilmektedir. Yaşlı popülasyonundaki artış sonucu, kalça kırığı insidansı da önemli ölçüde artmıştır. Kalça kırıkları, yaşam kalitesinde düşme ve uzun süreli morbiditeye neden olan, sağlık kaynaklarının kullanımını ve maliyetini önemli derecede arttıran bir durumdur. Cerrahi tedavi seçenekleri kırığın erken dönemde tespiti ve artroplasti yoluyla eklem replasmanıdır. Yaş, peroperatif komplikasyonlar ve komorbiditeler, cerrahi sonrası artan mortalite ile ilişkili bulunmuştur. Kalça kırıklarının 30 günlük mortalite oranları %8.5-9.6 arasında değişkenlik göstermektedir. Geriatrik hastalarda bir yıllık mortalite %24-%29 arasında bildirilmektedir. Nötrofil/Lenfosit oranı (NLO), sistemik inflamatuvar cevabın ve bunun sonucunda oluşan immünsupresyonun basit bir göstergesi olarak değerlendirilir. Trombosit, nötrofil ve lenfosit sayılarının birlikte kullanılarak hesaplanan sistemik immün-inflamasyon indeksi (Sİİ) inflamasyon ve immün yanıtı göstermede çok daha önemli bir belirteçtir. Yapılan araştırmalarda yüksek Sİİ değerlerinin pek çok hastalıkta ve malignitede yüksek bulunduğu gözlenmiştir. Biz de bu çalışmada, Ocak 2021-Mart 2021 tarihleri arasında postoperatif yoğun bakım ünitesinde takip edilen 65 yaş üstü kalça kırıklarında genel ve spinal anestezi uygulamasını sistemik immün inflamatuvar indeks üzerinden karşılaştırmayı amaçladık. Çalışmaya 22 hasta dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 78.5 idi. Hastaların %72'si kadın, %28'i erkekti. Hastaların %59'una spinal anestezi, %41'ine genel anestezi uygulandı. Hastaların ASA skoru %27.2 ASA II, %40.9 ASAIII, %31.8 ASAIV idi. Hastaların %36.3'ünde hipertansiyon, %22.7 sinde DM, %9'unda kalp yetmezliği, %27.2 sinde koroner arter hastalığı, %13.6 sında demans, %9 unda eşlik eden malignite bulunmaktaydı. Genel anestezi grubunda Sİİ ortalama 1636 iken, spinal anestezi grubunda 1402 idi. İki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamadı.(p>0,05) Hastaların ileri yaş ve eşlik eden komorbiditeleri gözönüne alınırsa, geriatrik hastalarda iki anestezi türünün de yakın takip ile uygulanabileceğini, daha geniş hasta serileri ile ileri çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Sistemik İmmün İnflamatuvar İndeks, Spinal Anestezi

Presentation ID / Sunum No: 709**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-1392-0204**

| 398

Kalça Protezi Planlanan Hastada Fasya İliaka Kompartman Bloğu: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Ali Genç
Tokat Turhal Devlet Hastanesi

Özet: Giriş Kalça kırığı özellikle yaşlılarda mortalite ve morbidite oranında ciddi artışa sebep olabilir (1, 2). İlerleyen yıllarda nüfusun yaşlanmasıyla birlikte kalça kırığı vakasında artış bekleniyor (1). Periferik sinir blokları peroperatif ağrı kontrolünde etkin bir yöntemdir. Burada, fasya iliaka kompartman bloğu ve spinal anestezi ile kalça protezi ameliyatı olan olgunun sunulması amaçlanmıştır. Olgu Sunumu 89 yaşında kalça kırığı nedeniyle kalça protezi planlanan hastanın diyabet ve hipertansiyonu mevcuttu. Hastanın vital bulguları normaldi. Hastaya ultrasonografi eşliğinde 30 ml %0,25 bupivakain ile fasya iliaka kompartman bloğu yapıldı. Spinal anestezi yapıldıktan sonra hasta cerrahiye verildi. Vaka yaklaşık 2 saat sürdü. Genel durumu iyi olan hasta servise gönderildi. Postoperatif ilk 24 saatte rutin olarak verilen parasetamol dışında analjezik ihtiyacı olmadı. Postoperatif 18. saatinde mobilize edilen ve herhangi bir komplikasyon izlenmeyen hasta postoperatif 3. gününde taburcu edildi. Tartışma Periferik sinir blokları etkin ağrı kontrolü, hasta memnuniyetini artırma, erken taburculuk ve maliyette azalma sağlar (2, 3). Kalça ameliyatında fasya iliaka kompartman bloğu, femoral sinir bloğu ve PENG bloğunun faydaları gösterildi (1, 2). Fasya iliaka kompartman bloğunda, fasya iliakanın altına verilen lokal anesteziğin femoral, lateral femoral kutanöz ve obturator siniri aynı anda bloklanması hedeflenmiştir (4). Ancak lokal anestezi genellikle lateral yönde yayılarak femoral ve lateral femoral kutanöz sinirde istenilen blok sağlanmasına rağmen obturator sinir korunabilir (5). Ayrıca fasya iliaka kompartman bloğu, spinal anestezi için pozisyon verme sırasındaki ağrıyı azaltır (1). Sonuç olarak fasya iliaka kompartman bloğu kalça ameliyatında perioperatif multimodal analjezinin temel yapıtaşlarından biridir.

Anahtar Kelimeler: Kalça Kırığı, Analjezi, Sinir Bloğu

Fasia Iliaca Compartment Block in Patient With Hip Prosthesis Planned: A Case Report

Abstract: Introduction-Purpose Hip fractures can lead to a serious increase in mortality and morbidity rates, especially in the elderly (1, 2). In the coming years, hip fractures are expected to increase with the aging of the population (1). Peripheral nerve blocks are an effective method for perioperative pain control. Here, we present a case in which fascia iliaca compartment block and hip replacement surgery were performed with spinal anesthesia. Case Report The 89-year-old patient, who was scheduled for hip replacement due to a hip fracture, suffered from diabetes mellitus and hypertension. The patient's vital signs were normal. The patient was blocked with 30 ml of 0.25% bupivacaine under ultrasound guidance at fascia iliaca compartment block. After spinal anaesthesia, the patient was transferred to the operating room. The procedure lasted approximately 2 hours. The patient, whose general condition was good, was sent for service. Apart from paracetamol, which was routinely administered in the first 24 hours after surgery, he did not require analgesics. The patient, who was mobilised at the 18th postoperative hour without complications, was discharged on the 3rd postoperative day. Discussion-Conclusion Peripheral

nerve blocks provide effective pain control, increase patient satisfaction, allow early discharge, and reduce costs (2, 3). The benefits of fascia iliac compartment block, femoral nerve block, and PENG block in hip surgery have been demonstrated (1, 2). In the fascia iliaca compartment block, it is aimed to simultaneously block the femoral, lateral femoral cutaneous and obturator nerves of the local anesthetic administered under the fascia iliaca (4). However, the obturator nerve can be preserved, although the local anesthetic usually spreads laterally to provide the desired block in the femoral and lateral femoral cutaneous nerve (5). In addition, fascia iliac compartment block reduces pain during positioning for spinal anesthesia (1). In conclusion, fascia iliac compartment block is one of the basic building blocks of perioperative multimodal analgesia for hip surgery.

Keywords: Hip Fractures, Analgesia, Nerve Block.

Presentation ID / Sunum No: 743

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6783-2133

| 400

Kan Grubu Tipleri Kronik Otitis Media Oluşumunu Etkiler Mi ?

Doç.Dr. Kamil Gökçe Tulacı

Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB ABD

Özet: Kamil Gökçe TULACI Doçent doktor, Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz A.B.D ktulaci@gmail.com Amaç: Daha ön yapılan klinik çalışmalarda kan grubu tipleri ile malignite, koagülasyon problemleri ve bazı enfeksiyöz ve enflamatuvar hastalıklar arasında ilişki olup olmadığı araştırılmış ve bazı hastalıklar için kan grupları ile hastalıklar arasında ilişki olduğu bildirilmiştir. Bu klinik retrospektif çalışmadaki amacımız ABO ve Rh kan grubu tipleri ile kulak burun boğaz ve baş boyun cerrahisinin majör hastalıklarından olan kronik otitis media ile arasında bir ilişki olup olmadığının araştırılmasıdır. Gereç ve yöntem: Bu klinik çalışma retrospektif olarak üçüncü basamak sağlık kuruluşunda Helsinki Deklarasyonu'na uygun olarak yapılmıştır. Çalışmaya 18- 75 yaş aralığında, kronik otitis mediası olan 68 hasta ve kulak burun boğaz ve baş boyun cerrahisi (KBB BBC) polikliniğine başvuran ve kronik otitis mediası ve başka bir kronik hastalığı bulunmayan 132 hasta dahil edildi. Hastalar kronik otitis mediası olanlar Grup: 1 ve kontrol grubu olarak bir kronik hastalığı bulunmayan sağlıklı hastalar Grup 2 olarak ikiye ayrıldı. Çalışmaya dahil edilen tüm hastaların yaş, cinsiyet ve kan grubu gibi klinik ve demografik verileri hasta kayıtlarından retrospektif olarak incelendi. Kronik hastalığı ve malignitesi olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Grup 1: 68 hastadan grup 2: 132 hastadan oluşmakta idi. İki grup kan gruplarının dağılımları açısından incelenip karşılaştırıldığında iki grup arasında kan grubu tipleri açısından istatistiksek olarak anlamlı bir fark bulunamadı $p=0.276$ İki grup Rh pozitifliği açısından karşılaştırıldığında istatistiksek olarak anlamlı bir fark bulunamadı. $P=0.549$ Sonuç: Kronik otitis media gelişimi ile kan grubu farklılıkları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Otitis Media, Kan Grupları

Presentation ID / Sunum No: 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2418-5823

| 401

Karaciğer Fibrozis Skorları ile Periferik Arter Hastalığı Kompleksliği Arasındaki İlişki

Öğr. Gör. Dr Orhan Güvenç¹, Doç.Dr. Mesut Engin²

¹Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi

²SBÜ Bursa Yüksek İhtisas EAH

*Corresponding author: Mesut Engin

Özet: Giriş: Alt ekstremité periferik arter hastalığı (APAH) aterosklerotik kardiyovasküler hastalıklar içerisinde önemli bir yere sahiptir. Hastalığın anjiyografik ciddiyetine bağlı olarak mortal ve morbid riskler artmaktadır. Karaciğer yağlanması gösteren bazı noninvaziv fibrozis skorları kardiyovasküler hastalıkların prognozunda önemli değerler olarak gösterilmiştir. Bu çalışmada APAH olan hastalarda karaciğer fibrozis skorları ile hastalığın anjiyografik ciddiyetini araştırmayı amaçladık. Yöntem: Bu çalışmaya kliniğimizde APAH ön tanısıyla periferik anjiyografi yapılan ardışık 339 hasta dahil edildi. Anjiyografi sonuçlarına göre Trans Atlantic Inter-Society Consensus-II (TASC-II) sınıflaması yapıldı. Bu değerlendirmeye göre hastalar TASC A-B (Grup1) ve TASC C-D (Grup 2) lezyonları olan hastalar olarak iki gruba ayrıldı. Bulgular: Grup 1' de 270 hasta mevcutken Grup 2' de 69 hasta vardı. Grup 1' de bulunan hastaların median yaşları 54 (38- 72) olup Grup 2' deki hastaların 63 (43- 80) idi (P<0.05). Koroner arter hastalığı ve sigara içiciliği sıklığı Grup 2' de anlamlı olarak yüksekti (P<0.05). Ayrıca Aspartat transaminaz platelet oran indeksi (APRI) ve fibrozis 4 (FIB-4) skoru değerleri Grup 2' de anlamlı olarak yüksek saptandı (P<0.05). Çok değişkenli analiz iki modelde uygulandı. Model 1 de APRI [Odds oranı (OO)=1.209, P<0.05], ileri yaş (OO: 2.932, P<0.05) ve koroner arter hastalığı varlığı (OO=1.475, P<0.05) APAH ciddiyetini göstermede bağımsız prediktörler olarak saptandı. Model 2 de ise FIB-4 (OO=1.693, P<0.05) skoru ve koroner arter hastalığı varlığı (OO=1.150, P<0.05) APAH ciddiyetini göstermede bağımsız prediktörler olarak saptandı. Sonuç: Alt ekstremité periferik arter hastalığı önemli bir sorundur. Fizik muayenelerinde nabız patolojisi saptadığımız hastalarda hastaların rutin kan tetkiklerinden hesaplanan APRI ve FIB-4 skoru değerlerini kullanarak hastalığın ciddiyeti hakkında öngörüye sahip olabiliriz.

Anahtar Kelimeler: Periferik Arter Hastalığı, Karaciğer Fibrozis Skoru, Tasc Iı Sınıflaması, Risk Faktörü

The Relationship Between Liver Fibrosis Scores and the Complexity of Peripheral Arterial Disease

Abstract: Introduction: Lower extremity peripheral arterial disease (LEPAD) has an important place among atherosclerotic cardiovascular diseases. Mortal and morbid risks increase depending on the angiographic severity of the disease. Some noninvasive fibrosis scores showing fatty liver have been shown to be important values in the prognosis of cardiovascular diseases. In this study, we aimed to investigate the liver fibrosis scores and the angiographic severity of the disease in patients with LEPAD. Methods: This study included 339 consecutive patients who underwent peripheral angiography with the

preliminary diagnosis of LEPAD in our clinic. According to the angiography results, the Trans Atlantic Inter-Society Consensus-II (TASC-II) classification was made. According to this evaluation, patients were divided into two groups, patients with TASC A-B (Group 1) and TASC C-D (Group 2) lesions. Results: While there were 270 patients in Group 1, there were 69 patients in Group 2. The median age of the patients in Group 1 was 54 (38- 72) and the patients in Group 2 were 63 (43-80) ($P<0.05$). The incidence of coronary artery disease and smoking was significantly higher in Group 2 ($P<0.05$). In addition, Aspartate transaminase platelet ratio index (APRI) and fibrosis 4 (FIB-4) score values were found to be significantly higher in Group 2 ($P<0.05$). Multivariate analysis was applied in two models. In Model 1, APRI [Odds ratio (OR)=1.209, $P<0.05$], advanced age (OR:2.932, $P<0.05$), and presence of coronary artery disease (OR=1.475, $P<0.05$) were found to be independent predictors of LEPAD severity. In Model 2, FIB-4 (OR=1.693, $P<0.05$) score and the presence of coronary artery disease (OR=1.150, $P<0.05$) were found to be independent predictors of LEPAD severity. Conclusion: Lower extremity peripheral arterial disease is an important problem. We can predict the severity of the disease by using the APRI and FIB-4 score values calculated from the routine blood tests of the patients in whom we detect a pulse pathology in their physical examinations.

Keywords: Peripheral Arterial Disease, Liver Fibrosis Score, Tasc I Classification, Risk Factor

Presentation ID / Sunum No: 503**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-6058-5501**

| 403

Kardiyak Cerrahi Sonrası Nadir Bir Senkop Nedeni: Çift Lümenli Aortik Psödoanevrizma

Dr. Görkem Kuş

Antalya Training and Research Hospital

Özet: Aort kapak cerrahisi sonrası asendan aortanın geç psödoanevrizması nadir görülen bir komplikasyondur. Psödoanevrizmaların çoğu asendan aortanın insize veya kanüle edildiği koroner arter baypas greft, asendan aorta replasmanı, aort kapak replasmanı/tamiri ameliyatlarından sonra görülmektedir. Psödoanevrizmanın genişlemesi ve çevre yapılara basısı çeşitli semptomlara neden olabilir. Bu yazıda, acil servise senkop ve nefes darlığı şikayeti ile başvuran bir hastada aort kapak cerrahisinin geç komplikasyonu olarak gelişen aort psödoanevrizması olgusunu sunuyoruz. Troponin yüksekliği nedeniyle kateter laboratuvarında koroner anjiyografi ve aortografi yapıldı. Koroner arterler açtı ancak aortografide aortik bulbusun sağ kısmında iki adet psödoanevrizmal oluşum görüldü. Hastanın troponin yüksekliğinin ve bayılmasının olası nedeninin psödoanevrizmanın sağ atriyum ve sağ koroner artere (RCA) aralıklı olarak bası yapması olabileceği düşünüldü. Daha sonra kontrastlı çok kesitli bilgisayarlı tomografi (ÇKBT) çekildi ve asendan aortun sağ anterolateral tarafında yaklaşık 1,5 cm çapında bir defekt görüldü. Ayrıca kontrast maddenin bu defekten perikardiyal boşluğa yayıldığı ve iki ayrı psödoanevrizma formasyonunun olduğu gözlemlendi. RCA kökünün üzerinde daha küçük formasyon ve onun üzerinde ise daha büyük formasyonun olduğu gözlemlendi. ÇKBT ayrıca bize sağ atriyumda kısmi kompresyon olduğunu gösterdi. Bunun üzerine açık cerrahi onarım yapılmasına karar verildi. Ancak hastamız cerrahi operasyonu kabul etmedi ve takipleri esnasında öldü. Bu durum psödoanevrizma rüptürü veya aritmik bir komplikasyona sekonder gelişmiş olabilir. Aort psödoanevrizma rüptürü bu hastalarda ölümle sonuçlanabileceğinden, cerrahi sonrası düzenli kontroller bu ciddi komplikasyonun zamanında tanı ve tedavisi için son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Psödoanevrizma, Aort Kapak Replasmanı, Senkop

A Rare Cause of Syncope After Cardiac Surgery: Double Lumen Aortic Pseudoaneurysm

Abstract: Late pseudoaneurysm of ascending aorta after aortic valve surgery is a rare complication. Most of the pseudoaneurysms occur after coronary artery bypass graft, ascending aorta replacement, aortic valve replacement/repair surgeries in which the ascending aorta is incised or cannulated. The enlargement of the pseudoaneurysm and its compression on surrounding structures can cause various symptoms. In this report, we present a case of aortic pseudoaneurysm as a late complication of aortic valve surgery in a patient who presented to the emergency department with the complaint of syncope and dsypne. Coronary angiography and aortography was performed due to increased troponin levels in the catheter laboratory. Coronary arteries were patent but aortography revealed two pseudoaneurysmal formation in the right part of the aortic bulbus. It was thought that the possible cause of patient's high troponin levels and syncope might be due to intermitant compression of the pseudoaneurysm on right atrium and right coronary artery (RCA). Then, contrast multislice computer tomography (MSCT) was performed and revealed a defect of approximately 1.5 centimeters in diameter on the right anterolateral

side of the ascending aorta. In addition, it was observed that the contrast material extended from this defect into the pericardial space and formed two separated pseudoaneurysm formation. It was observed that there was a smaller formation above the root of the RCA and a larger formation above it. MSCT also showed us right atrium partial compression. Thereof, it was decided to perform open surgical repair. However, our patient didn't accept the surgical operation and died during follow-up. This may have developed secondary to pseudoaneurysm rupture or an arrhythmic complication. Regular post-surgical follow-up visits are extremely important for timely diagnosis and treatment of this serious complication because rupture of aortic pseudoaneurysm could result in death in these patients.

Keywords: Pseudoaneurysm, Aortic Valve Replacement, Syncope

Presentation ID / Sunum No: 437

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8800-7973

| 405

Karın Sol Alt Kadran Ağrısı Olan Hastaların Görüntüleme Bulgularının Karşılaştırılması

Uzman Dr. Gülhan Kılıçarslan¹, Uzman Dr. Yeliz Gül²

¹Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi, Radyoloji

²Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi, Radyoloji

*Corresponding author: Gülhan Kılıçarslan

Özet: AMAÇ: Hastanemize batin sol alt kadran ağrısı ile başvuran hastaların radyolojik olarak pozitif bulgularını derlemek ve modaliteleri karşılaştırmaktır. YÖNTEM: Ocak 2020-Ekim 2022 tarihleri arasında acil poliklinik kayıtları incelenerek karın sol alt kadranda ağrı şikayeti olan hastalar tarandı. Bu hastalardan radyolojik görüntüleme yapılanlar çalışmaya dahil edildi. Hastalar yapılan ultrasonografi (USG) ve bilgisayarlı tomografi (BT) raporları ve mevcut görüntüleri üzerinden incelendi. Pozitif bulgular kaydedildi. Aynı zamanda USG ve BT yapılan hastaların USG de verilen ön tanıları BT bulguları ile karşılaştırıldı. BULGULAR: Yapılan incelemelerde; USG ile 32 inguinal herni (5 tanesi inkarsereydi), 4 skar endometriozisi, 1 akut apandisit, 2 over torsiyonu, 40 over kisti (4 cm'den büyük), 3 rektus kas rüptürü, 72 divertikülit ve 4 tane epiploik apandisit (EA) tespit edilmişti. 10 hastada EA ile divertikülit, 4 hastada divertikülit ile kolon kanseri ayırımı yapılamamıştı. 351 hastada üreterolitiazis tespit edilmişti. USG de 72 hasta divertikülit öntanısı almasına rağmen, bunların sadece 31 tanesi gerçekten divertikülit tanısı aldı. SONUÇ: Sol alt kadran ağrısı ile başvuran hastalarda en çok divertikülit tespit edildi. BT tetkiki, divertikülit ile komplikasyonlarını ve diğer patolojilerle ayırıcı tanısını yapmak için gereklidir. Ancak BT de bazen ayırıcı tanıda yetersiz kalabilmektedir. Bulgular BT perfüzyon ile desteklenmeli, gerekirse kolon kanseri ayırımı için kolonoskopi ve biyopsi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sol Alt Kadran Ağrısı, Divertikülit, Bilgisayarlı Tomografi, ultrasonografi

Comparison of Imaging Findings of Patients With Abdominal Left Lower Quadrant Pain

Abstract: OBJECTIVE: To compile the radiologically positive findings of patients admitted to our hospital with abdominal left lower quadrant pain and to compare the modalities. METHODS: Emergency polyclinic records between January 2020 and October 2022 were reviewed, and patients with complaints of pain in the left lower quadrant of the abdomen were screened. Of these patients, those who underwent radiological imaging were included in the study. The Patients were reviewed on ultrasonography (USG) and computed tomography (CT) reports, and available images. Positive findings were recorded. At the same time, USG preliminary diagnoses of the patients who underwent USG and CT were compared with CT findings. RESULTS: In the examinations made; By USG, 32 inguinal hernias (5 were incarcerated), 4 scar endometriosis, 1 acute appendicitis, 2 ovarian torsion, 40 ovarian cysts (greater than 4 cm), 3 rectus muscle ruptures, 72 diverticulitis and 4 epiploic appendicitis (EA) had been detected. It was not possible to distinguish between EA and diverticulitis in 10 patients, and diverticulitis and colon cancer in 4 patients. Ureterolithiasis was detected in 351 patients. Although 72 patients were prediagnosed with diverticulitis on the USG, only 31 of them were actually diagnosed with diverticulitis. CONCLUSION:

In patients presenting with left lower quadrant pain, diverticulitis was most commonly detected. CT examination is necessary to make the differential diagnosis of diverticulitis with its complications and with other pathologies. However, CT can sometimes be insufficient in the differential diagnosis. Findings should be supported by CT perfusion examination, if necessary, colonoscopy and biopsy should be performed to differentiate colon cancer.

Keywords: Left Lower Quadrant Pain, Diverticulitis, Computed Tomography, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No: 456

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2345-8818

| 407

Karpal Tünel Sendromu Tedavisinde Farklı İnsizyonlarla Median Sinir Dekompresyonunun ve Ameliyat Sonrası Erken Atel Kullanımının Etkisi

Dr. Yunus Kaçar¹, Dr. Öğretim Üyesi Derya Karaoğlu Gündoğdu²

¹Koru Ankara Hastanesi

²Selçuk Üniversitesi, Konya

*Corresponding author: Derya Karaoğlu Gündoğdu

Özet: Karpal Tünel Sendromu (KTS) tanılı hafif olgularda konservatif tedavi yöntemleri, orta ve ağır olgularda ise cerrahi ile median sinir dekompresyonu uygulanmaktadır. Kasım 2017-Aralık 2020 tarihleri arasında Ankara Dr. Nafiz Korez Sincan Devlet Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Polikliniği'nde KTS tanısı ile ameliyat edilen 61 hasta bu çalışmaya dahil edilmek üzere değerlendirildi. Bu hastalar iki grup olarak değerlendirildi: El bileği hattını geçen büyük bir insizyonu olan ve ameliyat sonrası atel kullanan hastalar birinci grup olarak sınıflandırıldı. El bileği çizgisini aşmayan 2 cm' lik insizyon ile ameliyat edilen, operasyon sonrası atel kullanılmayan ve erken egzersiz programına başlanan hastalar ikinci grup olarak değerlendirildi. 61 hastanın erkek/kadın oranı 1/4 idi. Kadın cinsiyetin ve multiparitenin baskın olması istatistiksel olarak anlamlı idi. Birinci grup hastaların ameliyat sonrası erken vizüel analog skala (VAS) ortalama değerleri $2,79 \pm 1,61$, ikinci grupta bu değer $1,45 \pm 0,76$ olarak bulundu. Birinci grupta nüks oranı sayısal olarak daha yüksek olmasına ve nüks daha erken ortaya çıkmasına rağmen, ikinci gruptan istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı ($P=0,053$). Bu çalışmanın amacı farklı insizyon boyutlarının ve operasyon sonrası erken atel kullanımının karpal tünel sendromu cerrahi tedavi sonuçlarına ve nükse etkisini incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Karpal Tünel, Median Sinir, Atel

The Effect of Median Nerve Decompression With Different Incisions and Early Postoperative Splint Use In the Treatment of Carpal Tunnel Syndrome

Abstract: Conservative treatment methods are applied in mild cases diagnosed with Carpal Tunnel Syndrome (CTS), and median nerve decompression with surgery is applied in moderate and severe cases. Between November 2017-December 2020, patients who were operated on with the diagnosis of CTS in the Dr Nafiz Korez Sincan State Hospital, Ankara were evaluated for inclusion in this study. These patients were divided into two groups: Patients with a large incision crossing the wrist line and using a splint after surgery were classified as the first group. The patients who were operated with a 2 cm incision not exceeding the wrist line, who did not use a splint after the operation and who started an early exercise program were considered as the second group. The male/female ratio of 61 patients was 1/4. The predominance of female gender and multiparity was statistically significant. The mean postoperative early visual analog scale (VAS) values of the patients in the first group were 2.79 ± 1.61 and 1.45 ± 0.76 in the second group. Although the recurrence rate was higher in the first group and recurrence occurred earlier, there was no statistically significant difference from the second group

($P=0.053$). The aim of this study is to examine the effects of different incision sizes and early post-operative splint use on surgical treatment results and recurrence of carpal tunnel syndrome.

Keywords: Carpal Tunnel, Merian Nerve, Splint

Presentation ID / Sunum No: 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5051-2694

| 409

Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Kistik Ekinokokkozis Ön Tanılı Hastalarda Anti-Echinococcus Granulosus Seropozitifliğinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Enis Fuat Tüfekci

Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD

Özet: Giriş: Kistik ekinokokkozis (kist hidatik), Echinococcus granulosus'un larva formunun neden olduğu zoonotik bir paraziter enfeksiyondur. Hastalık yurdumuzda endemiktir. Ancak yaygınlığı bölgeler arasında değişkenlik gösterebilmektedir. Bu çalışmada Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesinde kistik ekinokokkozis ön tanılı hastaların serolojik test sonuçlarının retrospektif olarak incelenmesi ve elde edilen verilerin yurdumuzdaki diğer çalışmaların sonuçlarıyla karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya Ocak 2022-Kasım 2022 tarihleri arasında Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Mikrobiyoloji laboratuvarına kistik ekinokokkozis ön tanısı ile başvuran 113 farklı hasta dahil edilmiştir. Hastaların serum örneklerinde anti-E. granulosus antikorlarının varlığı indirekt hemagglütinasyon yöntemi ile araştırılmış ve 1:160'dan küçük titreler önemsiz reaksiyon, 1:160 titre şüpheli reaksiyon, 1:320 veya üzeri bir titrenin tespit edilmesi pozitif reaksiyon olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Hastaların yaşlarının medyan değeri 52 yaş olarak belirlenmiştir. Bireylerin 46'sını (%40,7) erkek, 67'sini (%59,3) kadın hastalar oluşturmuştur. Serum örneklerinin 5'inde (%4,4) şüpheli reaksiyon, 3'ünde (%2,7) pozitif reaksiyon tespit edilmiştir. Sonuç: Bu çalışmadan elde edilen bulgular Kastamonu ilinde kistik ekinokokkozis ön tanılı hastalarda anti-E. granulosus seropozitifliğinin yurdumuzda yapılmış çoğu çalışmaya göre düşük oranda olduğunu göstermiştir. Hastalığın kontrol altına alınması için parazitin yaşam döngüsünün kırılması ve toplumun enfeksiyondan korunma yöntemleri konusunda bilinçlendirilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Echinococcus Granulosus, Kistik Ekinokokkozis, İndirekt Hemagglütinasyon Yöntemi

Investigation of Anti-Echinococcus Granulosus Seropositivity in Cystic Echinococcosis Pre-Diagnosed Patients At Kastamonu Training and Research Hospital

Abstract: Introduction: Cystic echinococcosis (hydatid cyst) is a zoonotic parasitic infection caused by the larva of Echinococcus granulosus. The disease is endemic in Turkey. However, its prevalence may vary among regions. This study aimed to retrospectively examine the serological test results of cystic echinococcosis pre-diagnosed patients in Kastamonu Training and Research Hospital and to compare the obtained data with the results of other studies in Turkey. Methods: One hundred thirteen different patients who applied to the Kastamonu Training and Research Hospital Microbiology laboratory for cystic echinococcosis pre-diagnosed patients between January 2022 and November 2022 were included in the study. Anti-Echinococcus granulosus antibodies were investigated in serum samples using the indirect hemagglutination method, and <1:160 titers were the negative reactions, 1:160 titer was the suspicious reaction, and ≥1:320 titers were considered the positive reactions. Results: The median age of the patients was 52 years. Forty-six (40.7%) of the patients were male and 67 (59.3%) were female.

The suspicious reactions were detected in five (4.4%) and the positive reactions in three (2.7%) of the serum samples. Conclusion: The results showed that anti-E. granulosus seropositivity is lower than most studies conducted in Turkey. To control the disease, it is essential to break the life cycle of the parasite and to raise the awareness of the community about the prevention methods of the infection.

Keywords: Cystic Echinococcosis, Echinococcus Granulosus, İndirect Hemagglutination Test

Presentation ID / Sunum No: 621

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 - 0002 - 1729 - 8507

| 411

Katarakt Cerrahisinde Edof & Trifokal Lens Kullanımı İle mix-And-Match Oküler Lens İmplantasyonu

Dr. Gökhan Erbakan

EKOL Hatanesi Göz Hastalıkları ABD

Özet: Amaç: Trifokal göz içi lensler, orta mesafe görme ihtiyacını karşılamak için geliştirilmiştir. Ancak trifokal göz içi lenslerde halo ve kamaşma, kontrast duyarlılığının azalması gibi sorunlar görme kalitesini olumsuz etkiler. EDOF lensler, trifokal lenslerle oluşan kontrast duyarlılığı kaybını, retinaya geçen ışık miktarını artırarak ve kontrast duyarlılığını artırarak telafi etmeyi amaçlar. Olgu: 56 yaşında erkek hasta, non – matür senil katarakt tanısı ile kurumumuza başvurdu ve kendisine bilateral trifokal fakoemülsifikasyon göz içi lens ameliyatı önerildi. Görme keskinliği lenssiz 4/10, lensle 5/10 olarak tespit edildi. Speküler mikroskopi değerleri 2887.4 hücre/mm² ve 2821.9 hücre/mm², retina sinir lifi tabakası kalınlığı 100 µm ve 99 µm, makulanın optik koherens tomografisi 274 µm ve 281 µm, pakimetri değerleri sırasıyla 605 µm ve 608 µm olarak bulundu. Hastaya katlanabilir +20,50 D göz içi lens (GİL) (sağ) ve + 19,00 D göz içi lens (GİL) (sol) implante edildi. Biyo – mikroskopi, göz hareketleri ve arka segment muayenesi normal bulundu. Otomatik refraktometre ölçümü sağ göz için küre +1.50, silindir -1.75 ve 168 eksen ve sol göz için -0.00 küre, -0.75 silindir, 12 eksen olarak gösterildi. Kontrol muayenesinde göz hareketleri ve arka segment muayenesi normaldi. Refraktometrik parametreler sağ göz için küre -0.25, silindir -0.50 ve 88 eksen ve sol göz için -0.75 silindir, 48 eksen olarak kontrol muayenesinde iyileştiği tespit edildi. Sonuç: Lens seçiminden önce hasta ve hekim arasında kişinin yaşam tarzı ve mesleği göz önünde bulundurulmalıdır. Görme kalitesi beklentileri, hasta merkezli bir yaklaşımla yönetilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Karıştır ve Eşleştir Cerrahisi, Katarakt, Göz İçi Lensler, Trifokal, Artırılmış Odak Derinliği

Mix-And-Match Intra – Ocular Lens Implantation With the Use of Edof & Trifocal Lenses in Cataract Surgery

Abstract: Background: Trifocal intraocular lenses have been developed to meet the need for intermediate vision. However, problems such as halo and glare and decreased contrast sensitivity in trifocal intraocular lenses affect the quality of vision negatively. EDOF lenses aim to compensate the loss of contrast sensitivity with trifocal lenses by increasing the amount of light passing to the retina and increasing the contrast sensitivity. Case: A 56 year old male patient has admitted to our institution due to non – mature senile cataract and proposed bilateral trifocal phacoemulsification intra – ocular lens surgery. The visual acuity has been detected as 4/10 without lenses and 5/10 via utilizing lenses. The specular microscopy values were 2887.4 cell/mm² and 2821.9 cell/mm², the retinal nerve fiber layer (RNFL) thickness was 100 µm and 99 µm, optical coherence tomography (OCT) of macula was 274 µm and 281 µm, pachymetry values were 605 µm and 608 µm respectively. A foldable +20.50 D intra-ocular lens (IOL), (right) and + 19.00 D intra-ocular lens (IOL), (left) have been implanted. The bio – microscopy, eye movements and posterior segment examination were normal. The auto – refractometer

measurement revealed sphere +1.50, cylinder -1.75 and 168 axis for right eye and -0.00 sphere, -0.75 cylinder, 12 axis for left eye. In the control visit eye movements and posterior segment examination were normal. The refractometric parameters have improved as sphere -0.25, cylinder -0.50 and 88 axis for right eye and -0.75 cylinder, 48 axis for left eye. Conclusion: The lifestyle and occupation of the individual should be taken into account between the patient and physician before lens selection. Quality of vision expectations should be managed in a patient centric approach.

Keywords: Mix-And-Match Surgery, Cataract, Intraocular Lenses, Trifocal, Enhanced Depth of Focus

Presentation ID / Sunum No: 383**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-3849-6932**

| 413

Kısmi Nefrektomi Ameliyatı Sonrası Negatif Basıncılı Akciğer Ödemi – Olgu Sunumu

Dr. Sinem Erfidan

Bornova Türkan Özilhan Devlet Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon uzmanı

Özet: Negatif basıncılı pulmoner ödem, post-operatif solunum sıkıntısının nadir fakat önemli bir nedenidir. Erken tanı ve doğru tedavi ciddi morbidite ve mortaliteyi önlemede önemlidir. Bir seride tüm cerrahi olgularda gelişme insidansı %0.094 olarak bildirilmiştir. Özellikle genel sağlık durumu iyi, elektif nedenlerle opere edilen genç erişkin hastalarda solunum sıkıntısı, öksürük, postoperatif pulmoner ödem ile başlayan pembe köpüklü balgam gibi semptomlar ve hipoksemi bulguları araştırılmalıdır. Olgumuz ek hastalığı olmayan 26 yaşında kadın hastaydı. İlk değerlendirmede ASA – 2 sınıflandırma sistemi olarak yorumlandı. Renal karsinom ve sol yerleşimli lenfadenopati nedeniyle nefrektomi kararı verildi. Hastada hiçbir somut sebep olmaksızın birkaç dakika içinde şiddetli laringospazm ve solunum sıkıntısı gelişti. Anestezi sonrası bakım ünitesinde artan hipoksi nedeniyle pozitif basıncılı ventilasyona geçildi. Hasta negatif basıncılı pulmoner ödem olarak değerlendirildi ve non-invaziv mekanik ventilasyon uygulandı. Üçüncü günde durumu düzelen hasta yoğun bakımdan servise taburcu edildi. NPPE tedavisinde ilk amaç etiyolojide de suçlanan hipoksiyi düzeltmek ve kısır döngüyü kırmaktır. Tıkanmanın ciddiyetine ve hipoksinin durumuna göre invaziv mekanik ventilasyon veya non-invaziv mekanik ventilasyon tercih edilebilir. Burada hasta uyumu çok önemlidir ve hasta için en uygun yöntem tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Negatif Basıncılı Pulmoner Ödem, Hipoksi, Mekanik Ventilasyon

Negative Pressure Lung Edema Following a Partial Nephrectomy Surgery – a Case Report

Abstract: Negative pressure pulmonary edema is a rare but important cause of postoperative respiratory distress. Early diagnosis and accurate treatment are important in preventing serious morbidity and mortality. In a series, the incidence of developing in all surgical cases was reported as 0.094%. Especially in young adult patients with good general health status who were operated on for elective reasons that present symptoms such as respiratory distress, cough, pink foamy sputum that started postoperatively with pulmonary edema and hypoxemia findings should be investigated. Our case was a 26 years old female with no comorbid disease. During the initial evaluation, she was interpreted as ASA – 2 classification system. Due to renal carcinoma and lymphadenopathy located at the left side, nephrectomy has been decided. The patient developed severe laryngospasm and respiratory distress within a few minutes without any solid reason. Due to increased hypoxia in the post-anesthesia care unit, positive pressure ventilation has been initiated. The patient has been evaluated as negative pressure pulmonary edema and administered non – invasive mechanical ventilation. The patient had ameliorated in the third day and discharged from intensive care unit to service. The first goal in the treatment of NPPE is to correct hypoxia, which is also blamed in the etiology, and to break the vicious circle. Depending on the severity of the obstruction and the state of hypoxia, invasive mechanical ventilation

or non-invasive mechanical ventilation may be preferred. Here, patient compliance is very important and the most appropriate method for the patient should be preferred.

Keywords: Negative Pressure Pulmonary Edema, Hypoxia, Mechanical Ventilation

Presentation ID / Sunum No: 652**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5966-1055**

| 415

Kist Hidatiğin Nadir Komplikasyonu: Safra Yolları ile İştirakli Tip 2 Komunikasyon Rüptürü

Uzman Dr. İdris Kurt

Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş:Kist hidatik hastalığı en sık karaciğer ve akciğeri etkilemekte. En sık komplikasyonları ise enfeksiyon ve rüptürdür. Rüptürleri üçe ayrılmaktadır. Kendi içinde endokist rüptürü, safra yollarına iştirak oluşturan komunikasyon rüptürü ve boşluklu organ veya boşluklara açılan direkt rüptür. Vaka:26 yaşında erkek hasta ateş, sağ üst kadranda ağrısı, sarılık, kusma şikayetleri ile acilden yatırıldı. Öncesinde yaklaşık 4 yıldır bilinen karaciğer sol lobda kist hidatik hikayesi mevcut idi. Laboratuvarında Total Bilirubin:4mg/dl, Direkt Bilirubin:1.8mg/dl, Alkalen Fosfataz: 152mg/dl, GGT:355mg/dl, ALT:106mg/dl, AST:62mg/dl izlendi. Çekilen MRCP görüntülemesinde karaciğer sol lobda Gharbi tip 3 kist hidatik kavitesi izlendi. Kiste doğru uzanan belirginleşmiş safra yolu ve koledokta da hafif hipdens seviye veren lezyonlar izlendi. Bu bulgular ışığında hastada ön planda safra yollarına açılmış, tip 2 komunikasyon rüptürü olarak nitelenen, komplike kist hidatik vakası olarak yorumlandı. Andazol ve ampirik Seftriakson tedavisi verildi. ERCP planlandı. ERCP işleminde sfinkterotomi sonrası yapılan balon süpürmesinde koledok lümeninden duodenuma kist hidatiği temsil eden bol miktarda yeşil membranöz materyaller çıkarıldı. Son balon kontrol ve kolanjiyografide koledok lümeni temiz idi. Takiplerinde hastanın ağrıları geriledi, ateş nüks etmedi, kusmaları regrese oldu. Bilirubin değerleri ertesi gün hızlıca 2.6/1.4(Total Bilirubin/Direkt Bilirubin)mg/dl'ye geriledi. Kist Hidatik lezyonunun safra yolları ile iştirakli olduğundan definitif tedavisi için Genel Cerrahi'ye devredildi. Sonuç: Tedavi endikasyonu olan Kist Hidatik'lerde (Gharbi tip 1,2,3) tedavi geciktirilmemeli. Komplikasyon izlendiğinde multidisipliner yaklaşılması uygundur.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Tip 2 Komunikasyon Rüptürü

Rare Complication of Hydatid Cyst Disease: Type 2 Communication Rupture Into the Bile Ducts

Abstract: Introduction:Hydatid cyst disease mostly affects the liver and lungs. The most common complications are infection and rupture. Ruptures are divided into three. Endocyst rupture in itself, communication rupture that connects lesion to the biliary tract, and direct rupture that opens into hollow organs or cavities. Case:A 26-year-old male patient was admitted to the emergency room with complaints of fever, right upper quadrant pain, jaundice, and vomiting. Previously, there was a history of hydatid cysts in the left lobe of the liver, which had been known for about 4 years. Total bilirubin: 4mg/dL, direct bilirubin:1.8mg/dL, alkaline phosphatase:152mg/dL, GGT:355mg/dL, ALT:106mg/dL, and AST:62mg/dL were observed in his laboratory. In MRCP imaging, a Gharbi type3 hydatid cavity was observed in the left lobe of the liver. Lightly hypodense lesions were observed in the common bile duct(CBD) and dilated bile duct was observed extending towards the hydatid cyst. In the light of these findings, the patient was interpreted as having a complicated hydatid cyst that opened to the biliary tract and was characterized as a type 2 communication rupture. Andazol and empirical Ceftriaxon therapy

were given. ERCP was planned. In the balloon sweep performed after sphincterotomy in the ERCP procedure, abundant amounts of green membranous materials representing hydatid cysts were removed from the common bile duct lumen into the duodenum. In the last balloon sweep control and cholangiography, the CBD lumen was clean. During the follow-ups, the patient's pain regressed, the fever did not recur, and the vomiting regressed. Bilirubin values decreased rapidly to 2.6/1.4mg/dL (total bilirubin/direct bilirubin) the next day. Because of the hydatid cyst lesion was associated with the biliary tract, the patient was transferred to general surgery for definitive treatment. Conclusion: Treatment should not be delayed in hydatid cysts with treatment indications (Gharbi types 1,2,3). A multidisciplinary approach is appropriate when complications occur.

Keywords: Hydatid Cyst, Type 2 Communication Rupture

Presentation ID / Sunum No: 473

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0631-453X

| 417

Kliniğimize Başvuran Usher Sendromlu Hastaların Klinik ve Genetik Araştırma Sonuçları

**Uzman Dr. Abdurrahman Alpaslan Alkan¹, Prof.Dr. Dilek Güven², Uzman Dr. Hakan Kaçar³,
Dr. Hani Al Saadoni⁴, Uzman Dr. Gürkan Doğukan Arslan⁵, Uzman Dr. Bilge Türk⁶,
Uzman Dr. Eyüp Düzgün⁷**

¹Özel Florya Hastanesi, Göz Hastalıkları

²Maslak Acıbadem Hastanesi, Göz Hastalıkları

³Çankaya Veni Vidi Göz Sağlığı Merkezi, Göz Hastalıkları

⁴Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıbbi Fizyoloji

⁵Özel Atlas Üniversitesi, Bağcılar Medicine Hospital, Göz Hastalıkları

⁶Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kulak
Burun Boğaz Baş ve Boyun Cerrahisi

⁷Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sultan İkinci Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz
Hastalıkları

*Corresponding author: Abdurrahman Alpaslan Alkan

Özet: Amaç: Ülkemizin birçok bölgesinden gelerek kliniğimize başvurmuş Usher sendromu hastalarının demografik özelliklerini, klinik bulgularını ve moleküler epidemiyolojilerini araştırmak. Gereç ve Yöntem: Çalışmamız kapsamında Usher sendromu ön tanısıyla kliniğimizde takip edilen 48 hastanın özgeçmiş, soygeçmiş özellikleri görme, işitme ve denge muayenelerinin sonuçları ve genetik araştırma sonuçları değerlendirildi. Bulgular: Hastalarımızdan 14 tanesi Usher sendromu Tip 1, 16 tanesi ise Usher sendromu Tip 2 olarak tespit edildi. Hastalarımızdan 18 tanesine klinik olarak sınıflandırma yapılamadı. Klinik olarak Tip 2 ile uyumlu 7 hastamızda MYO7A geninde mutasyon tespit edildi. Sonuç: Usher sendromu Tip1'e sebep olduğu bilinen MYO7A gen mutasyonu, klinik olarak Usher sendromu Tip2 ile uyumlu 7 hastamızda tespit edildi. Bu hastalarımızın 6 sında heterozigot, 1 hastamızda ise homozigot mutasyon tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Genetik, Usher Sendromu, Myo7a, Retinitis Pigmentosa, Moleküler Epidemiyoloji

Clinical and Genetic Research Results of Usher Syndrome Patients Followed Up in Our Clinic

Abstract: Purpose : To investigate the demographic characteristics, clinical findings and molecular epidemiology of Usher syndrome patients who apply to our clinic from many regions of our country. Materials and Methods: In this study, medical and family history, ophthalmologic, hearing and vestibular examination findings and genetical research findings of 48 patients who were followed-up in our clinic with a prediagnosis of Usher syndrome were evaluated. Results: Fourteen of the patients were Usher syndrome Type 1, 16 of them were Usher syndrome Type 2. 18 patients could not be clinically classified. MYO7A gene mutation was detected in 7 patients. Conclusions: MYO7A gene mutation, which is known to cause Usher syndrome Type 1, was detected in 7 patients clinically compatible with

Usher syndrome Type2. Heterozygous mutation was detected in 6 of these patients and homozygous mutation in 1 patient.

Keywords: Genetics, Usher Syndrome, Myo7a, Retinitis Pigmentosa, Molecular Epidemiology

Presentation ID / Sunum No: 584**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5787-7485**

| 419

Klitoriste Dev Epidermoid Kist

Uzman Dr. Hilal Şerifoğlu

Artvin Devlet Hastanesi

Özet: Kadın sünneti olarak bilinen mutilasyonun kökeninin nereye dayandığı net bilinmemekle birlikte Antik Mısır, Antik Roma, Çarlık Rusyası ve İslam öncesi Arap toplumlarına dayandığına dair teoriler bulunmaktadır(1). Özellikle Afrika ve Asya ülkelerinde olmak üzere dünya çapında 125 milyon kadın ve genç kız sünnetin çeşitlerine maruz kalmaktadır (2). Başka bir sağlık problemi olmayan, daha önce cinsel ilişki yaşamamış 23 yaşında Güney Afrikalı kadın hasta, genital bölgesinde şişlik şikayetiyle polikliniğe başvurdu. Alınan anamnezde şişliğin son 6 ayda geliştiğini ve yürümede zorluk dışında bir probleme sebep olmadığı öğrenildi. Üriner sistemle alakalı bir yakınması yoktu. Fizik muayenesinde genital kitle dışında patolojik bulgu yoktu. Perineal muayenede klitorisi içine alarak sol labia minöre lateralize olup mediale uzanım gösteren yaklaşık 8 x6 cm kistik oluşum izlendi. Kist yumuşak, ağrısız, mobil, fluktuasyon veren karakterdeydi. İntraoitusu kapatmıyor, üretrayla ve sol labiumla ilişkisizdi. Muayene sonrasında epidermal inklüzyon kisti ön tanısıyla elektif şartlarda ameliyat edilmek üzere hastaya gün verildi. Genel anestezi altında yapılan operasyon ile kist çevre cilt ve cilt altı dokudan sıyrılarak intakt şekilde dışarı alındı. Patoloji incelemesinde kist 7x5x2.5 cm ölçüldü. Kist içinden yoğun kıvamlı materyal boşaldığı izlendi. Mikrobiyolojik incelemede epidermal inklüzyon kisti ile uyumlu bulgulara rastlandı. Epidermal klitoral kistlerin gelişimi kadın mutilasyonunun(KM) uzun dönem komplikasyonlarından. Tam insidansı bilinmese de nadir görülen bir komplikasyondur veya literatürde bildirimi azdır. Literatür taramasında Tip 1 KM sonrası %0, Tip2 KM sonrası %5, Tip 3 KM sonrası %0.6 olguda görülmüştür. Büyük, ağrısız, hızlı büyüyen kitleler maligniteyi akla getirirse de epidermal inklüzyon kistleri akılda tutulmalıdır. Anatomiye uygun olarak eksize edilmeli ve kozmetik olarak hastayı memnun edecek sonuçlara uygun cerrahi teknik kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mutilasyon, Inklüzyon Kisti, Klitoris

Giant Epidermoid Cyst in the Clitoris

Abstract: The origins of female genital cutting are unknown, but theories as to its origins date back to ancient Egypt, pre-Islamic Arabia, ancient Rome, and Tsarist Russia. A 2013 report by the United Nations Children's Fund (UNICEF) found that female genital cutting has been performed in over 125 million women and girls in the 29 countries in Africa and the Middle East where the procedure is mainly practiced. A 23-year-old South African female patient, who had no other health problems and had not had sexual intercourse before, applied to the polyclinic with the complaint of swelling in her genital area. She had no complaints related to the urinary system. In her physical examination, there was no pathological finding except genital mass. In the perineal examination, approximately 8 x 6 cm cystic formation was observed. The cyst was soft, painless, mobile and fluctuating. It did not close the intraoitus, it was unrelated to the urethra and left labium. With the operation performed under general anesthesia, the cyst was removed from the surrounding skin and subcutaneous tissue intact. In the pathology examination, the cyst measured 7x5x3 cm. It was observed that dense material was discharged from the cyst. Microbiological examination revealed findings consistent with an epidermal inclusion

cyst. The development of epidermal clitoral cysts is one of the long-term complications of Female Mutilation(FM). Although its exact incidence is not known, it is a rare complication or has few reports in the literature. In the literature review, it was seen in 0% after Type 1 FM, 5% after Type 2 FM, and 0.6% after Type 3 FM. Although large, painless, rapidly growing masses suggest malignancy, epidermal inclusion cysts should be kept in mind. It should be excised in accordance with the anatomy and a surgical technique should be used that will satisfy the patient cosmetically.

Keywords: Mutilation, Clitoris, Epidermoid Cyst

Presentation ID / Sunum No: 690

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3085-0087

| 421

Kolit Oluşturulmuş Sıçanlarda Çekum Perforasyonunda Fibrin Yapıştırıcının Etkisi

Uzman Dr. Boran Yalçın¹, Uzman Dr. Mustafa Salış¹

¹Eskişehir Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Boran Yalçın

Özet: Kolit oluşturulan sıçanlarda çekum perforasyonun onarımında, bazı dokularda onarımları ve anastomozları güçlendirdiği bilinen fibrin yapıştırıcıların etkisinin incelenmesi amaçlandı. Cinsiyet farkı gözetilmeden ağırlıkları 200-250 gr. olan SpragueDawley cinsi 36 adet rat kullanıldı. Deney hayvanları 1. kontrol-sham, 2. sütür, 3. yapıştırıcı, 4. yapıştırıcı-sütür grubu olarak 4 gruba ayrıldı. Birinci gruba sadece median laparotomi yapıldı. Birinci grup hariç diğer ratlara laparotomiye takiben çıkan kolona parsiyel kolotomi yapıldı. 3. grup hariç tüm kolotomiler daha sonra tek tek 5/0 prolén sütürlerle ve tek kat olarak kapatıldı. 3. gruba kolotomiyi takiben stür konmayıp yara dudakları fibrin yapıştırıcı ile yapıştırıldı. Tüm ratlara postoperatif 4. günde relaparotomi yapılarak, kolonik patlama basıncı ölçümü yapıldı ve histopatolojik inceleme amacı ile örnekler alındı. Patlama basınçları değerlendirildiğinde sütür ve fibrin yapıştırıcının beraber kullanımının sadece sütür kullanımına göre daha üstün olduğu saptandı. Sadece sütür ile sadece fibrin yapıştırıcı kullanımının patlama basıncı değerlendirildiğinde farklılık saptanmadı. Sadece fibrin yapıştırıcı kullanımı ile fibrin yapıştırıcı ve sütürün beraber kullanımının patlama basınçları arasında farklılık saptanmadı. Mukozal inflamasyonun histopatolojik değerlendirilmesinde sütür ve fibrin yapıştırıcının beraber kullanımının inflamasyonu azalttığı saptandı. Kriptik apsenin histopatolojik değerlendirilmesinde sütür ve fibrin yapıştırıcının beraber kullanımının kriptik apse oluşumunu azalttığı saptandı. Epitel nekrozunun histopatolojik değerlendirilmesinde sütür ve fibrin yapıştırıcının beraber kullanımında epitelyum nekrozunun daha fazla olduğu saptandı. Hemoraji ve kollajen üretimi açısından histopatolojik değerlendirilmesinde istatistiki olarak gruplar arasında farklılık saptanmadı. Sonuç olarak, fibrin yapıştırıcı kısa dönemde anastomozu sağlamlaştırıcı ve inflamasyonu baskılayıcı etki gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Kolit, Çekum Perforasyonu, Fibrin Yapıştırıcı

Effects of Fibrin Adhesive On Perforation of Cecum On Rats Induced With Colitis

Abstract: This study aimed to investigate the effects of fibrin adhesives, known to improve healing and anastomosis in some tissues, in healing cecum perforation in colitis induces rats. 36 Sprague-Dawley rats of either sex, weighing between 200 and 250 gr., are used. The animals are randomly assigned to the four groups:1.control-sham, 2.suture, 3.adhesive, 4.adhesive-suture group. In group 1, only laparotomy is performed and the colon is explored. In other groups, futher partial colotomy is applied. All colotomies except for group 3 are then closed by using 5/0 prolén sutures. In group 3, sutures are not applied after colotomy, and the wound edges are glued using fibrin adhesives. Relaparotomy is performed on postoperative day 4, colonic explosion pressure is measured and samples are taken for histopatological examination. Comparing the explosion pressures, it was seen that the use of suture and fibrin together was superior to use of only sutures. No difference between using only suture or only

fibrin in terms of explosion pressure was determined. There was also no difference in terms of explosion pressures between using only fibrin and using both suture and fibrin. The histopathological examination of the mucosal inflammation showed that using suture and fibrin glue together decreased the inflammation. No difference was observed between the other groups. The histopathological examination of the cryptic abscess showed that using suture and fibrin together reduced cryptic abscess formation. Histopathological examination of the epithelium necrosis showed that with the use of suture and fibrin glue together, there was more epithelium necrosis. The comparison of histopathological evaluation of the hemorrhage and collagen production showed no difference between the groups. In conclusion, fibrin glue showed a strengthening effect on anastomosis in the short run.

Keywords: Colitis, Caeceum Perforation, Fibrin Adhesive

Presentation ID / Sunum No: 535

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9451-5715

| 423

Kolon ve Serviks Kanseri Üzerinde Arı Sütünün Gen Ekspresyon Değişikliklerinin ve Kolesterol Metabolizması Üzerine Etkisinin Araştırılması

**Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Kul Köprülü¹, Dr. Burçin Erkal², Dr. Altan Kara³,
Prof.Dr. Şaban Tekin¹**

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi

²Yıldız Teknik Üniversitesi

³Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu

*Corresponding author: Tugba Kul Koprulu

Özet: Kanslerle birlikte birçok hastalığın epigenetik etiyolojiye sahip olması epigenetik tedavi olarak adlandırılan yeni bir terapötik seçeneğin gelişmesini teşvik etmiş, anormal DNA modifikasyonlarını değiştirmek için birçok ajan keşfedilmiştir. Arı sütü (Royal jelly), genç işçi bal arılarının (*Apis mellifera*) mandibular bezlerinden sekrete edilen jelatin kıvamlı, besleyici bir madde olup arı hayatı için kritik bir role sahiptir. Bir arı kolonisinde aynı genoma sahip olmalarına rağmen kraliçe ve işçi arıların büyüklükleri, şekilleri ve davranışları çok farklıdır ve bu farklılık, arıların larval evredeki beslenme şekillerinden kaynaklanır. Yüksek miktarda arı sütü ile beslenen larvalardan kraliçe arı oluşurken, çok daha az arı sütüyle beslenen larvalardan işçi arılar oluşmaktadır. Arı sütü miktarına bağlı olarak işçi veya kraliçe arı gelişmesinde DNA metilasyonunun kilit bir rol oynadığı gösterilmiştir. Çalışmamızda kolon kanseri hücre hattı (HT29) ve rahim ağzı kanseri hücre hattı (HeLa) üzerine uygulanan arı sütünün, kanser hücrelerinin gen ekspresyon profilinde meydana getirdiği değişiklik yeni nesil dizileme (Next Generation Sequencing) yöntemiyle araştırılmıştır. Elde edilen bulgulara göre arı sütü, HT29 ve HeLa hücre hatlarında toplamda 19 geni ortak olarak etkilemiş, PPI ve yolak analizleri neticesinde etkilenen bu 19 gen arasında INSIG1, HMGCS1, TM7SF2, CYP51A1 ve IDI1 genlerinin kolesterol ve steroid metabolizmasında yer alan genler olduğu ve TCGA'ya göre kanserli dokularda yüksek ekspresyona sahip olan bu genlerin ekspresyonlarını down regüle ettiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri, Rahim Ağzı Kanseri, Arı Sütü, Yeni Nesil Dizileme, Epigenetik

Presentation ID / Sunum No: 516**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID:****| 424**

Kolorektal Kanserde Periferik ve Mezenterik CEA,CA 19-9 Düzeylerinin Lenf Nodu Metastazını Öngörmedeki Yeri

Uzman Dr. Müjdat Turan

SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Kolorektal kanser dünya çapında yeni tanı konulan kanser türleri arasında üçüncü sıradadır. Tüm kanser türlerinde olduğu gibi kolorektal kanserde de lenf nodu metastazı hastalığın prognozu hakkında kilit bir rol oynamaktadır. Kolorektal kanserde Ca19-9 ve CEA tümör belirteçleri hastalığın seyrini takip etmek, kemo-radyoterapinin terapötik etkinliği öngörmek amacı ile kullanılmaktadır. Biz bu çalışmada kolorektal kanserli hastalarda eş zamanlı periferik ve santral venöz kandan alınan numunelerden CEA, Ca19-9 çalışarak mezenterik venöz dolaşımın metastatik lenf bezi tutulumu üzerine prognostik bir faktör olup olmadığını bulmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmaya 01.2022-10.2022 tarihleri arasında Ankara Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde kolorektal kanser tanısı ile kolektomi yapılan 15 hasta incelendi. Nüks, metastatik ve R0 rezeksiyon yapılamayan hastalar çalışma dışı kabul edildi. Hastaların eş zamanlı periferik venöz dolaşımdan ve ana tümör dokusunun drene olduğu mezenterik venöz dolaşımdan CEA ve Ca19-9 çalışıldı. Çıkan sonuçlar lenf nodu metastazı ile karşılaştırıldı. Bulgular: 7 hasta erkek, 8 hasta kadın toplam 11 hasta değerlendirildi. Ortalama yaş dağılımı 65±9,38 (45-83)'dir. 8 hastada lenf nodu metastazı olup ortalama lenf nodu metastazı 1,73 (aralık 0-6)'dür. Lenf nodu metastazı olan olgularda mezenterik venöz kanda CEA ve Ca19-9 düzeylerini periferik venöz kan düzeylerine oranla istatistiksel olarak yüksek bulduk (CEA 2,3 vs 7,8 ng/ml, p=0.037; Ca19-9 7,9 vs 22,44 U/ml, p=0.02). İstatistiksel olarak anlamlı olmamakla beraber Santral CEA ve Ca19-9 düzeylerindeki artış lenf nodunda metastaz olma olasılığını arttırmaktadır. Ayrıca mezenterik venöz kan Ca19-9 düzeyi ile lenf nodu metastaz sayısı arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon bulduk ($\rho=0.519$, p= 0.047) Sonuç: Ana tümör dokusunun drene olduğu mezenterik venöz dolaşımda bulunan tümör belirteçlerinin, lenf nodu metastazını periferik venöz dolaşımdaki tümör belirteçlerine oranla daha yüksek doğrulukla gösterebileceğini bulduk. Daha yüksek hacimli çalışmalar neticesinde; periferik ve mezenterik venöz kan arasındaki farkın formülize edilerek periferik venöz kan tümör belirteçlerine eklenmesi ve bulunacak yeni periferik tümör belirteç değerlerinin bizlere hastalığın seyri hakkında yüksek sensitivite ve spesifite ile yol göstereceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal Kanser, Lenf Nodu Metastazı, Tümör Markeri

Presentation ID / Sunum No: 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6123-3823

| 425

Konstipasyon Kliniği ve Sennozit A +B Kalsiyum Tedavisinin Yeri

Dr. Ozan Batıgün

AVIXA İlaçları

Özet: Kronik kabızlık, nüfusun yaklaşık %10 – 15'ini etkiler ve birinci ve ikinci basamak başvurularında en yaygın mide-bağırsak rahatsızlıkları arasındadır. Kabızlık yaşam kalitesini olumsuz etkiler ve önemli bir sağlık hizmeti yükü doğurur. Kabızlık tedavisi adım adım yönetilmelidir. Hasta ile uyumlu bir şekilde biyolojik geri bildirimli veya geri bildirimsiz farmakolojik tedavi ile takip edilen basit konservatif önlemlerin oluşturulmasını kapsar. Çok nadiren cerrahi müdahaleye ihtiyaç duyulur. Sennozit A+B; Senna khartoum denen bilimsel ismi Cassia angustifolia olan ve halk arasında Sinameki adı ile bilinen bir bitkiden elde edilir. Uyarıcı laksatif olan Sennozit, antrakinon türevidir. Kabızlığı tedavi etmek için, bağırsakları boşaltarak yapılan incelemelerde ve cerrahi müdahaleler öncesi bağırsakları boşaltmak amacıyla kullanılır. Ağız yoluyla alındığında; ince bağırsaklardan emilimi azdır. Ön ilaç olan sennozit A+B kolona ulaştığında, kolonik bakteriyel enzimlerce hidroliz edilerek aktif metabolitine dönüşür. Serbest hale gelen antrakinon bileşiği epitel hücrelerinde Na⁺ K⁺ ATP az'ı inhibe ederek laksatif etkiye neden olur. Sennozit A+B, çeşitli tipteki kabızlıklarda, ameliyat öncesi hazırlamada ve radyolojik incelemelerden önce bağırsakların boşaltılması amacıyla kullanılır. Radyolojik incelemelerde ve ameliyat öncesi ameliyata hazırlamada pürgatif olarak kullanılır. Buna ek olarak Sennozit A anti-obezite, hipoglisemik, anti – inflammatuar, anti – viral etkinliğe sahipken, Sennozit B tümör hücrelerinin proliferasyonunun inhibisyonu üzerinde etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Konstipasyon, Radyolojik Görüntüleme, Sennozit A+B

The Clinical Features of Constipation and Utilization of Sennooside A + B

Abstract: Chronic constipation affects approximately 10-15% of the population and is among the most common gastrointestinal disorders in primary and secondary care referrals. Constipation negatively affects quality of life and creates a significant health care burden. Treatment of constipation should be managed step by step. It encompasses the establishment of simple conservative measures followed by pharmacological treatment with or without biofeedback in a manner consistent with the patient. Very rarely, surgical intervention is needed. Sennoside A+B is obtained from a plant called Senna khartoum, whose scientific name is Cassia angustifolia and is popularly known as Senna. Sennoside, a stimulant laxative, is a derivative of anthraquinone. It is used to treat constipation, in examinations by emptying the intestines and to empty the intestines before surgical interventions. When taken orally, it is less absorbed from the small intestine. The prodrug sennoside A+B reaches the colon, and hydrolyzed by colonic bacterial enzymes and converted to its active metabolite. The released anthraquinone compound inhibits Na⁺ K⁺ ATPase in epithelial cells and causes a laxative effect. Sennosit A+B is used for various types of constipation, preoperative preparation and bowel evacuation before radiological examinations. It is used as a purgative in radiological examinations and preoperative preparation for surgery. In addition, Sennoside A has anti-obesity, hypoglycemic, anti-inflammatory, anti-viral activity, while Sennoside B has an effect on the inhibition of proliferation of tumor cells.

Keywords: Constipation, Radiological İmaging, Sennositis A+B

Presentation ID / Sunum No: 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0505-9784

| 426

Koroner Kollateral Dolaşım ve Viseral Yağ Arasındaki İlişki

Uzman Adem Aktan¹, Doç.Dr. Mesut Aydın²

¹Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Özel Bower Hospital

*Corresponding author: Adem Aktan

Özet: Amaç: Kollateral dolaşımın sağlıklı kişilerde ve koroner arter hastalığı olan hastalarda miyokard iskemisini önlediği varsayılmaktadır. Viseral yağ dokusu, insan vücudundaki çeşitli normal ve patolojik süreçler üzerinde etkisi olan bazı biyokimyasal özelliklere sahip olan toplam vücut yağının aktif bir bileşenidir. Bu çalışmada viseral yağ oranı ile koroner kollateral dolaşım (KKK) arasındaki ilişkiyi araştırdık. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya stabil angina pectorisli toplam 148 hasta alındı ve koroner anjiyografi sonrası tüm hastaların boy ve kiloları kaydedildi. Çalışmaya alınan denekler biyoelektrik empedans analiz yöntemi ile viseral yağ oranları sınıflandırılarak 1-9 arası ve >10 olmak üzere iki gruba ayrıldı. Rentrop'un CCC sınıflandırmasına göre hastalar kötü CCC grubu (grade 0 ve 1) ve iyi CCC grubu (grade 2 ve 3) olarak sınıflandırıldı. Bulgular: Kollateral sınıflandırmasına göre yapılan analizde, zayıf kollateral grubunda viseral yağ yüzdesi (13.7 ± 4.7 'ye karşı 10.1 ± 4.0 , $p=0.01$) ve vücut kitle indeksi (28.2 ± 2.4 'e karşı 27.3 ± 2.3 , $p=0.040$) anlamlı olarak daha yüksek bulundu. Diabetes mellitus, viseral yağ oranı yüksek olan hastalarda anlamlı olarak daha yüksekti. Kollateral gelişimi için yapılan çok değişkenli lojistik regresyon analizinde viseral yağ yüzdesi [Odds oranı (OR): 0.740, %95 güven aralığı (GA): 0.602-0.909, $p=0.040$] ve koroner darlık yüzdesi (OR: 1.220, %95 GA: 1.070-1.390, $p=0.003$) diğer faktörlerden bağımsız olarak anlamlı bulundu. ROC analizinde viseral yağ seviyesindeki artış kollateral gelişimi %72.7 duyarlılık ve %58.5 özgüllük ile azalttığı gösterilmiştir. Sonuç: Viseral yağdaki artış, zayıf kollateral gelişim için bağımsız bir faktör gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Hastalığı, Kollateral Damar, Visseral Yağ, Koroner Arter Hastalığı Risk Faktörü

The Relationship Between Coronary Collateral Circulation and Visceral Fat

Abstract: Objectives: Collateral circulation is assumed to prevent myocardial ischemia in healthy subjects and in patients with coronary artery disease. Visceral adipose tissue is an active component of total body fat, which holds some biochemical characteristics that have impact on several normal and pathological processes in the human body. In this study, we investigated the relationship between visceral fat ratio and coronary collateral circulation (CCC). Materials and Methods: Totally 148 patients with stable angina pectoris were recruited to the study and all patients' heights and weights were recorded after the coronary angiography. The study subjects were divided into two groups as those between 1 and 9, and those >10 by classifying their visceral fat ratio with bioelectrical impedance analysis method. Patients were classified as poor CCC group (grade 0 and 1) and good CCC group (grade 2 and 3) based on the Rentrop's classification of CCC. Results: In the analysis in accordance with collateral classification, visceral fat percentage (13.7 ± 4.7 versus 10.1 ± 4.0 , $p=0.01$) and body mass index (28.2 ± 2.4 versus 27.3 ± 2.3 , $p=0.040$) were found significantly higher in the poor collateral group.

Diabetes mellitus was significantly higher in patient with high visceral fat ratio. In multivariate logistic regression analysis for collateral growth, visceral fat percentage [Odds ratio (OR): 0.740, %95 confidence interval (CI): 0.602-0.909, $p=0.040$] and coronary stenosis percentage (OR: 1.220, %95 CI: 1.070-1.390, $p=0.003$) were found meaningful, independent from the other factors. In ROC analysis, increase in visceral fat level decreased collateral growth with 72.7% sensitivity and 58.5% specificity. Conclusion: The increase in visceral fat seems an independent factor for poor collateral development.

Keywords: Coronary Artery Disease, Collateral Vessel, Visceral Fat, Coronary Artery Disease Risk Factor

Presentation ID / Sunum No: 707

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7328-9579

| 428

Kritik COVID-19 Hastalarında NLR, MLR, PLR ve CAR Oranlarının Prognostik Rolünün Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Öztürk Taşkın
Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Koronavirüs hastalığı çok farklı klinik tablolara neden olabilen ve güncelliğini koruyan bir sağlık sorunudur. Toplam vaka ve hastaneye başvuru sayısında düşüşler olsa da halen ciddi solunum sıkıntısı ile başvurular ve bunun sonucunda da yoğun bakımda takip ve tedaviler devam etmektedir. Bununla birlikte hastalığın prognozu hakkında bilgi verebilecek ve süreci yönetmeye yardımcı olabilecek biyobelirteç arayışı da sürmektedir. Bu çalışmada COVID-19 hastalarında nötrofil-lenfosit oranı (NLR), monosit-lenfosit oranı (MLR), trombosit-lenfosit oranı (PLR) ve C-reaktif protein-albümin oranının (CAR) prognostik etkisinin incelenmesi amaçlandı. Materyal Metod: Çalışmaya Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi COVID Yoğun Bakım ünitelerinde tedavi alan toplam 508 hasta dahil edilmiştir. Hastaların demografik özellikleri, yoğun bakıma kabulündeki laboratuvar değerleri ve APACHE II skorları dosyalarından kaydedildi. NLR, MLR, PLR ve CAR değerleri hesaplandı. Hastalar 28 günlük mortaliteye göre iki gruba ayrıldı. İki grubun laboratuvar ve NLR, MLR, PLR ve CAR değerleri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların yaş ortalaması 71.18 (23.0-97.0) yılı. Hastaların 308 (%60.6)'i erkekti. 322 hasta mortalite izlendi. Non-survival grupta grupta ferritin, LDH, CRP, nötrofil ve D-dimer değerleri istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksekti. Albümin, trombosit, lenfosit ve monosit ise bu grupta istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşüktü. Grupların PLR ve MLR değerleri arasında istatistiksel olarak fark bulunmazken, NLR ve CAR değerleri arasında istatistiksel olarak fark mevcut olup non-survival grupta daha yüksekti. Sonuç: Kritik COVID-19 hastalarının prognozunu tahmin etmede rutin kan parametreleri ile birlikte bu parametrelerden kolayca hesaplanabilen ve ekstra maliyet gerektirmeyen NLR ve CAR değerleri de biyobelirteç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım, COVID-19, Nötrofil-Lenfosit Oranı, Monosit-Lenfosit Oranı, Trombosit-Lenfosit Oranı, C-Reaktif Protein-Albümin Oranı

Evaluation of the Prognostic Role of NLR, MLR, PLR and CAR Ratios in Critical Covid-19 Patients

Abstract: Introduction: Coronavirus disease is a health problem that can have very different clinical causes and remains up-to-date. Although there are decreases in the total number of cases and hospital admissions, hospitalization with severe respiratory distress and, as a result, treatments in the intensive care unit continue. However, the search for biomarkers that can provide information about the prognosis of the disease and help manage the treatment process continues. In this study, it was aimed to investigate the prognostic effect of neutrophil-lymphocyte ratio(NLR), monocyte-lymphocyte ratio(MLR), platelet-lymphocyte ratio(PLR) and C-reactive protein-albumin ratio(CAR) in COVID-19 patients. Material Method: A total of 508 patients who received treatment in the COVID Intensive Care units of Kastamonu Training and Research Hospital were included in the study. Demographic characteristics of

the patients, laboratory values at admission to the intensive care unit and APACHE II scores were recorded from their files. NLR, MLR, PLR and CAR values were calculated. Patients were divided into two groups according to 28-day mortality. Laboratory and NLR, MLR, PLR and CAR values of the two groups were compared. Results: The mean age of the patients included in the study was 71.18(23.0-97.0) years. 308(60.6%) of the patients were male. Mortality was observed in 322 patients. Ferritin, LDH, CRP, neutrophil and D-dimer values were statistically significantly higher in the Non-Survival group. Albumin, thrombocyte, lymphocyte and monocytes were statistically significantly lower in this group. While there was no statistical difference between the PLR and MLR values of the groups, there was a statistical difference between the NLR and CAR values, which was higher in the Non-Survival group. Conclusion: Routine blood parameters, as well as NLR and CAR values, which can be easily calculated from these parameters and do not require extra cost, can also be used as biomarkers in predicting the prognosis of critical COVID-19 patients.

Keywords: Intensive Care, COVID-19, Neutrophil-Lymphocyte Ratio, Monocyte-Lymphocyte Ratio, Platelet-Lymphocyte Ratio, C-Reactive Protein-Albumin Ratio

Presentation ID / Sunum No: 502**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-4256-6048**

| 430

Kronik İdiopatik Ürtiker ve Ağır Astım Tanılı Hastalarda Kullanılan Omalizumab Tedavisinin Eşlik Eden Alerjik Rinit Üzerine Etkileri

Uzman Dr. Osman Ozan Yeğit
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Omalizumab ağır astım ve antihistaminik tedavisine dirençli kronik idiyopatik ürtiker tanılı hastalarda uzun süredir etkin şekilde kullanılmaktadır. Omalizumab, maliyet etkinlik ve alternatif tedavilerin varlığı nedeniyle izole alerjik rinit tedavisinde rutin bir tedavi olmasa da etki mekanizması düşünüldüğünde, ürtiker ve astım nedeniyle kullanıldığı hastalarda eşlik eden alerjik rinitte de fayda sağlayabilir. Bu çalışmada idiyopatik ürtiker ve ağır alerjik astım tanısıyla omalizumab kullanmakta olan hastaların alerjik rinit toplam semptom skoru – 6 (TSS-6) değişiminin gösterilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmaya Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Yetişkin İmmünoloji ve Alerji Biriminde takip edilmekte olan, ürtiker ya da astım nedeniyle omalizumab başlanmış olan ve eşlik eden alerjik riniti olan hastalar dahil edilmiştir. Hastaların TSS-6 değerleri retrospektif olarak kayıt altında alınıp, omalizumab tedavisi öncesi ve 6. ay skorları karşılaştırılmıştır. Bulgular: Çalışmaya alerjik riniti olup, ağır astım nedeniyle omalizumab kullanan 25 ve ürtiker nedeniyle omalizumab kullanan 8 hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 42.9 ± 13 , 26'sı (%78.8) kadındı. Astım tanılı 25 hastanın 4'ünde alerjik rinite nazal polip eşlik ediyordu. Ürtiker tanılı hastaların hepsi 300 mg / 28 gün omalizumab tedavisi kullanırken, astım tanılı hastaların omalizumab dozu aylık 150 ile 1200 mg arasında değişiyordu. Hastaların medyan (IQR 25-75) TSS-6 değerlerinde, omalizumab tedavisinin 6. ayında [9(3-12)] başlangıca göre [14(8-16)] anlamlı gerileme görüldü ($p < 0.001$). Astım ve ürtiker tanılı hastaların ayrı ayrı analizinde de TSS-6 değerlerinin azaldığı görüldü (sırasıyla $p < 0.001$, $p = 0.012$). Sonuç: Omalizumab, ürtiker ve astım yanında alerjik rinit semptomlarını da iyileştirebilir. Ancak alternatif tedavi varlığı ve maliyet etkinlik düşünüldüğünde izole alerjik rinit tedavisinde kullanılması için ek çalışmalarla ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Rinit, Astım, Omalizumab, Ürtiker

Presentation ID / Sunum No: 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0885-4903

| 431

Kronik Subjektif Tinnitus, Normal İşiten Yetişkinlerde Bilişsel Performansı Etkiler Mi ?

**Öğr. Gör. Merve Deniz-Sakarya¹, Arş.Gör. Merve Çınar-Satekin², Doç.Dr. Zahide Çiler
Büyükkatalay-Yaldız³, Doç.Dr. Suna Tokgöz-Yılmaz⁴**

¹Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü

²Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İbni Sina Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı Odyoloji,
Konuşma ve Denge Bozuklukları Tanı ve Rehabilitasyon Ünitesi

³Ankara Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İbni Sina Hastanesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı

⁴Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü

*Corresponding author: Merve Deniz-Sakarya

Özet: Amaç: İşitme kayıplı ve kronik subjektif tinnituslu bireylerde “dikkat” başta olmak üzere bilişsel performansın olumsuz etkilendiği bilinmektedir. Ancak normal işiten kronik subjektif tinnituslu bireylerde bilişsel performans etkilenimine dair literatür bilgisi az sayıda ve tutarsızdır. Bu çalışmanın amacı, normal işiten kronik subjektif tinnituslu bireylerin dikkat ve bellek performanslarını sağlıklı kontroller ile karşılaştırmaktır. Yöntem: Normal işiten ve yaşları 18-55 yaş arasında olan kronik subjektif tinnituslu 30 birey (tinnitus grubu) ile 30 sağlıklı birey (kontrol grubu) çalışmaya dahil edilmiştir. Gruplar yaş, cinsiyet ve eğitim düzeyleri açısından eşitlenmiştir. Dikkat performansı “Stroop Testi TÜBİTAK Temel Bilimler Araştırma Grubu (TBAG) Form” ile; kısa süreli/çalışan bellek performansı “Wechsler Yetişkin Zeka Ölçeği-Revize Edilmiş Hali (WAIS-R)-Sayı Dizileri Alt Testi” ile değerlendirilmiştir. Kontrol değişkeni olarak “depresyon” belirlenmiş ve “Beck Depresyon Ölçeği” kullanılmıştır. Katılımcıların tinnitus engel düzeyi ise Tinnitus Handikap Envanteri ile belirlenmiştir. Bulgular: Stroop Testi TBAG Formu'ndaki hata sayısı, düzeltme sayısı ve Stroop 5 bölümünün tamamlanma süresi, WAIS-R Sayı Dizileri Alt Testi puanları karşılaştırıldığında, tinnitus ve kontrol grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0.05$). Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, normal işiten tinnituslu bireylerin dikkat ve bellek performansının, sağlıklı kontrollere kıyasla daha düşük olabileceği görüşünü desteklememektedir. İşitmesi normal olan kronik subjektif tinnituslu bireylerde, dikkat ve bellek performansı etkilenemeyebilir.

Anahtar Kelimeler: Biliş, Dikkat, Bellek, Kronik Subjektif Tinnitus, Normal İşitme

Does Chronic Subjective Tinnitus Affect Cognitive Performance in Normal Hearing Adults ?

Abstract: Aim: It is known that cognitive performance, especially "attention", is negatively affected in individuals with hearing loss and chronic subjective tinnitus. However, the literature on cognitive performance in normal-hearing individuals with chronic subjective tinnitus is limited and inconsistent. The aim of this study is to compare the attention and memory performances of normal-hearing individuals with chronic subjective tinnitus with healthy controls. Method: 30 individuals with chronic subjective tinnitus (tinnitus group) and 30 healthy individuals (control group) aged between 18-55 years were included in the study. The groups' age, gender, and education levels were equalized. Attention

performance was evaluated with the Stroop Test TBAG Form; short-term/working memory performance was evaluated with the Wechsler Adult Intelligence Scale-Revised (WAIS-R)-Digit Span test. “Depression” was determined as the control variable and Beck Depression Scale was used. Tinnitus Handicap Inventory was also used to determine the tinnitus handicap levels of the participants. Results: The tinnitus and control groups’ depressive symptom scores were similar. There was no statistically significant difference between the tinnitus and control group in terms of the completion time of the 5 sections of the Stroop Test TBAG Form, the number of errors and corrections of the Stroop 5 test, and the WAIS-R Digit Span Test scores ($p>0.05$). Conclusion: The findings of this study do not support the opinion that the attention and memory performance of normal-hearing individuals with tinnitus was lower than the healthy controls. Attention and memory performance may not be affected in normal-hearing individuals with chronic subjective tinnitus.

Keywords: Cognition, Attention, Memory, Chronic Subjective Tinnitus, Normal Hearing

Presentation ID / Sunum No: 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6123-3823

| 433

Ksilometazolin Hcl & İpratropium Bromür Kombinasyonunun Rinore'de Etkinliği

Dr. Ozan Batıgün
AVIXA İlaçları

Özet: Akut üst solunum yolu enfeksiyonu (ÜS YE), endüstrileşmiş dünyadaki en yaygın akut hastalıktır. Hastalar tipik olarak burun tıkanıklığı, burun akıntısı, boğaz ağrısı, öksürük, genel halsizlik ve/veya düşük dereceli ateş ile başvururlar. Semptomlar kendi kendini sınırlar ve genellikle 10 güne kadar sürer. Hem ipratropium bromür hem de ksilometazolin hidroklorür, olumlu profile sahip iki bileşiktir ve bu moleküllerin farmakolojisi, farmakokinetiği ve toksikolojisinin iyi bilindiği kabul edilir. İpratropium bromür ve ksilometazolin hidroklorürün birlikte kullanımından beklenmeyen istenmeyen reaksiyonlar veya farmakolojik etkileşimler ortaya çıkmamıştır. Kombinasyon içerisinde ksilometazolin konsantrasyonu, tek başına ksilometazolin ile karşılaştırıldığında, gücün yarısı kullanıldığından (0.5 mg/ml) bir güvenlik sorunu teşkil etmez. Doz bulma çalışmasından elde edilen verilere dayanarak, 0.6 mg/ml'lik ipratropium bromür konsantrasyonu, 0.5 mg/ml ksilometazolin hidroklorür ile birleştirilmiştir. Diğer bir çalışmada erken soğuk algınlığı semptomları olan 772 hasta incelendi. Primer son nokta, 24 saatlik tedaviden sonra subjektif rinore skorları ve konjestif skorlardır. Kombinasyon tedavisi tüm parametrelerde istatistiksel anlamlılık göstermiştir. 0.6 mg/ml+0.5 mg/ml ve 0.6 mg/ml ve 1.0 mg/ml kombinasyonlarında iyi bilinen ipratropium bromide ve ksilometazolin hidroklorür, soğuk algınlığının erken evrelerinde kullanıldığında hem rinore hem de burun tıkanıklığı üzerinde etkilidir. İpratropium ve ksilometazolin'den oluşan bir kombinasyonun, soğuk algınlığı ile ilişkili burun akıntısı ve burun tıkanıklığının tedavisinde güvenli ve etkili olduğunu göstermektedir. Yapılan çalışmaların sonuçları kombinasyon tedavilerinin güvenilir olduğuna işaret etmektedir. Gözlenen yan etkiler nispeten zararsız burun belirti ve semptomlarıyla sınırlıydı. İpratropium ve ksilometazolin kombinasyonu hızlı etkinlik başlangıcı, vazomotor rinit tedavisinde önemli bir yere sahip olması ve azaltılmış ksilometazolin ile 7 güne çıkan kullanım imkanı sunması gibi önemli avantajlara sahiptir.

Anahtar Kelimeler: İpratropium Bromür, Ksilometazolin Hcl, Rinit, Rinore, Kombinasyon

Effectiveness of Xylometazoline Hcl & Ipratropium Bromide Combination in Rinore

Abstract: Acute upper respiratory tract infection (URTI) is the most common acute illness in the industrialized world. Patients typically present with nasal congestion, runny nose, sore throat, cough, general malaise, and/or low-grade fever. Symptoms are self-limiting and usually last up to 10 days. Both ipratropium bromide and xylometazoline hydrochloride are two compounds with favorable profiles and the pharmacology, pharmacokinetics and toxicology of these molecules are considered well known. Unexpected adverse reactions or pharmacological interactions did not occur from the concomitant use of ipratropium bromide and xylometazoline hydrochloride. The concentration of xylometazoline in combination does not pose a safety concern as half the potency is used (0.5 mg/ml) compared to xylometazoline alone. Based on data from the dose finding study, ipratropium bromide concentration of 0.6 mg/ml was combined with 0.5 mg/ml xylometazoline hydrochloride. Another study looked at 772

patients with early cold symptoms. The primary endpoint was subjective rhinorrhea scores and congestive scores after 24 hours of treatment. Combination therapy showed statistical significance in all parameters. The well-known ipratropium bromide and xylometazoline hydrochloride in combinations of 0.6 mg/ml+0.5 mg/ml and 0.6 mg/ml and 1.0 mg/ml are effective on both rhinorrhea and nasal congestion when used in the early stages of the common cold. The results show that a combination of ipratropium and xylometazoline is safe and effective in the treatment of runny nose and nasal congestion associated with the common cold. The results of the studies indicate that combination therapies are safe. The observed side effects were limited to relatively harmless nasal signs and symptoms. The combination of ipratropium and xylometazoline has important advantages such as rapid onset of efficacy, having an important place in the treatment of vasomotor rhinitis, and offering up to 7 days of use with reduced xylometazoline.

Keywords: Ipratropium Bromide, Xylometazoline Hcl, Rhinitis, Rhinorrhea, Combination

Presentation ID / Sunum No: 15**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-5277-9111**

| 435

Lateral Epikondilitli Hastalarda Ortak Ekstansör Tendon Elastikiyetinin Shear Wave Elastografi ile Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Mustafa Orhan Nalbant¹, Prof.Dr. Ercan İnci¹
¹İstanbul Bakırköy Dr.Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Mustafa Orhan Nalbant

Özet: Giriş: Lateral epikondilit (LE), ortak ekstansör tendonların (OET) aşırı kullanımına bağlı lateral dirsek ağrısının en sık nedenidir. Tendon mekanik özelliklerini analiz etmek için elastografi kullanan son araştırmalar, tendon sertliğindeki kalitatif ve kantitatif değişiklikleri tanımlayabildiğini ve ayrıca tendinopati tedavisini izleyebileceğini vurgulamaktadır. Elastografi, tendon sertliğindeki değişiklikleri tanımlayabilir. Bu çalışmanın amacı, lateral epikondilit tanısı alan hastalarda ortak ekstansör tendonların elastisitesini ölçerek shear wave elastografinin (SWE) etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya tek taraflı LE'li toplam 39 kişi dahil edildi. OET'in sertlik değerleri, shear wave ultrason elastografisi kullanılarak tedaviden önce ve sonra ilgili dirseklerde kilopaskal (kPa) ve metre/saniye (m/s) cinsinden ölçülmüştür. Ölçüm yapılam alan (ROI) minimum boyutundaydı. Elastografik haritalamadan sonra her patoloji için en az dört ile beş ölçüm yapılarak ortalama değerler elde edildi. Bulgular: Çalışmamızda LE tanısı alan 39 hastaya shear-wave ultrasonografi ile değerlendirildi. Hastaların ortalama yaşı 46 (dağılım: 31-60) idi. Araştırmaya katılanların çoğunluğu (%66,6) kadındı. Medikal tedavi aldıktan sonra, LE'den etkilenen dirseklerin kPa ve m/s cinsinden shear wave değerleri tedavi öncesine göre önemli ölçüde daha yüksekti ($p<0.05$). Sonuç: SWE, hem LE tanısında hem de tedavinin etkisinin izlenmesinde kullanılabilecek geçerli bir görüntüleme yöntemidir. Klinik muayeneler, ultrason ve SWE arasındaki ilişkileri araştırmak için daha fazla araştırma yapılması gereklidir. Shear wave elastografi, LE'nin teşhisi ve takip tedavisi için potansiyel bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Ortak Ekstansör Tendon; Kilopaskal; Lateral Epikondilit; Metre/saniye; Shear Wave Elastografi; Tendon Sertliği

Shear Wave Elastography Evaluation of Common Extensor Tendon Elasticity In Patients With Lateral Epicondylitis

Abstract: Introduction: Lateral epicondylitis (LE) is the most common cause of lateral elbow pain due to overuse of the common extensor tendon (CET). Recent research using elastography to analyze tendon mechanical properties discovered that it can identify qualitative and quantitative changes in tendon stiffness as well as monitor and advise tendonopathy therapy. Elastography can identify tendon stiffness changes. The purpose of this study was to evaluate the effect of shear wave elastography (SWE) in patients diagnosed with lateral epicondylitis by measuring the elasticity of the common extensor tendon. Materials and Methods: A total of 39 individuals with unilateral LE were included in the study. The elasticity of the CET was measured in kilopascals (kPa) and meters per second (m/s) with the involved elbows before and after treatment using shear-wave ultrasound elastography. The region of interest (ROI) was at its minimum size. After elastographic mapping, a minimum of four to five measurements

were made for each pathology, and the mean values were obtained. Results: In our study, 39 patients diagnosed with LE underwent shear-wave ultrasonography evaluation. The median age of patients was 46 (range: 31-60). The majority (66.6%) of the study's participants were women. After getting medical treatment, the shear wave values of elbows affected by LE were substantially greater in kPa and m/s than they were before to treatment ($p<0.05$). Conclusions: SWE is a viable imaging tool that may be used for both the diagnosis of LE as well as monitoring the effect of therapy. It is imperative that further research be conducted in order to investigate the relationships between clinical exams, conventional ultrasound, and SWE. Shear wave elastography is a potential approach for the diagnosis and follow-up therapy of LE

Keywords: Common Extensor Tendon; Kilopascals; Lateral Epicondylitis; Meters Per Second; Shear Wave Elastography; Tendon Stiffness

Presentation ID / Sunum No: 507**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-3065-2419**

| 437

Liraglutide Kullanan Hastada Oluşan Primer Koledok Taşı

Uzman Dr. Enver Avcı

Konya Medova Hastanesi

Özet: Giriş ve Amaç: Liraglutide son yıllarda obezitenin medikal tedavisi için kullanılan bir glukagon benzeri peptit-1 (GLP-1) reseptörü agonistidir. Yapılan çalışmalarda akut kolesistit dahil safra kesesi ile ilişkili yan etkiler liraglutid grubunda plasebo grubuna göre daha fazla bildirilmiştir. Safra yolları taşlarının çoğu safra kesesi kaynaklı sekonder taşlardır. Primer safra yolları taşları intrahepatik veya ana safra kanalı içinde denovo olarak ortaya çıkar. Primer taşların sıklıkla biliyer staz ve oddi sfinkterindeki anormalliklere bağlı olduğu düşünülmektedir. Liraglutide kullanırken primer koledok taşı oluşan olgumuzu literatür eşliğinde sunmayı amaçladık. Olgu: 49 yaşında kadın, 2 gündür epigastrik bölgede şiddetli ağrı ve idrar renginde koyulaşma şikayetleri ile tarafımıza başvurdu. Öyküsünde 5 yıl önce kolesistektomi olan hasta 10 haftadır kilo verme amaçlı liraglutide tedavisi almaktaydı. Laboratuvar tetkiklerinde; ALT: 510 IU/ml, AST: 227 IU/ml, GGT:314 IU/ml, ALP: 164 IU/ml, total bilirubin: 7.17 mg/dl, direkt bilirubin: 4.83 mg/dl, amilaz:30 lipaz:15 ve CRP:15 mg/L idi. Manyetik rezonans kolanjiopankreatografi (MRCPI)'de koledok distal uçta milimetrik taş gölgesi vardı. Tartışma: Bildiğimiz kadarıyla olgumuz literatürde liraglutid kullanırken primer koledok taşı oluşmuş ilk olgudur. Yapılan çalışmalar GLP-1'in farmakolojik dozlarda, hem normal deneklerde hem de diyabet hastalarında gıdaya karşı bağırsak kolesistokin(CCK) tepkisini inhibe ettiğini göstermektedir. CCK üzerine etkileri ile GLP-1 reseptör agonistlerinin kronik kullanımı, safra kesesi kontraksiyonunun azalmasına yol açarak safra çamuru ve safra taşı oluşumuna neden olabilir. Muhtemelen GLP-1 reseptör agonisti(RA) kullanımına bağlı safra yolu taşı oluşumu da aynı mekanizmalara bağlıdır. Sonuç olarak; GLP-1 reseptör agonistlerinin safra akışını azaltmaları ve geçmişte safra taşı öyküsü olan hastaların yeniden safra taşı oluşturmaya yatkınlıkları nedeniyle bu hastalarda GLP-1 RA başlamadan önce dikkatli olmak gerektiği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Liraglutid, Primer Koledok Taşı

A Case of Primary Choledochal Stone While Using Liraglutide

Abstract: Introduction and aim:Liraglutide is a glucagon-like peptide-1 (GLP-1) receptor agonist that has been used for the medical treatment of obesity in recent years. In studies, gallbladder-related side effects, including acute cholecystitis, were reported more in the liraglutide group than in the placebo group. Most bile duct stones are secondary stones originating from the gallbladder. Primary bile duct stones occur as intrahepatic or denovo in the main bile duct. Primary stones are often thought to be due to biliary stasis and abnormalities in the oddi sphincter. We aimed to present the fact that primary choledochal stones were formed while using liraglutide, in the light of the literature. Case:A 49-year-old woman applied to us with complaints of severe pain in the epigastric region and darkening of the urine color for 2 days. The patient, who had a history of cholecystectomy 5 years ago, had been receiving liraglutide therapy for weight loss for 10 weeks. In laboratory examinations; ALT: 510 IU/ml, AST: 227 IU/ml, GGT: 314 IU/ml, ALP: 164 IU/ml, total bilirubin: 7.17 mg/dl, direct bilirubin: 4.83 mg/dl, amylase:30 lipase:15 and CRP: 15 mg/L. In magnetic resonance cholangiopancreatography (MRCP),

there was a millimetric stone shadow at the distal end of the common bile duct. Discussion: As far as we know, our case is the first case in the literature in which primary choledochal stone was formed while using liraglutide. Studies show that GLP-1, at pharmacological doses, inhibits the intestinal cholecystokinin (CCK) response to food in both normal subjects and diabetic patients. Chronic use of GLP-1 receptor agonists with their effects on CCK may lead to decreased gallbladder contraction, resulting in biliary sludge and gallstone formation. Biliary stone formation, possibly due to GLP-1 receptor agonist (RA) use, is also dependent on the same mechanisms. As a result; We believe that caution should be exercised before starting GLP-1 RA in these patients, since GLP-1 receptor agonists reduce bile flow and patients with a history of gallstones tend to re-form gallstones.

Keywords: Obesity, Liraglutide, Primary Choledochal Stone

Presentation ID / Sunum No: 515

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3619-0331

| 439

Malign Melanom Beyin Metastazlarının Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Ezel Yaltırık Bilgin

Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: İntrakraniyal metastatik melanom üçüncü en yaygın beyin metastazıdır. 169.444 kanser hastası üzerinde yapılan popülasyona dayalı bir çalışma, melanom teşhisi konan hastaların yaklaşık %7'sinin daha sonra kafa içi metastaz geliştirdiğini ortaya koydu(1). Melanom metastazları histopatolojik olarak "melanotik" (%10'dan fazla melanotik hücre içeren) veya "amelanotik" (%10'dan az melanotik hücre içeren) olarak ayrılabilir. Amelanotik metastazların MR bulguları non-spesifiktir. Melanotik metastazlar ise, serebral melanom metastazlarının sadece %25'ini oluşturmaktadır(2). İntratümöral kanama, diğer beyin metastazlarına kıyasla melanom metastazlarının çok daha yaygın bir özelliğidir(3). Biz de çalışmamızda kliniğimizde malign melanom beyin metastazı ile takipli hastaların Beyin Manyetik Rezonans Görüntüleme bulgularını sunmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Kliniğimizde 01/2019-11/2022 tarihleri arasında beyin metastazı şüphesi ile Beyin MR incelemesi yapılmış 289 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalardan primer tanısı bulunmayan, kontrastlı tetkiki tamamlanamayan, MR incelemesi değerlendirme için yeterli olmayan, tedavi(cerrahi ya da Radyoterapi) öncesi görüntülemesi bulunmayan, iki primeri bulunan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Sonuç olarak 257 beyin metastazı hastası çalışmaya dahil edildi. Bulgular: 10 (3.8%) hasta malign melanom metastazı olarak değerlendirildi. Malign melanom metastazlarının 5'i (50%) supratentorial, 5'i (50%) supratentorial ve infratentorial yerleşim göstermekte idi. 1 hastada(10%) soliter metastaz saptanırken, 9 hastada multipl metastaz bulunmakta idi. 4 hastada (40%) hemorajik metastaz izlenirken, 6 hastada(60%) metastazlar non-hemorajik idi. 2 hastada (20 %) parankimal lezyonlara leptomeningeal tutulum da eşlik etmekte idi. Referanslar: 1. Barnholtz-Sloan JS, Sloan AE, Davis FG et-al. Incidence proportions of brain metastases in patients diagnosed (1973 to 2001) in the Metropolitan Detroit Cancer Surveillance System. J. Clin. Oncol. 2004;22 (14): 2865-72. 2. Isiklar I, Leeds NE, Fuller GN et-al. Intracranial metastatic melanoma: correlation between MR imaging characteristics and melanin content. AJR Am J Roentgenol. 1995;165 (6): 1503-12. 3. Atlas SW, Grossman RI, Gomori JM et-al. MR imaging of intracranial metastatic melanoma. J Comput Assist Tomogr. 1987;11 (4): 577-82.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Beyin Neoplazileri, Melanom, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Magnetic Resonance Imaging Findings of Brain Metastasis of Malignant Melanoma

Abstract: Aim: Intracranial metastatic melanoma is the third most common brain metastasis. A population-based study of 169,444 cancer patients revealed that approximately 7% of patients diagnosed with melanoma later developed intracranial metastases(1). Melanoma metastases can be divided histopathologically into "melanotic" (containing more than 10% melanotic cells) or "amelanotic" (containing less than 10% melanotic cells). MRI findings of amelanotic metastases are non-specific. Melanotic metastases constitute only 25% of cerebral melanoma metastases(2). Intratumoral hemorrhage is a much more common feature of melanoma metastases compared to other brain

metastases(3). In our study, we aimed to present the Brain Magnetic Resonance Imaging findings of patients followed up with malignant melanoma brain metastasis in our clinic. Materials and Methods: 289 patients who underwent Brain MRI examination with the suspicion of brain metastasis between 01/2019-11/2022 in our clinic were evaluated retrospectively. Patients who did not have a primary diagnosis, whose contrast-enhanced examination could not be completed, whose MRI examination was not sufficient for evaluation, who did not have pre-treatment (surgery or radiotherapy) imaging, and who had two primary were excluded from the study. As a result, 257 patients with brain metastases were included in the study. Results: 10 (3.8%) patients were evaluated as malignant melanoma metastases. 5 (50%) of malignant melanoma metastases were supratentorial, 5 (50%) were supratentorial and infratentorial. While solitary metastases were detected in 1 patient (10%), 9 patients had multiple metastases. Hemorrhagic metastases were observed in 4 patients (40%), while metastases were non-hemorrhagic in 6 patients (60%). Parenchymal lesions were accompanied by leptomeningeal involvement in 2 patients (20%). 1. Barnholtz-Sloan JS, Sloan AE, Davis FG et-al. Incidence proportions of brain metastases in patients diagnosed (1973 to 2001) in the Metropolitan Detroit Cancer Surveillance System. *J. Clin. Oncol.* 2004;22 (14): 2865-72. 2. Isiklar I, Leeds NE, Fuller GN et-al. Intracranial metastatic melanoma: correlation between MR imaging characteristics and melanin content. *AJR Am J Roentgenol.* 1995;165 (6): 1503-12. 3. Atlas SW, Grossman RI, Gomori JM et-al. MR imaging of intracranial metastatic melanoma. *J Comput Assist Tomogr.* 1987;11 (4): 577-82.

Keywords: Brain Neoplasms, Melanoma, Magnetic Resonance Imaging.

Presentation ID / Sunum No: 540**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: HÜSNÜ BAYKAL ORCID: 0000-0003-3981-1786 FİLİZ ÇİMEN ORCID: 0000-0002-1983-2566**

| 441

**Malign Plevral Mezotelyomada Olumsuz Prognozu Gösteren Biyobelirteç:
Sistemik İmmün-Enflamasyon İndeksi****Uzman Dr. Hüsnü Baykal¹, Uzman Dr. Filiz Çimen¹**¹Health Sciences University Ankara Atatürk Chest Diseases and Thoracic Surgery Training and Research Hospital***Corresponding author: Hüsnü Baykal**

Özet: Malign plevral mezotelyoma (MPM) son derece mortal seyreden bir hastalıktır. MPM’da yaşam süresini etkileyen sınırlı biyobelirteçler tanımlanmıştır. Çalışmamız sistemik immün-enflamasyon indexi ile yaşam süresi bağlantısını araştırmayı amaçlamaktadır. Ocak 2013 - Aralık 2022 tarihleri arasında hastanemize başvuran patolojik olarak malign plevral mesothelioma tanısı alan 158 hastanın analizi yapıldı. Tedavi öncesi hematolojik parametreler ve sistemik immün-enflamasyon indeksi (SII) belirlendi. Spearman korrelasyon testi kullanılarak ortalama yaşam süreleri ve hematolojik değerlerin ilişkisi incelendi. Çalışmaya 158 hasta alınmıştır. Ortama yaş 63 ve ortalama yaşam süresi 15.3 aydır. Çalışmaya katılanların yüzde 57.6’sı erkekti ve 70 hastada sigara öyküsü vardı. En sık histolojik alt tip epiteloid tip (%84.2) olmakla beraber, 29 hasta evre 4’dü. Katılımcıların %84’ü kemoterapi almış ve yüzde 22’si radyoterapi almıştı. Toplamda 39 hastaya cerrahi uygulanmışken bunlardan 5 tanesine extraplevral pnömonektomi yapılmıştı. Evre 4 olanların yaşam sürelerinin diğer evrelere göre anlamlı bir şekilde düşük olduğu gözlemlendi ($p=0.001$). Cerrahi uygulanan grupta ise yaşam süresi, cerrahi uygulanmayan gruba göre anlamlı bir şekilde yüksekti ($p=0.01$). Hemogloblin (Hb) ($r:0.21$, $p:0.01$) ve Hematokrit (Hct) ($r:0.18$, $p:0.03$) değerleri ortalama yaşam süreleri ile hafif seviyede pozitif korrelasyon göstermiştir. Hematolojik oranlardan Sistemik immün-enflamasyon indeksi (SII) ($r:-0.17$, $p:0.04$) ve nötrofil-lenfosit oranı (NLR) ($r:-0.19$, $p:0.02$) değerleri arttıkça ortalama yaşam süresinin kısaldığı gözlemlendi. Bunların tersine lenfosit-monosit oranı (LMR) ($r:0.21$, $p:0.01$) değeri ile ortalama yaşam süreleri arasında anlamlı bir pozitif ilişki vardı. SII oranının ise hemen hemen benzer şekilde negatif korelasyonunun devam ettiği görüldü ($r:-0.16$, $p:0.04$). Tedavi öncesi SII, MPM’da noninvaziv ve kolay hesaplanabilir bir biyobelirteçtir. SII oranı evre ve cerrahiden bağımsız olarak ortalama yaşam süresi ile negatif ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Malign Plevral Mezotelyoma, Sistemik İmmün-Enflamasyon İndeksi, Prognoz, Survival

Biomarker Showing Unfavorable Prognosis in Malignant Pleural Mesothelioma: Systemic Immune–inflammation Index

Abstract: Malignant pleural mesothelioma (MPM) is an extremely mortal disease. Limited biomarkers that affect lifespan in MPM have been identified. Our study aims to investigate the relationship between the systemic immune-inflammation index and life expectancy. Analysis of 158 patients with pathological diagnosis of malignant pleural mesothelioma admitted to our hospital between January

2013 and December 2022 was performed. Hematological parameters and systemic immune-inflammation index (SII) were determined before treatment. Using the Spearman correlation test, the relationship between mean survival times and hematological values was examined. 158 patients were included in the study. The median age is 63 years and the average life expectancy is 15.3 months. 57.6% of the participants in the study were men and 70 patients had a history of smoking. Although the most common histological subtype was epithelioid type (84.2%), 29 patients were stage 4. Of the participants, 84% had received chemotherapy and 22% had received radiotherapy. While surgery was performed in 39 patients in total, 5 of them had extrapleural pneumonectomy. It was observed that the life span of those with stage 4 was significantly lower than the other stages ($p=0.001$). In the surgical group, life expectancy was significantly higher than in the non-surgical group ($p = 0.01$). Hemoglobin (Hb) ($r:0.21$, $p:0.01$) and Hematocrit (Hct) ($r:0.18$, $p:0.03$) values showed a mildly positive correlation with mean survival. As the systemic immune-inflammation index (SII) ($r:-0.17$, $p:0.04$) and neutrophil-lymphocyte ratio (NLR) ($r:-0.19$, $p:0.02$) values of hematological ratios increased, it was observed that the mean survival time decreased. On the contrary, there was a significant positive correlation between lymphocyte-monocyte ratio (LMR) ($r:0.21$, $p:0.01$) and mean survival. It was observed that the negative correlation of the SII ratio continued almost similarly ($r:-0.16$, $p:0.04$). Pretreatment SII is a noninvasive and easily calculable biomarker in MPM. Level II ratio is negatively associated with average life expectancy, regardless of stage and surgery.

Keywords: Malignant Pleural Mesothelioma, Systemic Immune-Inflammation Index, Prognosis, Survival

Presentation ID / Sunum No: 723

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1414-0317

| 443

Mamografide Ortalama Glandüler Doz (MGD) Değerinin Belirlenmesi

Arş.Gör.Dr. Engin Aşlar

Ankara Üniversitesi Nükleer Bilimler Enstitüsü

Özet: Meme kanseri, kadınlarda kansere bağlı ölümler arasında ikinci sırada gelmektedir. Yaşam boyunca her 8 kadından 1'i meme kanserine yakalanmaktadır. Meme kanserinin tanısında mamografi tekniği yaygın bir şekilde birincil araç olarak kullanılır. Mamografi sayesinde memedeki olası tümörler erken evrede saptanarak meme kanserine bağlı ölümlerin önüne geçilebilmektedir. Mamografi tekniğinde X-ışınları kullanıldığından muayene esnasında hastalar radyasyon dozuna maruz kalmaktadır. Maruz kalınan radyasyon dozu, memenin fiziksel özelliklerine (kalınlık, meme yoğunluğu.) ve X-ışını karakteristiğine bağlı olarak değişim göstermektedir. Muayene esnasında alınan dozlar düşük sayılsa da kanser tetikleme riski bulunmaktadır. Memedeki glandüler doku radyasyona karşı en hassas doku olduğundan radyasyona bağlı kanser oluşma riski, ortalama glandüler dozun (MGD) belirlenmesiyle ifade edilmektedir. Bu nedenle MGD değerinin belirlenmesi mamografide büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada, MGD değerleri gerçek hastaların olmadığı durumda kullanılan meme eşdeğeri fantomlar ile termoluminesans dozimetreler (TLD-100) kullanılarak belirlenmiştir. MGD değerleri, üç farklı glandülerite ve yağ oranına sahip meme bileşimleri için iki farklı tüp geriliminde araştırılmıştır. Mamografi muayenesinde olduğu gibi kraniokaudal (CC) ve Medio-lateral oblik (MLO) projeksiyonlarında MGD değerlerinin değişimi araştırılmıştır. Buna ek olarak MGD değerlerinin molibdenyum hedef/molibdenyum filtre (Mo/Mo) ile molibdenyum hedef/rodyum filtre (Mo/Rh) kombinasyonlarına göre değişimleri incelenmiştir. Elde edilen sonuçlara göre, memedeki glandüler oranı arttıkça MGD değerinin meme kalınlığı ve tüp gerilimine göre değişmekle birlikte %52'ye varan oranda arttığı görülmüştür. CC ve MLO projeksiyonlarında elde edilen MGD değerleri birbirlerine göre önemli fark göstermemiştir ($\sim \pm 5\%$). Diğer yandan, Mo/Mo durumunda edilen MGD değerleri, Mo/Rh'ye göre meme kalınlığı ve gerilim ile değişmekle birlikte $\sim 32\%$ 'ye varan oranda daha yüksek bulunmuştur. Elde edilen sonuçlar, hem meme bileşiminin hem de kullanılan hedef filtre kombinasyonunun MGD değerinde önemli olduğunu göstermiştir. Meme eşdeğeri fantomlar kullanılarak gerçekleştirilen bu çalışmadaki MGD belirleme yöntemi, gerçek hastalarda uygun meme dokusu bileşimi (glandüler, yağ) belirlenerek MGD değerlerinin elde edilmesinde kullanılabilir. Ayrıca elde edilen bulgular doz optimizasyonuna katkı sağlayarak hasta dozlarının azaltılmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Ortalama Glandüler Doz (MGD), Mamografi, TLD-100, Mo/mo, Mo/rh

Presentation ID / Sunum No: 626**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-2845-0586**

| 444

Manuel Ventilasyon Sırasında Gelişen Bilateral Pnömotoraks: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Hamide Ayben Korkmaz¹, Uzman Dr. Tuğba Onur¹¹SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ayben Korkmaz

Özet: Giriş: Travmalar, üst ekstremité blokları, subklavian veya internal juguler ven kateterizasyonu ve mekanik ventilasyon (MV) iatrojenik pnömotaksa neden olabilmektedir. Özellikle entübe hastanın nakledilmesinde ve kardiyopulmoner resüsitasyonda torba valfli ventilasyon cihazları yaygın olarak kullanılmaktadır. Amaç: Nakil sırasında entübe bir hastada torba valf cihazı ile manuel ventilasyonda gelişen yaygın amfizem ve bilateral pnömotoraks vakasını sunmayı amaçlıyoruz. Olgu Sunumu: Baş ağrısı şikayeti ile çekilen BT anjografisinde intraserebral kanamamış anevrizma görülen 27 yaşında, ASA I kadın hasta operasyona alındı. Anestezi öncesi muayenesi normaldi. Ameliyathanede rutin monitörizasyon ve anestezi indüksiyonu uygulandı. Komplikasyonsuz trakeal entübasyon ve sağ subklavian venöz kateter uygulandı. Hacim kontrollü mekanik ventilasyon başlandı (tidal hacim 8 ml/kg ve solunum sayısı 12 soluk/dk). Cerrahi sonrası yeterli solunum paterni görülmesi üzerine ekstübe edildi. Kooperasyonu tam olmayan hastaya radyolojik beyin görüntülemesi planlandı. Transfer güvenliği için tekrar entübe edilen hastaya torba valf cihazı ile manuel ventilasyon uygulandı. Görüntüleme merkezinde hastada ani gelişen yaygın amfizem ve SpO₂ düşüklüğü sebebiyle acil akciğer radyografisi çekildi. Bilateral pnömotoraks saptanması üzerine çift taraflı göğüs tüpü yerleştirildi. Yoğun bakım ünitesinde takibe alındı. 12 saat sonra ekstübe edildi. Servis koşullarında takibine devam edilen hastanın postoperatif 3. gününde drenlerinin klemplenmesi sonrası çekilen radyolojik tetkiklerinde tam ekspansiyon görüldü. 4. gün göğüs drenleri çekildi. Solunum fizyoterapisi sonrası postoperatif 7. günde sorunsuz olarak taburcu edildi. Tartışma: Entübe edilmiş bir hastanın manuel ventilasyonu sırasında barotravma riski daha fazladır. Manuel ventilasyonda nispeten kısıtlayıcı olmadığı için, aşırı veya uygun olmayan ventilasyonla birlikte yüksek hava yolu basıncı, pnömotoraks ve/veya diğer pulmoner hava kaçağı gelişebilmektedir. Manuel ventilasyonun doğruluğu ve stabilitesi ventilasyonun kalitesine katkıda bulunarak torba ile birlikte bir manometre kullanıldığında barotravmayı önleyebilir. Sonuç: Hasta nakillerinde manuel ventilasyon basıncına dikkat edilmesi ve endotrakeal tüpün uygun şekilde yerleştirilmesi ile erken teşhis ve tedavinin morbidite ve mortaliteyi azaltabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Pnömotoraks, Amfizem, Manuel Ventilasyon

Presentation ID / Sunum No: 386

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6526-1821

| 445

Manyetik Rezonans Görüntüleme İle Ameliyat Öncesi Haritalanması Yapılan Perianal Fistül Hastalarında Erken Dönem Cerrahi Sonuçlar

Uzman Dr. Vural Argın¹, Doç.Dr. Mehmet Arif Usta²

¹akcaabat haçkalı baba devlet hastanesi

²karadeniz teknik üniversitesi tıp fakültesi farabi hastanesi

*Corresponding author: Vural Argın

Özet: Amaç: İntraoperatif bulgulara dayalı olarak perianal fistül tanımlamasında Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG)'nin duyarlılığını ve özgüllüğünü belirlemek ve hastaların klinik sonuçlarını sunmak. Yöntem: Bu çalışmada Aralık 2015-Aralık 2020 tarihleri arasında üçüncü basamak bir sağlık merkezinde perianal fistül nedeniyle opere edilen hastalar retrospektif olarak incelendi. Morbidite, postoperatif ilk 30 gün içinde meydana gelen postoperatif komplikasyonlar olarak değerlendirildi. Ayrıca hastalardaki nüks ve idrar kaçırma oranları incelendi. Yüz yüze veya telefon görüşmeleri ile tüm hastaların postoperatif Wexner inkontinans skorları ve nüks durumları belirlendi. Wexner inkontinans skorlama sisteminde 1 ve üzeri puan alanlar inkontinans olarak kabul edildi. Fistülün preoperatif haritalanmasında abdominal MRG'nin duyarlılığı, özgüllüğü, pozitif prediktif değeri (PPD) ve negatif prediktif değeri (NPD) gösterildi. Bulgular: Çalışmaya alınan 111 hastanın 87'si (%78) erkekti ve yaş ortalaması 45,06 idi. İnkontinans ve nüks oranları sırasıyla %9,9 ve %8,1 idi. MRG'nin duyarlılığı intersfinkterik fistüllerde %96, özgüllüğü %75, PPD %81 ve NPV %95 iken; transsfinkterik fistüllerde duyarlılığı %68,9, özgüllüğü %96,9, PPD %93,9, NPD %81,8 idi. Suprasfinkterik fistüllerde ise duyarlılık %100, özgüllük %99, PPD %87,5 ve NPD %100 olarak bulundu. Sonuç: Perianal fistül cerrahisi uygulanmadan önce fistül tanısı MRG ile doğrulanmakta ve traktın haritalanması ile fistülün tiplendirilmesi cerrahi stratejiye katkı sağlamaktadır. Yine de operasyon sırasındaki bulgular ihmal edilmemelidir. İnkontinans ve rekürrens olası komplikasyonları konusunda hastalar titizlikle bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anal Fistül, Fekal İnkontinans, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Morbidite, Nüks.

Early Surgical Results in Patients With Perianal Fistula Who Were Mapped Preoperatively With Magnetic Resonance Imaging

Abstract: Aim: To determine the sensitivity and specificity of Magnetic Resonance Imaging (MRI) in the definition of perianal fistula based on intraoperative findings and to present the clinical outcomes of the patients. Method: This study retrospectively analysed patients operated on for perianal fistula at a tertiary health centre between December 2015 and December 2020. Morbidity was evaluated as the postoperative complications that occurred in the first postoperative 30 days. In addition, the recurrence and incontinence rates in the patients were examined. Face-to-face or telephone interviews determined all patients' postoperative Wexner incontinence scores and recurrence status. Those who scored one or more in the Wexner incontinence scoring system were incontinent. The sensitivity, specificity, positive

predictive value (PPV) and negative predictive value (NPV) of abdominal MRI in the preoperative mapping of the fistula were demonstrated. Results: Of the 111 patients in the study, 87 (78%) were male, and the mean age was 45.06. The incontinence and recurrence rates were 9.9% and 8.1%, respectively. While the sensitivity of the MRI for intersphincteric fistulas was 96%, specificity 75%, PPD 81%, and NPV 95%, for transsphincteric fistulas, the sensitivity was 68.9%, specificity 96.9%, PPV 93.9%, NPV 81.8%. On the other hand, for suprasphincteric fistulas, sensitivity was 100%, specificity was 99%, PPD was 87.5%, and NPV was 100%. Conclusion: Before undergoing perianal fistula surgery, the fistula diagnosis is confirmed by MRI, and the complete typing of the fistula by mapping the tract contributes to the surgical strategy. Still, the findings during the operation should not be neglected. Patients should be meticulously informed about possible complications of incontinence and recurrence

Keywords: Anal Fistula, Fecal Incontinence, Magnetic Resonance Imaging, Morbidity, Recurrence.

Presentation ID / Sunum No: 607

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1590-6844

| 447

Mastektomi Sonrası Ekspander İmplant ile İki Aşamalı Meme Onarımı: 28 Olgunun Değerlendirilmesi

Dr. Altuğ Altınkaya
Medicalpark Bahçelievler Hastanesi

Özet: Giriş: Onkolojik olarak güvenilir yöntemler olduklarının kanıtlanmasıyla, cilt koruyucu mastektomi ve meme başı koruyucu mastektomi, meme koruyucu cerrahiye uygun olmayan olgularda meme kanseri tedavisinde tercih edilen tedavi yöntemleri olmuşlardır. İmplant ile meme onarımı tek aşamalı veya iki aşamalı olacak şekilde gerçekleştirilebilmektedir. Bu çalışmanın amacı ekspander implant ile eşzamanlı iki aşamalı meme onarımı gerçekleştirilen hastalarda uzun dönem sonuçlarımızı sunmak ve komplikasyon gelişimine zemin hazırlayan faktörleri tespit etmektir. Gereç/Yöntem: Nisan 2018 ve Mayıs 2019 yılları arasında meme kanseri nedeniyle mastektomi uygulanan hastalara expander implant ile iki aşamalı eşzamanlı meme onarımı uygulanmıştır. Tüm implantlar subpektoral yerleştirilmiştir. Bulgular: Çalışmaya 28 hasta dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama yaşı $49,96 \pm 8,12$ 'di. 9 hastada sigara kullanım öyküsü, 7 hastada kronik hastalık öyküsü mevcuttu. Hastalar opere edildikten sonra ortalama $3,48 \pm 2,39$ gün içerisinde taburcu edildi. 19 hastada meme başı koruyucu mastektomi uygulanırken, 9 hastada cilt koruyucu mastektomi uygulandı. 21 hastaya unilateral mastektomi, 7 hastaya bilateral mastektomi uygulandı. 17 hastaya aksiller küraj uygulandı. En sık olarak lateral insizyon kullanıldı. Kullanılan ortalama implant volümü $372,40 \pm 80,91$ ml saptandı. 13 hasta neoadjuvan kemoterapi alırken, 19 hasta adjuvan kemoterapi aldı. 20 hasta radyoterapi aldı. Postoperatif dönemde 5 hastada komplikasyon gözlemlendi. Sonuç: Mastektomi flep dolaşımının şüpheli olduğu pektoral kasın yetersiz olduğu, postoperatif radyoterapi tedavisi planlanan hastalarda ekspander implant ile iki aşamalı onarım en uygun ve güvenilir bir yöntem olup, bu seride gözlenen komplikasyon oranları literatür ile uyumlu gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Mastektomi, Meme Onarımı

Two Stage Breast Reconstruction With Expander Implants: Analysis of 28 Cases

Abstract: Introduction: With their proven oncological safety, skin-sparing mastectomy and nipple-sparing mastectomy have become the preferred treatment modalities in the treatment of breast cancer in cases not suitable for breast-conserving surgery. Breast reconstruction with implant can be performed in a single stage or in two stages. The aim of this study is to present our long-term results and to determine the factors that predispose to the development of complications in the patients who underwent two-stage breast reconstruction with an expander implant. Material/Method: Between April 2018 and May 2019, two-stage breast reconstruction with an expander implant was applied to patients who underwent mastectomy for breast cancer. All implants were placed subpectorally. Results: 28 patients were included in the study. The mean age of the patients included in the study was 49.96 ± 8.12 . There was a history of smoking in 9 patients and a history of chronic disease in 7 patients. The patients were discharged within an average of 3.48 ± 2.39 days after the operation. Nipple sparing mastectomy was performed in 19 patients, and skin sparing mastectomy was performed in 9 patients. Unilateral

mastectomy was performed in 21 patients and bilateral mastectomy was performed in 7 patients. Axillary curage was performed in 17 patients. Lateral incision was used most frequently. The mean implant volume used was 372.40 ± 80.91 ml. 13 patients received neoadjuvant chemotherapy and 19 patients received adjuvant chemotherapy. 20 patients received radiotherapy. Complications were observed in 5 patients in the postoperative period. Conclusion: Two-stage reconstruction with expander implant is the most appropriate and reliable method in the patients with insufficient pectoral muscle, for whom mastectomy flap circulation is suspected, and postoperative radiotherapy treatment is planned, and the complication rates observed in this series are compatible with the literature.

Keywords: Breast Cancer, Mastectomy, Breast Reconstruction

Presentation ID / Sunum No: 514

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3019-0872

| 449

Meme Kanseri Hastalarında Ekspanse Olan Meme İmplantlarının Latissimus Dorsi Miyokütan Flep Yöntemi ile Rekonstrüksiyonu

Uzman Dr. Ebru Esen

SBU Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Cerrahi Onkoloji Kliniği

Özet: Giriş: Meme kanseri nedeniyle ameliyat edilen hastalarda 3 şekilde rekonstrüksiyon uygulanabilmektedir. Bunlar da meme koruyucu cerrahi, nipple ve cilt koruyucu mastektomi ile birlikte rekonstrüksiyon (genellikle implant ile) ve mastektomi sonrası interval rekonstrüksiyonlardır. İmplant ile rekonstrüksiyon sonrası komplikasyonlar hastaya ve meme kanserine bağlı verilen tedavilere bağlı olarak gelişebilmektedir. Sigara kullanımı, obezite, ileri yaş hastaya bağlı faktörlerdir. Radyoterapi, implant tipi, meme boyutu, bilateral işlem yapılması, aselüler dermal matriks kullanılması ise diğer risk faktörleridir. Erken dönem lokal cerrahi komplikasyonlar arasında en sık karşılaşılanlar enfeksiyonlar, seroma, kanama, hematoma, cilt nekrozu, flep nekrozu, implant rüptürü ve yara yeri ayrışmasıdır. Materyal ve Metot: Multisentrik meme kanseri, BRCA pozitifliği nedeniyle cilt ve nipple koruyucu mastektomi yapılan ve eş zamanlı subpektoral implant ile rekonstrüksiyon yapılan 3 hastamızda yara ayrışmasına sekonder komplikasyon görüldü. Hiçbirinde enfeksiyon, hematoma bulguları mevcut değildi. Enfeksiyon bulguları olmaması ve hastaların da implantlarının çıkarılmamasını istemesi üzerine implantların korunması kararı alındı. Ameliyatta ayrışma izlenen cilt kenarları eksize edildi. Sırtta cilt adası oluşturularak latissimus dorsi kası parsiyel flep oluşturuldu. Latissimus dorsi kasının kanlanması indosiyanın yeşili ile kontrol edildi. Meme ve sırttaki insizyon açıklarının altından oluşturulan tünelden cilt adasıyla birlikte latissimus dorsi kası mastektomi alanına alındı ve implant üzerine serilerek pektoral kasa sütüre edildi. Cilt adası eksize edilmiş sağlıklı cilde sütüre edildi. Takiplerinde hastalarda komplikasyon izlenmedi. Sonuç: Son zamanlarda nipple ve cilt koruyucu mastektomi ile birlikte yapılan eşzamanlı implant rekonstrüksiyonlarla birlikte volüm arttırmak için latissimus dorsi flebi de kullanılmaya başlanmıştır. Ancak bu flebin de kendine ait morbiditeleri olduğundan (omuz ve kol mobilitesinde kısıtlılıklar) yara ayrışmasına bağlı implant komplikasyonlarında kullanılması daha uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, İmplant, Ld Flep

Presentation ID / Sunum No: 496**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000000156273436**

| 450

Meme Kanseri Nedeni ile Radyoterapi Uygulanan Hastalarda QT Dispersiyonu

Uzman Dr. Necla Gürdal

Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Radyasyon Onkolojisi Kliniği

Özet: AMAÇ: QT dispersiyonu (QTD) EKG de farklı derivasyonlarda ölçülen en uzun ve en kısa QT değerleri arasındaki fark olarak bilinmektedir. QT dispersiyon artışının ise kardiyak otonomik disfonksiyon, ventriküler repolarizasyon anormalliği gibi işlevsel anormalliklerle ilişkili olduğu düşünülmektedir. Ayrıca yapılan bazı çalışmalarda artmış QTD' nin genel sağkalım (OS) ve kardiyak mortalite üzerinde etkili olduğu bildirilmiştir (1-4). Meme kanseri tedavisi tümör biyolojisi ve kanser evresi ile de ilişkili olarak multimodaliter sistemle yönetilmektedir. Bu nedenle RT'nin tek başına izole etkilerini incelemek güçleşmektedir. Bu çalışmada neoadjuvan ya da adjuvan kemoterapi almamış sadece RT tedavisi gören hastalar üzerinde akut dönemde QT dispersiyonu üzerindeki değişikliklerin incelenmesi hedeflenmiştir. GEREÇ VE YÖNTEM: Haziran2020-Haziran2021 döneminde kliniğimize başvuran hastalar arasından HER 2 negatif, neoadjuvan ya da adjuvan olarak herhangi bir kemoterapi almamış, sadece radyoterapi endikasyonu bulunan hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. EKG ölçümleri tedavinin birinci ve son günlerinde yapılmıştır. QTD, en uzun ve en kısa QT değerleri arasındaki fark olarak tanımlanmıştır ve düzeltilmiş QT (QTc) Bazett formülüne göre hesaplanmıştır. İstatistiksel Analiz: Çalışmada elde edilen sayısal değişkenlerin tanımlayıcı istatistikleri medyan (aralık) değeri olarak verilmiştir. Kategorik ve sayısal değişkenler sırasıyla ki-kare testi ve Wilcoxon signed ranks test kullanılarak karşılaştırılmıştır. Korelasyonlar Spearman korelasyon testi kullanılarak analiz edilmiş ve istatistiksel analizler SPSS 25 yazılımı kullanılarak yapılmıştır. BULGULAR:Çalışmaya dahil edilen hastaların tamamı kadın olup medyan yaş 51 (range 31-73) 'dir. Medyan BMI değeri 25 (22-32) dir. Olguların %27 in situ duktal karsinom, % 72,7si IDC histolojisine sahiptir. Kalp mean V5,V10,V20,V30 dozları tabloda verilmiştir(Table 1). RT öncesine göre kıyaslandığında RT sonrası elektrokardiyografik ölçümlerde farklı derivasyonlar arası bakılan minimum ve maksimum QT intervalinde ve QTc 'de uzama gözlenmiştir. Ayrıca RT sonrası QTD 'de öncesine göre artış saptanmıştır (Tablo 2). SONUÇ:Kardiyovasküler morbidite ve mortalite riski taşıyan hastaların radyoterapi döneminde yakın monitörizasyon ile takip edilmesi bu grup hastaların erken teşhis ve tedavisine olanak sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Radyoterapi, QT İnterval Dispersiyonu

Presentation ID / Sunum No: 528

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4981-7263

| 451

Meme Kanseri Sebebiyle Eş Zamanlı İmplant Bazlı Rekonstruksiyon Yapılan Hastalarda Radyoterapi Etkilerinin Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Dr Emir Çapkınoğlu
Acıbadem Üniversitesi

Özet: Meme kanseri cerrahisinde mastektomi sonrası eş zamanlı rekonstrüksiyon hastaların yaşam kalitesini olumlu yönde etkiemektedir. Ancak adjuvan tedavide kullanılan radyoterapi sonuçları olumsuz etkilemektedir. Çalışmamızda radyoterapi alan implant temelli rekonstruksiyon yaptığımız hastaların erken dönem sonuçlarının inceledik . Çalışmamızda 2019-2022 yıllarında yapılan meme kanseri sebebiyle eş zamanlı rekonstruksiyon yaptığımız hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. 75 hastaya eş zamanlı implant bazlı rekonstruksiyon yapıldı. 25 hasta ameliyat sonrası Adjuvan Radyoterapi aldı. Adjuvan RT alan hastaların yaş aralığı 36-48 idi. 25 hastanın tamamına sentinel lenf nodu biyopsisi uygulandı, 15 hastaya aksiller lenf nodu disseksiyon uygulandı. 13(%52) hastada lateral kesi kullanıldı, 12(%48) hastada ise wise pattern tekniği kullanıldı. Rt sonrası 1(4%) hastada yara dehisensi, 2(8%) hastada ise cilt yanıkları gelişti. 9(36%) hastada kapsül kontraktürü görüldü. Sadece 1(4%) hastada ise implant kaybı görüldü.Meme kanseri sebebiyle mastektomi planlanan hastalarda adjuvan RT planlansa bile uygun hasta seçimi ile eş zamanlı implant bazlı rekonstrüksiyonlar uygulanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Onkoplastik Cerrahi, Meme Rekonstrüksiyonu

Evaluation of the Effects of Radiotherapy in Patients Undergoing Simultaneous Implant-Based Reconstruction Due to Breast Cancer

Abstract: Simultaneous reconstruction after mastectomy in breast cancer surgery positively affects the quality of life of patients. However, radiotherapy used in adjuvant treatment adversely affects the results. In our study, we examined the early results of patients who received radiotherapy and underwent implant-based reconstruction.In our study, the files of patients who underwent simultaneous reconstruction due to breast cancer in 2019-2022 were retrospectively analyzed. Simultaneous implant-based reconstruction was performed in 75 patients. 25 patients received Adjuvant Radiotherapy after surgery. The age range of the patients who received adjuvant RT was 36-48 years. Sentinel lymph node biopsy was performed in all 25 patients, axillary lymph node dissection was performed in 15 patients.Lateral incision was used in 13 (52%) patients, and wise pattern technique was used in 12 (48%) patients. After RT, wound dehiscence developed in 1 (4%) patients and skin burns in 2 (8%) patients. Capsule contracture was seen in 9 (36%) patients. Implant loss was seen in only 1 (4%) patient. Even if adjuvant RT is planned for patients who are scheduled for mastectomy due to breast cancer, simultaneous implant-based reconstructions can be performed with appropriate patient selection.

Keywords: Breast Cancer, Oncoplastic Surgery, Breast Reconstruction

Presentation ID / Sunum No: 768

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3675-8190

| 452

Meme Kanseriinde Neoadjuvan Kemoterapi Öncesi ve Sonrası Aksilla Yönetiminde Radyolojinin Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Sibel Aydın Aksu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haydarpaşa Numune SUAM, Radyoloji Kliniği

Özet: Meme Kanseri olgularında aksiller nodal durumun belirlenmesi; prognozün öngörülmesi, kemoterapi ve/veya radyoterapi kararının verilmesi, cerrahi planın oluşturulması ve rekonstrüksiyon seçeneğinin değerlendirilmesi bakımından büyük önem taşır. Fizik muayene ile aksiller nodal durum sadece %57 doğruluk ile değerlendirilebilir. 9 çalışmanın metaanalizi göstermektedir ki Aksiller Ultrasonografi (AUS) %82 duyarlılık, %96 özgüllük ile nodal durumu belirlemektedir. Eğer biyopsi eklenirse bu oran %100'ü bulur. Bu durumda AUS, Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) ve FDG-PET'den daha üstün hale gelmektedir. Neoadjuvan Kemoterapi (NAK) alması planlanan meme kanseri olgularında Radyolojik olarak aksilla değerlendirmesi tedavi öncesinde ve tedavi bitiminde yapılır. Tedavi öncesinde infiltrate lenf nodu sayısı ve tümörün immünohistokimyasal alt tipi göz önünde bulundurularak eğer uygunsa patolojik tanı almış aksiller lenf nodu AUS kılavuzluğunda doku işaretleyiciler ile işaretlenir. Tedavi sonrasında klinik lenf nodu pozitif olguların %40-70'i nod (-) hale gelir. NAK sonrası tekrar AUS ile evreleme yapılır. Eğer nod (-) ise aksiller diseksiyon gibi morbiditesi yüksek bir cerrahi yerine sentinel lenf nodu biopsisi (SLNB) yapılabilir. Ancak NAK sonrası nod (-) olgularda SLNB ile yüksek oranda yalancı negatiflik saptanmaktadır. NAK sonrası AUS, %69.8 duyarlılık, %58.1 özgüllük ve %71 pozitif öngörü değeri ile aksiller nodal durumu gösterir. NAK alan Meme kanseri olgularında aksillaya yaklaşımda Radyolojinin vazgeçilmez bir rolü vardır. Hem tedavi öncesinde hem de tedavi bitiminde aksiller nodal değerlendirme için en duyarlı tetkik AUS'dur.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Neoadjuvan Kemoterapi, Aksiller Ultrason, Aksiller Nodal Evreleme

The Role of Radiology in the Management of the Axilla Before and After Neoadjuvant Chemotherapy in Breast Cancer

Abstract: Determination of axillary nodal status in breast cancer cases is of great importance in predicting the prognosis, deciding on chemotherapy and/or radiotherapy, forming the surgical plan and evaluating the reconstruction option. Axillary nodal status can be evaluated with only 57% accuracy by physical examination. A meta-analysis of 9 studies shows that Axillary Ultrasonography (AUS) detects nodal status with 82% sensitivity and 96% specificity. If a biopsy is added, this rate reaches 100%. In this case, AUS becomes superior to Magnetic Resonance Imaging (MRI) and FDG-PET. In breast cancer patients who are planned to receive neoadjuvant chemotherapy (NAC), radiological axilla evaluation is performed before and at the end of the treatment. Before treatment, considering the number of infiltrating lymph nodes and the immunohistochemical subtype of the tumor, the pathologically diagnosed axillary lymph node is marked with tissue markers under AUS guidance, if appropriate. After treatment, 40-70% of clinical lymph node positive cases become node (-). After NAC, staging is done with AUS again. If the node is (-), sentinel lymph node biopsy (SLNB) can be performed instead of

axillary dissection which has high morbidity. However, a high rate of false negativity is detected with SLNB in node (-) cases after NAC. AUS after NAC shows axillary nodal status with 69.8% sensitivity, 58.1% specificity, and 71% positive predictive value. Radiology has an indispensable role in the approach to the axilla in breast cancer patients receiving NAC. AUS is the most sensitive modality for axillary nodal evaluation before and after treatment.

Keywords: Breast Cancer, Neoadjuvant Chemotherapy, Axillary Ultrasound, Axillary Nodal Staging

Presentation ID / Sunum No: 565

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6831-9585

| 454

Memede İnvaziv Duktal Karsinom,nos Olgularında CK5/6 İle Bazal Diferansiyasyon

Dr. Öğretim Üyesi Eda Yılmaz Akçay
Başkent Üniversitesi, Tıp Fak. Patoloji AD, Ankara

Özet: Meme kanserlerinde; hasta yaşı, tümör tipi, tümör boyutu, histolojik grade, lenf nodlarının metastaz durumu, nekroz, lenfovasküler invazyon gibi klinik ve patolojik birçok özelliği içeren prognostik faktörler mevcuttur. Tedavi belirlenmesinde ve tedaviye cevapta önemli olan ve rutinde kullanıma girmiş olan ER, PR ve HER2/neu onkogen ekspresyonu da önemli prognostik gösterge ve belirleyicilerdir. İnvaziv meme kanserlerinde yapılan gen profil çalışmaları ve immünohistokimyasal yöntemlerle aynı histomorfolojik görünümde ve klasifikasyonda olan ve daha önce bilinenlerden farklı olarak prognozla bağımsız ilişki gösteren alt tipler belirlenmiştir. Bunlardan biri de ‘bazal-like’ alt grubudur. Bu alt grup ER, PR ve c-erbB-2 negatiftir ve daha agresif ve kötü prognozla birliktedir. İmmünohistokimyasal olarak bazal fenotipteki tümörler bazal belirleyiciler olan CK5/6, CK14, CK17 ile gösterilmektedir. Bu çalışmada 93 invaziv duktal karsinom, NOS olgusunda, invaziv tümörde CK8/18, CK5/6 ve SMA ekspresyonunu immünohistokimyasal yöntemle araştırdık. CK5/6 pozitif bazal-like grubu, negatif grupla hasta yaşı, tümör boyutu, histolojik grade, mitoz sayısı, lenfovasküler tümör invazyonu, nekroz varlığı, lenf nodu metastaz varlığı ve metastatik lenf nodlarında konglomerasyon, ekstrakapsüler invazyon varlığı ve ER, PR ve c-erbB-2 ekspresyonu gibi klinikopatolojik prognostik parametrelerle karşılaştırdık. Çalışmada CK5/6 pozitif tümörler, literatürle uyumlu olarak çoğunlukla grade 3’tür ve ER, PR negatiftir. Ancak farklı olarak bazal diferansiyasyon gösteren ve göstermeyen grup arasında metastatik lenf nodlarında konglomerasyon bulunması yönünden anlamlı farklılık bulunmuştur. Bu gruptaki tümörler çoğunlukla c-erbB-2 negatiftir ancak iki grup arasında bu yönden anlamlı farklılık saptanmamıştır. Diğer prognostik parametreler ile bazal-like tümörler arasında ilişki saptanmamıştır. Sonuç olarak bazal-like meme kanserleri, bazal epitelyal genlerin ekspresyonu ile karakterize farklı bir moleküler alt tiptir. Bu tümörler ER, PR ve c-erbB-2 negatif yüksek grade’li agresif ve kötü prognoza sahiptirler. Bu alt grubu benzer morfolojideki diğer tümörlerden ayırt etmek ve tedaviye yaklaşımı belirlemek ve yeni tedavi yöntemleri geliştirebilmek için klinik çalışmalarla birlikte, fazla olgu sayısı içeren ve moleküler ve immünohistokimyasal inceleme içeren çalışmalar faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Bazal Fenotip, Meme, İnvaziv Karsinom, CK5/6

Presentation ID / Sunum No: 657

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0280-1197

| 455

Menenjiomların Histopatolojik Derecelendirilmesi Manyetik Rezonans Görüntüleme ile Tahmin Edilebilir Mi ?

Uzman Dr. Defne Gürbüz

Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Radyoloji Kliniği

Özet: Amaç: Menenjiomlar çoğunlukla benign davranan en sık görülen erişkin ekstraaksiyel beyin tümörleridir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Sınıflamasına göre menenjiomlar, histopatolojik olarak üç sınıfa ayrılırlar. Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) menenjiomun tanısında kullanılan en önemli görüntüleme yöntemidir. Biz bu çalışmada prognoz belirlenebilmesi ve uygulanacak doğru tedavinin seçilebilmesi açısından menenjiomların MRG bulgularının histopatolojik derecelendirilmeyi tahmin edip edemeyeceğini araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Eylül 2020- Eylül 2022 tarihleri arasında hastanemizde çekilen beyin MRG’de menenjiom tespit edilen ve daha önce menenjiom nedeniyle tedavi almamış olan 18 yaş üstündeki 103 hasta dahil edildi. Bütün hastaların beyin MRG’leri, 3 Tesla Siemens Magnetom Vida MR cihazı ile elde edilen konvansiyonel sekanslar ile birlikte Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme (DAG)’yi de içermekte idi. Hastaların MRG’deki morfolojik özellikleri ve kantitatif difüzyon değerleri incelenerek patoloji raporları ile karşılaştırıldı. Veriler tanımlayıcı istatistiksel analiz ile değerlendirildi. Tüm analizlerde $p < 0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Bu çalışmaya 71 (%69)’i kadın ve 32 (%31)’si erkek olmak üzere toplam 103 hasta dahil edildi. 103 hastada toplam 108 tane menenjiom tespit edildi. 103 hastanın 10 tanesine biyopsi, 93 tanesine cerrahi eksizyon (subtotal-total) yapıldı. DSÖ 2021 sınıflamasına göre 108 menenjiomdan 58 (%54)’i derece I yani düşük dereceli menenjiom, 50 (%46)’si ise yüksek dereceli menenjiom olarak geldi. Yüksek dereceli menenjiomların 39 (%36)’u derece II, 11 (%10)’i derece III olarak geldi. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda yüksek dereceli menenjiomlarda heterojen kontrast tutulumunun, düşük dereceli menenjiomlara göre istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha yüksek oranda olduğu ve ADC (Görünür Difüzyon Katsayısı) değerlerinin de istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük olduğu saptandı. Sonuç: Düşük ADC değerlerinin ve heterojen kontrast tutulumunun yüksek dereceli menenjiomları saptamada en iyi prediktörler olduğu sonucuna varılmıştır. Konvansiyonel sekansları ve difüzyon ağırlıklı görüntülemeyi de içeren MRG menenjiomlardaki atipiyi ve anaplaziyi tespit etmekte yüksek sensitivite ve spesifite ile kullanılabilecek olan en uygun noninvaziv görüntüleme yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Menenjiom, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Difüzyon Ağırlıklı Görüntüleme

Can Histopathological Grading of Meningiomas Be Predicted by Magnetic Resonance Imaging ?

Abstract: Purpose: Meningiomas are the most common and generally benign extra-axial brain tumors in adults. According to the classification by the World Health Organization (WHO), meningiomas are histopathologically divided into three groups. Magnetic Resonance Imaging (MRI) is the most important imaging method used to diagnose meningiomas. Our aim in this study is to investigate whether MRI findings of meningiomas can be used to predict histopathological grading for determining the prognosis and selecting the appropriate treatment. Materials and Methods: 103 patients (71 female and 32 male) who had meningioma on brain MRI taken in our hospital between September 2020 and September 2022

and who had not received any treatment for meningioma before were included. Brain MRIs of all patients included DWI (Diffusion Weighted Imaging) along with conventional sequences obtained with the 3 Tesla Siemens Magnetom Vida MR device. Morphological features and quantitative diffusion values of the patients on MRI were examined and compared with histopathology reports. Descriptive statistical analysis of the data has been performed, and the results were statistically significant (i.e., $p < 0.05$). Results: A total of 108 meningiomas were detected in 103 patients. Biopsy was performed in 10, and surgical excision (subtotal-total) was performed in 93 patients. According to the WHO 2021 classification, 58 (50) of 108 meningiomas were low (high) grade meningiomas. Of the high-grade meningiomas, 39 were grade II and 11 were grade III. Statistical results show that heterogeneous contrast uptake in high-grade meningiomas was statistically significantly higher than in low-grade meningiomas, and ADC (Apparent Diffusion Coefficient) values were also statistically significantly lower. Conclusion: We find that low ADC values and heterogeneous contrast enhancement are the best predictors of high-grade meningiomas. MRI, including conventional sequences and diffusion-weighted imaging, is the most appropriate noninvasive imaging method with high sensitivity and specificity to detect atypia and anaplasia in meningiomas.

Keywords: Meningioma, Magnetic Resonance Imaging, Diffusion Weighted Imaging

Presentation ID / Sunum No: 576

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4340-8631

| 457

Meniere Hastalığında Geniş Bant Timpanometri Sonuçları: Preliminer Çalışma

**Arş.Gör. Beyza Asta¹, Arş.Gör. Kübra Binay Bolat¹, Dr. Öğretim Üyesi Mine Baydan Aran¹,
Doç.Dr. Zahide Çiler Büyükkatalay Yaldız¹, Doç.Dr. Suna Tokgöz Yılmaz¹**

¹Ankara Üniversitesi

*Corresponding author: Beyza Asta

Özet: Giriş: İç kulağı tutan bir hastalık olan Meniere’de meydana gelen endolenfatik hidrops kulak içerisinde en çok kokleayı ve sakkülü etkilemektedir. Bu nedenle saf ses işitme testleri ve sakkülü değerlendiren cVEMP (servikal vestibüler uyarılmış miyojenik potansiyeller) testi hastalık tanısında ve evresinin belirlenmesinde oldukça önemlidir. Vestibüler uyarılmış miyojenik potansiyel (VEMP), vestibüler uyarım sonucu üretilebilen kısa gecikmeli kas cevabıdır. Geniş bant timpanometri (GBT), orta kulak fonksiyonlarını değerlendiren basit, objektif ve invaziv olmayan bir test yöntemidir. Meniere hastalığında iç kulakta artan basınç sonucu, orta kulakta bulunan kemikçik zincir hareketliliğinde meydana gelen değişiklikler sonucunda orta kulağın absorban ölçümünde bazı frekansların değişimlerinin olduğu gözlenebilmektedir. Amaç: Bu çalışmada Barany komitesi kriterlerine göre Meniere tanısı alan ve VEMP testi sonuçlarıyla tanısı desteklenen hastalarda geniş bant timpanometri sonuçlarının değişimi incelenmiş ve sonuçlar Meniere olmayan karşı kulak sonuçları ile karşılaştırılmıştır. Materyal Yöntem: Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi İbni Sina Hastanesi Odyoloji, Denge ve Konuşma Bozuklukları Tanı ve Rehabilitasyon Ünitesine başvuran 18-60 yaşları arasındaki Meniere tanılı bireylere işitme ve vestibüler değerlendirme testleri yapılmıştır. Unilateral Meniere tanılı 7 ve bilateral Meniere tanılı 1 birey olmak üzere toplam 8 birey çalışmaya dahil edilmiştir. Sekiz bireyin Meniere’li 9 kulağı çalışma grubuna, karşı kulakları (7 kulak) kontrol grubuna dahil edilmiştir. Tüm bireylerin GBT testi ile orta kulak rezonans ve absorban verileri elde edilmiş. İki grup arasındaki absorban ve rezonans farkını karşılaştırmak için Student t-testi kullanılmış ve p<0.05 değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışma ve kontrol grubunun orta kulak rezonans frekansları arasında anlamlı farklılık gözlenmemiştir (p>0.05). Çalışma grubunun 226 Hz, 500 Hz, 771 Hz ve 1000 Hz frekanslarında absorban değerleri kontrol grubuna göre daha düşük elde edilmiştir ancak istatistiksel anlamlılık gözlenmemiştir (p>0.05). Sonuç: Çalışmamızda Meniere tanılı kulaklarda gözlenen minimal alçak frekans absorban değişimleri anlamlılık göstermese bile orta kulağın etkilendiği sonucuna varılabilir. Örneklem büyüklüğünün yetersizliği ve sadece Meniere tanılı bireylerin karşı kulakları ile yapılan karşılaştırılma sebebiyle bu sonuca ulaşıldığı düşünülmüştür. Çalışmanın devamında kontrol grubuna, sağlıklı kulak eklenerek toplam örneklem büyüklüğü arttırılacaktır. Bu çalışma sonucunda GBT’nin Meniere hastalığı tanısının bütüncül değerlendirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir

Anahtar Kelimeler: Absorbans, Geniş Bant Timpanometri, Meniere, Rezonans Frekansı, Vemp

Wideband Tympanometry Results in Meniere's Disease: Preliminary Study

Abstract: Introduction: Endolymphatic hydrops occurring in Meniere, a disease involving the inner ear, mostly affects the cochlea and saccule in the ear. Therefore, pure tone audiometry test and cVEMP (cervical vestibular evoked myogenic potentials) test, which evaluates the saccule, are very important in the diagnosis and stage of the disease. Vestibular evoked myogenic potential (VEMP) is a short-delayed muscle response that can be produced as a result of vestibular stimulation. Wideband tympanometry (WBT) is a simple, objective and non-invasive test method that evaluates middle ear functions. In Meniere's disease, as a result of increased pressure in the inner ear, changes in the ossicular chain mobility in the middle ear, changes in some frequencies can be observed in the absorbance measurement of the middle ear. Objective: In this study, the variation of wideband tympanometry results in patients diagnosed with Meniere's according to the Barany committee criteria and whose diagnosis was supported by VEMP test results was examined and the results were compared with the results of the non-Meniere's contralateral ear. Material Methods: Hearing and vestibular assessment tests were performed on individuals diagnosed with Meniere between the ages of 18-60 who applied to the Audiology, Balance and Speech Disorders Diagnosis and Rehabilitation Unit of Ankara University Medical Faculty İbni Sina Hospital. A total of 8 individuals, 7 with unilateral Meniere's diagnosis and 1 with bilateral Meniere's diagnosis, were included in the study. 9 ears of 8 individuals with Meniere's were included in the study group, and the opposite ears (7 ears) were included in the control group. Middle ear resonance and absorbance data were obtained by WBT test of all individuals. Student's t-test was used to compare the difference in absorbance and resonance between the two groups, and $p < 0.05$ was considered statistically significant. Results: No significant difference was observed between the middle ear resonance frequencies of the study and control groups ($p > 0.05$). Absorbance values of the study group at frequencies of 226 Hz, 500 Hz, 771 Hz and 1000 Hz were lower than the control group, but statistical significance was not observed ($p > 0.05$). Conclusion: In this study, it can be concluded that the middle ear system is affected even if the minimal low frequency absorbance changes observed in the ears with Meniere's diagnosis are not statistically significant. It was thought that this conclusion was reached due to the insufficiency of the sample size and the comparison made with the opposite ears of individuals with Meniere's diagnosis only. In the continuation of the study, the total sample size will be increased by adding healthy ears to the control group. As a result of this study, it is thought that WBT will contribute to the holistic evaluation of the diagnosis of Meniere's disease.

Keywords: Absorbance, Wideband Tympanometry, Meniere, Resonance Frequency, Vemp

Presentation ID / Sunum No: 442

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 459

Mesane İçinde Kateter Düğümlenmesi – Nadir Bir Pediyatrik Vaka

Dr. Olgaç Fazlı

Bornova Türkan Özilhan Devlet Hastanesi

Özet: Dayanak: Pediyatrik yoğun bakımda yatan çocuklarda mesane kateteri sıklıkla gerekli olmaktadır. Mesane kateteri olarak balonlu sondalar kullanılabildiği gibi ucuz ve kolay ulaşılabilir olmaları nedeniyle balonsuz ince polietilen kateterler de tercih edilebilmektedir. Çocuklarda mesane kateteri uygulamasının komplikasyonları arasında en sık karşılaşılanlar üretra yaralanması ve hematüri olarak ifade edilirken kateter düğümlenmesi son derece nadir gözlenmektedir. Vaka: 14 Aylık kız çocuk Reye Sendromu ve karaciğer yetmezliği tablosu ile pediyatrik yoğun bakım ünitesine alındı. İdrar çıkışının izlenmesi amacıyla üretradan 8 Fr polietilen beslenme tüpü mesaneye yerleştirildi ve cilt üzerine sabitlendi. Tedaviye olumlu yanıt veren hastanın 4. Günde yoğun bakımdan çıkarılmasına karar verildi. Mesane kateterinin çıkarılması için yapılan müdahale sırasında kateterin gelmediği gözlemlendi ve hastanın pelvis grafisinin çekilmesine karar verildi ve elde edilen görüntüde sondanın mesane içinde düğümlendiği tespit edildi. Kateterin kenarından idrar çıkışı olması nedeniyle de hastada idrar retansiyonu gelişmemişti. Hastada kılavuz telin bükülebilir ucu ilerletilerek kateterin düğüm olduğu seviyede tekrar hareket ettirilerek düğümün çözülmesi sağlandı. Sonrasında kılavuz tel yerindeyken kateter kolayca geri çekilerek çıkarıldı. Sonuç: Cerrahi yaklaşım en çok tercih edilen prosedürler arasında yer alsa da nazik bir el ustalığı ile kateter traksiyonu, endoskopik cerrahi ve eksploratuvar laparotomi de seçenekler arasında bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kateter, Düğümlenme, Mesane, Pediyatrik, Kılavuz Tel

Catheter Tangle in the Bladder – a Rare Pediatric Case

Abstract: Background: Bladder catheters are often required in pediatric intensive care unit children. While balloon catheters can be used as bladder catheters, thin polyethylene catheters without balloons can also be preferred because they are inexpensive and easily accessible. While the most common complications of bladder catheterization in children are urethral injury and hematuria, catheter knotting is extremely rare. Case: A 14-month-old girl was admitted to the pediatric intensive care unit with Reye's Syndrome and liver failure. In order to monitor urine output, an 8 Fr polyethylene feeding tube was placed in the bladder from the urethra and fixed on the skin. It was decided to remove the patient from the intensive care unit on the 4th day, who responded positively to the treatment. During the intervention for the removal of the bladder catheter, it was observed that the catheter did not come out and it was decided to take the patient's pelvis X-ray. Urinary retention did not develop in the patient because of the urinary outflow from the side of the catheter. In the patient, the bendable end of the guide wire was advanced, and the knot was untied by moving the catheter again at the level of the knot. The catheter was then easily withdrawn and removed while the guidewire was in place. Conclusion: Although the surgical approach is among the most preferred procedures, catheter traction with gentle manual dexterity, endoscopic surgery and exploratory laparotomy are also among the options.

Keywords: Catheter, Tangling, Bladder, Pediatric, Guide Wire

Presentation ID / Sunum No: 413

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6389-9178

| 460

Metamfetamin Bağımlısı Hastada Acil Laparotomi Gerektiren Derin Tuboovaryan Abse

Uzman Dr. Mustafa Göksu

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü

Özet: Konu: Tuboovaryan abse (TOA), akut pelvik inflamatuvar hastalığın (PIH) en son noktasıdır. Pelvik ağrı, servikal hareketlerde ve adnekslerde hassasiyet, ateş klasik semptomlardandır. Rahim içi araç (RİA) kullanımı, birden fazla partner, düşük sosyoekonomik durum, madde kullanımı risk faktörleri arasındadır. Amaç: Sunumda, birden fazla risk faktörüyle gelişen ve akut batın kliniğiyle başvuran bir TOA hastasının antibiyotik tedavisiyle baskılamayı bekleyemeden acil cerrahi girişim gerektirebileceğini bildirmek amaçlandı. Yöntem: 26 yaşında kadın hasta hastanemize pelvik ağrı ile başvurdu. Fizik muayenede defans ve rebound pozitif, akut batın kliniği mevcuttu. Transvajinal ultrasonografide kavitede RİA ve Doppler ultrasonografide 11 cm uzun eksene sahip torsiyon açısından kuşkulu kistik lezyon izlendi. İki doğum geçmişi olan ve fertilité isteği olmayan hastaya laparotomi ile bilateral salpenjektomi ve derin abse drenajı uygulandı. Bulgular: Laparotomide uterus ve adnekslerde dens yapışıklık ve iki tuba uterinada da piyosalpenks izlendi. Bilateral salpenjektomi yapıldı. Derin yerleşimli abse cidarı tamamen temizlendi. Son olarak RİA çekildi. Sonuç: TOA, hastaneye yatışla verilen antibiyotik tedavisine çoğunlukla yanıt verir ve genelde drenaja bile gerek olmaz. Fakat konservatif tedavilere yanıt vermeyen ya da inatçı durumlarda cerrahi gerekir. TOA rüptürlerinde ise acil cerrahi gerekir. Cerrahide abse drenajı, nekrotik dokuların temizliği ve batın içi yıkanması amaçlanır. Hastamızdaki gibi metamfetamin bağımlılığı dahil olmak üzere çok sayıda risk faktörü barındırmanın, yetersiz kan ve lenfatik drenajlı kul-de-sak bir abseye sebep olabileceği ve rüptüre olmamasına rağmen şiddetli ağrıya akut batın kliniği verip acil cerrahi gerektirebileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Metamfetamin, Rahim İçi Araç, Tuboovaryan Abse, Acil Laparotomi

Deep Tuboovarian Abscess Requiring Emergency Laparotomy in a Methamphetamine Addicted Patient

Abstract: Subject: Tuboovarian abscess (TOA) is the endpoint of acute pelvic inflammatory disease (PID). Pelvic pain, tenderness in cervical movements and adnexa, fever are the classic symptoms. Intrauterine device (IUD) use, multiple partners, low socioeconomic status, and substance use are among the risk factors. Objective: In this presentation, it was aimed to report that a TOA patient who developed with multiple risk factors and presented with the clinic of acute abdomen may require emergency surgical intervention without waiting for suppression with antibiotic treatment. Method: A 26-year-old female patient was admitted to our hospital with pelvic pain. On physical examination, defense and rebound were positive, and acute abdomen was present. Transvaginal ultrasonography revealed a cystic lesion suspicious for torsion with IUD in the cavity and 11 cm long axis on Doppler ultrasonography. Laparotomy and bilateral salpingectomy and deep abscess drainage were applied to the patient who had

a history of two births and had no desire for fertility. Results: At laparotomy, dense adhesions were observed in the uterus and adnexa, and pyosalpenx in both tuba uterines. Bilateral salpingectomy was performed. The wall of the deeply located abscess was completely cleaned. Finally, the IUD was removed. Conclusion: TOA mostly responds to hospitalization antibiotic therapy and usually does not even require drainage. However, surgery is required in cases that do not respond to conservative treatments or are persistent. Urgent surgery is required in TOA ruptures. Abscess drainage, cleaning of necrotic tissues and washing the inside of the abdomen are aimed in surgery. It should be kept in mind that having multiple risk factors, including methamphetamine addiction, as in our patient, may cause a cul-de-sac abscess with insufficient blood and lymphatic drainage, and may present acute abdomen with severe pain despite not rupture and require emergency surgery.

Keywords: Methamphetamine, Intrauterine Device, Tuboovarian Abscess, Emergency Laparotomy

Presentation ID / Sunum No: 756

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2731-6799

| 462

Metastatik Adrenal Kitlelerde Adrenalektomi

**Uzman Vahit Mutlu¹, Arş.Gör.Dr. Mehmet Batuhan Örs², Arş.Gör.Dr. Musa Turan²,
Arş.Gör.Dr. Samet Şahin², Prof.Dr. Mahmut Başoğlu²**

¹Tokat Devlet Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Genel Cerrahi A.D.

*Corresponding author: Vahit Mutlu

Özet: Amaç Adrenal bez, akciğer ve böbrek kaynaklılar başta olmak üzere malign tümörlerin sık metastaz lokalizasyonlarından biridir. İzole adrenal metastaz ise oldukça nadirdir. Bu çalışmada metastatik adrenal kitle nedeniyle kliniğimizde opere edilen hastalara yönelik cerrahi deneyimimizin sunulması amaçlanmıştır. Materyal-Metod Bu çalışmaya 2007-2020 yılları arasında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Kliniği'nde metastatik adrenal kitle nedeniyle açık yaklaşım ve laparoskopik yöntemle adrenalektomi uygulanan 4 hasta dahil edilmiştir. Bulgular İzole metastatik adrenal kitle nedeniyle adrenalektomi uygulanan, yaş ortalaması 61 olan, hastaların 3'ü erkek, 1'i ise kadındı. Olguların 3'ü laparoskopik başlanırken, 2 olguda vasküler yapılarla ilişki nedeniyle laparotomiye dönüldü. 1 olgu da ise kitlenin boyutu nedeniyle baştan sona açık yaklaşım tercih edildi. Tüm hastalar preop bilgisayarlı tomografi (BT) ile değerlendirilirken 2 olgu ek olarak (manyetik rezonans) MR görüntüleme ile desteklendi. Ameliyat sonrası ortalama yatış süreleri 6,5 gündü. (Laparoskopik olarak tamamlanan olguda ise yatış süresi 3 gündü.) Hastaların median takip süresi 8.1 yıldır. Bir hastamız 14 yıllık, bir hastamız 12 yıllık, bir hastamız 4 yıllık takip sonrası ex olurken, diğer hastamız takibinin 3.yılındadır. 2 hastanın patolojisi renal hücreli karsinom metastazı olarak raporlanırken, 1'i özogagus karsinom infiltrasyonu, 1'i ise akciğer karsinom infiltrasyonu olarak raporlandı. Ortalama tümör boyutu 4.25 cm'yd. (1-8 cm) Sonuç ve Tartışma Metastatik adrenal kitlelerde yapılan adrenalektomi hastaya kür sağlayarak hastanın sağ kalımını artırabilir. Bu nedenle izole metastatik kitle olgularında adrenalektomi güvenle tercih edilebilir. Ancak bu konuda daha çok olgu içeren çalışmaların yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Metastatik Adrenal, Adrenal Kitle, Adrenalektomi,

Presentation ID / Sunum No: 771**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-0246-5912**

| 463

Metastatik Kolon Kanserli Olguların Metastaz Dağılımlarının Gözden Geçirilmesi

Uzman Dr. Pınar Özdemir Akdur

SBÜ Dr Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji EAH

Özet: Kolorektal kanserler dünyada en yaygın üçüncü kanserlerdir. Kolorektal kanserler gelişmiş ülkelerde daha sık görülmekte olup erkek popülasyonunda daha sıktır. Histopatolojik alttiplere baktığımızda en sık tip adenokarsinom iken 2. en sık tip müsinöz karsinomdur. Günümüzde tedavi protokollerindeki gelişim ile kolorektal kanserlerdeki ölüm oranları azalmakla birlikte metastaz varlığı sağkalım oranlarını azaltmaktadır. Kolorektal kanserlerde en sık görülen metastaz bölgesi karaciğer olup bazı çalışmalarda ilk tanı anında olguların yaklaşık %25'inde karaciğerde metastaz varlığını göstermektedir. Metastaz sıklığı açısından en sık 2. organ akciğer olup bunu sırasıyla lenf nodları ve periton tutulumu takip etmektedir. Biz de hastanemize başvuran taramalarda metastaz tanısı alan ardışık 92 hastayı gözden geçirdik. Hastaların %64'ü erkek iken %36'sı kadındı. Hastaların yaş ortalamasını 60.3 olarak bulduk. Histopatolojik alttiplere baktığımızda 85 hasta adenokarsinomken(%92), 6'sı(%7) müsinöz ve sadece 1 tanesi sarkomoid aittipe aitti. Metastaz oranlarına baktığımızda karaciğer metastazı 66 hastada (%71) varken, akciğer metastazı 42 hastada (%46), periton metastazı 22 hastada(%24) hastada vardı. Hem akciğer hem karaciğer metastazı olan 23 (%25) hasta varken; akciğer, karaciğer ve peritonun aynı anda tutulduğu sadece 4 hasta(%4) vardı.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal, Metastasis, Radyoloji

Review of Metastasis Distributions of Cases With Metastatic Colon Cancer

Abstract: Colorectal cancers are the third most common cancer in the world. Colorectal cancers are more common in developed countries and are more common in the male population. When we look at the histopathological subtypes, the most common type is adenocarcinoma, while the second most common type is mucinous carcinoma. Today, with the improvement in treatment protocols, death rates in colorectal cancers are decreasing, but the presence of metastases reduces survival rates. The most common site of metastasis in colorectal cancers is the liver, and some studies show the presence of metastasis in the liver in approximately 25% of the cases at the time of initial diagnosis. In terms of metastasis frequency, the second most common organ is the lung, followed by lymph nodes and peritoneal involvement, respectively. We also reviewed 92 consecutive patients who were diagnosed with metastasis during the scans that applied to our hospital. While 64% of the patients were male, 36% were female. We found the mean age of the patients to be 60.3. When we look at the histopathological subtypes, 85 patients were adenocarcinoma (92%), 6 (7%) were mucinous and only 1 was sarcomoid. Peritoneal metastasis was present in 22 patients (46%), and in 22 patients (24%). While there were 23 (25%) patients with both lung and liver metastases; there were only 4 patients (4%) in whom lung, liver and peritoneum were involved at the same time.

Keywords: Colorectal, Metastasis, Radiology

Presentation ID / Sunum No: 706**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-9461-6428**

| 464

Mikrobiyal Besin Zehirlenmelerinde Histopatolojik Değerlendirmenin Önemi

Doç.Dr. Mehtap Ünlü Söğüt

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet: Besin zehirlenmesi “herhangi bir katı ya da sıvı gıdanın tüketilmesinin ardından ortaya çıkan enfeksiyon veya intoksikasyon oluşumu” olarak tanımlanabilir. Mikrobiyal etkenlerin sebep olduğu besin zehirlenmesi sonucunda gastrointestinal rahatsızlıklar, ateş, nörolojik bulguların yanısıra bazı vakalarda ölüm de görülebilmektedir. Gıda zehirlenmeleri; cinayet, intihar ve kaza orijinli olduğu için ölümler gibi “adli” kabul edilir. Özellikle bebeklerde olmak üzere, ani ölümlerde, diğer otopsi bulgularının tek başına açıklayıcı olmadığı durumlarda ve biyolojik suçlarda mikrobiyolojik yöntemler ölüm nedeninin saptanmasında belirleyici olabilmektedir. Farklı anatomik örnekleme alanlarından alınan kültür sonuçlarının otopsi ve histolojik bulgularla dikkatli bir şekilde ilişkilendirilmesi, vital olarak edinilmiş enfeksiyon ve ölüm sonrası kontaminasyon arasındaki ayrım için gereklidir. Yani altta yatan bir enfeksiyonun varlığı, ölüm sonrası bakteriyolojik kültürlerle kanıtlanabilir ve etkilenen dokuda hücresel bir yanıt, histopatolojik düzeyde tespit edilebilir. Adli olgu grubuna giren vakaların çözülebilmesi, salgın olarak görülen hastalıkların kontrol altında tutulabilmesi ve zaman kaybetmeden tedaviye başlanabilmesi için; salgının etkeni olan patojenlerin tespit edilebilmesi gerekir. Bunun için histoloji de bir inceleme alanıdır. Yani Ölüm nedeni makroskopik olarak belirlenemezse, toksikolojik incelemelerin yanı sıra yine histolojik tanı da düşünülmelidir. Histopatolojik incelemeler, çeşitli organlarda toksin kaynaklı değişiklikler hakkında daha fazla bilgi verebilir. Bu nedenle adli histopatoloji, besin zehirlenmelerinde diğer değerlendirmeleri destekler niteliktedir. Besin zehirlenmelerinin çeşitli organlarda hasara sebep olup ölümcül sonuçlar doğurabileceği daha fazla çalışmayla gösterilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Besin Zehirlenmesi, Adli Bilim, Histopatoloji

Presentation ID / Sunum No: 737

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9513-4380

| 465

Minör Travma Sonrası Gelişen Major Torasik Yaralanma Olguları

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ali Eryazgan
Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Aynı seviyeden düşmeler genellikle minör travmalar olarak bilinir. Bu minör travmalara bağlı major yaralanmalar nadir vakalardır. Bu sunumumuzda aynı seviyeden düşen iki hastada gelişen major torasik yaralanmalara yer verdik. Birinci vakamız 64 yaşında parkinson hastası bir erkekti. Düz yolda düştükten sonra yan ağrısı nedeni ile başvurduğu acil serviste sağ tarafta multiple kot fraktürü tespit edildi ve takip amaçlı yatırıldı. Yatışın 3. günde hastanın genel durumu bozulması ve solunumu kötüleşmesi üzerine çekilen Toraks BT'de sağda diyafram hernisi geliştiği ve barsakların toraksa herniye olduğu görüldü. Hasta opere edilerek diyafram onarımı ve deplase kotların fiksasyonu sağlandı. Postop 7. günde hasta şifa ile taburcu edildi. İkinci vakamız yine düz yolda düşen 53 yaşında bir erkekti. Kardiyak aritmi nedeni ile warfarin kullanımı öyküsü olan hasta düşme sonrası dış merkez acil servisinde değerlendirilmiş ve akciğer grafisinde belirgin patoloji izlenmediği belirtilmişti. Hasta düşmeden 5 gün sonra dispne nedeni ile bize başvurduğunda çekilen Toraks BT'de sağda iki adet kot fraktürü ve masif hemotoraks ile uyumlu görünüm mevcuttu. Hasta acilen opere edilerek VATS ile kanama kontrolü ve deplase kotların fiksasyonu sağlandı. Postop 8. günde hasta şifa ile taburcu edildi. Aynı seviyeden düşme gibi minör travmalar sonrasında cerrahi gerektirebilecek düzeyde yaralanmalar nadir de olsa görülebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Minör Travma, Kaburga Kırığı, Diyafram Ruptürü, Masif Hemotoraks

Presentation ID / Sunum No: 521

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 466

Miyopati Tanısında Kantitatif Mup ve Pik-Oran Analizinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Mustafa Aykut Kural

Aarhus Üniversitesi Nörofizyoloji Kliniği, Aarhus, Danimarka

Özet: Amaç: Miyopatinin elektrofizyolojik tanısında kantitatif motor ünite potansiyeli (MUP) analizinin ve pik-oran analizinin tanısıl değerini belirlemek Yöntem: Miyopati nedeniyle başvuran ve biceps brachii (BB) kasında hem MUP hem de pik-oran analizi yapılan 163 hastanın Elektromiyografi (EMG) verileri retrospektif olarak incelendi. Biceps kasından alınan MUP ve pik-oran analizi verileri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya miyopati tanısı almış 97 hasta ile birlikte 45 tane normal ve 23 tane miyopati dışı hastalıkları sahip olan 163 hasta dahil edildi. 97 miyopati hastasında, 33 BB kasında hem MUP hem de pik oran analizi miyopatikti. (%34), 20 kas (%21) normal pik oranı gösterirken miyopatik MUP ve 26 kas (%27) miyopatik pik oranı ancak normal MUP analizi gösterdi. Genel olarak, 79 kasta (%82) miyopatik değişiklikler görüldü. Anormalliği olmayan 45 deneğin 39'unda (%87) ve diğer bozuklukları olan 21 deneğin 18'inde (%86), hem MUP hem de pik oran analizi normal bulundu. Sonuç: MUP ve pik-oran analizi, miyopatinin elektrofizyolojik tanısında birbirini tamamlamaktadır. Birlikte kullanılmaları miyoptik hastaların erken tanısında fayda sağlar

Anahtar Kelimeler: Miyopati, emg, mup, Pik-Oran Analizi

Quantitative Mup and Peak Ratio Analysis in Diagnosis of Myopathy

Abstract: Objective To determine the diagnostic value of quantitative motor unit potential (MUP) analysis and peak-ratio analysis of the turns amplitude analysis (Fuglsang-Frederiksen et al., 1992) in the electrophysiological diagnosis of myopathy. Methods Electromyography (EMG) data of 163 patients consecutively referred for myopathy and in whom both MUP and peak-ratio analysis were done in biceps brachii (BB) muscle were analyzed retrospectively. MUP and peak ratio analysis data from BB muscle were compared. Results Of 163 patients, the overall clinical and electrophysiological diagnosis estimated using the whole electrophysiological examination was myopathy in 97 patients, normal in 45, and other disorders in 21. In 97 myopathy patients, both MUP and peak-ratio analysis were myopathic in 33 BB muscles (34%), whereas 20 muscles (21%) showed normal peak-ratio but myopathic MUP and 26 muscles (27%) showed myopathic peak-ratio but normal MUP analysis. Overall, myopathic changes were seen in 79 muscles (82%). In 39 of 45 subjects without abnormality (87%) and in 18 of 21 subjects (86%) with other disorders, both MUP and peak-ratio analysis were normal without myopathic changes. Conclusion MUP and peak-ratio analysis supplement each other in the electrophysiological diagnosis of myopathy

Keywords: Mup, emg, Peak-Ratio Analyses, Myopathy

Presentation ID / Sunum No: 381

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1115-8359

| 467

Miyopide Lazer Subepitelyal Keratomileusis Sonrası Korneal Hassasiyet ve Göz Yaşı Sekresyonu

Uzman Dr. Hasan Akgöz¹, Dr. Öğretim Üyesi Kemal Bayrakçıken²

¹Erzurum Oltu Devlet Hastanesi

²Binali Yıldırım Üniversitesi Mengücek Gazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Hasan Akgöz

Özet: Amaç: Lazer subepitelyal keratomileusis'in (LASEK) korneal hassasiyet ve gözyaşı sekresyonu üzerindeki etkisini değerlendirmek. Yöntemler: 30 miyop hastanın 57 gözü LASEK ile tedavi edildi. Santral kornea hassasiyet, ameliyat öncesi ve LASEK'ten 1, 3 ve 6 ay sonra Cochet-Bonnet estesiometre ile ölçüldü. Gözyaşı sekresyonunu değerlendirmek için ameliyat öncesi ve 1., 3. ve 6. aylarda Schirmer testi yapıldı. Bulgular: 57 gözün ortalama preoperatif sferik eşdeğeri -5.77 ± 2.60 dioptri (D) (aralık -1.5 ile -12.25 D) ve ortalama astigmatizma değeri 36 gözde 1.32 ± 0.54 D (aralık 0.50-2.50 D) idi. Ortalama korneal hassasiyet, LASEK'ten 1 ay sonra önemli ölçüde azaldı ($p < 0.05$) ve 3. ayda düzeldi. Ablasyon derinliği ile korneal hassasiyet düzeyi arasında bir ilişki bulunamadı. Gözyaşı sekresyonu, ameliyattan sonraki herhangi bir zamanda önemli ölçüde değişmedi. Sonuç: LASEK, erken postoperatif dönemde kornea hissinde azalma ile sonuçlandı ve 3. ayda preoperatif düzeye ulaştı. Bununla birlikte, gözyaşı sekresyonu etkilenmedi ve kornea duyusundaki değişiklik ablasyon derinliği ile korelasyon göstermedi.

Anahtar Kelimeler: Cochet-Bonnet Estesiometre, Kornea Hassasiyet, Kuru Göz, Lazer Subepitelyal Keratomileusis, Schirmer Testi, Gözyaşı Sekresyonu

Corneal Sensation and Tear Secretion After Laser Subepithelial Keratomileusis for Myopia

Abstract: Objective: To evaluate the effect of laser subepithelial keratomileusis (LASEK) on corneal sensitivity and tear secretion. Methods: Fifty-seven eyes of 30 consecutive patients with myopia were treated with LASEK. Central corneal sensitivity was measured preoperatively and 1, 3, and 6 months after LASEK with the Cochet-Bonnet esthesiometer. Schirmer test was performed preoperatively and at 1, 3, and 6 months to evaluate tear secretion. Results: Mean preoperative spherical equivalent of 57 eyes was -5.77 ± 2.60 diopters (D) (range -1.5 to -12.25 D) and mean astigmatism in 36 eyes was 1.32 ± 0.54 D (range 0.50 to 2.50 D). Mean corneal sensitivity was reduced significantly at 1 month after LASEK ($p < 0.05$), and recovered at 3 months. No correlation was found between the ablation depth and the level of corneal sensitivity. Tear secretion did not change significantly at any time point after surgery. Conclusion: LASEK resulted in decreased corneal sensitivity in the early postoperative period, which recovered to the preoperative level at 3 months. However, tear secretion was not affected, and the change in corneal sensitivity did not correlate with the depth of ablation.

Keywords: Cochet-Bonnet Esthesiometer, Corneal Sensitivity, Dry Eye, Laser Subepithelial Keratomileusis, Schirmer Test, Tear Secretion

Presentation ID / Sunum No: 726**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-1698-1678**

| 468

Monoklonal Antikorların Kromatografik Olarak Saflaştırması

Araştırmacı Yüksel Topaloğlu¹, Prof.Dr. Ayşen Yarat¹¹Marmara Üniversitesi***Corresponding author: Yüksel Topaloğlu**

Özet: Konu: Monoklonal antikorlar (mAb'lar), modifiye edilmiş proteinlerdir ve düzensiz olan sinyal iletim yolunun belirli bir bölümünü hedefleyerek insan vücudunda gerçekleşen immünolojik süreçlere müdahale ederler. Kanser tedavisi için saf mAb'lara ihtiyaç vardır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, mAb'ların saflaştırmasını Protein A kromatografisi, katyon değişim/anyon değişim kromatografisi veya çoklu mod kromatografisi ile gerçekleştirmektir. Yöntem: Protein A rezini ile olan saflaştırma, mAb'ın Fc bölgesi ile kolon matrisine immobilize edilmiş Protein A ligandları arasındaki spesifik bağlanma ile gerçekleştirildi. Çoklu mod kromatografisi rezinleri kullanılarak yapılan saflaştırmada ise iyonik ve hidrofobik etkileşimleri aynı anda gerçekleştirebilecek gruplara sahip olması nedeniyle saflaştırma rezini ile mAb arasındaki çoklu bağlanma etkileşimleri ile gerçekleştirildi. Bulgular: Protein A saflaştırma basamağı ile elde edilen mAb ürününün farklı bir saflaştırma basamağı ile de elde edilebileceği gösterildi. Her iki saflaştırma basamağı sonrası elde edilen ürünlerin HPLC yöntemleri ile kalite profillerinin birbirine benzer olduğu saptandı. Sonuç: İki farklı saflaştırma yöntemi ile benzer mAb ürününün elde edilebileceği gösterildi. Protein A rezini ile gerçekleştirilen saflaştırma basamağının %Verim değeri diğer saflaştırma basamağına göre bir miktar daha fazlaydı. Bunun sebebi, Protein A rezininin IgG'nin Fc bölgesine spesifik bağlanma özelliği göstermesinden dolayı idi. Bu çalışma Marmara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonu (Proje No: TYL-2022-10540) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Monoklonal Antikorlar, Kromatografik Saflaştırma

Chromatographic Purification of Monoclonal Antibodies

Abstract: Subject: Monoclonal antibodies (mAbs) are modified proteins and interfere with immunological processes taking place in the human body by targeting a specific part of the signal transduction pathway that is unregulated. Pure mAbs are needed for cancer therapy. Aim: The aim of this study was to purify mAbs by Protein A chromatography, cation/anion exchange chromatography or multi-mode chromatography. Method: Purification with Protein A resin was occurred by specific binding between the Fc region of the mAb and Protein A ligands immobilized to the column matrix. In the purification using multi-mode chromatography resins, mAbs were carried out with multiple binding interactions between the purification resin, since they have groups that can perform ionic and hydrophobic interactions simultaneously. Results: It was shown that the mAb product obtained with the Protein A purification step could also be obtained with a different purification step. It was determined that the quality profiles of the products obtained after both purification steps were similar to each other by HPLC methods. Conclusion: It was shown that similar mAb product could be obtained with two different purification methods. The % Yield value of the purification step performed with Protein A resin was slightly higher than the other purification step. This was because the Protein A resin showed specific binding to the Fc region of IgG. This study was supported by Marmara University Scientific Research Projects Commission (Project No: TYL-2022-10540).

Keywords: Monoclonal Antibody, Chromatographic Purification

Presentation ID / Sunum No: 636**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-5564-356X**

| 470

Monosit Hdl Oranı, Farklı Renal Replasman Tedavisi Alan Hastalarda Non-Dipper Hipertansiyon İçin Risk Faktörü Olabilir Mi ?

Dr. Öğretim Üyesi Eda Altun

Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji BD

Özet: Amaç: Kronik böbrek yetmezliğinde inflamatuvar sitokinlerin normal popülasyondan oldukça yüksek olduğu bilinmektedir. Monosit/HDL kolesterol oranı son zamanlarda inflamatuvar belirteç olarak kabul edilmiş ve hipertansif hastalarda mortalite için risk faktörü olarak kullanılabileceği öngörülmüştür. Çalışmamızda; renal replasman tedavisi alan hastalarda, dipper hipertansiyon (DHT) ve non-dipper hipertansiyon (NDHT) paterni ile monosit HDL oranı (MHO) arasındaki ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Materyal-Metod: Çalışmaya 28 hemodiyaliz (HD), 27 periton diyalizi (PD) ve 32 böbrek nakil (BN) hastası alınırken kontrol grubunu hipertansiyon tanılı 28 hasta oluşturmuştur. Poliklinik günlerinde 24 saatlik kan basıncı ölçümü yapılmış, laboratuvar ve demografik özellikler hastane sisteminden kaydedilmiştir. İstatistiki analiz için IBM SPSS Statistics 22.0 (IBM Corp., NY, ABD) programı ile uygun istatistiksel yöntemler kullanıldı. Bulgular: Tüm hasta grubunda NDHT oranı HD (%68,75) ve PD (%70) hastalarında diğer hastalardan daha yüksek iken ($p<0.05$) iki grup arasında istatistiki fark yoktu ($p>0.05$). BN hastalarında NDHT oranı %43,75 kontrol grubunda ise %42 olarak gözlemlendi. BN ve kontrol grubundaki hastalar ile PD ve HD hastaları karşılaştırıldığında MHO diyaliz hastalarında istatistiksel anlamlı olarak yüksekti ($p<0.05$). NDHT hastalar ile DHT hastalar karşılaştırıldığında ise MHO NDHT grupta istatistiki anlamlı daha yüksekti. Ayrıca tüm hasta gruplarında CRP, ferritin ve ileri yaşın NDHT için bağımsız risk faktörü olduğu gözlemlendi. Sonuç: Farklı renal replasman tedavisi alan hastalarda MHO ile NDHT ve DHT arasındaki ilişkiyi değerlendiren çalışmamızda MHO periton diyalizi ile hemodiyaliz hastaları ve NDHT hasta grubunda daha yüksek olarak saptandı. Diyaliz hastalarında tüm diyaliz yöntemlerindeki tüm gelişmelere rağmen sistemik inflamasyon oranının daha yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Renal Replasman Tedavisi, Monosit-Hdl Oranı, Non-Dipper Hipertansiyon

Presentation ID / Sunum No: 472

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1595-8014

| 471

Multipl Skleroz Tanılı Hastalarda Spinal Kordta Demiyelinizan Plakların Dağılımı

Uzman Dr. Cemil Oktay¹, Doç.Dr. Yaşar Altun²

¹Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Cemil Oktay

Özet: Bu çalışmanın birincil amacı, multipl skleroz (MS) hastalarında tüm omurilikteki lezyonların mekansal dağılımını tanımlamaktır. İkincil amaç, beyin manyetik rezonans görüntülemeye (MRG) eklenen servikal ve torakal MRG'nin mekanda yayılım kriteri (MYK) için 2017 McDonald Kriterlerinin yerine getirilmesini nasıl etkilediğini araştırmaktır. Hastanemizde 2019-2022 tarihleri arasında MS tanısı ile takipli hastalar retrospektif olarak tarandı. Beyin ve tüm spinal MRG'si bulunan hastalar belirlendi. 2017 McDonald Kriterlerine uygun olacak şekilde, beyin ve spinal lezyonların dağılımı hastane iş istasyonunda değerlendirildi. Dışlanan hastalar sonrasında 104 hasta değerlendirildi ve hastaların ortalama yaşı 38,19 yıl, kadın erkek oranı ise 2,44 (73/30) idi. Beyin MRG'de demiyelinizan plaklar %98,1 (n=102) periventriküler, %82,7 (n=86) kortikal/jukstakortikal, %46,2 (n=48) infratentoriyal yerleşimliydi. Hastaların %27,9'unda (n=29) spinal kord lezyonu mevcuttu ve lezyonlarının %66,5'i (n=119) servikal, %33,5'i (n=60) torakal spinal kord yerleşimliydi. Lezyonlar en yüksek oranda %15,64 ile C2 seviyesinde gözlemlendi. Sadece beyin MRG değerlendirildiğinde hastaların %88,5'inde (n=92) MYK sağlandı. Beyin ve servikal MRG birlikte değerlendirildiğinde hastaların %90,4'ünde (n=94) MYK karşılandı. Değerlendirmeye torakal MRG eklendiğinde bu oran değişmedi. Ancak beyin lezyonlarından bağımsız olarak spinal kord değerlendirildiğinde, 7 hastada servikal spinal kordta lezyon yokken, torakal spinal kordta lezyon mevcuttu. Sonuç olarak, tek merkezli bu çalışma MS hastalarında spinal kordtaki demiyelinizan lezyonların mekansal dağılımını göstermiştir. Bu çalışmaya göre MYK'yi karşılamada yeni McDonald kriterlerine göre tüm spinal kord görüntülemenin katkısı sınırlı kalmıştır. Tüm spinal kord MRG'nin MS hastalarının tanı ve takibindeki etkisi, daha geniş hasta serili çalışmalarda daha ayrıntılı incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Spinal Kord, Demiyelinizan Plak, Mekanda Yayılım

Distribution of Demyelinating Plaques in the Spinal Cord in Patients With Multiple Sclerosis

Abstract: The primary aim of this study was to describe the spatial distribution of spinal cord demyelinating lesions in multiple sclerosis patients (MS). The secondary aim was to see if cervical and thoracic magnetic resonance imaging (MRI) in addition to brain MRI affects the fulfillment of the 2017-McDonald-Criteria for dissemination in space (DIS) criterion. Patients who followed up with MS in our hospital between 2019-2022 were retrospectively screened. The ones who have undergone brain and whole spinal MRIs were identified. The distribution of brain and spinal lesions was evaluated regarding the 2017-McDonald-Criteria. 104 patients were included and the mean age was 38.19 years, and the female-male ratio was 2.44 (73/30). In the brain MRIs, demyelinating plaques were located in 98.1%

(n=102) periventricular, 82.7% (n=86) cortical/juxtacortical, and 46.2% (n=48) infratentorial. Spinal cord lesions were present in 27.9% (n=29) of the patients, 66.5% (n=119) of the lesions were cervical and 33.5% (n=60) were located in the thoracic spinal cord. Lesions were observed at the highest rate with 15.64% at the C2 level. DIS criteria were met in 88.5% (n=92) when only brain MRIs were evaluated. When the brain and cervical MRIs were combined, DIS criteria were met in 90.4% (n=94). However, the addition of thoracic MRIs didn't affect this ratio. When the spinal cord lesions were evaluated independent from the brain lesions, 7 patients had no lesions in the cervical MRIs but had lesions in the thoracic MRI. In conclusion, this study showed the spatial distribution of demyelinating lesions in the spinal cord in MS patients. In conclusion, the contribution of spinal MRIs to the new McDonald Criteria in meeting DIS criteria was limited. The contribution of spinal cord MRIs for the diagnosis and follow-up of MS patients is worth to further study with larger patient series.

Keywords: Multiple Sclerosis, Spinal Cord, Demyelinating Plaque, Dissemination in Space

Presentation ID / Sunum No: 446**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-1436-6049**

| 473

Myomatöz Eritrositoz Sendromu ve Uterin Leyomyoma

Uzman Dr. Erhan Aktürk

Prof Dr Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Özet: Leyomyomalar kadınlarda en sık karşılaşılan solid tümörlerdir. Renal hücreli karsinom, hepatosellüler karsinom ve serebellar hemanjiyom gibi jinekolojik olmayan tümörlerde daha çok karşılaşılmına rağmen, nadiren leyomyomalarda da eritrosit konsantrasyonları ektopik eritropoetin üretimine sekonder olarak yükselir. Ben burada myomatöz eritrositoz sendromu tanısı konan 18 cm uterin intramural myomu olan 38 yaşında bir hasta sunacağım. İlk başvuruda laboratuvar bulguları şöyle idi: hemoglobin, 20g/dl; hematokrit, 68.5%; eritropoetin, 28.2mIU/ml ((normal aralık:0–29.0 mU/mL); ve estradiol, 61.9pg/ml. Myomatöz eritrositoz sendromundan şüphelendim. Hastanın isteğine dayanarak, tahmini 800 ml kan kaybıyla birlikte ve komplikasyonsuz olarak uterus koruyucu cerrahi, myomektomi uygulandı. 34 gün sonra ilk postoperatif kontrol vizitinde hemoglobin, eritropoetin ve estradiol seviyeleri normal sınırlardaydı. Uterin leyomyom ve eritrositoz arasındaki ilişkinin farkındalığı hasta danışmanlığı ve uygun preoperatif planlama için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Myomatöz Eritrosit Sendromu, Eritropoetin, Leyomyoma

Myomatous Erythrocytosis Syndrome and Uterine Leiomyoma

Abstract: Leiomyomas are the most encountered solid tumors in women. Seldomly, hemoglobin concentraion rises secondary to ectopic production of erythropoietin in also leiomyoma although it is mostly encountered in some non gynecologic tumors like renal cell carcinoma, hepatocellular carcinoma, and cerebellar hemangioblastoma. Here I present a case of myomatous erythrocytosis syndrome in a 38 year old patient with a 18-cm uterine intramural leiomyoma. At first presentation laboratory findings were as: hemoglobin, 20g/dl; hematocrit, 68.5%; erythropoietin, 28.2mIU/ml ((normal range:0–29.0 mU/mL); and estradiol, 61.9pg/ml. I suspected myomatous erythrocytosis syndrome. Depending upon the patient's desire, uterus sparing surgery, myomectomy, was performed, with an estimated blood loss of 800 ml and without complication. In the first postoperative follow-up visit, on day 34, her hemoglobin, erythropoietin, and estradiol levels were within normal range. Awareness of the link between uterine leiomyoma and erythrocytosis is crucial for patient counseling and appropriate preoperative planning

Keywords: Myomatous Erythrocytosis Syndrome, Erithropoietin, Leiomyoma

Presentation ID / Sunum No: 454

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0174-2156

| 474

Nadir Bir İntestinal Obstrüksiyon Sebebi: Abdominal Koza Sendromu. İki Olgu Sunumu

Uzman Dr. Hasan Ökmen¹, Dr. Mert Ali Dölek¹

¹SBÜ İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Mert Ali Dölek

Özet: İdiyopatik enkapsüle peritoneal skleroz olarak da bilinen abdominal koza sendromu(AKS) ilk kez 1978 yılında Foo ve ark. tarafından tanımlanmıştır. Bu sendromda batin içi organlar parsiyel veya total olarak kalın fibröz bir kapsül ile sarılmaktadır. Biz burada akut ve subakut intestinal obstrüksiyon nedeniyle biri ameliyat edilen diğeri ameliyat edilmeden konservatif takip edilen idiyopatik AKS' lu iki olguyu sunuyoruz. Olgu 1: 56 yaşında erkek hasta hastanemize karın ağrısı, kusma şikayetleri ile başvurdu. Fizik muayenesinde minimal distansiyon olduğu görüldü fakat peritonit bulgusu yoktu. Çekilen ayakta direkt batin grafisinde ve abdomen tomografisinde proksimal ince bağırsaklarda dilatasyon ve distal ince bağırsakların etrafının zarla koza şeklinde sarılı olduğu görüldü. Hastanın biyokimyasında prerenal azotemi, elektrolit düzensizliği, hipoalbuminemi mevcuttu. Takiplerinde intestinal obstrüksiyon bulguları gerilememesi üzerine operasyona karar verildi. Abdomen eksplorasyonunda tüm ince bağırsakların kalın fibröz bir kapsülle sarılı olduğu görüldü. Kapsülün histopatolojik incelemesinde fibrozis, hafif enflamasyon, hiperemi ve yağ nekrozu alanları gözlemlendi. Olgu 2: 60 yaşında erkek hasta hastanemize bulantı, kusma, karın ağrısı şikayetiyle başvurdu. Fizik muayenesinde batında distansiyon mevcuttu, peritonit bulgusu yoktu. Abdomen tomografi ve ADBG' sinde ince bağırsaklarında hava sıvı seviyelenmesi mevcuttu. Ayrıca tomografi görüntüsü AKS ile uyumluydu. Tam kan sayımında lökosit değeri 14590/μL idi. Konservatif takip edilen hastanın 48 saat sonunda gaz gaita deşarjı olması ve oral gıda alımını tolere etmesi üzerine taburcu edildi. Tartışma: AKS, Foo ve ark. tarafından ilk kez 1977 yılında menarş gören genç adölesan kızlarda retrograde menstruasyona bağlı subklinik peritonit sonucu ince bağırsakların koza benzeri fibröz kapsül ile sarılı olması şeklinde tariflenmiştir. Tanısı genellikle laparotomi ile konulsa da bazı çalışmalar AKS' nin spesifik tomografi bulguları olduğunu göstermiştir. AKS' da tedavide ilk tercih cerrahi bağırsak rezeksiyonundan kaçınılarak fibröz membranın diseksiyonu ve eksizyonudur. Sonuç: AKS nadir görülen ve tanısı zor bir intestinal obstrüksiyon sebebidir. Tanısı geçmişte laparotomi ile konulmakta iken günümüzde anamnez ve radyolojiyle ameliyat öncesi tanısı konulabilir, hastanın kliniğine göre cerrahi tedaviye alternatif olarak medikal tedavi denenebilir.

Anahtar Kelimeler: Abdominal Koza Sendromu Cerrahi Kapsül

Presentation ID / Sunum No: 402

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 475

Nadir Bir Olgu: Süperior Patella Çıkığı

Uzman Dr. Öner Avınca

S.B.Ü gazi yaşargil eğitim araştırma hastanesi acil tıp kliniği

Özet: ÖZET Patella vücudun en büyük sesamoid kemiğidir. Patellofemoral instabilite, birçok farklı nedenden dolayı ortaya çıkabilen ve patellanın femur ile olan ilişkisinin bozulması olarak tanımlanmaktadır. Biz bu vakada nadir bir patella çıkığı şekli olan süperior patella çıkığını ele aldık. Sekiz yaşında çocuk hasta arkadaşları ile oyun oynadığı sırada merdivenden düşmesi sonucu babası tarafından acil servisimize getirildi. Yapılan fizik muayenede hastanın sağ dizinde şişlik hassasiyet mevcuttu. Diz eklemi gerek günlük hayatta, gerekse sportif olaylarda vücut ağırlığının taşınması, ayakta durma ve yürümenin sağlanması gibi işlevleri olan bir eklemdir. Diz eklemi; femur, tibia ve patella kemiklerinden ve bu kemikleri bir arada tutan eklemler ve bağlardan oluşur. Süperior çıkıklar minör travmalar sonrası görülür ve basit manipülasyonlarla veya kendiliğinden redükte olabilir Acil servislere başvuran patella çıkıklarında eşlik eden bir yaralanma yoksa tedavisi acil servislerde başarılı bir şekilde yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Patella Çıkığı, travma

Presentation ID / Sunum No: 788**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-9995-0940**

| 476

Nadir Bir Olgu; GÜDÜK Apandisit, Konservatif Yaklaşım Sonrası Apendektomi

Uzman Dr. İsmail Çalıkoğlu¹, Uzman Dr. Şeref Oray¹, Prof.Dr. Cihangir Akyol²¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD***Corresponding author: İsmail Çalıkoğlu**

Özet: Giriş: Akut apandisit sık karşılaşılan bir antitedir. Rekürren apandisit appendektomi sonrası görülen nadir bir komplikasyondur. Apendektomi sonrası akut karın başvurularında apandisit semptomlarını taklit etmesi ancak özgeçmiş nedeniyle ön tanıda ekarte edilmesi nedeniyle önemlidir. Olgu Sunumu: 47 yaşında kadın hasta, karın ağrısı, bulantı ve kusma şikayeti ile acil servise başvurdu. 20 yıl önce C/S ile doğum hikayesi ve iki ay önce açık appendektomi operasyonu geçiren hastanın artrit dışında bilinen hastalığı yoktu. Başvuru esnasında ateşi 38.4C, nabız 92/dak, kan basıncı 100/60 mmHg'ydı. Lökosit 18.6x10⁹/L, CRP 300 mg/L'di. Çekilen abdominopelvik tomografide çekum medialinde 12x5 cm boyutunda kontrastlanan duvar yapısı gösteren abse ile uyumlu koleksiyon mevcuttu. Barsak duvarında milimetrik alanda duvar bütünlüğünün şüpheli olması (perforasyon?) nedeniyle hastaya tanısal laparoskopi kararı alındı. Apse drenajı yapıldı ve operasyon lojunun dens yapışıkları olması ve diseksiyona izin vermemesi nedeniyle loja dren konuldu ve işlem sonlandırıldı. Post-op dönemde intravenöz antibiyoterapi ile takip edilen hasta sorunsuz taburcu oldu. Aralıklı sağ alt kadranda ağrısı olan hastanın altı ay sonraki abdomen tomografisinde appendiks 17 mm ölçüldü. Hastaya laparoskopi planlandı ve laparoskopik güdük appendektomi yapıldı. Postoperatif dönemi sorunsuz geçiren hasta 3. günde taburcu edildi. Komplikasyon gözlenmedi. (Video 1) Tartışma: Ömür boyunca apandisit olma riski erkeklerde %8,7 iken, kadınlarda %6,7'dir. Akut apandisitte standart tedavi yaklaşımı halen cerrahidir. Günümüzde daha sıklıkla laparoskopik yaklaşım tercih edilir. Rekürren apandisit ise çok nadir görülen bir komplikasyondur. GÜDÜK apandisit tablosu ile appendektomi sonrasında ilk 24 saatte görülebileceği gibi, 50 yıl sonrasında da karşılaşılabılır. Literatürde laparoskopik yaklaşımlar sonrasında güdük apandisit sıklığında artış olduğu bildirilmektedir. GÜDÜK apandisitten kaçınmak için appendiks kökünün tam olarak ortaya konması ve güdüğün 5 mm'den uzun bırakılmaması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: GÜDÜK Apandisit, Akut Karın, Rekürren Apandisit

A Rare Case; Stump Appendicitis, Appendectomy After Conservative Approach

Abstract: Introduction: Acute appendicitis is a common entity. Recurrent appendicitis is a rare complication. It mimics the symptoms of appendicitis, but it is excluded in the preliminary diagnosis due to personal history of appendectomy. Case Presentation: A 47-year-old female was admitted to the emergency department with complaints of abdominal pain, nausea and vomiting. The patient had a history of C/S 20 years ago and had an open appendectomy two months ago. No co-morbidities but arthritis. Her body temperature was 38.4C, heart rate was 92/min, and blood pressure was 100/60 mmHg.

Blood tests revealed that leukocyte was $18.6 \times 10^9/L$, CRP was 300 mg/L. Abdominopelvic tomography done, an abscess was found in 12x5 cm length next to the caecum. Diagnostic laparoscopy was decided because of the suspicion of perforation. Abscess drainage was performed, the operation site was dense and further dissection abandoned. Drain was placed and the procedure was terminated. The patient did well with intravenous antibiotics in the post-operative period and was discharged. Intermittent right lower quadrant pain continued and patient had a control abdominal tomography six months later which revealed the stump appendix and was measured 17 mm. Laparoscopic stump appendectomy was performed. The patient had an uneventful postoperative period and was discharged on the 3rd day. No complications were observed (Video 1). Discussion: The lifetime risk of appendicitis is 8.7% in male and 6.7% in female. The standard treatment approach in acute appendicitis is still surgery. Recurrent appendicitis is a very rare complication. Stump appendicitis can be encountered in the first 24 hours or 50 years later. It is reported that there is an increase in the frequency of stump appendicitis after laparoscopic approaches. To avoid stump appendicitis, it is recommended to fully expose the base of the appendix and not leave the stump longer than 5 mm.

Keywords: Stump Appendicitis, Acute Abdomen, Recurrent Appendicitis

Presentation ID / Sunum No: 785

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6776-2702

| 478

Nadir Bir Vaka: İnaktive Koronavirüs Aşısı Sonrası Normal Basınçlı Hidrosefali

Dr. Ökkeş Zortuk¹, Uzman Dr. Günay Yıldız¹
SBU Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Koronavirüs pandemisi önemli bir halk sağlığı sorunudur. 2019 yılı sonuyla tanımlanan ve 2020 yılı itibariyle tüm dünya çapında etki gösteren önemli bir sağlık sorunu haline gelmiştir. Dünya Sağlık Örgütü'nün 2022'de dünya çapında yoğunlaşan virüs enfeksiyonu için pandemi ilan etmesiyle hizmete yönelik hareketlilik hızlandı. DSÖ Aşısı, durum için önemli bir kurtarıcıdır, öte yandan her ilacın bir takım yan etkileri vardır. İnaktive koronavirüs aşısının yaygın yan etkileri lokal ağrı ve yorgunluktur. Normal basınçlı hidrosefalisi olan hastanın iki aşılamadan sonra idrar kaçırma ve alt ekstremitesinde güçsüzlük gözlemlendiği bu olguda görüldü. İzleminde beyin omurilik sıvısı boşalttı. Drenaj sonrası kas güçsüzlüğü azaldı ve hasta yürüyordu. Literatürde ilk NPH vakasını gösteriyoruz ve bu advers reaksiyon nörolojik semptomlar için çok önemli.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs Aşısı, Normal Basınçlı Hidrosefali, Advers Reaksiyon

A Rare Case: Normal Pressure Hydrocephalus After Inactivated Coronavirus Vaccine

Abstract: The coronavirus pandemic is a significant public health problem. The activity for the service accelerated after the World Health Organization declared a pandemic for the virus infection that intensified worldwide in 2022. WHO Vaccination is an important salvage for condition, on the other hand, every medication has some adverse reactions. Common side effects of Inactivated coronavirus vaccine are local pain and fatigue. This case showed after two vaccination, it observed urinary incontinence, and weakness in the lower extremity of the patient who has normal pressure hydrocephalus. In the follow-up, it drained cerebrospinal fluid. After drainage, muscle weakness decreased and the patient was walking. In the literature, we show the first NPH case and this adverse reaction is very important for neurologic symptoms.

Keywords: Coronavirus Vaccine, Normal Pressure Hydrocephalus, Adverse Reaction

Presentation ID / Sunum No: 409**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID:** Furkan Ç.: 0000-0001-6868-0434, Özge K. K.: 0000-0003-3836-2958, Seyhun S.: 000-0001-6821-4070

| 479

Nadir Görülen Bir Durum: Mesane İçerisinde Üriner Taş İle Kaplanmış Kayıp Rahim İçi Aracın Sistoskopi Yardımı İle Çıkarılması

**Uzman Dr. Furkan Çetin¹, Doç.Dr. Özge Kömürcü Karuserci²,
Dr. Öğretim Üyesi Seyhun Sucu²**

¹Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastahanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü

²Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum A.B.D.

*Corresponding author: Furkan Çetin

Özet: GİRİŞ: Mesane içerisinde rahim içi araç (RİA) nadir görülen bir durumdur. RİA mesaneye girdikten sonra genellikle üriner taşlarla kaplanır. İntravezikal RİA'nın çıkarılması için laparotomi, laparoskopi veya sistoskopi yöntemleri tercih edilebilir. AMAÇ: Mesane içerisinde görülen kayıp RİA parçası vakasında uygulanan cerrahi tekniklerin sunulması. YÖNTEM: 51 yaşında, 12 yıldır RİA öyküsü bulunan kadın hasta kronik pelvik ağrı şikayeti ile başvurduğu merkezden, batın içi kayıp RİA parçası ön tanısı ile, Gaziantep Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'ne yönlendirilmiş. Ultrasonografik muayenede intrauterin RİA ekojenitesi görülmemesi üzerine çekilen Abdominal BT'de intravezikal alanda parsiyel RİA ekojenitesi görüldü. Ön planda tanısız histeroskopi (H/S) ve sistoskopi planlanması kararı verildi. Hastaya operasyon sırasında laparoskopik ya da açık cerrahi girişim gerekebileceği anlatıldı, mesane yaralanması ve fistülü hakkında bilgi verilerek aydınlatılmış onam alındı. Hasta alçak-litotomi pozisyonunda hazırlandı, steril şartlar sağlandıktan sonra operasyon başlatıldı. BULGULAR: H/S ile yapılan gözlemlerde uterin kavitede patolojik bulgu saptanmadı. Ardından üroloji konsültan hekiminin eşliğinde sistoskopi ile mesaneye girildi, sağ üreter orifisinin 3 cm arkasında bir kısmı posterior mesane duvarına gömülü halde duran RİA parçası üzerinde yaklaşık 3x3 cm boyutunda üriner taş izlendi. Sistolitotripsi ile taş kırılarak kayıp RİA parçası serbestleştirildi ve mini-grasper yardımı ile tutularak üretradan çıkarıldı. Sonrasında üriner kateter yardımıyla mesane içerisine radyo-opak madde verilerek çekilen skopide mesane konturları doğal idi, fistül saptanmadı ve RİA ekojenitesi izlenmedi. Taburculuktan 3 hafta sonra çekilen kontrol floroskopide de patolojik bulgu saptanmadı. SONUÇ: Ekstra-uterin RİA tanısında öncelikle uterusu komşu yapılar değerlendirilmelidir. Ön tanıda BT görüntüleme ile RİA lokalizasyonunu saptamak uygun cerrahi tedavi seçenekleri belirlemeye yardımcı olur. İntravezikal kayıp RİA vakalarında batın cerrahisinden önce H/S ve sistoskopi ile yapılan değerlendirme ek cerrahi girişim gereksinimi olup olmadığını belirleyebilecek niteliktedir. İntravezikal yerleşimli RİA'lar uygun hastalarda, batın cerrahisine gerek kalmadan ve komplikasyonsuz bir şekilde, sistoskopi yardımı ile çıkarılabilir.

Anahtar Kelimeler: Histeroskopi, Kayıp Rahim İçi Araç, Mesane Taşı, Sistolitotripsi, Sistoskopi

A Rare Situation: Cystoscopy to Remove a Forgotten Intrauterine Contraceptive Device Covered With Urinary Stones From the Bladder

Abstract: **OBJECTIVE:** To present performed surgical techniques in a case of IUD fragments in the bladder. **METHODS:** A 51-year-old patient with a history of IUD for 12 years previously visited another center because of chronic pelvic pain. The patient visited Gaziantep University Hospital in 2020 with the preliminary diagnosis of an intra-abdominal IUD. IUD was observed in the intravesical area on Abdominal CT. Primarily, it was decided to perform hysteroscopy (H/S) and cystoscopy. The patient was informed that other surgical interventions might be required intraoperatively for successful treatment, and informed consent was obtained by giving information about the bladder injury and fistula. The operation was started in the low-lithotomy position. **RESULTS:** There were no abnormal findings in the diagnostic H/S. Then, in the company of a consultant urologist, a cystoscopy was performed, and a stone of approximately 3x3 cm in size was observed on the part of the IUD. The IUD was partially embedded in the posterior bladder wall and located 3 cm behind the right ureter orifice. The stone was broken by cystolithotripsy; finally, IUD was removed from the urethra by mini-grasper. Afterward, in the fluoroscopy performed by injecting radio-opaque material into the bladder with the help of a urinary catheter, bladder contours were regular, the fistula wasn't detected, and IUD echogenicity wasn't observed. There were no abnormal findings in the control fluoroscopy three weeks after discharge. **CONCLUSION:** The areas adjacent to the uterus should be first examined for the diagnosis of an extra-uterine IUD. Detecting IUD localization with CT imaging in the preliminary diagnosis is crucial for determining the appropriate surgical treatment options. In cases of intravesical IUD, evaluation with H/S and cystoscopy before abdominal surgery can determine the course of surgery. Some intravesical IUDs can be removed by cystoscopy without abdominal surgery and complications.

Keywords: Hysteroscopy, Lost Intrauterine Device, Bladder Stone, Cystolithotripsy, Cystoscopy

Presentation ID / Sunum No: 793

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9142-6127

| 481

Nadir Görülen Bir Ektopik Gebelik Türü, İnterstisyel Gebelik: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Fatih Mehmet Fındık
Dicle Üniversitesi

Özet: Amaç: İnterstisyel gebelik çok nadir görülen bir ektopik gebelik türüdür. Tüm ektopik gebeliklerin %1-3'ü kadar görülür. Erken haftalarda rüptüre olma riski yüksektir. Gebeliğin follop tüpünün uterus kas içine gömülü kısmına yerleşmesidir. Tanısı ultrasonografi ile konur. Tedavisinde metotrexate tedavisi ya da cerrahi seçenekleri bulunur. Buradaki amacımız başarılı bir şekilde yönetilen interstisyel gebelik olgusunu paylaşmaktır. OLGU: 27 yaşında ve daha önce geçirilmiş 1 adet sezaryeni olan hasta kontrol muayenesine geldiğinde yaklaşık 10 haftalık gebe olduğu gözlemlendi. Yapılan batın ultrasonografisinde endometrial kavitenin boş olduğu, fakat gebelik kesesinin uterus içinde ve fundusa yakın yerleştiği gözlemlendi (Resim1). Bu bulgularla interstisyel gebelik tanısı konularak hastaya cerrahi tedavi seçeneği sunuldu. Gerekli hazırlıklardan sonra yapılan laparotomide uterus sağ kornual bölge kaynaklı, kornual bölgeyi inceltmiş bir gebelik ürünü gözlemlendi (Resim2). Tuba girişinden uzak bir bölgeden insizyon açılarak gebelik ürünü tamamen çıkarıldı. Hasta postoperatif 1. günde şifa ile taburcu edildi. Sonuç: interstisyel gebelikler çok nadir görülürler ve tanısının konulması oldukça zordur. Erken dönemde rüptüre olabilen interstisyel gebeliklerde eğer tanı zamanında konulamazsa intraabdominal kanama nedeniyle anne ölümü riski yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Ektopik Gebelik; İnterstisyel Gebelik; Uterus Rüptürü

A Rare Type of Ectopic Pregnancy, Interstitial Pregnancy: Case Report

Abstract: Objective: Interstitial pregnancy is a very rare type of ectopic pregnancy. It occurs in 1-3% of all ectopic pregnancies. The risk of rupture is high in the early weeks. It is the implantation of the fallopian tube in the uterine muscle embedded in the pregnancy. Diagnosis is made by ultrasonography. Treatment includes methotrexate therapy or surgery options. Our aim here is to share a case of successfully managed interstitial pregnancy. CASE: When the 27-year-old patient who had a previous cesarean section came to the follow-up examination, it was observed that she was approximately 10 weeks pregnant. In the abdominal ultrasonography, it was observed that the endometrial cavity was empty, but the gestational sac was located in the uterus and close to the fundus (Picture 1). With these findings, the diagnosis of interstitial pregnancy was made and the patient was offered surgical treatment. In the laparotomy performed after the necessary preparations, a pregnancy product originating from the right cornual region of the uterus and thinning the cornual region was observed (Picture 2). An incision was made in a region far from the tubal entrance and the pregnancy product was completely removed. The patient was discharged on the 1st postoperative day with good recovery. Conclusion: Interstitial pregnancies are very rare and difficult to diagnose. In interstitial pregnancies that may rupture in the early period, if the diagnosis is not made in time, the risk of maternal death due to intra-abdominal bleeding is high.

Keywords: Ectopic Pregnancy; Interstitial Pregnancy; Uterine Rupture

Presentation ID / Sunum No: 611

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6450-7124

| 482

Nadir Görülen Bir Yumuşak Doku Kitlesi Elastofibrom, Olgu Sunumu

Uzman Dr. Anıl Ergin

SBÜ İstanbul Fatih Sultan Mehmet EAH

Özet: Elastofibrom, sıklıkla ileri yaşlarda saptanan, oldukça nadir görülen ve tipik olarak scapula altında yerleşen benign bir yumuşak doku tümörüdür. Hastalığın sebebi tam olarak ortaya konamamışsa da genellikle kollajen liflerin dejenerasyonu sonucu ortaya çıktığı düşünülmektedir. Bu olgu sunumunda elastofibrom tanısı koyduğumuz 51 yaşındaki kadın hastanın tetkik ve tedavisi anlatılmaktadır. Sağ lomber bölgede ağrı ve ele gelen şişlik şikayetiyle hastanemiz Genel Cerrahi polikliniğine başvuran 51 yaşındaki kadın hastanın fizik muayenesinde sağ scapula altında yaklaşık 3 cm lik ele gelen kitle saptanması üzerine yapılan radyolojik incelemelerde bu bölgede 27x20 mm boyutlarında kas dokusundan ayırt edilemeyen kitlesel lezyon saptandı. Bunun üzerine bu kitleye yönelik çekilen MRG' de yine aynı bölgede 4 cm' lik kas ve yumuşak dokudan güçlükle ayrılabilen kitlesel yapı saptandı ve elastofibrom görünümündeydi. Yapılan trucut biyopside neoplazma rastlanmaması üzerine lokal eksizyon kararı alındı ve cerrahi olarak eksize edildi. Hasta postoperatif 1. günde sorunsuz taburcu edildi. Piyes patolojisinde elastofibrom tanısı alan hastanın takiplerinde herhangi bir problem yaşanmadı. Oldukça nadir görülen bir yumuşak doku kitlesi olan elastofibromun tespiti sonrası lokal eksizyonu önerilmekte ve nüks ihtimalinin oldukça düşük olduğu bilinmektedir.

Anahtar Kelimeler: Elastofibrom, Eksizyon, Benign Tümör

A Rare Soft Tissue Mass Elastofibrom, Case Report

Abstract: Elastofibroma is a benign soft tissue tumor that is frequently detected in advanced ages, is very rare and typically localizes under the scapula. Although the cause of the disease has not been fully revealed, it is generally thought to occur as a result of degeneration of collagen fibers. In this case report, the examination and treatment of a 51-year-old female patient, whom we diagnosed as elastofibroma, is described. A 51-year-old female patient, who applied to the General Surgery outpatient clinic of our hospital with the complaint of pain and palpable swelling in the right lumbar region, was found to have a palpable mass of approximately 3 cm under the right scapula. Thereupon, MRI taken for this mass revealed a 4 cm mass that could hardly be separated from the muscle and soft tissue in the same region, and it looked like an elastofibroma. Since no neoplasm was found in the trucut biopsy, local excision was decided and surgically excised. The patient was discharged uneventfully on the 1st postoperative day. There was no problem in the follow-up of the patient, who was diagnosed with elastofibroma in the pathology of the piece. Local excision is recommended after detection of elastofibroma, which is a very rare soft tissue mass, and it is known that the probability of recurrence is very low.

Keywords: Elastofibroma, Excision, Benign Tumor

Presentation ID / Sunum No: 546

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0558-7296

| 483

Nadir Görülen Prune-Belly Sendromlu İkiz Eşi

Dr. Öğretim Üyesi Esra Özbaşlı

Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet: Amaç: Prune Belly sendromu (PBS), yaklaşık 40.000 doğumda bir görülen, sıklıkla siyahi popülasyonda gözlenen ve %95'i erkek olan, etiyojisi bilinmeyen konjenital bir anomalidir. Çoğunlukla sporadik olarak ortaya çıkmakla birlikte ikizlerde yüksek konkordans (100bin canlı doğumda 12.2), monozygotik erkek ikizlerle vaka raporları ve erkeklerde yüksek insidansı genetik anomalii de düşündürür. Kompleks üriner trakt malformasyonları, kriptoorşidizm ve karın duvarı laksitesi klasik triadı oluşturmakla birlikte genellikle kardiyopulmoner, gastrointestinal ve ortopedik komorbiditeler de izlenir. Burada kliniğimizde takip ve doğumu yaptırılmış olan ikiz gebede fetustardan birinde izlenen Prune Belly Sendromu olgusunu sunuyoruz. Olgu Sunumu: 32 yaşında nullipar siyahi monokoryonik monoamniotik ikiz gebe 22. Gebelik haftasında kliniğimize başvurdu. Ultrasonda fetustardan birinde tüm batını kaplayan megamesane olabileceği düşünülen kistik yapı izlenirken diğer fetus normal izlendi. Amniosentez önerildi ancak terminasyon istemeyen hasta kabul etmedi. 30. Gebelik haftasında erken membran rüptürü izlenince sezaryan yapıldı. Anomalili bebek erkek, 1215 gram, Apgar skoru 1. Dakika 7, 5. Dakika 9, diğer bebek erkek, 1180 gram, Apgar skoru 1. Dakika 6, 10. Dakika 9 doğurtuldu. Yenidoğan yoğun bakım ünitesine transfer edilen bebeklerde anomali izlenende kriptoorşidizm ve üriner sistemde darlık düşünüldü. Üriner kateter ilerletilemeyince vezikostomi ile mesaneden yaklaşık 300 ml idrar boşaltıldıktan sonra bebeğin karın duvarı kaslarındaki laksite izlendi. PBS klasik tiradına sahip olan bebekte ayrıca anal atrezi izlendi. Kardiyak veya pulmoner problem izlenmedi. Sağlam olarak değerlendirilen diğer bebekte sadece hipospadias izlendi. Sonuç: Ultrasonda oligohidroamnios ile birlikte megamesane gibi üriner sistem anomalileri ve abdominal kasların bütünlüğünde bozulma izlendiğinde PBS ayırıcı tanıda akla gelmeli. Bu çocuklarda yönetim ve tedavi konusunda standart bir yaklaşım olmaması ve bu durumun yaşam kalitesini hem duygusal hem de fiziksel olarak olumsuz etkilediği göz önüne alındığında erken tanı önem kazanmaktadır. Literatürde 11-12. Gebelik haftası gibi erken dönemde tanısının konulabildiği gösterilmiş. Erken dönemde tanı konması hastaya gebeliğin terminasyonu seçeneğini verebilmeyi ya da multidisipliner bir takımın olduğu ileri bir merkeze yönlendirmeyi sağlar.

Anahtar Kelimeler: Prune-Belly, Kriptoorşidizm, Karın Duvarı Laksitesi, Üriner Trakt Malformasyonları

Presentation ID / Sunum No: 782**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000000328939207**

| 484

Neonatal Dönem Hipoksi Maruziyetinin Davranış ve Moleküler Fenotip Üzerine Etkisi

Ma.St. Ecma Güvenilir¹, Ph.d.cand. Zeynep Yılmaz Şükranlı¹, Dr. Öğretim Üyesi Ashı Okan Oflamaz¹, Dr. Öğretim Üyesi Kemal Erdem Başaran¹, Doç.Dr. Züleyha Doğanıyigit², Doç.Dr. Mehmet Dolanbay¹, Prof.Dr. Yusuf Özkul¹, Prof.Dr. Serpil Taheri¹, Prof.Dr. Minoo

Rassoulzadegan¹

¹Erciyes Üniversitesi

²Bozok Üniversitesi

*Corresponding Author: Ecma Güvenilir

Özet: Hipoksi, belirli bir dokuda hücresel oksijen konsantrasyonlarının fizyolojik normoksinin altına düştüğü durumlarda yetersiz oksijenlenme durumudur. Hipoksi gelişimsel dizileri kesintiye uğratabilmekle beraber bir dizi moleküler, hücresel ve nöronal değişikliklere ve hasarlara neden olur. Yenidoğanlarda hipoksi; plasental abrupsiyon, prolapsus göbek kordonu veya vajinal doğum sonucu oluşur. Bu çalışmada hipotezimiz özellikle normal yolla doğum yapan annelerin bebeklerinde doğum sırasında maruz kalınan farklı hipoksik koşulların gelişmekte olan fetal beyinde, beyin gelişimi, epigenetik programlanma, hücre poliferasyonu gibi düzenlemeleri etkileyerek erişkin yaşamda otizm, davranış bozuklukları vb. hastalıklara neden olabileceğidir. Bu amaç doğrultusunda sağlıklı gebe fareler doğum sırasında hafif, orta ve şiddetli hipoksiye (%8 O₂, %10 O₂, %12 O₂, %21 O₂) maruz bırakılarak yavrularda yenidoğan hipoksik fare modeli oluşturulmuştur. Bu fareler 2 aylık olduklarında öncelikle davranış değişikliklerini analiz etmek üzere Yeni Nesne Tanıma, Sosyal Etkileşim, Tail Suspension, Bilye Gömme ve Açık Alan testleri uygulanmıştır. Daha sonra fareler sakrifiye edilmiş, kan ve hipokampus dokuları alınmıştır. Bu dokulardan izole edilen RNA örneklerinde daha öncesinden yapmış olduğumuz çalışmada otizm için markır olarak tespit ettiğimiz 5 miRNA (miR-19a-3p, miR-361-5p, miR-150-5p, miR-126-3p ve miR-499a-5p)'nın ekspresyon seviyeleri belirlenmiştir. Uygulanan davranış deneyleri sonucunda; özellikle yeni nesne tanıma, sosyal etkileşim ve açık alan testlerinde normoksik koşullardaki farelere ve kontrol grubuna göre diğer gruplardaki farelerin otizm tipi davranış değişiklikleri gösterdiği tespit edilmiştir. miRNA ekspresyon sonuçlarına göre ise; hem kanda hem de hipokampüste bütün miRNA'ların ekspresyon seviyelerinin hipoksik koşullardan etkilendikleri, en fazla etkilenmenin de %10'luk grupta olduğu tespit edilmiştir. Fakat elde ettiğimiz sonuçlar arasında en dikkat çekici olan %21 normoksik koşullarda hipoksik kabin stresine maruz bırakılan grubun ekspresyon değerlerinin kontrol grubuna göre belirgin değişiklik göstermesiydi. Sonuç olarak neonatal hipoksi maruziyetinin derecesi hafif olsa bile bu maruziyet farelerde birtakım davranış ve moleküler değişikliklere neden olmaktadır. Bu maruziyet ya da maruz kalınan farklı stres faktörleri belki de bugün nedeni bilinmeyen otizm, davranış bozuklukları gibi birçok hastalığın temelini oluşturuyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hipoksi, Neonatal Gelişim, Davranış Deneyleri, Otizm Spektrum Bozukluğu, Mirna

Effect of Neonatal Period Hypoxia Exposure On Behavior and Molecular Phenotype

Abstract: Hypoxia is a state of insufficient oxygenation in a given tissue when cellular oxygen concentrations fall below physiological normoxia. In this study, our hypothesis is that the different hypoxic conditions that are exposed during birth, especially in babies of mothers who gave birth naturally, affect the regulations such as brain development, epigenetic programming, cell proliferation in the developing fetal brain, resulting in autism, behavioral disorders, etc. In adult life. For this purpose, healthy pregnant mice were exposed to mild, moderate and severe hypoxia (8% O₂, 10% O₂, 12% O₂, 21% O₂) during birth, and a neonatal hypoxic mouse model was created in offspring. When these mice were 2 months old, New Object Recognition, Social Interaction, Tail Suspension, Marble and Open Field tests were first applied to analyze behavioral changes. Then the mice were sacrificed, blood and hippocampus tissues were collected. In the RNA samples isolated from these tissues, 5 miRNAs that we identified as markers for autism in our previous study. The expression levels of 's were determined. As a result of applied behavioral experiments; Especially in new object recognition, social interaction and open field tests, it was determined that the mice in the other groups showed autism-type behavior changes compared to the mice in normoxic conditions and the control group. According to miRNA expression results; It was determined that the expression levels of all miRNAs in both blood and hippocampus were affected by hypoxic conditions, and the 10% group was most affected. However, the most striking result among the results we obtained was that the expression values of the group exposed to hypoxic cabin stress in 21% normoxic conditions showed significant changes compared to the control group. In conclusion, although the degree of neonatal hypoxia exposure is mild, this exposure causes some behavioral and molecular changes in mice. This exposure or different stress factors may be the basis of many diseases such as autism and behavioral disorders, the cause of which is unknown today.

Keywords: Hypoxia, Neonatal Development, Behavioral Experiments, Autism Spectrum Disorder, Mirna

Presentation ID / Sunum No: 678

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7695-1481

| 486

Neonatal Sol Ventrikül Tümör Cerrahisinde İntaoperatif Nadir Görülen Hiperkalemik Hastada Anestezi Yönetimi: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Gökhan Aslan
Arnavutköy Devlet Hastanesi

Özet: Malign kardiyak neoplazmlar yenidoğanlarda oldukça nadirdir. Doğum öncesi teşhis genellikle mümkün değildir. İlk semptomlar kalp dışı hastalıkları taklit edebilir.(1) İntraoperatif hiperkalemi çeşitli nedenlerle görülebilmektedir. Hiperkaleminin nedenleri kardiyopleji solüsyonu, hemoliz, hiperkarbi, taşikardi, transfüzyon, metablik asidoz ve renal yetmezlik olarak sayılabilir.(6) Acil şartlarda aldığımız intrakardiyak tümörlü hastamızda gelişen hiperkalemi olgusunu anlattık. 4 günlük 2800 gram diyastolik kardiyak yetmezlik ile 4 gündür pediatrik kalp ve damar cerrahisi yoğun bakımında entübe tedavi altında olan hastada hemodinamik instabilite nedeniyle acil ASA 4E olarak ameliyata alındı. Hastanın takiplerinde intraoperatif asidoz ve hiperkalemi gelişti. Hızlıca endotrakeal tüp içi salbutamol, glukoz+insülin ile intravenöz tamponize mayi, kalsiyum, sodyum bikarbonat, solunumsal alkaloz ve diürez için furosemid tedavilerine başladık. DIC gelişen ve perfüzyon süresi 6.saatte kalbin ritminin olmaması üzerine hasta eksitus kabul edildi. Bizim hastamız Birleşik Krallık'ta kazara 1 litre kardiyopleji verilen hasta ile klinik olarak benzer tablo görülmüştür. Kardiyak merkezlerde çalışan anesteziistlerin insan hatasına bağlı sistemik kardiyopleji solüsyonu uygulaması nadir görülen ancak önemli bir klinik acil durumdur.

Anahtar Kelimeler: Kardiyak Tümör, Neonatal, Hiperpotasemi, Kardiyopleji

Anesthesia Management of a Rare Intraoperative Hypercalemic Patient in Neonatal Left Ventricle Tumor Surgery: A Case Report

Abstract: Malignant cardiac neoplasms are extremely rare in newborns. Prenatal diagnosis is often not possible. Initial symptoms may mimic non-cardiac diseases. (1) Intraoperative hyperkalemia can be seen for various reasons. The causes of hyperkalemia can be counted as cardioplegia solution, hemolysis, hypercarbia, tachycardia, transfusion, metabolic acidosis and renal failure.(6) We described the case of hyperkalemia that developed in our patient with intracardiac tumor, whom we received under emergency conditions. The patient, who had been intubated for 4 days in the pediatric cardiovascular surgery intensive care unit with 2800 grams of diastolic cardiac failure for 4 days, was operated on as emergency ASA 4E due to hemodynamic instability. Intraoperative acidosis and hyperkalemia developed during the follow-up of the patient. We quickly started endotracheal in-tube salbutamol, intravenous buffered fluid with glucose+insulin, calcium, sodium bicarbonate, furosemide treatments for respiratory alkalosis and diuresis. Since DIC developed and the heart had no rhythm at the 6th hour of the perfusion period, the patient was considered dead. Our patient had a clinically similar picture with the patient who was accidentally given 1 liter of cardioplegia in the UK. Systemic cardioplegia solution application due to human error by anesthetists working in cardiac centers is a rare but important clinical emergency.

Keywords: : Cardiac Tumor, Neonatal, Hyperkalemia, Cardioplegia

Presentation ID / Sunum No: 378

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7668-796X

| 487

Niklozamid İle Anti-Kanser Ajan Kombinasyonlarının Papiller Tiroid Kanseri Hücreleri Üzerindeki Sitotoksik Aktivitelerinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Elif Ertürk
Bursa Uludağ Üniversitesi

Özet: Tiroid bezinde görülen kanserlerin yaklaşık %70-%80' ini oluşturan papiller tiroid kanseri (PTC), en sık görülen ve prognozu en iyi olan kanserlerdir. Niklozamid, FDA onaylı bir antelmintik ilaç olup, çeşitli tümörlerde anti-kanser etkisi göstermektedir. Valproik asit (VPA), en yaygın histon deasetilaz inhibitörüdür. Epilepsi ve diğer nöbet bozukluklarında kullanılan bir ilaç olmakla birlikte, birçok kanserde anti-kanser aktiviteye sahiptir. Resveratrol, üzüm gibi çeşitli bitkilerde bulunan doğal bir polifenoldür. Antioksidan, anti-inflamatuar ve anti-kanser özellikleri bilinmektedir. Benzofuran kalkon, benzofuran halkası taşıyan bir kalkon kompleksi olup, anti-kanser özellik göstermesi umut vericidir. Çalışmada, PTC sınıfına ait papiller tiroid kanseri (TPC1) hücrelerinde, potansiyel bir anti-kanser ajan olan Niklozamid ile VPA, Resveratrol ve Benzofuran Kalkon türevi kombinasyonlarının in vitro sitotoksik aktivitesi araştırılmıştır. TPC1 hücre soyunun çoğaltılması amacıyla oluşturulan besiyeri ortamı için %10 FBS, %1 Penisilin- Streptomisin solüsyonu (10.000 U/ml penisilin, 10 mg/ml streptomisin), %0.25 Non-Essential aminoasit, DMEM/F-12 besiyeri kullanıldı. Deney için gerekli konsantrasyonlar her ajan için hesaplandıktan sonra, Niklozamid steril suda çözülerek; VPA, Resveratrol ve Benzofuran Kalkon türevi ise DMSO içinde çözülerek hazırlandı. Niklozamid ile VPA, Resveratrol ve Benzofuran Kalkon türevi kombinasyonlarının büyüme önleyici etkileri, papiller tiroid kanseri hücrelerinde total protein ölçümüne dayanan kolorimetrik bir metod olan SRB canlılık analizi kullanılarak belirlendi. Çalışmada kullanılan Niklozamidin VPA, Resveratrol ve Benzofuran Kalkon türevi kombinasyonlarının papiller tiroid kanseri hücreleri üzerinde herhangi bir sitotoksik aktiviteye sahip olmadığı görüldü. Papiller tiroid kanserine karşı yeni terapötik ajanların geliştirilmesi için Niklozamid ve diğer anti-kanser etkinlikleri bilinen ajanlar ile ilgili daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

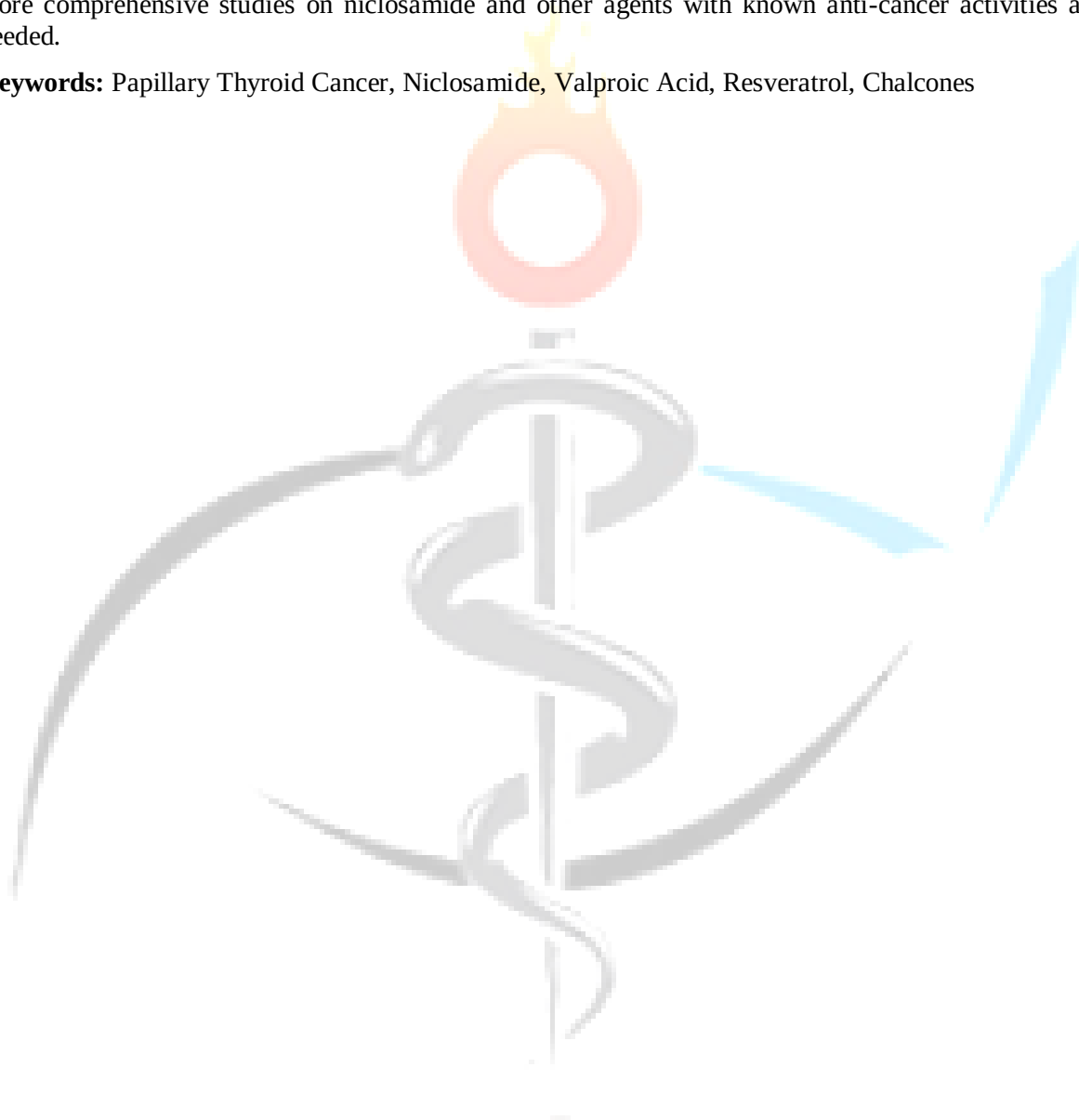
Anahtar Kelimeler: Papiller Tiroid Kanseri, Niklozamid, Valproik Asit, Resveratrol, Kalkonlar

Investigation of Cytotoxic Activities of Niclosamide and Anti-Cancer Agent Combinations On Papillary Thyroid Cancer Cells

Abstract: Papillary thyroid cancer (PTC), which accounts for approximately 70%-80% of cancers in the thyroid gland, is the most common cancer with the best prognosis. Niclosamide, an FDA-approved anthelmintic drug, has an anti-cancer effect on various tumors. Valproic acid (VPA) is the most common histone deacetylase inhibitor. Although it is a drug used in epilepsy and other seizure disorders, it has anti-cancer activity in many cancers. Resveratrol is a natural polyphenol found in various plants such as grapes. Its antioxidant, anti-inflammatory and anti-cancer properties are known. Benzofuran chalcone is a complex of chalcones bearing a benzofuran ring, and it is promising to show anti-cancer properties. In the study, the in vitro cytotoxic activity of niclosamide, a potential anti-cancer agent, and combinations of VPA, Resveratrol and Benzofuran Chalcone derivatives were investigated in papillary

thyroid cancer (TPC1) cells belonging to the PTC class. 10% FBS, 1% Penicillin-Streptomycin solution (10,000 U/ml penicillin, 10 mg/ml streptomycin), 0.25% Non-Essential amino acid, DMEM/F-12 medium were used for the medium created for the growth of TPC1 cell line. After calculating the necessary concentrations for each agent, Niclosamide was dissolved in sterile water; VPA, Resveratrol and Benzofuran Chalcone derivative were prepared by dissolving them in DMSO. The growth inhibitory effects of combinations of niclosamide with VPA, Resveratrol and Benzofuran Chalcone derivative were determined using SRB viability assay, a colorimetric method based on total protein measurement in papillary thyroid cancer cells. It was observed that the combinations of Niclosamide VPA, Resveratrol and Benzofuran Chalcone derivative used in the study did not have any cytotoxic activity on papillary thyroid cancer cells. For the development of new therapeutic agents against papillary thyroid cancer, more comprehensive studies on niclosamide and other agents with known anti-cancer activities are needed.

Keywords: Papillary Thyroid Cancer, Niclosamide, Valproic Acid, Resveratrol, Chalcones

Presentation ID / Sunum No: 19**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-0714-5929**

| 489

Nikotin ile İndüklenmiş Fare Karaciğerinde Oksidatif Stres ve İnflamasyonun Araştırılması

Öğr. Gör. Dr Selin Hazır
Mersin Üniversitesi

Özet: Amaç: Sigara, kardiyovasküler sistem hastalıkları, kronik böbrek hastalıkları, solunum sistemi hastalıkları ve kanser de dahil olmak üzere geniş yelpazede hastalıkların patogeneze katkıda bulunmaktadır. Sigara, mutajenik, teratojenik ve karsinojenik etki gösteren yaklaşık 7000 farklı kimyasaldan oluşmaktadır. Nikotin, sigaranın ana toksik ve bağımlılık yapan bileşenidir ve karaciğer toksisitesindeki rolü açıkça bilinmemektedir. Bu amaçla, nikotin maruziyetinin karaciğer dokusu üzerinde oksidatif stres ve inflamasyonun araştırılması amaçlandı. Materyal ve Yöntem: Bu çalışmada, yirmi dört C57BL6 soy fare kontrol (n=8), sham (n=8) ve nikotin (n=8) olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Nikotin grubuna 14 gün boyunca günde iki kere subkutan enjeksiyon yoluyla 3 mg/kg dozunda nikotin enjekte edildi. Sham grubu farelere %0.9 serum fizyolojik sıvısı subkutan olarak enjekte edildi. Deneyin son günü farelerin kardiyak kan örnekleri toplandı ve karaciğer dokuları izole edildi. Serum aspartat aminotransferaz (AST) ve alanin aminotransferaz (ALT) seviyeleri ölçüldü. Karaciğer dokularında tümör nekroz faktörü- α (TNF- α), interlökin-6 (IL-6) ve 8-OHdG seviyeleri ELISA yöntemi ile ölçüldü. Bulgular: Nikotin maruziyeti sonrası farelerin serum AST ve ALT düzeyleri kontrol ve sham gruplarına kıyasla anlamlı düzeyde artmış olduğu belirlendi. Nikotine maruz kalan farelerin karaciğer dokularında TNF- α , IL-6 ve 8-OHdG seviyelerinin anlamlı düzeyde arttığı gözlemlendi. Sonuç: Sonuç olarak, nikotin maruziyetinin karaciğer dokusunda inflamasyona ve oksidatif strese neden olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Nikotin, Karaciğer, Oksidatif Stres, İnflamasyon

Investigation of Oxidative Stress and Inflammation in Nicotine-Induced Mouse Liver

Abstract: Objective: Smoking contributes to the pathogenesis of a wide range of diseases, including cardiovascular system diseases, chronic kidney diseases, respiratory system diseases and cancer. Cigarette consists of approximately 7000 different chemicals with mutagenic, teratogenic and carcinogenic effects. Nicotine is the main toxic and addictive component of cigarettes and its role in liver toxicity is not clearly known. For this purpose, it was aimed to investigate oxidative stress and inflammation on liver tissue of nicotine exposure. Materials and Methods: In this study, twenty-four C57BL6 strain mice were divided into 3 groups as control (n=8), sham (n=8) and nicotine (n=8). The nicotine group was injected with nicotine at a dose of 3 mg/kg by subcutaneous injection twice a day for 14 days. Sham group mice were injected with 0.9% saline subcutaneously. On the last day of the experiment, cardiac blood samples of mice were collected and liver tissues were isolated. Serum aspartate aminotransferase (AST) and alanine aminotransferase (ALT) levels were measured. Tumor necrosis factor- α (TNF- α), interleukin-6 (IL-6) and 8-OHdG levels in liver tissues were measured by ELISA method. Results: After nicotine exposure, serum AST and ALT levels of the mice were significantly increased compared to the control and sham groups. TNF- α , IL-6 and 8-OHdG levels were

significantly increased in liver tissues of mice exposed to nicotine. Conclusion: As a result, it was observed that nicotine exposure caused inflammation and oxidative stress in liver tissue.

Keywords: Nicotine, Liver, Oxidative Stress, Inflammation

Presentation ID / Sunum No: 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0714-5929

| 491

Nikotin Maruziyetinin Fare Testis Dokusunda ID-4 Ekspresyonu Üzerine Etkisi

Öğr. Gör. Dr Selin Hazır
Mersin Üniversitesi

Özet: Amaç: Sigara ve tütün kullanımı hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde önlenebilir temel ölüm nedenlerinden biridir. Sigara dumanı nikotin, ağır metaller, karbon monoksit gibi 7000’ den fazla kimyasaldan oluşmaktadır. Sigaranın bilinen temel major toksik komponenti nikotindir. Sigara içmek ve nikotine maruz kalmak kanserlere, kronik kalp ve solunum sistemi hastalıklarına ve infertiliteye neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, nikotin maruziyetinin spermatogonyal kök hücre popülasyonu üzerine etkisini araştırmaktır. Materyal ve Yöntem: Çalışmada 24 adet C57BL6 soy erkek fare kullanıldı. Denekler kontrol (n=8), sham (n=8) ve nikotin (n=8) olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Kontrol grubuna hiçbir işlem uygulanmadı. Nikotin grubuna 3 mg/kg dozunda nikotin solüsyonu subkutan olarak enjekte edildi. Sham grubuna ise %0.9 serum fizyolojik sıvısı aynı yöntemle uygulandı. Subkutan enjeksiyonlar 14 gün boyunca günde 2 kere uygulandı. Deneyin son günü fareler derin anestezi altındayken, bilateral testis dokuları izole edildi. Testis dokuları formaldehit solüsyonunda 24-48 saat fikse edildikten sonra rutin doku takibi uygulandı ve parafin bloklara gömüldü. 3 mikrometre kalınlığında alınan kesitlere immünohistokimyasal ID-4 boyama işlemi uygulandı. Testis dokularındaki ID-4 protein ekspresyonu semi-kantitatif olarak değerlendirildi. Bulgular: Nikotin maruziyeti sonrası testis dokusunda spermatogonyal kök hücre belirteci olan ID-4 immünreaktivitesinin kontrol ve sham gruplarına kıyasla anlamı düzeyde azalmış olduğu gözlenmiştir. Sonuç: Sigara kullanımı ve nikotin maruziyetinin testis dokusu üzerinde spermatogonyal kök hücre popülasyonunu azaltıcı etkisi olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Nikotin, Testis, Spermatogonyal Kök Hücre, ID-4

Effect of Nicotine Exposure On ID-4 Expression in Mouse Testicular Tissue

Abstract: Objective: Smoking and tobacco use is one of the main preventable causes of death in both developed and developing countries. Cigarette smoke consists of more than 7000 chemicals such as nicotine, heavy metals, and carbon monoxide. The main known major toxic component of cigarettes is nicotine. Smoking and exposure to nicotine can cause cancers, chronic heart and respiratory system diseases, and infertility. The aim of this study is to investigate the effect of nicotine exposure on the spermatogonial stem cell population. Materials and Methods: Twenty-four C57BL6 strain male mice were used in the study. The subjects were divided into 3 groups as control (n=8), sham (n=8) and nicotine (n=8). No procedure was applied to the control group. The nicotine group was injected with 3 mg/kg nicotine solution subcutaneously. In the Sham group, 0.9% saline was administered with the same method. Subcutaneous injections were administered twice a day for 14 days. On the last day of the experiment, while the mice were under deep anesthesia, bilateral testicular tissues were isolated. After the testis tissues were fixed in formaldehyde solution for 24-48 hours, routine tissue follow-up was performed and embedded in paraffin blocks. Immunohistochemical ID-4 staining was applied to 3

micrometer-thick sections. ID-4 protein expression in testis tissues was evaluated semi-quantitatively. Results: After nicotine exposure, it was observed that the immunoreactivity of the spermatogonial stem cell marker ID-4 in testicular tissue was significantly decreased compared to the control and sham groups. Conclusion: It has been shown that smoking and nicotine exposure have a reducing effect on the spermatogonial stem cell population on testicular tissue.

Keywords: Nicotine, Testis, Spermatogonial Stem Cell, ID-4

Presentation ID / Sunum No: 740**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-7626-4649**

| 493

Nodüler Guatr Ön Tanısı ile Konsülte Edilen Erişkin Yaşta Saptanan Tiroglossal Ductus Kisti

Uzman Dr. Adem Şentürk
Uzman doktor

Özet: Op. Dr. Adem ŞENTÜRK Sakarya eğitim araştırma hastanesi Cerrahi Onkoloji bölümü Amaç: Bu sunumumuzda nodüler guatr ön tanısı ile kliniğimize refere edilen ve fizik muayene ve yapılan tetkikler sonucunda tiroglossal kist saptanan olgumuzu sunmayı amaçladık. Olgu: 42 yaşında erkek hasta, boyunda kitle nedeniyle kliniğimize sevk edildi. Hasta bu kitleyi ilk kez 6 ay önce farkettiğini ve kitlenin bu süre içerisinde hızla büyüdüğünü ağrısı olması nedeniyle antibiyoterapi ile tedavi edildiğini ifade etti. Hastanın özgeçmişinde başka bir özellik yoktu. Yapılan fizik muayenede boyun orta hatta tiroid kartilaj seviyesinde bulunan, yaklaşık 3x2 cm büyüklüğünde, yutkunmakla hareketli olan düzgün yüzeyle ve belirgin kontürlü, orta sertlikte kitle tespit edildi. Hastanın boyun ultrasonunda tiroid ve hyoid kemik düzeyinde sağ paramedian yerleşimli cilt ile ilişkili 7 mm çaplı kistik lezyon ve hyoid kemik posteriorunda orta hatta yaklaşık 11 mm çaplı bilobule kontürlü kistik, hipoekoik solid lezyon saptandı. Boyuna yönelik yapılan MR incelemesinde hyoid kemik posterior bölümünde yer alan orta hat yerleşimli hyoid kemiği geçmeyen lezyonun, kistik karakterde olduğu tiroid kartilaj ve diğer larengeal oluşumlarla ilişkili olmadığı görüldü. Tiroid fonksiyon testlerinde subklinik hipotiroidi saptandı. Hasta tiroglossal duktus kisti ön tanısıyla operasyona alındı. Sistrunk operasyonu uygulanarak kistik kitle hyoid kemik korpusunun bir bölümü ile birlikte çıkarıldı. Patolojik inceleme sonucunda kitlenin tiroglossal duktus kisti ile uyumlu olduğu anlaşıldı. Tartışma: Tiroglossal kistler boyunda en sık karşılaşılan konjenital boyun kitleleridir. Hyoid kemik ile ilişkili olup en sık orta hatta yerleşim göstermektedirler. İleri yaşlarda tanı konulan tiroglossal kistlerin de klinik görünüm ve tedavi açısından erken yaşta saptanan tiroglossal kistlerden farklı olmadığı literatürde belirtilmiştir. Bizim olgumuzda da tiroglossal kistin saptanma yaşı 42 idi. Olgumuzda da kist boyun orta hatta yerleşim göstermekte olup yutkunmakla hareket etmekteydi. Hastaya yapılan fizik muayene ve yapılan tetkikler sonucunda tiroglossal kist tanısı konularak tedavisi yapıldı. Sonuç: Tiroglossal kist tanısı dikkatli bir fizik muayene ve uygun görüntüleme yöntemleri ile kolaylıkla konulabilir.

Anahtar Kelimeler: Tiroglossal Ductus Kisti, Boyunda Kitle,

Presentation ID / Sunum No: 448**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-4819-5949**

| 494

Non-Dipper ve Dipper Normotansif Bireylerin Uyku Kalitesi Karşılaştırılması

**Uzman Dr. Serhat Çalışkan¹, Uzman Dr. Ferit Büyük², Uzman Dr. Mehmet Atay³,
Uzman Dr. Şenel Altun³**

¹İstanbul Bahçelievler Devlet Hastanesi Kardiyoloji Kliniği

²İstanbul Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Kardiyoloji Kliniği

³İstanbul Bahçelievler Devlet Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği

*Corresponding author: Şenel Altun

Özet: Amaç: Kan basıncı ve kalp hızı gün içerisinde sirkadiyen değişim göstermektedir. Gece ölçülen kan basıncı değerleri gündüz ölçülen kan basıncı değerlerine göre %10'dan fazla düşenler dipper, daha az düşüş gösterenler non-dipper olarak adlandırılmaktadır. Non-dipper hipertansiyon paterni olan hastalarda kardiyovasküler mortalite ve morbidite ve uç organ hasarında artış olduğu gösterilmiştir. Uyku kalitesini birçok çevresel ve bireysel faktör etkilemektedir. Uyku, bireylerin yaşam kalitesini etkileyen yaşamın devamında gerekli olan fizyolojik olarak yenilenme dönemidir. Kötü kan basıncı kontrolü ve non-dipper hipertansiyon ile uyku kalitesi arasında negatif yönde korelasyon olduğu bilinmektedir. Çalışmamızın amacı daha önce antihipertansif ilaç kullanım öyküsü olmayan normotansif kişilerde dipper ve non-dipper kan basıncı değişiminin uyku kalitesine etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Bahçelievler Devlet Hastanesi Kardiyoloji polikliniğine 1 Ocak 2018 – 1 Eylül 2022 tarihleri arasında tansiyon yüksekliği şüphesi ile başvuran ve 24 saat kan basıncı monitörizasyonu uygulanan 18-70 yaş arası toplam 63 hasta alındı. 24 saatlik kan basıncı ortalamaları sistolik <130 mmHg ve diyastolik < 80 mmHg olan hastalar normotansif olarak kabul edildi (1). Ambulatuvar kan basıncı ölçümlerine göre 30 hasta dipper ve 33 hasta non-dipper grubuna alındı. Diyabetes mellitus, kronik karaciğer yetmezliği, kronik böbrek yetmezliği, konjestif kalp yetersizliği, uyku apne sendromu, serebrovasküler hastalık teşhisi olanlar, vücut kitle indeksi (VKİ) >35 üzeri olanlar, daha önce hipertansiyon teşhisi olan ya da antihipertansif ilaç kullanım öyküsü hastalar ile ambulatuvar kan basıncı monitorizasyonu sonucunda 24 saatlik kan basıncı ortalaması $\geq 130/80$ mmHg veya gündüz kan basıncı ortalaması $\geq 135/85$ mmHg olan hastalar çalışma dışında tutuldu. Hastalara ambulatuvar kan basıncı monitorizasyonu öncesi yüz yüze yöntemle Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi (PUKİ) ölçeği uygulandı ve alınan puanlar kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya 30 (% 47,6) normotansif dipper ve 33 (%52,4) normotansif non-dipper olmak üzere toplam 63 hasta alındı. Araştırmaya katılan hastaların ortalama yaşı $45,7 \pm 9,1$ olarak saptandı. Gruplar arası demografik özellikler ve laboratuvar parametreleri açısından anlamlı fark yoktu. Hastaların ortalama toplam PUKİ değeri $6,1 \pm 1,9$ iken, normotansif non-dipper grubunun PUKİ değeri $6,8 \pm 2,1$, normotansif dipper grubunun PUKİ değeri $5,3 \pm 1,3$ idi. Non-dipper ve dipper hasta grupları arasında PUKİ toplam puanı yönünden anlamlı farklılık saptandı ($p=0,004$). Sonuç: Ambulatuvar kan basıncı monitorizasyonuna göre normotansif non-dipper grupta uyku kalitesi normotansif dipper gruba göre daha düşük saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ambulatuvar Kan Basıncı, Normotansif, Dipper, Non-Dipper, Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi.

Comparison of Sleep Quality of Non-Dipper and Dipper Normotensive Individuals

Abstract: Objective: Blood pressure and heart rate change circadian during the day. Those whose blood pressure values measured at night decrease more than 10% compared to the blood pressure values measured during the daytime are called dippers, and those with less decrease are called non-dipper. It has been shown that there is an increase in cardiovascular mortality and morbidity and end organ damage in patients with non-dipper hypertension pattern. Sleep quality is affected by many environmental and individual factors. Sleep is a physiological renewal period that is necessary for the continuation of life, which affects the quality of life of individuals. It is known that there is a negative correlation between poor blood pressure control and non-dipper hypertension and sleep quality. The aim of our study is to evaluate the effect of dipper and non-dipper blood pressure changes on sleep quality in normotensive individuals without a history of antihypertensive drug use. Material and method: A total of 63 patients aged between 18-70 years, who applied to the Bahçelievler State Hospital Cardiology outpatient clinic with the suspicion of hypertension between 1 January 2018 and 1 September 2022, and who underwent 24-hour blood pressure monitoring, were included in the study. Patients with 24-hour blood pressure mean systolic <130 mmHg and diastolic <80 mmHg were considered normotensive (1). According to ambulatory blood pressure measurements, 30 patients were included in the dipper group and 33 patients in the non-dipper group. Before ambulatory blood pressure monitoring, the Pittsburgh Sleep Quality Index (PUKI) scale was applied face-to-face to the patients and the scores were recorded. Results: A total of 63 patients, including 30 (47.6%) normotensive dippers and 33 (52.4%) normotensive non-dipper patients, were included in the study. The mean age of the patients participating in the study was 45.7 ± 9.1 years. There was no significant difference between the groups in terms of demographic characteristics and laboratory parameters. While the mean total PUKI value of the patients was 6.1 ± 1.9 , the PUKI value of the normotensive non-dipper group was 6.8 ± 2.1 , and the PUKI value of the normotensive dipper group was 5.3 ± 1.3 . A significant difference was found between the non-dipper and dipper patient groups in terms of the total score of PUKI ($p=0.004$). Conclusion: According to the ambulatory blood pressure monitoring, sleep quality was found to be lower in the normotensive non-dipper group than in the normotensive dipper group.

Keywords: Ambulatory Blood Pressure, Normotensives, Dipper, Non-Dipper, Pittsburgh Sleep Quality Index.

Presentation ID / Sunum No: 577**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-4340-8631**

| 496

Normal İşiten Yetişkinlerde Akustik Refleks Latans Testinin Karakterizasyonu

**Arş.Gör. Kübra Binay Bolat¹, Prof.Dr. Rauf Yücel Anadolu¹,
Doç.Dr. Suna Tokgöz Yılmaz¹**
¹Ankara Üniversitesi

*Corresponding author: Kübra Binay Bolat

Özet: GİRİŞ: Akustik Refleks Latans (ARL); bir akustik uyarı takiben stapes kas kasılmasından kaynaklanan ilk saptanabilir empedans değişikliğinin süresi, işitsel uyarının başlangıcı ile orta kulak kas kasılmasının başlaması arasındaki zaman aralığı olarak tanımlanır. ARL test parametreleri işitme sistemi patolojilerinde önemli bir bilgi kaynağıdır; retrokoklear patolojide ARL'nin önemli ölçüde uzadığı ve kulaklar arası ARL farkının 90 ms' den büyük olduğu gözlenmiştir. ARL testi uygulaması kolay bir test olmasına rağmen yaygın klinik kullanımı olan bir test değildir. AMAÇ: ARL testi için sınırlı normatif veri mevcuttur; ARL testinin parametrelerinin normal işiten genç erişkinlerde incelenmesi ile kulaklararası ve cinsiyetler arası değişim verilerinin belirlenmesi, işitsel sistem tanı kriterleri açısından literatüre katkı sağlanması amaçlanmıştır. MATERYAL YÖNTEM: Çalışmaya 18-35 yaş arası, otoskopik muayenesi yapılmış 25 kadın, 25 erkek olmak üzere, normal işitmesi olan 50 bireyin 100 kulağı dahil edilmiştir. Saf ses odyometri, timpanometri ve akustik refleks latans testleri uygulanmıştır. 500, 1000, 2000 ve 4000 Hz bant frekanslarında; ARL parametreleri olan 10% on-latans (başlangıç latansı), 90% on-latans, 90% off-latans (bitiş latansı) ve 10% off-latans, yükselme ve düşme süresi kaydedilerek analiz edilmiştir. Cinsiyetler ve kulaklararası latans değerlerini karşılaştırmak için Student t-testi kullanılmış ve $p < 0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. BULGULAR: Sadece 4000 Hz' de kadınların sağ kulaklarında 90% on-latans ($p:0.007$) ve 10% off-latans ($p:0.015$), sol kulakta ise 90% on-latans ($p:0.011$) değerleri; erkeklerin aynı kulaklarına göre daha uzun bulunmuştur. 4000 Hz'deki cinsiyetler arası anlamlı bulunan bu farkın kararlılığının, diğer frekanslara göre düşük olduğu düşünülmüştür. ARL değerlendirilmesinde sağ ve sol kulak arasında fark anlamlı bulunmamıştır ($p > 0.05$). Frekans bantlarına göre başlangıç latans değerlerinin; 500 Hz'de 80,05 ms, 1000 Hz'de 86,43 ms, 2000 Hz'de 100,85 ms ve 4000 Hz'de 131,35 ms olduğu, frekans artıkça başlangıç latansının uzadığı gözlenmiştir. 500 Hz ile diğer üç frekans bandının (1000 Hz, 2000 Hz ve 4000 Hz) başlangıç latans değerleri karşılaştırıldığında latansdaki uzamalar anlamlıdır, sırasıyla $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p:0.01$ 'dir. SONUÇ: Çalışmamız, normal işiten bireylerde kulaklar arası ARL farkı olmadığını göstermiştir ($p > 0.05$) ancak sensörinöral tip işitme kaybı olan bireylerde ARL' nin kulaklararası farkı klinik olarak tanısal bilgi sağlayabilmektedir. Normal işiten grupla yapılan bu çalışma, işitme kayıplı bireyler ile de yapılarak bu testin diagnostik kullanımı yaygınlaştırılabilir. Çalışmamız, ayırıcı tanı için ARL testi üzerine yapılacak araştırmalara katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Normal İşitme, Akustik Refleks, Akustik Refleks Latans, Başlangıç Latansı

Characterization of the Acoustic Reflex Latency Test in Adults With Normal Hearing

Abstract: INTRODUCTION: Acoustic Reflex Latency (ARL); The duration of the first detectable impedance change resulting from stapes muscle contraction following an acoustic stimulus is defined as the time interval between the onset of the auditory stimulus and the onset of middle ear muscle contraction. ARL test parameters are an important source of information in auditory system pathologies; In retrocochlear pathology, it has been observed that the ARL is significantly prolonged and the ARL difference between the ears is greater than 90 ms. Although the ARL test is an easy test to administer, it is not a test with widespread clinical use. OBJECTIVE: Limited normative data are available for ARL testing; It is aimed to analyze the parameters of the ARL test in young adults with normal hearing, to determine between the ears and genders variation data, and to contribute to the literature in terms of auditory system diagnostic criteria. MATERIAL METHOD: 100 ears of 50 individuals with normal hearing, 25 female and 25 male, aged 18-35 years, who underwent otoscopic examination, were included in the study. Pure tone audiometry, tympanometry and acoustic reflex latency tests were performed. At band frequencies of 500, 1000, 2000 and 4000 Hz; the ARL parameters 10% on-latency (initial latency), 90% on-latency, 90% off-latency (end latency) and 10% off-latency were analyzed by recording the rise and fall times. Student's t-test was used to compare genders and interaural latency values, and $p < 0.05$ was considered statistically significant. RESULTS: At 4000 Hz only, 90% on-latency ($p: 0.007$) and 10% off-latency ($p: 0.015$) in the right ears of women, and 90% on-latency ($p: 0.011$) in the left ear; It was found to be longer than the same ears of men. The stability of this difference, which was found to be significant between the genders at 4000 Hz, was thought to be lower than the other frequencies. There was no significant difference between the right and left ears in the evaluation of ARL ($p > 0.05$). Initial latency values according to frequency bands; It has been observed that it is 80.05 ms at 500 Hz, 86.43 ms at 1000 Hz, 100.85 ms at 2000 Hz and 131.35 ms at 4000 Hz, and the initial latency gets longer as the frequency increases. When the initial latency values of 500 Hz and the other three frequency bands (1000 Hz, 2000 Hz and 4000 Hz) are compared, the extensions in latency are significant, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p: 0.01$. CONCLUSION: CONCLUSION: Our study showed that there is no difference in ARL between the ears in individuals with normal hearing ($p > 0.05$), but the difference in ARL between the ears in individuals with sensorineural hearing loss can provide clinical diagnostic information. Diagnostic use of this test can be expanded by performing this study with a group with normal hearing, also with individuals with hearing loss. Our study will contribute to research on ARL test for differential diagnosis.

Keywords: Normal Hearing, Acoustic Reflex, Acoustic Reflex Latency, Initial Latency

Presentation ID / Sunum No: 431

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0639-0957

| 498

Nörojenik Stres Kardiyomiyopatisi: Olgu Serisi

Uzman Dr. Tuğçe Mengi¹, Uzman Dr. Yakup Çetinkaya¹

¹Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Tuğçe Mengi

Özet: Amaç Kardiyak hastalık öyküsü ve göğüs travması olmayan, travmatik beyin hasarı nedeniyle nörolojik yoğun bakım ünitesine (NYBÜ) kabul edilen, NYBÜ'ye başvuru sırasında kardiyak enzim ve elektrokardiyografi değerlendirilmesi olan, ilk 3 gün içerisinde ekokardiyografi (EKO) uygulanan ve kardiyak disfonksiyon saptanan olguları değerlendirdik. Olgu-1 Yirmi dört yaşında erkek hasta, ağır travmatik beyin hasarı ile NYBÜ'ye kabul edildi. Troponin T 267 ng/L, CK-MB 104 mcg/L idi. Takiplerinde kardiyak enzimlerde düşüş gözlemlendi. Elektrokardiyografide T dalga inversiyonu mevcuttu, QTc süresi 622 ms idi. EKO'da sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (EF) % 50, inferoposterior duvarda hipokinezi saptandı. Takiplerinde beyin ölümü gelişti. Olgu-2 Yirmi beş yaşında erkek hasta, ağır travmatik beyin hasarı ile NYBÜ'ye kabul edildi. Troponin T 1183 ng/L, CK-MB 41,2 mcg/L idi. Takiplerinde kardiyak enzimlerde düşüş gözlemlendi. Elektrokardiyografide patolojik bulgu saptanmadı. EKO'da EF % 55 idi. Olgu-3 On dokuz yaşında erkek hasta, ağır travmatik beyin hasarı ile NYBÜ'ye kabul edildi. Troponin T 332 ng/L, CK-MB 25,2 mcg/L ydi. Takiplerinde kardiyak enzimlerde düşüş gözlemlendi. Elektrokardiyografide patolojik bulgu saptanmadı. EKO'da EF % 60 idi. Olgu-4 On sekiz yaşında erkek hasta, ağır travmatik beyin hasarı ile NYBÜ'ye kabul edildi. Troponin T 99 ng/L, CK-MB 6,4 mcg/L ydi. Takiplerinde kardiyak enzimlerde düşüş gözlemlendi. Elektrokardiyografide patolojik bulgu saptanmadı. EKO'da anterolateral apikal hipokinezi, EF % 52 saptandı. 2 ay sonra yapılan kontrol EKO'da patolojik bulgu saptanmadı. Sonuç Nörokritik hastalıklara sekonder gelişen kardiyak disfonksiyonlardan biri, nörojenik stres kardiyomiyopatidir. Çalışmalarda nörojenik stres kardiyomiyopatisi tanı kriterleri homojen olmamakla birlikte yüksek kardiyak biyobelirteçler, kardiyak iletim anormallikleri ve kardiyak görüntülemelerde miyokardiyal disfonksiyon primer tanı bileşenleridir. Travmatik beyin hasarı ile ilişkili çalışmalar değerlendirildiğinde; kardiyak disfonksiyonun şiddetli travmatik hasarında daha yüksek oran görüldüğü ve daha yüksek hastane içi mortalite ile ilişkili olduğu saptanmıştır. Tüm bu bilgiler ve hemodinamik etkisi göz önünde bulundurulduğunda nörojenik stres kardiyomiyopatisi dahil kardiyak disfonksiyonun zamanında tanınması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Nörojenik Stres Kardiyomiyopatisi, Travmatik Beyin Hasarı

Presentation ID / Sunum No: 671**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID:**

| 499

Nükleer Katarakt Cerrahisinde Edof & Trifokal Lens Kullanımı İle mix-And-Match Oküler Lens İmplantasyonu – Olgu Sunumu

Dr. Gökhan Erbakan

EKOL Hatanesi Göz Hastalıkları ABD

Özet: Arka plan: Katarakt cerrahisi, en yaygın ve başarılı cerrahi prosedürlerden biri haline geldi. Son birkaç on yıldaki birçok önemli ilerleme, kataraktlı hastalarda Görme Keskinliğini geri kazanmadaki güvenliği ve etkinliği artırdı. Trifokal GİL'ler yakın, orta ve uzak görüşü iyileştirerek gözlük veya kontakt lens bağımlılığını azaltmak için geliştirilmiştir. Dominant göze EDOF GİL, diğer göze trifokal GİL kullanılması post operatif dönemde çok iyi görsel sonuçlarla birlikte yüksek düzeyde hasta memnuniyeti ve gözlük bağımsızlığı sağlar. Olgu: 46 yaşında kadın hasta, son 2 aydır görme bulanıklığı ve refraksiyonunda bozulma şikayeti ile kurumumuza başvurdu. Göz muayenesinde göz hareketleri normaldi ve arka segment doğal olarak değerlendirildi. Görme keskinliği lenssiz 5/10, lensle 5/10 olarak tespit edildi. Otomatik refraktometre ölçümü sağ göz için küre -1.75, silindir -1.00 ve 173 eksen ve sol göz için -1.75 küre, -1.25 silindir, 169 eksen gösterdi. Hastaya senil nükleer katarakt (SNC) tanısı kondu ve bilateral trifokal fakoemülsifikasyon göz içi lens (Fako GİL) ameliyatı önerildi. Ameliyattan önce hastadan bilgilendirilmiş onam alındı. Sonuç: Ameliyat sonrası hastanın lensli ve lenssiz her iki gözünde 10/10 görme keskinliği elde edildi ve ameliyat sonrası halo fenomeni neredeyse tamamen kayboldu.

Anahtar Kelimeler: Mix-And-Match Cerrahisi, Katarakt, Göz İçi Lensler, Trifokal, Artırılmış Odak Derinliği

Mix-And-Match Intra-Ocular Lens Implantation With the Use of Edof & Trifocal Lenses in Nucleer Cataract Surgery – a Case Report

Abstract: Background: Cataract surgery has evolved to become one of the most common and successful surgical procedures. Many significant advances over the past several decades improved the safety and efficacy in restoring Visual Acuity in patients with cataracts. Trifocal IOLs were developed to improve near, intermediate, and distance vision to decrease dependency on glasses or contact lenses. Utilization of EDOF IOL to the dominant eye and trifocal IOL to the other provides high levels of patient satisfaction and spectacle independence with very good visual outcomes at the post-operative period. Case: A 46 year old female patient has applied to our institution due to blurred vision and deteriorated refraction within the last 2 months. During her ocular examination, eye movements were normal and posterior segment was considered natural. The visual acuity has been detected as 5/10 without lenses and 5/10 via utilizing lenses. The auto – refractometer measurement revealed sphere -1.75, cylinder -1.00 and 173 axis for right eye and -1.75 sphere, -1.25 cylinder, 169 axis for left eye. The patient was diagnosed as senile nucleer cataract (SNC) and proposed bilateral trifocal phacoemulsification intra – ocular lens (Phaco IOL) surgery. Informed consent has been obtained from the patient before the operation. Conclusion: After the operation, visual acuity of 10/10 was obtained in both eyes of the patient with or without lenses and halo phenomena has almost disappeared following the operation.

Keywords: Mix-And-Match Surgery, Cataract, İntraocular Lenses, Trifocal, Enhanced Depth of Focus

Presentation ID / Sunum No: 449

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8213-6387

| 500

Nutcracker Sendromu: Bir Olgu Sunumu

**Exp.Dr. Duygu Vuralı¹, Exp.Dr. Ferhat Can Pişkin¹,
Prof.Dr. Pınar Göker¹**
¹Çukurova Üniversitesi

*Corresponding author: Duygu Vuralı

Özet: Amaç: Nutcracker fenomeni, tipik olarak sol renal venin aort ve superior mezenterik arter (SMA) arasında sıkışmasını ifade eder (anterior nutcracker). Daha az sıklıkla sirkumaortik veya retroaortik seyirli sol renal venin aorta ile vertebra korpusu arasında sıkışması posterior nutcracker olarak tanımlanmıştır. Nutcracker fenomeni her zaman klinik semptomlarla ilişkili değildir nutcracker sendromu sol renal vendeki obstrüksiyonuna bağlı artan venöz basınç nedeniyle ortaya çıkan semptom kompleksini ifade eder. Nutcracker sendromunda ortaya çıkan semptomlar fiziksel aktiviteyle ağırlaşırken sıklıkla hematüri, ortostatik proteinüri, pelvik konjesyon, solda varikosel, sol yan ağrısı gibi klinik yakınma ve bulgulara neden olur. Çalışmamızda nutcracker sendromunun tipik klinik ve anjiyografik bulgularını gösteren bir olgu sunulmuştur. Vaka: Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi Nefroloji Polikliniği'ne sol yan ağrısı ile başvuran 20 yaşında kadın hastada yapılan laboratuvar tetkiklerinde proteinüri ve mikroskopik hematüri saptandı. Kan basınçları normal düzeyde bulunan ve böbrek fonksiyon testleri normal sınırlarda olan hastaya Abdomen BT anjiyografisi çekildi. Abdomen BT anjiyografisinde SMA ile aorta arasındaki açı 20° olup normalin altında bulunmuştur. Bu düzeyde sol renal ven kalibrasyonu azalmış olup yaklaşık 3 mm ölçülmüştür. Darlık öncesinde sol renal ven çapı yaklaşık 9.5 mm olup renal ven kompresyon oranı normalin üzerinde 3.16 olarak bulunmuştur. Klinik değerlendirme ve radyolojik görüntüleme yöntemleriyle elde edilen bu bulgular ile birlikte hastaya Nutcracker sendromu tanısı konulmuştur. Sonuç: Yan ağrısı şikayeti ile başvuran, tetkiklerinde hematüri ve proteinüri saptanan hastalarda nutcracker sendromu da akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Nutcracker Sendromu, Sol Renal Ven, Anjiyografi

Nutcracker Syndrome: A Case Report

Abstract: Objective: The nutcracker phenomenon typically refers to the compression of the left renal vein between the aorta and the superior mesenteric artery (SMA) (anterior nutcracker). Compression of the left renal vein, less frequently with a circum-aortic or retro-aortic course, between the aorta and the vertebral body is defined as posterior nutcracker. The nutcracker phenomenon is not always associated with clinical symptoms nutcracker syndrome refers to a symptom complex resulting from increased venous pressure due to obstruction of the left renal vein. While the symptoms that occur in nutcracker syndrome are aggravated by physical activity, they often cause clinical complaints and findings such as hematuria, orthostatic proteinuria, pelvic congestion, left varicocele, left flank pain. In our study, a case with typical clinical and angiographic findings of nutcracker syndrome is presented. Case: A 20-year-old female patient who admitted to the Nephrology Outpatient Clinic of Çukurova University Balcalı Hospital with left flank pain was found to have proteinuria and microscopic hematuria in the laboratory tests. Abdominal CT angiography was performed in the patient whose blood pressure was at a normal

level and renal function tests were within normal limits. In abdominal CT angiography, the angle between SMA and aorta was 20° and was found below normal. Left renal vein calibration decreased at this level and measured about 3 mm. The left renal vein diameter was approximately 9.5 mm before the stenosis, and the renal vein compression ratio was measured at 3.16, which is above normal with these findings obtained by clinical evaluation and radiological imaging methods, the patient was diagnosed with nutcracker syndrome. Conclusion: Nutcracker syndrome should also be considered in patients who present with the complaint of flank pain and who have hematuria and proteinuria in their examinations.

Keywords: Nutcracker Syndrome, Left Renal Vein, Angiography

Presentation ID / Sunum No: 523

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4317-9226

| 502

Obez Adolesanlarda Yeme Bağımlılığının Beslenme Durumu ve Metabolik Sendromla İlişkisi

Dr. Rukiye Bozbulut

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

Özet: Giriş: Çocuk ve adolesan döneminde obezite prevalansı ve metabolik sendrom sıklığı giderek artmaktadır. Obezite prevalansındaki artışta yeme bağımlılığının önemli bir faktör olabileceği ve vücut ağırlığı kaybını olumsuz yönde etkileyebileceği bildirilmektedir. Bu çalışmadaki amacımız obez adolesanlarda yeme bağımlılığını tespit etmek ve metabolik sendrom görülme sıklığı ile ilişkisini saptamaktır. Yöntem: Çalışmaya Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Endokrinoloji Bölümünde takipli (≥ 2 SD olan) 11-18 yaş arası obez 140 adolesan (65 erkek, 75 kız) katılmıştır. Katılımcıların yeme bağımlılıkları “Yale Yeme Bağımlılığı Ölçeği (YYBÖ)” ile değerlendirilmiştir. Bireylere genel özelliklerinin sorgulandığı bir anket uygulanmış ve bazı antropometrik ölçümleri yapılmıştır. Ayrıca besin tüketim sıklığı ile katılımcıların besin tüketimi verileri kaydedilmiştir. Metabolik sendrom durumunun saptanması için Uluslararası Diyabet Federasyonu (IDF) tanı kriterleri kullanılmıştır. Bulgular: Adolesanların yaş ortalaması 14.4 ± 2.2 yıl, BKİ’leri 32.7 ± 4.41 kg/m² olarak saptanmış ve %27.8’inde metabolik sendrom, %33.5’inde yeme bağımlılığı görülmüştür. Yeme bağımlısı olanların %76.5’inde metabolik sendrom görülürken, yeme bağımlısı olmayanlarda bu oran %8.6’dır. Yeme bağımlılığı olan adolesanların besin tüketim sıklıklarına göre günlük aldıkları enerji, karbonhidrat ve protein miktarı yeme bağımlısı olmayan adolesanlara göre daha fazla bulunmuştur ($p < 0.05$). Ayrıca bireylerin yeme bağımlılığı puanı ile vücut ağırlığı ($r = 0.114$, $p < 0.01$), BKİ ($r = 0.071$, $p = 0.02$), vücut yağ oranı ($r = 0.091$, $p = 0.04$) arasında pozitif yönde ilişki saptanmıştır. Sonuç: Yeme bağımlılığı obezite ve metabolik sendrom gelişiminde önemli bir etmen olabilir. Obez bireylerde yeme tutum ve davranışların değerlendirilmesi ve beslenmeye yönelik bağımlılıkların tespit edilmesi obezite ve metabolik sendrom riskini azaltılması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Metabolik Sendrom, Yeme Bağımlılığı

The Relationship of Food Addiction to Nutritional Status and Metabolic Syndrome in Obese Adolescents

Abstract: Introduction: The prevalence of obesity and metabolic syndrome are increasing in childhood and adolescence. It has been reported that food addiction may be an important factor in the increase in obesity prevalence and may negatively affect body weight loss. Our aim in this study is to determine food addiction in obese adolescents and to determine its relationship with the incidence of metabolic syndrome. Method: 140 adolescents (65 boys, 75 girls) who are obese (aged 11-18 years, with ≥ 2 SD) followed in Gazi University Faculty of Medicine, Department of Pediatric Endocrinology, participated in the study. The food addiction of the participants was evaluated with the Yale Eating Addiction Scale. The general characteristics of the individuals were questioned. A questionnaire was applied to the individuals in which their general characteristics were questioned and some anthropometric measurements were made. In addition, the frequency of food consumption and the food consumption data of the participants were recorded. Diagnostic criteria of the International Diabetes Federation (IDF) were used to determine the metabolic syndrome status. Results: The mean age of the adolescents was

14.4±2.2 years, their BMI was 32.7±4.41 kg/m², and metabolic syndrome was observed in 27.8% and food addiction in 33.5%. While metabolic syndrome is seen in 76.5% of those who are food addicted, this rate is 8.6% in those who are not food addicted. According to the food consumption frequency of the adolescents with food addiction, the daily amount of energy, carbohydrates and protein was found to be higher than the adolescents who were not food addicted ($p<0.05$). In addition, a positive correlation was found between the individual's food addiction score and body weight ($r=0.114$, $p<0.01$), BMI ($r=0.071$, $p=0.02$), body fat ratio ($r=0.091$, $p=0.04$). Conclusion: Food addiction may be an important factor in the development of obesity and metabolic syndrome. Evaluation of eating attitudes and behaviors in obese individuals and determination of nutritional dependencies are important in terms of reducing the risk of obesity and metabolic syndrome.

Keywords: Obesity, Metabolic Syndrome, Food Addiction

Presentation ID / Sunum No: 495**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000 0002 6017 3259**

| 504

Obez Olmayan İnsülin Dirençli Hastalarda Arteriograf İle Damar Yaşının ve Nabız Dalga Hızının Saptanması

Uzman Dr. Bahar Arıcan Tarım

İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Kardiyovasküler hastalıklar, sahip oldukları yüksek morbidite ve mortalite oranlarıyla tüm dünyadaki en önemli sağlık sorunlarından biridir. Etiolojide birçok sebep olmakla birlikte ana risk faktörü yaşlanmadır. Vasküler yaşlanma terimi, kronolojik değil biyolojik olarak yaşlanmayı ifade eder. Hem arteriosklerozu hem de aterosklerozu kapsar. Arter sertliği, endotelial disfonksiyon, ateroskleroz ve kalsifikasyon vasküler yaşlanmanın ana belirteçleridir. Bazı genetik ve çevresel faktörlerin, hipertansiyon, hiperlipidemi, diyabetes mellitus, insülin direnci ve obezitenin bu süreci hızlandığı bilinmektedir. Biz çalışmamızda insülin direnci olan fakat obez olmayan hastalarda damar yaşını değerlendirmeyi ve obezite eşlik etmediğinde insülin direncinin damarlar üzerindeki etkilerini görmeyi planladık. Gruplar arasında, klinik pratikte arter sertliğini değerlendirmede altın standard olan nabız dalga hızını (NDH) karşılaştırdık. Yöntem: İnsülin direnci olan, obezitesi olmayan (vücut kitle indeksi<30) 20 yaş üstü 65 hasta ve yaş, cinsiyet açısından eşleştirilmiş 60 sağlam vaka (kontrol grubu) çalışmaya alındı. İnsülin direnci HOMA-IR testi ile doğrulandı. Vasküler yaşlanma ve NDH'ni belirlemek için Medexpert arteriograf cihazı kullanıldı. Bulgular: İnsülin direnci olan fakat obez olmayan hasta grubunda NDH kontrol grubuna göre istatistiki olarak daha yüksekti. Hasta grubunda ortalama NDH 10.8± 1.2 iken bu değer kontrol grubunda 9.3± 1.4 idi (p<0.001). Damar yaşı ölçümleri hasta grubunda bir miktar yüksek olmakla birlikte istatistiki olarak anlamlı değildi. Ortalama damar yaşı hasta grubunda 59.2± 8.7 ve kontrol grubunda 55.2±6.1 idi (p=0002). Sonuç: Çalışmamızda insülin direnci olan non-obez hastalarda NDH'nin artmış olduğunu saptadık. Bu durum, insülin direncinin tek başına kendisinin damarsal yaşlanma ve subklinik ateroskleroz gelişiminde önemli bir risk faktörü olduğunu gösterir. Böyle hastalarda, eşlik eden obezite olmasa bile insülin direncinin tedavisi ve yaşam tarzı değişiklikleri kardiyovasküler hastalıkları önlemede önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Damar Yaşı, Nabız Dalga Hızı, Arteriyel Sertlik, İnsülin Direnci

Determination of Vascular Age and Pulse Wave Velocity With Arteriograph in Non-Obese Insulin Resistant Patients

Abstract: Objective: Cardiovascular diseases (CVD) is one of the most significant health problems with the highest morbidity and mortality rates world wide. There are many etiological reasons but aging is the main risk factor. The term vascular aging defines the biological aging, not the chronological aging. It involves both arteriosclerosis and atherosclerosis. Arterial stiffnes, endothelial dysfunction, atherosclerosis and calcification are major markers of vascular aging. It is known that some genetic and environmental factors, hypertension, hyperlipidemia, diabetes mellitus, insulin resistance and obesity speed up this process. In our study we want to evaluate vascular aging in non-obese IR patients and to see the effect of IR on vessels when it is not accompanied by obesity. We compared pulse wave velocity (PWV) between the groups which is a gold standard for arterial stiffness assessment in clinical practice. Method: 65 patients with known IR status and 60 age and sex matched healthy adults as control group were enrolled in the study. Patients were >20 years old without obesity (body mass index<30). Their IR

was confirmed again by HOMA-IR test. For detecting vascular aging and PWV, we used Medexpert arteriograph. Results: In patients group, people who have IR but are not obese, PWV were statistically higher than the control group. Mean PWV value in patients group was 10.8 ± 1.2 whereas it was 9.3 ± 1.4 in control group ($p < 0.001$). Vascular age measurements were a bit higher in IR group but it was not statistically meaningful. Mean vascular age in patients group was 59.2 ± 8.7 and it was 55.2 ± 6.1 in control group ($p = 0.002$). Conclusion: In our study we determined increased PWV in non-obese insulin resistant patients. It shows us, that IR itself is an important risk factor for vascular aging and subclinical atherosclerosis. IR treatments and life style modifications in those patients are important for cardiovascular disease preventions even if they are not obese.

Keywords: Vascular Age, Pulse Wave Velocity, Arterial Stiffness, Insulin Resistance

Presentation ID / Sunum No: 465

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4088-8932

| 506

Obezite ve Metabolik Hastalıklarda Yeni Marker; Asprosin

Dr. Öğretim Üyesi Kamile Yucel

KTO Karatay Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya A.D.

Özet: Enerji depolama görevi olan adipoz dokunun, aktif bir endokrin bez gibi davranarak salgıladığı biyoaktif adipokinler ve görevleri son yıllarda dikkat çekmektedir. Adipokinlerin, karbonhidrat, protein, lipid metabolizması, kan basıncı ve inflamasyon üzerine çeşitli fonksiyonları vardır. Bu adipokinler proinflamatuvar (leptin, resistin, interlökin-6, tümör nekrozis faktör-alfa) ve antiinflamatuvar (adiponektin, nesfatin, apelin) roller üstlenmektedir. Pro- ve anti-inflamatuvar adipokinler arasındaki dengenin bozulması obeziteye ve metabolik disfonksiyona yol açar. 2016 yılında beyaz adipoz dokudan salgılandığı keşfedilen asprosin, glukoz homeostazi üzerine etkisi ile dikkat çeken yeni bir proinflamatuvar adipokindir. Asprosin, neonatal progeroid sendromlu hastalarda keşfedilen açlık kaynaklı, glukojenik ve oreksijenik protein hormonudur. Asprosin, primer etki yeri olan karaciğerde hepatosit yüzeyinde bulunan reseptörlerine bağlanarak doz bağımlı glukoz çıkışını artırmaktadır. Kanda nanomolar seviyelerde dolaşır. Son yıllarda obezite ve metabolik hastalıklarda kanda yüksekliği ile ilgili yapılan çalışmaların sayısı artmıştır. İnsülin direnci, Tip 2 Diyabetes Mellitus, diyabetik nefropati ve obezitede aşırı asprosin üretimi varken, asprosinin azaltılmasının metabolik sendroma bağlı hiperinsülinizasyonu önlediği bildirilmiştir. Asprosinin ayrıca insan plasentasında eksprese edildiği ve gestasyonel diyabetli (GDM) hamile kadınların plazmasında yükseldiği kanıtlanmıştır. Bunların tam aksine bariatrik cerrahiden 6 ay sonra kandaki Asprosin seviyelerinin önemli ölçüde azaldığı bulunmuştur. Sonuç olarak, serum asprosin seviyeleri vücut ağırlığı, obezite, metabolizma, diyabet, inflamatuvar yanıt ile yakından ilişkilidir. Fakat Asprosinin işlevinin anlaşılmasındaki gelişmelere rağmen özellikle sirkardiyen sekresyonu konusundaki çalışmalar kısıtlı kalmaktadır. Çoğu hastalık için potansiyel bir biyobelirteç olarak kullanılabilmesi için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Asprosin, Metabolik Hastalıklar, Obezite

New Marker in Obesity and Metabolic Diseases; Asprosin

Abstract: Bioactive adipokines secreted by adipose tissue, which has an energy storage function, acting as an active endocrine gland, and their functions have attracted attention in recent years. Adipokines have various functions on carbohydrate, protein, lipid metabolism, blood pressure and inflammation. These adipokines play pro-inflammatory (leptin, resistin, interleukin-6, tumor necrosis factor-alpha) and anti-inflammatory (adiponectin, nesfatin, apelin) roles. Disruption of the balance between pro- and anti-inflammatory adipokines leads to obesity and metabolic dysfunction. Discovered in 2016 to be secreted from white adipose tissue, asprosin is a novel pro-inflammatory adipokine that attracts attention with its effect on glucose homeostasis. Asprosin is a fasting-induced, glucogenic and orexigenic protein hormone discovered in patients with neonatal progeroid syndrome. Asprosin increases dose-dependent glucose output by binding to its receptors on the hepatocyte surface in the liver, its primary site of action. It circulates at nanomolar levels in the blood. In recent years, the number of studies on its elevation in obesity and metabolic diseases has increased. While there is excessive asprosin production in insulin

resistance, Type 2 Diabetes Mellitus, diabetic nephropathy and obesity, it has been reported that reducing asprosin prevents hyperinsulinization due to metabolic syndrome. Asprosin has also been shown to be expressed in the human placenta and elevated in the plasma of pregnant women with gestational diabetes (GDM). In contrast, Asprosin levels in the blood were found to be significantly reduced 6 months after bariatric surgery. In conclusion, serum asprosin levels are closely related to body weight, obesity, metabolism, diabetes, inflammatory response. However, despite advances in the understanding of the function of asprosin, studies, especially on its circadian secretion, remain limited. More studies are needed before it can be used as a potential biomarker for many diseases.

Keywords: Asprosin, Metabolic Disorders, Obesity

Presentation ID / Sunum No: 668**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-0420-5017, 0000-0002-3532-9397**

| 508

Olası Patojenik Robo3 Varyantı: Olgu Sunumu**Dr. Öğretim Üyesi Abdussamed Yasin Demir¹, Uzman Dr. Ömer Yakar²**¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi²Sivas Numune Hastanesi***Corresponding author: Abdussamed Yasin Demir**

Özet: Giriş: ROBO3, nörit büyümesini, büyüme konisi yönlendirilmesini ve akson fasikülasyonunu kontrol eden roundabout (ROBO) gen ailesinin bir üyesidir. ROBO3 geni, sinir sisteminin normal gelişimi için kritik olan bir proteinin yapılmasında rol alır. ROBO3 mutasyonları kortikospinal ve somatosensoriyel akson yollarının medullada orta hattı geçememesi nedeniyle oluşan doğuştan yatay bakış yokluğu ve ilerleyici skolyoz (MIM 607313) ile karakterize otozomal resesif bir hastalığa neden olur. Olgu: 5 yaşında erkek hasta kliniğimize bilateral dışa bakış paralizisi, nistagmus, düşük ışık refleksi, sola bakan rotoskolyoz ve üç adet 8mm hipopigmente leke ile başvurdu. Beyin ve orbita manyetik rezonans bulguları medulla oblongata proksimali ve ponsta orta hatta dorsoventral yarığı göstermekteydi. Ebeveynler arasında akrabalık bulunmakta ve ailede benzer öyküye sahip başka kişi yoktu. Ekzom analizinde ROBO3 geninde olası patojenik c.2068T>C (p.Trp690Arg) varyantı tespit edildi. Trp690 aminoasidi türler arasında korunmuş olup in-siliko analizler varyasyonun protein fonksiyonunu etkileyeceğini gösterdi. Sonuç: ROBO3 ile ilişkili bozuklukların klinik spektrumu hastanın bulgularıyla uyumlu olduğundan, hastanın progresif skolyoz yatay bakış felci sendromu açısından değerlendirilmesi önerildi.

Anahtar Kelimeler: Skolyoz, Yatay Bakış Felci, Robo3 Geni**Likely Pathogenic Robo3 Variant: Case Report**

Abstract: Introduction: ROBO3 is a member of the roundabout (ROBO) gene family that controls neurite outgrowth, growth cone guidance and axon fasciculation. The ROBO3 gene provides instructions for making a protein that is critical for the normal development of the nervous system. Mutations ROBO3 result in horizontal gaze palsy with progressive scoliosis (MIM 607313) (HGPPS); an autosomal recessive disorder characterized by congenital absence of horizontal gaze, progressive scoliosis and failure of the corticospinal and somatosensory axon tracts to cross the midline in the medulla. Case: 5-year-old male consulted to our clinic with bilateral outward gaze palsy, nystagmus, low light reflex, left-facing rotoscoliosis and three 8 mm hypopigmented spots. Brain and orbital magnetic resonance findings showed proximal medulla oblongata and midline and even dorsoventral cleft in the pons. Parents were relatives and there was no other person in the family with a similar history. Exome analysis revealed a likely pathogenic c.2068T>C (p.Trp690Arg) variant in ROBO3 gene. The Trp690 amino acid is conserved across species, and in-silicone analyzes predict that variation will affect protein function. Conclusion: As the clinical spectrum of ROBO3-related disorders were consistent with the patient's findings, the diagnosis of progressive scoliosis and horizontal gaze palsy was recommended.

Keywords: Scoliosis, Gaze Palsy, Robo3 Gene

Presentation ID / Sunum No: 630

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0462-7826

| 509

Ölüm Sonrası Aralığın Tahmininde Rna'nın Kullanılması

Ma.St. Bilgenur Tecimer¹, Dr. Öğretim Üyesi Alper Tokay¹

¹Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi

*Corresponding author: Bilgenur Tecimer

Özet: Ölüm sonrası aralık, bir bireyin ölümünden bu yana geçen süreyi ifade eder. Ölüm zamanı kesin bilinmeyen vakalarda ölümden sonra geçen sürenin kestirilebilmesi adli açıdan büyük öneme sahiptir. Ölüm zamanı bilinmeyen bu olgularda tahmini bir ölüm zamanı belirlenebilir. Böyle bir tahmini destekleyen standart tıbbi ve bilimsel birçok teknik vardır. Gelişen teknolojiyle moleküler biyoloji alanındaki ilerlemeler sayesinde RNA uygulamaları birçok alanda olduğu gibi adli bilimlerde de geniş bir performans alanı göstermektedir. RNA teknolojileriyle vücut sıvılarının, nazal veya menstrüel kanın, diğer kan örneklerinin tanımlanması, biyolojik lekelerin (ter, idrar, kan vb.) yaşını tahmin edilmesi ve ölüm mekanizmasıyla nedeninin incelenmesi dahil olmak üzere adli bilimler için önemli detayların çözülmesi sağlamakla beraber ölüm sonrası aralığın tahmin edilmesinde de yararlı olabileceği ortaya çıkarılmıştır. Kararlı yapısı ile adli olarak karşılaşılabilecek farklı birçok vakada çeşitli tiplerinin kullanılmasının faydası yapılan çalışmalarla gösterilmiştir ve gelecekte yapılacak çalışmalar ile adli tıpta daha standardize bir yöntem olma potansiyelini ortaya koymuştur. Bu çalışmada yapılan literatür taramasında farklı görev ve tipleriyle ölüm sonrası aralığın tahmin edilmesinde RNA'nın ne kadar önemli bir yeri olduğu gösterilmek istenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ölüm Sonrası Aralık, Rna, Adli Tıp, Adli Bilimler

Using Rna for Prediction of Post-Mortem Interval

Abstract: The post-mortem interval refers to the period of time that has elapsed since the death of an individual. In cases where the time of death is not known for sure, estimating the time elapsed after death is of great importance from a forensic point of view. In these cases, the time of death is unknown, an estimated time of death can be determined. There are many standard medical and scientific techniques that support such a prediction. Thanks to the advances in molecular biology with developing technology, RNA applications show a wide performance area in forensic sciences as well as in many areas. In forensic sciences, RNA technologies have made progress in important issues for forensic sciences, especially in the identification of body fluids, identification of blood samples, estimating the age of biological spots (sweat, urine, blood, etc.) such as identification of nasal or menstrual blood, and examining the mechanism and cause of death. Research on this subject is ongoing as it is thought that RNAs, which are useful in many areas of forensic science, may also be useful in predicting the post-mortem range. With its stable structure, the benefit of using various types in many different cases that may be encountered forensically has been shown by studies and future studies have revealed the potential of being a more standardized method in forensic medicine. In the literature review conducted in this study, it is aimed to show how important RNA is in estimating the post-mortem interval with its different tasks and types.

Keywords: Post-Mortem Interval, Rna, Forensic Medicine, Forensic Science

Presentation ID / Sunum No: 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4712-0512

| 510

Ön Kolda Nüks Malign Fibrözhistiositoma: Nadir Bir Yumuşak Doku Sarkomu

Asst.Prof.Dr. Kağan Gökçe¹, Asst.Prof.Dr. Demet Doğan²

¹Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi A.D.

²Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji A.D.

*Corresponding author: Kağan Gökçe

Özet: Ekstremiteler yerleşimli Yumuşak Doku Sarkomları (YDS) ile yapılan bir epidemiyolojik çalışmada Malign Fibröz Histiositoma (MFH)'nin birinci sırada olduğu görülmüştür. YDS' nda tümörü boyutu, invazyon derinliği, diferansiyasyon derecesi hastalığın prognozu açısından oldukça önemlidir. Tüm YDS'nin tedavisinde olduğu gibi MFH'da da geniş cerrahi rezeksiyon altın standarttır. Çalışmamızda daha önce lipom tanısı ile sağ ön koldan kitle eksizyonu yapılmış sonrasında cerrahi geçirdiği alanda nüks MFH kitlelerinin tespit edildiği 48 yaşında, kadın hastanın sunulması amaçlanmaktadır. Lezyonların olduğu alana yüzeysel doku Ultrasonografisi (USG) yapıldı; malign karakterde yumuşak doku tümörleri tespit edildi. Hastaya preoperatif dönemde evreleme amacıyla Pozitron Emisyon Tomografisi (PET) yapıldı. Nüks lezyonlarda FDG tutulumu gözlemlendi. Sağ ön kol için Manyetik Rezonans (MR) görüntüleme yapıldı. Lezyonların kas dokusuna invaze olmadığı ve malign karakterde olduğu görüldü. Yumuşak doku kitlelerinde USG'nin ana işlevi, kitlenin saptanması ve solid-kistik ayrımının yapılmasıdır. Doppler USG ile kitle vaskülarizasyonu değerlendirilebilir ve olası vasküler kitleler ayırt edilebilir. MFH non-spesifik radyolojik bulgular verir ve değişik boyutlarda kitle oluşturur. MR bulguları non-spesifik olsa da tanı ve ayırıcı tanı açısından yüksek yumuşak doku rezolüsyonu nedeniyle tercih edilmesi gereken radyolojik görüntülemedir. T1 ağırlıklı görüntülerde düşük ve ara intensiteli, T2 ağırlıklı görüntülerde ise yüksek sinyal intensitelidir. Kontrastlı görüntülemeye kontrast tutulumu görülür. Ayırıcı tanıda liposarkom, rabdomyosarkom, synoviyal sarkom akla gelmelidir. Hastaya fasya dahil geniş cerrahi eksizyon uygulandı. 6 aylık ve 1 yıllık takiplerinde nüks, metastatik lezyon gözlenmedi. Cerrahi pratiğinde halen birçok merkezde lipom, kist sebace ön tanıları ile radyolojik görüntüleme olmadan eksizyonlar yapıldığı bilinmektedir. Özellikle cilt altında yerleşimli, masum görünen yumuşak doku tümörlerinin yumuşak doku sarkomu olma ihtimali nedeniyle radyolojik görüntüleme sonrası eksizyonun uygun olacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Malign Fibröz Histiositoma, Yumuşak Doku Sarkomu, Manyetik Rezonans

Recurrent Malign Fibrohistiocytoma of the Forearm: A Rare Soft Tissue Sarcoma

Abstract: Soft Tissue Sarcomas (STS) located in extremities, it was seen that Malignant Fibrous Histiocytoma (MFH) ranked first. In STS, tumor size, depth of invasion, degree of differentiation are important for prognosis. As in treatment of all STS, wide surgical resection is the gold standard in MFH. It was aimed to present a 48-year-old female patient with a diagnosis of lipoma who had previously undergone mass excision from the right forearm and had recurrent MFH masses in surgical area. Superficial tissue ultrasonography (US) was performed for lesions; malignant soft tissue tumors were detected. Positron Emission Tomography (PET/CT) was performed for staging preoperatively. FDG uptake was observed in recurrent lesions. Magnetic Resonance (MR) was performed for the right

forearm. It was observed lesions did not invade the muscle tissue and were malignant. The main function of US in soft tissue masses is to detect the mass and differentiate solid-cystic. Mass vascularization can be evaluated with Doppler-US and possible vascular masses can be distinguished. MFH gives non-specific radiological findings and creates masses of different sizes. Although MR findings are non-specific, it's the radiological imaging that should be preferred because of it's high soft tissue resolution in terms of diagnosis and differential diagnosis. It has low and intermediate intensity on T1-weighted, and high signal intensity on T2-weighted images. Contrast enhancement is seen. In differential diagnosis, liposarcoma, rhabdomyosarcoma, and synovial sarcoma should be considered. Wide surgical excision, including the fascia, was performed. No recurrence or metastatic lesion was observed in 6-month and 1-year follow-ups. In surgical practice, it is known that excisions are still performed in many centers with preliminary diagnosis of lipoma, cyst sebaceous and without radiological imaging. We believe that excision after radiological imaging would be appropriate due to possibility of soft tissue sarcoma of innocent-appearing soft tissue tumors located under the skin.

Keywords: Malignant Fibrous Histiocytoma, Soft Tissue Sarcoma, Magnetic Resonance

Presentation ID / Sunum No: 612**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-3174-7129**

| 512

Onkoloji Hastalarında Nutrisyonel Risk Skoru (NRS 2002) Değerlendirmesi ve Önemi: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Elif Yüce

Karaman Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Kanser hastalarında malnütrisyon nedenleri, yetersiz beslenme ve besinlerin metabolizmasında sorunlara yol açan gastrointestinal fonksiyonel patolojilerdir. Sonuçta ciddi kilo kaybı ve sarkopeni ile sonuçlanan kaşeksi gelişir. Kaşeksi, kanser hastalarında prognozu kötüleştirir (1,2). Nutritional Risk Screening (NRS) 2002, beslenme durumundaki bozulma ve hastalığın şiddeti üzerinden puanlayarak malnütrisyon riskini değerlendirmemize yarar (3). Yöntem: Merkezimize başvuran ve NRS 2002 testi yapılan 227 hastanın kayıtları retrospektif incelendi. İstatistik programı SPSS 22,0 kullanıldı. Tanımlayıcı istatistikler; kategorik değişkenler için sayı ve yüzde, sayısal değişkenler için ortanca, minimum, maksimum olarak verildi. Bağımsız kategorik değişkenlerin karşılaştırılmasında ki-kare testi kullanıldı. Bulgular: Hastalarımızın 117'si (%51.5) kadın, 110'u (%48.5) erkekti. Medyan yaş 59'du (min 19, max 81). Hastalarımızın 73'ünde (%32.2) meme, 49'unda (%21.6) gastrointestinal sistem (GİS), 41'inde (%18.1) akciğer, 25'inde (%11.0) jinekolojik, 15'inde (%6.6) ürogenital, 7'sinde (%3.1) baş-boyun kanseri mevcuttu. Metastatik hastalar çalışmamızın %66.5'ini oluştuyordu. Kırk beş (%19.8) hastada NRS 2002 skoru ≥ 3 'tü, bunların 19'u (%42.2) kadın, 26'sı (%57.8) erkekti, skoru < 3 olanların 98'i (%53.8) kadın, 84'ü (%46.2) erkekti (p:0.219). Skoru ≥ 3 olan hastaların 31'i (%68.9), < 3 olanların 120'si (%65.9) metastatikti (p:0.84). Skoru ≥ 3 olan hastaların 16'sı (%35.6), 9'u (%20) akciğer, 7'si (%15.6) meme, 5'i (%11.1) jinekolojik, 3'ü (%6.7) baş-boyun kanseriydi. Aradaki fark anlamlıydı (p:0.02). Baş boyun kanserlerinin %42.9'unda, GİS kanserlerinin %32.7'sinde, akciğer kanserlerinin %22'sinde NRS 2002 skoru ≥ 3 'tü. NRS 2002 skoru ≥ 3 olan hastaların %42.2'sinin body mass indeksi (BMI) ≥ 30 , %31.1'inin ≥ 18.5 ile < 25 arasında, %24.4'ünün ≥ 25 ile < 30 arasında, %2.2'sinin < 18.5 'tu. NRS 2002 skoru < 3 olan hastaların %37.9'unun BMI ≥ 25 ile < 30 arasında, %37.9'unun ≥ 30 , %22.5'unun ≥ 18.5 ile < 25 arasında, %1.6'sının < 18.5 'tu. Aradaki fark anlamlı değildi (p:0.26). Sonuçlar: NRS 2002 değerlendirilmesi ile cinsiyet, metastaz durumu ve BMI arasında anlamlı fark yoktur. En sık rastlanan malnütrisyon riski GİS kanserlerindedir. En çok malnütrisyon riski altında olan hastalar baş-boyun kanserleridir. Çalışmamızın daha büyük çalışmalarla desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, NRS 2002, Malnütrisyon

Presentation ID / Sunum No: 531

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5710-4420

| 513

Onkolojik Cerrahi Sırasında İnsidental Saptanan Heterotopik Pankreas Olguları, Vaka Sunumları

Uzman Dr. Caner Doğan

Gaziantep 25 Aralık Devlet Hastanesi

Özet: Heterotopik pankreas(HP); anatomik pankreas ile vasküler veya anatomik bağlantısı bulunmayan ancak histolojik olarak kendine özgü kanlanması olan pankreas dokusudur(1). HP, tüm otopsilerin %0,5-13'ünde, üst abdomen cerrahisi geçiren hastaların ise %0,5' inde görülmektedir(2,3). ilk olarak 1727'de ileal divertikülde tanımlanmış olup, en sık yerleşimi sırasıyla mide, duodenum ve jejunumdur(4,5). Boyut olarak genelde 3 cm'den küçük ve subserozal yerleşimlidir. Asinüs, adacık hücresi ve duktus içeriğine göre; Heinrich'in sınıflamasına yapılan Gaspar-Fuentes'in ilavesiyle 4 türde sınıflandırılmaktadır(6). Ektopik doku tipki pankreasa benzer şekilde asini, dukt ve ısılet cell içerdiğinde tip 1; asini ve dukt içerip endokrin element içermiyorsa tip 2; sadece dukt içerip, endokrin ve ekzokrin element içermiyorsa tip 3; ektopik doku sadece ısılet cell içererek yalnız endokrin pankreastan oluşuyorsa tip 4 diye sınıflandırılmaktadır. Bunların içerisinde en sık görülen çeşiti Heinrich Tip 1 dir(6). Bu çalışmada major abdominal cerrahi sırasında insidental saptanan, halen günümüzde nadiren görülmekte olan HP dokusuna dikkat çekmek için literatüre katkı amacıyla sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Heterotopik Pankreas, Konjenital Malformasyon, Adenokarsinoma

Presentation ID / Sunum No: 694**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-3174-7129**

| 514

Osimertinib Tedavisi İle Pulmoner Emboli Gelişen Metastatik Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri Vakası

Uzman Dr. Elif Yüce

Karaman Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Venöz tromboembolizm (VTE), derin ven trombozu (DVT) ve pulmoner tromboemboli (PTE) şeklinde görülebilir ve kanser hastalarında majör ölüm sebeplerinden biridir. Kansere bağlı olabileceği gibi tedavide kullanılan ilaçların yan etkisi olarak da gelişebilir. Osimertinib, epidermal büyüme faktörü reseptörü (EGFR) T790M mutasyonu olan küçük hücreli dışı akciğer kanserinin (KHDAK) adjuvan ve metastatik tedavisinde kullanılan bir tirozin kinaz inhibitörüdür (1). Çok sık görülmeyen yan etkilerinden biri de PTE'dir (2). Osimertinib tedavisi almakta iken PTE vakamızı sunuyoruz. Olgu: 60 yaşında kadın hasta, Eylül 2017'de plevral dekortikasyon ve plevral sıvı örneklemesi ile T2N0M1a (evre 4) KHDAK tanısı aldı. Patoloji preparatlarından gönderilen moleküler inceleme sonuçlanana kadar 3 kür sisplatin vinorelbin kemoterapisi aldı. Aralık 2017'de moleküler incelemede EGFR ekzon 19 delesyonu pozitif sonuçlanması üzerine, kemoterapisine son verilerek hastaya erlotinib başlandı. Erlotinib ile 16 aylık progresyonsuz sağkalım (PFS) süresinden sonra Nisan 2019'da akciğerde yeni ortaya çıkan metastatik nodüller saptandı. Yeni metastazlardan transtorasik biyopsi yapıldı. Yeniden istenen moleküler incelemede T790M mutasyonu saptanması üzerine hastaya Mayıs 2019'da osimertinib tedavisi başlandı. Osimertinib ile 9 aylık PFS süresine ulaşan hastanın Ocak 2020'de yapılan yanıt değerlendirme görüntülemelerinde toraks BT'de yeni gelişen PTE, batin BT'de multipl karaciğer metastazları izlendi. Osimertinib altında progresyon ve pulmoner emboli gelişen hastanın tedavisi kesildi. Asemptomatik olan ve hemodinamisi stabil olan hastaya trombolitik tedavi endikasyonu konulmadı. Antikoagülan tedavi günde 2 defa enoksaparin 80 mg subkutan olarak düzenlendi. Pulmoner emboli saptanmasından 1 ay sonra Şubat 2020'de hastaya sisplatin pemetrekset tedavisi başlandı. 6 kür sisplatin pemetrekset tedavisi sonrası yapılan yanıt değerlendirmede progresyon saptandı ve Ekim 2020'de hastamız eksitus oldu. Antikoagülan tedavi PTE tanısı konulduktan sonra eksitus olana kadar devam edildi. Sonuç: Kanser hastalarında VTE gelişme riski mutlaka göz önünde bulundurulmalı ve kanama riski değerlendirilerek hastalara mümkünse profilaksi uygulanmalıdır. Özellikle son yıllarda kullanıma girmiş olan tirozin kinaz inhibitörlerini alan hastalarda tedavinin devamlılığını sağlayabilmek açısından bu yan etki asemptomatik hastalarda bile aklımızda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Osimertinib, Pulmoner Tromboemboli

Presentation ID / Sunum No: 629

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3622-2249

| 515

Östrojen Reseptör Pozitif Meme Kanseri Hücrelerinden Salınan Eksozomların Tümörijenik Olmayan Meme Hücreleri Üzerindeki Biyolojik Etkisi

Öğr. Gör. Dr Dilek Kaan
Erciyes Üniversitesi

Özet: Meme kanseri kadınlarda en sık görülen ölümcül kanserdir ve akciğer kanserinden sonra ikinci önde gelen kanser ölüm nedenidir. Meme kanseri, bazal membran ile olan ilişkisine göre invaziv veya non-invaziv olabilir. Meme kanseri sınıflandırıldığında pek çok alt sınıfı bulunmakla birlikte bu çalışmada, önemli düzeyde östrojen reseptörü (ER) ifade eden çok az sayıdaki hücreden biri luminal meme kanser sınıfında yer alan invaziv olmayan meme kanser hücre hattı, MCF-7, hücreleri kullanılmıştır. Meme kanseri hücrelerinin büyümesi ER ve progesteron reseptör (PR), aynı zamanda plazma zarı ile ilişkili büyüme faktörü reseptörleri tarafından da kontrol edilir. Bu büyüme faktörleri MCF-7 hücrelerinde bulunan epidermal büyüme faktörü (EGF) tarafından aktive edilen epidermal büyüme faktörü reseptörü (EGFR) ve insan epidermal büyüme faktörü reseptörü-2'dir (HER2). MCF10A ise normal meme hücresi fonksiyonunu ve dönüşümünü yansıtan insan meme epitel hücre hattıdır. Bu çalışmanın amacı MCF-7'den salınan hücreler arası sinyal iletişimde önemli olan ve tümörijenizde rol oynadığı bilinen hücre dışı veziküller (EV'ler) olan eksozomların MCF10A hücreleri üzerinde hücreyi sitotoksik ve genotoksik streslerden koruyan çok fonksiyonlu polimorfik bir izoenzim ailesi olan Glutasyon S-Transferaz (EC 2.5.1.18) P1 (GSTP1) aktivitesini değerlendirmektir. EV'ler, MCF-7 hücrelerinden presipitasyon yöntemi ile izole edilerek nanopartikül izleme analizi, taramalı elektron mikroskobu ve zeta analizörü ile karakterize edilmiştir. MCF10A hücreleri, izole edilmiş EV'ler ile muamele edilerek GST aktivitesindeki değişimler ölçülmüştür. MCF-7'den salınan eksozomlar MCF10A hücrelerinde GSTP1 aktivitesini yükseltmiştir. MCF-7'den izole edilen eksozomlar MCF10A için toksik etki oluşturarak metabolik protein seviyesinde negatif değişime neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri Kaynaklı Eksozomlar, GSTP1, MCF10A

The Biological Effect of Estrogen Receptor-positive Breast Cancer Cells Derived Exosomes On Non-Tumorigenic Breast Cells

Abstract: Breast cancer is the most common fatal cancer in women after lung cancer. Breast cancer can be invasive or non-invasive depending on its relationship with the basement membrane. Although there are many subclasses when breast cancer is classified, in this study, the non-invasive breast cancer cell line, MCF-7, which is one of the very few cells that express a significant level of estrogen receptor (ER) in the luminal breast cancer class, was used. The growth of breast cancer cells is controlled by the ER and progesterone receptor (PR), as well as plasma membrane-associated growth factor receptors. These growth factors that are found in MCF-7 cells epidermal growth factor receptor (EGFR) activated by epidermal growth factor (EGF) and human epidermal growth factor receptor-2 (HER2). MCF10A is a human breast epithelial cell line that reflects normal breast cell function and transformation. The aim of this study is to Glutathione S-Transferase enzyme (EC 2.5.1.18) P1 (GSTP1) activity that

multifunctional polymorphic isoenzyme family that protects the cell from cytotoxic and genotoxic stresses to evaluate on MCF10A cells exposed extracellular vesicles (EVs) which are important in intercellular signal communication and are known to play a role in tumorigenesis released from MCF-7. EVs were isolated from MCF-7 cells by precipitation method and characterized by nanoparticle tracking analysis, scanning electron microscopy and zeta analyzer. Changes in GST activity were measured on exosome-exposed MCF10A cells. Exosomes released from MCF-7 increased GSTP1 activity in MCF10A cells. Exosomes isolated from MCF-7 caused a toxic effect for MCF10A cells and caused a negative change in the metabolic protein level.

Keywords: Breast Cancer Derived Exosomes, GSTP1, MCF10A

Presentation ID / Sunum No: 490

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9989-7051

| 517

Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Bir Adolesanda Sertralinin İndüklediği Kekemelik

Dr. Öğretim Üyesi Masum Öztürk

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Psikiyatri Anabilim Dalı

Özet: Giriş: Kekemelik dünya çapında %1 oranında görülen, kelimelerin, seslerin ve hecelerin tekrarı ile karakterize ve konuşmanın akıcılığında bozulma olarak tanımlanan yaygın bir bozukluktur. Kekemeliğin tedavisinde bazı ilaçlar kullanılmasına rağmen ilaçların kullanımı sırasında yan etki olarak da kekemelik ortaya çıkabilmektedir. Literatürde ilaca bağlı kekemelik amfetamin, antipsikotikler, antidepresanlar ve antiepileptik ilaç kullanımı ile ilişkilendirilmiştir. Kekemeliğin etiyolojisinde özellikle dopamin yüksekliğinin rol aldığı düşünülmektedir. Olgu: 13 yaşında erkek olgu kliniğimizde otizm spektrum bozukluğu, dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu ve hafif düzeyde zeka geriliği ile takip edilmekteydi. Olgunun dil gelişimi mevcuttu. Atomoksetin 50 mg/gün ve aripiprazol 15 mg/gün tedavisi ile takip edilen olgunun tekrar tekrar soru sorma, düzen, simetri kompulsiyonlarının ve tekrarlayıcı törensel davranışlarının olması üzerine olguya sertralin 50 mg/gün tedavisi başlandı. Sertralin tedavisinden bir hafta sonra olguda konuşma sırasında kelime blokları, kelimeleri uzatma ve tekrarlamalarının başladığı öğrenildi. Olguda kekemelik düşünüldü ve daha sonra organik etiyoloji açısından ilgili bölümlere yönlendirildi. Olgunun yapılan muayene, hemogram ve biyokimya tetkikleri, beyin MR ve EEG testlerinde herhangi bir patoloji saptanmadı. Kekemeliğin sertraline bağlı olduğu düşünüldü ve sertralin tedavisi kesildi. Sertralin tedavisi kesildikten sonra olgunun kekemeliği 2 hafta içinde azaldı ve düzeldi. Sonuç: Psikiyatrik bozuklukların tedavisinde kullanılan bazı ilaçlar ilaca-bağlı kekemeliğin nedenleri arasında yer alır. Farklı nörotransmitter sistemlerinin ilaca bağlı kekemelikte rol aldığı düşünülmekte ve bildirilen ilaçların birçoğunun farklı nörotransmitter reseptörleri ve taşıyıcıları ile etkileşimlerini olması nedeniyle bu durumun mekanizması karmaşıktır. Sertralinin serotonerjik etkisinin yanında dopaminerjik etkisinin olması kekemelik etiyolojisinde rol alabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sertralin, Otizm, Kekemelik, İlaça-Bağlı Kekemelik

Sertraline-Induced Stuttering in An Adolescent With An Autism Spectrum Disorder

Abstract: Introduction: Stuttering is a common disorder seen in 1% of the world, characterized by the repetition of words, sounds and syllables, and defined as impaired fluency of speech. Although some drugs are used in the treatment of stuttering, it can also occur as a side effect during the use of drugs. In the literature, drug-induced stuttering has been associated with the use of amphetamines, antipsychotics, antidepressants and antiepileptic drugs. In the etiology of stuttering, especially high dopamine is emphasized. Case: A 13-year-old male patient was being followed in outpatient clinic with autism, attention deficit hyperactivity disorder and mild mental retardation. The patient had language development. The patient, who was followed up with atomoxetine 50 mg/day and aripiprazole 15 mg/day treatment, had repeated questioning, order, symmetry compulsions and repetitive ritualistic behaviors, and sertraline 50 mg/day treatment was started in the case. One week after sertraline

treatment, it was learned that word blocks, prolongation and repetition of words started during speech in the patient. Stuttering was considered in the case and then he was referred to the relevant departments in terms of organic etiology. No pathology was detected in the examination, hemogram and biochemistry tests, brain MRI and EEG tests of the case. It was thought that stuttering was related to sertraline and sertraline treatment was discontinued. After the sertraline treatment was stopped, the stuttering of the patient decreased and improved within 2 weeks. Conclusion: Some drugs used in the treatment of psychiatric disorders are among the causes of drug-induced stuttering. Different neurotransmitter systems are reported to be involved in drug-induced stuttering, and the mechanism for this is complex, as many of the reported drugs have interactions with different neurotransmitter receptors and transporters. The fact that sertraline has a dopaminergic effect in addition to its serotonergic effect suggests that it may play a role in the etiology of stuttering.

Keywords: Sertraline, Autism, Stuttering, Drug-Induced Stuttering

Presentation ID / Sunum No: 744

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9588-6702

| 519

Otomatik Meme Ultrasonunun Komplike Kist Tanısında Yeri: Koronal ve Sagital Planda Görüntüleme

Dr. Öğretim Üyesi Pelin Zeynep Bekin Sarıkaya¹, Prof.Dr. Abdürrahim Dusak²

¹Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji AD

²Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji AD

*Corresponding author: Pelin Zeynep Bekin Sarıkaya

Özet: Otomatik meme ultrasonu (ABVS) son 10 yılda geliştirilen ve radyoloji alanında popülerliği oldukça artan bir uygulamadır. Bununla birlikte, özellikle geleneksel manuel US ile karşılaştırıldığında ABVS'nin tanısal yeteneği tartışmalı olmaya devam etmektedir. Manuel ultrasonografide tek planda yapılan inceleme ile komplike kistlerin tanı alma yüzdesi daha düşük olduğu düşünülmektedir. Biz çalışmamızda Otomatik meme ultrasonografisinde, aksiyel, koronal ve sagital planda yapılan 3 boyutlu incelenin komplike kist tanısı koymada manuel meme ultrasonundan daha üstün olduğunu göstermeyi amaçladık. Bu çalışma, Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim dalında yapıldı. Etik kurul onayı Harran Üniversitesi klinik araştırma etik kurulundan alınmıştır. Hastane veri tabanından otomatik meme ultrasonografi görüntüleri olan 98 hasta belirlendi. Bu hastaların görüntüleri değerlendirilerek 11 adet komplike kist belirlendi. Bu hastaların geçmiş kayıtlarından son 6 ay içerisinde bakılan manuel meme ultrasonografi raporları tespit edildi. Tespit edilen komplike kistlerin manuel ultrasonografi raporunda da tanı konup konmadığı, hangi memede yer aldığı, boyutu ve hastanın yaşı not edildi. Tespit ettiğimiz 11 kadın hasta yaş ortalaması 40.5 hesaplandı (min 21- max 52). Lezyonların %54 ü sağ tarafta, %46 sı sol tarafta belirlendi. Lezyon ortalama boyutu 7.55 mm (min 2.4 mm- max 21 mm). ABVS de 11 komplike kistin hepsi farkedilirken, manuel meme USG de komplike olan kistlerden 3 üne (%27.2 sine) basit kist tanısı konduğu tespit edildi. Çalışmanın kısıtlılığı, hasta ve lezyon sayısının az oluşudur. Daha geniş vaka sayıları ile desteklenmeye ihtiyaç vardır. Otomatik meme ultrasonografisi de koronal ve sagital planda da inceleme yapılmasına olanak sağlayarak, biyopsi veya cerrahi öncesi daha iyi tanı koyma ve takip etme aracı olarak öne çıkan yöntemlerden olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Abvs, Meme, Ultrason, Komplike Kist

Presentation ID / Sunum No: 761

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9137-016X

| 520

Otozomal Resesif Sendromik Olmayan İşitme Kayıplı Hastalarda GJB2 ve CLDN14 Genlerinin Genetik Analizi

Dr. Zekiye Bakkaloğlu¹, Prof.Dr. Nadir Yıldırım², Prof.Dr. Reyhan Öner³

¹Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü

²KSBÜ Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

³Hacettepe Üniversitesi Fen Fakültesi

***Corresponding author: Zekiye Bakkaloğlu**

Özet: Otozomal resesif, sendromik olmayan işitme kaybı (ARNSHL), sağlığın görülen en yaygın şeklidir. ARNSHL'ye neden olan birçok gen bulunmaktadır ve bu genlerde saptanan mutasyonların prevalansı genellikle popülasyonlar arasında farklılık göstermektedir. Tanımlanan genler arasında ARNSHL'ye neden olduğu bilinen GJB2 ve CLDN14 genleri seçilmiştir. Bu çalışmada, GJB2 ve CLDN14'ün Türk popülasyonundaki kalıtsal işitme kaybına katkısını belirlemek amacıyla, akraba olmayan ARNSHL'li 110 hastada, bu genlerin genetik analizi yapılmıştır. GJB2 geninin kodlanan ve kodlanmayan ekzonları ile CLDN14 geninin kodlanan tek ekzonu olan 3. ekzonunun DNA dizi analizleri yapıldı. GJB2 geninde altı patojenik mutasyon ve iki polimorfizm (c.35delG, IVS1+1G>A, c.235delC, Val95Met, delGlu120, Arg184Pro, Val27I, Val153Ile) saptandı. En yaygın mutasyon %17,27 allel frekansı ile c.35delG iken %5,45 allel frekansı ile IVS1+1G>A mutasyonunun ikinci en yaygın mutasyon olduğu görüldü. CLDN14 geninde patojenik olmayan dört varyasyon (Thr4Met, Thr21Thr, Arg81Arg, Thr229Thr) belirlendi. Bu bulgular, Türk popülasyonunda GJB2 genindeki mutasyonların otozomal resesif sendromik olmayan işitme kaybına neden olabileceğini, CLDN14'ün ise işitme kaybına yol açabilecek önemli bir etken gen olmadığını düşündürmektedir. Diğer yandan, hastaların %70'inden fazlasının genetik nedenlerinin belirlenememiş olması, Türk popülasyonundaki işitme kaybının farklı genetik faktörlerden kaynaklanabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gjb2, Cldn14, Otozomal Resesif Sendromik Olmayan İşitme Kaybı.

Presentation ID / Sunum No: 650

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4209-2885

| 521

Paliperidone Palmitat Kullanımına Bağlı Gelişen Nöroleptik Malign Sendrom Vakası: Bir Olgu Sunumu

**Uzman Dr. Muhammet Sancaktar¹, Doç.Dr. Bahadır Demir²,
Prof.Dr. Abdurrahman Altındağ²**

¹25 Aralık Devlet Hastanesi

²Gaziantep Üniversitesi

*Corresponding author: Muhammet Sancaktar

Özet: Giriş: Nöroleptik malign sendrom (NMS) antipsikotik ilaç kullanımına bağlı gelişen hayatı tehdit edici bir durumdur. NMS'nin klinik bulguları arasında ekstrapiramidal yan etki, bilinç bulanıklığı, yüksek ateş ve otonomik instabilite yer alır. Genellikle birinci kuşak antipsikotiklerin kullanımına bağlı olarak ortaya çıkar, ancak nadiren ikinci kuşak antipsikotiklerin kullanımına da bağlı olabilir. NMS'nin belirtileri ortaya çıktıktan sonra hızlı bir şekilde tanı ve tedavi edilmezse, mortalitesi yüksektir. Paliperidone palmitat şizofreni tedavisinde kullanılan uzun etkili bir depo antipsikotiktir. Olgu: 23 yaşında erkek hasta, üç yıldır şizofreni tanısıyla takip edilmekte. Lityum Karbonat 1200mg/gün ve risperidone 4 mg/gün tedavisiyle takip edilen hasta görsel halüsinasyon, perseküsyon sanrısı ve ilaçlarını düzenli kullanmamasından dolayı hastaneye yatırıldı. Hastaya paliperidone palmitat tedavisi başlandı. İlaç tedavisi başlanmasında 1 gün sonra ateş, rijidite, tremor, bilinç bulanıklığı, taşikardi ve tansiyon yükselmeleri gibi belirtiler ortaya çıkmış, yapılan laboratuvar testleri sonrasında CK:745 U/L (0-200), ve Lökosit: 13.000 k/μl (4000-10.000) ve AST: 67 U/L (5-45) sonuçları gelmiş olup diğer laboratuvar testleri normal aralıktaydı. Yapılan klinik muayene sonrasında hastaya NMS tanısı konuldu ve yoğun bakım ünitesine sevk edilerek tedavisi düzenlendi. Erken tanı ve hızlı tedavi sayesinde hasta iyileşerek taburcu edilmiştir. Tartışma: NMS nadir görülmesine rağmen, mortalitesi yüksek bir durumdur. NMS'nin her türlü antipsikotikle ortaya çıkabileceği, erken tanının NMS'de ciddi komplikasyonları önleyebileceği akılda tutulmalıdır. Bu nedenle klinisyenler paliperidone palmitat tedavisine mümkünse hastayı serviste takip ederek başlamalı, bu durum mümkün değilse de ayaktan yakın gözlem yapması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Paliperidone Palmitat, Nöroleptik Malign Sendrom, Şizofreni

Case Report of Neuroleptic Malignant Syndrome Developing Due to the Use of Paliperidone Palmitate:

Abstract: Introduction: Neuroleptic malignant syndrome (NMS) is a potentially life-threatening condition that develops due to the use of antipsychotic medications. Clinical features of NMS include extrapyramidal side effects, altered consciousness, high fever, and autonomic instability. It typically occurs as a result of the use of first-generation antipsychotics, but can rarely occur due to the use of second-generation antipsychotics as well. NMS has a high mortality rate if not promptly diagnosed and treated after the onset of symptoms. Paliperidone palmitate is a long-acting depot antipsychotic used in the treatment of schizophrenia. Case: A 23-year-old male patient with a diagnosis of schizophrenia has

been followed up for three years. The patient, who was receiving treatment with lithium carbonate 1200 mg/day and risperidone 4 mg/day, was admitted to the hospital with noncompliance, visual hallucinations, and persecution delusion. Paliperidone palmitate treatment was started. One day after the initiation of treatment, symptoms such as fever, rigidity, tremor, altered consciousness, tachycardia, and increased blood pressure developed. After laboratory tests were performed, the results were CK: 745 U/L (0-200), and leukocyte: 13,000 k/ μ l (4,000-10,000) and AST: 67 U/L (5-45), and other laboratory tests were within normal range. After clinical examination, the patient was diagnosed with NMS and referred to the intensive care unit for treatment. Due to early diagnosis and rapid treatment, the patient recovered and was discharged. Discussion: Although NMS is rare, it is a condition with a high mortality rate. It is important to remember that NMS can occur with any type of antipsychotic and that early diagnosis can prevent serious complications in NMS. Therefore, clinicians should start paliperidone palmitate treatment with the patient in the hospital or closely observing the patient if possible, or, if this is not possible, closely observe the patient on an outpatient basis.

Keywords: Paliperidone Palmitate, Neuroleptic Malignant Syndrome, Schizophrenia

Presentation ID / Sunum No: 421

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2730-7307

| 523

Papiller Tiroid Mikrokarsinomlarında ve Malignite Potansiyeli Belirsiz Tiroid Tümörlerinde Brafv600e Mutasyon Analizi

Dr. Havva Sezer¹, Dr. Nihal Üren², Prof.Dr. Zeynep Cantürk²

¹Koç University School of Medicine

²Kocaeli University School of Medicine

*Corresponding author: Havva Sezer

Özet: Amaç: Bu çalışmada, BRAFV600E mutasyonunun papiller tiroid mikrokarsinomlarında (PTMK) ve malignite potansiyeli belirsiz tiroid tümörlerinde (MPBTT) klinikopatolojik özellikler üzerindeki etkisini değerlendirmeyi amaçladık. Metod: Bu retrospektif kohort çalışmasına 2008-2012 yılları arasında tiroid cerrahisi olmuş PTMK'lı 72 hasta, MPBTT'li 20 hasta dahil edildi. QIAamp DNA formalin-fixed, paraffin-embedded (FFPE) doku kiti kullanarak DNA izolasyonu yapıldı. BRAF geni polimeraz zincir reaksiyonu-restriksiyon fragman uzunluk (PCR-RFL) polimorfizmi metodu ile primerler kullanarak çoğaltıldı. PCR ürünleri poliakrilamid jelde yürütüldü. Örnekler gümüş nitrat ile boyandı ve görüntüldü. Klinikopatolojik özellikler (yaş, cinsiyet, tümör alt tipi, tümör kapsül varlığı, bilateralite, multifokalite, tiroid dışı yayılım, tiroid kapsül invazyonu, Hashimoto tiroiditi varlığı, lenf nodu metastazı ve uzak metastaz) BRAF (+) ve BRAF (-) gruplar arasında karşılaştırıldı. Bulgular: BRAFV^{600E} mutasyon sıklığı PTMK'lı hastalarda %41.6 (30/72), MPBTT'li hastalarda % 40'dı (8/20). Mutasyon varlığı PTMK'lı hastalarda istatistiksel olarak anlamlı klasik tip tümör varyantı (p=0.046), tümör kapsül yokluğu (p=0.003) ve tiroid kapsül invazyonu (p=0.002) ile ilişkiliydi. Sonuç: BRAFV^{600E} mutasyonu pozitif olan PTMK'lar daha invazif davranışa sahip olsalar da mutasyon varlığı ortalama 22 aylık takipte kötü prognoz ile ilişkili değildi.

Anahtar Kelimeler: Brafv600e Mutasyonu, Papiller Tiroid Mikrokarsinomu, Malignite Potansiyeli Belirsiz Tiroid Tümörü

Brafv600e Mutation Analysis in Papillary Thyroid Microcarcinomas and Thyroid Tumors of Uncertain Malignant Potential

Abstract: Aim: In this study, we evaluated the influences of BRAFV600E mutation on clinicopathological features in papillary thyroid microcarcinomas (PTMCs) and thyroid tumors of uncertain malignant potential (UMPTTs). Methods: This retrospective cohort study included 72 patients with PTMC and 20 patients with UMPTT who underwent thyroid surgery from 2008 to 2012. DNA was isolated using QIAamp DNA formalin-fixed, paraffin-embedded tissue kit. BRAF gene was amplified by the polymerase chain reaction-restriction fragment length (PCR-RFL) polymorphism method with the following primers. The PCR products were electrophoresed in polyacrilamide gel. Samples were stained with silver nitrate and imaged. The clinicopathologic features (age, gender, histologic subtype, tumor size, presence of tumor capsule, bilaterality, multifocality, extrathyroidal extension, thyroid capsular invasion, presence of Hashimoto's thyroiditis, lymph node metastasis and distant metastasis) were compared between the BRAF (+) and BRAF (-) patient groups. Results: BRAFV600E mutation

frequency was % 41,6 (30/72) in PTMC, was % 40 (8/20) in UMPTT. The presence of the mutation was statistically significantly associated with classic type tumor variant ($p=0.046$), absence of tumor capsule ($p=0.003$) and invasion of thyroid capsule ($p=0.002$) in PTMC. Conclusion: Although PTMCs positive for the BRAFV600E mutation had more invasive behavior, the presence of the mutation was not associated with recurrences within twenty-two months of follow-up.

Keywords: Brafv600e Mutation, Papillary Thyroid Microcarcinoma, Thyroid Tumour of Uncertain Malignant Potential

Presentation ID / Sunum No: 670**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-1603-2360**

| 525

Parkinson Hastalığı Olan Bireylerde Bilişsel Düzey İle Yaşam Kalitesi İlişkili Midir' Preliminer Sonuçlar

Arş.Gör.Dr. Mümine Merve Parlak¹, Dr. Özlem Bizpınar Munis²,**Arş.Gör. Cansu Yıldırım³**¹Hacettepe Üniversitesi²Ankara Etlik Şehir Hastanesi³Bakırçay Üniversitesi***Corresponding author: Mümine Merve Parlak**

Özet: Amaç: Parkinson hastalığı(PH) 50 yaşın üzerindeki nüfusun %1'ini; 65 yaşın üzerindeki nüfusun %2-3'ünü etkileyen, en sık görülen ikinci nörodejeneratif hastalıktır. Çoğunlukla ileri yaşlarda görülmekle birlikte 50 yaş altı genç popülasyonda karşılaşılan erken başlangıçlı olgular mevcuttur. Parkinson hastalarında ses, konuşma ve yutma komplikasyonlarına bilişsel ve yürütücü işlevlerde değişiklikler, bellek problemleri, duyu durum ve davranış değişiklikleri, dil bozukluğu, uyku bozuklukları eşlik edebilmektedir. Bu çalışmanın amacı Parkinson hastalığı tanısı almış elli yaş üstü bireylerde bilişsel düzey ile yaşam kalitesi arasında ilişki olup olmadığını incelemektir. Yöntem: Nöroloji kliniğinde takipte olan 20 PH'li birey ile çalışma gerçekleştirilmiştir. Bireylerin, bilişsel düzeylerini değerlendirmek için Standardize Mini Mental Test (SMMT) kullanılmıştır. Katılımcıların yaşam kalitesi ise Short Form 36 (SF-36) ile değerlendirilmiştir. SMMT toplam ve alt alan puanları ile SF-36 alt alan puanları arası korelasyon incelenmiştir. Bulgular: Yaş ortalaması 62.7±8.945 olan katılımcıların SMMT ortalaması 22.7±4.715 olarak saptanmıştır. Katılımcıların SF-36 alt alan ortalamaları incelendiğinde genel sağlık algısı 54.5±26.609, fiziksel fonksiyon 45.5±33.371, fiziksel problemler nedeniyle olan kısıtlanma 32.5± 47.214, emosyonel rol güçlüğü 46.667± 47.661, sosyal fonksiyon 68.75 ± 27.795, ağrı 74.727 ±27.048, enerji/yorgunluk 62.5 ± 21.184, ruhsal sağlık 72.4 ±16.05 olarak hesaplanmıştır. Korelasyon sonuçlarına göre SMMT toplam ve alt alanları ile SF-36 alt alanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon saptanmamıştır (p>0.05). Yapılan korelasyon sonuçlarında en büyük ilişki bilişsel düzey ile sosyal fonksiyon alt alanı arasında bulunmuştur (r=0.4753). Sonuç: Bu çalışma sonucunda PH'li bireylerde bilişsel işlevlerde ve sosyal, emosyonel, fiziksel problemler başta olmak üzere genel sağlık durumlarında ve yaşam kalitesinde azalma olduğu tespit edilmiştir. Bilişsel düzey ile yaşam kalitesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki görülmemiştir. Bu durumun PH'li bireylerde başlangıçta fiziksel ve duyuusal etkilenimlerin ön planda olmasından kaynaklanmış olabileceği düşünülmektedir. Ancak bu ön çalışma katılımcı sayısı 20 ile sınırlıdır. Katılımcı sayısının artması ile korelasyon sonuçları değişebileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Parkinson Hastalığı, Bilişsel İşlevler, Biliş, Yaşam Kalitesi

Are Cognitive Level and Quality of Life Related in Individuals With Parkinson's Disease' Preliminary Results

Abstract: Objective: Parkinson's disease(PD) is the second most common neurodegenerative disorder, affecting 1% of the population over the age of 50 and 2-3% of the population over the age of 65.The aim of this study was to investigate whether there is a relationship between cognitive level and quality of life in individuals over the age of fifty diagnosed with Parkinson's disease.Method:The study included 20 people with PD who were being followed in a neurology clinic.The Standardized Mini-Mental State Examination(SMMSE) was used to assess the cognitive level of the individuals.The quality of life of the participants was assessed with the Short Form 36(SF-36).The correlation between SMMT total and subdomain scores and SF-36 subdomain scores was analyzed. Results: The mean age of the participants was 62.7 ± 8.945 years and the mean SMMSE was 22.7 ± 4.715 . SF-36 sub-field averages were examined, they were calculated as follows: general health perception 54.5 ± 26.609 , physical function 45.5 ± 33.371 , restriction due to physical problems 32.5 ± 47.214 ; emotional role difficulty 46.667 ± 47.661 ; social function 68.75 ± 27.795 , pain 74.727 ± 27.048 , energy/fatigue 62.5 ± 21.184 , mental health 72.4 ± 16.05 .According to the correlation results, no statistically significant correlation was found between SMMSE total and subdomains and SF-36 subdomains ($p > 0.05$).In the correlation results, the highest correlation was found between cognitive level and the social function sub-field ($r = 0.4753$).Conclusion: As a result of this study, it was determined that people with PD had decreased cognitive functions and general health status, especially social, emotional and physical problems, and quality of life.There was no statistically significant relationship between cognitive level and quality of life.It is thought that this may be due to the fact that physical and sensory effects are prominent in people with PD.However, the number of participants in this preliminary study was limited to 20.It should be taken into consideration that the correlation results may change with an increase in the number of participants.

Keywords: Parkinson's Disease, Cognitive Functions, Cognition, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No: 721**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-9519-6373**

| 527

Parosteal Osteosarkomlu Hastaların Klinik Sonuçları

Dr. Ayşe Durnalı¹Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Parosteal osteosarkom, jukstakortikal veya kemik yüzeyden kaynaklanan, genellikle düşük gradlı, nadir malign kemik tümörüdür. Tüm osteosarkomların yaklaşık % 5'ini oluşturur. Konvansiyonel yüksek gradlı osteosarkomdan daha ileri yaş grubunda (20-40 yaş arası) görülür. Geniş cerrahi rezeksiyon sonrası iyi prognozludur, ancak dediferansiye parosteal osteosarkom varyantı daha agresif bir seyir göstermektedir. Bu çalışmanın amacı, parosteal osteosarkomlu hastalarımızın klinik sonuçlarını araştırmaktır. Yöntem: Bu çalışmada, 1998-2016 yılları arasında Dr. A.Y Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesine başvuran parosteal osteosarkom tanılı hastaların klinikopatolojik verileri retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Çalışmaya 16 hasta alındı (11 erkek, 5 kadın; yaşları 17-57 yıl, median: 27). Tümör lokalizasyonları 12 hastada (%75) femur distali, üç hastada tibia proksimali, bir hastada femur proksimali idi. Bir hastaya amputasyon uygulandı, diğer tüm hastalara geniş tümör rezeksiyonu uygulandı. Sadece bir hastada tümör pozitif cerrahi sınır mevcuttu. Hastaların üçünde (%18,7) dediferansiyasyon görüldü, altı hastada intramedullar uzanım mevcuttu. Median takip süresi 79,5 ay idi (10-140 arasında). Takipte toplam beş hastada rekürren hastalık gelişti (%31,2), rekürrense kadar geçen median süre 30 ay idi. Bu hastaların üçü dediferansiyasyon tespit edilen hastalardı. Rekürrens gelişen hastalardan dördünde lokal nüks, birinde akciğer metastazı mevcuttu. Rekürrens gelişen hastalardan biri akciğer metastazlı, biri lokal nüksünde yüksek gradlı osteosarkom tespit edilen hasta olmak üzere toplam iki hasta (%12,5) kaybedildi. Sonuç: Parosteal osteosarkomun prognozu, konvansiyonel yüksek dereceli osteosarkomdan daha iyidir. Düşük gradlı parosteal osteosarkomun yüksek gradlı tümöre transformasyonu olasıdır. Bizim de bir hastamızda yüksek gradlı osteosarkoma transformasyon gelişti. Dediferansiye parosteal osteosarkomlarda prognoz daha kötüdür ve düşük gradlı tümörler olarak kabul edilmemektedirler. Bizim hasta grubumuzda, dediferansiyasyon görülen hastaların hepsinde rekürrens gelişti. Lokal nüks ve uzak metastaz ile ilişkili en önemli kötü prognostik faktörler, dediferansiyasyon varlığı ve yetersiz cerrahi sınırlar olarak belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Parosteal Osteosarkom, Klinik Sonuçlar, Prognostik Faktörler

Clinical Outcomes of the Patients With Parosteal Osteosarcoma

Abstract: Objective: Parosteal osteosarcoma is a rare malignant bone tumor, usually low-grade, originating from the juxtacortical or bone surface. It accounts for about 5% of all osteosarcomas. It is seen in older age (20-40 years) compared with high-grade osteosarcoma. It has a good prognosis after wide surgical resection, but dedifferentiated parosteal osteosarcoma has more aggressive course. The aim of this study was to investigate the clinical outcomes of our patients with parosteal osteosarcoma. Method: Clinicopathological data of parosteal osteosarcoma patients admitted to Dr.A.Y. Ankara Oncology Training and Research Hospital between 1998 and 2016 were analyzed, retrospectively. Results: In this study, 16 patients (11 men, 5 women; aged 17-57 years, median: 27) were included. Tumor localizations were distal femur in 12 patients, proximal tibia in three, and proximal femur in one patient. One patient underwent amputation, other patients underwent tumor resection. One patient had a tumor-positive surgical margin. Dedifferentiation was observed in three patients (18.7%), and

intramedullary extension was present in six patients. Median follow-up time was 79.5 months (range 10-140). Recurrent disease developed in five patients (31.2%) and the median time to recurrence was 30 months. Three of them were the patients with dedifferentiation. Of the patients who developed recurrence, four had local recurrence and one had lung metastasis. Two patients (12.5%) died, one with lung metastasis and the other with local recurrence with high-grade osteosarcoma transformation. Conclusion: The prognosis of parosteal osteosarcoma is better than that of high-grade osteosarcoma. Transformation of low-grade parosteal osteosarcoma to high-grade tumor is likely. Transformation into high-grade osteosarcoma developed in one of our patients. The prognosis is worse in differentiated parosteal osteosarcomas and they are not considered low grade tumors. Recurrence developed in all of our patients with dedifferentiation. The most important poor prognostic factors are the presence of dedifferentiation and inadequate surgical margins.

Keywords: Parosteal Osteosarcoma, Clinical Outcomes, Prognostic Factors

Presentation ID / Sunum No: 748**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-5684-6852**

| 529

Patellofemoral Ağrı Sendromu Olan Bireylerin Ultrasonografik Bulgularının İncelenmesi

**Ma.St. Metehan Sandal¹, Dr. Öğretim Üyesi İlyas Uçar¹,
Dr. Öğretim Üyesi İsa Cüce¹**
¹Erciyes Üniversitesi

*Corresponding author: Metehan Sandal

Özet: Konu: İnsan vücudunun en büyük sesamoid kemiği olan patella, femurun üzerine oturduğu patellar oluk ile patellofemoral eklemi meydana getirmektedir. Bu eklemden meydana gelebilecek anatomik ve fizyolojik anormallikler patellofemoral eklemden birçok klinik problemlere neden olmaktadır. Patellofemoral ağrı sendromu (PFAS) bunlardan en sık karşılaşılanı olup ön diz ağrısı en ön planda yer almaktadır. PFAS'lı hastalarda ağrının kontrol altına alınması bireyin en yüksek fonksiyonel kapasiteye ulaştırılabilmesi için şarttır. Ancak PFAS'lı bireylerde kas kuvveti ve morfolojisinin ağrı üzerine etkilerini araştıran çalışmalar sınırlıdır. Amaç: Çalışmada PFAS'lı hastaların kas morfolojisinin ultrasonografi (USG) ile belirlenerek ağrı ile olası ilişkisinin araştırılması amaçlandı. Yöntem: Çalışma, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu tarafından 20.04.2022 tarihinde, 2022/320 karar numarası ile kabul edildi. Çalışma grubuna 18-45 yaş arası, en az bir aydır ön diz ağrısı olan fakat daha önce PFAS tanısı almamış; diz artrit, meniskopatisi ve ligament lezyonu olmayan 18 kadın birey, kontrol grubuna ise çalışma grubu ile benzer yaşta 17 sağlıklı kadın birey dahil edildi. Bireylerin fiziksel özellikleri kaydedildi. Ağrı skorları vizuel analog skala (VAS) ile değerlendirildi. Patellofemoral eklem fonksiyonlarında etkili olan m. gastrocnemius, m. rectus femoris ve m. biceps femoris kasları USG ile görüntülenerek boyutları kayıt altına alındı. Bulgular: Çalışma grubundaki bireylerin yaş ortalaması 30,11±9,95, kontrol grubunun ise 33,94±9,73'tü. Çalışma grubundaki bireylerin m. gastrocnemius ve m. rectus femoris kaslarının kesit alanı kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı şekilde düşüktü (p<0,05). VAS ile değerlendirilen ağrı skorları ise çalışma grubunda anlamlı şekilde yüksekti (p<0,05). Çalışma grubunda ağrı skoru yüksek olan bireylerin m. gastrocnemius ve m. rectus femoris kaslarının kesit uzunlukları anlamlı şekilde düşük bulundu (p<0,05). Sonuç: PFAS'de ağrı düzeyinin artmasına bağlı olarak kas kütlelerinde kayıplar ortaya çıkmış olabilir. Yüksek ağrı skoruna sahip bireylerde m. gastrocnemius ve m. rectus femoris kaslarının kesit uzunluklarının düşük olması artan ağrı nedeni ile kasların eksitabilitelerinin azalması ve bu nedenle inhibe olmaları ile açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Patellofemoral Ağrı Sendromu, Ağrı, Ultrasonografi, Gastrocnemius, Rectus Femoris

Presentation ID / Sunum No: 552

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4514-1857

| 530

Pediatric Alanındaki Türkiye Kaynaklı COVID-19 Yayınları: Bibliyografik Bir Analiz

Uzman Dr. Fatma Sargın

Konya Beyhekim Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Bu araştırmanın amacı, Türkiye kaynaklı yayınlanan pediatrik COVID-19 literatürü analiz etmek ve gelecekteki araştırmalara rehberlik etmektir. Gereç ve yöntemler: 11.03.2010 - 11.12.2022 tarihleri arasında Web of Science (WoS) All Databases koleksiyonunda COVID-19 ve çocuk hastalarla ilgili yayınlar tarandı. Bu arama sırasında kullanılan anahtar kelimeler “ coronavirus-19, COVID-19, SARS-CoV-2, novel coronavirus, 2019-nCoV, pandemic, and/or paediatric, pediatric, children, child” şeklindeydi. Bu aramanın ardından seçilen yayınlar tek tek taranarak bu çalışmaya uygun olup olmadığı tespit edilmiştir. Yazarlar, kuruluşlar, dergiler, yayın türleri, yayınların yıllara (aylara) göre dağılımı, en çok kullanılan anahtar kelimeler Web of Science (WoS) Tüm Veritabanları koleksiyonundan elde edildi. Elde edilen tüm bu verilerden betimsel analizler yapılmıştır. Bulgular: Pediatri alanındaki Türkiye kaynaklı COVID-19 yayın sayısı 375 olarak tespit edildi. Tüm yayınların %48.2'si 2022 yılında yayınlanmıştır. Bu 375 yayın 167 farklı dergide yayınlanmıştır. Bu yayınlarda en aktif yazar, dergi ve kuruluş sırasıyla Yasemin Özsürekcı, Turkish Archives of Pediatrics ve Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi olmuştur. En sık kullanılan anahtar kelimeler "child, patient, pandemic, SARS-CoV and vaccine oldu. Yayın türlerinin dağılımı şu şekilde olmuştur: Araştırma makaleleri 295 (%78,6), editöryal materyaller 15 (%4,0), mektuplar 43 (%11,5) ve inceleme makaleleri 22 (%5,9). Sonuçlar: WoS Veritabanları koleksiyonunda bugüne kadar yayınlanan pediatri alanındaki Türkiye kaynaklı COVID-19 ile ilgili tüm makaleleri analiz ettik. Erişkinler kadar olmasa da pediatrik hastalarda da geniş bir literatürün ülkemizde ortaya çıktığı aşikardır. Pandeminin pediatri pratiği ve özellikle çocuklar üzerindeki uzun vadeli olumsuz etkilerinin ilerideki araştırmalarda daha detaylı değerlendirilmesi gerekecektir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pediatri, Pandemi, Türkiye.

Turkey-Based COVID-19 Publications in Pediatrics: A Bibliographic Analysis

Abstract: Aim: The aim of this research is to analyze the pediatric COVID-19 literature published from Turkey and to guide future research. Material and methods: Between 11.03.2010 and 11.12.2022, the Web of Science (WoS) All Databases collection was searched for publications related to COVID-19 and pediatric patients. The keywords used during this search were coronavirus-19, COVID-19, SARS-CoV-2, novel coronavirus, 2019-nCoV, pandemic, and/or paediatric, pediatric, children, child. After this search, the selected publications were scanned one by one to determine whether they were suitable for the present study. The authors, organisations, journals, document types, distribution of publications by years (months), most used keywords were obtained from the Web of Science (WoS) All Databases collection. Descriptive analyzes were made from all these obtained data. Results: The number of COVID-19 publications originating from Turkey in the field of pediatrics was determined as 375. 48.2% of all publications were published in 2022. These 375 publications were published in 167 different journals. In these publications, the most active author, journal and organization were Yasemin

Ozsurekci, Turkish Archives of Pediatrics and University of Health Sciences Turkey, respectively. The most commonly used keywords were "child, patient, pandemic, SARS-CoV and vaccine. The most active document types were research articles 295 (78.6%), editorial materials 15 (4.0%), letters 43 (11.5%) and review articles 22 (5.9%). Conclusions: We analyzed all articles about COVID-19 from Turkey in the field of pediatrics published so far in the WoS Databases collection. It is obvious that a large literature has emerged in our country in pediatric patients, although not as much as in adults. The long-term adverse effects of the pandemic on pediatric practice and especially on children will need to be evaluated in more detail in future research.

Keywords: COVID-19, Pediatric, Pandemic, Turkey.

Presentation ID / Sunum No: 395

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4018-0320

| 532

Pediatric Tibial Shaft Fractures Treatment with Monolateral Humeral Limb Reconstruction System (HLRS) External Fixator Suitable Option?

Uzman Dr. Ersin Taştan¹, Uzman Dr. Esra Akdaş Tekin²

¹Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

²Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi Anestezi ve Reanimasyon Kliniği

*Corresponding author: Ersin Taştan

Özet: Giriş: Monolateral limb rekonstrüksiyon sistemi (LRS) eksternal fiksatorları, açık veya yumuşak doku yaralanmaları ile birlikte olan pediatrik tibia cisim kırıklarının cerrahi tedavisinde bir seçenek olabilir [1]. Ancak fizislerin varlığı ve boyutlarının büyük olması nedeniyle yeterli sayıda pin uygulamasına ve pinlerin kırık fragmanlarında yükü dağıtacak şekilde yerleştirilmesine her zaman izin vermemektedir. Humeral limb rekonstrüksiyon sistemi (HLRS) fiksatorları ile bu durumun aşılabileceğine inanıyoruz. Bu çalışmada HLRS ile tedavi edilen pediatrik tibia kırıklarını incelemeyi ve HLRS'nin bu kırıklarda yeterli stabilizasyon sağlayan etkili ve ergonomik bir yöntem olduğunu göstermeyi amaçladık. Yöntemler: Nisan 2016-Nisan 2021 tarihleri arasında hastanemiz ortopedi servisinde pediatrik tibia kırığı nedeniyle HLRS ile opere edilen 21 hasta retrospektif olarak incelendi. HLRS tüm hastalara genel anestezi altında uygulandı. Ortalama yaş 8,1±2 idi. Bulgular: Dokuz hastada açık kırık, diğerlerinde yumuşak doku hasarı mevcuttu. Ortalama takip süresi 11 ± 3,3 aydı. Ortalama kaynama süresi 14.0 ± 3 hafta idi. Postoperatif 1. gün radyolojik görüntüdeki ölçümler ile fiksatorün çıkarıldığı andaki radyolojik görüntüdeki ölçümler arasında koronal (p: 0.082) ve sagittal planda (p: 0.071) açılanmalarda istatistiksel fark yoktu. Ortalama tam yük verme süresi 15 ± 3 gündü. Sonuç: Yumuşak doku yaralanmaları ve/veya açık kırıkları olan pediatrik tibial cisim kırıklarının kesin tedavisinde HLRS fiksatorlerinin kullanılması, yeterli pin sayısı ve dağılımının uygulanmasına ve böylece yeterli stabilizasyonun sağlanmasına olanak sağlayan uygulanabilir bir tespit yöntemi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik, Tibia Kırığı, Eksternal Fiksator

Is Monolateral Humeral Limb Reconstruction System (HLRS) External Fixator a Suitable Option for the Treatment of Pediatric Tibial Shaft Fractures'

Abstract: Introduction: Monolateral limb reconstruction system (LRS) external fixators may be an option in the surgical treatment of pediatric tibia shaft fractures with open or soft tissue injuries [1]. However, due to the presence of physis and their large size, it does not always allow the application of the sufficient number of pins and the placement of the pins in a way to distribute the load in the fracture fragments. We believe that this situation can be overcome with humeral LRS fixators (HLRS). In this study, we aimed to examine pediatric tibia fractures treated with HLRS and to show that HLRS is an effective and ergonomic method that allows adequate stabilization in these fractures. Methods: Twenty-one patients diagnosed with pediatric tibia fractures who underwent surgery with HLRS in the orthopedic service of our hospital between April 2016 and April 2021 were retrospectively analyzed. The HLRS was applied under general anesthesia for all patients. The mean age was 8.1±2 years. Results:

Nine patients had open fractures, the others had soft tissue damage. The mean follow-up time was 11 ± 3.3 months. The mean union time was 14.0 ± 3 weeks. There was no statistical difference in angulations in the coronal ($p: 0.082$) and sagittal planes ($p: 0.071$) between the measurements on the radiological image on the first postoperative day and measurements on the radiological image at the moment of fixator removal. The mean full-weighting time was 15 ± 3 days. Conclusions: The use of HLRS fixators in the definitive treatment of pediatric tibial shaft fractures with soft tissue injuries and/or open fractures may be a feasible fixation method that allows the application of sufficient pin number and distribution, thus causing sufficient stabilization.

Keywords: Paediatric, Tibia Fracture, External Fixator

Presentation ID / Sunum No: 18**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-2662-6488**

| 534

Pediatric ve Erişkin Palyatif Bakımda Demografik Verilerin Karşılaştırılması

**Uzman Dr. Nilgün Harputluoğlu¹, Uzman Dr. Tanju Yılmaz², Doç.Dr. Umut Gök Balcı³,
Doç.Dr. Tanju Çelik⁴**

¹SBÜ İzmir Dr Behçet Uz Çocuk Hastanesi Pediatric Palyatif Bakım Merkezi İzmir Türkiye

² İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Bornova Palyatif Bakım-İzmir

³İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Bornova Palyatif Bakım-İzmir

⁴SBÜ İzmir Dr Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Pediatric Palyatif Bakım Merkezi-İzmir

*Corresponding author: Nilgün Harputluoğlu

Özet: Amaç: Ülkemizde erişkin palyatif bakım merkezleri hızla yapılandırılrsa da pediatric palyatif bakım merkezleri yenidir. Amacı ve kapsamı aynı olmakla birlikte yetişkin ve çocuk palyatif bakımı arasında uygulama, işlevsellik, fiziksel ve sosyal bakım açısından farklılıklar vardır. Bu çalışmada erişkin ve pediatric palyatif bakım merkezleri arasındaki farkların incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma, pediatric ve yetişkin palyatif bakım merkezlerinde Aralık 2018-Aralık 2020 tarihleri arasında yapılan kesitsel bir çalışmadır. Tüm hastaların demografik özellikleri, komorbid durumları, laboratuvar bulguları ve hastanede kalış süreleri hasta kayıtlarından retrospektif olarak elde edildi. Tanımlayıcı analizler frekans (%) ve sayı olarak (n), ortalama ve standart sapma (SD) olarak sunuldu. Grupları karşılaştırmak için T testi ve Pearson Ki-Kare kullanıldı. Etik kurul onayı (2021/10-53) alındı. Bulgular: Çalışma süresi boyunca çalışmaya dahil edilme kriterlerini karşılayan 64 erişkin ve 177 pediatric hasta çalışmaya dahil edildi. Çocuklarda en sık hastaneye yatış nedeni enfeksiyon (%65), erişkinlerde ise en sık hastaneye yatış nedeni radyoterapi (%28.1) idi. Çocuk ve erişkin palyatif bakım hastaları arasında hastanede kalış süresi farklı değilken (p=0,229) erişkin hastalarda yatış sayısı anlamlı olarak daha düşük bulundu (p=0,043). Sonuç: Palyatif bakım yaklaşımı birçok yönden benzer olsa da çocuklar ve yetişkinler için farklılıklar göstermektedir. Pediatric hastalar daha sık hastaneye yatmaktadır. Ayrıca farklı değerlendirme gereksinimi nedeniyle farklı uzmanlık alanları ile yürütülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Palyatif Bakım, Yetişkin

Comparison of Demographic Data in Pediatric and Adult Palliative Care

Abstract: Objective: Although adult palliative care centers are rapidly being restructured in our country, pediatric palliative care centers are new. Although the purpose and scope are the same, there are differences between adult and child palliative care in terms of practice, functionality, physical and social care. In this study, it was aimed to examine the differences between adult and pediatric palliative care centers. Method: The research is a cross-sectional study conducted in pediatric and adult palliative care centers between December 2018 and December 2020. Demographic characteristics, comorbid conditions, laboratory findings and length of hospital stay of all patients were obtained retrospectively from patient records. Descriptive analyzes were presented as frequency (%) and number (n), mean and standard deviation (SD). T test and Pearson Chi-Square were used to compare groups. Ethics committee

approval (2021/10-53) was obtained. Results: During the study period, 64 adult and 177 pediatric patients who met the inclusion criteria were included in the study. The most common reason for hospitalization in children was infection (65%), and the most common reason for hospitalization in adults was radiotherapy (28.1%). While the length of hospital stay was not different between pediatric and adult palliative care patients ($p=0.229$), the number of hospitalizations was found to be significantly lower in adult patients ($p=0.043$). Conclusion: Although the palliative care approach is similar in many ways, it differs for children and adults. Pediatric patients are hospitalized more frequently. In addition, due to the different evaluation requirement, it should be carried out with different fields of expertise.

Keywords: Child, Palliative Care, Adult

Presentation ID / Sunum No: 441

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4437-9860

| 536

Periferik Sinir Tümörünü Taklit Eden Atipik Hipotenar Çekiç Sendromu

Uzman Dr. Hüseyin Utku Özdeş¹, Arş.Gör.Dr. Gültekin Taşkiran², Prof.Dr. Kadir Ertem²

¹Yeşilyurt Hasan Çalık Devlet Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji, Malatya

²İnönü Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Malatya

*Corresponding author: Hüseyin Utku Özdeş

Özet: Anevrizma bir kan damarının anormal fokal olarak genişlemesidir. Gerçek ve yalancı olarak ikiye ayrılır. Anevrizmalar vücutta bir çok arterde özellikle aort, serebral arterler, popliteal arterde görülebileceği gibi ulnar arter anevrizmaları da nadir olarak karşımıza çıkar. Hipotenar bölgede ağrı, uyuşma, soğuk intoleransı gibi yakınmalara sebep olan ve tekrarlayan travmalar sonrası gelişen ulnar arter yalancı anevrizması ile oluşan klinik tablo hipotenar çekiç sendromu olarak adlandırılmıştır. Bizde sol el hipotenar bölgede palpasyonla ağrı şikayetiyle gelen bir hastamızda periferik sinir kitlesi ön tanısı düşünüp cerrahi uyguladık ve intraoperatif ulnar arter anevrizmasını saptadık. Hipotenar çekiç sendromu tekrarlayan travmalar sonucu, erkekte ve dominant elde daha sık görülen nadir bir klinik tablodur. Meslek hastalığı olarak görülen ve bazı spor dallarıyla ilişkilendirilen bu hastalığın, tanısında hasta öyküsü ve klinik muayene oldukça önemlidir. Ancak tek bir künt travmayla, non-dominant elde ve her hangi bir meslekten bağımsız olarak da ortaya çıkabilir. Ultrasonografi, doppler, manyetik rezonans ve anjiyografi bize anevrizmayı göstermede yardımcıdır. Tedaviler arasında aktivite düzenlenmesi ve çeşitli ilaçlar kullanılsa da kronik ağrı ve kitleye bağlı bası semptomları varlığında cerrahi tedavi ön plandadır. Hipotenar çekiç sendromu ayırıcı tanısında bir çok patoloji mevcuttur ve vasküler yetmezlik bulguları veya elde palpasyonla tespit edilen pulsatil bir kitle varlığında, nadir görülen bu sendromun tanısını koymak ve yönetmek kolay olabilir ancak sadece non-spesifik ağrı ile periferik bir sinir tümörünü taklit edebilir ve tanınması zor olabilir.

Anahtar Kelimeler: Anevrizma, Hipotenar Çekiç Sendrom, Sinir Tümörü

Atypical Hypothenar Hammer Syndrome mimicking a Peripheral Nerve Tumor

Abstract: An aneurysm is an abnormal focal enlargement of a blood vessel. They are divided into real and psödo. Aneurysms can be seen in many arteries in the body, especially in the aorta, cerebral arteries, popliteal artery, but ulnar artery aneurysms are also rare. The clinical picture of ulnar artery pseudoaneurysm that causes pain, numbness and cold intolerance in the hypothenar region and develops after repetitive trauma has been named hypothenar hammer syndrome. We performed surgery in a patient who presented with pain on palpation in the hypothenar region of the left hand with a prediagnosis of peripheral nerve mass and found an ulnar artery aneurysm intraoperatively. Hypothenar hammer syndrome is a rare clinical entity that occurs more frequently in males and in the dominant hand as a result of repetitive trauma. Patient history and clinical examination are very important in the diagnosis of this disease, which is seen as an occupational disease and is associated with some sports branches. However, it can also occur with a single blunt trauma, in the non-dominant hand and regardless of occupation. Ultrasonography, Doppler, magnetic resonance and angiography help us to visualize an aneurysm. Although activity regulation and various medications are used among the

treatments, surgical treatment is at the forefront in the presence of chronic pain and compression symptoms due to the mass. There are many pathologies in the differential diagnosis of hypothenar hammer syndrome and in the presence of signs of vascular insufficiency or a palpable pulsatile mass in the hand, this rare syndrome may be easy to diagnose and manage, but with only non-specific pain it may mimic a peripheral nerve tumor and be difficult to recognize.

Keywords: Aneurysm, Hypothenar Hammer Syndrome, Nerve Tumor

Presentation ID / Sunum No: 483**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-7848-3685**

| 538

Perkütan Endoskopik Gastrostomi İle Oluşan Abdominal Perforasyon: Bir Olgu Sunumu

Dr. Jülide Sayın Kart

Kartal Dr. Lütfi Kırdar City Hospital

Özet: 77 yaşında erkek hasta, bilinen hipertansiyon, atriyal fibrilasyon, ilki 3 yıl önce, diğeri 1 ay önce geçirilmiş serebrovasküler olay, nazofarenks ve akciğer kanseri öyküsü mevcut. Hastaya akciğer tümörü tanısı nedeniyle 4 yıl önce sol alt lobektomi ameliyatı, nazofarenks tümörü nedeniyle de en son seansı 3 yıl öncesinde olmak üzere radyoterapi tedavisi yapılmış. Hastaya 14 gün önce yutma refleksi olmaması nedeniyle nöroloji tarafından endikasyon konulup, genel cerrahi tarafından perkütan endoskopik gastrostomi (PEG) takılmış. Hasta acil servise PEG yerinden akıntı, genel durumda bozulma ve ateş şikayetleri ile başvurmuş. Hastanın acil serviste yapılan tetkiklerinde WBC: $16.7 \times 10^3/uL$ Hb: 12.6 g/dl, Plt: $301 \times 10^3/uL$, INR: 1.24; alınan kan gazında pH: 7.49, PCO₂: 26.8 mmHg, PO₂: 134 mmHg, lactat: 5.7 mmol/L tespit edildi. Genel cerrahi ekibi tarafından konsülte edilen hasta, PEG revizyonu yapılmak amacı ile genel cerrahi servisine interne edildi. Antikoagülan kullanım öyküsü olan hasta, TDP replasmanı yapıldıktan sonra endoskopi ünitesine alındı. Hastanın sedasyon altında endoskopi ünitesinde yapılan özofago-gastro-duodenoskopi işleminde, korpus ve antrum mukoza ve lümen normal gözlenmiştir. Endoskopi işlemi esnasında antrumdaki PEG deliğinin batın ile iştiraklı olduğu ve endoskopun eski PEG deliğinden intraabdominal boşluğa girdiği görülmüş ve işlem sonlandırılarak hasta acil cerrahi operasyon için acil ameliyathaneye yönlendirildi. Hasta acil ameliyathaneye kabul edildiğinde şuuru açık, koopere. GKS: 14, KTA: 100/dk, TA: 140/90 mmHg, SpO₂: %95 idi. Hastaya standart anestezi indüksiyonu sonrasında 7.5 numaralı portex entübasyon tüpü ile entübasyon yapıldı. Allen testi sonrası steril koşullarda sağ radyal arteriyel kataterizasyon yapıldı. Yaklaşık 1 saat süren operasyon boyunca hasta hemodinamik olarak stabil seyretti. Hastaya 1000 ml kristaloid verildi, 200 ml diürezi olan hastada cerrahi kanama gözlenmedi. Hastaya genel cerrahi ekibi tarafından acil koşullarda tüp gastrostomi operasyonu yapıp, entübe şekilde yoğun bakım ünitesine transfer edildi.

Anahtar Kelimeler:; Perkutan Endoskopik Gastronomi, Peg, Abdominal Perforasyon

Abdominal Perforation Caused Via Percutaneous Endoscopic Gastrostomy: A Case Report

Abstract: Introduction Percutaneous endoscopic gastrostomy (PEG) requires an incision to be done in the abdomen while the patient is under general anesthesia. In this case report, an abdominal perforation caused via parantal endoscopic gastrostomy will be discussed. Case Presentation A 77-year-old male patient has a history of known hypertension, atrial fibrillation, cerebrovascular accident, nasopharynx and lung cancer. The patient underwent left lower lobectomy surgery and radiotherapy treatment was performed for nasopharyngeal tumor. Since the patient did not have a swallowing reflex, an indication was given by neurology and PEG was inserted. The patient presented to the emergency department with the complaints of discharge from the PEG site, deterioration in general condition and fever. WBC: $16.7 \times 10^3/uL$ Hb: 12.6 g/dl, Plt: $301 \times 10^3/uL$, INR: 1.24; pH: 7.49, PCO₂: 26.8 mmHg, PO₂: 134 mmHg, lactate: 5.7 mmol/L were detected in the blood gas taken. The patient was consulted by the general

surgery team and was admitted to service for PEG revision. During the endoscopy procedure, the endoscope entered the intra-abdominal cavity through the old PEG hole, the procedure was terminated and the patient was referred to the emergency operating room for emergency surgery. When the patient is admitted to the emergency operating room, he is conscious and cooperative. After standard anesthesia induction, the patient was intubated, right radial arterial catheterization was performed. The patient remained hemodynamically stable throughout the tube gastrostomy operation and was transferred to intensive care unit. Discussion PEG is the most common method of enteral nutrition in patients who are expected to require supplementary enteral feeding for longer than 2–3 weeks (1). Although PEG is a relatively safe and minimally invasive procedure, acute and chronic complications have been reported. thirty-day mortality after PEG has been reported to be 3.3–23.9% (2,3). In these individuals, emergency medicine professionals should be aware for abdominal perforation

Keywords: Percutaneous Endoscopic Gastrostomy, Peg, Abdominal Perforation

Presentation ID / Sunum No: 557

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 540

Pistacia Terebinthus (Menengiç) Reçine Ekstresinin MDA-MB-231 Hücre Hattına Etkisi

Ma.St. Kerim Fırat¹, Doç.Dr. Mehtap Nisari², Ma.St. İrem Metin³, Doç.Dr. Gökçe Şeker Karatoprak⁴, Prof.Dr. Zühal Hamurcu⁵

¹Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Anatomi Anabilim Dalı

²Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı

³Erciyes Üniversitesi, Gevher Nesibe Enstitüsü, Moleküler Biyoloji ve Genetik Anabilim Dalı

⁴Erciyes Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakognozi Anabilim Dalı

⁵Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Kerim Fırat

Özet: Konu: Meme kanseri özellikle kadınlarda en fazla görülen ve en yüksek mortalite oranına sahip olan kanser türüdür. Çeşitli bitkilerde doğal olarak mevcut olan bazı bileşenlerin insanlarda kanserin önlenmesinde önemli ölçüde etkili olduğu bilinmektedir. Pistacia terebinthus'un ham özleri, uçucu yağları ve bazı triterpenoid bileşenleri, astrenjan, antiinflamatuvar, antimikrobiyal, antiviral ve uyarıcı olarak kullanılmaktadır. Amaç: Bu çalışmada, Pistacia terebinthus (menengiç) reçine ekstresinin MDA-MB-231 meme kanseri hücre hattına etkisinin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Çalışmada reçine ekstresinin MDA-MB-231 hücrelerindeki sitotoksik dozu MTS analizi ile değerlendirildi. Reçine ekstresinin apoptoza etkisi Hoechst boyama ile incelendi. Kaspaz-3 ve bölünmüş kaspaz-3 protein ekspresyonları western blot analizi ile belirlendi. Görüntüler Image J programına aktarılarak, istatistiksel analizleri GraphPad Prism programı ile yapıldı. Bulgular: Reçine ekstresinin MDA-MB-231 meme kanseri hücre hattında IC50 dozu 56.54 µg/ml olarak belirlendi. Hoechst boyama analizi ile kontrole göre reçine ekstresinin 100 µg/ml dozundan itibaren anlamlı bir şekilde hücre ölümüne yol açtığı görüldü. Kontrol grubuna göre 100 µg/ml reçine ekstresi verilen hücrelerde kaspaz-3 protein ekspresyonu anlamlı olarak yüksek iken, bölünmüş kaspaz-3 ekspresyonlarında anlamlı bir yükseliş gözlenmedi. Sonuç: Pistacia terebinthus reçinesinin MDA-MB-231 hücrelerinde apoptozdan ziyade otofaji yolu ile programlı hücre ölümüne neden olduğu ve meme kanseri tedavisine destekleyici bir tedavi olabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Apoptoz; MDA-MB-231; Pistacia Terebinthus; Reçine

Presentation ID / Sunum No: 602

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9759-7151

| 541

Plateletten Zengin Plazma Uygulama Sıklığının Parsiyel Supraspinatus Yırtığı Medikal Tedavisinde Etkinliği

Uzman Dr. Ahmet Safa Targal¹, Dr. Öğretim Üyesi Mahmut Özdemir²

¹Besni Devlet Hastanesi

²VM Medicalpark Ankara hastanesi

*Corresponding author: Ahmet Safa Targal

Özet: Giriş: Plateletten zengin plazma (PRP) parsiyel supraspinatus yırtığı(PSY) olan hastalarda ağrıyı azaltıp fonksiyonu artırarak iyi sonuçlar sağlamaktadır. Ancak ideal dozun ne olduğu ve kaç kere yapılması gerektiği halen daha tartışılan konulardır. Literatürde uygulama sıklığı ile PRP etkinliğini karşılaştıran az sayıda çalışma vardır. Bu sebeple bu çalışmanın amacı, PSY olan hastalarda PRP uygulama sıklığının etkinliğini kıyaslamaktır. Materyal ve Metod: Mart 2019 ile Nisan 2020 arasında kriterlere uygun 174 hasta geriye dönük olarak incelendi. Hastalar uygulama doz sayılarına göre 3 gruba bölündü: PRP1 (tek doz PRP), PRP2 (iki doz PRP), PRP3(üç doz PRP). Tedaviden önce ve tedaviden sonraki 6. ve 12. aylarda eklem hareket açıklığı (ROM) Kol-Omuz-El sorunları anketi (DASH) skorları ve 100 mm Visual Analogue Scale (100 mm VAS) skorları ölçüldü. Hastaların memnuniyet durumu ve tedaviye bağlı komplikasyonlar 12. ayda değerlendirildi. Bulgular: Takip sonunda her 3 grupta tedavi öncesi değerlere göre iyileşme görüldü ($p<0,05$). Ağrı skorlarında ($p<0,001$) ve fonksiyonel skorlarda ($p<0,001$) her 3 grupta da önemli gelişme vardı. Tedavi öncesi ve sonrası değerlendirildiğinde PRP2 ve PRP3 grupları arasında istatistiksel anlamlı bir fark yoktu ($p>0,05$). PRP1 grubunun klinik ve fonksiyonel sonuçları diğer iki gruptan kötüydü($p<0,05$). Sonuç: Tek doz PRP uygulamasının yeterli etkinliği sağlamadığı, bu sebeple tedavide uygun metodun en az 2 doz PRP uylaması olduğu kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Trombositten Zengin Plazma, Prp, Omuz,parsiyel Supraspinatus Yırtığı Doz, Sıklık

Presentation ID / Sunum No: 522

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0596-8948

| 542

Postoperatif Ani Gelişen Solunum Sıkıntısı Negatif Basıncı Pulmoner Ödem Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Ufuk Demir
Kastamonu Üniversitesi

Özet: G: Negatif basınçlı pulmoner ödem (NPPE), genel anestezi sonrası endotrakeal tüpün ekstübasyonu sırasında gelişen, hayatı tehdit eden, nadir görülen bir komplikasyondur. NPPE, ekstübasyon sırasında gelişen obstrüksiyona karşı güçlü inspirasyon çabasıyla hızlıca artan negatif intraplevral basınç akciğerin negatif basıncı nedeniyle indüklenen, kardiyojenik olmayan pulmoner ödemdir. NPPE prevalansı %0,05 ila %0,1 olarak bildirilmiştir. Biz bu olgu sunumunda, genç bir erkek hastada acil laparoskopik apandisit operasyonu sonrası bir NPPE vakası sunmayı amaçladık. Olgu: 22 y erkek hasta 81 Kg, 178 cm .Ek hastalık yok. Sigara kullanımı mevcut. Rutinlerinde özellik yok. PAAG normal. Akut apandisit nedeniyle laparoskopik cerrahi uygulandı. Tartışma: NPPE, zamanında teşhis ve tedavi edilmediği takdirde perioperatif hayatı tehdit eden bir komplikasyon olabilen akut kardiyojenik olmayan bir pulmoner ödemdir. Perioperatif dönemde hastalık alevlenmeden önce olası nedenleri fark etmek, hızlı ayırıcı tanı yapmak ve etkili tedaviyi belirlemek önemlidir. NPPE tedavisinde ilk amaç etiyolojide de suçlanan hipoksinin düzeltilmesi ve kısır döngünün kırılmasıdır. Obstrüksiyon şiddeti ve hipoksinin durumuna bağlı invazif mekanik ventilasyon ya da non-invaziv mekanik ventilasyon (NIMV) tercih edilebilir. Obstrüksiyon nedeni bronkospazm olmasa bile çalışmalar bronkodilatörlerin pulmoner ödem semptomlarını hafifletmek için alveoler sıvı klirensini artırabileceğini göstermiştir. Chuang ve ark. [16] alveoler hasarın tedavisinde steroid türevi ilaçların kullanılması gerektiğini, bu sayede sistemik yan etkilerden uzaklaştığını, solunum sıkıntısının azaldığını ve iyileşmenin hızlandığını bildirmişlerdir. Diüretikler de yine tedaviye eklenmelidir. Biz de olgumuzda NIMV kullanarak hipoksiyi ve akciğer ödemi etkin şekilde tedavi ettik. Sıvı yüklenmesi olmamasına rağmen, alveollerdeki sıvının atılmasına katkı sağlayacağı düşünülerek yakın hemodinamik, elektrolit, idrar takibi yapılarak diüretik tedavi başlanmış ve başarılı olduğu gözlenmiştir. Laringospazmı çözebilmek için steroid tedavisinin rolü kesin olmasa da biz olgumuzda kullandık ve spazmın çözülmesinde yanıt aldık. Operasyon süresince herhangi bir komplikasyon yaşanmasa bile postoperatif NPPE gelişebilir. Sonuç olarak, ekstübasyon sonrası dirençli hipokside NPPE akılda tutulmalıdır. NPPE önlemek için öncelikle laringospazma neden olabilecek durumlara dikkat edilmelidir. NPPE de erken tedavi ve yakın takip hayat kurtarıcıdır.

Anahtar Kelimeler: Negatif Basıncı Pulmoner Ödem, Kardiyojenik Olmayan Pulmoner Ödem, Laringospazm

Presentation ID / Sunum No: 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7429-9437

| 543

Postoperative Anti-N-Methyl-D-Aspartate (NMDA) Receptor Encephalitis After Surgical Resection of Teratoma

Dr. Öğretim Üyesi Selin Özeltin
Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi

Abstract: Tumor cells have been found to cause symptoms not related to tumor invasion or compression¹. Defined as paraneoplastic syndrome, these symptoms can result from the secretion of peptides and hormones from the tumor or can occur because of an immune cross-reactivity between the tumor and normal tissue². Anti-N-methyl-D-aspartate receptor (anti-NMDAR) encephalitis is accepted as a paraneoplastic neurologic syndrome (PNS) because of its association with ovarian teratoma³. The first paper describing the association was published by Dalmau et al in 2007⁴. The neuronal component and the NR1 and NR2b subunits of NMDA receptor found in a teratoma triggers an immune sensitization by producing onconeural antibodies against NMDA receptors³. These receptors are found in high density in the frontotemporal region and are involved in many functions such as behavior, memory, learning and synaptic spasticity⁵. Therefore, anti-NMDA encephalitis includes psychotic encephalopathy, epilepsy, facial abnormalities, changes in consciousness and hypoventilation as a significant clinical feature⁶. In this paper, we would like to report a case of anti-NMDA encephalitis occurring after the surgical removal of a teratoma. The diagnosis was hardly made because of the atypical presentation.

Keywords: Encephalitis,nmda,teratoma

Presentation ID / Sunum No: 733**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-7498-1660**

| 544

Postpartum Dönemde Gelişen Posterior Reversibl Ensefalopati Sendromu (Pres) ve Anestezi Yönetimi

Uzman Dr. Burcu Kılıçaslan Divanlıoğlu
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet: PRES, başağrısı, bilinç değişiklikleri, epileptik nöbet ve beynin posterior dolaşım alanındaki geçici değişiklikler ile karakterize klinik ve radyolojik bir tanıdır. Tedavi edilmez ve etiyolojik faktörler (hipertansiyon, eklampsi, preeklampsi, böbrek hastalığı, sepsis veya otoimmün hastalıklar) ortadan kaldırılmaz ise irreversibl beyin hasarı gelişebilir. Olgu: 22 yaşında, primigravid, özgeçmişinde özellik bulunmayan 38 haftalık gebeliği takiben sezeryan olan hasta postpartum ikinci ayda akut pankreatit tanısı ile yatırılmıştır. Takibinin 10. gününde sepsis ve plevral efüzyonu ile yoğun bakıma alınmıştır. Daha sonra servise alınan hastanın ani gelişen hipertansif atak, bilateral görme kaybı, jeneralize tonik-klonik nöbet geçirmesi üzerine entübe edilerek tekrar yoğun bakıma alınmıştır. Kraniyal MR’da solda belirgin olmak üzere her iki oksipital ve sol oksipitotemporal alanda sitotoksik ödemi düşündüren hiperdens alan görülmesi ve kraniyal venografisinin normal olması nedeniyle hastada PRES düşünülmüştür. Hastaya anti-hipertansif, anti-ödem ve antiepileptik tedavi başlanmıştır. Solunum sıkıntısı devam eden hastada pulmoner emboli ve akut pankreatit komplikasyonu olarak splenik ve portal ven trombozu gelişmesi üzerine antikoagülan tedavi başlanmıştır. Durumunun stabilenmesi üzerine hastaya laparoskopik kolesistektomi operasyonu planlanmıştır. Ameliyathanede EKG, pulse oksimetre ve invaziv kan basıncı monitörizasyonu yapılmıştır. İndüksiyonda 1mg dormicum, 50mcg fentanil, 2mg/kg propofol, 0,6 mg/kg rokuronyum, idamesinde %50 oksijen-hava karışımı, %2,5 sevoran 0.2mcg/kg/dk remifentanil hidroklorür infüzyonu uygulanmıştır. Post- operatif dönemde PACU’ya alınan hastaya 10mg/saat tramadol iv pca başlanmıştır. Vital bulgularının stabil, nörolojik muayenesi normal olan hasta servise alınmıştır. Tartışma İndüksiyonda intrakraniyal basıncı ve serebral oksijen tüketimini azaltan, beyni iskemik hasardan koruyan, antikonvülzan ve antiemetik bir ajan olan propofol tercih edilmiştir. Hasta perioperatif dönemde hipoksi, hiperkarbi ve respiratuvar asidoz açısından yakın takip edilmiştir. Olgunun PRES etyoloji açısından, preeklampsi olmadan tek bir hipertansif atak ve akut pankreatit sonrası meydana çıkmış olması, akut pankreatit sonrası sistemik inflammatavar yanıtın bir sonucu olarak ortaya çıktığını düşündürmektedir. PRES radyolojik ve klinik olarak reversibl bir tanı olup, beyin perfüzyonunu koruyan etkin bir anestezi yöntemi ve dikkatli takip ile sekelsiz iyileşebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu, Anestezi

Presentation ID / Sunum No: 491**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-9021-8542**

| 545

Postpartum Serebrovasküler Olay, Olgu Sunumu

Uzman Dr. Ayfer Kaya Gök

SBÜ Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Postpartum serebrovasküler olaylar (SVO) yüksek mortalite ve morbiditeye neden olabilen klinik durumlardır. Akut nörolojik semptomları olan gebelerin hızlı teşhisi ve tedavisi, morbidite ve mortaliteyi azaltmada önem arz eder. Biz de sezeryan operasyonuna aldığımız hastanın postoperatif tam uyanıklılığının olmaması ile ilgili olgumuzu sunarak farkındalık yaratmayı amaçladık. Hastamız 31 yaş primipar bir gebe idi, preoperatif özelliği yoktu. Genel anestezi alan, peroperatif sıkıntı yaşamayan hastamızın sağlıklı bir erkek çocuğu dünyaya geldi. Operasyon bitiminde uyandırma aşamasında tam uyanıklılığı olmayan hastamızın Glaskow Koma Skalası (G2, M5, S3) 10 idi, pupiller eşit ve ışık refleksi mevcuttu, hemodinami stabildi. Hastamız amnion sıvı embolisi veya stroke ayırıcı tanıları ile yoğun bakıma alındı. Yapılan tetkikler ile sol putamen ve internal kapsül anterior bacağına akut kanama saptanan olgunun peroperatif hemodinamik instabilitesi olmamıştı, yapılan anjiyografik incelemelerde anevrizma veya avm gibi damarsal problemler saptanmamıştı. Yeni ortaya çıkan bu kanamanın nedeni gebeliğe ilişkin serebral anjiopati olarak değerlendirildi. Postpartum SVO'ların sıklığı 30/100.000 gebeliktir. İnmeler %87 iskemik, %13 hemorajik olmasına rağmen gebeliğe bağlı inmelerde hemorajik nedenli olanların oranı %66'ya kadar çıkmaktadır. Risk faktörleri ileri yaş, afro-amerikan kadın olmak, gebeliğin hipertansif durumları, eşlik eden kalp hastalıkları, orak hücreli anemi, enfeksiyonlar, sezeryan operasyonu, migren ve protrombotik olaylardır. Hızlıca tanı koymak ve yönetmek %2-10 ölüm oranı da olan postpartum inmelerde önemlidir. Hemorajik inmelerde hastalar yakından takip edilmeli, yeniden kanama ve hematoma genişlemesini önlemek için önlemler alınmalı, koagulopatiler düzeltilmeli, hemodinamik instabiliteye izin verilmemeli, olası anevrizma ve avm'lere yönelik tanı ve tedavi düzenlenmelidir. İskemik inmelerdeki asıl tedavi olan trombolitik tedavi ve trombektomiler için gebelik, sezeryan veya vaginal doğum göreceli kontrendike olduğundan hasta özelinde seçilmiş vakalara göre tedavi planlanmalıdır. Bizim olgumuzda hastanın postoperatif uyanıklılığı tam olmayınca hızla tetkik edilmiş ve tanı konulmuştur. Takiplerinde 1 ay sonunda nörolojik durumu düzelen hasta eve taburcu edilmiştir. Gebeliğin fizyolojik değişiklikleri ile artan sıklıkta olan SVOları, akut nörolojik semptomlarda akla getirmeli ve ivedilikle tanı-tedavi ile maternal-fetal mortalite ve morbiditeyi azaltmalıyız.

Anahtar Kelimeler: Postpartum, İnme, Serebral Anjiopati

Presentation ID / Sunum No: 549

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2867-386X

| 546

Progesteronları Yeniden Değerlendirme Zamanı

Dr. Bihter Senem Feyzioğlu

Özel Erciyes Hastanesi

Özet: Giriş: Progesteron, fizyolojik olarak geniş etki alanlarına sahip bir steroiddir. Uzun yıllar boyunca yardımcı üreme tedavileri, düşük tehdidi, preterm doğumun önlenmesi, luteal faz yetmezliği, anormal uterin kanama, premenstrüel sendrom, polikistik over sendromu, dismenore, endometriozis, menopozal vazomotor semptomlar, menopozal hormon tedavisi ile endometriyal hiperplazinin önlenmesi dahil olmak üzere çeşitli endikasyonlar için çalışılmış veya kullanılmıştır. Etkilerinin keşfedilmesi uzun bir geçmişe sahip olsa da, son yıllarda bu ilginç steroidin çeşitli yeni etkileri belgelenmiştir ve bunların nöro ve immün koruyucu aktiviteleri en yaygın şekilde tartışılmaktadır. Amaç: Progesteron ve metabolitlerinin etki mekanizmalarını, doğal progesteron ve sentetik analoglarının fizyolojik ve farmakolojik etkilerini tartışmaktır. Yöntem: Progesteronların rolünü değerlendiren çalışmaları seçmek için uygun anahtar kelimeler kullanılarak Google ve Pubmed kullanılarak bir literatür araştırması yapıldı. Tartışma: Progestinler(sentetik progesteronlar) biyolojik aktivitelerine göre farklılık gösterir. Progestin tipi tolerans, kardiyovasküler hastalıklar ve meme kanseri riski açısından önemlidir. Bazı araştırmalar, mikronize progesteronun, progestinlerden daha güvenli olduğunu göstermektedir. Oral bir mikronize progesteron, sentetik progestinlere kıyasla daha iyi biyoyararlanıma ve daha az yan etkiye sahiptir. Progesteronun meme kanserindeki rolünü araştıran çalışmaların sonuçları tartışılmalı olsa da, doğal progesteron kullanımının, sentetik progestinlere kıyasla önemli ölçüde daha düşük meme kanseri riski ile ilişkili olduğu bildirilmiştir. Mevcut bulgulara dayanarak, progesteron ve yeni progesteron bazlı ilaçlar, doğum kontrolü, anormal uterin kanamanın tedavisi, bağışıklık tepkisi ve kanserin önlenmesi dahil olmak üzere birçok önemli işleve sahiptir. Sonuç: Bunlar göz önüne alındığında, progesteron olmadan üreme ve yaşam mümkün değildir; bu nedenle, bu temel molekülün daha iyi anlaşılması, bu hormonun birçok klinik durumda güvenli ve etkili bir şekilde kullanılmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Progesteron, Progestinler, Mikronize Progesteron, Hormon Replasman Tedavisi

Time to Re-Assessment Progesterones

Abstract: Introduction: Progesterone is a steroid with wide physiological effects. For several indications, including assisted reproductive therapies, threatened abortion, prevention of preterm birth, luteal phase failure, abnormal uterine bleeding, premenstrual syndrome, polycystic ovarian syndrome, dysmenorrhea, endometriosis, menopausal vasomotor symptoms, prevention of endometrial hyperplasia by menopausal hormone therapy studied or used. Although its effects have a long history of discovery, several novel effects of this interesting steroid have been documented in recent years, and their neuro and immune protective activities are most widely discussed. Objective: To discuss the mechanism of action of progesterone and its metabolites, and the physiological and pharmacological effects of natural progesterone and its synthetic analogues. Method: A literature search was conducted using Google and Pubmed using appropriate keywords to select studies evaluating the role of progesterones. Discussion: Progestins(synthetic progesterones) differ according to their biological activities. Progestin type tolerance is important in terms of cardiovascular diseases and breast cancer risk. Some research shows

that micronized progesterone is safer than progestins. An oral micronized progesterone has better bioavailability and fewer side effects compared to synthetic progestins. Although the results of studies investigating the role of progesterone in breast cancer are controversial, it has been reported that the use of natural progesterone is associated with a significantly lower risk of breast cancer compared to synthetic progestins. Based on current findings, progesterone and new progesterone-based drugs have many important functions, including birth control, treatment of abnormal uterine bleeding, immune response, and cancer prevention. Conclusion: Given these, reproduction and life are not possible without progesterone; therefore, a better understanding of this essential molecule could enable safe and effective use of this hormone in many clinical situations.

Keywords: Progesterone, Progestins, Micronized Progesterone, Hormone Replacement Therapy

Presentation ID / Sunum No: 780

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7118-9312, 0000-0001-7687-0924

| 548

Thiopental Versus Propofol in Combination with Remifentanyl for Successful Classic Laryngeal Mask Airway Insertion: A Prospective, Randomised, Double-Blind Trial

Mert Akan¹, Menseure Çakırgöz², İsmail Demirel³, Ömürhan Saraç², Aysun Afife Kar², Ergin Alaygut⁴, Oğuzhan Demirel⁵, Hicret Yeniay² and Abdurrahman Tünay⁶

¹ Intensive Care Unit, Department of Anesthesiology and Reanimation, Izmir Acibadem Kent Hospital, 35580Izmir , Turkey

² Intensive Care Unit, Department of Anesthesiology and Reanimation, Izmir City Hospital, University of Health Sciences, 35120 Izmir, Turkey

³ Intensive Care Unit, Department of Anesthesiology and Reanimation, Firat University School of Medicine Hospital, 23119 Elazig,Turkey;

⁴ Intensive Care Unit, Department of Anesthesiology and Reanimation, Izmir Tepecik Training and Research Hospital, University of Health Sciences, 35180 Izmir, Turkey

⁵Department of Anesthesiology and Reanimation, Ankara University İbni Sina Hospital, 06230 Ankara, Turkey;

⁶ Department of Anesthesiology and Reanimation, Istanbul Training and Research Hospital, 34098 Istanbul, Turkey;

*** Correspondence: mertakan@hotmail.com**

Özet: Giriş:LMA yerleşimi, laringoskop olmadan körlemesine yapılır, bu nedenle endotrakeal entübasyondan daha az invazivdir ve kas gevşetici olmadan gerçekleştirilebilir. 1,2. Ancak LMA'nın yerleştirilebilmesi için; yeterli ağız açıklığı sağlanmalı ve üst havayoluna ait oksürme, öğürme veya laringospazm gibi refleksleri baskılamak için yeterli düzeyde anestezi derinliği olmalıdır.3–5 Bu amaçla, optimum koşulları sağlayan ajan ve indüksiyon tekniği için birçok çalışma yapılmıştır. Remifentanyl, ultra kısa etkili bir μ -opioid reseptör agonistidir. Etkisi hızlı başlar (1 dakika) ve hızla sonlanır (yarılanma ömrü 10 dakikadan az). Propofol ve tiyopental ile birlikte kas gevşeticisiz trakeal entübasyonda başarıyla kullanılmıştır.6–10 Ancak, remifentanilin propofol ve tiyopental ile birlikte uygulandığında LMA yerleştirme koşulları üzerindeki etkisini karşılaştıran bir çalışmaya rastlanmamıştır Amaç: Tiyopental veya propofol ile indüksiyon öncesi 2 μ g.kg-1 remifentanyl uygulamasının LMA yerleştirme koşulları ve başarısı üzerine etkilerinin prospektif, randomize, çift kör olarak karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metod: 18-65 yaş arası ASA I-II grubundan premedike edilmiş 80 hasta, randomize olarak Grup P (Propofol),Grup T (Tiyopental)'e dahil edildi. Anestezi indüksiyonu, 2 μ g.kg-1 remifentanyl'in 60sn'de infüzyonu sonrası 5 mg.kg-1 tiyopental veya 2 mg.kg-1 propofol ile sağlandı. İndüksiyondan 90 sn sonra LMA yerleştirildi. LMA yerleştirilme koşulları 6 değişkenli skala kullanılarak değerlendirildi. Bazal, LMA yerleşiminden hemen önce ve sonraki 1.dk, 2 dk, 3.dk.,4dk, 5.dk.'larda ortalama arter basınç (OAB),sistolik arter basınç (SAB) diyastolik arter basınç(DAB) ve kalp atım hızı(KAH), BİS değerleri, apne süresi, kirpik refleksi kaybı süresi, başarılı yerleştirme için geçen süre, deneme sayısı ve peroperatif dönemde hipotansiyon, bradikardi, hipertansiyon, aritmi epizodları kaydedildi..Bulgular:Demographic data were similar. Kirpik refleksi kaybı süresi, LMA yerleşim süresi Grup P'de Grup T'ye göre anlamlı olarak daha kısa, apne süresi ise daha uzundu. (p <0.05) Tam çene açılması ve mükemmel LMA yerleştirme oranı Grup P'de Grup T'ye

göre anlamlı olarak ($p < 0.05$) daha yüksekti. Grup P’de LMA yerleşiminden 1 dk önce ve LMA yerleşimi sonrası 1.dk, 2.dk 3.dk, 4.dk, 5.dk KAH,SAB,DAB,OAB değeri Grup T’ye göre anlamlı olarak($p < 0.05$) daha düşüktü. Grup P ve grup T arasında LMA üzerinde kan varlığı, derlenme ünitesinden çıkışta ve postoperatif 24 saat sonra boğaz ağrısı ve disfaji açısından anlamlı ($p > 0.05$) farklılık saptanmamıştır. Sonuç: Çalışmamızda, induksiyon öncesi 2 $\mu\text{g/kg}$ remifentanilin, tiyopental veya propofol ile birlikte uygulanmasıyla karşılaştırılabilir düzeyde mükemmel ve/veya kabul edilebilir LMA yerleştirme koşulu sağlandığını gösterilmiş olup hemodinamik parametreleri daha az etkilediğinden remifentanil-tiyopental kombinasyonun uygun bir alternatif olabileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: propofol, remifentanil, tiyopental, laryngeal maske

Presentation ID / Sunum No: 36**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-7214-8184**

| 550

Prostat Kanseri Hastalarında D Vitamini Düzeyleri ve Dislipideminin İncelenmesi

Uzman Dr. Abdullah Evren Yetişir

Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Dünya Sağlık Örgütü (WHO) GLOBOCAN'a göre, prostat kanseri dünyadaki erkeklerin en yaygın ikinci kanseridir. Prostat kanseri olgularının normal popülasyona göre kardiyovasküler riskleri artmıştır. Prostat kanserinde ortalama yaşam süresi uzun olduğundan dislipideminin kontrolü önemlidir. D vitamini eksikliğinin prostat kanseri riskini arttırdığı yönünde çalışmalar vardır. Gereç ve Yöntem: Prostat kanseri tanımlı ikinci bir malignitesi olmayan olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Daha önce D vitamini replasmanı veya dislipidemi tedavisi almamış 79 hasta çalışmaya dahil edildi. Tedavi öncesi prostat kanseri hastalarından en az 8 saatlik açlık sonrası D vitamini ve lipid profilleri değerlendirildi. Referans aralık D vitamini için 30-60 iken 20-29,9 hafif, 10-19,9 orta, <10 ng/ml ağır D vitamini eksikliği olarak kabul edildi. Total kolesterolün normal aralığı 150-199 mg/dl' ydi. 200-240 sınırdaki yüksek, >240 mg/dl yüksek olarak kabul edildi. LDL için normal değerler <130, 130-159 sınırdaki yüksek, >160 mg/dl yüksek olarak değerlendirildi. HDL için normal değerler 40-60 mg/dl, <40 mg/dl düşük olarak kabul edildi. Trigliserit için 150-200 sınırdaki yüksek, >200 mg/dl yüksek idi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 69,2 yıl (min-max 59-83 yıl) ve hepsi erkekti. 75 hastada (%94,9) D vitamini eksikliği saptandı. Bunlardan 15'i (%19) hafif, 25'i (%31,6) orta, 35'i (%44,3) ağır D vitamini eksikliğine sahipti. Hastaların 16'sında (%20,2) total kolesterol yüksek, 28'inde (%35,4) sınırdaki yüksek saptandı. LDL olguların 14'ünde (%17,7) yüksek, 22'sinde (%27,8) sınırdaki yüksek izlendi. 20 (%25,3) olguda HDL düşük saptandı. Olguların 15'inde (%19) trigliserit yüksek, 17'sinde (%21,5) sınırdaki yüksekti. Tartışma: Dünyada kanser görülme sıklığı artmaktadır. D vitamini ve kanser ilişkisi uzun zamandan beri bilinmektedir. Güneş ışınları açısından şanslı olan bölgemizde D vitamin düzeylerinin düşük olması çalışmamızın ilginç noktasıydı. Tedavi modalitelerindeki gelişmelerle prostat kanseri hastalarında yaşam beklentisi uzamıştır. Bu süreçte hastaların normal popülasyona kıyasla kardiyovasküler riskleri yüksektir. Çalışmamızda prostat kanseri hastalarında dislipidemi oranları yüksek bulunmuştur. Hayat tarzı değişiklikleri, diyet ve gerektiğinde dislipidemiye yönelik medikal tedavi artmış riske sahip hastalara önerilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, D Vitamini, Dislipidemi

Presentation ID / Sunum No: 406**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-7586-6437**

| 551

Prostat Kanseri Neoplastik Gelişiminde Oksidatif Stresin, Doku Mikroarray Yöntemi İle Farklı Yaş ve Irktaki Hastalarda İmmunohistokimyasal Olarak Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Gökben Yıldırım¹, Prof.Dr. Mehmet Akif Çiftçioğlu²¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji²Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji***Corresponding author: Gökben Yıldırım**

Özet: Mevcut çalışmalar oksidatif stres ve prostat kansinogenezi arasında bağlantı olduğunu ve ayrıca oksidatif stres markerlarının yüksek ekspresyonunun prostat kansinomu gelişiminde rol oynadığını göstermektedir. Bizim bu çalışmadaki amacımız prostat kansinomu yaşa ve ırka bağlı özelliklerini göz önüne alarak, oksidatif stres markerlarının immünhistokimyasal ekspresyonunda ilerleyen yaşla birlikte potansiyel artışı ve irksal farklılıkları göstermektir. Gleason skoru 7 olan, 120 Afrikalı Amerikalı ve beyaz hastadan alınan (her birinde 60) radikal prostatektomi örneklerinden oluşturulan, TMA'lar HDAC-1, HSP 90, NOS 1, NOS 2 ve COX 2 ile boyandı. BPE'den PİN'e ve prostat kansinoma doğru gidildikçe HSP-90, NOS-1, NOS-2, COX-2 ve HDAC-1 ekspresyon yoğunluğunda her bir yaş aralığında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı. İmmunohistokimyasal ekspresyon ve ırk arasında istatistiksel olarak ilişki saptanmadı. Bizim verilerimiz prostatın neoplastik dönüşüm yelpazesi boyunca oksidatif stres markerlarının ekspresyonunda ilerleyici bir artış olduğunu göstermektedir. Bir androjen reseptör düzenleyicisi olan HDAC 1 benzeri bir trend ortaya koyarak hem oksidatif stres yolunun, hem de neoplastik dönüşümün AR'ye bağımlılığının prostat kansinogenesinde karşılıklı ilişki halinde bir rol oynayabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oksidatif Stres, Prostat Kansinomu, Neoplastik Gelişim

Oxidative Stress; An Etiologic Factor of Prostate Cancer' a Tissue Microarray (Tma) and Marker Study of Age, Race and Neoplastic Progression

Abstract: Oxidative stress (OS) is implicated in prostate carcinogenesis with recent studies suggesting linking higher expression of OS markers and the development of prostate carcinoma. With the age and ethnic attributes of prostate carcinoma, the objectives of this study were to investigate the potential increase in the immunohistochemical (IHC) expression of OS markers with advancing age and racial differences. The TMAs prepared from Radical prostatectomy specimens with Gleason score 7 from 120 consecutive African American and Caucasian patients (60 each), were stained with HDAC-1, HSP 90, NOS 1, NOS 2 and COX 2. There was a statistically significant increase in the intensity of expression of HSP-90, NOS-1, NOS-2, COX-2 and HDAC-1 from BPE to PIN and to prostate carcinoma. There were no race-related differences in IHC expression. Our data demonstrate a progressive increase in the expression of OS markers across the spectrum of neoplastic transformation of the prostat. The expression of HDAC 1, an androgen receptor (AR) regulator exhibited a similar trend suggesting that both OS pathway and AR dependability of neoplastic transformation may have an interrelated role in prostatic carcinogenesis.

Keywords: Oxidative Stress, Prostate Carcinoma, Neoplastic Progression

Presentation ID / Sunum No: 714

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5158-6318

| 552

Radyolojik Görüntülerde Calcaneus'un Morfometrik Ölçümleri

Arş.Gör. Faruk Gazi Ceranoğlu¹, Prof.Dr. Mehmet Tuğrul Yılmaz², Öğr. Gör. Dr Duygu Akın Saygın², Dr. Öğretim Üyesi Cengiz Kadiyoran²

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Faruk Gazi Ceranoğlu

Özet: Calcaneus en büyük tarsal kemik olup sekonder kemikleşen ve yere temas eden tek tarsal kemiktir. Vücut biyomekaniğinin düzgün olarak devam etmesinde calcaneus'un sağlıklı olmasının önemi büyüktür. Ayrıca birçok deformite ve travma hasarlarının görülebileceği bir kemiktir. Bu retrospektif çalışmada calcaneus'ta travma, patoloji, deformite öyküsü olmayan 137'si (%25,4) erkek, 403'ü (%74,6) kadın olmak üzere toplam 540 yetişkin (20-65) bireyin lateral ayak radyografi görüntüleri bilateral olarak incelendi. Bu görüntüler üzerinde toplam 8 adet uzunluk ve 6 adet açı ölçümü yapıldı. Çalışmada elde edilen ölçüm sonuçları SPSS 21 programı ile analiz edilerek parametrelerin lateralizasyon, cinsiyet, yaş grupları (20-29 yaş, 30-39 yaş, 40-49 yaş, 50-59 yaş, 60-65 yaş) arasında olan ilişkiler ve her bir parametrenin birbirleriyle ilişkisi değerlendirildi. Uzunluk ölçümlerinin tamamında cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Kalkaneal kompresyon açısı ve sağ taraftaki lateral talokalkaneal açı hariç diğer açı ölçümlerinde ise cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark ortaya çıkmamıştır ($p>0,05$). Maksimum calcaneus yüksekliği, kalkaneal inklinasyon açısı ve lateral talokalkaneal açı parametrelerinde, istatistiksel olarak anlamlı şekilde sağ taraftaki değerlerin daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). Böhler açısı ve Gissane açısı hem sağ hem de sol tarafta yaş grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar göstermiştir ($p<0,05$). Sağ ve sol taraftaki uzunluk ölçümleri arasında güçlü pozitif yönde anlamlı bir korelasyon ilişkisi tespit edilmiştir. Cinsiyet tahminine yönelik yapılan ROC analizi sonuçlarına göre değerlendirilen parametrelerden en yüksek doğruluk oranına sahip olan ayak uzunluğu (0,913) iken, ikinci sırada orta calcaneus uzunluğu sağ tarafta %91 sol tarafta %90,5 doğruluk oranına sahip olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak calcaneus'un dahil olduğu bazı klinik durumların tanı ve tedavisine katkı sağlayabilecek standart veriler elde edilmiştir. Calcaneus'a ait ölçülen parametreler ile Türk popülasyonu için ortalama değerler ortaya konulmuş ve çalışmada değerlendirilen parametrelerin cinsiyet tahmini için etkinliği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Böhler Açısı, Calcaneus, Cinsiyet Tahmini, Gissane Açısı, Morfometri, Radyografi

Morphometric Measurements of Calcaneus On Radiological Images

Abstract: The calcaneus is the largest tarsal bone and the only tarsal bone that ossifies secondary and touches the ground. It is of great importance that the calcaneus be healthy in maintaining the body biomechanics properly. It is also a bone where many deformities and trauma damages can be seen. In this retrospective study, lateral foot radiography images of a total of 540 adult individuals, 137 men and 403 women, who had no history of trauma, pathology or deformity in the calcaneus, were examined

bilaterally. 8 length and 6 angle measurements were made on these images. The measurement results obtained in the study were analyzed with the SPSS 21 program, and the lateralization of the parameters, the relationships between gender, age groups, and the relationship of the parameters with each other were evaluated. Statistically significant differences were found between the sexes in all length measurements. Except for the calcaneal compression angle and the lateral talocalcaneal angle on the right side, there was no statistically significant difference between the genders in other angle measurements. Statistically significant values on the right side were found to be higher in the maximum height of the calcaneus, calcaneal inclination angle and lateral talocalcaneal angle parameters. Böhler angle and Gissane angle showed statistically significant differences between age groups on both the right and left sides. A strong positive and significant correlation was found between the length measurements on sides. According to the results of the ROC analysis for gender estimation, the highest accuracy rate was found in the foot length. As a result, standard data have been obtained that can contribute to the diagnosis and treatment of some clinical conditions including calcaneus. The measured parameters of calcaneus and mean values for the Turkish population were determined, and the effectiveness of the parameters evaluated in the study for sex prediction was determined.

Keywords: Böhler Angle, Calcaneus, Gender Estimation, Gissane Angle, Morphometry, Radiography

Presentation ID / Sunum No: 464

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6320-2457

| 554

Rastgele Ormanlar ve Karar Ağaçları Algoritmaları Kullanılarak Anemi Tespiti: Laboratuvar Çalışmalarında Yapay Zeka

Uzman Dr. Süheyl Uçucu
Muğla Halk Sağlığı Laboratuvarı

Özet: Amaç: Anemi, farklı kök nedenlere sahip birçok farklı anemi türü olsa da, dolaşımdaki kırmızı kan hücrelerinin sayısal olarak veya içeriğindeki hemoglobin miktarının veya her ikisinin birden normal değerlerin altına düşmesi ile karakterize bir hastalık durumudur. Bu çalışma, bir yapay zeka çeşidi olan makine öğrenmesi algoritmalarına dayalı anemi tahmin modeli geliştirmeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 620 anemi hastası ve 800 sağlıklı birey dahil edildi. Cinsiyet, Hemoglobin, MCV, MCH, MCHC ve sonuçlar olmak üzere dört numerik ve iki kategorik değişkeni içeren anemi veri seti kullanıldı. Değişkenler arasında etkisi en yüksek olan parametreleri belirlemek için özellik seçimi yapılmıştır. Karar ağaçları ve rastgele orman modelleri oluşturulmuş ve modeller eğitilmiştir. Anemi, çapraz doğrulama ile tahmin edilmeye çalışıldı. Modellerin performans metrikleri incelendi. Bulgular: Elde ettiğimiz sonuçlara göre Random forest (Accuracy: 0.998, F1-score:0.998, Spesifite:0.99, Sensitivite:0.99) ve Decision tree (Accuracy: 1.0, F1-score:1.0, Spesifite:100, Sensitivite:100) algoritmaları ile yüksek başarı elde edilmiştir. Sonuç: Bu çalışma, bir yapay zeka uygulaması olan makine öğrenimi modellerinin anemi hastalarının ayırıcı tanısında doğruluğu arttırması ve laboratuvara pratiklik sağlaması açısından geleneksel modellere alternatif olabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Random Forests, Anemi, Karar Ağaçları, Makine Öğrenimi

Detection of Anemia Using Random Forests and Decision Trees Algorithms: Artificial Intelligence in Laboratory Studies

Abstract: Objective: Although there are many different types of anemia with different root causes, anemia is a disease state characterized by a decrease in the number of circulating red blood cells or the amount of hemoglobin in it, or both, below normal values. This study aims to develop an anemia prediction model based on machine learning algorithms, which is a type of artificial intelligence. Materials and Methods: 620 patients with anemia and 800 healthy individuals were included in the study. An anemia dataset including four numerical and two categorical variables, gender, Hemoglobin, MCV, MCH, MCHC, and results, was used. A feature selection was made to determine the parameters with the highest effect among the variables. Decision trees and random forest models were created and the models were trained. Anemia was tried to be estimated by cross-validation. The performance metrics of the models were examined. Results: According to the results we obtained, the algorithms of Random forest (Accuracy: 0.998, F1-score: 0.998, Specificity:0.99, Sensitivity:0.99) and Decision tree (Accuracy: 1.0, F1-score:1.0, Specificity:100, Sensitivity:100) success has been achieved. Conclusion: This study has shown that machine learning models with artificial intelligence applications can be an alternative to traditional models in terms of increasing accuracy in the differential diagnosis of patients with anemia and providing practicality to the laboratory.

Keywords: Random Forest, Anemia, Decision Tree, Machine Learning

Presentation ID / Sunum No: 622**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000 - 0002 - 1729 - 8507**

| 555

Refraksiyon Kusurunda Edof & Trifokal Lens Kullanımı İle mix-And-Match Oküler Lens İmplantasyonu

Dr. Gökhan Erbakan

EKOL Hatanesi Göz Hastalıkları ABD

Özet: Dayanak EDOF ve trifokal lensler uzak, orta ve yakın mesafelerde gözlüksüz net görüş sağlayan göz içi lenslerdir. Sadece uzağı netleştiren tek odaklı lensler yakın gözlük kullanımını gerektirirken, bu lensler trifokal olduğundan gözlük ihtiyacını ortadan kaldırmaktadır. Bu lensler 50 yaş ve üzeri, kataraktı veya uzağı ve/veya yakını görme sorunu olan, gözlük takmak istemeyen, göz yapısı lenslere uygun olan hastalara uygulanabilir. Trifokal lenslerin astigmatizmi düzelten torik modelleri mevcuttur ve bu bozukluk da ameliyat sırasında giderilebilir. Vaka 50 yaşında erkek hasta kliniğimize refraksiyon kusuru şikayeti ile başvurdu. Göz muayenesinde biyo – mikroskopi bulguları ve göz hareketleri normaldi ve arka segment doğal olarak değerlendirildi. Görme keskinliği lenssiz 10/10, lensle 10/10 olarak tespit edildi. Refraktometrik ölçüm sağ göz için küre +1.50, silindir -1.50 ve 173 eksen ve sol göz için -0.50 küre, -0.50 silindir, 174 eksen olarak saptandı. Beyazdan beyaza kornea çapı her iki göz için 11.4 mm ve pakimetri değerleri sırasıyla 576 µm ve 577 µm idi. Hastaya hipermetrop, presbiyopi ve astigmatizm tanısı konularak uzağı ve yakını görme reçetesi verildi. Bilateral trifokal fakoemülsifikasyon göz içi lens (Fako GİL) ameliyatına karar verildi. Operasyon sonrası kontrol muayenesinde göz hareketleri ve arka segment muayenesi normaldi. Refraktometrik parametrelerin, sağ göz için küre +0.25, silindir -0.50 ve 129 astigmatizm ve sol göz için küre +0.25, silindir -0.50 ve 48 astigmatizm olarak düzeldiği gözlemlendi. Sonuç: EDOF ve trifokal lenslerle mix-and-match bilateral IOL implantasyonundan sonra hasta memnuniyeti mükemmel olmuştur. Ek olarak, operasyondan sonra halo fenomeni tümüyle ortadan kalkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mix-And Match Cerrahisi, Halo, Göz İçi Lensler, Trifokal, Artırılmış Odak Derinliği

Mix-And-Match Intra – Ocular Lens Implantation With the Use of Edof & Trifocal Lenses in a Patient With Refraction Disorder

Abstract: Background EDOF and trifocal lenses are intraocular lenses that provide clear vision without glasses at far, intermediate and near distances. While single-focal lenses that only clarify distance vision require the use of near glasses, these lenses are trifocal, thus eliminating the need for glasses. They can do their activities without glasses. These lenses can be applied to patients aged 50 and over who have cataracts or have problems with far and/or near vision, who do not want to wear glasses, and whose eye structure is suitable for these lenses. Trifocal lenses are available in astigmatism-correcting-toric models and this problem can be eliminated during surgery. Case: A 50 year old male patient has admitted to our institution due to deteriorated refraction complaint. During his ocular examination, the bio – microscopy findings and eye movements were normal and posterior segment was considered natural. The visual acuity has been detected as 10/10 without lenses and 10/10 via utilizing lenses. The refractometric measurement revealed sphere +1.50, cylinder -1.50 and 173 axis for right eye and -0.50 sphere, -0.50

cylinder, 174 axis for left eye. White-to-white corneal diameter was 11.4 mm for both eyes and pachymetry values were 576 μm and 577 μm respectively. The patient was diagnosed as hyperopia, presbyopia and was given prescription for distant and closed sight. Bilateral trifocal phacoemulsification intra – ocular lens (Phaco IOL) surgery has been decided. In the control visit eye movements and posterior segment examination were normal. The refractometric parameters have improved sphere +0.25, cylinder -0.50 and 129 axis for right eye and sphere +0.25, cylinder -0.50 and 48 axis for left eye. Conclusion: The patient satisfaction has been excellent after mix-and match bilateral IOL implantation via EDOF and trifocal lenses. Additionally halo phenomena has almost disappeared following the operation.

Keywords: Mix-And-Match Surgery, Halo, Intraocular Lenses, Trifocal, Enhanced Depth of Focus

Presentation ID / Sunum No: 492

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7132-4286

| 557

Relationship Between Stress Hyperglycemia Ratio and Mortality in Patients With Acute Coronary Syndrome

Dr. Nail Burak Özbeyaz¹, Dr. Engin Algül², Dr. Haluk Furkan Şahan³

¹Pursaklar Devlet Hastanesi

²Etlik Şehir Hastanesi

³halukfurkan@gmail.com

*Corresponding author: Nail Burak Özbeyaz

Özet: Background The purpose of this study was to establish whether or not the stress hyperglycemia ratio (SHR) accurately predicts the risk of death in hospitalized individuals with the acute coronary syndrome (ACS). Method This observational study utilized a retrospective methodology. In total, 3,561 patients with ACS were hospitalized at our hospital. The groups were separated into two categories based on whether or not there was in-hospital mortality. To calculate the SHR, random admission serum glucose was divided by the estimated average glucose derived from HbA1c. Results The study comprised 3,561 patients diagnosed with unstable angina pectoris, ST-elevation myocardial infarction, or non-ST-elevation myocardial infarction (NSTEMI). The total mortality rate for hospitalized patients was 2.63% (n = 94). In a multivariate analysis of individuals with ACS, the SHR was an independent risk factor for in-hospital mortality [odds ratio (OR) = 1.441; 95% confidence interval (CI) = (1.171-1.722); p 0.001]. Conclusion The SHR is a valuable predictor of in-hospital mortality in patients with ACS and can be used to identify those with a high risk of adverse outcomes.

Anahtar Kelimeler: Stress Hyperglycemia Ratio, Acute Coronary Syndrome, Mortality

Relationship Between Stress Hyperglycemia Ratio and Mortality in Patients With Acute Coronary Syndrome

Abstract: Background The purpose of this study was to establish whether or not the stress hyperglycemia ratio (SHR) accurately predicts the risk of death in hospitalized individuals with the acute coronary syndrome (ACS). Method This observational study utilized a retrospective methodology. In total, 3,561 patients with ACS were hospitalized at our hospital. The groups were separated into two categories based on whether or not there was in-hospital mortality. To calculate the SHR, random admission serum glucose was divided by the estimated average glucose derived from HbA1c. Results The study comprised 3,561 patients diagnosed with unstable angina pectoris, ST-elevation myocardial infarction, or non-ST-elevation myocardial infarction (NSTEMI). The total mortality rate for hospitalized patients was 2.63% (n = 94). In a multivariate analysis of individuals with ACS, the SHR was an independent risk factor for in-hospital mortality [odds ratio (OR) = 1.441; 95% confidence interval (CI) = (1.171-1.722); p 0.001]. Conclusion The SHR is a valuable predictor of in-hospital mortality in patients with ACS and can be used to identify those with a high risk of adverse outcomes.

Keywords: Stress Hyperglycemia Ratio, Acute Coronary Syndrome, Mortality

Presentation ID / Sunum No: 722

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5290-850X

| 558

Retroperitonda Görülen Nadir Bir Kitle: Yüksek Dereceli İndiferansiye Pleomorfik Sarkom

Arş.Gör.Dr. Şükrü Melih Bayazıt¹, Arş.Gör.Dr. Abidin Göktaş¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Şükrü Melih Bayazıt

Özet: GİRİŞ: Undifferentiated pleomorphic sarcoma(UPS), ekstremiteler ve retroperiton başta olmak üzere vücudun yumşak dokularını etkileyen mezenkimal orjinli bir sarkomdur, ancak vücudun her yerinde rapor edilmiştir. Yumşak doku sarkomları, bütün malign neoplazmların %1'ini oluşturur. ABD Ulusal Kansere Enstitüsünden alınan veriler, son 30 yılda sabit bir oranda 2,7 vaka/100.000 kişi tanımlanmıştır. Retroperitoneal sarkomun etiyolojisi tam olarak tanımlanmamış ve anlaşılamamıştır. Geç tanı ve etkili tedavilerin olmaması nedeniyle UPS prognozunun kötü olduğu bildirilmiştir. Olgu: Bilinen aritmi dışında ek hastalığı olmayan ve 2 yıl önce benign nedenli TAH-BSO geçmişi olan 65 yaşında kadın hasta, sağ alt ekstremitede 2 yıldır olan ağrı ve yaygın şişlik nedeniyle polikliniğe başvuruyor. Yapılan fiziksel muayenede sağ inguinal bölgede kitle saptanıyor. Yapılan tetkiklerde, Pelvik MR'da sağ iliak kanat medial kesimden başlayıp, sağ femur baş ve boyun kesimi anterior komşuluğunda ileopsoas, sartorius, rektus femoris kasları düzeyine uzanımlı, 185x80x110 mm boyutlu, T1A da hipo ve izointens, T2A da hipo ve hiperintens, postkontrast kesitlerde yumşak dokular ve septasyonlar düzeyinde kontrast tutan, lobüle konturlu kitle lezyonu saptanıyor. İv kontrastlı CT'de " Sağ iliakus ve psoas kası düzeyinden başlayıp, iliopsoas kası boyunca femur proksimal metafize kadar uzanım gösteren en geniş yerinde yaklaşık 190x100x90 mm boyutlarda ölçülen, semisolid karakterde kitle lezyonu izlenmiştir. Femoral arter ile kitle lezyonu arasında fokal bir alanda ara planda net seçilememektedir." şeklinde raporlanıyor. Hasta damar invazyonu açısından Doppler USG ve İv kontrastlı anjio-ct ile araştırılıyor, invazyon saptanmıyor. Metastatik hastalık bulgusu olmayan hastaya operasyon kararı alınıp, kitle retroperitoneal yaklaşımla eksize ediliyor. Patolojik olarak High Grade UPS olarak raporlandı. Hasta taburculuk ardından tıbbi onkolojiye yönlendirildi. Sonuç: UPS nadir görülen bir tümördür ve nadiren retroperitoneal sarkomatozis ile kendini gösterir. Atipik presentasyona sahip hastaların dikkatli bir şekilde değerlendirilmesi erken tanıda kritik öneme sahiptir. Ayrıca, bu tümörlerin nadir görülmesi ve prognozunun kötü olması nedeniyle terapötik strateji için standart öneriler yoktur.

Anahtar Kelimeler: Retroperitoneal Kitle, Undifferentiated Pleomorphic Sarcoma

Presentation ID / Sunum No: 635

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2609-8208

| 559

Saçlı Deri Follikülitinde Malassezia Sıklığı, Hastalığın Seyri ve Tedavi Yanıtları

Öğr. Gör. Dr Cemile Tuğba Altunel¹, Arş.Gör.Dr. Meryem Özlem Öztürk¹

¹Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dermatoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Cemile Tuğba Altunel

Özet: Saçlı deri follikülitinin nedeni tam bilinmemektedir. Önceki çalışmalar Staphylococcus aureus etkeninden çok hostun inflamatuvar bir yanıtı olabileceğini belirtmiştir. Diğer çalışmalar daha çok floraya ait bakterileri tespit etmiştir. Skalp follikülitinde Malassezia'nın yeri ile ilgili veriler oldukça azdır. Bu çalışmada saçlı deri follikülitinde Malassezia sıklığını belirlemeyi ve tedaviye yanıtı araştırmayı amaçladık. Çalışmaya Eylül 2021-Ekim 2022 arasında polikliniğe saçlı deri folliküliti ile başvuran 26 hasta dahil edildi. Hastaların klinik bilgileri, sitoloji ve bakteri kültürü sonuçları, tedavi yanıtları kaydedildi. Hastaların %96'sında sitolojide malassezia sporları saptandı. Kültür alınan 14 hastanın çoğunda koagülaz-negatif stafilokok üredi. %35 hastada immünsüpresyon vardı. Antifungal tedavi çoğu hastada şikayetleri azalttı. %35 hastada rekürrens görüldü. Sonuç olarak saçlı deri follikülitinde malassezia rol oynuyor olabilir. Topikal antifungale yanıt alınamayan hastalarda sistemik antifungal eklenmelidir. Rekürrens sık görülebildiğinden idame tedavi gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Saçlı Deri, Follikülit, Malassezia, Sitoloji, Antifungal, Rekürrens

The Frequency of Malassezia in Scalp Folliculitis, the Disease Course and The treatment Responses

Abstract: The cause of scalp folliculitis is not exactly known. Previous studies suggested it is caused by the inflammatory response of the host rather than Staphylococcus aureus. Other studies have isolated flora-related bacteria. Data on Malassezia in scalp folliculitis are scarce. We here planned to determine the frequency of Malassezia in scalp folliculitis and investigate the response to treatment. Twenty-six patients admitted to the polyclinic with scalp folliculitis between September 2021-October 2022 were included in the study. The clinical information of the patients, cytology and bacterial culture results, and treatment responses were obtained through hospital records. Malassezia spores were detected in cytology in 96% of patients. Cultures were taken from 14 patients, and most commonly, coagulase-negative staphylococcus grew. 35% of patients had immunosuppression. Antifungal treatment reduced symptoms in most patients. Recurrence was observed in 35% of patients. In conclusion, Malassezia may have a role in scalp folliculitis. In patients who do not respond to topical antifungals, systemic antifungals should be added. Since recurrence is frequent, maintenance therapy may be required.

Keywords: Scalp, Folliculitis, Malassezia, Cytology, Antifungal, Recurrence

Presentation ID / Sunum No: 513

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: suat benek: 0000-0003-0774-7695 can aydın: 0000-0003-0712-2994

| 560

Safra Kesesi Agenezisi: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Suat Benek¹, Arş.Gör.Dr. Can Aydın¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

*Corresponding author: Suat Benek

Özet: Safra kesesi agenezisi (GBA), oldukça nadir görülen konjenital bir anomalidir. Hastalar genellikle biliyer semptomlarla karşımıza çıkmaktadır. Nadir görülmesinden dolayı ultrasonografi ile zor tanı konulur ve yanlış pozitif sonuç neticesinde hastalar gereksiz ameliyat olurlar. Olgumuzda ameliyat öncesi pozitif klinik muayene bulguları ve batin ultrasonografi sonuçları nedeni ile laparoskopik kolesistektomi planlandı, ancak ameliyat esnasında safra kesesi görülmedi. İntraoperatif yapılan ultrasonografide de safra kesesi görülmeyince ameliyat sonlandırıldı. Olası komplikasyonlar göz önüne alınarak laparotomiye geçilmedi. Safra kesesi agenezisi postop çekilen MRCP ile doğrulandı. Bu olguda GBA'nin teşhis ve yönetimini literatürdeki diğer olgular eşliğinde incelemeyi amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi Agenezisi, kolesistektomi, kolesistektomi

Gallbladder Agenesis : Case Report

Abstract: Gallbladder agenesis (GBA) is a very rare congenital anomaly. Patients usually present with biliary symptoms. Due to its rarity, it is difficult to diagnose with ultrasonography and patients undergo unnecessary surgery as a result of false positive results. In our case, laparoscopic cholecystectomy was planned because of the positive clinical examination findings and abdominal ultrasonography results before the operation, but the gallbladder was not seen during the operation. Considering possible complications, laparotomy was not performed. Gallbladder agenesis was confirmed by postoperative MRCP. In this case, we aimed to examine the diagnosis and management of GBA with other cases in the literature.

Keywords: Gallbladder Agenesis, Cholelithiasis, Cholecystectomy

Presentation ID / Sunum No: 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9973-0959

| 561

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Organ Bağıışı ve Organ Nakli Hakkındaki Bilgilerinin İncelenmesi

Araştırmacı Serdar Polat¹, Arş.Gör. Selman Aktaş¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi

*Corresponding author: Serdar Polat

Özet: Bu çalışma ile Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Tıp Fakültesi tıp eğitiminin başındaki birinci sınıf öğrencilerinin ve tıp eğitimini tamamlamak üzere olan altıncı sınıf öğrencileri üstündeki organ bağıışı ve organ nakli konusundaki bilgi düzeylerini incelemesi amaçlanmaktadır. Çalışmaya Hamidiye Tıp Fakültesi dönem 1 ve 6 öğrencileri katılmıştır. Çalışmaya dahil olan 160 öğrenciden 90 tanesi kız, 70 tanesi erkek öğrencidir ve dönem 1 ve 6'dan 80'er öğrenci çalışmaya dahil olmuştur. Öğrencilere sunulan anket formlarına göre istatistiksel analiz SPSS 28 programı ile değerlendirilmiştir. Çalışmada yer alan öğrencilerin %50'si dönem 1, %50'si dönem 6 öğrencileridir. Ve bu öğrencilerin %56,25'i kız, %43,75'i erkek öğrencidir. Öğrencilerin %75'i organ bağıışı ya da organ nakli konusunda bilgi sahibidir. Bilgi sahibi öğrencilerinde yalnızca %10'u bu konuda eğitim almıştır. Son sınıf öğrencilerinin organ bağıışı ve nakli konusunda dönem 1 öğrencilerine göre daha bilgili bulunmuştur. Son sınıf öğrencilerinin organ bağıışı ve nakli konusundaki istekleri dönem 1 öğrencilerine göre istatistiksel olarak anlamlı yüksek bulunmuştur ($p<0,001$). Son sınıf öğrencilerinden yalnızca 20 kişi organ bağıışında ve naklinde bulunmak istemezken, bu oran dönem 1 öğrencilerinde yarıyarıyadır. Genel olarak bakıldığında organ bağıışı ve nakline karşı olanların büyük bir çoğunluğu yetersiz bilgiye sahip olduğundan dolayı istememektedir. Sonuç olarak tıp eğitiminde dersler içinde organ nakli ve bağıışı hakkında geçen eğitim süreçleri ve bilgilendirmeler öğrencilerin bu konudaki bakış açılarını olumlu yönde etkilemiştir. Organ bağıışı ve nakline karşı duran ya da yorumda bulunmayan öğrencilerin tek nedeni konu ile ilgili yeterli bilgilerinin olmamasıdır. Başta tıp fakültesi öğrencileri olmak üzere bu konuda bilgilendirici faaliyetlerin artması, kamu spotlarının çeşitlenmesi toplum içinde olumlu etkilerinin olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Organ Bağıışı, Tıp Fakültesi, Tıp Eğitimi

Presentation ID / Sunum No: 14**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-8617-4380**

| 562

Sağlıklı Erkek Sıçanlarda Oksimatrinin Serum GLP-1 ve DPP4 Düzeylerine Etkisi

Res.Ass.Dr. Ozge Beyazcık¹, Asst.Prof.Dr. Ersin Beyazcık¹¹Duzce University***Corresponding author: Ersin Beyazcık**

Özet: Oksimatrini (OMT), *Sophora flavescens*'den ekstre edilen bir alkaloidtir. OMT, geleneksel Çin bitkisel ilacı *Sophora flavescens* ait önemli bir aktif bileşendir. Anti-inflamatuar, antialerjik, antiviral, antifibrotik, kan şekeri ve kan lipid düşürücü özellikler gibi çeşitli farmakolojik etkilere sahiptir. Glukagon benzeri peptit-1 (GLP-1), hem nörotransmitter hem de hormonal fonksiyonlarına sahip bir peptittir. Dipeptidil Peptidaz 4 (DPP-4), GLP-1 'in parçalanmasına sağlayıp insulinitropik etkisini bitirmesine sebep olan enzimdir. Bu çalışmanın amacı, sağlıklı erkek sıçanlarda farklı dozlarda uygulanan oksimatrini serum GLP-1 ve DPP4 düzeylerine etkisini araştırmaktır. Bu çalışmada 28 yetişkin erkek Wistar sıçan kullanıldı. Sıçanlar, Kontrol, 15 mg/kg OMT (OMT15), 30 mg/kg OMT (OMT30) ve 60 mg/kg OMT (OMT60) olmak üzere 4 gruba ayrıldı. KONT grubuna salin, OMT gruplarına ise OMT intraperitoneal olarak 28 gün uygulandı. Son uygulamadan 24 saat sonra sıçanlar üreter anesteziye alındı. Daha sonra kardiyak puncture yöntemi ile kalpten kan alınarak serumlarından GLP-1 ve DPP4 düzeyleri ELİSA yöntemi ile ölçüldü. OMT30 grubunun GLP-1 düzeyi KONT grubuna göre daha yüksek bulundu ($p=0,0149$). OMT 60 grubunun GLP-1 düzeyi hem KONT hem de OMT15 grubuna göre daha yüksek olduğu belirlendi (sırasıyla, $p=0,0019$ ve $p=0,0090$). OMT30 grubunun DPP4 düzeyi KONT grubuna göre daha yüksek olduğu saptandı ($p=0,0026$). OMT 60 grubunun DPP4 düzeyi hem KONT hem de OMT15 grubuna göre daha yüksek olduğu görüldü (sırasıyla, $p=0,0001$ ve $p=0,0239$). Diğer gruplar arasında ise anlamlı fark belirlenmedi ($p>0,05$). Sonuç olarak, oksimatrini hem GLP-1 hem de DPP4 düzeylerinin artırmasıyla kan glukoz seviyesinde düzenleyici bir role sahip olduğu düşünülür. Sonuç olarak, bu sonuçlar OMT kullanımının hiperglisemi ve hipoglisemiye karşı koruyucu bir etkiye sahip olabileceğini göstermektedir. Bunu hem GLP-1 hem de DPP4 seviyelerini birlikte artırarak göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Oksimatrini, GLP-1, DPP4, Sıçan, *Sophora Flavescens*

The Effect of Oxymatrine On Serum GLP-1 and DPP4 Levels in Healthy Male Rats

Abstract: Oxymatrine (OMT) is an alkaloid extracted from *Sophora flavescens*. OMT is an important active ingredient of the traditional Chinese herbal medicine *Sophora flavescens*. It has various pharmacological effects such as anti-inflammatory, antiallergic, antiviral, antifibrotic, blood sugar and blood lipid-lowering properties. Glucagon-like peptide-1 (GLP-1) is a peptide with both neurotransmitter and hormonal functions. Dipeptidyl Peptidase 4 (DPP-4) is the enzyme that causes GLP-1 to break down and terminate its insulinitropic effect. The aim of this study was to investigate the effect of oxymatrine administered at different doses on serum GLP-1 and DPP4 levels in healthy male rats. 28 adult male Wistar rats were used in this study. Rats were divided into 4 groups as Control

(CONT), 15 mg/kg OMT (OMT15), 30 mg/kg OMT (OMT30), and 60 mg/kg OMT (OMT60). Saline was administered to the CONT group and OMT intraperitoneally to the OMT groups for 28 days. Rats were placed under urethane anesthesia 24 hours after the last administration. Then, blood was taken from the heart by cardiac puncture method, and serum GLP-1 and DPP4 levels were measured by ELISA method. The GLP-1 level of the OMT30 group was found to be higher than the CONT group ($p=0.0149$). It was determined that the GLP-1 level of the OMT 60 group was higher than both the CONT and OMT15 groups ($p=0.0019$ and $p=0.0090$, respectively). The DPP4 level of the OMT30 group was found to be higher than the CONT group ($p=0.0026$). The DPP4 level of the OMT 60 group was higher than both the CONT and OMT15 groups ($p=0.0001$ and $p=0.0239$, respectively). There did not find significant difference between the other groups ($p>0.05$). Consequently, these results show that the use of OMT may have a protective effect against hyperglycemia and hypoglycemia. It demonstrated this by increasing both GLP-1 and DPP4 levels together.

Keywords: Oxymatrine, Glp-1, Dpp4, Rat, Sophora Flavescens

Presentation ID / Sunum No: 390**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-0246-5912**

| 564

SBÜ Dr Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi Radyoloji Kliniği'ne Başvuran Meme Kanseri Hastalarının Bazı Epidemiyolojik Verileri

Uzman Dr. Pınar Özdemir Akdur¹, Prof.Dr. Nazan Çiledağ¹¹SBÜ Dr Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji EAH***Corresponding author: Pınar Akdur**

Özet: ÖZET Giriş ve amaç: Meme kanseri, Türkiye’de kadınlarda en sık görülen kanser türüdür. Tüm kanserlerde olduğu gibi, meme kanserlerinin oluşumunda da birçok faktör rol oynamaktadır. Günümüzdeki bilgilere göre; bu faktörlerin %80’i çevreseldir. Bunların başında da sigara içilmesi gelmektedir. Başta akciğer kanseri olmak üzere birçok kanserin etiyolojisinde sigaranın rolü olduğu kesindir. Meme kanserinde ise sigaranın rolü çeşitli araştırmaların sonuçlarına göre kesinleşmemiş olmakla birlikte, meme kanserinde de rolü olduğu kabul edilmektedir. Bu yöndeki araştırmalara devam edilmesi gerekmektedir. Ailede kanser hikayesi meme kanserinde üzerinde çok durulan diğer önemli bir faktördür. Birçok araştırmada ailede kanser hikayesinin meme kanseri tanısı evresi ve kitle büyüklüğünü etkilediği bildirilmiştir. Konunun Türkiye’de de her fırsatta araştırılmasında yarar vardır. Bu çalışmada Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi’ne 2017-2022 tarihleri arasında başvurarak, meme kanseri ön tanısı alan, tanı kesinleştirme ve sonrası takipleri için kliniğimize refere edilen olguların arşiv kayıtlarına ulaşılarak, % 0,2’si (2 kişi) erkek, %99,8’i kadın olmak üzere toplam 845 meme kanseri tanısı almış hasta dahil edilmiştir. Kayıtlardaki veriler kullanılarak, sigara ve aile öyküsü ile meme kanseri ilişkisi değerlendirilmiştir. Materyal ve metot: Olguların dosyalarındaki anamnezlerden tanı öncesinde sigara içme ve aile öyküsü olup olmadığı sorgulamasına dayanan retrospektif bir araştırmadır. Çalışma kapsamında toplanan hasta verileri IBM Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) for Windows 23.0 (IBM Corp., Armonk, NY) paket programı ile analiz edildi. Kategorik veriler için sıklık ve yüzde, sürekli veriler için ortalama ve standart sapma tanımlayıcı değer olarak verildi. Kategorik değişkenlerin karşılaştırılmasında “Ki-kare Testi” kullanıldı. Sonuçlar, p değerinin 0,05’ten küçük olduğu durumlarda istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmanın kapsadığı olguların yaşı 22 ile 88 arasında değişmekte olup, ortalama yaş 54±12’dir. İlk tanı alma ortalama yaşı tüm olgularda 54, kadınlarda 54, erkeklerde ise 58’dir. Kadın hastaların %54,6’sı(460 kişi) postmenopozal dönemde, %27,9’u (235 kişi) premenopozal dönemde ve %17,6’sı (148 kişi) ise perimenopozal dönemde ilk olarak meme kanseri tanısını almışlardır. Olguların 100’ünde (%11,8) sigara içme, 76’sında(%9) ise ailede kanser öyküsü vardır. Sonuç: Çalışma kapsamına giren 845 meme kanserli olguda sigara kullananların oranı %11,8 (100 kişi) iken kullanmayanların oranı ise %88,2 (745 kişi)’dir. Gruplar arasındaki bu fark ileri derecede(p<0,001) anlamlıdır. Aile öyküsünde kanser tanısı olanlar %9’luk(76 kişi) bir paya sahipken, kanser tanısı olmayanlarda bu oran %91 (769 kişi)’dir. İki grup arasındaki farklılık ileri düzeyde(p<0,001) anlamlıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Sigara Öyküsü, Ailede Kanser Öyküsü

Some Epidemiological Data of Breast Cancer Patients Applied to Sbu Dr Abdurrahman Yurtaslan Ankara Oncology Education and Research Hospital Radiology Clinic

Abstract: ABSTRACT Introduction and Purpose: Breast cancer is the most frequent type of cancer diagnosed in women in Turkey. There are several factors playing a role in the occurrence of breast cancer, as in all types of cancer. 80% of these factors are environmental in accordance with today's knowledge. Smoking is the leading one among these. Smoking has an undoubted role in the etiology of several types of cancer with lung cancer being in the first place. It is acknowledged that smoking also has a role in breast cancer, although this role is not confirmed in accordance with the results of various studies. Studies must be continued to be conducted on this aspect. Another significant factor considered regarding breast cancer is cancer history in the family. It has been reported in many studies that the cancer history in the family has an effect on the diagnosis phase of breast cancer and tumor size. It would be beneficial to conduct further research on this subject in Turkey, too. A total of 845 patients, 0.2% (2 persons) of them being male and 99.8% being female, who were diagnosed with breast cancer were included in this study upon receiving the archive records of the cases pre-diagnosed with breast cancer following their application to the Ankara Oncology Training and Research Hospital between the years 2017-2022 and referred to our clinic for confirmation of the diagnosis and further follow-ups. The relationship between smoking, family history, and breast cancer was evaluated through the data in the records. Materials and Methods: This is a retrospective study based on the investigation of whether smoking and family history were present before diagnosis by using the anamneses in the case files. The patient data collected within the scope of the study were analyzed through IBM Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) for Windows 23.0 (IBM Corp., Armonk, NY) package program. Frequency and percentage were used as the descriptive statistics for categorical data, while mean and standard deviation were used for the same purpose for continuous data. "The Chi-Square Test" was used in comparing the categorical variables. The results were considered statistically significant where the p-value was lower than 0.05. Findings: The age of the cases included in the study varied between 22 and 88, and their mean age was 54 ± 12 . The mean age of getting diagnosed for the first time was 54 in all cases, 54 in women, and 58 in men. 54.6% (460 individuals) of the female patients received their first breast cancer diagnosis in the postmenopausal period, while 27.9% (235 individuals) in the premenopausal period and 17.6% (148 individuals) in the perimenopausal period. Smoking was present in 100 cases (11.8%) and cancer history in the family in 76 cases (9%). Result: The rate of smokers in 845 cases diagnosed with breast cancer and included in the study was 11.8% (100 individuals), while the rate of non-smokers was 88.2% (745 individuals). This difference between the groups is highly significant ($p < 0.001$). Those who had a cancer diagnosis in family history had a rate of 9% (76 individuals), while this rate was 91% (769 individuals) in those who did not. The difference between the two groups is highly significant ($p < 0.001$).

Keywords: Keywords: Breast Cancer, Smoking History, Cancer History in the Family

Presentation ID / Sunum No: 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6098-3676

| 566

Scopus Veritabanında Günübirlik Anestezi Konusundaki Bilimsel Yayınların Bibliyometrik Analizi

Uzman Dr. Ali Özgül Saltalı
Konya Numune Hastanesi

Özet: Amaç: Son yıllarda hastanelerde hastaya yapılacak cerrahi girişimin uygun olması durumunda birçok açıdan avantajlı bir yöntem olarak günübirlik cerrahiler sıklıkla tercih edilmektedir ve bu hastalara günübirlik anestezi uygulamaları yapılmaktadır. Aynı zamanda bazı dental girişimlerde, tıbbi tanılama işlemlerinde de hastaya günübirlik anestezi uygulanmaktadır. Bu çalışmada, bibliyometrik analiz yöntemi kullanılarak, ilgi alanları giderek genişleyen günübirlik anestezi konusunun bilimsel yayınlar açısından durumunun ortaya koyulması amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmada Scopus veri tabanı bibliyometrik veri analiz tekniği ile incelendi. Anahtar kelime olarak başlık bölümünde İngilizce dilinde “daycare anesthesia” veya “outpatient anesthesia” veya “ambulatory anesthesia” kelimeleri kullanıldı. Çalışmada zaman kısıtlamasına gidilmeden, tarama gününe kadar yayınlanmış tüm çalışmalar dahil edildi. Ancak çalışmada makale kategorisinde olmayan, dergi dışı bir yerde yayınlanan, tıp dışı alanlarda yapılmış yayınlar çalışma dışı bırakılmıştır. Bulgular: Çalışmada başlangıçta anahtar kelimelerle 874 çalışmaya ulaşıldı. 555’i bir dergide yayınlanmış makale kategorisindeki yayınlardı. Bunlardan tıp alanında yapılan çalışma sayısı 538’di. Çalışmada analizler bu 538 makale üzerinden yapılmıştır. İlgili makalelerin yazım dilleri sıklık açısından sırasıyla İngilizce (n=376), Fransızca (n=62) ve Almanca (n=38) dilleridir. Yayınların en fazla olduğu ülke Amerika Birleşik Devletleri (n=163) idi. Türkiye sekizinci sırada yer almakta idi. 2000’li yıllardan sonra yapılan yayın sayısının 243 olduğu (tüm makalelerin %45.16’sı) saptandı. Sonuç: Son yıllarda günübirlik anestezi uygulamalarının sağlık sisteminde tercih edilme oranı göz önünde bulundurulduğunda konu ile ilgili daha fazla bilimsel yayına ihtiyaç olduğu düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik Analiz, Günübirlik Anestezi, Bilimsel Yayın

Bibliometric Analysis of Scientific Publications On Output Anesthesia in Scopus Database

Abstract: Objective: In recent years, outpatient surgery is frequently preferred as an advantageous method in many respects if the surgical intervention to be performed on the patient is appropriate in hospitals, and outpatient anesthesia is applied to these patients. At the same time, outpatient anesthesia is applied to the patient in some dental procedures and medical diagnostic procedures. In this study, it is aimed to reveal the status of the subject of outpatient anesthesia, which is gradually expanding, in terms of scientific publications, by using the bibliometric analysis method. Methods: In the study, the Scopus scientific publication database was analyzed using bibliometric data analysis technique. The words “daycare anesthesia” or “outpatient anesthesia” or “ambulatory anesthesia” in English were used in the title section as keywords. All studies published up to the scanning day were included, without time constraints. However, in the study, publications that did not have an article category, were published in a place other than a journal, and were made in non-medical fields were excluded from the study. Results: In the study, 874 studies were reached with keywords at the beginning. 555 of them were

manuscript in the article category and published in a journal. Of these, the number of studies conducted in the field of medicine was 538. In the study, analyzes were made on these 538 articles. The languages of the related articles are English(n=376), French(n=62) and German(n=38), respectively, in terms of frequency. The country with the highest number of publications was the United States(n=163). Turkey was in the eighth place. It was determined that the number of publications made after the 2000s was 243(45.16% of all articles). Conclusion: Considering the rate of preference of outpatient anesthesia applications in the health system in recent years, it is thought that more scientific publications on the subject are needed.

Keywords: Bibliometric Analysis, Outpatient Anesthesia, Scientific Publication

Presentation ID / Sunum No: 760

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 0050 3225

| 568

Seftazidim-Avibaktam'ın Karbapenem Dirençli Pseudomonas Aeruginosa ve Klebsiella Pneumoniae İzolatlarına Karşı in Vitro Aktivitesi

**Doç.Dr. Çiğdem Arabacı¹, Uzman Dr. Serkan Aydemir², Uzman Dr. Gülten Aydın Tutak¹,
Uzman Dr. Kenan Ak²**

¹Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi¹ Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi,
Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı

²Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları
ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği

*Corresponding author: Çiğdem Arabacı

Özet: Amaç: Çoklu ilaca dirençli özellikle karbapenem dirençli Gram negatif basillerin neden olduğu enfeksiyonlar dünya çapında giderek daha fazla bildirilmektedir. Bu tür enfeksiyonların tedavi seçenekleri, kolistin ve polimiksin B gibi polimiksinleri içerir. Polimiksinlerin tedavisi ile ilgili toksisite, sınırlı etkinlik ve mcr-1 aracılığı ile geliştirilen direnç gibi sorunlar önemlidir. Son zamanlarda, seftazidim-avibaktamın (CZA) kullanımı FDA tarafından onaylanmıştır CZA, karbapenem dirençli Enterobacterales üyelerine ve Pseudomonas aeruginosa izolatlarına karşı iyi aktivite gösteren yeni bir antibiyotik kombinasyonudur. Bu çalışmanın amacı CZA' nın, karbapenem dirençli Pseudomonas aeruginosa ve Klebsiella pneumoniae izolatlarına karşı in vitro etkinliğini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: 2022 yılı içerisinde, laboratuvarımızda çalışılan hasta örneklerinden elde edilen karbapenem dirençli toplam 40 adet P. aeruginosa ve 127 K. pneumoniae izolatu çalışmaya dahil edildi. İzolatlar VITEK® MS, (Biomérieux, Fransa) ile tanımlandı. Her hasta için sadece tek bir örnek çalışıldı., CZA duyarlılığı disk difüzyon yöntemi ile belirlendi. Bulgular: Yapılan duyarlılık testi sonucunda, CZA, K. pneumoniae izolatlarında %72,2 (n=93/127), P. aeruginosa kökenlerin de ise %83,5 (n=33/40) duyarlı olarak saptandı.. Yeni beta laktam--beta laktamaz inhibitörlerinden olan CZA, yakında günlük klinik pratikte daha çok kullanılacak gibi görünmektedir. Ancak Türkiye 'de yakın geçmişte kullanılmaya başlanmış olmasına rağmen, çalışmamızda K. pneumoniae %27,5, P. aeruginosa' da %16,5 gibi direnç oranları bulmamız endişe vericidir. Bundan dolayı antibiyotiklere direnç gelişiminin önlenmesi için akılcı antibiyotik kullanımının önem verilmelidir. CZA sürveyansı rutin antimikrobiyal duyarlılık testleri ile takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Seftazidim-Avibaktam, Pseudomonas Aeruginosa, Klebsiella Pneumoniae

Presentation ID / Sunum No: 579

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0644-7826

| 569

Semitendinosus Oto Grefti İle Yapılan Ön Çapraz Bağ Rekonstrüksiyonu Kısa Dönem Klinik Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Sinan Zehir
Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet: Giriş: Hamstring tendonların ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu için alınmasının diz fleksiyonunda kuvvet azalmasına neden olabileceği ileri sürülerek greft hazırlığı için tek bir tendonun kullanılması yönünde çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Çalışmanın amacı tek başına semitendinosus otogrefti ile ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu yapılan hastaların klinik sonuçlarının değerlendirilmesidir. Yöntem: 2019 -2021 yıllarında tek merkezde ameliyat edilen ve takip süresi bir yıldan az olmayan 21 erkek erişkin ön çapraz bağ yırtığı vakası değerlendirildi. Profesyonel sporcular, çoklu bağ yaralanması olanlar, tamir uygulanan menisküs yırtığı olan ve kırıkta yaralanması için ek girişim uygulanan, eş zamanlı medial ve lateral menisküs yaralanması olan hastalar ve karşı dizinde daha önce ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu olan hastalar çalışma dışında tutuldu. Ameliyat sonrası hiçbir hastaya dizlik veya başka bir immobilizasyon yöntemi uygulanmadı. Hastalara ameliyat sonrası birinci günde tolere edebildikleri kadar yük vermeleri önerildi. Tüm hastalara aynı rehabilitasyon programı uygulandı. Hastaların fonksiyonel ve klinik değerlendirilmesinde pivot shift testi ile Lysholm, International Knee Documentation Committee (IKDC) skorları ve Tegner aktivite derecelendirme sistemi kullanıldı. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 29.3 (20-41 arası) idi. Cerrahi uygulama süresi ortalama 67 (50-90) dakika olarak tespit edildi. Greft yetmezliği gelişen olgu saptanmadı. Hiçbir olguda posterior korteks kırığı, ekstansiyon kaybı oluşmadı. Ortalama tendon kalınlığı 8,4±0,6 mm idi. Bir olguda debridman ve antibiyotik ile tedavi edilebilen yüzeysel yara enfeksiyon gözlemlendi. Takip sonu değerlendirmede hiçbir olguda pozitif pivot shift testi saptanmadı. Lysholm skoru operasyon öncesi 61.3±7.3 iken son kontrolde 88.1±6.3 olarak bulundu. IKDC skorları operasyon öncesi 12 hastada C ve 9 hastada D iken, son kontrolde 17 olguda A, 3 olguda B, 1 olguda ise C olarak değerlendirildi. Tegner skoru ameliyat öncesi 4.7±0.8 iken, son kontrolde 7,2±1,3 olarak gözlemlendi. Sonuç: Ön çapraz bağ yırtıklarının, semitendinosus tendon oto grefti kullanılarak yapılan artroskopik rekonstrüksiyonlarında erken dönemde başarılı klinik sonuçlar elde edilmiştir. Potansiyel olarak iki tendonun alınmasına göre daha az invaziv bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Ön Çapraz Bağ, Semitendinosus, Rekonstrüksiyon

Presentation ID / Sunum No: 747

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9554-841X

| 570

Semptomatik Epilepsilerin Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Dr Merve Mısırlıoğlu¹, Dr. Öğretim Üyesi Gülfer Akça²

¹Mersin Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.D., Çocuk Yoğun Bakım B.D., Mersin

²Samsun Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.D, Samsun

*Corresponding author: Merve Mısırlıoğlu

Özet: Amaç: Çocukluk çağı epilepsileri etiyolojilerine göre idiyopatik, semptomatik ve kriptojenik olarak sınıflandırılırlar. Büyük çoğunluğu idiyopatik olarak nitelendirilse de günümüzde nörogörüntüleme, genomik teknolojiler ve moleküler biyolojideki önemli ilerlemeler, nöbet ve epilepsinin patogenezinin anlaşılmasını ve semptomatik epilepsilerin tanınmasını kolaylaştırmıştır. Bu çalışmada hastanemize başvuran ve tanı alan semptomatik epilepsilerinin etiyolojilerinin araştırılması ve tedavilerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Çocuk acil, çocuk yoğun bakım ve çocuk nöroloji kliniğine başvurarak semptomatik epilepsi tanısı alan hastaların demografik özellikleri, etiyolojileri, nöbet semiyolojileri ve tedavileri retrospektif olarak analiz edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 365 semptomatik epilepsili çocukların %52,9'u erkek, yaş ortalaması 6,13±3,54 yıl, nöbetlerin %67,1'i jeneralizeydi. Hastaların %62,7'si tekli, %19,2'si ikili, %13,7'si üç ve üzeri anti-epileptik tedavi alıyordu. Çoklu ilaç kullanmakla erkek cinsiyet arasında istatistiksel anlamlı fark bulundu ($p<0,001$ OR:1,471%95 CI= 1,411-1,522). Nöbetin fokal veya jeneralize olmasıyla cinsiyet arasında ilişki saptanmadı ($p=0,216$). Etiyolojik nedenler 14 grupta incelendi. En sık saptanan etiyolojiler arasında %29,9 perinatal ve infantil nedenler, %16,2 dejeneratif, otizm ve demansiyel nedenler, %9,9 serebral gelişimsel beyin anomalileri grubu yer aldı. En az saptanan neden ise startle reaksiyonu ve sıcak su epilepsisini içeren refleks epilepsiler (%0,5) grubu idi. En sık tercih edilen antiepileptik hastaların %45,5'inde kullanılan levetirasetamdı ve nöbet semiyolojisinden bağımsızdı. Karbamazepin ($p=0,009$ OR=3,43 %95 CI 1,295-9,091) ve okskarbamazepin ($p<0,001$ OR= 5,909 %95 CI 2,882-12,117) fokal nöbetlerin tedavisinde anlamlı bulundu. Sıklık sırasına göre valproik asit, fenobarbital, lamotrijin, klonazepam, topiramet, klobazam, vigabatrin, fenitoin, sultiam, rufinamid gibi diğer antiepileptikler ile semptomatik jeneralize ve fokal epilepsiler arasında anlamlılık saptanmadı ($p>0,05$). Sonuç: Epilepsinin bir hastalık mı yoksa belirli bir nedene bağlı bir semptom mu olduğu halen tartışma konusudur. Etiyolojik tanımlamalar ve sınıflandırmalar ile kuşkusuz semptomatik epilepsilerin oranı, idiyopatik epilepsi ve epileptik sendromların önüne geçecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Epilepsi, Semptomatik Nöbet.

Evaluation of Symptomatic Epilepsies

Abstract: Objective: Childhood epilepsies are classified according to their etiology as idiopathic, symptomatic and cryptogenic. Although the vast majority are described as idiopathic, significant advances in neuro-imaging, genomic technologies and molecular biology have facilitated the understanding of the pathogenesis of seizures and epilepsy and the recognition of symptomatic epilepsies. In this study, it was aimed to investigate the etiology of symptomatic epilepsy who were admitted to our hospital and diagnosed and to evaluate their treatment. Methods: Demographic characteristics, etiologies, seizure semiologies and treatments of patients who were diagnosed with symptomatic epilepsy at pediatric emergency, pediatric intensive care and pediatric neurology clinics were analyzed retrospectively. Results: Of the 365 symptomatic epileptic children included in the study,

52.9% were male, mean age was 6.13 ± 3.54 years, and 67.1% of the seizures were generalized. 62.7% of the patients were receiving single anti-epileptic treatment, 19.2% double, 13.7% three or more anti-epileptic treatments. A statistically significant difference was found between using multiple drugs and male gender ($p < 0.001$ OR: 1.471 95% CI= 1.411-1.522). There was no correlation between focal or generalized seizure and gender ($p = 0.216$). Etiological causes were analyzed in 14 groups. Perinatal and infantile causes were 29.9%, degenerative, autism and dementia causes 16.2%, and cerebral developmental brain anomalies 9.9% were among the most common etiologies. The least detected cause was reflex epilepsy (0.5%) including startle reaction and hot water epilepsy. The most commonly preferred antiepileptic was levetiracetam, which was used in 45.5% of patients and was independent of the semiology of the seizure. Carbamazepine ($p = 0.009$ OR=3.43 95% CI 1.295-9.091) and oxcarbamazepine ($p < 0.001$ OR= 5.909 95% CI 2.882-12.117) were found to be significant in the treatment of focal seizures. In order of frequency, no significant difference was found between other antiepileptics such as valproic acid, phenobarbital, lamotrigine, clonazepam, topiramate, clobazam, vigabatrin, phenytoin, sultiam, rufinamide, and symptomatic generalized and focal epilepsies ($p > 0.05$). Conclusion: Whether epilepsy is a disease or a symptom due to a specific cause is still a matter of debate. Etiological definitions and classifications and the proportion of symptomatic epilepsies will undoubtedly precede idiopathic epilepsy and epileptic syndromes.

Keywords: Child, Epilepsy, Symptomatic Seizure

Presentation ID / Sunum No: 453

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6089-737X

| 572

Sensörinöral İşitme Kayıplı Bireylerde Tinnitus ve Hiperakuzi İşitme Kalitesini Etkiler Mi ?

Res.Asst. Nazife Öztürk Özdeş¹, Assoc.prof.Dr. Süha Beton²

¹Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü KBB Anabilim Dalı Odyoloji ve Konuşma Bozuklukları

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı

*Corresponding author: Nazife Öztürk Özdeş

Özet: Arka plan: Tinnitus ve hiperakuzinin olumsuz etkileri işitme kaybının yarattığı sorunlarla birleştiğinde bireylerin yaşamı ciddi ölçüde etkilenmektedir. Bu sebeple tinnitus ve hiperakuzinin işitme üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi önemlidir. Bu çalışmada işitme kaybı, tinnitus ve hiperakuzinin farklı kombinasyonlarıyla oluşturulmuş gruplarda işitme kalitesinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metod: Bilateral sensörinöral işitme kaybı tespit edilen 60 yetişkin birey tinnitus ve hiperakuzi şikayetlerine göre üç çalışma grubuna ayrılmıştır. Kontrol grubuna ise normal işiten 20 katılımcı alınmıştır. Grupları oluşturmak için odyolojik değerlendirmenin ardından Tinnitus Engellilik Anketi ve Khalfa Hiperakuzi Ölçeği uygulanmıştır. Ardından işitme kalitesini değerlendirmek için Konuşma, Uzaysal Algı ve İşitme Kalitesi Ölçeği uygulanarak sonuçlar gruplar arasında karşılaştırılmıştır. Bulgular: İşitme kaybıyla birlikte tinnitus ve hiperakuzi şikayeti olan grubun işitme kalitesi puanlarının diğer tüm gruplardan daha düşük olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Tinnitus ve hiperakuzi şikayeti olan grubun konuşma algısı puanı yalnızca tinnitüsü olan gruba göre daha düşük bulunmuştur ($p<0.05$). İşitme kaybıyla birlikte tinnitüsü olan grubun yalnızca işitme kaybı olan gruba göre işitme kalitesi puanları daha düşük olmasına rağmen bu fark anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$). Sonuçlar: Çalışma sonuçları, benzer derecede işitme kaybı olan bireylerin işitme kalitesinin farklı olmasında tinnitus ve hiperakuzinin etkisi olduğunu göstermiştir. Özellikle hiperakuzinin eşlik etmesi işitme kalitesini daha da kötüleştirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiperakuzi, İşitme Kalitesi, İşitme Kaybı, Tinnitus.

Do Tinnitus and Hyperacusis Affect Hearing Quality in Individuals With Sensorineural Hearing Loss ?

Abstract: Objective: When the negative effects of tinnitus and hyperacusis are combined with the problems caused by hearing loss, the lives of individuals are seriously affected. For this reason, it is important to evaluate the effects of tinnitus and hyperacusis on hearing. This study aimed to compare hearing quality in groups with different combinations of hearing loss, tinnitus, and hyperacusis. Materials and methods: The study group consisted of 60 adult individuals with bilateral sensorineural hearing loss who were divided into three groups according to their tinnitus and hyperacusis complaints. Twenty participants with normal hearing were included in the control group (CG). After the audiological evaluation, Tinnitus Handicap Inventory (THI), Khalfa Hyperacusis Questionnaire (HQ), Speech, Spatial and Qualities of Scale (SSQ) were applied and the results were compared between groups. Results: It was determined that the hearing quality scores of the group with tinnitus and hyperacusis along with hearing loss were lower than those of all other groups ($p < 0.05$). The speech perception score

of the group with tinnitus and hyperacusis was lower than that of the group with only tinnitus ($p < 0.05$). Although the hearing quality scores of the group with tinnitus with hearing loss were lower than those of the group with only hearing loss, this difference was not significant ($p > 0.05$). Conclusion: The results of the study showed that tinnitus and hyperacusis have an effect on the hearing quality of individuals with similar degrees of hearing loss. In particular, the presence of hyperacusis worsens the quality of hearing.

Keywords: Hearing Loss, Hyperacusis, Speech Perception, Tinnitus, Qualities of Hearing.

Presentation ID / Sunum No: 423

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0139-2520

| 574

Sepiapterin Redüktaz (SPD) Enzim Defekti Olan Türk Hastanın Spr Geninde Homozigot Patojenik Mutasyonu

Uzman Dr. Savaş Barış¹, Dr. Cüneyd Yavaş²

¹Aydın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi

²Başakşehir Çam ve SakuraŞehir Hastanesi, Genetik Hastalıkları Tanı Merkezi

*Corresponding author: Savaş Barış

Özet: Sepiapterinredüktaz eksikliği (SPD), tetrahidrobiopterin (BH4) sentezindeki bir kusurun neden olduğu merkezi sinir sisteminde ciddi dopamin ve serotonin eksikliklerine bağlı nörolojik bozulmaya neden olmaktadır. Klinik olarak, etkilenen bireyler, genellikle entelektüel gerilik ve şiddetli nörolojik işlev bozukluğu ile ilişkili, L-DOPA'ya yanıt veren, günlük olarak şiddeti değişken hareket bozukluğu göstermektedir. BH4, dopamin ve serotoninin nörotransmitterlerinin sentezi için gerekli bir kofaktördür. BH4 ayrıca fenilalanin hidrosilaz (PAH; 612349) için gerekli bir kofaktördür, ancak SPD olan hastalarda belirgin hiperfenilalaninemigörülmemektedir. Hiperfenilalaninemi eksikliği, SPD diğer BH4 sentezi bozukluklarından ayrılmaktadır. Bununla birlikte, SPD eksikliğinin nörolojik fenotipi, diğer BH4 eksikliği olan bozukluklara benzemektedir. Bu klinik bulgular SPR geninde görülen bialelik patojenik varyasyonlarda fenotipte görüldüğü bildirilmiştir. Sunumumuza konu olan Türk hasta, 9 yaşında kadın, nörogelişimsel gerilik, epilepsi, entelektüel gerilik, büyüme gelişme gerilik, metabolik bozukluklar, sarılık, hepatomegali ve serumda laktat yüksekliği olduğu yapılan muayeneler sonucunda tespit edilmiştir. Hastanın bu bulguları eşliğinde tüm ekzom dizileme (WES) analizi planlandı ve analiz neticesinde elde edilen genetik varyasyonlar in silico araçların yardımıyla değerlendirildi. Hastanın ana bulgularını açıkladığı düşünülen SPR geni [NM_003124.5] c.448A>G (p.Arg150Gly) varyasyonu homozigot olarak saptandı. Ayrıca hastanın metabolik ve karaciğer hastalıklarını açıkladığı düşünülen ABCC2 geni [NM_000392.5] c.4246_4247del (p.Lys1416ValfsTer46) varyasyonu da homozigot olarak saptandı. Daha sonra Sanger dizileme ile ilgili varyasyonların varlığı doğrulandı. SPR geni varyasyonunda tarif edilen 150. pozisyonadaki arjininamino asidi, türlerin birçoğu arasında korunmuş olup 9 ile 212'üncü amino asitler arasında bulunan fonksiyonel bölgede konumlanmaktadır (SPRE_HUMAN, <https://www.uniprot.org/uniprotkb/P35270>). Varyasyon neticesinde 150. pozisyonadaki arjinin amino asidi glisin amino asidine dönüşmekte olup, çoğu in silico analiz aracı bu varyasyonu hastalık nedeni olarak öngörmüştür. Saptadığımız varyasyona gnomAD veri tabanında homozigot hiç rastlanmamıştır. ClinVar ve PubMed taramalarında ise patojenik olarak bildirilmiştir. SPR'nin fonksiyonel domainini etkileyerek hücrel metabolizmayı bozan varyasyonlar, hastalarda farklı fenotipik tutulumlar ortaya çıkarabilmektedir. Ülkemizde akraba evliliğinin yaygınlığı göz önünde bulundurulduğunda resesif hastalıkların daha iyi aydınlatılması için farklı fenotiplerin genotipik özelliklerinin ortaya çıkartılması önemli rol oynamaktadır. Bu noktada sunulan olgunun literatüre katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Sepiapterinredüktaz Eksikliği, SPR, ABCC2, Otozomal Resesif, Wes, Metabolik Hastalıklar.

Homozygous Pathogenic Mutation in the Spr Gene of a Turkish Patient With Sepiopterin Reductase (SPD) Enzyme Defect

Abstract: Sepiapterinreductase deficiency (SPD) causes neurological impairment due to severe dopamine and serotonin deficiencies in the central nervous system caused by a defect in the synthesis of tetrahydrobiopterin (BH4). Clinically, affected individuals show movement disorder that responds to L-DOPA, often associated with intellectual retardation and severe neurological dysfunction, on a daily basis of varying severity. BH4 is an essential cofactor for the synthesis of dopamine and serotoninne urotransmitters. BH4 is also a necessary cofactor for phenylalaninehydroxylase (PAH; 612349), but significant hyperphenylalaninemia is not seen in patients with SPD. Hyperphenylalaninemia deficiency, SPD differs from other BH4 synthesis disorders. However, the neurological phenotype of SPD deficiency is similar to other BH4 deficiency disorders. These clinical findings have been reported to be seen in phenotype in the homozygous pathogenic variations seen in the SPR gene. The Turkish patient, who was the subject of our presentation, was a 9-year-old woman and was determined to have neurodevelopmental retardation, epilepsy, intellectual retardation, growth and development retardation, metabolic disorders, jaundice, hepatomegaly and lactate high in serum. In the light of these findings of the patient, all exomesequencing (WES) analysis was planned and the genetic variations obtained as a result of the analysis were evaluated with the help of in silicotools. The SPR gene [NM_003124.5] c.448A>G (p.Arg150Gly) variation was homozygous which is thought to explain the main findings of the patient. In addition, the ABCC2 gene [NM_000392.5] c.4246_4247del (p.Lys1416ValfsTer46) variation, which is thought to explain the metabolic and liver diseases of the patient, was also homozygous. Later, variations related to Sanger sequencing were confirmed to exist. The amino acid arginine at position 150.described in the SPR gene variation, has been conserved among most species and is located in the functional region between amino acids 9 and 212 (SPRE_HUMAN, <https://www.uniprot.org/uniprotkb/P35270>). As a result of the variation, the amino acid arginine at the 150. position is transformed into the amino acid glycine, and most in silicoan alysis tools have predicted this variation as the cause of the disease. The variation we detected was never homozygous in the gnom A Ddatabase. Clin Varand Pub Med scans reported pathogenic. Variations that disrupt cellular metabolism by affecting the functional domain of SPR may cause different phenotypic involvements in patients. Considering the prevalence of consanguineous marriage in our country, revealing the genotypic characteristics of different phenotypes plays an important role in better elucidation of recessive diseases. At this point, we think that the case presented will contribute to the literature.

Keywords: Sepiapterinreductase deficiency, SPR, ABCC2, Autosomal recessive, Wes, Metabolic diseases.

Presentation ID / Sunum No: 643**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-2645-998X**

| 576

Sepsisli Genç Hastada Erken Başlanan Sitokin Hemofiltrasyon Tedavisinin Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Leyla Kutlucan

İzmir Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı

Özet: GİRİŞ Sepsis, herhangi bir enfeksiyona karşı konağın geliştirdiği disregüle immün yanıtın neden olduğu, hayatı tehdit eden organ fonksiyon bozukluğudur. Sepsiste salgılanan inflamatuvar sitokinler ve aktif mediyatörlerin, organ yetmezliğinde rol oynadığı düşünülmektedir. Sepsis tedavisinde antisitokin tedaviler yanında ekstrakorporeal sitokin uzaklaştırma yöntemlerinin de faydalı olacağı düşünülmektedir. OLGU Daha önceden bilinen ülseratif kolit tanısı olan 29 yaşında kadın hasta iki gündür olan şiddetli karın ağrısı nedeniyle acil servise başvuruyor. Fizik muayenede, batında yaygın hassasiyet, defans, rebound ve tahta karın mevcut olup, görüntüleme bulgularında sol kolonda multipl perforasyon saptanıyor. Acil operasyona alınan hastaya sol hemikolektomi ve kolostomi uygulandı. Takip ve tedavi amaçlı ekstübe olarak üçüncü basamak yoğun bakım ünitesine alındı. Altıncı günde, hastanın genel durumu ve vital bulguları bozuldu. Noradrenalin infüzyonu başlandı. İdrar çıkışında azalma izlendi, furosemid infüzyonu başlandı. Yatışının yedinci gününde tekrar ameliyata alındı. Çekumda perforasyon saptandı ve kolostomisi kapatılarak ileostomi açıldı. Postoperatif entübe olarak yoğun bakıma alındı. Noradrenalin infüzyonuna devam edildi. Onbirinci günde mekanik ventilatör ihtiyacı kalmayan hasta ekstübe edildi. Oral alımı açıldı. Kalp atım hızı 180-200 atım/dk ve hipotansif olan hastada sinüs taşikardisi mevcuttu. Diltizem, adenoazin tedavisi ve kardiyoversiyon uygulandı. İzleminde solunum sıkıntısı ve ateş yüksekliği gelişen hastanın toraks tomografisinde plevral efüzyon ve atelektazi saptandı. Onaltıncı günde prokalsitonin değeri 100 ng/mL olan hastaya diyaliz katateri takılarak sitokin hemofiltrasyonu uygulandı. İntraabdominal sepsisi gerileyen hastaya pnömosepsis tanısı konuldu. Sitokin hemofiltrasyonuna beş gün boyunca, günde 2.5-3 saat devam edildi. Prokalsitonin değeri 1.1 ng/mL'ye kadar geriledi. Batın drenleri çekildi. İleostomi halen mevcuttu. Noradrenalin infüzyonu stoplandı. Yatışının 23. gününde, genel durumu iyi, hemodinamisi stabil olarak genel cerrahi servisine devredildi. SONUÇ Biz bu vakada sitokin fırtınası nedeniyle erken uygulanan sepsis hemoperfüzyon adsorbsiyon filtresinin, inflamatuvar mediyatörlerin uzaklaştırılması ile immün cevabın düzelmesine katkı sağlayarak organ fonksiyonlarının iyileşmesine ve sağ kalım üzerine olumlu etki sağladığını düşünmekteyiz. Etkinliğin araştırılması amaçlı daha çok randomize kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sepsis, Sitokin Hemofiltrasyonu, Sitokin Fırtınası

Presentation ID / Sunum No: 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8322-3514

| 577

Serum Kromogranin a Seviyeleri, Koroner Arter Hastalığında SYNTAX Skoru İle İlişkilidir.

Dr. Öğretim Üyesi Aykut Demirkıran¹, Dr. Öğretim Üyesi Aliye Çelikkol¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

*Corresponding author: Aykut Demirkıran

Özet: Amaç: Serum Kromogranin A (CgA) seviyelerinin koroner arter hastalığının ciddiyeti ile ilişkisini araştırdık. Yöntemler ve sonuçlar: Koroner anjiyografi işlemi esnasında alınmış periferik kan örneklerinden elde edilen biyokimyasal parametreler ve CgA seviyeleri 90 hastada incelendi. Hastalar SYNTAX skoru ≥ 1 (n = 45) ve SYNTAX skoru = 0 (n = 45) olarak iki gruba ayrıldı. Serum CgA seviyeleri, SYNTAX skoru ≥ 1 olan gruba SYNTAX skoru = 0 olan gruba göre anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla 1381.5 ± 418.9 ng/ml ve 1121.2 ± 290.7 ng/ml; p=0.002). Serum kromogranin A seviyeleri, Syntax skoru ile korele idi (r=0.556, p<0.04). ROC analizi, serum CgA seviyeleri için eğrinin altında kalan alanın 0.687 (p=0.007) olduğunu ve en iyi sınır değeri olan 1131 ng/mL'in şiddetli koroner arter hastalığını tahmin etmek için % 67'lik bir duyarlılığa ve % 65'lik bir özgüllüğe sahip olduğunu göstermiştir. Sonuç: Serum CgA seviyeleri SYNTAX skoru ≥ 1 olan koroner arter hastalarında artmıştır. Artan serum CgA seviyeleri, SYNTAX skoru ile orantılıdır.

Anahtar Kelimeler: Kromogranin A, Koroner Arter Hastalığı, SYNTAX Skoru

Serum Chromogranin a Levels Are Associated With the SYNTAX Score in Coronary Artery Disease.

Abstract: Objectives: We investigated the association of serum chromogranin A (CgA) levels with severity of coronary artery disease. Methods and Results: Biochemical parameters and CgA levels obtained from peripheral blood samples obtained during coronary angiography were analyzed in 90 patients. Patients were divided into two groups as SYNTAX score ≥ 1 (n = 45) and SYNTAX score = 0 (n = 45). Serum CgA levels were significantly higher in the group with SYNTAX score ≥ 1 compared to the group with SYNTAX score = 0 (1381.5 ± 418.9 ng/ml and 1121.2 ± 290.7 ng/ml, respectively; p=0.002). Serum chromogranin A levels were correlated with Syntax score (r=0.556, p<0.04). ROC analysis showed that the area under the curve for serum CgA levels was 0.687 (p=0.007) and the best cut-off value of 1131 ng/mL had a sensitivity of 67% and a specificity of 65% for predicting coronary artery disease. Conclusion: Serum CgA levels were increased in coronary artery disease patients with SYNTAX score ≥ 1 . Increasing serum CgA levels are proportional to the SYNTAX score.

Keywords: Chromogranin A, Coronary Artery Disease, SYNTAX Score

Presentation ID / Sunum No: 600

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 578

Sıçanlarda Sitalopramın İndüklediği QT Uzaması ve Miyokardiyal Hasarda Nikorandilin Etkilerinin Değerlendirilmesi

**Uzman Dr. Gözde Aktürk¹, Doç.Dr. Serap Cilaker miçli², Doç.Dr. Özlem Gürsoy Doruk³,
Doç.Dr. Nil Hocaoglu¹, Prof.Dr. Pınar Akan³, Prof.Dr. Bekir Uğur Ergür⁴, Araştırmacı Samar
Ahmed⁵, Prof.Dr. Şule Kalkan¹**

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı

²Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

³Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

⁴Girne Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

⁵Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Gözde Aktürk

Özet: Amaç: Sitalopram, selektif serotonin re-uptake inhibitörleri (SSRI) arasında en yüksek kardiyotoksik etki potansiyeline sahip antidepresandır. İlaçların indüklediği uzun QT sendromuna (UQTS) ve ventriküler aritmilere yol açabilmektedir. Çalışmamızın amacı, sitalopramın indüklediği QT intervali uzaması ve miyokardiyal hasarda selektif mitokondriyal KATP (mito-KATP) kanal açıcı olan nikorandilin koruyucu rolünün araştırılmasıdır. Gereç-Yöntem: Çalışmada 44 adet Sprague Dawley cinsi erkek sıçan kullanıldı. Ön çalışmada sitalopramın QT intervalini uzatan dozu 102.2 mg/kg (intraperitoneal, i.p) olarak bulundu. Deney gruplarında sıçanlar; serum fizyolojik (SF)+sitalopram, nikorandil (3 mg/kg, i.p)+sitalopram, 5-hydroxydecanoate (5-HD) (selektif mito-KATP kanal blokörü, 10 mg/kg, i.p)+sitalopram, 5-HD+nikorandil+sitalopram, olmak üzere randomize olarak 4 gruba ayrıldı. Sıçanlarda elektrokardiyografik parametreler [QRS süresi, QT intervali, düzeltilmiş QT intervali (QTc), kalp atım hızı (KAH)] ve biyokimyasal parametreler [malondialdehit (MDA), redükte glutatyon (GSH), glutatyon peroksidaz (GSH-Px), süperoksit dismutaz (SOD)] değerlendirildi, histolojik (histomorfolojik ve immünohistokimyasal) incelemeler yapıldı. Bulgular: SF’i takiben uygulanan sitalopram başlangıç değerlerine göre QRS süresi ve KAH’da anlamlı değişiklik oluşturmazken ($p>0.05$, $p>0.05$) QT ve QTc intervallerinde anlamlı uzamaya neden oldu ($p<0.05$, $p<0.05$). Sitalopram uygulaması kontrol değerlerine göre histomorfolojik skor ve apoptozda anlamlı artışa neden olurken ($p<0.01$, $p<0.001$), oksidan ve antioksidan parametrelerde anlamlı bir farklılık oluşturmaz ($p>0.05$). Sitalopram grubu ile karşılaştırıldığında nikorandil, sitalopramın indüklediği QT ve QTc intervalindeki uzamayı engellemedi ($p>0.05$, $p>0.05$), oksidan ve antioksidan parametrelerde anlamlı değişiklik oluşturmaz ($p>0.05$) ancak histomorfolojik skoru ve apoptozu anlamlı olarak azalttı ($p<0.05$, $p<0.001$). Sonuç: Bulgularımız, selektif mitokondriyal KATP (mito-KATP) kanal açıcı nikorandilin sitalopramın indüklediği QT intervali uzamasında koruyucu bir rol oynamadığını, ancak anti-apoptotik etkisi ile sitalopramın indüklediği miyokardiyal hasarı önlediğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyotoksisite, Sitalopram, Katp Kanalları, Uzun Qt Sendromu, Nikorandil

Evaluation of the Effects of Nicorandil On the QT Prolongation and Myocardial Damage Induced by Citalopram in Rats

Abstract: Objectives: Citalopram is a selective serotonin reuptake inhibitor (SSRI) antidepressant that has the highest cardiotoxic effect among the SSRIs. It can lead to drug-induced long QT syndrome (LQTS) and ventricular arrhythmias. The aim of our study is to evaluate the protective effect of nicorandil, a selective mitochondrial KATP (mito-KATP) channel opener, on the QT interval prolongation and myocardial damage induced by citalopram. Materials-Methods: Experiments were carried out on 44 male Sprague Dawley rats. In the preliminary study, the dose of citalopram that prolongs the QT interval was found as 102 mg/kg (intraperitoneal, i.p). In the experimental groups rats were randomly divided into four groups: saline+citalopram, nicorandil (3 mg/kg, i.p)+citalopram, 5-hydroxydecanoate (5-HD) (selective mito-KATP channel blocker, 10 mg/kg, i.p)+citalopram, 5-HD+nicorandil+citalopram. In rats, electrocardiographic [QRS duration, QT interval, corrected QT interval (QTc), Heart rate (HR)] and biochemical parameters [Malondialdehyde (MDA), reduced glutathione (GSH), glutathione peroxidase (GSH-Px), superoxide dismutase (SOD)] were evaluated, histological (histomorphological and immunohistochemical) examinations were performed. Results: In ECG of rats administered citalopram following SF, while there was no significant difference in QRS duration and HR ($p>0.05$, $p>0.05$), there was statistically significant prolongation in QT and QTc intervals ($p<0.05$, $p<0.05$) to the baseline. Citalopram administration caused significant increase in histomorphological score and apoptosis grade ($p<0.01$, $p<0.001$), but it didn't cause any difference in the oxidant and antioxidant parameters compared to the control values ($p>0.05$). When compared to citalopram group; nicorandil (3mg/kg, i.p) didn't prevent the prolongation in citalopram-induced QT-QTc intervals ($p>0.05$, $p>0.05$), didn't cause any significant difference in oxidant and antioxidant parameters ($p>0.05$), however it significantly reduced the histomorphological score and apoptosis grade ($p<0.05$, $p<0.001$). Conclusions: Our results suggest that nicorandil does not play a protective role in citalopram-induced QT interval prolongation, but it prevents citalopram-induced myocardial damage with its anti-apoptotic effect.

Keywords: Cardiotoxicity, Citalopram, Katp Channels, Long Qt Syndrome, Nicorandil

Presentation ID / Sunum No: 543

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6453-9772

| 580

Sıçanlarda Yüksek Fruktozlu mısır Şurubu Tüketimine ve Strese Metabolik Yanıtın Araştırılması

**Ph.d.cand. Gökhan Zorlu¹, Dr. Öğretim Üyesi Zübeyde Ercan¹,
Doç.Dr. İhsan Serhathoğlu¹**
¹Fırat Üniversitesi

***Corresponding author: Gökhan Zorlu**

Özet: Giriş ve amaç: Son yıllarda gıda endüstrisinde kullanımı oldukça yaygınlaşan yüksek fruktozlu mısır şurubu (YFMS) tüketimi ile günümüz yaşam tarzının kaçınılmaz sonucu olan stres başta metabolik hastalıklar olmak üzere birçok önemli hastalığın tetikleyicisi olarak kabul edilmektedir. Çalışmada sıçanlarda 2 hafta süresince stres ve YFMS tüketimine bağlı olarak metabolik parametrelerde meydana gelen değişikliklerin araştırılması amaçlandı. Materyal-Metot: Çalışmada 28 adet Sprague-Dawley cinsi erkek sıçan her grupta 7 hayvan olacak şekilde rastgele 4 gruba ayrıldı: Kontrol, %20 (v/v) YFMS verilen grup, %40 YFMS verilen grup ve kronik kısıtlama stresi uygulanan grup. Tüm gruplardaki hayvanların günlük yem ve su alımları ve canlı ağırlık değişimleri izlendi ve çalışma 2 hafta sürdü. Çalışma sonunda hayvanlardan biyokimyasal analiz için kan örnekleri alındı. Otoanalizör ve ELISA yöntemi (Enzim Bağlı İmmünosorbent Analiz) ile tüm lipid profilleri (total kolesterol (TC), trigliserit, yüksek yoğunluklu lipoprotein (HDL), düşük yoğunluklu lipoprotein (LDL), çok düşük yoğunluklu lipoprotein (VLDL)) ile glikoz ve insülin seviyeleri ölçüldü. Bulgular: YFMS ve stres gruplarında besin alımı kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşüktü ($p<0.05$). %20 YFMS grubunda su tüketimi önemli ölçüde arttı. Stres canlı ağırlıkta azalmaya, YFMS ise canlı ağırlıkta artışa yol açtı ($p<0.05$). Trigliserit düzeyleri YFMS (%20) ($72 \pm 5,45$ mg/dl), YFMS (%40) (94 ± 9 mg/dl) ve stres ($51,71 \pm 4,29$ mg/dl) gruplarında daha yüksek olup, YFMS gruplarında kontrol grubuna kıyasla ($37,16 \pm 1,30$ mg/dl) daha anlamlıydı. Kontrole kıyasla hem YFMS hem de stres gruplarında toplam kolesterol seviyeleri arttı. LDL ve VLDL her üç grupta da artarken, kontrol grubuna göre YFMS gruplarında anlamlı olarak arttı. HDL düzeyi her üç grupta da azaldı ancak anlamlı değildi. Glikoz ve insülin değerleri YFMS ve stres gruplarında kontrol grubuna göre daha yüksekti. Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre, sadece 2 haftalık süreçte stres ve YFMS tüketiminin vücut ağırlığı, su ve gıda alımı ile glikoz ve insülin değerlerinde önemli değişikliklere yol açtığı, lipid profilinde ise bozulmalara neden olduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Yüksek Fruktozlu mısır Şurubu, Stres, Metabolik Parametreler, Sıçan

Investigation of Metabolic Response to High Fructose Corn Syrup Consumption and Stress in Rats

Abstract: ABSTRACT Background and Aim: Consumption of high fructose corn syrup (HFCS), which has become very common in the food industry in recent years, and stress, which is an inevitable consequence of today's lifestyle, are considered to be the trigger of many important diseases, especially metabolic diseases. In the study, it was aimed to investigate the changes in metabolic parameters due to

stress and HFCS consumption in rats for 2 weeks. **Materials-Methods:** In the study, 28 Spraque-Dawley male rats were randomly divided into 4 groups with 7 animals in each group: Control, the group given 20% (v/v) HFCS, the group given 40% HFCS, and the group in which chronic restraint stress was applied. The animals were monitored daily food and water intake and body weight changes in all groups and the study lasted 2 weeks. At the end of the study, blood samples were taken from the animals for biochemical analysis. Glucose and insulin levels with all lipid profiles (total cholesterol (TC), triglyceride, high-density lipoprotein (HDL), low-density lipoprotein (LDL), very low-density lipoprotein (VLDL)) by autoanalyzer and ELISA method (Enzyme-Linked Immunosorbent Analysis) measured. **Results:** Food intake was significantly lower in the HFCS and stress groups compared to the control group ($p<0.05$). Water consumption increased significantly in the 20% HFCS group. Stress caused a decrease in body weight and HFCS caused an increase in body weight ($p<0.05$). Triglyceride levels were higher in HFCS (%20) ($72\pm 5,45$ mg/dl), HFCS (%40) (94 ± 9 mg/dl) and stress ($51,71\pm 4,29$ mg/dl) groups. It was more significant in the HFCS groups compared to the control group ($37,16\pm 1,30$ mg/dl). Total cholesterol levels increased in both the HFCS and stress groups compared to the control. While LDL and VLDL increased in all three groups, they increased significantly in the HFCS groups compared to the control group. HDL level decreased in all three groups but was not significant. Glucose and insulin values were higher in the HFCS and stress groups compared to the control group. **Conclusion:** Based on the results of the study, it has been shown that stress and consumption of HFCS for only 2 weeks caused significant changes in body weight, food and water consumption, glucose and insulin values, and derangement in the lipid profile.

Keywords: Keywords: High Fructose Corn Syrup, Stress, Metabolic Parameters, Rat

Presentation ID / Sunum No: 379**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: Özlem,07**

| 582

Sifiliz Tanısına Yönelik Yapılan Laboratuvar Testleri ve 2020-2022 Verileri**Uzman Dr. Özlem Koca**

Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Sifiliz Tanısına Yönelik Yapılan Laboratuvar Testleri ve 2020-2022 Verileri *Treponema pallidum* 0,2 µm genişliğinde ve 5-15 µm uzunluğunda çok ince spirallerdir. Endoflajellaları ile sürekli hareketlidirler. Kültürde üretilemezler. Mikroaerofiliktirler. *Treponema pallidum*'un 100'den fazla protein antijeni belirlenmiştir ancak protein profilleri ayırt ettirici değildir. *Treponema* antijenlerinin önemli bir bileşeni de kardiyolipindir. Spiroketler memeli dokularından elde edilen kardiyolipin süspansiyonlarında kompleman birleşmesi ve flokülasyon testlerinde pozitif sonuç oluşturan reagin denilen antikor benzeri madde oluştururlar. Sifilizin serolojik tanısında reagin ve antitreponemal antikorlar kullanılır. Laboratuvar Tanısı Direkt Tanı • Karanlık Saha: Bir damla doku sıvısı ya da eksüda lam-lamel arası 20 dakika incelenmelidir. Ağız boşluğundaki lezyonlarda kullanılmamalıdır. • DFA-TP (Direkt Floresan Antikor –*Treponema Pallidum*): Doku sıvısı ya da eksüda lama yayılır floresein ile işaretli antitreponema antikorlarla boyanır. • PCR (Polimeraz zincir Tepkimesi): Moleküler testler genital ülserler için uygulandıklarında yararlıdır. Tek test ya da multipleks testler vardır. Seroloji Treponemal Testler • EIA (Elisa İmmun Assay): Rekombinant antijenler kullanılır. Renk değişimi reaktif serumu işaret eder. Verimli, otomatize ve duyarlı testlerdir. Bu nedenle taramalarda da kullanılırlar. Böylece erken dönemdeki ve latent tedavi edilmemiş hastalar saptanabilir. Prevalansı düşük toplumlarda yalancı pozitifliklere neden olabilir. Bu nedenle algoritmada EIA testi, kantitatif RPR veya nontreponemal bir testle doğrulanmalıdır. • FTA-Abs (Floresan treponemal antikor absorpsiyon): Yapılması güç bir testtir. Kullanımı yaygın değildir. Belli durumlarda konjenital sifiliz ve nörosifilizde tercih edilebilir. • TPPA (*Treponema Pallidum* Partikül Assay): Duyarlılaştırılmış jelatin partikülleri Anti-T. *Pallidum* antikorları (IgG ve IgM) ile tepkime verirler. Mikropalak kuyucuklarında çökelti oluşur. Non-Treponemal Testler: Düşük maliyetli ve kolay uygulanabilirlerdir. Tarama ve tedavinin takibinde kullanılırlar. Duyarlılıkları düşüktür. • VDRL (Venereal Disease Research Laboratory): Mikroskopla değerlendirilir. • RPR-kantitatif (Rapid Plazma Reagin): Antijen antikor kompleksi ile renkli partiküller oluşur. Çıplak gözle değerlendirilir. Birkaç dakikada sonuç alınabilir. • BOS VDRL: Nörosifilizde pozitiftir. 2020-2022 Verileri: • VDRL Test İstemi: 27433 • VDRL Pozitif: 880 • RPR çalışılan hasta sayısı: 880 • RPR Pozitif : 534 • TPHA test istemi: 5735 • TPHA pozitif : 999

Anahtar Kelimeler: Sifiliz, Laboratuvar Tanı**Laboratory Tests for the Diagnosis of Syphilis and Data for 2020-2022**

Abstract: *Treponema pallidum* are very thin spirals 0.2 µm wide and 5-15 µm long. They are constantly mobile with their endoflagella. They cannot be produced in culture. They are microaerophilic. More than 100 protein antigens of *Treponema pallidum* have been identified, but their protein profiles are not distinctive. An important component of *Treponema* antigens is cardiolipin. Spirochetes form an antibody-like substance called reagin, which is positive in complement assembly and flocculation tests in cardiolipin suspensions obtained from mammalian tissues. Reagin and antitreponemal antibodies are used in the serological diagnosis of syphilis. Laboratory Diagnosis Direct Diagnosis • Dark Field: A

drop of tissue fluid or exudate should be examined for 20 minutes between the slide and the coverslip. It should not be used for lesions in the oral cavity. • DFA-TP (Direct Fluorescent Antibody –Treponema Pallidum): Tissue fluid or exudate diffuses onto the slide and is stained with fluorescein-labeled antitreponema antibodies. • PCR (Polymerase Chain Reaction): Molecular tests are useful when applied for genital ulcers. There are single test or multiplex tests. Serology Treponemal Tests • EIA (Elisa Immune Assay): Recombinant antigens are used. Color change indicates reactive serum. They are efficient, automated and sensitive tests. For this reason, they are also used in scanning. Thus, early and latent untreated patients can be detected. It may cause false positives in low prevalence populations. Therefore, the EIA test in the algorithm should be validated by quantitative RPR or a nontreponemal test. • FTA-ABS (Fluorescent treponemal antibody absorption): It is a difficult test to do. Its use is not common. In certain cases, it may be preferred in congenital syphilis and neurosyphilis. • TPPA (Treponema Pallidum Particle Assay): Sensitized gelatin particles react with Anti-T. Pallidum antibodies (IgG and IgM). Precipitate forms in the microplate wells. (IgG and IgM). Precipitate forms in the microplate wells. Non-Treponemal Tests: They are low cost and easy to apply. They are used in screening and follow-up of treatment. Their sensitivity is low. • VDRL (Venereal Disease Research Laboratory): It is evaluated with a microscope. • RPR-quantitative (Rapid Plasma Reagin): Colored particles are formed with the antigen antibody complex. evaluated with the naked eye. Results can be obtained in a few minutes. • CSF VDRL: It is positive in neurosyphilis. 2020-2022 Data: • VDRL Test Prompt: 27433 • VDRL Positive: 880 • Number of patients in whom RPR was studied: 880 • RPR Positive: 534 • TPHA test prompt: 5735 • TPHA positive : 999

Keywords: Syphilis, laboratory Diagnosis

Presentation ID / Sunum No: 452

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-7899-3004>

| 584

Sigara Kullanımının Hafif Koah'lı Olgularda ve Koah İçin Risk Altındaki Olgularda Hiperinflasyon Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Mehmet Erdem Çakmak¹, Doç.Dr. Aylin Özgen Alpaydın², Prof.Dr. Arif Çımrın²

¹İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi İmmünoloji ve Alerji Hastalıkları Kliniği

²Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı

*Corresponding author: Mehmet Erdem Çakmak

Özet: Giriş/Amaç: Bu çalışmada, GOLD standartlarına göre risk altında olan olgularda (kontrol grubu) ve hafif KOAH (olgu grubu) olarak tanımlanan olgularda sigara içme miktarlarına göre küçük havayolu özelliklerindeki değişiklikleri araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Olgu grubu ve kontrol grubuna basit spirometri ve postbronkodilatör spirometri yapıldı. 30 dakika sonra küçük hava yollarını değerlendirmek için multibreath washout testi yapıldı. Bulgular: Olgu grubu ve kontrol grubu karşılaştırıldığında FEV1, FEV1/FVC, FEF 25-75 değerlerini olgu grubunda daha düşük, FVC, FRC, Scond ve Sacin değerlerini daha yüksek saptadık ($p < 0.01$). Yaş, sigara kullanımı ve MMRC, olgu grubunda anlamlı olarak yüksek saptandı ($p < 0.01$). Kontrol grubu kendi içinde 10-20 paket/yıl, 21-30 paket/yıl ve 31 paket/yıl üzeri sigara kullanım durumuna göre gruplara ayrılıp karşılaştırıldığında; FEV1, FVC, FEV1/FVC, FEF25-75, Scond ve Sacin değerleri arasında anlamlı farklılık saptandı (sırasıyla $p < 0.01$, $p = 0.025$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$). Olgu grubunda 10-20 paket/yıl sigara kullanan 2 hasta olduğundan 10-20 paket/yıl sigara kullanan grup ve 21-30 paket/yıl sigara kullanan grup birleştirilerek değerlendirildi. FVC, FEV1/FVC, Sacin ve Scond değerleri arasında anlamlı farklılık saptandı (sırasıyla $p = 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p = 0.01$). Olgu ve kontrol grubu 50 yaş altı baz alınarak karşılaştırıldığında FEV1, FEV1/FVC, FEF 25-75 olgu grubunda daha düşük, FRC ve Scond olgu grubunda daha yüksek saptandı (sırasıyla $p = 0.049$, $p < 0.01$, $p = 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$). Olgu ve kontrol grubu 50 yaş üstü baz alınarak karşılaştırıldığında, FEV1, FEV1/FVC, FEF 25-75 olgu grubunda daha düşük, FVC, FRC, Scond ve Sacin olgu grubunda daha yüksek saptandı (sırasıyla $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p = 0.023$, $p < 0.01$, $p < 0.01$). Sonuç: Sonuçlarımız, tütün kullanımı arttıkça iletili ve asiner düzeydeki ventilatuvar heterojenitenin anlamlı düzeyde bozulmuş olduğunu göstermektedir.

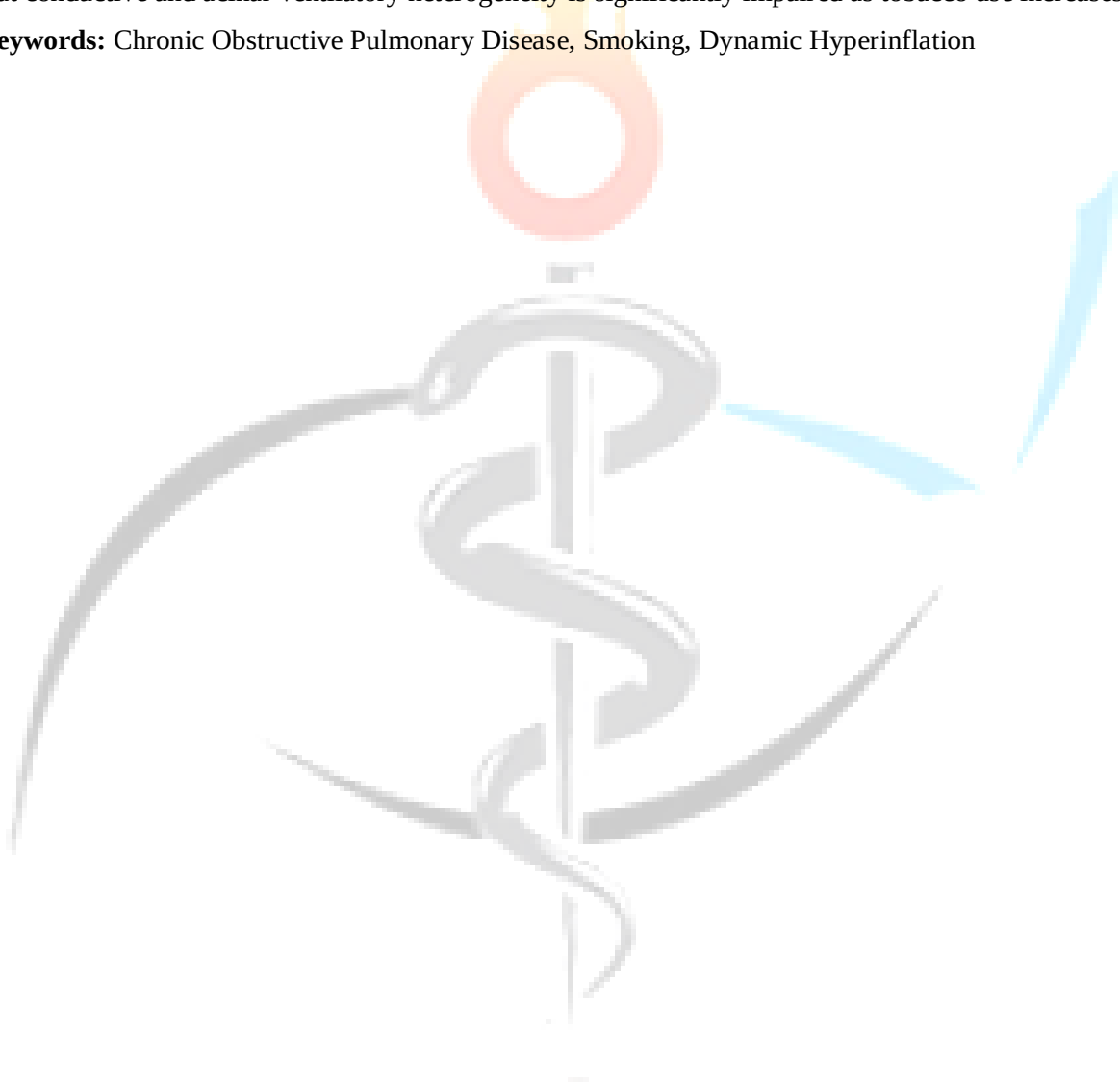
Anahtar Kelimeler: Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı, Sigara, Dinamik Hiperinflasyon

The Effect of Tobacco Use in Patients With Mild Copd and Patients At Risk for Copd On Hyperinflation

Abstract: Introduction: In this study, we aimed to investigate the changes in small airway characteristics according to the amount of smoking in patients at risk (control group) and mild COPD (case group) according to GOLD standards. Material and Methods: Simple spirometry and postbronchodilator spirometry were performed in the case group and control group. After 30 minutes, the multibreath washout test was performed to evaluate the small airways. Results: Case and control group were compared, we found that the FEV1, FEV1/FVC, FEF 25-75 values were lower in the case group, and the FVC, FRC, Scond and Sacin values were higher in the case group ($p < 0.01$). Age, smoking and

MMRC were found to be significantly higher in the case group ($p < 0.01$). When the control group was divided into groups according to the smoking status of 10-20 packs/year, 21-30 packs/year and over 31 packs/year; significant differences were found between FEV1, FVC, FEV1/FVC, FEF25-75, Scond and Sacin values ($p < 0.01$, $p = 0.025$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, respectively). Since there were two patients in the case group smoking 10-20 packs/year, the 10-20 packs/year smoking group and the 21-30 packs/year smoking group were combined and evaluated. Significant differences were found between FVC, FEV1/FVC, Sacin and Scond values ($p = 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p = 0.01$, respectively). Case and control group under 50 years of age were compared; FEV1, FEV1/FVC, FEF 25-75 were lower in the case group, FRC and Scond were higher in the case group ($p = 0.049$, $p < 0.01$, $p = 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, respectively). Case and control groups over 50 years of age were compared. FEV1, FEV1/FVC, FEF 25-75 were lower in the case group and FVC, FRC, Scond and Sacin were higher in the case group ($p < 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, $p = 0.023$, $p < 0.01$, $p < 0.01$, respectively). Conclusion: Our results show that conductive and acinar ventilatory heterogeneity is significantly impaired as tobacco use increases.

Keywords: Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Smoking, Dynamic Hyperinflation

Presentation ID / Sunum No: 538

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 586

Sinapik Asit Sisplatinin Sebep Olduğu Akut Böbrek Hasarını Hafifletti

Dr. Öğretim Üyesi Caner Yıldırım¹, Araştırmacı Hatice Yamaner¹, Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Orkmez¹, Dr. Öğretim Üyesi Sibel Cangı¹, Doç.Dr. Senay Gorucu Yılmaz¹, Doç.Dr. Mehmet Akif Bozdayı¹, Araştırmacı Sena Cevik¹

¹Gaziantep Üniversitesi

*Corresponding author: Caner Yıldırım

Özet: Sisplatin yaygın olarak kullanılan ve oldukça etkili bir kemoterapötik ajandır. Nefrotoksisite, sisplatin tedavisinin sınırlayıcı yan etkilerinden biridir. Sinapik asit (SA), çeşitli yağlı tohumlu bitkilerde, tahıllarda, sebze ve meyvelerde yaygın olarak bulunan hidroksisinnamik asit türevi bir polifenol bileşiğidir. SA; antiinflamatuvar, antioksidan, nöroprotektif, kardiyoprotektif, hepatoprotektif, antihiperglisemik ve antikanser özelliklere sahiptir. Bu çalışmada, sıçanlarda 5 hafta boyunca düşük veya yüksek doz SA uygulayarak sisplatin kaynaklı böbrek hasarı üzerindeki nefroprotektif etkisi araştırılmıştır. Bu çalışma, Gaziantep Üniversitesi hayvan deneyleri merkezinde planlanmış olup, yerel etik kurulunun onayı ile başlatılmıştır. Deney dizaynı için 35 adet 200±20 g ağırlığında, 8-10 haftalık Sprague Dawley sıçanlar kullanılmıştır. 5 hafta boyunca sisplatin, tek doz (3 mg/kg) intraperitoneal olarak uygulanmıştır. Düşük doz sinapik asit (20 mg/kg) ve yüksek doz sinapik asit (40 mg/kg) gruplarına sinapik asit intragastrik olarak uygulanmıştır. Sham grubuna beş hafta boyunca intraperitoneal fizyolojik salin solüsyonu uygulanırken, kontrol grubuna herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır. Sinapik asitin, nefrotoksisite üzerine olan etkilerini incelemek için hayvanlar sakrifiye edildikten sonra biyokimyasal (total oksidan ve antioksidan kapasiteleri, peroksinitrit ve malondialdehit değerlerinin belirlenmesi), histopatolojik boyama (hematoksilin ve eozin, masson-trikrom), gerçek zamanlı PCR yöntemiyle (glutatyon peroksidaz 4 (GPX4) ve nükleer faktör kappa B(NF-kB)) böbrek dokusundan gen ekspresyonu belirlenmiştir. İstatistiksel analizler için SPSS 23.0 programı kullanılmıştır. Biyokimyasal analizlerde SA'nın, oksidatif, nitrozatif stresi azalttığı, antioksidan kapasiteyi arttırdığı ve lipid peroksidasyonunu tersine çevirdiği bulunmuştur (p<0.001). Histopatolojik değerlendirmede, SA uygulanan gruplarda sisplatinin neden olduğu peritübüler lenfosit infiltrasyonda, tübüler dilatasyonda ve fibrotik bölgelerde azalma göstermiştir. PCR sonuçlarımızı göre ise böbrek dokusundaki GPX4 ve NF-kB ekspresyonu, diğer deney gruplarına kıyasla sisplatin grubunda aşırı eksprese edilirken, düşük doz sinapik asit yukarı regülasyon sağlar ve yüksek doz sinapik asit aşırı regülasyona neden olmuştur (p<0.05). Sonuç olarak sinapik asitin, sisplatinin neden olduğu nitrozatif ve oksidatif strese karşı yüksek antioksidan aktivitesi sayesinde çeşitli patofizyolojik durumlarda terapötik potansiyeli olan etkili bir yaklaşım olacağına inanmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Cisplatin, Nefrotoksisite, Sinapik Acid, Oksidatif Stres, İnflmatuar Sitokinler

Sinapic Acid Attenuated Acute Kidney Injury Caused by Cisplatin

Abstract: Cisplatin is a widely used effective chemotherapeutic agent. Nephrotoxicity is one of the limiting side effects of cisplatin. Sinapic acid (SA) is a hydroxycinnamic acid derivative polyphenol compound commonly found in various oilseed plants, cereals, vegetables and fruits. SA has properties

of anti-inflammatory, antioxidant, neuroprotective, cardioprotective, hepatoprotective, antihyperglycemic and anticancer. In this study, the nephroprotective effect of SA on cisplatin-induced kidney damage was investigated in rats. This study was planned at Gaziantep University Animal Experiments Center and was initiated with the approval of the local ethics committee. Sprague Dawley rats weighing 200 ± 20 g, 8-10 weeks old, were used. Cisplatin was administered as a single dose (3 mg/kg) intraperitoneally for 5 weeks. Sinapic acid was administered intragastrically to the low-dose sinapic acid (20 mg/kg) and high-dose sinapic acid (40 mg/kg). To examine the effects of sinapic acid on cisplatin-induced nephrotoxicity, kidney tissue was analyzed for biochemical (determination of total oxidant and antioxidant capacities, peroxynitrite and malondialdehyde values), histopathological (hematoxylin and eosin, Masson-trichrome), and real-time PCR gene expression (glutathione peroxidase 4 (GPX4) and nuclear factor kappa B). The statistical analysis was conducted using SPSS 23.0. SA decreased oxidative and nitrosative stress, enhanced antioxidant capacity, and reversed lipid peroxidation in biochemical analyses ($p < 0.001$). SA-treated groups showed a reduction in peritubular lymphocyte infiltration, tubular dilatation, and fibrotic areas produced by cisplatin, as determined by histopathology. PCR findings indicated that GPX4 and NF- κ B were overexpressed in kidney tissue in the cisplatin group compared to the other experimental groups, but low dosage sinapic acid upregulated and high dose sinapic acid produced overregulation ($p < 0.05$). In conclusion, we think that sinapic acid's excellent antioxidant activity against cisplatin-induced nitrosative and oxidative stress will make it a promising therapeutic agent for a variety of pathophysiological situations.

Keywords: Cisplatin, Nephrotoxicity, Sinapic Acid, Oxidative Stress, Inflammatory Cytokines

Presentation ID / Sunum No: 554

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6623-3024

| 588

Sinonazal Hastalıklarda Ayırıcı Tanıya Yardımcı Radyolojik Bulgular

Uzman Dr. Abdullah Enes Atas¹, Uzman Dr. Yaşar Özbuğday²

¹Konya Şehir Hastanesi

²Hakkari Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Abdullah Enes Atas

Özet: İnflamatuvar sinonazal hastalık çok yaygın görülürken, benign ve malign sinonazal tümörler nadirdir. Sinonazal patolojilerin klinik prezentasyonu nonspesifik olup, fasyal ağrı, pürülan akıntı, epistaksis ve burun tıkanıklığı şeklinde karşımıza çıkabilmektedir. Bu hastalıklarda görüntülemenin önemli bir rolü, inflamatuvar, benign ve malign hastalıkları birbirinden ayırt etmektir. Aynı zamanda sinüs cerrahisi uygulanacak hastalarda görüntüleme ile tedavi planı önem kazanmaktadır. Sinonazal bölgeye yönelik yapılan bilgisayarlı tomografi yaygın olarak kullanılmaktadır. Kemik detayı gösterme açısından üstün olan bu yöntem komplike vakalarda tanısal olarak manyetik rezonans görüntüleme ile beraber kullanılmalıdır. Manyetik rezonans görüntüleme yumuşak dokudaki rezolüsyonu nedeniyle tümörler başta olmak üzere bu bölgenin hastalıklarının ayırıcı tanısında radyolog ve cerrahlara katkı sağlamaktadır. Bu çalışmada görüntüleme bulgularının ayırıcı tanıya yardımcı olan özelliklerini vurgulamayı amaçlamaktayız.

Anahtar Kelimeler: Paranasal Sinüs, Paranasal Sinüs Neoplazmları, Bilgisayarlı Tomografi, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Presentation ID / Sunum No: 742**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-1290-1960**

| 589

Skalen Lenf Nodu Biyopsisi Sonuçlarımız

Uzman Dr. Leyla Nesrin Acar¹, Doç.Dr. Selim Şakir Erkmen Gülhan¹¹Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve araştırma Hastanesi, 2. Göğüs Cerrahisi Kliniği

*Corresponding author: Leyla Nesrin Acar

Özet: Giriş: Skalen lenf nodu, anterior skalen kasın alt ön ucunda, omohyoid kasın altında yer alan yağ pedi içinde bulunan lenf nodlarıdır. Akciğerin ve mediasteninin lenfatikleri paratrakeal lenf nodları aracılığı ile inferior derin servikal lenf nodlarına drene olurlar. Daniels 1949'da skalen lenf nodu biyopsisinin intratorasik hastalıklarının tanısına yardımcı olduğunu bildirmiştir. Skalen lenf nodu biopsisi (SLNB) ile intratorasik patolojilerin tanısı (sarkoidoz, tüberküloz, lenfoma gibi) veya primer akciğer kanserinin tanı, evreleme ve operabilitesinin değerlendirilmesinde, nüks akciğer kanserinin tanısında önemli yer tutar. Gereç ve Yöntem: Kliniğimizde 2019-2021 yılları arasında, lokal anestezi ile skalen lenf düğümü biyopsisi uygulanan 27 olgu retrospektif olarak incelendi. Histopatolojik tanı konulamayan 3 olgu çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Histopatolojik tanı alan 23 (%85.18) olgunun 5'i kadın 18'i erkek idi. Ortalama yaş 60.13 ± 16.21 (33-84). Tanılar: Adenokarsinom 6, küçük hücreli karsinom 5, büyük hücreli nöroendokrin karsinom 3, skuamöz hücreli karsinom 2, Hodgkin Lenfoma 3, granüloamatöz lenfadenit 4. Olguların 3'üne önceden (2-5 yıl) primer akciğer kanseri nedeniyle rezeksiyon, 2'sine EBUS (7 nolu lenf nodu) ile tanı konularak kemoradyoterapi tedavisi uygulanmıştı. Bu olguların 3'üne 2.primer, 1'ine nüks akciğer kanseri, 1'ine granüloamatöz lenfadenit tanısı konuldu. İşlem sonrası olguların hiçbirinde komplikasyon gözlenmedi. Tartışma: Skalen lenf bezleri büyümeden histopatolojik olarak tutulabilir. Skalen lenf yastığı derinde ve kaslar ile çevrili olduğundan büyük skalen bezler fizik muayenede palpe edilemeyebilir. Palpe edilebilen skalen bezler süperfisyal supraklavikuler bezlerdir. Bu bezler palpabl olduğunda derin skalen lenf bezleri de pozitifdir. Palpabl olan lenf bezlerinin biyopsisinde tanı oranı daha yüksektir. Akciğer kanserinin evreleme ve operabilite açısından değerlendirilmesinde skalen lenf bezi biyopsisi önemlidir. Skalen lenf nodunda metastaz görülme oranı, bronkojenik karsinomların doku tiplerine göre farklılık göstermektedir. En fazla adenokarsinom ve küçük hücreli karsinoma vakalarında saptanmaktadır. Çalışmamızda da adenokarsinom ve küçük hücreli karsinoma %47.82 oranında saptanmıştır. SLNB, akciğer kanserleri dışında sarkoidoz, lenfoma ve tüberküloz tanısının konulmasında da yardımcıdır. Sonuç olarak, SLNB'nin intratorasik patolojilerin tanısında, akciğer kanserinin tanı, evreleme ve operabilitesinin değerlendirilmesinde, tedavi edilmiş primer akciğer kanserinde nüks veya 2.primer akciğer kanseri tanısının konulmasında kolay uygulanabilen güvenli bir tanı metodu olduğu hatırlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Skalen Lenf Nodu, Biyopsi

Presentation ID / Sunum No: 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-000223162358

| 590

Solid Meme Kitlelerinin Değerlendirilmesinde Doppler Ultrasonografinin Etkinliğinin Araştırılması

Uzman Dr. Ümmihan Topal¹, Uzman Dr. Özlem Akıncı²

¹Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ümmihan Topal

Özet: Giriş ve Amaç Meme kanseri kadınlarda sık görülen kanser tipidir. Meme lezyonlarının benign malign ayrımında spesifitesi yüksek tanı yöntemlerine hala ihtiyaç vardır. Malign meme tümörleri farklı çapta ve akış özelliğinde, kaotik dağılımda damarlar oluştururarak kanserin ilerlemesine, metastaza ve ilaç direncinin artmasına neden olur. Bu çalışmanın amacı solid meme kitlelerinin değerlendirilmesinde yeni bir yaklaşımla dupleks ve power Doppler ultrasonografiyi (PDU) kullanarak tümöral neovaskülarizasyon özelliklerini araştırmak ve meme kanseri tanısına katkı sağlamaktır. Yöntem ve Gereçler Power ve dupleks Doppler ultrasonografi kullanılarak 125 solid meme lezyonu incelendi. Lezyonların sitolojik ve histopatolojik tanıları iğne biyopsileri veya operasyon sonuçlarıyla elde edildi. Lezyonlarda PDU ile vaskülaritenin tipi ve akış özelliği dupleks Doppler ultrasonografi (DDU) inceleme ile ortalama RI (rezistiv indeksi), PI (pulsatilité indeksi) değerleri ölçüldü. RI ve PI değerleri lezyon içi ve çevre normal parankim için ayrı ayrı ölçülerek birbirlerine göre yüzde artış veya azalış oranları hesaplandı. Bulgular PDU ile malign lezyonlarda vaskülarizasyon (27/27, %100) benign lezyonlardan (65/98, %66) anlamlı oranda daha fazlaydı. Vaskülarizasyon saptanan lezyonlarda malignite göstergesi açısından RI ve PI “cut off” değerleri sırasıyla, 0.7 ve 1.3 olarak alındığında sensitivite %85.2, %81.5, spesifisite %93.8, %89.2, PPD %85.2, %75.9 ve NPD %93.8, %92.1 olarak bulundu. Malignite açısından çevre normal parankime göre lezyondaki RI ve PI’nin yüzde artış oranları “cut off” değerleri sırasıyla 8.54 ve 10.9 alındığında sensitivite %81.5, %81.5, spesifisite %93.8, %92.3, PPD %84.6, %81.5 ve NPD %92.4, %92.3 olarak bulundu. Tartışma ve sonuç Meme lezyonlarında Doppler ultrasonografi yardımcı teknik olarak uygulanmalıdır. Ancak konvansiyonel Doppler ölçümlerinin yanısıra lezyon ile çevre normal parankim arasındaki Doppler indeks değişim oranlarının da değerlendirilmesi ile lezyonların daha iyi karakterize edilebileceği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Neovaskülarizasyon, Pı, Power Doppler Ultrasonografi, Rı, Solid Meme Lezyonlar

Efficiency of Doppler Ultrasonography for the Evaluation of Solid Breast Masses

Abstract: Besides mammography, gray-scale ultrasonography is also used to differentiate benign and malignant breast lesions. Because of false positive evaluations due to low specificities of these methods, Doppler ultrasonography is also come into question to asses breast lesions in recent years. In this study, the efficiencİes of duplex and power Doppler ultrasonography were investigated with a new approach during assessment of solid breast masses. In this study, 125 breast lesions were examined by using power and duplex Doppler ultrasonography. Cytological and histopathological diagnoses of lesions were

obtained by needle biopsy or surgery results. In lesions, the presence of vascularity was searched with power Doppler. When vascularity was found, mean RI (resistive index) and PI (pulsatility index) were calculated with duplex Doppler. After measuring RI and PI values of intra lesion and normal adjacent parenchyma were measured separately, we calculated the percentages of increase or decrease value between them. Average values and ratios of percentage were correlated with histopathological results. With PDU, vascularization in malignant lesions (27/27, 100%) was significantly higher than in benign lesions (65/98, 66%). When the RI and PI “cut off” values were taken as 0.7 and 1.3, respectively, in lesions with vascularization, the sensitivity was found to be 85.2%, 81.5%, specificity 93.8%, 89.2%, PPD 85.2%, 75.9%, and NPD 93.8%, 92.1%. . In terms of malignancy, the percent increase rates of RI and PI in the lesion compared to the surrounding normal parenchyma, cut off values of 8.54 and 10.9%, sensitivity 81.5%, 81.5%, specificity 93.8%, 92.3%, PPD 84.6%, 81.5% and NPD 92.4%, 92.3 found as Doppler ultrasonography should be used as an auxiliary technique in breast lesions. However, we believe that the lesions can be characterized better by evaluating the Doppler index change rates between the lesion and the surrounding normal parenchyma, in addition to conventional Doppler measurements.

Keywords: Neovascularization, P_i, Power Doppler Ultrasonography, R_i, Solid Breast Lesions

Presentation ID / Sunum No: 564

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8770-5721

| 592

Solid Organ Transplant Alıcılarında Human Papillomavirus Enfeksiyonunun Sıklığı, Klinik Özellikleri ve Risk Faktörleri: 10 Yıllık Tek Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Tunçer Vural

Başkent Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dermatoloji A.B.D.

Özet: Giriş: Solid organ transplant alıcılarında (SOTA) greft reddini önlemek için kullanılan immünsüpresif ilaçlar birçok dermatolojik hastalık riskini artırmaktadır. Human papillomavirüs (HPV) enfeksiyonu riski en çok artan enfeksiyonlardan biridir. Amaç: Çalışmada SOTA’da gelişen HPV enfeksiyonunu sıklığının, klinik özelliklerinin ve risk faktörlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: 2006-2016 yılları arasında Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi Dermatoloji Kliniğine rutin dermatoloji muayenesine gelen 190 SOTA’nın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Anket sırasındaki yaş ortalaması $33,2 \pm 16,9$ (2-81), nakilden sonra ortalama geçen süre $6,1 \pm 6,5$ (0,5-34) yıldır. Hastaların 115’i (%60,5) erkekti. Hastaların 91’i (%47,9) böbrek, 71’i (%37,4) karaciğer, 28’i (%14,7) kalp transplant alıcısıydı. 10 kişinin (%5,3) iki transplantasyon öyküsü varken kalan tüm hastalara bir kez nakil yapılmıştı. 22 hastada (%11,6) rejeksiyon hikayesi mevcuttu. SOTA’nın 48’inde (%25,2) siğil saptandı. En sık el (%39,6), yüz (%37,5) ve ayak (%33,3) yerleşimi izlendi. SOTA’larda siğil gelişimi ile yaş, cinsiyet, nakil yapılan organ, kullanılan immünsüpresif ilaç, rejeksiyon hikayesi ve nakil sayısı açısından bir ilişki saptanmadı ($p > 0,05$). 28 hastada 1-10, 12 hastada 11-20, 8 hastada ise 21’den fazla siğil mevcuttu. Sonuç: SOTA’da HPV enfeksiyonu sık görülmektedir ve önemli bir kesiminde siğil sayısı ondan fazladır. Bu hastaların nakil sonrası HPV enfeksiyonu riski açısından bilgilendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Human Papilloma Virüs, Transplant, Wart, Verrü

Frequency, Clinical Characteristics and Risk Factors of Human Papillomavirus Infection in Patients With Solid Organ Transplantation: A 10-Year Single Center Experience

Abstract: Introduction: Immunosuppressive drugs used to prevent graft rejection in solid organ transplant recipients (SOTA) increase the risk of many dermatological diseases. Human papillomavirus (HPV) infection is one of the infections with the highest increased risk. Aim: The study aimed to evaluate the incidence, clinical features, and risk factors of HPV infection in SOTA. Method: The records of 190 SOTAs who came to Baskent University Ankara Hospital Dermatology Clinic for routine dermatology examinations between 2006 and 2016 were retrospectively analyzed. Results: The mean age at the time of the survey was 33.2 ± 16.9 (2-81), and the mean time after transplantation was 6.1 ± 6.5 (0.5-34) years. 115 (60.5%) of the patients were male. There were 91 kidney transplant recipients (47.9%), 71 liver transplant recipients (37.4%), and 28 heart transplant recipients (14.7%). While 10 patients (5.3%) had a history of two transplants, all the remaining patients had one transplant. There was a history of rejection in 22 patients (11.6%). Warts were detected in 48 (25.2%) of SOTAs. Hand (39.6%), face (37.5%), and foot (33.3%) locations were the most common. In SOTAs, there was no relationship between the development of warts and age, gender, transplanted organ, immunosuppressive

drugs used, rejection history, and the number of transplants ($p>0.05$). There were 1-10 warts in 28 patients, 11-20 in 12 patients, and more than 21 in 8 patients. Conclusion: HPV infection is common in SOTA, and the number of warts is more than ten in a significant part of them. It is important to inform SOTA about the risk of post-transplant HPV infection.

Keywords: Human Papillomavirus, Transplant, Wart, Verruca

Presentation ID / Sunum No: 537

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4678-7729

| 594

Solunum Fonksiyon Testinde Akım Volum Halkasının Tanı Koydurduğu Olgu Örnekleri

**Uzman Dr. Burcu Özdemir¹, Uzman Dr. Levent Özdemir¹, Uzman Dr. Savaş Gegin¹,
Öğr. Gör. Dr Esra Aksu¹**

¹Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Burcu Özdemir

Özet: Spirometri, en yaygın kullanılan solunum fonksiyon testidir. Akım-volüm ve volüm-zaman halkası spirometrik incelemenin temelini oluşturmaktadır. A-V halkasının şeklinin analizi ile hem bir testin kriterlere uygun yapıp hemde patolojinin ne olduğu hakkında ayrıntılı bilgi elde edilebilir Akciğerlerin elastik ve mekanik özellikleri hakkında fikir sahibi oluruz. Bizde akım volum halkasında tipik görüntüsü olan 5 olguyu solunum fonksiyon testleri eşliğinde sunmak istedik. Olgu 1: 57 yaş, Erkek, nefes darlığı, hırıltı, öksürük şikayeti mevcut. Özgeçmiş: KOAH- Sigara 60 paket/yıl, fizik muayenede tüm zonlarda solunum sesleri azalmış ve ronkus, SFT de kollaps tipi obstriktif patern (Amfizem) mevcuttu Olgu 2. 61 yaş, Kadın, nefes darlığı, hırıltı, öksürük, ses kısıklığı şikayeti mevcut. Özgeçmiş diyabet, hipertansiyon - Sigara 40 paket/yıl, fizik muayenede stridor mevcut. KBB muaynesinde sol vokal kordda dev polipe doku, SFT’de değişken ekstratorasik obstriktif patern (laryngeal nodul) saptandı. Olgu 3. 70 yaş, Erkek, nefes darlığı, öksürük şikayeti mevcut. Özgeçmiş sigara 50 paket/yıl, fizik muayene ekspiryum uzun ve ronkus, stridor mevcut. SFT’de fiks obstriktif patern (kord vokal squamoz hücreli karsinom) saptadı. Olgu 4. 81 yaş, Kadın, nefes darlığı şikayeti mevcut. Özgeçmiş astım, fizik muayene: stridor mevcut. SFT’de değişken intratorasik patern (intratorasik guatr)saptandı. Olgu 5. 55 yaş, Erkek, nefes darlığı, kuru öksürük şikayeti mevcut. Özgeçmiş skleroderma 2 yıl, fizik muayene bilateral orta alt zonda ralleri mevcut.SFT’de restriktif patern (skleroderma) saptandı.

Anahtar Kelimeler: Solunum Fonksiyon Testi, Akım Volum Halkası

Abstract: Keywords: Solunum Fonksiyon Testi, Akım Volum Halkası,

Presentation ID / Sunum No: 676

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5400-0012

| 595

Sperm Kromatin Kondensasyonu ve Fibroblast Büyüme Faktörü 2(FGF2) Arasındaki İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Sevilay Erimşah¹, Prof.Dr. Yusufhan Yazır², Doç.Dr. Özgür Mehmet Yis³

¹İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi

³Bolu Abant İzzet Baysal Ünivresitesi Tıp Fakültesi

***Corresponding author: Sevilay Erimşah**

Özet: Erkek faktörü kısırlık vakalarının yaklaşık %30-40'ını oluşturur (1,2). Astenozoospermi, sperm hareketliliğinde azalmanın görüldüğü, erkek infertilitesinin nedenlerinden biridir (2). Astenozoospermi, Dünya Sağlık Örgütü (WHO) 2010 kılavuzuna göre, sperm ileri hareketliliğinin %32'den az olduğu durumlar olarak tanımlanır. Nedenleri arasında; çoğunlukla spermatozoonun yapısal ve fonksiyonel bozuklukları, genital sistem enfeksiyonları, varikosel, parsiyel duktal obstrüksiyon, nörolojik hastalıklar, anti-sperm antikorların varlığı, toksik ajanlar, uzamış epididimal taşınma süresi, uzamış cinsel perhiz süresi, genetik faktörler ve idiyopatik infertilite gibi nedenler sayılabilir (3). Paternal genomun yer aldığı germ hücrelerinde FGFRs aktivasyonunun FGF2 ligandı ile gerçekleştiği ve bu reseptörlerin ise spermin akrozom ve kuyruk bölgesinde lokalize olduğu belirlenmiştir (4,5). Kromatin kondensasyonu spermatogenezis sürecinde meydana gelen, kromatinlerin protamin proteinleri ile sıkı paketlenmesi durumudur. Bazı çalışmalarda, spermatogenez ve motilitenin regülasyonunun olduğu süreçte insan sperminde fibroblast büyüme faktörü 2 (FGF-2) ve reseptörlerinin (FGFR'ler) etkili olduğu belirtilmektedir(5). Ancak infertiliteye sahip astenozoospermik hastalara ait spermelerde, hareketle ilişkili olan anti-FGF2 ekspresyonları ve kromatin kondensasyon defektleri arasındaki ilişki ile ilgili herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada astenozoospermik infertiliteye sahip (n=20) hasta spermelerinde FGF2 ekspresyonu ve kromatin kondensasyon defektleri arasında bir ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Sperm örneklerinde kromatin kondensasyon değerlendirmesi için asidik anilin blue boyaması ve FGF2 ekspresyon seviyeleri için immunohistokimya uygulandı. Çalışmada elde edilen veriler sonucunda, astenozoospermik infertiliteye sahip hastalara ait spermelerde kromatin kondensasyon defektleri ve FGF2 ekspresyon seviyeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon izlendi (P<0.01). Elde edilen verilerin, harekete bağlı infertiliteye sahip hastaların tedavi yöntemlerini belirlemede kliniğe yeni yaklaşımlar kazandırabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erkek İnfertilitesi, Asthenozoospermi, FGF2, Kromatin Kondensasyonu

The Relationship Between Sperm Chromatin Condensation and Fibroblast Growth Factor 2(FGF2)

Abstract: The male factor accounts for approximately 30-40% of infertility cases (1,2). Asthenozoospermia is one of the causes of male infertility, in which there is a decrease in sperm motility (2). Asthenozoospermia is defined as conditions where sperm forward motility is less than 32%, according to the World Health Organization (WHO) 2010 guidelines. Among the reasons; Causes such

as structural and functional disorders of spermatozoa, genital system infections, varicocele, partial ductal obstruction, neurological diseases, presence of anti-sperm antibodies, toxic agents, prolonged epididymal transport time, prolonged sexual abstinence, genetic factors and idiopathic infertility can be counted (3). It has been determined that the activation of FGFRs in germ cells containing the paternal genome occurs with the FGF2 ligand, and these receptors are localized in the acrosome and tail region of the sperm (4,5). In line with this information, the relationship between FGF2 and sperm movement is known. Chromatin condensation is the tight packing of chromatin with protamine proteins that occurs during spermatogenesis. In some studies, it has been reported that fibroblast growth factor 2 (FGF-2) and its receptors (FGFRs) are effective in human sperm in the process of regulation of spermatogenesis and motility (5). However, there are no studies on the relationship between motility-related anti-FGF2 expression and chromatin condensation defects in sperm of asthenozoospermic patients. As the data obtained in the study, a statistically significant correlation was observed between chromatin condensation defects and FGF2 expression levels in the sperm of patients with asthenozoospermic infertility ($P<0.01$). It is thought that with the examinations in this study, new approaches can be brought to the clinic in determining the treatment methods of patients with motility-related infertility.

Keywords: Male Infertility, Asthenozoospermia, FGF2, Chromatin Condensation

Presentation ID / Sunum No: 790

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7720-8833

| 597

Spinal Cerrahide İmplant Materyalleri Nasıl Seçilir? Kıyaslamalı Analiz Sonuçları

Prof.Dr. Sibel Akyol¹, Arş.Gör.Dr. M.Berkay Şen¹, Prof.Dr. Besim Ben- Nissan²

¹IUC Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Fizyoloji AD

²University of Technology, Sydney School of Life Sciences Translational Biomaterials and Medicine

*Corresponding author: Berkay Şen

Özet: Doku implantasyonlarında, doku-implant ara yüzeyinde reaksiyon oluşur ve implantın yüzey morfolojisine, fiziksel ve kimyasal özelliklerine, doku-implant ara yüzey hareketliliğine, vücut sıvısının sirkülasyonuna, dokunun türüne ve yaşına bağlı olarak bu reaksiyonlar değişir. Bu reaksiyonların engellenmesi implante edilen materyalin fizyolojik ortam tarafından kabul edilmesi yani biyouyumluluk ile gerçekleşir. Biyouyumlu bir biyomateriyal, kendisini çevreleyen dokuların normal gelişimlerine engel olmaz ve dokuda istenmeyen tepkiler oluşturmaz. Biyomateriyaller, çevrelendikleri dokuyla uyumlarına göre biyoaktif, biyoinert, biyotolerant özelliklere sahip olmalıdır. Amacımız, gerek spinal gerekse ortopedik cerrahide hangi implant materyalinin kullanılacağı nasıl belirlenir sorusunu cevaplayacak basamaklardan birini yanıtlamaktır. Çalışmamızda değişik implant materyallerinin implantasyonu sonrası oluşabilecek rejeksiyon, hastaya özgü inflamasyon olaylarını kontrol altına alabilmek amacıyla, Wistar albino soyu erkek sıçanlarda spinal bölgeye Stainless Steel, Titanyum ve Titanyum 500 implante edilerek proinflatuar kemokinlerin (CXCL1, CXCL2, CXCL8, CXCL9) aktivasyonunu karşılaştırmalı olarak analiz ettik. 28 adet Wistar albino soyu erkek sıçanlardan (her grup n=7) Kontrol (K), Paslanmaz çelik (SS), Titanyum (Ti), Titanyum 500 (Ti 500) olmak üzere 3 grup oluşturuldu. Biyomateriyaller sıçanlarda L4 ve L5 arasına yerleştirildi. 3., 5. ve 7. günlerde periferik kan alındı. Serum CXCL1, CXCL2, CXCL8, CXCL9 parametreleri ELISA yöntemi ile analiz edildi. SS, Ti grubundan farklı olarak Ti 500 grubunda CXCL1 ile CXCL8, 3. günden başlayarak 5. güne kadar anlamlı artış ($p<0.01$) göstererek infeksiyon bölgesine nötrofil migrasyonunu artırmaktadır. 5. günden başlayarak 7. güne kadar anlamlı bir değişiklik gözlenmemiştir. Nötrofil birikimini takiben CXCL2 nin özellikle 3. ve 5. gündeki artışı ($p<0.05$) bölgeye monosit ve makrofajların gelmesini uyartabilir. CXCL9, 7. güne kadar anlamlı bir artış göstermezken 7. günde anlamlı artış ($p<0.01$) göstererek fazla sayıda lenfosit birikimine neden olabilir. Kemokinler hem inflamasyon hem de angiogeneze koordinasyon halinde süreci etkilemektedirler. Bu sürecin düzenlenmesindeki bozukluklar, kronik inflamasyonu ve immün sistem aktivasyonunu etkilemektedir. Sonuçlarımıza göre Ti 500 implante edildiği doku ile inflamatuvar etkiler göstermemektedir, hafiftir, mukavemeti yüksektir. Tüm bu özelliklerinden dolayı Ti 500 mükemmel klinik avantajlar sağlayabilir. Mekanik özellikleri ve kullanım esnasındaki yükleme koşulları da materyal seçimini etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Stainless Steel Titanium Titanium 500

How to Select Implant Materials in Spine Surgery? Results of a Comparative Analysis

Abstract: In tissue implantation, reactions occur at the tissue-implant interface and vary depending on surface morphology, physical and chemical properties of the implant, mobility of the tissue-implant interface, body fluid circulation, tissue type, and age. The prevention of these reactions is the acceptance of the implanted material by the physiological environment. This is called biocompatibility. A

biocompatible biomaterial does not interfere with the normal development of surrounding tissues and does not cause adverse reactions in tissues. Biomaterials should have bioactive, bio-inert, and bio-tolerant properties, depending on their compatibility with the surrounding tissue. Our goal is to determine what implant material should be used in spine and orthopedic surgery. In our study, we comparatively analyzed the activation of proinflammatory chemokines (CXCL1, CXCL2, CXCL8, CXCL9) by implantation of stainless steel, titanium and titanium 500 into the spinal region of male Wistar albino rats to control for rejection reactions and patient-specific inflammatory events that may occur after implantation of different implant materials. Three groups of 28 male Wistar albino rats were formed (each group $n=7$): Control (K), Stainless Steel (SS), Titanium (Ti), Titanium 500 (Ti 500). Biomaterials were placed between L4 and L5 in rats. Peripheral blood was drawn on days 3, 5, and 7. Serum CXCL1, CXCL2, CXCL8, and CXCL9 parameters were analyzed by ELISA method. In contrast to the SS and Ti groups, CXCL1 and CXCL8 increased significantly in the Ti-500 group from day 3 to day 5 ($p < 0.01$), resulting in increased migration of neutrophils to the infection site. No significant change was observed from day 5 to day 7. The increase in CXCL2, especially on day 3 and 5 ($p < 0.05$) after neutrophil accumulation, could stimulate monocyte and macrophage recruitment in the region. While CXCL9 showed no significant increase until day 7, a significant increase was detected on day 7 ($p < 0.01$), causing excessive lymphocyte accumulation. Chemokines influence the coordination process in both inflammation and angiogenesis. Disturbances in regulating this process affect chronic inflammation and immune activation. According to our results, Ti 500 shows no inflammatory effects on the implanted tissue, it is lightweight and has high strength. Due to all these properties, Ti 500 can provide excellent clinical benefits. Mechanical properties and loading conditions during use also influence material selection.

Keywords: Stainless Steel Titanium Titanium 500

Presentation ID / Sunum No: 724

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1753-7977

| 599

SR57227 Hidroklorürün C6 Hücre Hattında Glutamat Kaynaklı Eksitotoksisiteye Karşı Etkisi

Ma.St. Meryem Yaprak¹, Doç.Dr. Ahmet Şevki Taşkiran¹
¹Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Meryem Yaprak

Özet: Amaç: Glutamat, merkezi sinir sisteminin en önemli uyarıcı nörotransmitterlerinden biri olmasına rağmen, aşırı hücre dışı konsantrasyonu, eksitotoksisite adı verilen toksik bir süreç olan nöronların kontrolsüz sürekli depolarizasyonuna yol açar. SR57227 hidroklorür güçlü, seçici bir SR-3 agonistidir. Kortikal piramidal hücrelerde NMDA reseptör aracılı yanıtları inhibe edebileceği bildirilmiştir. Bununla birlikte, çalışmalarda SR57227'nin glutamat toksisitesine karşı etkinliği henüz aydınlatılmamıştır. Bu çalışmanın amacı, C6 hücre hattında SR57227-hidroklorürün glutamat eksitotoksisite etkisini incelemektir. Metod: Bu çalışmada C6 glioma hücre hattı kullanıldı. SR57227 glutamat kaynaklı eksitotoksisite sonrası glial hücre ölümü üzerindeki etkisini değerlendirmek için hücreler dört gruba ayrıldı. Kontrol grubuna tedavi uygulanmadı, glutamat grubuna 10 mM glutamat uygulandı, SR57227 grubuna farklı konsantrasyonlarda (1000, 500, 250 ve 125 nM) SR57227 uygulandı, SR57227 + glutamat grubuna hücrelere farklı konsantrasyonlarda (1000, 500, 250 ve 125 nM) SR57227 ile muamele edilmesinden 1 saat sonra glutamat uygulandı. Grupların C6 hücrelerinde hücre canlılığı XTT testi kullanılarak incelendi. Elde edilen değerlerin hücre canlılığı kontrol grubu ile karşılaştırıldı. Verilerin istatistiksel değerlendirmesi One Way ANOVA ile yapıldı. 0.05'ten küçük P değerleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: C6 hücrelerinin 24 saat 10 mM glutamat ile inkübasyonu, hücre canlılığını anlamlı şekilde azalttı ($P < 0,05$). Bununla birlikte, tüm konsantrasyonlarda 1 saatlik SR57227'nin ön tedavisi ve sonrasında glutamat ile 24 saat inkübasyon, tek başına glutamat uygulanan gruba karşılaştırıldığında hücre canlılığı üzerinde anlamlı bir değişikliğe neden olmadı ($P > 0,05$). Sonuç: Çalışmanın sonuçlarına göre SR57227'in, C6 glioma hücrelerinde belirtilen dozlarda oluşturulan glutamat eksitotoksisitesine karşı koruyucu etkisi bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Glutamat, Eksitotoksisite, C6 Hücre Hattı, Sr57227 Hidroklorür.

The Effect of SR57227 Hydrochloride Against Glutamate-Induced Excitotoxicity in C6 Cell Line

Abstract: Aim: Although glutamate is one of the most important excitatory neurotransmitters of the central nervous system, its excessive extracellular concentration leads to uncontrolled continuous depolarization of neurons a toxic process called, excitotoxicity. SR57227 hydrochloride is a potent, selective SR-3 agonist. It has been reported that it might inhibits NMDA receptor-mediated responses in cortical pyramidal cells. However, the effectiveness of SR57227 against glutamate-induced excitotoxicity is not clear yet. In the current study, it was aim to examine the effect of SR57227 on glutamate-induced excitotoxicity in C6 cell line. Methods: In the current study, C6 glioma cell line was used to evaluate. There were 4 groups as the control group, the glutamate group, the SR57227 group

and the SR57227 + glutamate group. The control group was without any treatment. Cells in the glutamate group were treated with 10 mM glutamate for 24 hours. Cells in the SR57227 group were treated with various concentrations (1000, 500, 250, and 125 nM/mL) of SR57227 for 24 hours. Cells in the SR57227 + glutamate group were pre-treated with various concentrations (1000, 500, 250, and 125 nM/mL) of SR57227 for 1 hour and then exposed to 10 mM glutamate for 24 hours. Cell viability of the groups was examined using the XTT test. Statistical evaluation of the data was done with One Way ANOVA. P values less than 0.05 were considered statistically significant. Results: C6 cells incubated with 10mM glutamate for 24 hours significantly reduced cell viability ($P < 0.05$). However, 1-hour SR57227 pretreatment at all concentrations followed by 24-hour incubation with glutamate did not cause a significant change in cell viability compared to glutamate group ($P < 0.05$). Conclusion: According to the results of the study, it was found that there is no protective effect of SR57227 at indicated doses against glutamate- induced excitotoxicity in C6 cells.

Keywords: Keywords: Glutamate, Excitotoxicity, C6 Cell Line, Sr57227 Hydrochloride.

Presentation ID / Sunum No: 575

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4896-6993

| 601

ST Segment Yükselmeli mi (STEMI) Nedeniyle Hastaneye Yatırılan Hastalarda Hastaneye Yatış Süresince Atriyal Fibrilasyon Gelişiminin Öngördürücüleri

Uzman Ercan Taştan

SBÜ Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği

Özet: Arka plan/Giriş Atriyal fibrilasyon (AF) ST segment yükselmeli miyokard infarktüsü (STEMI) nedeniyle hastaneye yatırılan hastalarda sık görülür ve kötü sonuçlarla ilişkilidir. Amaç Bu çalışma ile STEMI nedeniyle hastaneye yatırılan hastalarda yatış süresince AF gelişiminin öngördürücülerinin belirlenmesi amaçlandı. Metod Hastanemize Ocak 2018-ocak 2021 tarihleri arasında STEMI ile başvuran bütün hastalar tarandı. Daha önce AF tanısı olan ve protez mitral kapağı olan hastalar çalışmadan dışlandı. Univariable analizde p değeri <0.200 olan parametreler multivariable regresyon analizine dahil edildi. Sonuçlar Çalışmaya toplamda 466 hasta dahil edildi. Çalışma popülasyonunun ortalama yaşı 61.2 ± 13.7 idi ve hastaların çoğunluğu erkekti (76.6%). Ortalama sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (SVEF) 50.0 ± 8.2 ve ortalama sol atriyum çapı 37.7 ± 4.3 mm idi. Ortalama hastanede kalış süresi 2 (0-5) gün ve 34 (7.3%) hastada yatış süresince AF gelişti. 24 hasta kendiliğinden sinüs ritmine döndü ve 9 hastada ritm kontrolü amacıyla kardiyoversiyon yapıldı. AF kardiyoversiyon yapılan 1 hastada sebat etti. Mitral yetersizlik (MY) şiddeti ([OR:2.54, 95% CI:1.40-4.59;p=0.002], SVEF [OR:0.93, (95% CI: 0.89-0.97);p=0.002] ve rutinde b bloker (BB) kullanımı [OR:2.79, (95% CI: 1.13-6.88);p=0.025] AF gelişimin prediktörleri olarak saptandı. Conclusion(s) MY ciddiyeti, SVEF ve rutinde b bloker kullanımı STEMI hastalarında hastane yatışı süresince AF gelişimi için prediktör olarak saptanmıştır. B bloker altında beta reseptör aşırı ekspresyonu STEMI sırasında artmış sempatik deşarja bağlı olarak AF gelişiminde rol oynuyor olabilir. Bu ilişkinin netleştirilmesi için daha geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Atriyal Fibrilasyon, Beta Bloker ST Segment Yükselmeli Miyokard İnfarktüsü

Presentation ID / Sunum No: 573

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4759-4868

| 602

ST Segment Yükselmeli Miyokard İnfarktüsü (STEMI) Nedeniyle Hastaneye Yatırılan Hastalarda Atriyal Fibrilasyon Gelişiminin Sonlanımlarla İlişkisinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Metin Okşul

SBÜ Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği

Özet: Arka Plan/Giriş: ST segment yükselmeli miyokard infarktüsü (STEMI) seyri sırasında atriyal fibrilasyon (AF) sık görülür ve kötü sonlanımlarla ilişkilidir. Amaç: Bu çalışma ile amacımız STEMI nedeniyle hastaneye yatırılan hastalarda de-novo AF gelişiminin sonlanımlarla ilişkisinin değerlendirilmesidir.. Metod: Hastanemize Ocak 2018-ocak 2021 tarihleri arasında STEMI nedeniyle yatırılan bütün hastalar tarandı. Yatış süresince AF gelişen hastalarla AF gelişmeyen hastalar propensity match ile 1:1 oranında randomize edildi. Sonuçlar: Çalışmaya toplamda 68 hasta dahil edildi. Çalışma popülasyonunun ortalama yaşı 65.5 ± 11.5 olarak bulundu ve hastaların çoğunluğu erkekti (66.2%). İki grubun bazal karakteristik özellikleri benzerdi. İki grupta sürekli ventriküler aritmi oranları benzerdi (5.8% vs. 5.8%; $p=1.000$). Kontrast ilişkili nefropati sıklığı AF grubunda sayısal olarak daha yüksek olmakla beraber istatistiksel olarak anlamlı değildi. (14.7% vs. 2.9%; $p=0.197$). Kanama olayları kan transfüzyonu ve hayatı tehdit edici olup olmamalarına göre majör ve minör olarak sınıflandırıldı. Majör kanama sadece bir hastada yaşandı (üst gastrointestinal sistem kanaması) ve minör kanama oranları benzerdi (14.7% vs. 5.8%; $p=0.427$). Hastane içi ölüm oranları AF grubunda sayısal olarak yüksek olmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı değildi (20.5% vs. 2.9%; $p=0.054$). Sonuç olarak: STEMI ile hastaneye yatırılan hastalarda kontrast ilişkili nefropati, hastane içi ölüm ve kanama oranları yatış süresince AF gelişen hastalarda gelişmeyenlere göre sayısal olarak daha fazla olmasına rağmen istatistiksel bir farklılık bulunamamıştır. Daha geniş çaplı araştırmalar STEMI ile başvurup AF gelişen hastalarda kötü sonlanımların değerlendirilmesi açısından faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Koroner Sendrom, Atriyal Fibrilasyon, Hastane İçi Ölüm

Presentation ID / Sunum No: 399

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4342-6741

| 603

Staphylococcus Aureus'un Diyabeti Olan Hastalarda ki Ayak Enfeksiyonları ve Eşlik Edebilen Enfeksiyonlar

Uzman Dr. Rezan Harman Günerkan
Mersin Toros Devlet Hastanesi

Özet: Metisiline dirençli Staphylococcus aureus; deri yumuşak doku enfeksiyonları, pnömoni, osteomyelit, infektif endokardit başta olmak üzere bir çok enfeksiyon hastalıklarında etken olarak izole edilebilmektedir. İnfektif endokardit; osteomyelit ve spondilodiskit ile ilişkili olabilmektedir. Bu nedenle diyabetik ayak enfeksiyonu olan bir hastada etken olarak Staphylococcus Aureus ve buna bağlı gelişen spondilodiskit ve endokardit gibi uzak organ tutulumlarının olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Ayak, Staphylococcus Aureus, Enfektif Endokardit, Osteomyelit

Foot Infections and Accompanying Infections in Patients With Diabetes of Staphylococcus Aureus

Abstract: Methicillin-resistant staphylococcus aureus may be isolated as the causative agent in cutaneous and soft tissue infections, pneumonia, osteomyelitis, endocarditis. Infective endocarditis may be associated with osteomyelitis and spondylodiscitis. For this reason, it should be kept in mind that a patient with diabetic foot infection may have distant organ involvement such as Staphylococcus Aureus and related spondylodiscitis and endocarditis.

Keywords: Infective Endocarditis; Diabetic Foot İnfection; Staphylococcus Aureus; Osteomyelitis

Presentation ID / Sunum No: 475

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6962-4039

| 604

Subakut Tiroidit Tanısında Glukoz/lenfosit İndeksinin Önemi

Uzman Dr. Serpil Çiftel

Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: AMAÇ: Subakut tiroidit tiroid foliküler epitel yıkımının neden olduğu ani başlayan boyun ağrısı, ateş, tirotoksikoz, halsizlik, myalji ile kendini gösteren inflamatuvar bir tiroid bezi hastalığıdır. SAT' nin patogenezi hala tam olarak açıklanamasa da, altta yatan bir viral enfeksiyona sekonder geliştiğine dair kanıtlar vardır. Tanısı öykü, fizik muayene, geçici tirotoksikoz varlığı ve ultrasonografik ve sintigrafik bulgular (azalmış radyoiod uptake varlığı) ile konulur. İnflamatuvar bir durum olan ve hastanın ciddi ağrı nedeniyle konforunu bozan bu hastalıkta klinik pratikte kullanımı kolay, çabuk sonuçlanan non-invaziv yöntemlere de ihtiyaç artmaktadır. Bizim amacımız bu çalışmada Subakut Tiroidit tanısı yeni konan hastalarda Glukoz/lenfosit oranının sağlıklı insanlara göre değişip değişmediği araştırmaktır. GEREÇ VE YÖNTEM: Bu kesitsel çalışmaya Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma hastanesine Ocak-Ağustos 2022 tarihleri arasında başvuran 62 adet (ortalama yaş: 41, kadın: 45 erkek:17) subakut tiroiditli hasta ve 59 adet (ortalama yaş: 41 ve kadın :43, erkek: 16) sağlıklı kontrol grubu dahil edildi. Hastaların ek hastalık öyküsü yoktu. Tüm katılımcıların Hemogram ve glukoz (mmol/L) analizleri çalışıldı. İstatistiki yöntemler olarak Mann Whitney U testi kullanıldı. Hasta grubunda diğer inflamatuvar belirteçler ve glukoz/lenfosit indeksi arasında pearson korelasyon analizi yapıldı. BULGULAR: Glukoz lenfosit oranının hasta grubunda ortalama değeri 2,71 iken, kontrol grubunda 1,90 olarak bulundu ($p=0,000$). Hasta grubunda GLR ile diğer inflamatuvar belirteçler (sedim, Crp) arasında korelasyon analizi yapıldı ve aralarında anlamlı bir ilişki tespit edilemedi. TARTIŞMA VE SONUÇ: Glukozun pro-inflamatuvar etkilerinin olduğu, reaktif oksijen türlerinin ve inflamatuvar parametrelerin sentezini şiddetlendirdiği bilinmektedir. Lenfositler ise immunitenin göstergesi olup azalan lenfosit sayısı immunité hasarına işaret edebilir. Subakut Tiroiditte adaptif immün sistem hücreleri olan lenfositlerin erken apoptozu; immünregülasyon disfonksiyonuna neden olup otoimmunitéyi de tetikleyebilir. Yapılan son araştırmalar bazı hastalıkların tanısında lenfosit ve glukoz düzey gibi inflamatuvar göstergeleri birleştirmenin uygulanabilirliğini göstermiştir (1,2). Biz de çalışmamızda Subakut Tiroidit tanısında Glukoz lenfosit oranının da önemli olabileceğini ispatladık.

Anahtar Kelimeler: Subakut Tiroidit, Glukoz, Lenfosit

Presentation ID / Sunum No: 679

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2813-4583; 0000-0001-6599-0920; 0000-0002-7781-1587; 0000-0002-3382-4220

| 605

Subjektif Gürültü Hassasiyeti ile Kekemelik İlişkisinin İncelenmesi: Bir Ön Çalışma

**Öğr. Gör. Dr Gözde Bayramoğlu Çabuk¹, Ph.d.cand. Tuğçe Gül Çağlar²,
Dr. Öğretim Üyesi Işık Sibel Küçükünal³, Prof.Dr. Metin Yılmaz¹**

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi

³Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

*Corresponding author: Gözde Bayramoğlu Çabuk

Özet: Amaç: Toplumdaki bireylerin bir kısmının gürültüye uyum konusunda diğerlerinden daha dirençli oldukları ve bunun genetik ya da ailesel yatkınlıkla ilişkili olduğu bildirilmiştir. Bu kavram subjektif gürültü hassasiyeti (SNS) olarak adlandırılmıştır. Bununla birlikte, SNS, normal işitmeye sahip bireylerde tutarlı ve istikrarlı bir kişilik özelliği gibi görünmektedir. Bu bireylerin gürültü eşliğinde yapılan konuşmayı algılama testlerinde düşük performans gösterdiği bildirilmiştir. ASHA'ya göre kekemelik, konuşmanın akışını, ritmini, tizliğini, vurgularını, ses birimlerinin çıkarılmasını ve anlaşılmasını bozan bir durum olarak tanımlanmaktadır. Akıcı konuşma üretimi, konuşurken kişinin işitsel geri bildirim bilgilerinin başarılı entegrasyonuna bağlıdır. Bu bireylerde işitsel sisteme ait anormalliklerin olabileceğine dair çalışmalar mevcuttur. Kekemelerin gürültüde konuşmayı anlama becerilerinin düşük olduğu belirtilmiştir. Ancak, bu bireylerde SNS varlığının hiç araştırılmamış olduğu anlaşılmıştır. Kekeme bireylerdeki SNS varlığını araştırmak ve terapide kullanılacak içerik ve yöntemlere kaynak oluşturmak amaçlanmıştır. Yöntem: Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB polikliniğinden işitme ve konuşma merkezine sevk edilen, herhangi bir otolojik-nörootolojik hastalığı bulunmayan ve normal işitmeye sahip 18-33 (23,8±6,7) yaşları arasındaki 21 kekeme birey (17E,4K) araştırmaya dahil edilmiştir. Hastalara konuşma değerlendirmesi için bir pasaj okutulmuş olup, Weinstein SNS ölçeği(WNSS) doldurtulmuştur. Sonrasında tüm hastalara standart odyolojik testler uygulanmış, rahatsız edici ses seviyesi ve Metz bulgusuna bakılmıştır. Bulgular: Katılımcıların WNSS ortalaması (86,3±10,3), ölçeğin adaptasyon çalışmasındaki WNSS ortalaması ile istatistiksel olarak benzerdir (Tek örneklem t test; p>.05). Bireylerin yaşı, işitme keskinlikleri(SSO:10,2±4,5dB) ile WNSS arasında herhangi bir ilişki bulunmamıştır (Spearman Korelasyon Analizi; p>.05). Sonuç: Çalışmamızdan elde edilen verilere göre katılımcıların SNS açısından toplumun diğer bireylerinden ayrılmadığı belirlenmiştir. Literatürde, bu bireylerin gürültüde yapılan işitme testlerinin düşük performansına vurgu yapılmış olsa da, gürültü varlığında kekemelik frekansında azalma olduğu ve gürültünün terapi yöntemlerinde kullanılabileceği de bildirilmektedir. Araştırma tamamlandığında sonuçlar daha kapsamlı olarak ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kekemelik, Gürültü Hassasiyeti, Weinstein Gürültü Hassasiyeti Ölçeği

Investigation of the Relationship Between Subjective Noise Sensitivity and Stuttering: A Preliminary Study

Abstract: Objective: It has been reported that some of the individuals in the society are more resistant to noise adaptation than others and this is related to genetic or familial predisposition. This concept has been called subjective noise sensitivity (SNS). However, SNS appears to be a consistent and stable personality trait in individuals with normal hearing. It has been reported that these individuals performed poorly in speech perception tests performed in the presence of noise. Stuttering is defined as a condition that disrupts the flow, rhythm, treble, stress, extraction and comprehension of speech. Fluent speech production depends on successful integration of the person's auditory feedback information while speaking. There are studies showing that these individuals may have abnormalities of the auditory system. It has been stated that the ability of stutterers to understand speech in noise is low. However, it has been understood that the presence of SNS in these individuals has never been investigated. It's aimed to investigate the presence of SNS in individuals who stutter and to create resources for content and methods to be used in therapy. Method: 21 stuttering individuals (17M, 4K) between the ages of 18-33 (23.8 ± 6.7) who were referred to the audiology center from the ENT polyclinic of Gazi University Faculty of Medicine, who did not have any otological-neurotological disease and had normal hearing, were included in the study. A passage was read to the patients for speech assessment and the Weinstein SNS scale (WNSS) was filled. Afterwards, standard tests were applied to all patients, and the uncomfortable sound level and Metz were examined. Results: Participants' WNSS mean (86.3 ± 10.3) was statistically similar to the WNSS mean in the adaptation study (One sample t-test; $p > .05$). No correlation was found between the age of the individuals, their hearing acuity (SSO: 10.2 ± 4.5 dB) and WNSS (Spearman Correlation Analysis; $p > .05$). Conclusion: According to the data obtained from our study, it was thought that the participants did not differ from other members of the society in terms of SNS. Although the literature emphasizes the poor performance of hearing tests in noise in these individuals, it's reported that there is a decrease in the frequency of stuttering in the presence of noise and that can be used in therapy methods. When the research is completed, the results will be discussed in more detail.

Keywords: Stuttering, Noise Sensitivity, Weinstein Noise Sensitivity Scale

Presentation ID / Sunum No: 380

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6496-1965

| 607

Sünnet Olmak İçin Geldik

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ali Narsat

Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

Özet: Giriş Rutin dini sünnet çocuklarda en sık yapılan cerrahi işlemdir. Her cerrahi işlem gibi sünnet öncesinde de uygun ameliyat öncesi değerlendirmenin yapılması gerekmektedir. Hastaların ameliyat planlamaları eşlik eden hastalıklarına ve hastaların özelliklerine göre yapılmalıdır. Sünnet yapılan hastaların %10-20'sinde bilinen ek hastalık mevcuttur. Bu bilinen hastalıkları olan hastaların yanı sıra ameliyat öncesi değerlendirmede daha önceden aile tarafından bilinmeyen birçok hastalıkla karşılaşmaktadır. Biz çalışmamızda ek şikâyeti olmadan rutin dini sünnet istemiyle hastanemize başvuran hastalardaki ilk kez tanı alan patolojilerin oranını ortaya koymayı amaçladık. Bulgular Kliniğimizde 1 Ocak 2022 – 31 Ekim 2022 tarihleri arasında 405 sünnet yapılmıştır. Hastaların 53'ünde daha önceden bilinen ek hastalık mevcuttur. Bilinen hastalıklardan en sık karşılaşılan 23 hasta ile epilepsidir. En sık karşılaşılan bilinen cerrahi problem ise 7 hasta ile umbilikal hernidir. Bu hastaların yanı sıra 43 hastaya ameliyat öncesi anamnez, muayene ve tetkikler ile hastalık tanısı koyulmuştur. Bu hastaların tanıları sırasıyla distal hipospadias (11), tiroit hormon bozuklukları (9), inmemiş testis (7), inguinal herni (6), umbilikal herni (4), kanama pıhtılaşma problemleri (4), konjenital miyopati (2) olarak kaydedilmiştir. Hastaların kesin tanıları koyulup sünnet işlemleri uygun planlama ile yapılmıştır. Sonuç Çok sık yapılan bir cerrahi işlem olan sünnet öncesi hasta değerlendirmesi önem taşımaktadır. Günümüzde oldukça azalmış olsa da hastaneler dışında uygun değerlendirme yapılmadan yapılacak işlemlerde ek problemlerden kaynaklı morbidite hatta mortalite ile karşılaşılabilceği unutulmamalıdır. Rutin dini sünnet istemi ile ameliyat edilen kişiler hasta olarak düşünülmesi de tıbbın temel doğruları unutulmamalı ve uygun değerlendirme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sünnet, Ameliyat Öncesi Değerlendirme

Presentation ID / Sunum No: 637**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-2175-8163**

| 608

T Lenfositlerdeki CD39 Ekspresyonunun Akut Lenfoblastik Lösemideki Etkisi

Uzman Dr. Barış Boral
Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet: Giriş: Akut lösemiler kemik iliği öncü hücrelerinin kontrolsüz olarak çoğalması sonucu gelişen malign bir hastalıktır. Çocukluk çağıının en sık görülen kanserlerinden biri olan akut lenfoblastik lösemiler aynı zamanda çocuklarda en yaygın ilk dört ölüm sebebi içerisinde yer almaktadır (1). Kanser hücreleri tolerojenik bir mikroçevre oluşturmak için immünsupresif sitokin üretimi, besinler için rekabet ve inhibitor ligand ekspresyonu gibi stratejiler kullanırlar. Foxp3+CD4⁺ regülatuar T hücreleri, miyeloid kökenli baskılayıcı hücreler ve tolerojenik dendritik hücreler dahil olmak üzere düzenleyici immün sistem hücreleri, immünoşupresif bir tümör mikroçevre oluşmasına katkıda bulunur (2-4). İmmünoşupresif tümör mikroçevresinde kanser hücrelerini elimine etmekle görevli CD8⁺ T lenfositlerin fonksiyonlarının kısıtlandığı gösterilmiştir ve bu ortamlarda sayısı artan bir CD8⁺ T lenfosit alt grubu tanımlanmıştır (5). Bu hücreler CD39^{high}/CD8⁺ fenotipe sahiptir, TNF ve IL-2 ekspresyonları oldukça düşük saptandığı için bunlara tükenmiş T hücreleri ismi verilmiştir. Çalışmamızın amacı bu hücre grubunun ALL tanılı hastalarda normal popülasyona göre sayıca farklı olup olmadığını belirlemektir. Materyal Metod: ALL tanısı almış ve tedavi başlanmamış 19 hasta(ALL) ve aynı yaş grubundaki 25 sağlıklı çocuk çalışmaya(SK) dahil edildi. ALL tanısı alan hastaların ve kontrol grubunun periferik kanlarındaki tükenmiş T lenfosit oranları akım sitometri yöntemi ile saptandı. Sonuç: Sonuçlar Tablo 1’de özetlenmiştir. Lösemi hastaları ve kontrol grubunun T lenfositlerini karşılaştırdığımızda SK grubunun T lenfositlerinin daha yüksek olduğu saptandı ($p<0.001$). Tükenmiş T hücre popülasyonunun lösemi hastalarında istatistiksel olarak anlamlı şekilde yükseldiği tespit edilmiştir ($p<0.000$). Tartışma: Tükenmiş T hücre popülasyonunun ALL hastalarında yüksek olduğu gösterilerek hastalığın prognozuna veya tedavi yanıtına etkisi olabilecek bir hedef hücre grubu saptandı. Çalışmamızın bundan sonraki aşamasında hasta sayısı artırılarak tükenmiş T hücre oranlarının hastaların risk grubuna, tedavi yanıtına ve sağ kalım oranlarına etkisi analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Lösemi, CD39, T Lenfosit

Presentation ID / Sunum No: 658

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 3075 2348

| 609

Tamamlayıcı Beslenmeye ve Katı Gıdalara Başlama Zamanında Duyarlı Ebeveynlik Uygulamalarının Rolü

Uzman Evrim Şenkal¹, Prof.Dr. Nilgün Çöl¹

¹Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Evrim Şenkal

Özet: Amaç: Ek besinlere zamanında başlanmasının yanı sıra besinlerin kıvamının bebeğin gelişim özelliklerine uygun olmasını sağlamak ileriki yıllarda yetersiz beslenmeye neden olmamak için çok önemlidir. Amacımız, annelerin tamamlayıcı beslenmeye başlarken ve sürdürürken bebeklerinin gelişim evrelerine ve beslenme becerilerine duyarlı bir şekilde ilerleyip ilerlemediklerini değerlendirmektir. Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan bu çalışma, Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı'nda "Genel Pediatri" ve "Çocuk sağlığı izlem" polikliniklerine rutin sağlık kontrolleri için başvuran 3-24 aylık 325 sağlıklı bebek ile yapıldı. Bu bebeklerin annelerine anket yolu ile sorular sorulmuş ve demografik verileri, ek gıdaya başlama süreleri, pütürlü ve katı gıdalara geçiş süreleri ve bebeklerinin gelişim evreleri sorgulanmıştır. Verilerin istatistiksel olarak karşılaştırılmasında Student's t testi kullanıldı. Bulgular: Tamamlayıcı gıdalara başlama yaşı 6.133 ± 1.599 ay, pütürlü ve katı gıdalara başlama yaşı 8.148 ± 1.835 ay idi. Pütürlü ve katı gıdalara başlama yaşı ile bebeğin başını tutması ($r=0.262$; $p<0.001$), seslere tepki vermesi ($r=0.229$; $p<0.001$), nesneleri kavraması ($r=0.129$; $p=0.041$) ve baş ve işaret parmağını kullanarak nesneleri kavraması ($r=0.177$; $p=0.017$) pozitif korele bulundu. Sezaryen ile doğan bebeklerin ek gıdalar ile pütürlü ve katı gıdalara başlama yaşı normal spontan doğumla doğan bebeklere göre daha erkendi ($p<0.05$). Sonuç: Sağlıklı beslenme alışkanlığı geliştirmek için çocuğun ihtiyaçlarının ve gelişiminin farkında olarak tamamlayıcı besinlere başlanması, pütürlü ve katı besinlere geçişin zamanlaması bu süreci destekleyecektir. Bu çalışma, annelerin duyarlı ebeveynlik uygulamaları yoluyla bebeklerinin gelişim evreleri ile ilişkili olarak tamamlayıcı beslenmeye başlayıp başlamadıklarını araştırmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tamamlayıcı Beslenme, İnfant, Duyarlı Ebeveynlik, Katı Gıda

The Role of Responsive Parenting Practices in the Timing of Initiating Complementary and Solid Foods

Abstract: Aim: It is very important to start complementary foods on time, as well as to ensure that the consistency of the foods is suitable for the developmental characteristics of the infant in order not to cause malnutrition in later years. Our aim is to evaluate whether mothers are progressing sensitively to their infants' developmental stages and feeding skills while initiating and maintaining complementary feeding. Method: This descriptive and cross-sectional study was performed with 325 healthy infants aged 3-24 months those referring to the "General Pediatrics" and "Well-Child" outpatient clinics for routine health check visits, in Gaziantep University, Faculty of Medicine, Department of Pediatrics. The mothers of these infants' were asked questions by means of a questionnaire and their demographic data, time to start complementary feeding, time to switch to lumpy and solid food and developmental stages

of their babies were questioned. Pearson correlation analysis and student's t test were used to compare the data statistically. Results: The age of starting complementary foods was 6.133 ± 1.599 months and the age of starting lumpy and solid foods was 8.148 ± 1.835 months. There was a positive correlation between the age of starting lumpy and solid foods and infant's holding head ($r=0.262$; $p<0.001$), reaction to sounds ($r=0.229$; $p<0.001$), grasping the objects ($r=0.129$; $p=0.041$) and gripping the objects using thumb and forefinger ($r=0.177$; $p=0.017$). The age of starting complementary foods and lumpy and solid foods in infants born by cesarean delivery was earlier than those born by normal spontaneous delivery ($p<0.05$). Conclusion: In order to develop healthy eating habits, starting complementary foods by being aware of the needs and development of the child and timing the transition to lumpy and solid foods will support this process. The present study investigated if the mothers started complementary feeding in correlation with their infants' developmental stages through responsive parenting practices.

Keywords: Complementary Feding, Infant, Responsive Parenting, Solid Food

Presentation ID / Sunum No: 746

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2900-8623

| 611

Tekrar Eden Histeroskopi İşlemlerine Bağlı Endometrial Faktör Gelişen Vakada Tek Canlı Doğum; Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Gönül Özer
Üsküdar Üniversitesi

Özet: IVF (in vitro fertilizasyon) uygulamalarında amaç tek sağlıklı canlı doğum elde etmektir. İVF siklusunda başarı oranını etkileyen birçok faktör olmasının rağmen bunlardan en önemlileri sağlıklı bir embriyo ve sağlıklı bir endometriumdur. 29 yaşında, 7 yıllık primer infertil vaka merkezimize geldiğinde 6 kez geçirilmiş histeroskopi (H/S) ve 3 kez başarısız IVF öyküsü vardı. Vakaya toplam 4 adet blastokist 1 adet klivaj dönem embriyo transferi yapılmış bu uygulamaların sonucunda 1 kez biyokimyasal abortusu olmuştu. Vakanın son çekilen Histerosalpingografi (HSG) filmi incelendiğinde uterin kavitenin sadece alt 1/3 kısmının izlendiği, üst 2/3 kısmının tamamen sineşi nedeniyle oblitere olduğu görüldü. Vakanın Uterin kavitesi embriyo transferi için uygun değildi. Vakaya H/S yapıldı ve uterin kavitede yaygın fibrozis olduğu görüldü ve kavite genişletilmeye çalışıldı. H/S sonrası 45 gün süren hormon replasman tedavisi sonrası second lok H/S yapıldı ve normal boyutlara ulaşmasa da uterin kavitenin yeterli hacme ulaştığı görüldü. Merkezimizde IVF ile elde edilen iyi kalite dondurulmuş çözülmüş blastokist, hormon replasman tedavisi ile en fazla 6.9 mm kalınlığa ulaşan endometriuma transfer edildi. Transferden 9 gün sonra yapılan gebelik testi pozitif oldu. Gebeliğinin ilk 3 ayında sürekli kanamaları olan vakaya dar uterin kavite nedeniyle 12. haftada serklaj yapıldı. Gebeliğin 34. haftasında annede gelişen hipertansiyon nedeniyle elektif sezaryen (C/S) ile tek canlı doğumu oldu. C/S esnasında plasenta inkreata nedeniyle kanamalarının fazla olması üzerine 2 ünite kan transfüzyonu yapıldı. Anne ve bebek C/S operasyonundan 3 gün sonra şifa ile taburcu edildi. Sonuç olarak, gereksiz cerrahi tedavilerin yarardan çok zarar getirebileceğini unutmamak gerekir. Endometrium ince olsa bile, yapısal olarak normal ise embriyo transferi yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Endometrial Faktör, Histeroskopi, İntrauterin Sineşi

A Live Birth Case Who Developed Endometrial Factor Following Repeated Hysteroscopy Procedures: A Case Report

Abstract: IVF (in vitro fertilization) treatment aims to achieve a single live birth. Although several factors affect the success rate of IVF cycles, the most important factors are a healthy embryo and a healthy endometrium. A 29-year-old woman with a 7-year history of primary infertility visited our clinic with a desire to have a baby. She had a history of 6 hysteroscopies (H/S), and 3 unsuccessful IVF cycles. Following four blastocyst embryo transfers and one cleavage embryo transfer, the case had one biochemical abortion. When the case's last histerosalpingography (HSG) was examined, only the lower 1/3 part of the uterine cavity was seen, and the upper 2/3 part was blocked due to synechiae. Since the patient's uterine cavity was not appropriate for embryo transfer, H/S was performed, and extensive fibrosis lesions were observed in the uterine cavity. Then, the cavity was enlarged. The second H/S was performed after 45 days of hormone replacement therapy, and the cavity had reached sufficient volume, although not standard. dimensions. With hormone replacement treatment, a good-quality, thawed frozen

blastocyst was transferred to an endometrium that reached a maximum thickness of 6.9 mm. The pregnancy test was positive nine days following the transfer. The patient experienced constant bleeding during the first three months of pregnancy. She underwent cervical cerclage in the 12th week due to a small uterine cavity. In the 34th week, she achieved a single live birth by elective cesarean section (C/S) due to maternal hypertension. The patient was transfused two units of blood during C/S because of bleeding. Mother and baby were discharged with recovery two days after C/S. In conclusion, it is essential to remember that unnecessary surgical treatments may do more harm than good. Even if the endometrium is thin, embryo transfer can be performed if the endometrium's structure is normal.

Keywords: Endometrial Factor, Hysteroscopy, Intrauterin Synechia

Presentation ID / Sunum No: 536

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0037-7775

| 613

Tekrarlayan Akut Pankreatitlerde Etiyolojik Faktörlerin Araştırılması

Dr. Nurhan Demir

SBÜ Haseki Sultangazi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş ve Amaç Tekrarlayan akut pankreatit (RAP), altta yatan kronik pankreatit (KP) kanıtı olmadan ikiden fazla akut pankreatit (AP) atağı olarak tanımlanır. Günümüzde, RAP'li hastalar için etiyolojik faktörler, uygun tanısal çalışma ve en uygun tedavi seçenekleri konusunda fikir birliği yoktur. Belirsizlik büyük ölçüde veri yetersizliğinden kaynaklanmaktadır. Çalışmamızda RAP sıklığı ve etiyolojik nedenlerini tanımlamayı amaçladık Materyal ve Metod Kesitsel, retrospektif bir çalışma yapıldı. Temmuz 2019 ile Aralık 2021 tarihleri arasında Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi gastroenteroloji kliniğinde akut pankreatit tanısı ile takip edilmiş 286 hasta çalışmaya alındı. Veriler hastane arşiv sisteminden elde edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, kullandığı ilaçlar, alkol kullanımı, daha önce akut pankreatit atağı geçirip geçirmediği incelendi. Akut pankreatit nedeniyle yatırılan hastaların 104'ü erkek (%36), 182'si kadındı (%64). Tüm hastaların yaş ortalaması 57,48 yıl olarak saptandı. Çalışmamızdaki hastaların 35'inde (%12.2) rekürren pankreatit olduğu tespit edildi. İlk pankreatit atağı geçiren hastalar ile rekürren pankreatiti olan hastalar arasında yaş ve cinsiyetleri açısından anlamlı fark saptanmadı. RAP geçiren 35 hastanın ise %60'ı kadın, yaş ortalaması 56, 18 bulundu. RAP etyolojisinde; 22 hastada (%62,9) biliyer nedenler, 3 hasta (%8,6) ERCP sonrası, 3 hasta (% 8,6) alkol kullanımına bağlı, 2 hasta (%5,7) hiperlipidemi, 5 hastada (%14,3) ise idiyopatik pankreatit ve diğer nedenlere bağlı olduğu belirlendi. Biliyer nedenlere bağlı RAP daha sık görülmektedir, etyolojide %50 oranla en sık alkol kullanım görüldü. Çalışmamızda RAP en sık nedenini 22 (% 62,9) safra kesesi taşı olan hastalardan oluşmaktadır, bu hastaların ilk pankreatit atağı ile ikinci biliyer pankreatit atağı arasındaki ortalama süre 20 ± 26 haftaydı. ilk ataktan sonraki 8 haftalık bekleme süresi içinde %90 hasta kolesistektomi olmamıştı. Sonuç Ülkemizde en sık rekürren pankreatit nedeni opere olmamış safra kesesi taşı olan hastalardır. Safra kesesi taşına bağlı tüm biliyer AP hastaları cerrahiye uygun oldukları en kısa sürede kolesistektomi açısından değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Pankreatit, Rekküren, Safra Taşı

Investigation of Etiological Factors in Recurrent Acute Pancreatitis

Abstract: Recurrent acute pancreatitis (RAP) is defined as more than two episodes of acute pancreatitis (AP) without evidence of underlying chronic pancreatitis (KP). Currently, there is no consensus on the etiologic factors, diagnostic workup, and treatment options. In this study, we aimed to define the frequency and etiological causes of RAP. Methods A cross-sectional, retrospective study was performed. Between 2019-2021, 286 patients who were followed up with the diagnosis of acute pancreatitis in the gastroenterology clinic of Haseki Training and Research Hospital were included in the study. The patient's age, gender, medications, alcohol use, and whether they had a previous acute pancreatitis attack were examined. Of the patients hospitalized for acute pancreatitis, 104 (36%) were male, and 182 (64%) were female. The mean age was 57.48 years. Recurrent pancreatitis was found in 35 (12.2%) of the patients. There was no significant difference between the patients who had the first pancreatitis attack and the patients with RAP in terms of age and gender. Of the 35 patients who had

RAP, 60% were women. In the aetiology of RAP, Biliary causes in 22 patients (62.9%), after ERCP in 3 (8.6%), alcohol use in 3 (8.6%), hyperlipidemia in 2 (5.7%), idiopathic pancreatitis and other causes in 3 patients. Alcohol use was the most common reason, with 50%. In our study, the most common cause of RAP was gallstones; the mean time between the first pancreatitis attack and the second biliary pancreatitis attack of these patients was 20 ± 26 weeks. During the 8-week waiting period after the first attack, 90% of the patients did not have a cholecystectomy. Conclusion: The most common cause of recurrent pancreatitis in our country is unoperated gallstones. All patients with biliary AP due to gallstones should be evaluated for cholecystectomy as soon as they are eligible for surgery.

Keywords: Pancreatitis, Recurrence, Gallstone

Presentation ID / Sunum No: 447**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: BİLGEHAN TAĞRIKULU 0000-0003-3896-1256 TAMER ERENER 0000-0003-0262-2156**

| 615

Tetik Parmak Tedavisinde Poliklinik Şartlarında İğne ile Gevşetme Yeterli Bir Tedavi Mi ?**Dr. Öğretim Üyesi Bilgehan Tağrikulu**

Yüksek İhtisas Üniversitesi Medicalpark Batıkent Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışmada tetik parmak nedeniyle poliklinik şartlarında iğne ile gevşetilen hastaların fonksiyonel iyileşme sonuçlarının ve cerrahiye dönüşme oranının araştırılması planlandı. Yöntem: Çalışmaya iğne ucuyla lokal olarak gevşetilen 35-65 yaş arası 30 hasta katıldı. Hastaları klinik bulgu ve semptomlarına göre sınıflandırmada Froimson sınıflaması kullanıldı. Froimson sınıflamasına göre, 10 birey evre 2, 20 birey evre 3 grubuna dahil oldu. Dupuytren kontraktürü, De'Quervain tenosinoviti, karpal tünel sendromu olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Hastalara MKF eklemi lokal anestezi sonrası 18 gauge iğne ile pulleye tendona paralel olarak hareketlerle gevşetildi tetikleşme ortadan kalkana kadar devam edildi. Her hastada takılmanın ortadan kalktığı görüldü. Ayrıca günde 3 set 5 tekrar olacak şekilde tendon kaydırma egzersizleri verildi ve aktivite modifikasyonu öğretildi. Tedavi öncesi ve tedavi sonrası hastaların ağrısı vizuel analog skala (VAS) ile, tetikleşme sayısı 10 aktif yumruk testi ile, fonksiyonu kol, omuz, el sorunları anketi (DASH) ile değerlendirildi. Çalışmanın istatistiksel analizi SPSS versiyon 20.00 (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) kullanılarak tedavi öncesi ve sonrası skorlar Wilcoxon testi ile karşılaştırıldı. P değeri <0,05 olarak belirlendi. Bulgular: Evre 2 hastalarının tedavi öncesi ve sonrası ağrı, DASH ve tetikleşme sayısı skorlarında gelişme kaydedildi (p=0,008, p=0,005, p=0,028). Evre 3 hastalarının 5 tanesi tekrar tetikleşmesi nedeni ile cerrahi olarak gevşetildi. Çıkarımlar: Tetik parmakta poliklinik şartlarında gevşetme özellikle Evre 2 hastalarda çok başarılı bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Tetik Parmak, Gevşetme, Pulley**In the Treatment of Trigger Finger, Is Loosening With a Needle An Adequate Treatment in Outpatient Clinic Conditions'**

Abstract: Objective: In this study, it was planned to investigate the functional recovery results and the rate of conversion to surgery in patients who were released with needles in outpatient clinic conditions due to trigger finger. Methods: Thirty patients aged 35-65 years who were locally loosened with the needle tip participated in the study. patients clinical Froimson classification was used in classification according to signs and symptoms. According to the Froimson classification, 10 individuals were included in the stage 2 group, and 20 individuals were included in the stage 3. Patients with Dupuytren's contracture, De'Quervain tenosynovitis, and carpal tunnel syndrome were not included in the study. After local anesthesia of the MCF joint, the movements were relaxed with an 18 gauge needle parallel to the pulley tendon and continued until the triggering disappeared. It was observed that the entanglement was eliminated in each patient. Also, 3 sets of 5 repetitions per day were observed. tendon gliding exercises were given and activity modification was taught. Before and after the treatment, the pain of the patients was evaluated with the visual analog scale (VAS), the number of triggers was

evaluated with the 10 active punch test, and the function was evaluated with the arm, shoulder and hand problems questionnaire (DASH). Statistical analysis of the study was performed using SPSS version 20.00 (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) and pre- and post-treatment scores were compared with the Wilcoxon test. P value was determined as <0.05 . Results: Pre- and post-treatment pain, DASH, and trigger count scores of stage 2 patients improved ($p=0.008$, $p=0.005$, $p=0.028$). 5 of the stage 3 patients were surgically loosened due to re-triggering. Conclusion: Release of trigger finger in outpatient conditions is a very successful treatment method, especially in Stage 2 patients.

Keywords: Trigger Finger, Pulley, Hand Surgery

Presentation ID / Sunum No: 397**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5481-4438**

| 617

The Effect of 7,8-Dihydroxyflavone On Thiol/disulfide, One of the Oxidative Stress Parameters, in Phenylketonuria Disease

Asst.Prof.Dr. Cigdem Cicek
Yuksekt Ihtisas University

Özet: Amaç: Fenilketonüri (PKU), fenilalanin hidroksilaz enzim eksikliği ile karakterize nadir görülen kalıtsal bir metabolik hastalıktır. Bu enzimin eksikliği beyinde fenilalanin birikimine ve kan fenilalanin düzeyini yükselterek geri dönüşü olmayan nörolojik hasara neden olur. 7,8-Dihidroksiflavon (7,8-DHF), BDNF'nin bağlandığı reseptör olan TrkB reseptörüne bağlanarak beyinde BDNF ekspresyonunu artıran beyin kaynaklı nörotrofik faktör (BDNF) mimetik bir moleküldür. Bu çalışmada fenilketonüri (PKU) modelinde 7,8-DHF'nin beyin tiol/disülfid dengesini nasıl değiştirdiğini araştırdık. Yöntem: PKU modeli oluşturulan sıçan yavrularına intraperitoneal 7,8-DHF uygulaması yapıldı. PKU, 7,8-DHF-PKU ve kontrol gruplarında beyin total tiyol ve serbest tiyol seviyeleri modifiye elman yöntemi ile ölçüldü. Disülfid seviyeleri hesaplandı. Bulgular: 7,8-DHF verilen grubun beyin total tiyol düzeyi kontrol grubuna göre istatistiksel olarak değişmediği için PKU grubunda kontrol grubuna göre azalma oldu. 7,8-DHF uygulanan grubun beyin doğal tiyol seviyesi, kontrol grubuna göre istatistiksel olarak azaldı (*p=0.01). PKU ve 7,8-DHF-PKU grupları karşılaştırıldığında, 7,8-DHF-PKU grubunun doğal tiyol düzeyi PKU grubuna göre artış gösterdi (**p=0.007). Disülfür düzeylerinde gruplar arasında istatistiksel fark bulunmadı. Sonuç: 7,8-DHF uygulaması, serbest tiyol seviyesini artırarak PKU'nun neden olduğu oksidatif stresi azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Fenilketonüri, 7,8-Dihidroksiflavon, Total Tiyol, Serbest Tiyol

Fenilketonüri Hastalığında 7,8-Dihydroxyflavone'nin Oksidatif Stres Parametrelerinden Tiyol/disülfid Üzerine Etkisi

Abstract: Objective: Phenylketonuria (PKU) is a rare inherited metabolic disease characterized by phenylalanine hydroxylase enzyme deficiency. Deficiency of this enzyme causes phenylalanine accumulation in the brain and irreversible neurological damage by increasing the blood phenylalanine level. 7,8-Dihydroxyflavone (7,8-DHF) is a brain-derived neurotrophic factor (BDNF)- mimetic molecule that increases BDNF expression in the brain by binding to the TrkB receptor, the receptor to which BDNF binds. In this study, we investigated how 7,8-DHF alters the brain thiol/disulfide balance in a phenylketonuria (PKU) model. Method: Intraperitoneal 7,8-DHF administration was performed to rat pups in which the PKU model was created. Brain total thiol and native thiol levels were measured with the modified elman method in PKU, 7,8-DHF-PKU, and control groups. The disulfide level was calculated. Results: As the brain total thiol level of the 7,8-DHF administration group did not statistically change compared to the control group, the PKU group decreased compared to the control group. The brain native thiol level of the 7,8-DHF administration group was statistically decreased compared to the control group (*p=0.01). As the PKU and 7,8-DHF-PKU groups were compared, the native thiol level of the 7,8-DHF-PKU group increased compared to the PKU group (**p=0.007). There was no statistical

difference between the groups in the disulfide levels. Conclusion: Administration of 7,8-DHF can reduce oxidative stress caused by PKU by increasing native thiol level.

Keywords: Phenylketonuria, 7,8-Dihydroxyflavone, Total Thiol, Native Thiol, Disulfide, Brain

Presentation ID / Sunum No: 677

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6222-7882

| 619

İdiyopatik Pulmoner Fibrozis Yatkınlığında rs4646421 Polimorfizminin Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Zehra Kaya¹, Doç.Dr. Hülya Günbatar¹

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

*Corresponding author: Zehra Kaya

Özet: İdiyopatik pulmoner fibrozis (IPF), nispeten nadir görülen bir interstisyel akciğer hastalığıdır. Sitokrom P450 (CYP)1A1, IPF gelişiminin erken evrelerinde önemli olan hücre dışı matris (ECM) yeniden modellemesine, lipid metabolizmasına ve bağışıklık süreçlerine katılır. CYP1A1'deki varyasyonlar bu nedenle IPF ile bağlantılı olabilir. Bununla birlikte, CYP1A1 polimorfizmleri ile IPF arasındaki ilişki henüz araştırılmamıştır. Örnek büyüklüğü bir güç analizi kullanılarak belirlendi. Çalışmaya on altı IPF hastası ve on altı sağlıklı kontrol dahil edildi. Tüm kan örneklerinden DNA izole edildi. DNA'nın konsantrasyonu ve saflığı, 260 ve 280 nm'de optik yoğunluk ölçülerek belirlendi. CYP1A1 rs4646421 polimorfizminin genotiplenmesi için gerçek zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (qPCR) kullanıldı. İPF ve kontrol grupları arasında cinsiyet, yaş, sigara kullanımı, gastroözofageal reflü (GER) ve zorlu vital kapasite (FVC) açısından anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). rs4646421 allel ve genotip dağılımları, IPF riski ile anlamlı bir şekilde ilişkili değildi ($p=0,47$ ve $p=0,43$). Hasta ve kontrol gruplarında rs4646421 polimorfizmi için mutant genotip (AA) taşıyıcısı bulunmadı. Ayrıca diğer faktörler (cinsiyet, yaş, sigara kullanımı, GÖR ve FVC) ile rs4646421 polimorfizmi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktu ($p>0,05$). Bulgularımız, rs4646421 polimorfizminin IPF'nin başlangıcı veya ilerlemesi ile ilişkili olmadığını göstermektedir. IPF örneklem büyüklüğümüz, güç analizine göre çalışma için yeterliydi, ancak bulgularımızı doğrulamak için daha büyük örneklem boyutlarıyla daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik Pulmoner Fibrozis, CYP1A1, RS4646421, Polimorfizm.

The Role of rs4646421 Polymorphism in the Susceptibility to Idiopathic Pulmonary Fibrosis

Abstract: Idiopathic pulmonary fibrosis (IPF) is a relatively uncommon interstitial lung disease. Cytochrome P450 (CYP)1A1 participates in extracellular matrix (ECM) remodeling, lipid metabolism, and immune processes, all of which are important in the early stages of IPF development. Variations in CYP1A1 may thus be linked to IPF. However, the relationship between CYP1A1 polymorphisms and IPF has yet to be investigated. The sample size was determined using a power analysis. The study included sixteen IPF patients and sixteen healthy controls. DNA was isolated from all blood samples. The concentration and purity of DNA were determined by measuring optical density at 260 and 280 nm. Real-time polymerase chain reaction (qPCR) was used to genotype the CYP1A1 rs4646421 polymorphism. There were no significant differences among IPF and control groups regarding sex, age, smoking, gastroesophageal reflux (GER), and forced vital capacity (FVC) ($p>0,05$). The rs4646421 allele and genotype was not significantly associated with risk of IPF ($p=0,47$ and $p=0,43$). In either the patient or control groups, no mutant genotype (AA) carrier for the rs4646421 polymorphism was found. Furthermore, there was no statistically significant relationship ($p>0,05$) between other factors (sex, age,

smoking, GER, and FVC) and the rs4646421 polymorphism. Our findings show that the rs4646421 polymorphism is not associated with the onset or progression of IPF. Our IPF sample size was adequate for the study according to the power analysis, but more studies with larger sample sizes are needed to validate our findings.

Keywords: Idiopathic Pulmonary Fibrosis, CYP1A1, rs4646421, Polymorphism.

Presentation ID / Sunum No: 638**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-3978-9427**

| 621

Thiostrepton'un Malign ve Non Malign Hücrelerde Dna Hasar Yanıt Sistemine Etkilerinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Funda Demirtaş Korkmaz¹, Dr. Öğretim Üyesi Zekeriya Düzgün¹, Dr. Öğretim Üyesi Fadime Mutlu İçduygu¹

¹Giresun Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Giresun, Türkiye

*Corresponding author: Funda Demirtaş Korkmaz

Özet: Onkogenik transkripsiyon faktörü FoxM1'in tümör progresyonuna önemli katkıları olduğu ve kemoterapi direnci sağlayabildiği bildirilmiştir. Bu nedenle FoxM1'i hedef alan yeni terapötiklerin geliştirilmesi ve bunların etkilerinin hücresel sistemlerde değerlendirilmesi önem taşımaktadır. Doğal bir antibiyotik olan Thiostrepton (THIO) FoxM1'e spesifik bağlanarak aktivitesini engellemektedir. Ancak THIO'nun DNA hasar yanıt sistemi üzerindeki etkileri ile ilgili sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmada, THIO'nun malign olmayan HUVEC hücrelerinde ve malign MDA-MB-231 meme kanseri hücrelerinde DNA hasar yanıtı üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Öncelikle THIO'nun sitotoksik etkisi MTT testi ile belirlendi. Oksidatif DNA hasarı 8-OHdG kiti ile, apoptotik etkiler kaspase 3 elisa kiti kullanılarak değerlendirildi. BRCA-1, DNAPKC, FOXM1, MRE11, RAD51 ve XRCC1'in gen ekspresyon seviyelerini belirlemek için RT-PCR analizi gerçekleştirildi. MTT sonuçlarına göre THIO, MDA-MB-231 hücrelerinde HUVEC hücrelerinden daha fazla sitotoksik etki göstermiştir. THIO (5 µM) ile 24 saat muamele, HUVEC hücrelerinde oksidatif DNA hasarını anlamlı oranda artırırken, MDA-MB-231 hücrelerinde önemli bir değişime neden olmamıştır. Bununla birlikte Kaspaz 3 seviyesi sadece meme kanseri hücrelerinde önemli düzeyde artmıştır. THIO, HUVEC hücrelerinde BRCA-1, DNAPKC, FOXM1, MRE11, ve XRCC1 gen ifadesini (sırasıyla 3.37, 2.38, 1.33, 2.01 ve 3.29 kat) baskılamıştır. MDA-MB-231 hücrelerinde ise BRCA-1, DNAPKC, FOXM1, MRE11, RAD51 ve XRCC1 genlerinin ifadesinde sırasıyla 3.03, 2.92, 10.10, 2.63, 1.51, 2.58 kat azalmaya neden olmuştur. Sonuçlarımız, THIO'nun her iki hücre hattında da FoxM1 inhibisyonu yoluyla DNA hasar yanıt genlerinin ifadesini azalttığını tespit etmiştir. Bulgularımızın ileri bir araştırma ile desteklenmesi gerekmektedir. THIO'nun DNA hasar yanıtında rol alan genlerin ifadesini kanser hücrelerinde bile baskılamış olması, kemoterapi direncinin üstesinden gelinmesi için potansiyel bir ajan olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Foxm1, Thiostrepton, Kemoterapi Direnci, Dna Hasar Yanıtı

Investigation of the Effects of Thiostrepton On Dna Damage Response System in Malignant and Non-Malignant Cells

Abstract: It has been reported that the oncogenic transcription factor FoxM1 has important contributions to tumor progression and might provide chemotherapy resistance. Therefore, it is important to develop new therapeutics targeting FoxM1 and evaluate their effects on cellular systems. Thiostrepton (THIO), a natural antibiotic, binds specifically to FoxM1 and inhibits its activity. However, there are limited studies about the effects of THIO on DNA damage response system. In this study, it

was aimed to evaluate the effects of THIO on DNA damage response in non-malignant HUVEC cells and malignant MDA-MB-231 breast cancer cells. First of all, the cytotoxic effect of THIO was determined by MTT test. Oxidative DNA damage was evaluated with the 8-OHdG kit, and apoptotic effects were evaluated using the Caspase 3 elisa kit. RT-PCR analysis was performed to determine the gene expression levels of BRCA-1, DNAPKC, FOXM1, MRE11, RAD51 and XRCC1. According to MTT results, THIO showed more cytotoxic effects on MDA-MB-231 cells than HUVEC cells. Treatment with THIO (5 μ M) for 24 hours significantly increased oxidative DNA damage in HUVEC cells, but did not cause a significant change in MDA-MB-231 cells. However, caspase 3 level was significantly increased in breast cancer cells. THIO suppressed BRCA-1, DNAPKC, FOXM1, MRE11, and XRCC1 gene expression (3.37, 2.38, 1.33, 2.01 and 3.29 fold, respectively) in HUVEC cells. It caused a 3.03, 2.92, 10.10, 2.63, 1.51, 2.58 fold decrease in the expression of BRCA-1, DNAPKC, FOXM1, MRE11, Rad51 and XRCC1 genes in MDA-MB-231 cells, respectively. Our results determined that THIO reduced the expression of DNA damage response genes through FoxM1 inhibition in both cell lines. Although our findings need to be supported by further research, the fact that THIO suppressed the expression of genes involved in DNA damage response even in cancer cells indicates that it may be a potential agent for overcoming chemotherapy resistance.

Keywords: Foxm1, Thiostrepton, Chemotherapy Resistance, Dna Damage Response

Presentation ID / Sunum No: 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9887-2864

| 623

Thoracoabdominal Aneurysm Repair With Covered Tube Grafts After Visceral Debranching in the Era of Fenestrated and Branched Stent Grafts

Dr. Sinan Deniz

University Hospital LMU, Munich

Özet: Introduction: Thoracoabdominal aneurysm repair with branched and/or fenestrated stent grafts is not easy and challenging. Hybrid repair, i.e. visceral de-branhing followed by covered tube graft implantation seems still a valid option worldwide. Patients and Methods: Six patients underwent endovascular thoracoabdominal aneurysms repair following visceral de-branching. Branched or fenestrated grafts were not utilized due to unavailability of the products at the time of interventions. All the patients had certain comorbidities and conventional open surgery were accepted high risk. Results: All the patients were male with a mean age of 65.3±19.6 years. Comorbidity factors were were old age, coronary artery disease, heart failure, severe pulmonary disease, previous surgical interventions and/or esophageal and/or bronchial problems. All the de-branching procedures were performed utilizing the right common iliac artery except one care who underwent coronary artery bypass grafting and visceral debranching with a brancehd graft from the ascending aorta. Four visceral arteries (superior mesenteric artery, celiac trunk, and bilateral renal right arteries) were de-branched in three patients, three visceral arteries (superior mesenteric artery, celiac trunk, right renal artery) were debranched in in one patient, and two visceral arteries (superior mesenteric artery, celiac trunk) were de-branched in two patients. Ringed ePTFE grafts in combination with/without great saphenous vein for the debranching of visceral arteries. Endovascular aneurysm repairs followed the debranching procedures. Mortality occurred in three patients during follow up due to multiorgan failure, pneumonia, and unknown reasons, irrespective of the procedures.. Conclusion: Hybrid thoracoabdominal aneurysms repair is still an efficient option for patients accepted high risk for conventional open surgical procedures while developing techniques and better fenestrated and branched stent grafts.

Anahtar Kelimeler: Aortic Aneurysm - Ptfе Graft - Endovascular Aort Replacement

Thoracoabdominal Aneurysm Repair With Covered Tube Grafts After Visceral Debranching in the Era of Fenestrated and Branched Stent Grafts

Abstract: Introduction: Thoracoabdominal aneurysm repair with branched and/or fenestrated stent grafts is not easy and challenging. Hybrid repair, i.e. visceral de-branhing followed by covered tube graft implantation seems still a valid option worldwide. Patients and Methods: Six patients underwent endovascular thoracoabdominal aneurysms repair following visceral de-branching. Branched or fenestrated grafts were not utilized due to unavailability of the products at the time of interventions. All the patients had certain comorbidities and conventional open surgery were accepted high risk. Results: All the patients were male with a mean age of 65.3±19.6 years. Comorbidity factors were were old age, coronary artery disease, heart failure, severe pulmonary disease, previous surgical interventions and/or esophageal and/or bronchial problems. All the de-branching procedures were performed utilizing the right common iliac artery except one care who underwent coronary artery bypass grafting and visceral

debranching with a branched graft from the ascending aorta. Four visceral arteries (superior mesenteric artery, celiac trunk, and bilateral renal right arteries) were de-branched in three patients, three visceral arteries (superior mesenteric artery, celiac trunk, right renal artery) were debranched in one patient, and two visceral arteries (superior mesenteric artery, celiac trunk) were de-branched in two patients. Ringed ePTFE grafts in combination with/without great saphenous vein for the debranching of visceral arteries. Endovascular aneurysm repairs followed the debranching procedures. Mortality occurred in three patients during follow up due to multiorgan failure, pneumonia, and unknown reasons, irrespective of the procedures.. Conclusion: Hybrid thoracoabdominal aneurysms repair is still an efficient option for patients accepted high risk for conventional open surgical procedures while developing techniques and better fenestrated and branched stent grafts.

Keywords: Aortic Aneurysm - Ptfе Graft - Endovascular Aort Replacement

Presentation ID / Sunum No: 526**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-6952-3748**

| 625

Tip 2 Diyabetes Mellitusu Olan Hastalarda Hemogloblin A1C Düzeyi İle Tekrarlayan İdrar Yolu İnfeksiyonu Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Tuba Tatlı Kış

SBÜ. Dr. Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş Diyabetes mellitus (DM), tüm dünyada önde gelen sağlık sorunlarından biridir. DM’u olan hastalar infeksiyonlara daha yatkındırlar. Özellikle tekrarlayan idrar yolu infeksiyonları (İYE) DM’li hastalarda normal popülasyona göre daha sık görülmektedir. Periyodik glisemik kontrol için önerilen belirteçlerden biri de son yıllarda araştırma konusu olan Hemogloblin A1c’dir (HbA1c). Bu çalışmada HbA1c düzeyinin tekrarlayan idrar yolu infeksiyonu ile ilişkisi irdelenmiştir. Materyal ve metod Bu retrospektif çalışmaya Haziran 2019 – Kasım 2020 yılları arasında Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji polikliniğinde İYE tanısı ile takip edilen 109 Tip 2 DM hastası dahil edildi. Hastalar tekrarlayan İYE olmayan Grup-1 (n=58) ve tekrarlayan İYE olan Grup-2 (n=51) olarak iki gruba ayrıldı. Hastaların yaş, cinsiyet, vücut kitle indeksi, vital bulgular, eşlik eden komorbiditeler, son üç ayda antibiyoterapi kullanım öyküsü, predispozan faktörler ve laboratuvar parametreleri hasta dosyalarından ve hastane bilgi yönetim ağından retrospektif olarak tarandı. İstatistiksel analiz SPSS Windows versiyon 24.0 kullanılarak yapıldı. Kategorik değişkenlerin karşılaştırmalı analizi, Pearson ki-kare ve Fisher’in kesin testi kullanılarak yapıldı. HbA1c’ nin tekrarlayan İYE’ de duyarlılığı ve özgüllüğü için ROC eğrisi analizi yapıldı. P değeri <0.05 anlamlı kabul edildi. Bulgular Çalışmaya dahil edilen olguların %50.5’i kadın cinsiyet, yaş ortalaması 55 idi. Her iki grup arasında yaş, BMI, sigara kullanımı, HT, koroner arter hastalığı, hiperlipidemi varlığı, kronik böbrek yetmezliği, anemi, romatolojik hastalık varlığı ve son üç ay içerisinde antibiyotik kullanım öyküleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (p>0.05). Tekrarlayan İYE olan hastalarda kadın cinsiyet daha sıktı ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıydı (p=0.043). Son bir yılda hastaneye yatış, üriner girişim öyküsü, üriner malignite varlığı, nefrolitiazis gibi predispozan faktörlerde her iki grup arasında fark yoktu (p>0.05). HbA1c düzeyi tekrarlayan İYE öyküsü olan hastalarda istatistiksel olarak anlamlı yüksekti (p=0.002). Yapılan ROC analizinde HbA1c değeri >6.36 %55 sensitivite ve %56 spesifite (ROC area under curve: 0.646, 95% CI: 0.541-0.750, p=0.009) ile idrar yolu infeksiyonu olan hastalarda tekrarlayan idrar yolu infeksiyonu gelişimi ile ilişkili saptandı. Tartışma ve Sonuç Kötü glisemik kontrole sahip hastalarda hem DM komplikasyonlarının hem de infeksiyon hastalıklarının görülme sıklığı daha yüksektir. Çalışmamızda Tip 2 diyabetli hastalarda HbA1c düzeyi yüksek olan hastalarda tekrarlayan idrar yolu enfeksiyonu görülme sıklığı daha fazlaydı. Yüksek HbA1c düzeyi diyabetik hastalarda tekrarlayan İYE’ nun bir prediktörü olabilir.

Anahtar Kelimeler: Tekrarlayan İdrar Yolu İnfeksiyonu, Diyabetes Mellitus, Hemogloblin A1C

The Relationship Between Hemoglobin A1C Level and Repeat Urinary Tract Infection in Patients With Type 2 Diabetes Mellitus

Abstract: Introduction Diabetes mellitus (DM) is one of the leading health problems all over the world. Patients with DM are more prone to infections. Especially recurrent urinary tract infections (UTI) are seen more frequently in patients with DM than in the normal population. One of the suggested markers

for periodic glycemic control is Hemoglobin A1c (HbA1c), which has been the subject of research in recent years. In this study, the relationship between HbA1c level and recurrent urinary tract infection was examined. Material and methods In this retrospective study, 109 Type 2 DM patients followed up with the diagnosis of UTI in the Infectious Diseases and Clinical Microbiology outpatient clinic between June 2019 and November 2020 were included. The patients were divided into two groups as Group-1 without recurrent UTI (n=58) and Group-2 with recurrent UTI (n=51). Age, gender, body mass index, vital signs, accompanying comorbidities, history of antibiotic use in the last three months, predisposing factors and laboratory parameters of the patients were retrospectively scanned from patient files and hospital information management network. Statistical analysis was performed using SPSS Windows version 24.0. Comparative analysis of categorical variables was performed using Pearson's chi-square and Fisher's exact test. ROC curve analysis was performed for the sensitivity and specificity of HbA1c in recurrent UTI. P value <0.05 was considered significant. Results In this study 55 (50.5%) patients were female gender, and the mean age was 55 of all patients. There was no statistically significant difference between the two groups in terms of age, BMI, smoking, hypertension, coronary artery disease, presence of hyperlipidemia, chronic kidney failure, anemia, presence of rheumatological disease and antibiotic use in the last three months ($p>0.05$). Female gender was more common in patients with recurrent UTI ($p=0.043$). There was no difference between the two groups in terms of predisposing factors such as hospitalization in the last year, history of urinary intervention, presence of urinary malignancy, and nephrolithiasis ($p>0.05$). The HbA1c level was statistically significantly higher in patients with a history of recurrent UTI ($p=0.002$). In the ROC analysis, the HbA1c value $>6.36\%$ was found to be associated with the development of recurrent urinary tract infection in patients with urinary tract infection, with a sensitivity of %55 and a specificity of 56% (ROC area under curve: 0.646, 95% CI: 0.541-0.750, $p=0.009$). Discussion and Conclusion The incidence of both DM complications and infectious diseases is higher in patients with poor glycemic control. In our study, the incidence of recurrent urinary tract infections was higher in patients with Type 2 diabetes who had high HbA1c levels. High HbA1c level may be a predictor of recurrent UTI in diabetic patients.

Keywords: Recurrent Urinary Tract Infection, Diabetes Mellitus, Hemoglobin A1c

Presentation ID / Sunum No: 692

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2338-8576, 0000-0002-5516-426X

| 627

Tip 2 Diyabetli Bireylerde Diyet Asit Yüğü İle Beslenme Durumu Arasındaki İlişki

Öğr. Gör. Dr Sedef Güngör¹, Prof.Dr. Mendane Saka²

¹Atılım Üniversitesi

²Başkent Üniversitesi

*Corresponding author: Sedef Güngör

Özet: Diyabet günümüzün en önemli sağlık sorunlarından biridir. İki ana diyabet türü vardır. Çok daha yaygın olan Tip 2 Diyabet (T2DM), pankreasın ürettiği insülin hormonunun salınımı, insülinin etkisi veya bu faktörlerin her ikisinde de görülen bozukluk nedeniyle ortaya çıkan, hiperglisemi ile seyreden kronik ve ilerleyici bir hastalıktır (1,2). Günümüzde birçok hastalığın gelişiminde rol oynadığı düşünülen diyet asit yükünün T2DM gelişimi ile ilişkisi hala netlik kazanmamıştır. Bu çalışmanın amacı, T2DM’li hastaların diyetdeki asit yükünü beslenme durumu ile karşılaştırmaktır. Bu çalışma, Kasım 2019-Aralık 2020 tarihleri arasında T2DM tanısı alan 30-65 yaş arası 51 hasta ve benzer yaş ve cinsiyetteki 59 kontrol ile yapılmıştır. Çalışmaya katılan bireylerin antropometrik ölçümleri ve üç günlük besin tüketim kayıtları alınmıştır. Diyet asit yükünü ölçmek için kullanılan Potansiyel Renal Asit Yüğü (PRAL), besin tüketim kaydından elde edilmiştir. Bu çalışmada T2DM’ grubundaki erkek ve kadınların PRAL düzeyleri (sırasıyla -8.2±8.61, 0.2±8.03) ile kontrol grubundaki erkek ve kadınların PRAL düzeyleri (sırasıyla 10.1±7.77, 2.7±9.25) benzer bulunmuştur ($p>0,05$). Ancak her iki grupta da erkeklerin kadınlara göre daha yüksek diyet asit yüküne sahip olduğu görülmüştür. Aynı zamanda T2DM grubunda diyabet süresi arttıkça PRAL değerinin düştüğü belirlenmiştir ($p<0,05$). Tip 2 diyabetli bireylerin süt, yoğurt, sebze ve meyve tüketimi ile PRAL değeri arasında negatif bir ilişki bulunurken, et tüketimi ile pozitif bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç olarak, bu çalışmada diyetdeki asit yükü T2DM gelişimi için bir risk faktörü olarak gösterilmese de, T2DM ile diyetdeki asit yükü arasındaki ilişkiyi açıklamak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diyabet, Diyet Asit Yüğü, Beslenme

The Relationship Between Dietary Acid Load and Nutritional Status in Individuals With Type 2 Diabetes

Abstract: Diabetes is one of the most important health problems of today. There are two main types of diabetes. Type 2 Diabetes, which is much more common, is a chronic and progressive disease with hyperglycemia, which occurs due to the release of the hormone insulin produced by the pancreas, the effect of insulin, or a disorder in both of these factors. The relationship between dietary acid load, which is thought to play a role in the development of many diseases and the development of T2DM, is still not clear. The aim of this study is to compare the dietary acid load of patients with Type 2 diabetes with the nutritional status. This study was conducted with 51 patients diagnosed with type 2 diabetes between the ages of 30-65 and 59 controls of similar age and gender between November 2019 and December 2020. Anthropometric measurements and three-day food consumption records of the individuals

participating in the study were taken. The Potential renal acid load (PRAL) used to measure dietary acid load was obtained from the food consumption record. In this study, the PRAL levels of men and women in the T2DM' group (-8.2 ± 8.61 , 0.2 ± 8.03 , respectively) and the PRAL levels of men and women in the control group (10.1 ± 7.77 , 2.7 ± 9.25 , respectively) were found to be similar ($p > 0.05$). However, it was observed that men had higher dietary acid loads than women in both groups. At the same time, it was determined that the PRAL value decreased as the duration of diabetes increased in the T2DM group ($p < 0.05$). While a negative relationship was found between the consumption of milk, yogurt, vegetables and fruits and the PRAL value of individuals with type 2 diabetes, a positive relationship was found with their meat consumption ($p < 0.05$). In conclusion, although dietary acid load was not shown as a risk factor for the development of Type 2 diabetes in this study, more studies are needed to explain the relationship between Type 2 diabetes and dietary acid load.

Keywords: Type 2 Diabetes, Dietary Acid Load, Nutrition

Presentation ID / Sunum No: 730**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5532-852X**

| 629

Tip 2 Diyabetli Hastalarda Polinöropati Gelişiminde Kritik Magnezyum ve HBA1C Değerleri

Doç.Dr. Ayşe Pınar Titiz
Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Tip 2 diyabetli hastalarda magnezyum ve HbA1c düzeyleri ile polinöropati (PNP) gelişimi arasındaki ilişkiyi değerlendirmek ve PNP'ye neden olabilecek magnezyum (Mg) ve HbA1c eşik değerlerini belirlemeyi amaçladık. Yöntem: Tip 2 diabetes mellituslu 270 hastaya polinöropati protokolüne göre elektronörografik incelemeler yapıldı, serum magnezyum ve HbA1c düzeyleri ölçüldü ve kaydedildi. Bulgular: PNP'li grupta yaş ortalaması daha yüksekti. PNP grupları arasında cinsiyet oranlarının dağılımı istatistiksel olarak farklıydı ve PNP grubunda daha fazla erkek vardı (P=0.016). PNP'li hastalarda Mg değerleri istatistiksel olarak daha düşüktü (P<0.001). HbA1c değerleri PNP'li hastalarda istatistiksel olarak yüksekti (P=0,013). Mg değerleri 1,95 mg/dl'ye eşit veya daha düşük olan hastalarda 11,3 kat ve HbA1c değerleri 8,95 mmol/mol veya daha yüksek olan hastalarda PNP gelişme olasılığı 3,9 kat daha fazlaydı. Sonuç: Laboratuvar standartlarımıza göre Magnezyum için normal alt sınır 1,6 mg/dl ve HbA1c için üst sınır 6,3 mmol/mol olmasına rağmen, hastalarımızda polinöropati gelişimine yatkınlık açısından daha gerçekçi bir cut-off değer tespit ettik.

Anahtar Kelimeler: Hipomagnezemi, Tip 2 Diabetes Mellitus, Cut-Off, Polinöropati

Critical Magnesium and HBA1C Values for the Development of Polyneuropathy in Type 2 Diabetes Patients

Abstract: Aim: Our aim was to evaluate the relationship between magnesium and HbA1c levels and the development of polyneuropathy (PNP) in patients with type 2 diabetes and to determine the cut-off values of magnesium (Mg) and HbA1c that may cause PNP. Methods: For all 270 patients with type 2 diabetes mellitus were performed electroneurographical examinations according to the polyneuropathy protocol, serum magnesium and HbA1c levels were measured and recorded. Results: The mean age was higher in the group with PNP. The distribution of sex ratios among the PNP groups was statistically different, with more males in the PNP group (P=0.016). Mg values were statistically lower in patients with PNP (P<0.001). HbA1c values were statistically higher in patients with PNP (P=0.013). Patients with Mg values less than or equal to 1.95mg/dl were 11.3 times and patients with HbA1c values greater than or equal to 8.95mmol/mol were 3.9 times more likely to develop PNP. Conclusions: Although the lower normal limit for Magnesium was 1.6mg/dl and the upper limit for HbA1c was 6.3mmol/mol according to our laboratory standards, we found a more real cut-off value in terms of predisposing to the development of polyneuropathy in our patients.

Keywords: Hypomagnesemia, Type 2 Diabetes Mellitus, Cut-Off, Polyneuropathy

Presentation ID / Sunum No: 777

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID ID: 0000-0001-7687-0924

| 630

Tiyopental-Deksmedetomidin ve Tiyopental-Remifentanil Kombinasyonlarının Klasik LMA (Laringeal Maske Airway) Yerleştirme Başarısı Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Abdurrahman Tünay¹, Doç.Dr. Mensure Çakırgöz²

¹ SBÜ İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

² İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Yoğun Bakım Ünitesi, İzmir, Türkiye

*Corresponding author: Abdurrahman Tünay

Özet: Giriş: Tiyopental anestezi pratiğinde kullanılan en eski hipnotik ajanlardan biridir. Ancak, tek başına başarılı LMA yerleştirilmesi için yeterli koşullar sağlayamaz. Bu amaçla birçok ajan tiyopentale adjuvan olarak kullanılmıştır. Ancak tiyopental ile indüksiyon öncesi remifentanil ve deksmedetomidin uygulamasının LMA yerleşim koşulları üzerine etkisini değerlendiren ve karşılaştıran bir çalışmaya rastlanmadık. **Amaç:** Tiyopental ile indüksiyon öncesi remifentanil veya deksmedetomidin uygulamasının LMA yerleştirme koşulları üzerine etkisinin prospektif, randomize, çift kör olarak karşılaştırılması amaçlanmıştır. **Metod:** 18-65 yaş arası ASA I-II grubundan premedike edilmiş 80 hasta, randomize olarak Grup D (Deksmedetomidinin) Grup R (Remifentanilin)'e dahil edildi. 5 mg.kg-1 tiyopental ile indüksiyonu öncesi Grup D'ye 1µg.kg-1 dexmedetomidine 10 dk'da infüzyon veya Grup R'ye 2 µg.kg-1 remifentanil 60 sn'de uygulandı. İndüksiyondan 90 sn sonra LMA yerleştirildi. LMA yerleştirilme koşulları 6 değişkenli skala ile değerlendirildi. Bazal, LMA yerleşiminden hemen önce ve sonraki 1.dk, 2 dk, 3.dk.,4dk, 5.dk.'larda ortalama arter basınç (OAB),sistolik arter basınç (SAB) diyastolik arter basınç(DAB) ve kalp atım hızı(KAH), BİS değerleri, apne süresi, kirpik refleksi kaybı süresi, LMA yerleştirme süresi, deneme sayısı kaydedildi. **Bulgular:** Demografik veriler benzerdi. Grup R'de Grup D'ye göre, LMA yerleşim süresi, kirpik refleksi kaybı süresi ve hareket anlamlı olarak düşük(p < 0.01), apne süresi, mükemmel LMA yerleştirme oranı ve tam çene açılması oranı anlamlı olarak daha yüksekti(p < 0.05). Grup D'de LMA dan 1 dk önce KAH ve SAB değeri, Grup R'den anlamlı (p < 0.05) olarak daha düşüktü. Grup R'de LMA dan sonra 1.dk, 2.dk, 3.dk, 4.dk,5dk DAB değeri ve LMA dan sonra 3.dk, 4.dk, 5dk OAB değeri Grup D'den anlamlı (p < 0.05) olarak daha düşüktü. **Sonuç:** Çalışmamızda, 5 mg.kg-1 tiyopental ile indüksiyon öncesi 2 µg.kg-1 remifentanil uygulamasıyla 1µg.kg-1 bolus deksmedetomidinin uygulamasına göre, klinik açıdan anlamlı düzeyde olmasa da daha uzun apne süresi, daha kısa kirpik refleksi kaybı süresi, daha stabil hemodinami ve daha yüksek oranda mükemmel LMA yerleştirme koşulu ile birlikte benzer oranlarda kabul edilebilir LMA yerleştirme koşulu sağlandığı gösterilmiştir

Anahtar Kelimeler: Dexmedetomidine,remifentanil, Tiyopental, Laringeal Maske

Presentation ID / Sunum No: 527

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0885-919X

| 631

Topikal Avastin Uygulamasının Tavşan Oküler Enflamasyon Modelinde Etkinliği

Dr. Muhamet Kıvılcım
Özel Akdeniz Hastanesi

Özet: AMAÇ: Üveit tedavisinde ilaçların kısıtlı etkinliği ve yan etkilerinin ciddi düzeyde olması önemli bir sorun teşkil etmektedir. Topikal avastin kullanımının sıçanlarda kornea neovaskülarizasyonunu engellediğini bulmuştuk ve yayınlamıştık. Bu çalışmamızda oftalmolojide intravitreal olarak yaygın kullanılan avastin'in topikal kullanımının deneysel oküler enflamasyon modelindeki etkinliğini araştırdık. GEREÇ VE YÖNTEMLER: Bu çalışmamızda Waterbury ve arkadaşları tarafından tarif edilen oküler enflamasyon modelini uyguladık. Yedi adet New Zealand albino tavşanlara ketamine hydrochloride(50mg/kg) ve Xylazine hydrochloride (5mg/kg) ile anestezi indüksiyonu yapıldı. Avastin(Bevasizumab) 4 mg/ml konsantrasyonunda her saat başı birer damla olarak toplam dört kez bir göze, diğer gözede aynı aralıklarla normal dengeli tuz solüsyonu damlatıldı. Oküler inflamasyonu oluşturmak için Salmonella typhimuriumdan elde edilen endotoksin(2.5 mikrogram/ml) ilk damladan 2 saat sonra intravenöz(IV) olarak uygulandı. Ön kamaradaki sızıntıyı tespit içinde marker olarak FITC dextran ilk damla uygulamasından 1.5 sonra IV olarak enjekte edildi. Fluorophotometer ile ölçümler son damla kullanımından 30 dakika sonra yapıldı. İstatistiksel analizde paired t-test kullanıldı. BULGULAR: İstatistiksel olarak avastin uygulanan gözlerin kontrol gözlere etkinliği anlamlı değildi.(p>0.05). SONUÇLAR: Topikal avastin uygulaması bizim uyguladığımız oküler enflamasyon modelinde etkili bulunmadı. Topikal avastin uygulaması değişik doz ve diğer oküler enflamasyon modellerinde test edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Üveit Avastin Topikal

Presentation ID / Sunum No: 32**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5261-8687**

| 632

Toplum Ruh Sağlığı Merkezinde Takipli Hastaların Mesleki İşlevsellikleri ve Sosyal Yardımlardan Yararlanma Düzeyleri

Dr. Öğretim Üyesi Ünsal Aydınoglu
Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri AD

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı ciddi ruhsal hastalıklara sahip bireylerin mesleki işlevselliklerini ve sosyal yardımlardan yararlanma düzeylerini araştırmaktır. Yöntem: Toplum Ruh Sağlığı Merkezinde (TRSM) takip edilmekte olan bipolar bozukluk, şizofreni ve şizoaftaktif bozukluk tanılı hastaların dosyaları incelendi. Dosya kayıtlarında eksik bilgiler bulunan ve incelemenin yapıldığı süreçte remisyona halinde olmayan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Hastanın mesleki durumu, sosyal yardıma muhtaç olup olmadığı ve ilişkili sosyodemografik verileri kaydedildi. Elde edilen veriler oransal olarak belirtildi. Bulgular: İncelenen 498 hasta dosyasından şizofreni tanılı 245, bipolar bozukluk tanılı 113 ve şizoaftaktif bozukluk tanılı 33 olmak üzere toplam 391'i çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 44.8 ve hastalıklarının başlangıç yaş ortalaması ise 25.3'tü. Hastaların %58.1'si erkek, %41.9'u kadındı, %41.9'u evli, %39.8'i bekar ve %11.2'si boşanmıştı. Düzenli bir işe sahip olan hasta oranı %13.8, malülen emekli hasta oranı %14.3 idi. Bipolar bozukluk tanılı bireylerde düzenli işe sahip olma oranı %20.3, şizoaftaktif bozuklukta %18.1 ve şizofreni tanılı bireylerde %12.6 olarak saptandı. Ek ikinci bir ruhsal hastalık tanısı olan bireylerde iş sahibi olma oranı %4.8'di. Hastaların %37.3'ü engelli aylığı, %9.2'si bakım aylığı alıyordu. Meslek sahibi olan bireylerin hastalıklarının başlama yaş ortalaması 27.7 iken düzenli bir işe sahip olmayan bireylerde hastalığın başlama yaş ortalaması 21.6 olarak belirlendi. Sonuç: Şizofreni, şizoaftaktif bozukluk ve bipolar bozukluk gibi kronik ruhsal hastalıklar ciddi işlevsellik kayıplarına sebep olan hastalıklardır. Özellikle genç erişkinlik döneminde başlıyor olması aileye ve topluma ekonomik yükün artmasına neden olur. Elde ettiğimiz veriler hastalığın erken yaşta başlamasının kötü prognoz göstergesi olduğu yönündeki literatür bilgisini desteklemektedir. Düzenli bir işe sahip olma oranı şizofreni ve şizoaftaktif bozuklukta bipolar bozukluğa göre daha düşüktür. Bu oran ek ruhsal hastalığı olan bireylerde çok daha düşüktür. Elde ettiğimiz veriler hastaların sosyal ve mesleki işlevselliğini artırmaya çalışan uygulamaları ile TRSM hizmetlerinin önemine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Ciddi Ruhsal Hastalıklar, Mesleki İşlevsellik, Sosyal Yardım, Toplum Ruh Sağlığı Merkezi.

Presentation ID / Sunum No: 435**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-6105-4809**

| 633

Torasik Paravertebral Blok Sonrası Pnömotoraks

Uzman Ayşe Vahapoğlu

SBÜ.Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş / Amaç: Torasik paravertebral blok (TPVB), torasik cerrahi ve meme cerrahisi başta olmak üzere abdominal ve pelvik girişimlerde postoperatif analjezi amacıyla uygulanmaktadır. Kolay uygulanabilir olması ve yüksek başarı oranı sebebiyle kolesistektomi gibi torakoabdominal cerrahilerin postoperatif analjezi stratejilerinde yer almaya başlamıştır. Çalışmamızda, elektif laparoskopik kolesistektomi operasyonu planlanan hastaya postoperatif analjezi amaçlı TPVB sonrası, pnömotoraks gelişen vakayı sunmayı amaçladık. Olgu: 41 yaş, ek hastalık öyküsü olmayan, kolesistektomi operasyonu planlanan, kadın hastaya, postoperatif analjezi amaçlı, bilateral paravertebral blok planlandı. İşlem öncesi hasta monitorize edildi, intravenöz damar yolu açıldı, midazolom 2 mg, fentanyl 50 mcg ile sedasyon ve cilt antiseptiği sağlandı. C7 spinöz çıkıntından başlanarak T6 seviyesine kadar spinöz çıkıntılar işaretlendi. Yüksek frekanslı lineer ultrason (USG) probu T6 seviyesine longitudinal olarak yerleştirildi. Spinöz çıkıntılarının 2–2,5 cm lateralinde transvers process ve arasında hiperekoin plevra görüldü. İğne giriş yerlerinde cilt altı dokuya lokal anestezi (LA) infiltre edildi. İğne out of plane tekniği ile T6 paravertebral alana trapezius, rhomboideus, erektör spina kasları ve superior kostatransvers ligament geçilerek ilerletildi. Negatif aspirasyon sonrasında toplam 20 mL %0.5 bupivakain enjekte edildi. Aynı işlem sağ tarafada uygulandı. İşlem sonrası hastanın sağ tarafında göğüs ağrısı, dispnesi oldu. Dinlemekle bilateral solunum sesleri eşit duyulan hastanın oda havasında Spo2:100 idi. Hastanın şikayetleri devam etmesi üzerine, akciğer USG görüntülemesi yapıldı ve sağ akciğerde minimal pnömotoraks izlendi. Hastanın operasyonu ertelenerek toraks bilgisayarlı tomografi çekildi ve USG bulgusu doğrulandı. 24 saat sonraki akciğer grafisinde pnömotoraksta artış saptanmaması üzerine hasta taburcu edilerek operasyon ileri bir tarihe planlandı. Tartışma / Sonuç Kolesistektomilerde TPVB'un postoperatif ağrı ve hormonal stres yanıtı azalttığı gösterilmiştir. Açık cerrahiye göre daha az olmakla birlikte, hastalar laparoskopik operasyon sonrası ciddi ağrıdan şikâyetçi olmaktadır. Bu nedenle son yıllarda etkin analjezi yöntemlerinde opioidlerin doz bağımlı yan etkileri nedeniyle rejyonel teknikler yer almaya başlamıştır. TPVB komplikasyonları (%2.6-%5) : Başarısız blok, bulantı, kusma, hipotansiyon, vasküler ponksiyon, hematoma, plevral ponksiyon, pnömotoraks, horner sendromu, ipsilateral torakolumbal anestezi, LA toksisitesi, intratekal anestezi veya total spinal anestezi. TPVB, hassas komşu yapılar nedeniyle komplikasyonlar daima akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Torasik Paravertebral Blok, Komplikasyon, Pnömotoraks

Presentation ID / Sunum No: 532

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2441-0015

| 634

Treatment in Cerebral Herniations

Uzman Dr. Mahmut Özden
Memorial Bahçelievler Hastanesi

Özet: Introduction: Cerebral herniation (CH) is the pathological displacement of the brain tissue. Causes of this displacement include hemorrhages frequently secondary to trauma, non-traumatic vascular hemorrhages, intracranial tumors and hydrocephalus, which all cause increased intracranial pressure. The basis of CH treatment is the treatment of increased intracranial pressure (ICP). If ICP is not treated or if the treatment is delayed, it is inevitable for the patient to undergo a clinical course with high morbidity and mortality. Treatment options and applications in CHs were discussed together with our clinical experience including case examples. Method: We can classify treatment of CH under 2 main headings as medical and surgical. The aim of medical treatment is to control intracranial pressure by reducing the cerebral edema and thus to prevent ischemic damage. Sedating the agitated patient, applying hyperventilation by intubating when hypoxia is accompanied, intravenous hypertonic solutions, administration of steroids and diuretics, application of both cerebrospinal fluid drainage and ICP monitoring by inserting an external ventricular catheter, and finally, barbiturate coma and hypothermia applications in intensive care conditions constitute the medical treatment algorithm. Surgical decompression should be applied without delay in the case of IPI that cannot be controlled with all these treatment options. Surgical treatment depends entirely on the etiology, and although the main purpose of the surgery is decompression, different surgical methods are applied for each patient and etiology. Conclusion: Treatment in cerebral herniations is very effective, life-saving and prolonging life. In particular, there is no clear consensus regarding the timing and aggressiveness of surgery. It is also very important to decide on the treatment option that will be applied with a good neurological examination, clinical follow-up and clinical experience.

Anahtar Kelimeler: Cerebral Herniations, Increased Intracranial Pressure, Decompressive Craniectomy

Treatment in Cerebral Herniations

Abstract: Introduction: Cerebral herniation (CH) is the pathological displacement of the brain tissue. Causes of this displacement include hemorrhages frequently secondary to trauma, non-traumatic vascular hemorrhages, intracranial tumors and hydrocephalus, which all cause increased intracranial pressure. The basis of CH treatment is the treatment of increased intracranial pressure (ICP). If ICP is not treated or if the treatment is delayed, it is inevitable for the patient to undergo a clinical course with high morbidity and mortality. Treatment options and applications in CHs were discussed together with our clinical experience including case examples. Method: We can classify treatment of CH under 2 main headings as medical and surgical. The aim of medical treatment is to control intracranial pressure by reducing the cerebral edema and thus to prevent ischemic damage. Sedating the agitated patient, applying hyperventilation by intubating when hypoxia is accompanied, intravenous hypertonic solutions, administration of steroids and diuretics, application of both cerebrospinal fluid drainage and ICP monitoring by inserting an external ventricular catheter, and finally, barbiturate coma and

hypothermia applications in intensive care conditions constitute the medical treatment algorithm. Surgical decompression should be applied without delay in the case of IPI that cannot be controlled with all these treatment options. Surgical treatment depends entirely on the etiology, and although the main purpose of the surgery is decompression, different surgical methods are applied for each patient and etiology. Conclusion: Treatment in cerebral herniations is very effective, life-saving and prolonging life. In particular, there is no clear consensus regarding the timing and aggressiveness of surgery. It is also very important to decide on the treatment option that will be applied with a good neurological examination, clinical follow-up and clinical experience.

Keywords: Cerebral Herniations, Increased Intracranial Pressure, Decompressive Craniectomy

Presentation ID / Sunum No: 16**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-9193-0961**

| 636

Tüm Vücut Işınlamasında Tomoterapi Tekniğinin Dozimetrik Değerlendirmesi

Dr. Eda Kaya Pepele

Turgut Özal Tıp Merkezi Radyasyon Onkoloji Ana Bilim Dalı

Özet: Radyoterapide amaç tümöre maksimum doz verilirken sağlam dokuları olabildiğince korumaktır. Tüm Beden Işınlaması (TBI) hastanın tüm vücuduna homojen bir doz verilen özel bir radyoterapi tekniğidir. TBI’da karşılaşılan en büyük zorluk vücut şeklinin inhomojen yapısına bağlı olarak karşımıza çıkan doku yoğunluk farklılıklarıdır. TBI’ da kullanılan modern radyoterapi tekniklerinden biride Tomoterapidir. Bu çalışmada Tomoterapi sistemi ile TBI tedavi planlaması yapılan hastada kritik organ dozları ve hedef hacmin homojenitesi incelendi. Kritik organlardan akciğerler, böbrekler ve lenslerin almış olduğu dozlar ve hedef hacmin homojenite indeks kriteri hesaplandı. Çalışmada, 6 fraksiyonda toplam 12 Gy’lik (2Gy/fr, 2fr/gün) en yaygın fraksiyonasyon şeması kullanıldı. AAPM’in 17 numaralı raporuna göre doz homojenitesinin $\pm$ %10 aralığında olacak şekilde tedavi planlama kriteri belirlendi. Tedavi planlamaları yapılırken kritik organlarda akciğer ortalama dozunun 8 Gy’i geçmemesi, lenslerin maksimum dozlarının 7 Gy’in altında tutulması, böbreklerde ise ortalama dozun 10 Gy’i geçmeyeceği şekilde tedavi planları optimize edildi. Tomoterapi planlama sonuçlarında; maksimum hedef hacim dozu %112 olarak bulundu. Kritik organ dozlarının ise hedeflenen planlama kriterlerini sağladığı görüldü. Sonuç olarak, Tomoterapi’de koruma blokları gibi zahmetli yöntemler olmaksızın çok iyi kritik organ koruması ve doz dağılımının elde edilebildiği görüldü. Buna bağlı olarak TBI radyoterapisinde modern radyoterapi tekniklerinden biri olan Tomoterapi tekniğinin tercih nedeni olabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Tbi, Tomoterapi, Dozimetrik Değerlendirme.

Dosimetric Evaluation of Tomotherapy Technique in Whole Body Irradiation.

Abstract: The aim of radiotherapy is to protect the healthy tissues as much as possible while giving the maximum dose to the tumor. Whole Body Irradiation (TBI) is a special radiotherapy technique in which a homogeneous dose is given to the whole body of the patient. The biggest difficulty encountered in TBI is the tissue density differences due to the inhomogeneous structure of the body shape. Tomotherapy is one of the modern radiotherapy techniques used in TBI. In this study, critical organ doses and homogeneity of target volume were examined in a patient who was planned for TBI treatment with the Tomotherapy system. The doses taken by the lungs, kidneys and lenses from critical organs and the homogeneity index criterion of the target volume were calculated. In the study, the most common fractionation scheme with a total of 12 Gy (2Gy/fr, 2fr/day) in 6 fractions was used. According to AAPM report 17, the treatment planning criteria were determined to be within the range of $\pm$ 10% of dose homogeneity. While planning the treatment, the treatment plans were optimized so that the average dose in the lungs does not exceed 8 Gy in critical organs, the maximum dose of the lenses is kept below 7 Gy, and the average dose in the kidneys does not exceed 10 Gy. In the results of tomotherapy planning; The maximum target volume dose was found to be 112%. It was seen that critical organ doses met the targeted planning criteria. As a result, it has been observed that very good critical organ protection and

dose distribution can be achieved in Tomotherapy without laborious methods such as protection blocks. Accordingly, it can be said that Tomotherapy technique, which is one of the modern radiotherapy techniques, may be preferred in TBI radiotherapy.

Keywords: Tbi, Tomotherapy, Dosimetric Evaluation

Presentation ID / Sunum No: 418**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000 0002 0908 1949**

| 638

Tüp Torakostomi Sonrası Gelişen Nadir Komplikasyon: Gastroplevral Fistül

Uzman Dr. Elif Tuğba Tuncel
Manisa Şehir Hastanesi

Özet: AMAÇ Gastro-plevral fistül nadir bir durumdur. Gastroenteroloji kliniğinde nadir görülebilen bir komplikasyon olması nedeniyle sunmayı amaçladık. VAKA 51 yaş, erkek hasta, solunum sıkıntısı, sol göğüs ağrısı şikayetiyle başvurdu. İki yıldır gastrik adenokarsinom ve akciğer metastazı tanısı mevcuttu. Neoadjuvan kemoterapi aldıktan sonra subtotal gastrektomi yapılmıştı. Yapılan değerlendirmesinde sol hidropnömotoraks + ampiyem saptandı. Sol tüp torakostomi ile drenajı sağlandı. İzleminde drenajın intestinal içerik gelmesi nedeniyle çekilen tomografide korpus sol lateral duvarındaki defektten diyafram üstünde plevral boşluğa kontrast geçişi izlendi. Ayrıca herniye kolon duvarında fistülizasyon saptandı. Endoskopisinde korpus distalinde bulunan anastomoz hattında fistül orifisi sonrası ampiyem ve göğüs tüpü plevral boşluk izlendi. Gastrik anastomoz kaçağı ve kolonik fistül tanısıyla genel cerrahi tarafından operasyon yapıldı. Kontrol amaçlı çekilen kontrastlı toraks ve batin tomografisinde plevral boşluğa kaçak izlenmedi. TARTIŞMA Mide ile plevra arasındaki fistüllerin teşhisi zordur. Aerodigestif fistüller travmatik diafragma hernisi, intraabdominal malign veya nonmalign nedenle organ perforasyonu, absenin toraksa fistülize olması gibi nedenlerle gelişir (4,5). Bizim hastamızda da metastatik hastalık varlığı, kemoterapi alma ve abdominal cerrahi öyküsü yanısıra tüp torakostomi girişim öyküsü fistül gelişimi için risk oluşturdu. Gastrointestinal fistüllerinin tedavisi, antibiyotikler, barsak istirahati ve göğüs tüpü yerleştirilmesi gibi müdahalelerle konservatif olarak başlar. Konservatif tedavi başarısız olursa cerrahi tedavi gerektirir. Gastroplevral fistül sepsis nedeniyle fatal sonlanabileceğinden acil cerrahi girişim gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Anastomoz Kaçağı, Gastroplevral Fistül, Tüp Torakostomi

Rare Complication After Tube Thoracostomy: Gastropleural Fistula

Abstract: AIM Gastro-pleural fistula is a rare condition. We aimed to present it because it is a rare complication in gastroenterology clinic. CASE A 51-year-old male patient presented with respiratory distress and left chest pain. He had been diagnosed with gastric adenocarcinoma and lung metastasis for two years. Subtotal gastrectomy was performed after receiving neoadjuvant chemotherapy. His evaluation revealed left hydropneumothorax + empyema. Drainage was provided by left tube thoracostomy. In the follow-up, on the tomography taken due to intestinal contents coming from the drain, contrast transition was observed from the defect in the left lateral wall of the corpus to the pleural space above the diaphragm. In addition, fistulization was detected in the herniated colon wall. In the endoscopy, empyema after the fistula orifice in the anastomosis line located in the distal corpus and pleural space of the chest tube were observed. The operation was performed by the general surgeon with the diagnosis of gastric anastomotic leakage and colonic fistula. No leakage into the pleural space was observed in the contrast-enhanced thorax and abdomen tomography taken for control purposes. DISCUSSION Fistulas between the stomach and the pleura are difficult to diagnose. Aerodigestive

fistulas develop due to traumatic diaphragmatic hernia, intra-abdominal malignant or non-malignant organ perforation, and abscess fistulization to the thorax. In our patient, the presence of metastatic disease, the history of chemotherapy and abdominal surgery, as well as the history of tube thoracostomy intervention posed a risk for the development of fistula. Treatment of gastrointestinal fistulas begins conservatively with interventions such as antibiotics, bowel rest, and chest tube placement. Requires surgical treatment if conservative treatment fails. Urgent surgical intervention is required as gastropleural fistula can be fatal due to sepsis.

Keywords: Anastomotic Leak, Gastropleural Fistula, Tube Thoracostomy

Presentation ID / Sunum No: 463

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Sümeyye Bakıcı 0000 0001 8008 7174, Zeynep Öcal 0000-0001-9150-7373, Orhan Meral 0000-0002-7159-1595, Zülal Öner 0000-0003-0459-1015, Serkan Öner 0000-0002-7802-880X

| 640

Türk Popülasyonunda Radyolojik Görüntüleme Yöntemleri Kullanılarak Femur Kemiğinden Cinsiyetin Tahmini

Arş.Gör. Rukiye Sümeyye Bakıcı¹, Uzman Dr. Zeynep Ayvat Öcal², Doç.Dr. Orhan Meral³, Doç.Dr. Zülal Öner⁴, Doç.Dr. Serkan Öner⁵

¹ Arş. Gör., Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi ABD
sumeyyebakici@karabuk.edu.tr

²Uzm. Dr., İzmir Bakırçay Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji ABD
zeynepocal32@hotmail.com

³Doç. Dr., İzmir Bakırçay Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Adli Tıp ABD
orhan.meral@bakircay.edu.tr

⁴Doç. Dr., İzmir Bakırçay Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi ABD
zulal.oner@bakircay.edu.tr

⁵Doç. Dr., İzmir Bakırçay Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji ABD
drserkanoner@gmail.com

Corresponding author: Doç. Dr. Orhan MERAL

Özet: Bilgisayarlı Tomografi Anjiyografi (BTA) ile elde edilen femur görüntüleri üzerinden cinsiyet tahmin modelleri oluşturmak için lojistik regresyon ile diskriminant analizinin etkinliğini araştırmak ve cinsel dimorfizm gösteren femur'un popülasyonlar arasındaki farklılıklarını ele almaktır. Ocak 2018-Aralık 2021 tarihleri arasındaki İzmir Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi PACS arşivinden elde edilen alt ekstremité BTA görüntüleri kullanıldı. 150 Kadın, 150 Erkek toplam 300 BTA görüntüsündeki standart büyütme ile sol femur'a odaklanan görüntüler üç düzlemde, ortogonal düzleme ayarlanarak tüm parametreler ölçüldü. Bu görüntülerden rastgele oluşturulan 30 görüntünün yer aldığı alt grubu ise 1. radyolog 3 hafta arayla 2 kez, 2. radyolog ise 1 kez ölçtü. 8 uzunluk, 2 açı olmak üzere toplam 10 parametre ölçümü yapıldı.

Gözlemci içi hata analizinde güvenilirlik katsayısı (R) değeri, 0.97- 0.99; gözlemciler arası hata analizinde ise R değeri 0.80-0.97 arasında olmaları neredeyse mükemmel güvenilirliği göstermektedir. Femur shaft eksenine ile femur boyun eksenine arasındaki açı (FNS), condylus lateralis ve medialis ortasından çizilen midsagittal hat ile diaphysis arasındaki açı (OSB) kadınlarda daha fazla olmakla birlikte; epicondylus medialis ve epicondylus lateralis arasındaki mesafe (EML), trochanter major ve trochanter minor arasındaki mesafe (TMM), condylus lateralis'in anteroposterior uzunluk ölçümü (CLAP), condylus medialis'in anteroposterior uzunluk ölçümü (CMAP), transepikondiler axis genişliği (TEA), condylus medialis ve lateralis anterior genişlik (CMLA) ve condylus medialis ve lateralis'in posterior genişliği (CMLP) ve fovea capitis ile trochanter major arasındaki mesafe (FCTM) parametreleri ise erkeklerde daha uzun olduğu görüldü. Tüm parametrelerde cinsiyete göre anlamlı fark vardı (p<0.001). Çalışmada 10 parametre ile değerlendirilen Fisher's lineer diskriminant analizi sonucuna göre kadınları %96.0, erkekleri %97.3 ve toplam ayırt etme gücünün ise %96.7 olduğu; enter metoduna göre yapılan lojistik regresyon analizi sonucuna göre kadınları %96.7, erkekleri %97.3 ve toplam ayırt etme gücünün ise %97 olduğu sonucuna ulaşıldı.

Bu çalışmayla diskriminant analizi ile lojistik regresyon analizi femur'un çok iyi oranda cinsel dimorfizm sağladığı görüldü. Ayrıca femur için Türk popülasyonuna ait bir veri tabanı ortaya konmuş olup popülasyonlar arası karşılaştırmaya imkân sağlandı.

Anahtar kelimeler: Cinsiyet tahmini, Femur, Lojistik Regresyon, Lineer Diskriminant Analizi, Türk popülasyonu

(Bu çalışma İzmir Bakırçay Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından #KBP.2021.005 no'lu proje kapsamında desteklenmiştir.)

Estimation of Sex from Femoral Bone Using Radiological Imaging Methods in Turkish Population

Abstract:

The aim of this study is to investigate the effectiveness of logistic regression and discriminant analysis to create sex prediction models on femur images obtained by Computed Tomography Angiography (CTA) and to address the differences between populations of the femur showing sexual dimorphism. Lower extremity CTA images obtained from the PACS archive of İzmir Bakırçay University Çiğli Training and Research Hospital between January 2018 and December 2021 were used. All parameters were measured by adjusting the images focusing on the left femur with standard magnification on a total of 300 CTA images, 150 Women, 150 Men, in three planes, orthogonal. The subgroup, which included 30 images randomly generated from these images, was measured by the 1st radiologist 2 times and the 2nd radiologist once, with an interval of 3 weeks. A total of 10 parameters were measured, including 8 lengths and 2 angles.

The reliability coefficient (R) value in the within-observer error analysis was 0.97-0.99; In the interobserver error analysis, R between 0.80-0.97 indicates almost perfect reliability. Although the angle between the femoral shaft axis and the femoral neck axis (FNS), the angle between the midsagittal line drawn from the middle of the condylus lateralis and medialis and the diaphysis (OSB) is higher in women; distance between epicondylus medialis and epicondylus lateralis (EML), distance between trochanter major and trochanter minor (TMM), anteroposterior length measurement of condylus lateralis (CLAP), anteroposterior length measurement of condylus medialis (CMAP), transepicondylar axis width (TEA), condylus medialis and lateralis anterior width (CMLA), condylus medialis and lateralis posterior width (CMLP), and distance between fovea capitis and trochanter major (FCTM) parameters were found to be longer in males. There was a significant difference according to gender in all parameters ($p<0.001$). According to the results of Fisher's linear discriminant analysis, which was evaluated with 10 parameters in the study, it was found that the females were 96.0%, the males were 97.3% and the total discrimination power was 96.7%; According to the results of the logistic regression analysis performed according to the enter method, it was concluded that the females were 96.7%, the males were 97.3%, and the total discrimination power was 97%.

In this study, it was seen that the discriminant analysis and logistic regression analysis provided very good sexual dimorphism of the femur. In addition, a database belonging to the Turkish population was created for the femur, enabling comparison between populations.

Keywords: Sex estimation, Femur, Logistic Regression, Linear Discriminant Analysis, Turkish population

("This work has been supported by İzmir Bakırçay University Scientific Research Projects Coordination Unit under grant number #KBP.2021.005.")

Presentation ID / Sunum No: 644

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2515-0956

| 642

Türkiye’de Acil Tıp Uzmanlık Tezleri Bilimsel Dergilerde Makale Olarak Yayınlanıyor Mu ?

Dr. Öğretim Üyesi Oya Akpınar Oruç

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Tıp AD

Özet: Tezlerin bilimsel makale olarak yayınlanması, bir ülkenin bilimsel etkinliğini göstermesi açısından önem taşımaktadır. Bu çalışmada Türkiye’deki acil tıp uzmanlık tezlerinin yayınlanma durumunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Retrospektif ve gözlemsel özellik taşıyan çalışmamızda verilere Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı Ulusal Tez Merkezi internet veri tabanından (<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>) ulaşıldı. Ülkemizdeki tüm tıp fakülteleri ve Sağlık Bakanlığı’na bağlı eğitim ve araştırma hastanelerinden sisteme girilmiş ve 2020 yılı ilk yarısında yayınlanmış olan ‘İlk ve Acil Yardım’ tıpta uzmanlık tezleri sıralı olarak çalışmaya dahil edildi. Belirlenen uzmanlık tezlerinin özellikleri ile birlikte bilimsel dergilerde yayınlanma durumları google akademik ve pubmed veritabanları kullanılarak belirlendi. Dergilerin ulusal ve uluslararası nitelikleri ise araştırılarak kaydedildi. Çalışmada toplamda 139 tez değerlendirmeye alındı. Sayfa sayıları 23 ile 189 arasında değişen 139 tezin 88’i (% 63.3) tıp fakültesi hastanelerinde tamamlanmıştır. Türe göre incelendiğinde 47 tezin geriye dönük dosya taraması şeklinde, 91 tezin ileriye dönük prospektif planlamayla yapıldığı, 1 tezin ise hayvan deneyinden türetildiği belirlenmiştir. Acil Tıp alanında değerlendirilen 139 uzmanlık tezinin 22’sinin (%15.8) bilimsel bir dergide yayınlandığı tespit edilmiştir. Bu yayınların 9’unun (% 6.5) Science Citation Index (SCI) / Science Citation Index-Expanded (SCI-E) dergilerde, 13’ünün (% 9.3) ise SCI ve SCI-E dışında indexlenen diğer dergilerde yayına dönüştüğü saptanmıştır. Bu çalışma ile, ülkemizde acil tıp alanında yazılan uzmanlık tezlerinin yayına dönüşme oranının düşük olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Acil Tıp, Uzmanlık Tezi, Makale

Are Emergency Medicine Specialty Theses Published As Articles in Scientific Journals in Turkey ?

Abstract: The publication of theses as scientific articles is important in terms of showing the scientific effectiveness of a country. This study aimed to evaluate the publication status of emergency medicine specialty theses in Turkey. In our retrospective and observational study, the data were accessed from the Internet database of the National Thesis Center of the Council of Higher Education(<https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/>). ‘First and Emergency Aid’ medical specialty theses, which were entered into the system from all medical faculties and education and research hospitals affiliated with the Ministry of Health in our country and published in the first half of 2020, were included in the study sequentially. The characteristics of the specified specialty theses as well as their publication status in scientific journals were determined using Google academic and PubMed databases. The national and international qualities of the journals were investigated and recorded. A total of 139 theses were evaluated in the study. Eighty-eight (63.3%) of 139 theses, whose number of pages varied between 23 and 189, were completed in medical faculty hospitals. When examined

according to the type, it was determined that 47 theses were made in the form of retrospective file scanning, 91 theses were made with prospective forward planning, and 1 thesis was derived from animal experiments. It was found that 22 (15.8%) of 139 specialty theses evaluated in the field of emergency medicine were published in a scientific journal. Nine (6.5%) of these publications were published in Science Citation Index (SCI) Science Citation Index-Expanded (SCI-E) journals, and 13 (9.3%) were published in journals indexed other than SCI and SCI-E. With this study, it was concluded that the rate of conversion of specialty theses written in the field of emergency medicine to publication is low in our country.

Keywords: Emergency Medicine, Specialty Thesis, Article

Presentation ID / Sunum No: 772

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 644

Ülseratif Kolit ile İlişkili Şiddetli İlaç Aşırı Duyarlılık Reaksiyonlarının Yönetiminde in Vitro Diagnostik Testlerin Değeri.

Dr. Öğretim Üyesi Nilgün Akdeniz¹, Prof.Dr. Günnur Deniz¹

¹İÜ Aziz Sancar Deneysel Tıp Araştırma Enstitüsü

*Corresponding author: Nilgün Akdeniz

Özet: Ek olarak enfektif veya UC ile ilgili problemler ekarte edildikten sonra, iki yıllık ülseratif kolit (ÜK) öyküsü olan 22 yaşında bir erkek hasta, 5-aminosalisilik asit, sülfametoksazol ve demir ve aspirin ile bir günlük tedaviyi takiben ateş ve şiddetli perikardit geliştikten sonra değerlendirildi. Aktive edilmiş hasta bazofillerinin CD63 ve CD203c kullanılarak in vitro flow sitometrik olarak incelenmesinin, inhalan alerjenler, gıda alerjileri, doğal kauçuk lateks alerjisi, zehir alerjisi ve ilaç alerjileri gibi çeşitli IgE aracılı alerjilerin tanımlanmasında güvenilir olduğu gösterilmiştir. Çalışmamızda (bazofil aktivasyon testi, BAT ve lenfosit transformasyon testi, LTT) hem hasta hem de yaş ve cinsiyet açısından eşleştirilmiş iki kontrol (bir sağlıklı kontrol ve bir UC'li hasta) üzerinde gerçekleştirildi ve karşılaştırılmalar değerlendirildi. Flow sitometrisi kullanılarak, ilaca özgü CD4+T hücrelerini belirlemek için LTT incelendi. Karboksiflorescein süksinimidil ester (CFSE) etiketli PBMC'ler, hem stimülasyon olmadan hem de şüpheli ilaçlar tarafından indüklenen stimülasyon ile beş gün boyunca kültüre edildi. BAT (Flow CAST®), üreticinin belirttiği şekilde çalışma gerçekleştirildi. Sülfametoksazol (SMZ), salisilik asit ve LYS-aspirin varlığında LTT'nin negatif olduğu gözlemlendi. Demir spesifik CD4+T hücre proliferasyonu uyarılmamış hücrelere göre 1,5 katı geçtiğinde pozitif sonuç kabul edildi. H1 hastasında, demir spesifik CD4+T hücre proliferasyonu 1,7 kat artmıştır. Vaka ve şüpheli ilaçlara yönelik kontroller için BAT negatif kaldı. Vakalar ve kontroller için BAT değerlendirildiğinde sonuç negatif olarak değerlendirildi. In vitro testler, alerji uzmanlarına ilaç aşırı duyarlılık yanıtlarının kesin teşhisi için suçlu ilaçları belirlemede yardımcı olabilecek umut verici araçlardır.

Anahtar Kelimeler: Ltt, Bat, Flow Sitometri,, ilaç Alerjisi

The Value of in Vitro Diagnostic Testing in the Management of Severe Drug Hypersensitivity Reactions Associated With Ulcerative Colitis.

Abstract: After ruling out additional infective or UC-related problems, a 22-year-old male with a two-year history of ulcerative colitis (UC) was assessed after developing fever and severe pericarditis following one-day treatment with 5-aminosalicylic acid, sulfamethoxazole, iron, and aspirin. Flow cytometric examination of activated patient basophils in vitro using CD63 and CD203c has been shown to be reliable for the identification of various IgE-mediated allergies such as inhalant allergens, food allergies, natural rubber latex allergy, venom allergy, and medication allergies. The our studies (basophil activation test, BAT, and lymphocyte transformation test, LTT) were performed on the patient as well as two age and gender matched controls (one healthy control and one patient with UC), with comparisons shown. Using flow cytometry, LTT was examined to identify CD4+T cells that are drug-specific. Carboxyfluorescein succinimidyl ester (CFSE)-labeled PBMCs were cultivated for five days

both without stimulation and with stimulation induced by suspected medications. The BAT (Flow CAST®) was performed as directed by the manufacturer. LTT was observed to be negative in the presence of sulfamethoxazole (SMZ), salicylic acid and LYS-aspirin. Positive results were accepted when iron-specific CD4+Tcell proliferation exceeded 1.5 times according to unstimulated cells. In H1 patient, iron-specific CD4+T cell proliferation increased 1.7-fold. BAT remained negative for the case and the controls for suspected drugs. The result remained negative when BAT was evaluated for cases and controls. In vitro assays are promising tools that can aid allergists to identify culprit medicines for the conclusive diagnosis of Drug hypersensitivity responses.

Keywords: Lymphocyte Transformation Test,(Ltt), Basophil Activation Test, Bat, Flow Cytometry, Drug Allergies

Presentation ID / Sunum No: 569**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-4660-5497**

| 646

Ultrasonografi Rehberliğinde Sinir Bloklarının Başarısında Nabız Oksimetre Perfüzyon İndex Değerlerinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Tepe¹, Dr. Öğretim Üyesi Fadime Tosun¹, Doç.Dr. Öznur Uludağ¹, Dr. Pınar Tepe²

¹Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Elazığ İl Sağlık Müdürlüğü, Halk Sağlığı

*Corresponding author: Mehmet Tepe

Özet: Periferik kan akışını izlemek için nabız oksimetresine dâhil edilen perfüzyon indeks (PI) değeri, pulsatil ve pulsatil olmayan akımın oluşturduğu sinyaller arasındaki oran ile elde edilir. Bu çalışmada ultrasonografi rehberliğinde üst ekstremité periferik sinir bloklarında PI değeri ile nöroaksiyel bloklarda oluşan sempatektominin gösterilmesi ve periferik blok başarısının öngörülmesinin değerlendirmesi amaçlandı. Kurumsal etik kurul onayı alındıktan sonra 01.01.2019- 01.06.2021 tarihleri arasında Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesinde ultrason rehberliğinde üst ekstremité sinir bloğu şeklinde anestezi almış olan hastaların kayıtları, retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik verileri (yaş, cinsiyet, kilo, boy), blok tipi, ameliyat süresince sistolik arter basıncı, diyastolik arter basıncı, oksijen saturasyonu ile motor ve duyu değerlendirmesinde kullanılan modifiye bromage ve pinprick test sonuçlarına göre ölçülen PI değerleri kaydedilerek istatistiksel olarak değerlendirildi. Toplam 106 hasta dahil edildi. Kadın hastaların %42,9'una axiller blok, %57,1'ine infraklaviküler blok, erkek hastaların %52,6'sına axiller blok, %47,4'üne infraklaviküler blok uygulanmıştı. Her iki grupta Pinprick testi 8. dakikada pozitif oldu. Pinprick testinin pozitif olduğu hastalarda perfüzyon indeks median değeri axiller blokta 6,6 iken infraklaviküler blokta 8,1 idi (p=0,03). Blok uygulanmayan ekstremiteden ölçülen PI değerleri blok öncesine göre değişmezken, blok uygulanan ekstremitede giderek arttı ve her iki grupta istatistiksel olarak benzer bulundu. Modifiye Bromage Skalası, aksiller blokta 10. dakikada evre 3' e ulaştığında PI 8,2; infraklaviküler blokta 11. dakikada evre 3' e ulaştığında PI 8,3 idi. Sistolik ve diastolik arter basıncı ile oksijen saturasyonu 0, 10, 20, 30, 60 dakikalarda aksiler blok yapılan hastalarda infraklaviküler bloğa göre daha yüksek seyretmiş olup istatistiksel olarak anlamlı idi. İnfraklaviküler blokta duysal blok oluşumu axiller bloğa göre daha geç olmuştur ve hemodinamik parametreler daha düşük seyretmiştir. Blok yapılan bölgede sempatektomiye bağlı oluşan vazodilatasyon nedeni ile pulsatil akımdaki artış PI değerinde artma ile blok başarısını gösterdiği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Perfüzyon İndeks, Axiller Blok, İnfraklaviküler Blok, Ultrasonografi

Comparison of Pulse Oximeter Perfusion Index Values in Success of Nerve Blocks Under Ultrasonography Guidance

Abstract: The perfusion index(PI) value included in the pulse oximeter to monitor peripheral blood flow is obtained by the ratio between the signals generated by the pulsatile and non-pulsatile flow. In this study, it was aimed to demonstrate the PI value in upper extremity peripheral nerve blocks and

sympathectomy in neuraxial blocks and to evaluate the prediction of peripheral block success under the guidance of ultrasonography. After obtaining the approval of the institutional ethics committee, the records of the patients who underwent ultrasound-guided upper extremity nerve block anesthesia at Adiyaman University Training and Research Hospital between 01.01.2019 and 01.06.2021 were reviewed retrospectively. Demographic data of the patients (age, gender, weight, height), type of block, systolic arterial pressure during the operation, diastolic arterial pressure, oxygen saturation and PI values measured according to the results of modified bromage and pinprick tests used in motor and sensory evaluation were recorded and evaluated statistically. Totally, 106 patients were included. Axillary block was applied to 42.9% of female patients, infraclavicular block to 57.1% of female patients, axillary block to 52.6% of male patients, and infraclavicular block to 47.4% of male patients. Pinprick test was positive at 8th minute in both groups. In patients with positive pinprick test, the median perfusion index value was 6.6 in axillary block and 8.1 in infraclavicular block ($p=0.03$). While the PI values measured in the non-blocked extremity did not change compared to the pre-block, it gradually increased in the blocked extremity and were found to be similar in both groups. When the Modified Bromage Scale reaches stage 3 in axillary block at the 10th minute, the PI is 8.2; In infraclavicular block, when it reached stage 3 at 11 minutes, the PI was 8.3. Systolic and diastolic arterial pressure and oxygen saturation were higher in patients who underwent axillary block at 0, 10, 20, 30, and 60 minutes compared to infraclavicular block, and were statistically significant. In Infraclavicular block, sensory block formation was later and hemodynamic parameters were lower compared to axillary block. We believe that the increase in the pulsatile flow due to the vasodilatation due to the sympathectomy in the block area indicates the success of the block with the increase in the PI value.

Keywords: Perfusion Index, Axillary Block, Infraclavicular Block, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No: 720

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 648

Ultrastructural Evaluation of Day-Dependent Cisplatin Administration On Rat Cardiac Tissue

Asst.Prof.Dr. Tuba Ozcan Metin¹, Asst.Prof.Dr. Gulsen Bayrak²

¹Kahramanmaraş Sutcu Imam University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Kahramanmaraş, Turkey.

²Usak University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Usak, Turkey.

*Corresponding author: Tuba Ozcan Metin

Abstract: Cisplatin (CP) is a chemotherapeutic drug that is used against many types of tumours. However, it causes toxicity on several organs including heart. The present study was designed to establish the effects of CP in rat myocardial tissue depending on different days. Rats were randomly divided into three groups of eight as follows; control, CP (2.5 mg/kg) group for 2 days (CP D2) and 7 days (CP D7). Ultrastructural examinations of rat myocardial tissue were conducted in all groups. The myocardial tissues of the control group exhibited normal ultrastructural morphologic characteristics, such as cardiomyocytes with a euchromatic oval nucleus, bundles of myofibrils arranged in light and dark bands, and numerous mitochondria around the nucleus and in regular rows between myofibrils. In comparison to the control group, swollen mitochondria, disorganized myofibrils in some areas of sarcoplasm and nearly normal myofibril arrangement were observed in the CP D2 group. Moreover, as compared to the CP D2 group, the CP D7 group's ultrastructural degenerative changes were more pronounced because of myofibrillar degeneration, cristae loss, and swelling in the mitochondria and vacuoles. In conclusion, rat cardiac tissue exposed to CP for 7 days, as opposed to 2 days, appears to suffer significantly more ultrastructural damage.

Keywords: Cisplatin, Cardiac Injury, Electron Microscopy, Rats

Presentation ID / Sunum No: 482**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0002-7588-5240**

| 649

Ürolojik Cerrahi Sonrası 2 Pediatrik Olguda Postoperatif Poliüri ve Akut Hiponatremi

Uzman Dr. Zuhall Çavuş
Gaziosmanpaşa EAH

Özet: Giriş: Genel anestezi sırasında poliüri ve klinik sonuçları ile sık karşılaşıyoruz, genelde ani gelişen ve hızla düzelen bir durumdur. Hiponatremi; klinik uygulamada en sık görülen elektrolit bozukluğudur. Olguların çoğunluğu asemptomatiktir. Sebepleri arasında sıvı kaybını karşılamak için yapılan fazla sıvı resüsitasyonu, tanı konulmamış diabetes insipidus vakaları ve anestezi gazlarının istenmeyen etkileri sayılabilir. amacımız postoperatif hiponatremi gelişen 2 vaka ile hiponatremi nedenlerini değerlendirmektir. Olgular: 1- 3 yaşında pyeloplasti için ameliyata aldığımız kız çocuk, yaklaşık 2 saat süren operasyon sonrası sorunsuz servise gönderildi. Postoperatif 8 . saatte konvülsiyon geçiren hasta (öykü yok) yoğun bakıma alınarak tetkikleri tekrarlandı. Na:116 saptanan hastanın 8 saatte 800cc idrar çıkardığı öğrenildi. kaybedilen sıvıyı yerine koymak için sıvı resütasyonuna başlandı fakat idrar miktarının daha artması üzerine hipertonic NaCl tedavisine başlanarak sıvı kısıtlaması yapıldı. hastanın Na değerleri normale döndü, klinik düzelme izlendi. 2-9 yaşında erkek hasta tek taraflı nefrektomi operasyonuna alındı. yaklaşık 2 saat süren ameliyatın sonlarında hastada poliüri gelişti. yapılan tetkiklerinde hiponatremi tespit edilen hastanın idrar çıkışı sıvı kısıtlaması ve hipernatremik sıvı ile normale döndü. Tartışma ve Sonuç: Hiponatremi 3 şekilde karşımıza çıkar. ilki hipervolemik hipotonik hiponatremi ki daha çok renal- eksternal kayıplarla ortaya çıkar(diüretikler, osmotik diürez, kusma, diare vb.) tedavisi nedenin ortadan kaldırılması ve sıvı tedavisidir. bizim hastalarımızda bu durum söz konusu değildi. ikincisi hipervolemik hipotonik hiponatremi ki sebepleri kalp yetmezliği, böbrek yetmezliği, Nefrotik Sendrom olabilir. bizim hastalarımızda ayırıcı tanıda ekarte edildi. son olarak Normovolemik hipotonik hiponatremi stres, uygunsuz ADH salınımı, ağrı veya çeşitli ilaçlara bağlı meydana gelebilir. 2 vakamızda da preoperatif ve postoperatif böbrek fonksiyonları normaldi, inhalasyon ajanı sevofluran kullanıldı. Her ne kadar sevofluran soda lime ile etkileşim sonucu compound A oluşumu ile renal hücrelerde hasar oluşturabilir ise de Gonsowski ve ark. ları çalışmalarında sevofluranın uzun dönemli etkileri bilinmese de; renal toksisite etkisi tartışmalıdır sonucuna varmışlardır. Literatürdeki çalışmalarda sevofluranın nefrotoksik olmadığı kanısı mevcuttur. Bizim de olgularımızda sevoflurana bağlı olduğunu düşündüğümüz poliüri ve hiponatremi kısa sürede geri dönmüştür.

Anahtar Kelimeler: Poliüri, Hiponatremi, Compound A, Sevofluran

Presentation ID / Sunum No: 445

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7275-3800

| 650

Vajinitli Kadınlarda Ureaplasma Urealyticum Sıklığı ve Antimikrobiyal Duyarlılığı

Dr. Öğretim Üyesi Ali Gürsoy

Maltepe Üniversitesi Hastanesi. Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

Özet: Amaç: Vajinit bulguları ile başvuran kadın hastalarda, cinsel yolla bulaşan hastalık etkeni olan ureoplazma urealyticum sıklığının ve antimikrobiyal duyarlılıklarının araştırılması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Maltepe Üniversitesi Hastanesi jinekoloji polikliniğine 2021-2022 yılları arasında vajinal akıntı şikayeti ile başvuran 76 kadın hasta çalışmaya alınmıştır. Bu hastalardan jinekolojik muayene esnasında steril çubukla vajinal örnek alınmıştır. Bilinen immunsüpresif hastalığı olanlar, diyabet mellitusu olanlar ve son 1 ay içerisinde vajinit tedavisi alan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Çalışma grubunun yaşları 20 ila 51 arasında değişmekte ve ortalaması 33,01 idi. Bu çalışma için Maltepe Üniversitesi'nden etik kurul onayı alınmış ve çalışma Helsinki Bildirgesine göre yürütülmüştür. Bulgular: Retrospektif olarak planlanan çalışmada vajinal kültür alınan hastaların %43'ünde (n:33) ureoplazma urealyticum saptanmıştır. Ureoplazma urealyticum saptanan olguların %97'si (n:32) josamisine, %91'i (n:30) doksisisikline ve %76'sı (n:25) eritromisin ve roksitromisine duyarlı saptanmıştır. Ayrıca ureoplazma urealyticum saptanan olguların %27'si (n:9) ofloksasine, %21'i (n:7) linkomisine, %18'i ise azitromisin ve norfloksasine dirençli saptanmıştır. Sonuç: Çalışmamızda ureoplazma urealyticum'a en etkili antibiyotikler olarak sırasıyla josamisin ve doksisisiklini saptadık. Josamisin en etkili antibiyotik olarak saptanmasına rağmen bu antibiyotik ülkemizde bulunmamaktadır. Vajinit olgularında kültür ve antibiyogram yapılamayan olgularda bu nedenle bu olgularda ilk olarak doksisisiklin tercih edilmesi önerilir. Bunun yanı sıra bir diğer önemli nokta ise yüksek direnç oranı nedeniyle bu olgularda oflaksasin tercih edilmemesi gerektiğidir.

Anahtar Kelimeler: Doksisisiklin, Ureoplasma Urealyticum, Vajinit

Ureaplasma Urealyticum Frequency and Antimicrobial Sensitivity in Women With Vaginitis

Abstract: Objective: We aimed to investigate the frequency of ureoplasma urealyticum, which is a sexually transmitted disease agent, and its antimicrobial susceptibility in female patients presenting with vaginitis symptoms. Material and Methods: Seventy-six female patients who applied to Maltepe University Hospital's gynecology outpatient clinic between 2021 and 2022 with the complaint of vaginal discharge were included in the study. Vaginal samples were taken from these patients with sterile swab during the gynecological examination. Patients with known immunosuppressive disease, diabetes mellitus and patients who received vaginitis treatment in the last 1 month were not included in the study. The ages of the study group ranged from 20 to 51 and the mean was 33,01. Ethics committee approval was obtained for this study from Maltepe University and the study was conducted in accordance with the Declaration of Helsinki. Results: In the retrospective study, ureoplasma urealyticum was found in 43% (n:33) of the patients whose vaginal cultures were taken. When the antibiograms of the cases infected with Ureoplasma urealyticum were examined, 97% (n: 32) were found to be sensitive to josamycin, 91% (n:30) to doxycycline, and 76% (n:25) to erythromycin and roxithromycin. In addition,

27% (n:9) of the cases with ureaplasma urealyticum were resistant to ofloxacin, 21% (n:7) to lincomycin, and 18% to azithromycin and norfloxacin. Conclusion: In our study, we found josamycin and doxycycline as the most effective antibiotics against ureoplasma urealyticum, respectively. Although josamycin was found to be the most effective antibiotic, this antibiotic is not available in our country. In cases where culture and antibiogram cannot be performed in vaginitis cases, it is recommended to prefer doxycycline first in these cases. In addition, another important point is that ofloxacin should not be preferred in these cases due to the high resistance rate.

Keywords: Doxycycline, Ureoplasma Urealyticum, Vaginitis

Presentation ID / Sunum No: 784**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0001-6776-2702**

| 652

Vaka Raporu: Hipokampal Infarkt Sonrası Hafıza Kaybı**Dr. Ökkeş Zortuk¹, Uzman Dr. Günay Yıldız¹**¹SBU Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ökkeş Zortuk

Özet: Dünya çapında mortalite ve morbiditenin önemli sebeplerinden birisi inme sonrasında gözlenen durumlardır. Bunlardan birisi de iskemik inme olgularıdır. Tüm inme vakalarının %85'ini iskemik inme vakaları oluşturmaktadır ve bu vakalar tanımlanması ile tedavi süresi kısıtlı olan ve bu kısıtlı tedavi süresinde intravasküler litik, daha ileri zamanda intravasküler girişim ile nörolojik sekinin azaltılması ve hastanın daha düşük hasarla tedavi olması hedeflenir. 73 yaşında kadın bir hastanın son 1 haftadır başlayan davranışsal bozuklukları ardına baskın bir şekilde gelişen unutkanlık şikayeti ile acil servise başvurdu. Hasta aile bireylerini gün içinde tanıyamama ve yer-zaman oryantasyonunu kaybetme şikayetine sahipti. Hastanın bilinen HT ve DM hastalıkları mevcuttu. Fizik muayenesinde nörolojik olarak intakt olan hastada lateralizan bir tutulum görülmedi. Hastanın beyin tomografisinde bir bulgu saptanmazken, difüzyon ağırlıklı beyin manyetik rezonans görüntülemesinde sadece hipokampal bölgede tutulum olduğu ve subakut bir inme durumunun geliştiği görüldü. Hastanın mevcut bulguları, acil servise başvuran ve hızlıca müdahale gerektiren patolojiler arasındadır. Bu hastaların erken dönemde tanınması sekelsiz veya gündelik yaşamını idame ettirecek şekilde iyileşmeleri için önemlidir. Bu vaka ise sadece unutkanlık semptomu ile kendini gösteren atipik bir sunumun da serebrovasküler bir olayın semptomu olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Serebrovasküler İnfarkt, Hafıza Kaybı, Acil Servis**Case Report: Memory Loss After Hippocampal Infarction**

Abstract: One of the important causes of mortality and morbidity worldwide is the conditions observed after stroke. One of them is ischemic stroke cases. Ischemic stroke cases account for 85% of all stroke cases, and by defining these cases, it is aimed to reduce the neurologic sequelae with intravascular lytic in this limited treatment period, and to reduce the neurologic sequelae with intravascular intervention in this limited treatment period, and to treat the patient with less damage. A 73-year-old female patient was admitted to the emergency service with the complaint of forgetfulness that developed predominantly after behavioral disorders that had started the last 1 week. The patient had complaints of not being able to recognize family members during the day and losing his place-time orientation. The patient had known HT and DM diseases. No lateralizing involvement was observed in the patient who was neurologically intact on physical examination. While no finding was detected in the patient's brain tomography, magnetic resonance imaging of the diffusion-weighted brain revealed involvement only in the hippocampal region and a subacute stroke developed. The current findings of the patient are among the pathologies that apply to the emergency department and require rapid intervention. Early recognition of these patients is important for their recovery without sequelae or in a way that they can maintain their daily life. This case shows that an atypical presentation with only the symptom of forgetfulness may also be a symptom of a cerebrovascular event.

Keywords: Cerebrovascular Infarction, Memory Loss, Emergency Room

Presentation ID / Sunum No: 587**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-2961-2660**

| 653

Varis Dışı Üst Gastrointestinal Kanamalı Hastaların Özellikleri

Dr. Zülal İstemihan

İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Gastroenterohepatoloji BD

Özet: Giriş: Üst gastrointestinal kanamalar (ÜGİK) gastroenteroloji pratiğinde en çok karşılaşılan acillerden biridir. En sık ÜGİK nedeni varis dışı sebeplerdir. Amaç: Çalışmamızda varis dışı ÜGİK ile tarafımıza başvuran 52 hastanın demografik, klinik ve endoskopik özelliklerini incelemeyi amaçladık. Yöntem: Hastaların bilgilerine hastane arşivleri taranarak ulaşıldı. İstatistik için SPSS22.0 kullanılmıştır. Bulgular: Toplam 52 hastanın 33'ü (%63.5) erkekti. Ortalama yaş 59.21 ± 16.37 yılı. Hastaların 11'inde diabetes mellitus, 25'inde hipertansiyon, 11'inde koroner arter hastalığı, 14'ünde malignite öyküsü vardı. 31 hasta (%59.6) sadece hematemez, 11 hasta (%21.2) sadece melenas, 10 hasta (%19.2) hem hematemez hem melenas ile başvurdu. Ortalama hemoglobin 10.49 ± 3.25 g/dL, üre 70.14 ± 49.46 mg/dL, kreatinin 1.19 ± 0.82 mg/dl idi. 13 hasta antiplatelet, 9 hasta antikoagülan kullanıyordu. 7 hastada daha önceden ÜGİK öyküsü vardı. 16 hastada ülser, 4 hastada Mallory-Weiss kanaması, 1 hastada dieulafoy lezyonundan kanama, 1 hastada angiodisplaziden kanama, 1 hastada malign kitleden kanama görüldü. 29 hastada kanama odağı bulunamadı. En çok ülser kanaması bulbus ülseri (n=10) idi. 9 hastaya endoskopik müdahale yapıldı, en çok uygulanan yöntem adrenalinle skleroterapi idi. Tüm hastalara ayrıca proton pompası inhibitörü verildi. Sonuç: Üst gastrointestinal sistem kanamaları ile oldukça sık karşılaşmaktayız, çoğunlukla en sık sebep peptik ülserdir. Endoskopik muayenede her zaman kanama odağı bulunmayabilir. Sık karşılaşılan acillerden biri olması sebebi ile yaklaşımı konusunda tecrübe kazanmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Üst Gastrointestinal Sistem Kanamaları

Presentation ID / Sunum No: 613**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID: 0000-0003-0714-2418**

| 654

Vitamin D ve HBA1C İlişkisinin Diyabet Hastalarında Klinik Önemi

Uzman Dr. Adem Kara

Yozgat Şehir Hastanesi

Özet: Amaç: Diyabet multifaktoriyel bir hastalık olup beslenme ve emilim bozukluklarının da eşlik ettiği birçok komplikasyona sahiptir. D vitamini düzeyinin, diyabetli hastaların yaşam konforuna katkıda bulunan bir faktör olduğu bilinmektedir. Bu çalışma diyabetik hastaların D vitamini düzeylerini ve diyabetli hastalarda d vitamininin klinik önemini vurgulamak için yapılmıştır. Yöntem: Çalışmaya iç hastalıkları polikliniğinde şubat 2020 – şubat 2022 tarihleri arasında başvuran takip ve tedavisi kliniğimizce olan 280 diyabetik hasta alındı. Çalışmaya 18 yaş ve üzerinde olan hastalar dahil edildi. Hastalar vitamin D düzeylerine göre; ≤ 20 ng/mL ve ≥ 20 ng/mL olmak üzere iki gruba ayrılarak kategorize edildi. Bu gruplar hastaların HbA1c düzeylerine göre ≤ 7 ve > 7 olmak üzere iki gruba kategorize edildi. Bu iki grupta da D vitamini değerleri karşılaştırıldı. İstatistiksel sonuçlar SPSS 21.0 programı kullanılarak değerlendirildi. Katılımcıların demografik bilgileri yüzde ve frekans değerleri tablolar halinde gösterildi. Önemlilik düzeyi olarak $p < 0.05$ alındı. Bulgular: Çalışmaya alınan 280 diyabetik hastanın %55'i (n=154) kadın ve %45'i (n=126) erkekti. Hastaların yaş ortalamaları $56,22 \pm 10,6$ yıl idi. Hastalar D vitamini düzeylerine göre gruplara ayrıldığında, vitamin D seviyesi 20 ng/mL'nin altında 224 hasta (%80), 20 ng/mL'nin üzerinde 56 hasta (%20) saptandı. HbA1c > 7 olanların (n=205) D vitamini ortalaması 16.5, HbA1c < 7 olanların (n=75) D vitamini ortalaması 24.8 olarak saptandı. Hastalar D vitamini düzeylerine göre karşılaştırıldığında D vitamini değerleri ile HbA1c değerleri arasında negatif korelasyon olduğu ($-r = 0.411$, $p < 0.001$) tespit edildi. Sonuç: Çalışmamızda D vitamini düzeylerine göre istatistiksel değerlendirme yapıldığında; HbA1c > 7 olanların (n=205), HbA1c < 7 olanlara (n=75) göre D vitamini düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşüktü ($p < 0,001$). Bu sonuçlar ile D vitamini seviyelerinin diyabet hastalarının klinik takibinde önemli bir yere sahip olduğu anlaşılmaktadır. Diyabet hastalarında gelişen nöropatinin osteoporoz ve osteopeni gelişiminde rolü olduğu bilinmektedir. D vitaminin diyabet hastalarında daha sık kontrol edilmesi ve kan şekeri regüle olmayan diyabet hastalarında D vitamini takviyesi ihtiyacının göz ardı edilmemesi gerektiği vurgulanmıştır. Referanslar: Diabetes Mellitus ve Komplikasyonlarının Tanı, Tedavi ve İzlem Klavuzu-2022

Anahtar Kelimeler: Diyabet, HBA1C, Vitamin D

Presentation ID / Sunum No: 653

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4209-2885

| 655

Vortioksetin Kullanımına Bağlı Gelişen Retrograd Ejakülasyon: Bir Vaka Sunumu

Uzman Dr. Muhammet Sancaktar¹, Doç.Dr. Bahadır Demir², Prof.Dr. Abdurrahman Altındağ²

¹25 Aralık Devlet Hastanesi

²Gaziantep Üniversitesi

*Corresponding author: Muhammet Sancaktar

Özet: Giriş: Retrograd ejakülasyon, ejakülasyon sırasında spermlerin prostat ve semen veziküllerinden dışarı atılmasının yerine, idrar yoluyla atılması olarak tanımlanmaktadır. Bu durum, cinsel işlev bozukluklarından biridir. Cinsel İşlev bozukluğuna neden olan pek çok durum vardır. Antidepresan kullanımı da bunlardan biridir. Vortioksetin depresyon tedavisinde kullanılan bir antidepresandır ve diğer antidepresanlara göre daha az cinsel yan etki yaptığı bilinmektedir. Olgu: 46 yaş erkek hasta, majör depresyon tanısıyla fluoksetin 20 mg/gün kullanıyor. Fluoksetin sonrası başlayan cinsel isteksizlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Şahsın yapılan ruhsal durum muayenesinde depresif şikayetlerinin devam ettiği, Hamilton Depresyon Derecelendirme Ölçek (HAM-D) puanının 20 olarak tespit edildi. Muayene sonunda fluoksetin kesildi, daha az cinsel yan etki yaptığı bilinen vortioksetin 10mg/gün başlandı. Kontrol muayenesine gelen hasta da orgazm sırasında sperm gelmemesi ve bulanık idrar şikayeti mevcuttu. Yapılan klinik muayene ve testler sonrasında hastaya retrograd ejakülasyon tanısı konuldu. Vortioksetin kesilip bupropion başlanan hasta tekrar kontrol geldiğinde depresif şikayetlerinde ciddi bir iyileşme (HAM D:7) ve cinsel yan etki kalmadığı öğrenildi. Tartışma: Vortioksetinin diğer antidepresan ilaçlara göre daha az cinsel yan etki yaptığı bilinmektedir. Bu nedenle, vortioksetine bağlı retrograd ejakülasyon gelişimi çok nadir görülebilir. Ancak, bu durumun vortioksetine bağlı da oluşabileceği düşünülmeli ve klinisyenler bu durumu dikkate almalıdır. Bu durumun ortaya çıkışını engellemek için vortioksetin kesilebilir ve bupropion gibi başka bir antidepresan ilaç kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Retrograd Ejakülasyon, Vortioksetin, Cinsel İşlev Bozuklukları, Major Depresyon

Retrograde Ejaculation Developing Due to Vortioksetin Use: A Case Report

Abstract: Introduction: Retrograde ejaculation is defined as the release of sperm into the urinary tract instead of through the prostate and seminal vesicles during ejaculation. This is a type of sexual dysfunction and there are many causes of sexual dysfunction, including the use of antidepressants. Vortioksetin is an antidepressant used in the treatment of depression and is known to have fewer sexual side effects compared to other antidepressants. Case: A 46-year-old male patient was using fluoxetine 20 mg/day for the diagnosis of major depression. He visited our clinic with a complaint of sexual dysfunction after using fluoxetine. The patient's mental status examination showed that his depressive symptoms were continuing and his Hamilton Depression Rating Scale (HAM-D) score was 20. After the examination, fluoxetine was stopped and vortioksetin 10 mg/day, which is known to have fewer sexual side effects, was started. When the patient came for the control examination, he had a complaint

of no sperm during orgasm and cloudy urine. After the clinical examination and tests, the patient was diagnosed with retrograde ejaculation. After vortioxetine was stopped and bupropion was started, the patient's depressive symptoms improved significantly (HAM-D: 7) and there were no sexual side effects when he came for control. Discussion: It is known that vortioxetine has fewer sexual side effects compared to other antidepressants. Therefore, the development of retrograde ejaculation due to vortioxetine may be very rare. However, it should be considered that this condition may also be caused by vortioxetine and clinicians should take this into account. To prevent the occurrence of this condition, vortioxetine can be stopped and another antidepressant such as bupropion can be used.

Keywords: Retrograde Ejaculation, Vortioxetine, Sexual Dysfunctions, Major Depression

Presentation ID / Sunum No: 487**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID:****| 657**

Xeroderma Pigmentosum ve Skuamoz Hücreli Kanser Tanılı Olguda Uyanık Fiberoptik Entübasyon Deneyimimiz: Olgu Sunumu

Dr. Ummahan Dalkılıç Hökenek
Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet: GİRİŞ Zor havayolu; eğitimli bir doktor tarafından havayolu yönetiminde beklenen/beklenmeyen zorluk veya başarısızlıkla sonuçlanan klinik bir durumdur. Entübasyon girişimlerinin %0.1- 10.1'inde zorlukla karşılaşılır. Başarısız entübasyon mortalite ve morbiditeyi artıran önemli bir faktördür. Bu olguda beklenen bir zor havayolu olan hastada fiberoptik bronkoskopi eşliğinde uyanık entübasyonu tartışacağız. OLGU Kırkbeş yaş bilinen xeroderma pigmentosum (XP), sağ malar skuamöz cell cancer (SCC), subklinik hipertiroidi öyküsü olan kadın hasta solunum sıkıntısı, ajitasyon, ateş şikayeti ile acil servise başvurdu. Yapılan tetkiklerde bilateral yaygın pnömonik infiltrasyon, lökositoz, CRP yüksekliği, arteriyel kan gazı analizinde pH:7,22, PO2:60 mmHg, PCO2:72mmHg olan hastanın ateş: 39.2 0C, kalp tepe atımı:95/dakika, tansiyon:115/ 65mmHg, dakika solunum sayısı 26/dk, oksijen satürasyonu (SpO2): 84 (oda havasında) olarak ölçüldü. XP ve SCC nedeniyle tekrarlayan operasyon öyküsü olan hastanın ağız açıklığı < 3 cm, Mallapati 4 ve boyun hareketleri kısıtlıydı (Resim 1). Fiberoptik ile uyanık entübasyon planlandı. Hasta bilgilendirildi ve yazılı onamı alındı. Acil operasyon odasında standart monitörizasyon yapıldı. Vazokonstriksiyon ve topikal anestezi oluşturmak için hasta oturur pozisyona alındıktan sonra dil kökü ve hipofarekse 2 kez Lidokain HCl sprey ile lokal anestezi uygulandı. Nazal oksijen ile 8L/dk'dan oksijenizasyon ve 0.05 mg/kg intravenöz (iv) midazolam ve 1 mcg/kg iv fentanil ile sedasyon sağlandı. Hasta başına uygun pozisyon verildikten sonra FOB ile orofarenks değerlendirildi, vokal kordlar görüldü ve rima glottisten geçildi. Spontan solunumu olan hastaya bu esnada 2 mg/kg propofol iv, 1 mg/kg rokuronyum bromür iv yapıldı. 7 numaralı endotrakeal tüp FOB üzerinden kaydırılarak entübe edildi. Akciğerlerin stetoskop ile bilateral eşit olarak havalandığı görülerek tüpün yeri doğrulandı ve ileri tetkik ve tedavisinin devamı için yoğun bakım ünitesine transfer edildi. TARTIŞMA Olası zor havayolu yöntemi için çeşitli boylarda oral airwayler ve endotrakeal tüpler (ETT), kılavuz teller, laringeal mask airwaylar (LMA), perkütan trakeostomi seti ve fiberoptik bronkoskop gibi ekipmanlar hazır bulunmalıdır. Uygun hastada FOB eşliğinde uyanık entübasyon akılda bulundurulmalıdır.

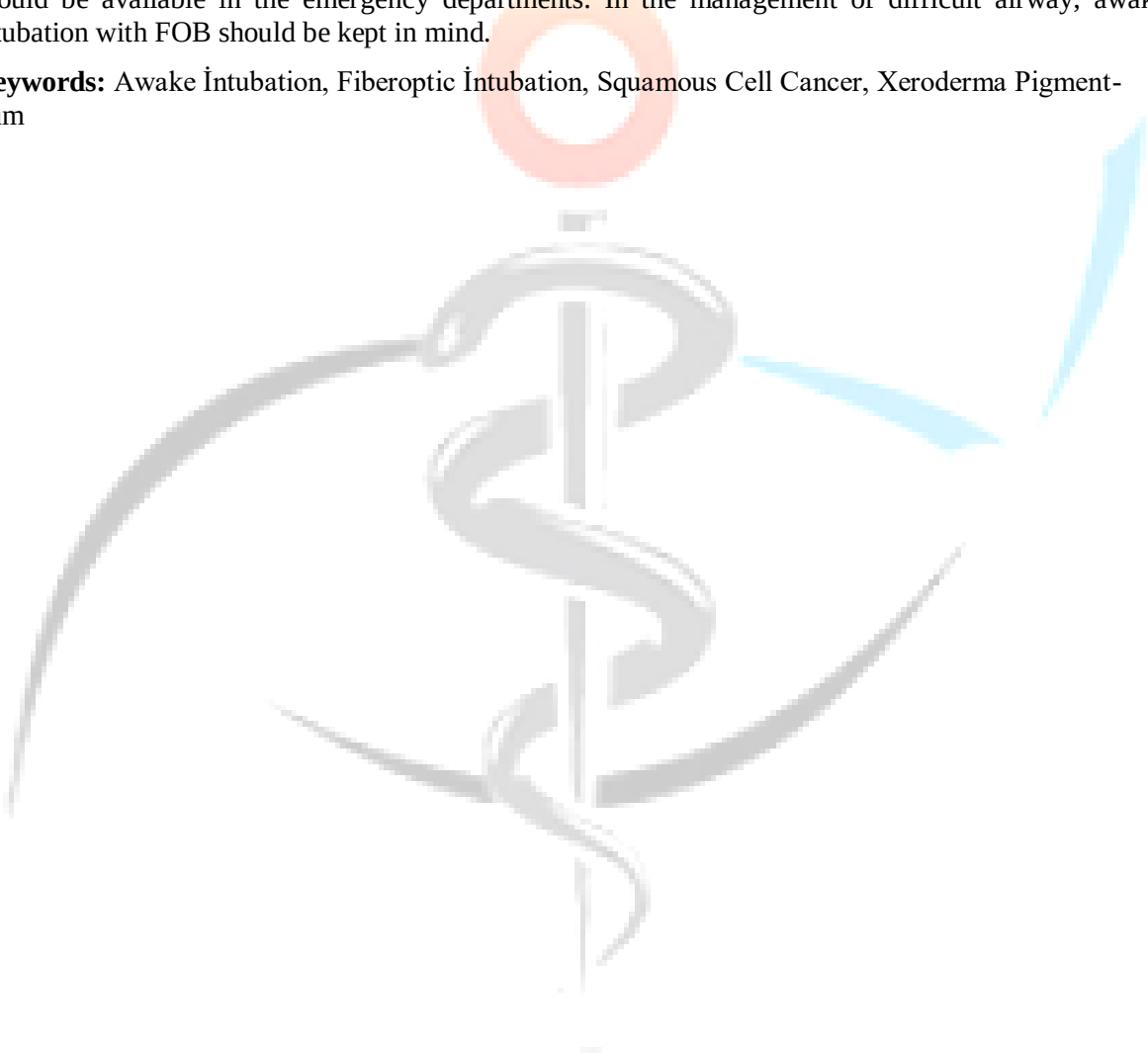
Anahtar Kelimeler: Xeroderma Pigmentosum, Skuamöz Hücreli Kanser, Uyanık Entübasyon, Fiberoptik Entübasyon

Our Experience With Awake Fiberoptic Intubation in a Case Diagnosed With Xeroderma Pigmentosum and Squamous Cell Cancer: A Case Report

Abstract: CASE A 45-year-old female patient with a medical history of xeroderma pigmentosum, squamous cell cancer (SCC) and subclinical hyperthyroidism applied to the emergency department with complaints of respiratory distress, agitation and fever. The patient with fever: 39.2 C, heart rate: 95/minute, arterial blood pressure: 115/65 mmHg, respiratory rate 26/minute, oxygen saturation (SPO2): 84. Bilateral diffuse pneumonic infiltration, leukocytosis, elevated CRP, arterial blood gas analysis

revealed pH: 7.22, PO: 58 mmHg, PCO₂: 72mmHg. It was decided to continue the treatment of the patient with an invasive mechanical ventilator. The patient, who had widespread deformity on her face and mouth opening < 3 cm, a mallampati score of 4, and limited neck movement (picture-1). Awake intubation with FOB was planned for the patient. Patient was informed about the procedur and written consent was obtained. Standard monitoring was done in the emergency room. After the patient was placed in a sitting position, local anesthesia was applied to the base of the tongue and hypopharynx twice with %10 Lidocaine HCL spray. Oxygenation was performed with 8-liter/minute nasal cannula, while sedation was provided with 0.05 mg/kg intravenous midazolam and 1 mcg/kg IV fentanyl. After the patient was positioned appropriately, the oropharynx was evaluated with FOB, vocal cords were seen and the rim of the glottis was passed. The patient, whose spontaneous breathing continued, was administered 2mg/kg iv propofol and 1mg/kg iv rocuronium. The patient was intubated by sliding the 7th endotracheal tube over the FOB. The patient was transferred to the intensive care unit for further examination and treatment. For possible difficult airway management, teams such as oral airways and ETTs of various sizes, guide wires, laryngeal mask airways, percutaneous tracheostomy set and FOB should be available in the emergency departments. In the management of difficult airway, awake intubation with FOB should be kept in mind.

Keywords: Awake Intubation, Fiberoptic Intubation, Squamous Cell Cancer, Xeroderma Pigment-Sum

Presentation ID / Sunum No: 578

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2878-0841

| 659

Yaşlanmanın Farklı Beyin Bölgelerinde MnSOD, GPX, IL-6, IL-10 ve Klotho Gen Ekspresyonlarına Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Arzu Keskin Aktan¹, Dr. Öğretim Üyesi Özden Kutlay¹
¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Ana Bilim Dalı,
Afyonkarahisar, Türkiye

*Corresponding author: Arzu Keskin Aktan

Özet: Giriş ve Amaç: Yaşlanma, oksidatif stres ve inflamasyonla karakterize multifaktöriyel bir süreçtir. Beyin dokusu yaşlanma etkilerinin en belirgin izlendiği organlardan birisidir. Bu çalışmada farklı beyin bölgelerinde antioksidan genlerden manganez superoksit dismutaz (MnSOD) ile glutatyon peroksidaz (GPx), pro-inflamatuar interlökin-6 (IL-6), anti-inflamatuar interlökin-10 (IL-10) ve anti-aging genlerden birisi olarak kabul edilen klotho mRNA ekspresyonları üzerine yaşlanmanın olası etkisinin araştırılması amaçlandı. Yöntem: Çalışmada üç aylık genç (n=6) ve yirmi dört aylık yaşlı (n=6) olmak üzere toplam on iki tane Wistar albino cinsi erkek sıçan kullanıldı. Sıçanların izole edilen prefrontal korteks, hipokampus, serebellum, beyin sapı ve hipotalamus dokularında MnSOD, GPx, IL-6, IL-10 ve klotho genlerinin mRNA ekspresyonları qRT-PCR ile belirlendi. Genç ve yaşlı sıçanlarda mRNA ekspresyon düzeylerinin kıyaslanmasında bağımsız örneklem t-testi, her bir gen için yapılan bölgeler arası kıyaslamalarda ise eşleşmiş örneklem t-testi kullanıldı. P<0,05 düzeyi istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Gençlere kıyasla yaşlı sıçanların korteksinde IL-6 mRNA ekspresyonu daha yüksek, IL-10 ise daha düşük bulundu. Yaşlı sıçanların hipokampal MnSOD, GPx, IL-10 ve klotho mRNA ekspresyonu daha düşük, IL-6 ekspresyonu ise daha yüksekti. Beyin sapında yaşlanma ile sadece IL-6 ekspresyonunda artış izlendi. Serebellum ve hipotalamusta ise yaşa bağlı anlamlı düzeyde farklılaşma izlenmedi. Genç sıçanlarda MnSOD, GPx ve klothonun, yaşlı sıçanlarda ise IL-6'nın diğer beyin bölgelerine kıyasla en çok hipokampüste eksprese edildiği görüldü. Sonuç: MnSOD, GPx, IL-6, IL-10 ve klotho mRNA ekspresyonlarında beyin bölgeleri arasında farklılaşmalar olduğu, nöral yaşlanmaya bağlı izlenen değişikliklerden de en çok hipokampusün etkilendiği görülmektedir. "Bu çalışma Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi BAP Komisyonu tarafından 22.KARİYER.015 proje numarası ile desteklenmiştir".

Anahtar Kelimeler: Yaşlanma, Mnsod, Gpx, Il-6, Il-10, Klotho

The Effect of Aging On Gene Expressions of MnSOD, GPX, IL-6, IL-10, and Klotho in Different Brain Regions

Abstract: Introduction and Aim: Aging is a multifactorial process characterized by oxidative stress and inflammation. Brain tissue is one of the organs where the effects of aging are observed most clearly. This study aimed to investigate the possible effect of aging on the mRNA expressions of antioxidant genes manganese superoxide dismutase (MnSOD) and glutathione peroxidase (GPx), pro-inflammatory interleukin-6 (IL-6), anti-inflammatory interleukin-10 (IL-10), and klotho which is considered as one of the anti-aging genes. Method: A total of twelve male Wistar albino rats, three months old (n=6) and

twenty-four months old (n=6), were used in the study. The mRNA expressions of MnSOD, GPx, IL-6, IL-10, and klotho genes in the isolated prefrontal cortex, hippocampus, cerebellum, brain stem, and hypothalamus tissues of rats were determined by qRT-PCR. Independent samples t-test was used to compare mRNA expression levels in young and old rats, and paired sample t-test was used for interregional comparisons for each gene. A $p < 0.05$ level was considered statistically significant. Results: Compared to the young, IL-6 mRNA expression was higher, and IL-10 was lower in the cortex of aged rats. Aged rats had lower mRNA expression of hippocampal MnSOD, GPx, IL-10, and klotho but higher expression of IL-6. Only IL-6 expression increased with aging in the brain stem. No significant age-related differentiation was observed in the cerebellum and hypothalamus. It was observed that MnSOD, GPx, and klotho in young rats and IL-6 in aged rats were most expressed in the hippocampus compared to other brain regions. Conclusion: It is seen that there are differences between brain regions in mRNA expression of MnSOD, GPx, IL-6, IL-10, and klotho, and the hippocampus is most affected by the changes observed due to neural aging. “This study was supported by Afyonkarahisar Health Sciences University Scientific Research Projects Commission under grant number 22.KARİYER.015”.

Keywords: Aging, Mnsod, Gpx, Il-6, Il-10, Klotho

Presentation ID / Sunum No: 778

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2978-8738

| 661

Yenidoğanda Nadir Bir Tanı; Klippel-Trenaunay -Weber Sendromu

Uzman Dr. Yüksel Hakan Aydoğmuş
Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet: Klippel-Trenaunay-Weber sendromu(KTWS) genellikle doğumda veya erken bebeklik döneminde ortaya çıkan, kütanöz hemanjiyoma, doğuştan venöz anomaliler, kemik ve yumuşak dokuda hipertrofi ile karakterize olan ve genellikle tek ekstremitte tutulumuyla giden hiperplazi sendromlarından biridir (1-4). Hastalığın etyolojisi bilinmemektedir (5). KTWS’de hem periferik hem de visseral tutulum gözlenebilir ve bu önemli morbidite ve mortalite kaynağı olabilir. Erken tanı, pulmoner emboli, tromboflebit, kanama, staz dermatiti ve kütanöz ülserasyonlar gibi komplikasyonları önlemek açısından önemlidir. Genellikle ilk bulgu kütanöz hemanjiomdur. Varikoziteler çocuk ayakta durmaya başladıktan bir süre sonra belirginleşir. Hipertrofi yalnızca birkaç olguda doğumdan itibaren fark edilen bulgudur, genellikle birkaç yıl sonra ortaya çıkar. Biz burada yenidoğanda nadir görülen bir KTWS’lu bir olguyu sunduk.

Anahtar Kelimeler: Klippel-Trenaunay-Weber

Anahtar Kelimeler: Benign Pnömoeritoneum, Pnömoeritoneum, Yenidoğan

Presentation ID / Sunum No: 568

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 663

Yenidoğanlarda D Vitamini Eksikliğinin İdrar Enfeksiyonu İle İlişkisi

Doç.Dr. Nurdan Dinlen Fettah¹, Dr. Seda Aydoğan¹, Dr. Sariye Elif Özyazıcı Özkan¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Sami Ulus Kadın Doğum ve Çocuk Sağlığı Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara

*Corresponding author: Nurdan Dinlen Fettah

Özet: Amaç: Bu çalışmanın amacı, yenidoğanlarda serum 25-hidroksi D vitamini (25(OH)D) konsantrasyonları ile idrar yolu enfeksiyonları (İYE) arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Çalışma planı: Çalışma grubunu yenidoğan yoğun bakım ünitesine İYE ile başvuran 30 yenidoğan oluşturdu. Kontrol grubu, çalışma grubu ile aynı yaşta 30 sağlıklı yenidoğandı. Düşük serum 25(OH)D seviyesi ≤ 15 ng/mL olarak tanımlandı. Bulgular: İki grup gebelik haftası, doğum ağırlığı, doğum boyu ve cinsiyet açısından benzerdi. Çalışma grubunda medyan serum 25(OH)D konsantrasyonları kontrol grubuna göre daha düşüktü (sırasıyla 10,2 ng/mL ve 16 ng/mL) (P:0,0001). Tek değişkenli analizde serum CRP, 25(OH)D düzeyi, lökosit sayısı ve İYE arasında anlamlı bir korelasyon bulundu. Hasta grubunda, çok değişkenli lojistik regresyon analizi sonucunda, serum 25(OH)D seviyesinin <15 ng/mL olmasının [olasılık oranı (OR)7, %95, güven aralığı (CI) 1.72-28.33], p=0,006] İYE gelişme riskini arttırdığı saptandı. Sonuç: Sonuç olarak çalışmamızda düşük serum 25(OH)D seviyelerinin, term bebeklerde artmış İYE riski ile ilişkili olabileceği gözlemlendi. Çalışmamızı destekleyecek daha geniş serilerde çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: 25-Hidroksivitamin D, İdrar Yolu Enfeksiyonu, Yenidoğan

Association of Vitamin D Deficiency in Newborns With Urinary Infection

Abstract: Objective: The aim of this study is to determine the association between serum 25-hydroxy vitamin D (25(OH)D) concentrations and urinary tract infections (UTI) in newborns. Study design: The study group consisted of 30 newborns with UTI admitted to the neonatal intensive care unit. The controls were 30 healthy newborns of the same age as the study group. Low 25(OH)D level was defined as ≤ 15 ng/mL. Results: The two groups were similar in the gestational week, birth weight, birth height, and gender. The median serum 25(OH)D concentrations in the study group were lower than the control group (10,2 ng/mL and 16 ng/mL, respectively) (P:0,0001). A significant correlation was found in univariate analysis between serum CRP, 25(OH)D level, leukocyte count, and UTI. In the patient group, the multivariate logistic regression analysis showed that a serum level of 25(OH)D <15 ng/mL [odds ratio (OR)7, 95%, confidence interval (CI) 1.72-28.33; p=0.006] was found to increase the risk of UTI development. Conclusion: In conclusion, it was observed in our study that low serum 25(OH)D levels may be associated with an increased risk of UTI in term infants. Further studies with larger series are needed to support our study.

Keywords: 25-Hydroxyvitamin D, Urinary Tract Infection, Newborn

Presentation ID / Sunum No: 430

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0639-0957

| 664

Yoğun Bakım Ünitesinde İskemik İnme ve İlaç İlişkili Hiperkinetik Hareket Bozukluğu

Uzman Dr. Tuğçe Mengi¹, Prof.Dr. Yeşim Beckmann²

¹Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Tuğçe Mengi

Özet: Amaç Bu yazıda, flumazenil uygulaması ve benzodiazepin tedavisinin kesilmesini takiben hiperkinetik hareket bozuklukları olan iskemik inmeli bir hastayı sunuyoruz. Olgu Sunumu Seksen sekiz yaşında kadın hasta, 8 saat önce başlayan uyku hali şikayeti ile acil servise getirildi. Özgeçmişinde hipertansiyon mevcuttu. Muayenesinde konfüzyon, sınırlı kooperasyon ve sol hemiparezi mevcuttu. Elektrokardiyogramda atriyal fibrilasyon saptandı. Laboratuvar testleri hafif anemi ve hafif böbrek yetmezliği ile uyumluydu. Diffüzyon manyetik rezonans görüntüleme (MRG) sağ mezial temporal lob ve talamusta akut iskemik inme ile uyumlu görünüm saptandı. Nörolojik muayenede progresyon nedeniyle entübe edildi. Hasta-ventilatör uyumsuzluğu nedeniyle midazolam infüzyonu başlandı. Takiplerinde weaning planlandı. Ekstübasyon için 0.25 mg/dk'lık artışlarla intravenöz flumazenil kullanıldı (toplam 1 mg doz). Flumazenil uygulaması sonrası Glasgow koma skorunun 9 olduğu görüldü. Ekstübe edildi. Flumazenil uygulamasından sonra tüm ekstremitelerinde anormal hareketler gözlemlendi. Bu istemsiz hareketler; solda belirgin, ekstremitelerin distallerinde hakim, neredeyse sürekli, ani, hızlı, ritmik olmayan, rotatif ve jeneralizeydi. Hareketler kore olarak kabul edildi ve daha az belirgin ballistik bileşene de sahip olduğu düşünüldü. Kontrol diffüzyon MRG'de sağ posterior serebral arter bölgesinde akut iskemik inme ile uyumlu görünüm ve lezyonlarda progresyon mevcuttu. Takiplerinde haloperidol, diazepam, sodyum valproat ve levetirasetam ile istemsiz hareketlerinde belirgin azalma oldu. Sonuç Hiperkinetik hareket bozuklukları, yoğun bakım ünitesinde önemli bir fenomendir ve çeşitli etiyolojiler ve terapötik uygulamalarla ilişkilidir. Birden fazla faktör, hiperkinetik hareket bozukluklarının uyarılması için eşiği düşürebilir. Erişkinlerde korenin en sık nedenleri ilaç ilişkili ve vaskülerdir. Sunduğumuz olguda, posterior serebral arter bölgesinde multipl infarkt alanlarının sadece sağda olmasına rağmen korenin jeneralize gelişmesi ve flumazenil terminal yarılanma ömrünün 40-80 dk olmasına rağmen korenin devam etmesi; etyolojide multipl ve heterojen nedenlerin söz konusu olduğunu düşündürmektedir. Kore ve flumazenil arasındaki zamansal ilişki göz önüne alındığında, flumazenil nedensel ajanlardan biri olarak suçlanabilir. İskemik inme varlığında birden fazla faktör korenin uyarılması için eşiği düşürmüş olabilir.

Anahtar Kelimeler: Benzodiazepin; Kore; Flumazenil; İnme; Yoğun Bakım

Presentation ID / Sunum No: 718

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0610-0526

| 665

“Core” Bölgesine Uygulanan Egzersiz Programının Sedanter Bireylerin Denge Performanslarına ve Fonksiyonel Kapasitelerine Etkisi

Öğr. Gör. Mehmet Armağan¹, Dr. Öğretim Üyesi Mukaddes Pala², Prof.Dr. Gökhan Metin³

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

²Malatya Turgut Özal Üniversitesi

³İstanbul Üniversitesi

***Corresponding author: Mukaddes Pala**

Özet: Amaç: Bireylerin yaşam kalitesini artırmak, spor aktivitelerinde yaralanmaları önlemek ve spor performansını artırmak için farklı egzersiz türlerinin kullanılması her zaman araştırma konusu olmuştur. Çalışmamızda sedanter bireylerde core bölge kaslarına uygulanan düzenli egzersiz programlarının statik ve dinamik denge performansları ile fonksiyonel kapasitelere etkilerini ortaya koymayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: 18-22 yaş arası 60 sedanter (30 E, 30 K) üniversite öğrencisi Egzersiz Grubu (EG) ve Kontrol Grubu (KG) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Çalışmamıza fiziksel aktivite düzeyi 3000 MET ve altında olanlar dahil edildi. Sekiz hafta boyunca haftada üç gün, günde 30 dakika kor stabilizasyon egzersizleri uygulandı. “Core” bölgesi için egzersiz uygulamaları; bireylerin aktivite seviyeleri ve yaralanma riskleri göz önünde bulundurularak düzenlenmiş Yüzüstü, Sağ ve Sol Plank Egzersizleri, Köprü kurma egzersizleri, Kedi-Deve Egzersizi, Kontralateral öne uzanma egzersizleri ve Resiprokal Alt ve Üst ekstremitte hareketlerinden oluşmaktadır. Plank Testleri (yüzüstü, sağ ve sol pozisyonlar) “Core” stabilizasyonu için, BESS (Denge Hata Puanlama Sistemi) ve SEBT (Star Excursion Balance Test) denge fonksiyonu için tercih edildi. Altı Dakika Yürüme Testi (6DYT) fonksiyonel kapasiteyi değerlendirmede kullanıldı. Bütün testler iki kez yapıldı (egzersizden önce ve sonra). Bulgular: Vücut kitle indeksi ve bel çevresi değerleri EG’de anlamlı olarak azaldı (sırasıyla, $p=0.039$ ve $p<0.001$). Tüm pozisyonlarda uygulanan plank testinin süresinde artış ($p<0.001$). SEBT parametrelerinin de hepsi anlamlı olarak arttı ($p<0.001$). BESS puanlarında hem baskın hem de baskın olmayan tarafta düşüşler vardı ($p<0.001$). 6DYT süresi önemli ölçüde arttı ($p<0.001$). Sonuç: 8 haftalık Core stabilizasyon egzersiz programının statik ve dinamik denge performansları açısından faydalı olduğunu ve fonksiyonel kapasiteye olumlu katkı sağladığını söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Sedanter, Core Stabilizasyon, Sebt, Bess, 6dyt

The Effect of the Exercise Program Applied to the “Core” Region On the Balance Performances and Functional Capacities of Sedentary Individuals

Abstract: Objective: The use of different types of exercise is always the subject of research to increase the quality of life of individuals, prevent injuries in sports activities, and increase sports performance. In our study, we aimed to reveal the effects of regular exercise programs in sedentary individuals applied to core region muscles on static and dynamic balance performances and functional capacities. Materials and Methods: 60 sedentary (30 M, 30 F) college students aged 18-22 were divided into two groups Exercise Group (EG) and Control Group (KG). Our study included those with a physical activity level of 3000 METs and below. Core stabilization exercises were applied for 30 minutes a day and three days

a week for eight weeks. Exercise applications for the “core” region; It consists of Prone, Right, and Left Plank Exercises, Bridge-building exercises, Cat-Camel Exercise, Contralateral forward reaching exercises, and Reciprocal Lower and Upper extremity movements arranged considering the activity levels and injury risks of the individuals. Plank Tests (prone, right, and left positions) were preferred for “Core” stabilization skill, BESS (Balance Error Scoring System), and SEBT (Star Excursion Balance Test) were preferred for balance function. The 6-Minute Walk Test (6MWT) was used for functional capacity assessment. All tests were performed twice (before and after exercise). Results: Body mass index and waist circumference values decreased significantly in the EG ($p=0.039$ and $p<0.001$, respectively). An increase ($p<0.001$) was observed in the duration of the plank test applied in all positions. All SEBT parameters were also significantly increased ($p<0.001$). There were decreases in BESS scores on both the dominant and non-dominant sides ($p<0.001$). The 6MWT duration significantly increased ($p<0.001$). Conclusion: We can say that the 8-week Core stabilization exercise program is beneficial in terms of static and dynamic balance performances and contributes positively to functional capacities.

Keywords: Sedanter, Core Stabilizasyon, Sebt, Bess, 6dyt

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5101-6086

| 667

Cloning of *Helicobacter Pylori* FabI Gene to Conduct Drug Development Studies

**Researcher Recepcan Atlı¹, Researcher Tuğba Gul İnci¹, Researcher Erennur Ugurel¹,
Res.Asst. Osman Mutluhan Ugurel², Researcher Bukre Kıran-Uner¹,
Assoc.prof.Dr. Emrah Sefik Abamor¹, Prof.Dr. Dilek Turgut-Balık¹**

¹Department of Bioengineering, Faculty of Chemical and Metallurgical Engineering, Yıldız Technical University, İstanbul, Turkey

²Department of Bioengineering, Faculty of Chemical and Metallurgical Engineering, Yıldız Technical University, İstanbul, Turkey- Department of Basic Sciences, School of Engineering and Architecture, Altınbaş University, İstanbul, Turkey

*Corresponding author: Recepcan Atlı

Abstract: *Helicobacter pylori* is a gram-negative bacterium and is responsible for diseases such as peptic ulcer, chronic gastritis, gastric marginal region/mucosa-associated lymphoid tissue (MALT) lymphoma, and gastric carcinoma. "WHO priority pathogens list for R&D of new antibiotics" was published by the World Health Organization on February 27, 2017, and *H. pylori* is listed in the high-risk category. In bacteria, fatty acid production is catalyzed by enzymes of the FASII system. FabI is a rate-limiting enzyme in the FASII system and catalyzes the last stage of the elongation cycle. As FASII pathway is not available in human host, enzymes in the pathway and their inhibitors have gained popularity as a target for discovering new drug candidates for bacterial infections. In this study, genomic DNA isolation was performed using the cell culture from *H. pylori* ATCC 700824 strain and primer design was carried out to amplify the gene encoding FabI with reference to NCBI Genbank (AE001439.1). As a result of various PCR optimizations, amplification of FabI gene was successfully performed and transformation studies were carried out to clone the target gene into the pGEM®-T Easy vector system. Colony PCR was performed and a positive band around 828 bp was observed so recombinant FabI clone was made available for application of further expression studies. Minimum Inhibition Concentration (MIC) studies were also performed with Clarithromycin and AFN-1252 for *H. pylori*. The MIC value for clarithromycin was determined as 64 µg/mL. The MIC value for AFN-1252 could not be determined, but a decrease in the number of bacteria was observed when examined under the microscope. These results will be used to evaluate FabI as a new potential drug candidate for treatment of *H. pylori* infections. Acknowledgments This work has been supported by Yıldız Technical University Scientific Research Projects Coordination Unit under project number #FBA-2021-4233.

Keywords: *Helicobacter pylori*, Antibiotic Resistance, FASII Pathway, FabI

Presentation ID / Sunum No: 470

Poster Sunum

| 668

ORCID ID: 0000-0002-6977-5117

Hiperglisemiye Bağlı Koreoatetoz

Uzman Dr. İsmet Kızılkaya
SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Giriş: Kore nadir görülen bir hareket bozukluğudur; istirahat veya istemli hareket sırasında ortaya çıkan istem dışı, asimetrik, aritmik, ani başlangıçlı hareketlerdir. Hareketlerin sıklığı ve şiddeti değişken olabilir. Kore'den dopaminerjik aşırı aktivite sorumludur. Atetoz da anormal kas aktivitesinden kaynaklanır. Ekstremitelerin distalinde ve yüzde belirgindir. Kore ve atetoz birlikte görülebilir. Biz de kliniğimizde takip ettiğimiz hiperglisemiye bağlı olduğunu düşündüğümüz koreoatetotik hareketleri olan bir vakamızı sunduk. Vaka: 59 yaşında bayan hasta son 3 gündür kan şekerleri yüksek ölçüldüğü için yakınları tarafından acile getirildi. Anamnezinde özellikli bir duruma rastlamadık, vital bulguları normaldi. Hastanın özellikle konuşma sırasında dudaklarında, omuzlarında, kollarında, ellerinde ve kafasında istemsiz hareketleri vardı. Özgeçmişinde DM dışında hastalık veya ameliyat yoktu. Evde hiperglisemi saptandığından acile getirilen hastada parmaktan bakılan kapiller kan şekeri ölçümünde glukoz:970 mg/dl saptandı. Biyokimyada glukoz değeri de 920 mg/dl saptandı, kan gazında asidoz saptanmadı. Kan osmolaritesi normaldi. Hiperglisemi kontrolü için hasta servise yatırıldı. Servis takibinde koreoatetotik hareketlerin uykuda kaybolduğu, konuşma ve hareket ile arttığı gözlemlendi. Hasta Nöroloji ile konsülte edildi. Nörolojik muayenesinde ve beyin magnetik rezonansında akut nörolojik bir durum olmadığı bildirildi. Hastanın diyabetik diyet ile beslenmesi sağlandı. Bakılan HbA1c değeri %13.2 saptandı. Bazal-bolus insülin tedavisi uygulanarak glukoz düşürüldü. Sonrasında koreoatetotik hareketlerin gittikçe azalarak tamamen kaybolduğu gözlemlendi. Hastanın servis takibinde sonrasında koreoatetotik hareketler gözlenmedi. Hasta diyabet için tedavisi düzenlenerek, diyabetik diyet önerileri ile taburcu edildi. 3 ay sonrasındaki kontrolünde herhangi bir hareket bozukluğu olmadığı gözlemlendi. Kan şekerleri gün içinde 200 mg/dl ve altında seyrediyordu. Hastanın tedavisine devam edilmesi planlanarak olağan diyabetes mellitus takibine devam edildi. Tartışma: Kore ve atetoz çoğunlukla nörolojik hastalıklarla birlikte olsa da bazı metabolik bozukluklar da bu şekilde hareket bozukluklarına sebep olmaktadır. Kore ve atetoz görülen hastalarda nörolojik sebepler incelenirken metabolik sebepler unutulmamalıdır. Anahtar kelimeler: Hiperglisemi, Kore, Atetoz

Anahtar Kelimeler: Hiperglisemi, Kore, Atetoz

Presentation ID / Sunum No: 627

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5398-7035

| 669

İyatrojenik Kaposi Sarkomu: Radyolojik Tanı Zorluğu Yaratan Nadir Bir Olgu**Uzman Dr. İsmail Dilek**
İğdir Dr. Nevruz Erez Devlet Hastanesi

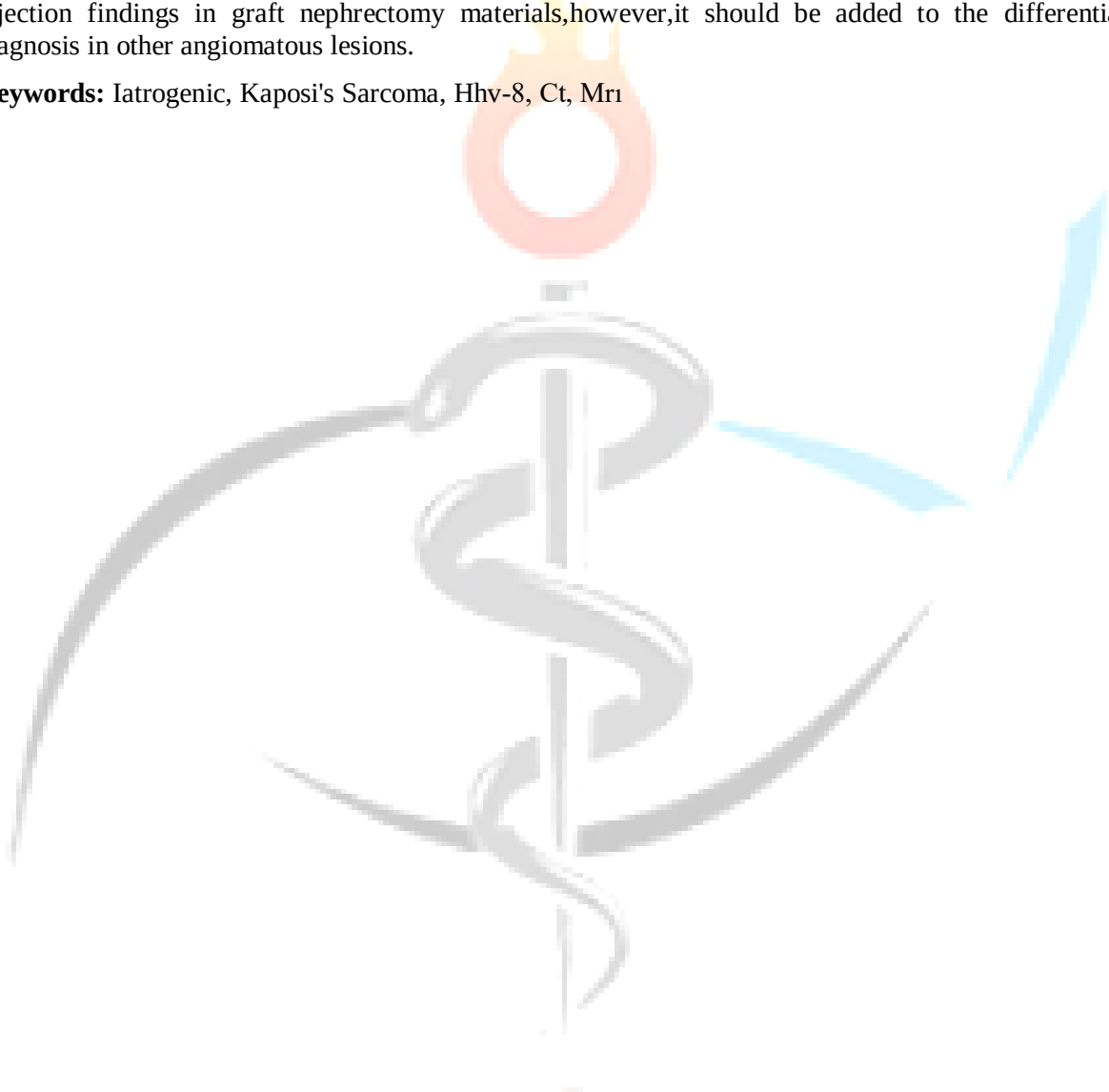
Özet: Giriş-Amaç: Kaposi sarkomu (KS), en sık mukokutanöz bölgelerde ortaya çıkan, düşük dereceli malign potansiyele sahip vasküler bir lezyondur. KS, dört ana epidemiyolojik formu artık yaygın olarak kabul edilmektedir; AIDS ile ilgili KS, epidemik KS olarak da bilinir, yaşlı erkeklerde (klasik KS), Sahra altı Afrika'da (endemik KS) ve transplant alıcılarında (iyatrojenik KS). KS'nin etiyolojik ajanı, KS herpesvirüs'dür (KSHV); insan herpesvirüs-8 (HHV-8) olarak da bilinir. AIDS ile ilişkili KS ve iyatrojenik KS iyi tanımlanmış immün yetmezlik ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Transplant sonrası KS prevalansı, genel popülasyonda HHV-8 enfeksiyonunun prevalansına bağlı olarak büyük ölçüde değişir ve nadirdir. Hastalığın en yaygın formları olan iyatrojenik KS ve AIDS ile ilişkili KS sıklıkla yayılır, semptomatiktirler ve bu nedenle hem tanı hem de evreleme için görüntüleme çalışmaları gerektirebilir. KS'nin belirtilerini ve görüntüleme bulgularını, bu bulgularla ilişkili ayırıcı tanıları net olmamakla birlikte, iyatrojenik KS'lerde bu daha da güçtür. **Olgu :** Olgu 60 yaşında kadındır. Rezeksiyon öncesi kontrastlı üst-alt abdomen BT sinde sağ iliak fossa yerleşimli transplante böbrek kaliksiyel sistem ve proksimal 1/3 üreterinde Grade 1 dilatasyon, perirenal alanda sıvama tarzı sıvı izlenmektedir. Distal üreter ince kalibrasyonda izlenmiştir. Daha sonra yapılan MR ürografi tetkikinde parankim kalınlığı ortalama olarak 19 mm ölçülmüş olup, parankim renal sinüs ayrımı yapılamamış ve T2 serilerde böbrek Sİ artmış görünümde olup özellikle üst polde parankimde yamalı hipointens görünüm izlenmiştir. Toplatıcı sistem BT bulgularına benzer şekilde izlenmiş olup distal üreter lümeni seçilememiştir. Bulgular renal enfarkt ve buna sekonder perfüzyon defekti olarak yorumlanmıştır. Bulgular değerlendirildiğinde ise böbrek kronik/ SUBAKUT rejeksiyonu lehine raporlanmıştır. Transplantından 1 yıl 1 ay sonra tx nefrektomi uygulanan olgunun patolojisi, graft nefrektomi materyaline KS olarak raporlanmıştır. **Tartışma ve Sonuç:** Transplant hastalarında uygulanan immunsupresan ajanlar nedeniyle oluşan Kaposi Sarkomu nadir görülmektedir. Bizim olgumuzda olduğu klinik, radyolojik ve patolojik olarak tanınması zor olgulardır. KS'nin, greft nefrektomi materyallerinde rejeksiyon bulgularıyla karışmaması için mutlaka akılda tutulması gerekir, bununla birlikte diğer anjiomatöz lezyonlarda ayırıcı tanıya eklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: İyatrojenik, Kaposi Sarkomu, Hhv-8, Bt, Mrg**Iatrogenic Caposi Sarcoma: A Rare Case Creating Radiological Diagnostic Difficulty**

Abstract: Introduction Kaposi's sarcoma(KS) is a vascular lesion with low-grade malignant potential that most commonly occurs in mucocutaneous sites. The etiologic agent of KS is the KS herpesvirus (KSHV); Also known as human herpesvirus-8 (HHV-8). Iatrogenic KS and AIDS-related KS are often disseminated, symptomatic, and may therefore require imaging studies for both diagnosis and staging. Although the symptoms and imaging findings of KS and the differential diagnosis associated with these findings are not clear, this is even more difficult in iatrogenic KS. Case presentation The case is a 60-year-old female patient with a history of transplant 1 year ago and complaining of flank pain. Contrast-

enhanced upper-lower abdomen CT before resection shows Grade 1 dilatation in the right iliac fossa,transplanted kidney calyceal system and proximal 1/3 ureter,and smear-like fluid in the perirenal area.The distal ureter was monitored in fine calibration.In the subsequent MR urography examination, the parenchyma thickness was measured as 19 mm on average,parenchyma renal sinus separation could not be made, and renal SI was increased in T2 series,and a patchy hypointense appearance was observed in the parenchyma,especially in the upper pole.The collecting system was followed similarly to the CT findings,and the distal ureter lumen could not be selected.Findings were interpreted as renal infarction and secondary perfusion defect,and were reported in favor of renal chronic/SUBACUTE rejection.The pathology of the case who underwent tx nephrectomy 1 year and 1 month after transplantation was reported as KS on the graft nephrectomy material. Discussion KS,which is caused by immunosuppressant agents applied in transplant patients, is rare.They are difficult to diagnose clinically radiologically and pathologically,as in our case.KS must be kept in mind to avoid confusion with rejection findings in graft nephrectomy materials,however,it should be added to the differential diagnosis in other angiomatous lesions.

Keywords: Iatrogenic, Kaposi's Sarcoma, Hhv-8, Ct, Mri

Presentation ID / Sunum No: 545

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6017-3259

| 671

**Kalça Kemiğinde Gelişen Kist Hidatiğe Sekonder Amiloidozis Olgusu
Sunumu**

Uzman Dr. Bahar Arıcan Tarım
İstanbul Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Özet: Giriş:Kist hidatik (KH), Echinococcus granulosusun sebep olduğu parazitik bir enfeksiyondur. En sık karaciğer ve akciğerde olmakla birlikte vücudun herhangi bir bölgesinde de saptanabilir. Pelvik bölge ve kemik tutulumu nadirdir. Kemiğin rijit yapısından dolayı intraosseöz kist gelişimi oldukça yavaştır. Bu nedenle kliniği spesifik değildir. Kemik tutulumunda ayırıcı tanıda kondrosarkom, malign fibröz histiositom, myelom, metastatik tümörler, dev hücreli tümör, anevrizmal kemik kisti ve tüberküloz düşünülmelidir.Olgu:42 yaşında erkek hasta, sağ pelvis kemiğinde gelişen kist hidatik nedeniyle mükerrer operasyon (8 kez) öyküsü mevcut, yine tekrarlaması üzerine operasyon öncesi değerlendirilmek amaçlı tarafımıza yönlendiriliyor. Muayenede her iki alt ekstremitede sert, gode bırakan; skrotal bölgenin de dahil olduğu yaygın ödem izlendi. Ek hastalık ve kullandığı ilaç öyküsü yoktu. Hastanın 24 saatlik idrarında 22,3 gr protein saptanması üzerine interne edildi. Tetkiklerinde hemoglobin: 11 g/dl, hematokrit: % 32,9,trombosit: 431,000,MCV:85, B12: 159 idi. Demir,total demir bağlama kapasitesi, ferritin normal sınırlardaydı. TSH: 6,5,albumin: 11 g/L, globulin: 19 g/L, kalsiyum: 6,7 mgr/ dl saptandı. Renal USG’de böbrek normal sınırlardaydı. Proteinüri açısından sekonder sebeplerin araştırılması planlandı. Yapılan üst ve alt gastrointestinal incelemelerde özellik izlenmedi. 3 boşluk bilgisayarlı tomografi incelemesinde malignite bulgusu yoktu, batin içinde yaygın serbest sıvı ile cilt altı dokularda yaygın ödem-inflamasyon ile uyumlu dansite artışları izlendi. Alt ekstremitte Doppler USG incelemede arteriyel ve venöz yetmezlik bulgusu saptanmadı. Hastada herhangi bir kardiyak patoloji yoktu. Protein elektroforezi normaldi. Nefrotik düzeyde olan proteinürisi için Amiloidoz açısından yapılan rektal biyopside Amiloid AA, kristal viyole, kongo-red pozitif saptandı; kist hidatiğe sekonder amiloidoz kabul edilerek nefroloji poliklinik takibine alındı.Sonuç:Sekonder amiloidozis kronik inflamasyona yol açan hastalıkların komplikasyonu olarak, serum amiloid A kaynaklı fibrillerin depolanmasıyla karakterize bir hastalıktır. Klinikte en sık böbrek tutulumuna ait belirti ve bulgularla karşımıza çıkar. Kronik inflamasyona neden olan altta yatan hastalığın tedavisi önceliklidir. Uzun yıllardır devam eden kalça eklemi yerleşimli kist hidatik olgusunda gelişen amiloidozis vakasını sizlerle paylaşmak istedik.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Amiloidoz, Proteinüri

Presentation ID / Sunum No: 469**Poster Sunum****ORCID ID: 0000-0002-6977-5117**

| 672

Karaciğerde Metastatik Kütle Nedeniyle Araştırılan Fasciola Hepatica Olgusu**Uzman Dr. İsmet Kızılkaya**
SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Karaciğerde Metastatik Kütle Nedeniyle Araştırılan Fasciola Hepatica Olgusu İsmet Kızılkaya 1
1 Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği, Van, Türkiye **Özet Giriş:** Fasciola hepatica, esas olarak son konak olarak karaciğeri etkileyen, gıda kaynaklı bir trematod solucandır. Kirlenmiş su veya içeceklerin alınmasından sonra karaciğer kapsülüne nüfuz eden larvalar karaciğer parankiminden geçer ve safra kanallarına ulaşır ve yetişkin parazitlere dönüşürler. Fascioliasis, radyolojik olarak birçok primer veya metastatik karaciğer tümörünü taklit edebilir. Biz de görüntüleme yöntemlerinde karaciğerde meteastaz ile uyumlu lezyonlar nedeniyle araştırdığımız hastayı sunmak istiyoruz. **Olgu:** 47 yaşında erkek hasta karın ağrısı ve bulantı şikayeti ile başvurdu. Yaklaşık iki aydır sağ üst kadranda ağrısı olup genellikle yemek sonrasında artıyormuş ve bulantı eşlik ediyormuş. Fizik muayenesinde sağda hassasiyeti olan hastada başka patoloji saptanmadı. Özgeçmişinde ek hastalık yoktu. Laboratuvarında Lökosit:7200 x10⁹/L Hemoglobin:13.4 g/dL, Platelet:370.000 /L, Glukoz:88mg/dL kreatinin:0.8 mg/dL, AST:87 U/L ALT:93 U/L Total/Direkt, Billirubin:3.2/2.5 mg/dL GGT:380 U/L ALP:332 U/L HbsAg(-), Anti-HCV(-) idi. Abdomen ultrasonografide karaciğerde multiple metastaz ile uyumlu hipoekoik lezyonlar ve safra yollarında dilatasyon görüldü. Çekilen manyetik rezonans görüntülemelerde benzer şekilde multiple metastazlar dışında ek patolojiye rastlanmadı. Hastaya primer odak araştırılması amacıyla endoskopi ve kolonoskopi yapıldı fakat patolojiye rastlanmadı. Hastanın karaciğerindeki metastatik lezyondan biyopsi alındı. Biyopside portal alanlarda ve karaciğer sinuzoidlerinde eozinofillerde belirgin artış görülmüş ve malignite lehine bulguya rastlanmadı. Hastanın safra yollarında dilatasyon olması sebebiyle hasta Endoskopik retrograd kolanjiyografi işlemine alındı. Kontrast madde enjeksiyonu sonrasında intrahepatik safra yollarında dilatasyon ve koledok lümeni içerisinde dolum defektleri görüldü. Balon ile koledok süpürüldüğünde fasciola hepatica paraziti çıkarıldı. Sonrasında triclabendazol tedavisi ile karaciğerdeki lezyonların kaybolduğu görüldü. **Tartışma:** Fasciola hepatica, spesifik olmayan belirti ve semptomları nedeniyle karaciğerin birçok iyi huylu ve kötü huylu tümörlerini taklit edebilir. Multipl karaciğer kitlelerinin ayırıcı tanısında özellikle endemik bölgelerden gelen hastalar olmak üzere düşündürücü klinik ve laboratuvar bulgularının varlığında hepatobiliyer fasiyoliazis akılda tutulmalıdır. **Anahtar kelimeler:** Fasiola hepatica, Karaciğerde metastaz, Karın ağrısı

Anahtar Kelimeler: Fasiola Hepatika, Karaciğerde Metastaz, Karın Ağrısı

Presentation ID / Sunum No: 645

Poster Sunum

ORCID ID:

| 673

**Kardiyak Arrest Sonrası Başarılı Terapötik Hipotermi Uygulaması:
Olgu Sunumu****Arş.Gör.Dr. Naciye Yeşilbudak Uçmak¹, Uzman Dr. Halimenur Çelik¹, Doç.Dr. Funda Gök¹**
¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Naciye Yeşilbudak Uçmak

Özet: Dünyada ve ülkemizde ölüm nedenleri arasında kardiyovasküler nedenlere bağlı ölümler ilk sırada yerini almaktadır. Başarılı kardiyopulmoner resüsitasyon(KPR) sonrasında erken dönemde başlanan terapötik hipotermi uygulamasının nörolojik iyileşmeye katkıda bulunduğu ve iskemi reperfüzyon hasarının ilerlemesini durdurabileceği bilinmektedir. Bu olguda KPR sonrası başarılı terapötik hipotermi uyguladığımız ve taburcu ettiğimiz hastamızı sunuyoruz. 112 ekiplerince evde arrest olarak bulunan, 30 dk KPR yapıp kalp tepe atımı(KTA) alınan 58 yaşında erkek hasta hastanemiz acil servisinde anterior miyokard infarktüs(MI) ön tanısı alarak sağ koroner arter(RCA) perkütan koroner girişim(PCI) işlemi uygulanmasının ardından Reanimasyon Yoğun Bakım Ünitemize devir alındı. GKS 3, pupiller izokorik ışık refleksi bilateral olmayan hastaya soğutucu sistem aracılığı ile toplamda 72 saat terapötik hipotermi uygulandı. Yatışının 7. Gününde pupiller izokorik ışık refleksi bilateral pozitif, vitalleri stabil olan hasta 12. Gününde ekstübe edildi. Yatışının 14. Gününde GKS 15, oryante koopere olan ve servise devredilen hasta 17. Gününde ise eve taburcu edildi. Vücut sıcaklığındaki azalma serebral metabolik hızda da bir azalmaya ve dolayısıyla serebral iskemiye karşı koruma sağlamaktadır. KPR sonrası spontan dolaşım sağlanan hastalarda mümkün olan en erken sürede terapötik hipotermiye başlanması nörolojik hasarın önlenmesi ve uzun dönemde hayat kalitesini artırması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyopulmoner Resüsitasyon, Terapötik Hipotermi, Yoğun Bakım, Nörolojik Hasar

Successful Therapeutic Hypothermia Application After a Cardiac Arrest : A Case Presentation

Abstract: Cardiovascular diseases are the most common reason of death in our country and globally as well. It is widely known that early application of therapeutic hypothermia after a successful cardiopulmonary resuscitation(CPR) can aid in neurological recovery and decrease the degree of ischemic reperfusion damage. With this case, we are presenting a patient in whom we performed a successful hypothermia and discharged after CPR. 58 years old male patient was found in cardiac arrest by 112 emergency services and had heart beat after 30 minutes of CPR. He was transferred to our Reanimaton Intensive Care Unit (ICU) after he had Right Coronary Artery(RCA) Percutaneous Coronary Intervention(PCI) with a preliminary diagnosis of anterior myocardial infarction(MI) in our emergency department. The patient had 3/15 Glasgow Coma Score(GCS) and had no pupillary light reflex bilaterally. A total of 72 hours of therapeutic hypothermia treatment was applied through the cooling system. At the 7th day of hospitalization his pupillary light reflex was bilaterally positive and he was extubated in the 12th day. On the 14th day of his hospitalization, he was fully oriented and cooperative and his GCS was 15/15 so he was transferred to the service. At the 17th day he was

discharged. The drop in body temperature causes the cerebral metabolic activity to decrease so the patient becomes less susceptible to cerebral ischemia. The take away message is that early hypothermia application in patients who had spontaneous heart beat after CPR is of key importance in preventing neurological damage and increasing the long term quality of life of these patients.

Keywords: Cardiopulmonary Resuscitation, Therapeutic Hypothermia, Intensive Care, Nerve Injury

Presentation ID / Sunum No: 494

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3230-7931

| 675

Nazal Septum Deviasyonlu Hastalarda Septoplasti Ameliyatının Nose Skalası İle Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Behçet Günsoy

S.B. Gaziantep Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: Amaç: Bu çalışmada nazal septal deviasyon tanısı konulan hastalarda cerrahi girişim olarak uygulanan septoplastinin postoperatif olarak nazal semptomlar üzerindeki etkisi araştırıldı. Hastalar ve Yöntemler: Çalışma septoplasti ameliyatı uygulanan 21 hasta üzerinde yapıldı. Hastaların ameliyat öncesi yakınmaları ve Cottle septoplastisi uygulandıktan bir ay sonraki değerlendirilmeleri Nazal Obstrüksiyon Semptom Değerlendirme (NOSE) skalası ile yapıldı. Septoplasti kararı verilirken hastaların yakınmaları, anterior rinoskopi ve nazal endoskopi bulguları esas alındı. Konka hipertrofisi, bülloz konka, alerjik rinit, sinüs hastalığı, nazal valf kollapsı ve adenoid hipertrofisi gibi nazal obstrüksiyona yol açan ek hastalığı olanlar ile geçirilmiş septoplasti veya rinoplasti öyküsü olanlar çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Hastaların ameliyat öncesine göre NOSE skoru değerlerinde anlamlı azalma bulundu. (p<0.05) Sonuç: Nazal septum deviasyonu olan hastalarda uygulanan septoplasti ameliyatının hastaların nazal semptomları üzerinde anlamlı düzelme sağladığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Nazal Septal Deviasyon, Septoplasti, Nose Skalası

Evaluation of Septoplasty Surgery With Nose Scale in Patients With Nasal Septum Deviation

Abstract: Objective: In this study, surgical intervention was performed in patients diagnosed with nasal septal deviation. The effect of septoplasty on nasal symptoms postoperatively was investigated. Patients and Methods: The study was conducted on 21 patients who underwent septoplasty surgery. Preoperative complaints of the patients and evaluation one month after Cottle septoplasty were performed with Nasal Obstruction Symptom Assessment (NOSE) scale. The decision of septoplasty was based on the complaints of the patients, anterior rhinoscopy and nasal endoscopy findings. Those with additional diseases leading to nasal obstruction such as turbinate hypertrophy, bullous turbinate, allergic rhinitis, sinus disease, nasal valve collapse and adenoid hypertrophy, and those with a previous history of septoplasty or rhinoplasty were excluded from the study. Results: There was a significant decrease in the NOSE score values of the patients compared to preoperative surgery. (p<0.05) Conclusion: Septoplasty surgery performed in patients with nasal septal deviation was found to provide significant improvement in the nasal symptoms of the patients.

Keywords: Nasal Septal Deviation, Septoplasty, Nose Scale

Presentation ID / Sunum No: 628**Poster Sunum****ORCID ID: 0000-0002-5398-7035**

| 676

Safra Kesesi ve Sistik Kanal Agenezisi: Olgu Sunumu**Uzman Dr. İsmail Dilek**

İğdır Dr. Nevruz Erez Devlet Hastanesi

Özet: Giriş ve Amaç: Bu çalışmada nadir bir konjenital anomali olan izole safra kesesi ve sistik kanal agenezisi olgusunu sunmayı amaçladık. Olgu Sunumu: 42 yaşındaki kadın hasta sağ üst kadranda ağrısı, bulantı-kusma şikayetleri ile acil servise başvurdu. Biliyer kolik ön tanısı ile abdominal ultrasonografi (USG) yapılan hastada sonografik olarak safra kesesi vizualize edilemedi. Batın içi operasyon öyküsü bulunmayan hastaya yapılan manyetik rezonans kolanjiyopankreatografi (MRKP) tetkiki yapıldı. MRKP incelemede de safra kesesi ve sistik kanal izlenmedi, intrahepatik ve ekstrahepatik safra yolları ise olağan izlendi. Hastaya izole safra kesesi ve sistik kanal agenezisi teşhisi konuldu. Tartışma ve Sonuç: Safra kesesi agenezisi nadir görülen bir konjenital anomalidir. Kadınlarda daha sık olup sıklıkla 2.ve 3. dekadlarda saptanır. Genellikle asemptomatiktir. Semptomatik olgularda tipik başvuru sağ üst kadranda ağrısı, mide bulantısı, sarılık ve özellikle yağlı gıdalara karşı intolerans şeklindedir. Bu nedenle sıklıkla biliyer kolik ve kronik kolesistit ile ayırıcı tanı karışıklığına neden olur (1). Bazı vakalarda ailesel geçiş bildirilmektedir ve bu vakalarda genellikle safra yolu anomalileri eşlik eder. Ayrıca safra kesesi agenezisine atnalı böbrek, malrotasyon anomalileri, anterior abdominal duvar defekti, abeerran sol pulmoner arter gibi anomaliler de eşlik edebilir. Bizim hastamızda izole safra kesesi ve izole sistik kanal agenezisi mevcuttu. Radyolojik değerlendirmede ilk seçenek USG'dir. USG incelemede safra kesesinin izlenememesi üzerine MRKP ile safra kesesi ve olası safra yolu patolojileri değerlendirilebilir. Ayrıca sintigrafi ile de tanıya gidilebilir. Sonuç olarak, operasyon öyküsü bulunmayan, USG ve kesitsel değerlendirmelerde safra kesesi izlenmeyen hastalarda eşlik eden ek patoloji olmadan izole safra kesesi agenezisi ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi, Sistik Kanal, Agenezi, Anomali, Usg, Mrkp

Gallbladder and Cystic Duct Agnesia: A Case Report

Abstract: Introduction Gallbladder agenesis is a rare congenital anomaly. In this study, we aimed to present a case of isolated gallbladder and cystic duct agenesis, which is a rare congenital anomaly. Case Presentation A 42-year-old female patient was admitted to the emergency department with complaints of right upper quadrant pain, nausea and vomiting. Abdominal ultrasonography (USG) was performed with the preliminary diagnosis of biliary colic, and the gallbladder could not be visualized sonographically. Magnetic resonance cholangiopancreatography (MRCP) examination was performed in the patient who did not have a history of intra-abdominal surgery. Gall bladder and cystic duct were not observed in MRCP examination, and intrahepatic and extrahepatic bile ducts were normal. The patient was diagnosed with isolated gallbladder and cystic duct agenesis. Discussion and Conclusion It is more common in women and is often detected in the 2nd and 3rd decades. It is usually asymptomatic. Typical presentation in symptomatic cases is right upper quadrant pain, nausea, jaundice, and intolerance especially to fatty foods. Therefore, it often causes confusion in the differential diagnosis with biliary colic and chronic cholecystitis. In some cases, familial transmission is reported and these cases are usually accompanied by biliary tract anomalies. In addition, gallbladder agenesis may be accompanied

by anomalies such as horseshoe kidney, malrotation anomalies, anterior abdominal wall defect, and aberrant left pulmonary artery. Our patient had isolated gallbladder and isolated cystic duct agenesis. The first option in radiological evaluation is USG. Since the gallbladder cannot be observed in USG, gallbladder and possible bile duct pathologies can be evaluated with MRCP. In addition, the diagnosis can be made by scintigraphy. In conclusion, isolated gallbladder agenesis without accompanying additional pathology should be kept in mind in the differential diagnosis of patients who do not have a history of operation and whose gallbladder is not observed in USG and cross-sectional evaluations.

Keywords: Gallbladder, Cystic Duct, Agenesis, Anomaly, Usg, Mrcp

Presentation ID / Sunum No: 684

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8274-012X

| 678

Türk Popülasyonunda BRCA1/BRCA2 Negatif Ailesel Meme Kanseri Hastalarında Kansere Yatkınlık Genlerinde Germline Varyantların Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Bilgen Bilge Geçkinli¹, Araştırmacı Ayşenur Beydilli¹, Uzman Dr. Esra Arslan Ateş²

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik AD

²Marmara Üniversitesi Prof. Dr. Asaf Ataseven Hastanesi Genetik Hastalıklar Değerlendirme Merkezi

*Corresponding author: Ayşenur BEYDİLLİ

Özet: Bu araştırmada; patojenik BRCA1/BRCA2 varyantı saptanmamış hereditör meme kanseri hastaları değerlendirilecektir. Marmara Üniversitesi, Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesinde bu hastaların germ hattı varyantları sınıflandırmasının yapılması ve klinik öneme sahip genlerdeki klinik önemi bilinmeyen (VUS) varyant frekansının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Hastalara ait yeni nesil dizi (NGS) verilerinin analizi ile klinik önemi bilinmeyen varyantların prevalansının belirlenmesi amaçlanmıştır. Böylelikle BRCA dışı diğer kansere yatkınlık genlerindeki germline varyantların patojeniteye olan etkisi incelenecektir. 2017-2022 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi, Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne meme kanseri nedeniyle başvuran BRCA1 ve BRCA2 negatif olan çoklu panel taraması yapılmış hastalar dahil edilmiştir. Çoklu gen panel taraması yapılmış hastaların NGS verileri retrospektif olarak değerlendirilmiş elde edilen veriler istatistiksel açıdan incelenmiştir. Bulgular: 110 hastanın nihai raporları değerlendirildi ve BRCA1 ve BRCA2 negatif olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Bu hastalardan toplam 24 varyant VUS olarak sınıflandırıldı ve farklı veri tabanlarında karşılaştırıldı. Tıptaki son gelişmelerle birlikte, değişken yorumların önemi ortaya çıkmaktadır. Çalışmamız, varyant yorumlamanın doğru ve standart yorumlama için somut tanımlara ihtiyaç duyan öznel bir süreç olduğunu göstermektedir. Varyant yorumlaması sonuçlarına bakıldığında, ailesel tarama yapılan hasta verileri de dikkate alındığında bu hastalarda önemli derecede VUS varyant sıklığının arttığı görülmüştür. Bu çalışma nispeten sınırlı sayıda hasta ile veri analiz yazılımları kullanılarak gerçekleştirilmiş olup in silico tahmin puanlarına göre sınıflandırılmıştır. Yaşları 32-70 arasında (ortalama 50.36) değişen 110 hastanın tanı yaşı 29 ile 70 arasında değişen ortalama 44,74 yaşıdır. 15 hastada P/LP varyant saptanırken 24 hastada VUS saptanmıştır. 40 hastada klinik ile ilişkili olabilecek herhangi bir varyant saptanmamıştır. Çalışmamız sonucunda elde ettiğimiz veriler Türk toplumunda ailesel meme kanserinin genetik altyapısının anlaşılmasında, genetik danışmada ve klinik tanısında önemli rol oynamaktadır. Hastalığın daha iyi anlaşılması için geniş çaplı popülasyon çalışmaları ve ileri fonksiyonel çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Ülkemizde daha geniş toplumlarda daha fazla varyantın veri analizleri ile sonuçlar daha kapsayıcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hereditör Meme Kanseri, Yeni Nesil Sekanslama, Klinik Önemi Bilinmeyen Varyant (Vus)

Evaluation of Germline Variants in Cancer Susceptibility Genes in BRCA1/BRCA2 Negative Familial Breast Cancer Patients in Turkish Population

Abstract: In this study; Hereditary breast cancer patients with no pathogenic BRCA1/BRCA2 variant will be evaluated. In Marmara University, Pendik Training and Research Hospital, it is aimed to classify the germline variants of these patients and to determine the frequency of variants of unknown clinical significance (VUS) in genes of clinical importance. It was aimed to determine the prevalence of variants whose clinical significance is unknown by analyzing the next generation array (NGS) data of the patients. Thus, the effect of germline variants in non-BRCA cancer susceptibility genes on pathogenicity will be examined. Patients with BRCA1 and BRCA2 negative multi-panel screening who applied to Marmara University, Pendik Training and Research Hospital for breast cancer between 2017 and 2022 were included. NGS data of patients who underwent multi-gene panel screening were evaluated retrospectively, and the obtained data were analyzed statistically. Final reports of 110 patients were evaluated and patients who were BRCA1 and BRCA2 negative were included in the study. A total of 24 variants from these patients were classified as VUS and compared in different databases. The age of diagnosis of 110 patients aged between 32-70 (mean 50.36 years) was 44.74 years, ranging from 29 to 70 years. While P/LP variant was detected in 15 patients, VUS was detected in 24 patients. No clinically relevant variant was detected in 40 patients. The data we obtained as a result of our study play an important role in understanding the genetic background, genetic counseling and clinical diagnosis of familial breast cancer in Turkish society. Large-scale population studies and further functional studies are needed to better understand the disease. Results will be more inclusive with data analyzes of more variants in larger populations in our country.

Keywords: Hereditary Breast Cancer, Next Generation Sequencing, Vus (Variant of Uncertain Significance)

Presentation ID / Sunum No: 416**Poster Sunum****ORCID ID: 0000-0001-5892-5928**

| 680

Yamanaka Faktörlerinin Kazandırdığı Kök Hücre Pluripotensinin Gelişim Sürecinde MiRNA-Gen-Transkripsiyon Faktörünün Düzenleyici Ağı**Researcher Buğrahan Regaip Kılınç¹, Researcher Merve Şare Karabulut¹, Researcher Fikrihan Balcı², Researcher Çağatay Ozan Karabulut²**¹HBB Biological Products Pharmaceuticals and Machinery Industry and Trade Inc.²PharmaLine Health Services Industry and Trade Inc.***Corresponding author: Buğrahan Regaip Kılınç**

Özet: Somatik hücrelerin Yamanaka faktörleri ile yeniden programlanmasıyla indüklenmiş pluripotent kök hücreler elde edilir. Bu nedenle iPSC'ler, embriyonik kök hücrelere benzer şekilde işlev görme yeteneğine sahiptir. Çeşitli amaçlar için birçok gelişim sürecini modellemekte kullanılabilirler. Organizmanın gelişimi karmaşık ve çok faktörlü olup özel düzenleyici mekanizmaların dahil edilmesini gerektirir. miRNA'lar, gelişimsel süreçlerin düzenlenmesinde yer alan mekanizmalardan biridir. miRNA'lar, RNA susturma işlemi sırasında kılavuz moleküller olarak işlev gören küçük, kodlayıcı olmayan RNA'lardır. Protein kodlayan transkriptleri hedefleyen miRNA'lar, neredeyse canlıların bütün gelişimsel ve patolojik süreçlerinde yer alır. miRNA'ların biyogenezi sıkı zamansal ve mekansal kontrol altında olup düzensizlikleri birçok hastalık ile ilişkilidir. Bu çalışmada, gelişimsel süreçleri nasıl etkilediklerini anlamak için, indüklenmemiş somatik hücrelerden alınan miRNA'lar ile Yamanaka faktörlerinin oluşturduğu pluripotent kök hücrelerden alınan miRNA'ları biyoinformatik araçlar kullanarak karşılaştırmayı amaçladık. Bu çalışmada GEO veritabanından elde edilen GSE42475 veri setini kullandık. Bu veri seti, fare kuyruğu fibroblastlarının Oct4, Sox2, Klf4 ve c-Myc ifade eden polisistronik lentivirüs ile doğrudan enfeksiyonu ile üretilen indüklenmiş pluripotent kök hücrelerin farklılaşması sırasında ifade edilen miRNA'ları içermektedir. İlk olarak, indüklenmiş ve indüklenmemiş hücrelerin karşılaştırılmasıyla miRNA ekspresyonunun zamana bağlı değişimini analiz ettik. Diferansiyel olarak ifade edilen miRNA'ların analizi için R-programlama dilini kullandık. Pluripotensi ile ilgili olası hedef miRNA'lar, DIANA biyoinformatik aracıyla belirlendi. Seçilen miRNA'lar hedef genler ve transkripsiyon faktörleri arasındaki etkileşim görselleştirildi. Sonuçlar, miRNA'ların endoderm, ektoderm ve mezoderm gelişimi arasında anlamlı bir ilişki olduğunu gösterdi. Bulgularımız, bir düzenleme mekanizması olduğuna dair kanıt olduğunu göstermektedir. Gelecekte, bu çalışmanın sonuçları deneysel çalışmalarla doğrulanabilir ve gelişim süreçlerinde yer alan mekanizmalardaki miRNA'ların daha iyi anlaşılmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Yamanaka Faktörleri, İndüklenmiş Pluripotent Kök Hücreler, Gelişim Süreci, MiRNA'lar, Biyoinformatik

Regulatory Network of MiRNA-Gene-Transcription Factor in Developmental Process of Stem Cell Pluripotency Contributed by Yamanaka Factors

Abstract: Induced pluripotent stem cells are obtained by reprogramming the somatic cells with Yamanaka factors. iPSCs have the ability to function similarly to embryonic stem cells, therefore. They

can be used to model many developmental processes for various purposes. The development of the organism is a complex and multifactorial step and requires specific regulatory mechanisms to be involved. miRNAs are one of the mechanisms involved in the regulation of developmental processes. miRNAs are small non-coding RNAs that act as guide molecules during RNA silencing. MiRNAs that target protein-coding transcripts are involved in nearly all animal developmental and pathological processes. In this study, we aimed to compare miRNAs from uninduced somatic cells with miRNAs from pluripotent stem cells induced by Yamanaka factors using bioinformatics tools, in order to understand how they affect the developmental processes. In this study, we have used the GSE42475 dataset obtained from the GEO database. This dataset includes miRNAs expressed during differentiation of induced pluripotent stem cells produced by direct infection of mouse tail tip fibroblasts with polycistronic lentivirus expressing Oct4, Sox2, Klf4, and c-Myc. First, we analyzed the change in miRNA expression depending on time by the comparison of induced and uninduced cells. R-programming was used for the analysis of differentially expressed miRNAs. Possible target miRNAs related to pluripotency were identified by enrichment analysis using DIANA tools. Transcription factors and target genes found in selected miRNAs, the interaction between Yamanaka factors and miRNA-target gene-transcription factors was visualized. The results showed a significant relationship between the development of miRNAs endoderm, ectoderm, and mesoderm. Our findings indicate that there is evidence of a regulation mechanism. In the future, the results of this study can be validated by experimental studies and provide a better understanding of miRNAs in the mechanisms involved in developmental processes.

Keywords: Yamanaka Factors, Induced Pluripotent Stem Cells, Developmental Process, Mirnas, Bioinformatics

Presentation ID / Sunum No: 727

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0747-4906

| 682

Yaşa Bağlı İşitme Kaybı İle Demans İlişkisi

Araştırmacı Hilal Çok¹, Dr. Öğretim Üyesi Bahriye Horasanlı¹

¹KTO Karatay Üniversitesi

*Corresponding author: Hilal Çok

Özet: Demans ve işitme kaybı, yaşlı bireylerde oldukça yaygın görülen periferik ve nörolojik problemler oluşturan hastalıklardır ve bu problemler kişinin yaşam kalitesini, sosyal ilişkilerini ve psikolojik durumu önemli derecede etkiler. Literatürde, yaşlılarda eş zamanlı görülen bu iki sağlık probleminin birbiriyle ilişki olduğu ve işitme kaybının bilişsel bozukluk olan demansı tetikleyebileceğini veya demansa neden olabileceği yönündedir. Yapılan bazı epidemiyolojik çalışmalar bu ilişkiyi gösterse de, işitme kaybının demans riskini artırdığına dair nedensel bağlantılar hala net değildir. Bu nedensel bağlantılar için birkaç olası yol tanımlanmıştır. İlki işitme kaybının kortikal işleme üzerindeki etkisine dayanmaktadır. Beyin, işitme kaybı varlığında konuşmayı anlamlandırmak ve işlemek için bilişsel çabayı artırır. Aşırı bilişsel yük demansa neden olacak beyin yapısındaki değişiklikleri ve nörodejenerasyonunu oluşturur. Bir başka nedensel bağlantı, işitme kaybının yarattığı sosyal izolasyonun ve depresyonun demansa neden olabileceğidir. Sonucu nedensel bağlantı ise her iki hastalığın ortak bir patolojiden kaynaklandığını ve bu patolojinin işitme kaybının erken tanısıyla engellenebileceği yönündedir. Sonuç olarak yaşlı popülasyonda sık görülen bu iki hastalığın arasındaki ilişkinin etiolojisini daha iyi anlamak, demansın risk faktörü olarak görülen işitme kaybının önlenmesi ile artan yaşlı nüfus üzerinde olumlu etkiler yaratacaktır. Bu çalışma yaşlılarda eş zamanlı olarak sık görülen yaşa bağlı işitme kaybı ile demans ilişkisini ve bu konuyla ilgili yapılan çalışmalar derlenerek oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Demans, Yaşa Bağlı İşitme Kaybı, Yaşlılık

Relationship Between Age-Related Loss and Dementia

Abstract: Dementia and hearing loss are diseases that cause peripheral and neurological problems, which are quite common in elderly individuals, and these problems significantly affect the quality of life, social relations and psychological state of the person. In the literature, it is stated that these two health problems, which are seen simultaneously in the elderly, are related to each other and that hearing loss may trigger or cause dementia, which is a cognitive disorder. Although some epidemiological studies have shown this relationship, the causal links that hearing loss increases the risk of dementia are still unclear. Several possible pathways for these causal links have been identified. The first is based on the effect of hearing loss on cortical processing. The brain increases the cognitive effort to make sense of and process speech in the presence of hearing loss. Excessive cognitive load creates changes in brain structure and neurodegeneration that will cause dementia. Another causal link is that the social isolation and depression created by hearing loss can cause dementia. The last causal link is that both diseases are caused by a common pathology and this pathology can be prevented by early diagnosis of hearing loss. As a result, better understanding the etiology of the relationship between these two diseases, which are common in the elderly population, will have positive effects on the increasing elderly population by

preventing hearing loss, which is a risk factor for dementia. This study was created by compiling the relationship between age-related hearing loss and dementia, which is common in the elderly, and the studies on this subject.

Keywords: Dementia, Age-Related Hearing Loss, Old Age

Presentation ID / Sunum No: 608

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Alper Kürşat DEMİRKAYA 0000-0002-7994-7832, Hacer ALEMDAR 0000-0001-7557-3389

| 684

Bilecik İlinde Tüketilen Etsiz Çiğ Köftenin Kimyasal ve Mikrobiyolojik Özellikleri ile Birlikte Aflatoksin B1 İçeriğinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Alper Kürşat Demirkaya¹, Araştırmacı Hacer Alemdar¹

¹Bilecik Seyh Edebali University

*Corresponding author: Alper Kürşat Demirkaya

Özet: Küfler tarafından sekonder metabolit olarak üretilen mikotoksinler insan ve hayvanlar için toksiktir ve gıdada oluşturdıkları değişikliklerden dolayı insan sağlığı ve endüstriyel açıdan önemli bir yere sahiptir. Genotoksik ve kanserojen olduğu bilinen aflatoksinler, iki *Aspergillus* türü tarafından üretilen mikotoksinlerdir ve genellikle mantar kontaminasyonu sonucu oluşur. Gıda güvenliğinin öneminin gittikçe artması nedeniyle, insanlarda toksin maddeler üreten mikroorganizmalar üzerine yapılan araştırmalara verilen önem artmaktadır. Etsiz Çiğ köfte ülkemizin her yerinde sevilerek tüketilen geleneksel bir üründür, birçok gıda maddesi bir araya getirilmesi ile üretilir ve satış yerleri genellikle hijyenik değildir. Bu yüzden gerek üretim gerekse saklama sırasında oluşabilecek küf intoksikasyonu nedeniyle aflatoksin oluşumu açısından yüksek riskli gıda maddesi olarak görülmektedir. Bu çalışmada Bilecik'te etsiz çiğ köfte satışı yapan farklı firmanın farklı satış noktasından temin edilen çiğ köfte örneklerinin kimyasal (pH, lipid oksidasyon seviyesi ve yağ, kurumadde ve tuz miktarları) ve mikrobiyolojik özellikleri (Toplam Aerob Mezofilik, Koliform Grubu Bakteriler, *Bacillus cereus*, *Staphylococcus aureus*, *Salmonella* spp. Maya-Küf ve *Listeria monocytogenes*) belirlenecek ve standartlara uygunluğu kontrol edildi. Ayrıca çiğ köftede bulunması yasak olan aflatoksin B1 varlığı araştırıldı. Böylelikle bölgedeki ham köftelerin işlenmesinde ve işlenmemiş hammaddelerin hijyenik kalitesine bağlı olarak hangi faktörlerin aflatoksin oluşumuna aracılık ettiği anlaşılabilecek ve halk sağlığı için potansiyel risk profilleri oluşturularak çiğ köftede aflatoksin oluşumunun engellenmesini içeren daha ileri çalışmalara yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Etsiz Çiğ Köfte, Aflatoksin B1, Kimyasal ve Mikrobiyolojik Özellikler, Bilecik

Determination of Aflatoxin B1 Content With Chemical and Microbiological Properties of Meat-Free Cig Kofte Consumed in Bilecik

Abstract: Mycotoxins produced by molds as secondary metabolites are toxic to humans and animals and have an important place in human health and industrially due to changes in food. Aflatoxins known to be genotoxic and carcinogenic are mycotoxins produced by two species of *Aspergillus* and occur generally as a result of fungal contamination. Due to the increasing importance of food safety, the importance given to the studies on microorganisms, that produce toxins in humans, is increasing. Meat-Free Cig Kofte is a traditional product that is consumed by being loved all over the country and is produced by combining many food components. Its selling places are usually not hygienic. Therefore, it is seen as a high-risk foodstuff in terms of aflatoxin formation due to mold intoxication which may occur during production or storage. In this study, the chemical (pH, lipid oxidation level and oil, dry matter and salt quantities) and microbiological (Total Aerob Mesophilic, Coliform Group Bacteria,

Bacillus cereus, *Staphylococcus aureus*, *Salmonella* spp., Yeast-Mold and *Listeria monocytogenes*) properties of meat-free cig kofte provided from different sales locations of different firms in Bilecik will be determined. In addition, the presence of aflatoxin B1 which is not found legally in cig kofte, will be investigated. Thus, it will be understood which factors are mediated by aflatoxin formation depending on the hygienic quality of the raw materials and the processing of raw meatballs in the region and it will lead to further studies including prevention of aflatoxin formation in cig kofte with be constituted potential risk profiles for public health. This project is novel in terms of technological and scientific with determination of aflatoxin B1 in meat-free cig kofte and provide an awareness in humans.

Keywords: Meat-Free Cig Kofte, Aflatoxin B1, Chemical and Microbiological Properties, Bilecik

Presentation ID / Sunum No: 619

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8533-387X; 0000-0002-0086-8294; 0000-0003-3977-441X; 0000-0001-5399-8060; 0000-0002-1270-772X

| 686

Bir Kedide Mezenterial Tetrathyridiosis Olgusu

**Dr. Öğretim Üyesi Aykut Zerek¹, Arş.Gör. İpek Erdem¹, Araştırmacı Mustafa Karagöz²,
Prof.Dr. Mehmet Yaman¹, Prof.Dr. Meral Aydenizöz³**

¹Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Parazitoloji Anabilim Dalı, Hatay, Türkiye

²Hatay Büyükşehir Belediyesi Sahipsiz Hayvan Bakımevi, Hatay, Türkiye

³Kırıkkale Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Parazitoloji Anabilim Dalı, Kırıkkale, Türkiye

*Corresponding author: Aykut Zerek

Özet: Mesocetoides Vaillant, 1863 (Cestoda: Cyclophyllidae: Mesocetoididae) cinsinde yer alan sestodlar zoonotik potansiyele sahiptir. Son konakları karnivor memeliler, bazen de yırtıcı kuşlar ve insanlardır ve ince bağırsaklarda parazitlenirler. İki ara konakları ve iki larval formları vardır. İlk larval formu sistiserkoidler koprofaj böceklerinde, ikinci larval formu tetratiridyumlar ise amfibi, sürüngen, memeli ve kuşlarda gelişir. Son konaklar tetratiridyumları alarak enfekte olurlar. Tetratiridyumlar bazen bağırsak duvarından göç ederek özellikle periton boşluğuna, diğer vücut boşluklarına veya karın bölgesindeki organlara ulaşabilirler. Erişkin sestodlar bulundukları son konaklarında fazla patojenik etki göstermezler. Ancak tetrathyridiumlar, ara konaklarında bağırsak duvarına nüfuz edebilir, konakçıların periton boşluğunu istila ederek yaşamı tehdit eden peritonitise, çok sayıda olduklarında ise ciddi sistemik hastalıklara ve ölüme neden olabilirler. Bununla birlikte, nadir durumlarda, tetrathyridiumlar tesadüfi ara konaklar olan kedi ve köpeklerde peritoneal tetrathyridiosis sebepleri olabilirler. Bu çalışmanın materyalini Hatay Büyükşehir Belediyesi Hayvan Bakımevi'ne ovariohisterektomi amacıyla getirilen 2 yaşında melez ırkı dişi bir kedi oluşturdu. Veteriner hekim tarafından yapılan ovariohisterektomi operasyonunda mezenterium üzerinde çok sayıda küçük, beyaz larva benzeri yapılar gözlemlendi. Serum fizyolojik solüsyonuna (%0.9'luk NaCl) toplanan bu yapıların parazitolojik muayenelerinde; birkaç mm uzunluğunda, dört çekmenli invagine bir skoleks taşıyan Mesocetoides spp.'nin ikinci dönem larvası olan tetrathyridium oldukları tespit edildi. Ovariohisterektomi operasyonu tamamlandıktan sonra kedinin karın duvarı dikilerek kapatıldı. Kedi 4 hafta boyunca praziquantel ile tedavi edildi ve bu süreçte herhangi bir klinik semptom gözlenmedi. Bu raporda kedilerde nadiren görülen mezenterik tetrathyridiosis bildirilmiştir.

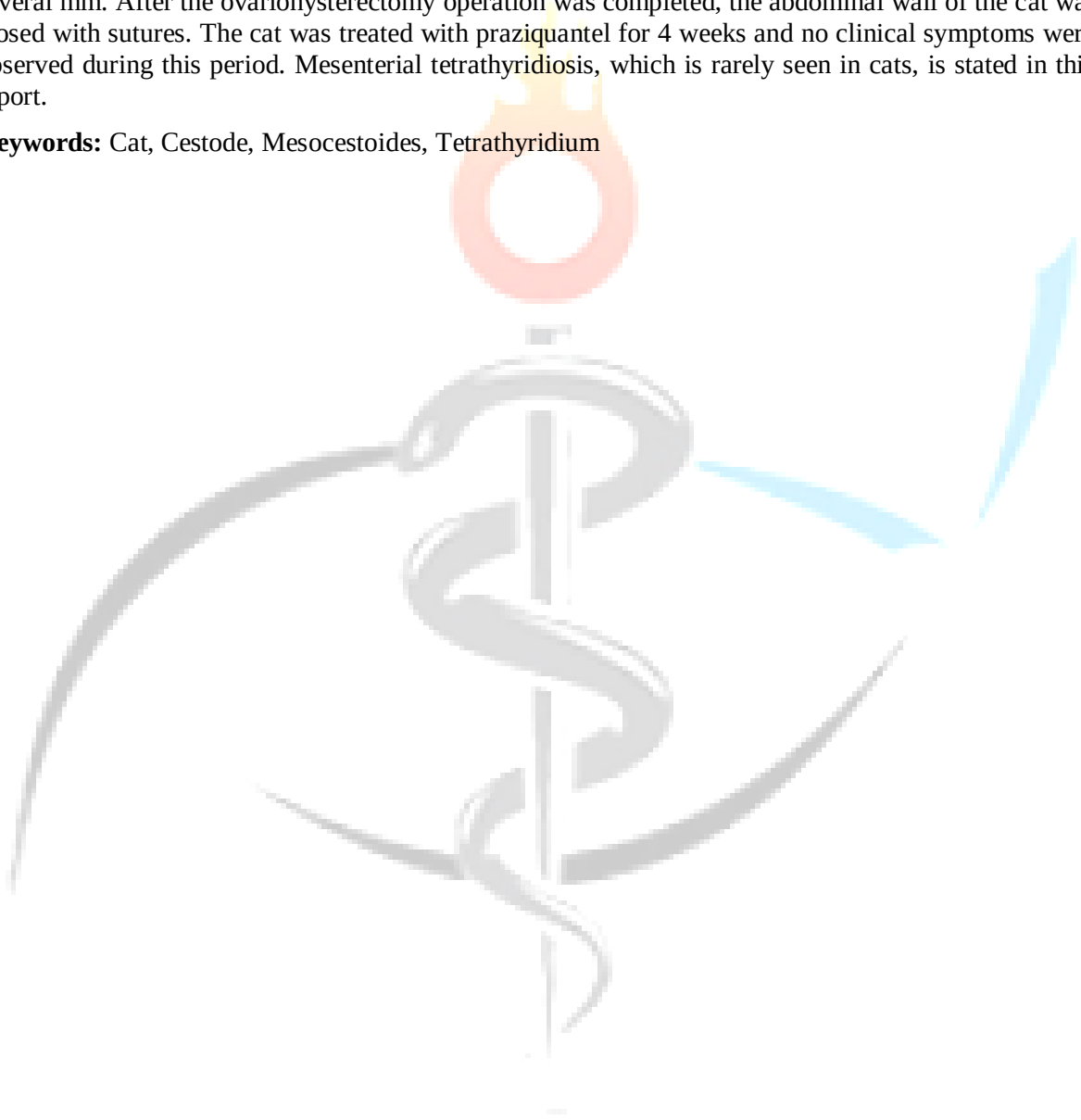
Anahtar Kelimeler: Kedi, Sestod, Mesocetoides, Tetratiridyum

A Case of Mesenterial Tetrathyridiosis in a Cat

Abstract: Cestodes in the genus Mesocetoides Vaillant, 1863 (Cestoda: Cyclophyllidae: Mesocetoididae) have zoonotic potential. Their final hosts are carnivorous mammals, sometimes raptors and humans, and they parasitize in the small intestine. It has two intermediate hosts and two larval forms. The first larval form, cysticercoids, develops in coprophage insects, while the second larval form, tetrathyridiums, develops in amphibians, reptiles, mammals, and birds. The final hosts become infected by acquiring tetrathyridiums. The tetrathyridiums can sometimes migrate through the intestinal wall and reach especially the peritoneal cavity, other body cavities or organs in the abdomen. Adult

cestodes do not show much pathogenicity in their final hosts. However, tetrathyridiums can penetrate the intestinal wall in their intermediate hosts, invading the peritoneal cavity of the hosts, causing life-threatening peritonitis, and in large numbers they can cause severe systemic disease and death. However, in rare cases, tetrathyridiums can cause peritoneal tetrathyridiosis in cats and dogs that are accidental intermediate hosts. The material of this study was a 2-year-old mixed breed female cat brought to the Animal Care and Rehabilitation Center of the Hatay Metropolitan Municipality for ovariohysterectomy. During the ovariohysterectomy operation performed by the veterinarian, numerous small, white larva-like structures were observed on the mesenterium. In the parasitological examination of these structures collected in physiological saline solution (0.9% NaCl), it was determined that they were tetrathyridium, the second instar larva of *Mesocostoides* spp., which carries an invaginated scolex with a length of several mm. After the ovariohysterectomy operation was completed, the abdominal wall of the cat was closed with sutures. The cat was treated with praziquantel for 4 weeks and no clinical symptoms were observed during this period. Mesenterial tetrathyridiosis, which is rarely seen in cats, is stated in this report.

Keywords: Cat, Cestode, *Mesocostoides*, Tetrathyridium

Presentation ID / Sunum No: 429

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID:0000-0003-4465-5511

| 688

Çeşitli Sebeplerle İyileşmeyen Yaralar İçin Pedikül Yapılı Flep Uygulamalarının Klinik Önemi

Dr. Nuriza Zamirbekova
Selçuk Üniversitesi

Özet: ÖZET Bu klinik çalışmada 5 kedi ve 1 köpekte çeşitli travmalar sonucu oluşan yaraların tedavisi için çeşitli pedikül flep yöntemleri kullanıldı. Operasyon öncesi bütün hastaların muayenesi yapıldı. Yaranın çeşidine göre preoperatif üç ila beş gün arası ıslak kuru bandaj uygulanarak yara bakımı sağlandı. Preoperatif ve post operatif antibiyotik tedavileri için sefazolin 30 mg/kg i.m. günde 2 kez kas içi olmak üzere 7 ila 14 gün boyunca uygulandı. Post operatif ağrı yönetimi için 0.05 mg/kg SC meloksikam 3 gün enjekte edildi. Bir kedinin kafatası yarası için transpozisyon flep tekniği, iki kedinin boyun yarası için caudal auricular aksiyel yapılı flep, iki kedinin yara tedavisi için geniküler aksiyel yapılı flep ve bir köpeğin geniş yara defektini kapatmak için derin sirkumfleks iliak arterin ventral dallarından faydalanarak aksiyel yapılı flep tekniği kullanıldı. Operasyonlar genel anestezi altında gerçekleştirildi. Flebin sağ kalımı beş hastada da başarı sağlandığı gözlemlendi. Bir hastada operasyon gerektirmeyen minör kısmi nekroz gerçekleşti. Ekstremitenin distalinde gelişen ödem bir diğer postoperatif minör komplikasyon olarak karşımıza çıktı.

Anahtar Kelimeler: Kedi, Köpek, Yara, Pedikül Flep, Operasyon

Clinical Importance of Pedicle Flap Applications for Non-Healing Wounds for Various Reasons

Abstract: In this clinical study, various pedicle flap methods were used for the treatment of wounds caused by various traumas in 5 cats and 1 dog. All patients were examined before the operation. Wound care was provided by applying a wet-dry bandage for three to five days preoperatively, depending on the type of wound. For preoperative and post-operative antibiotic treatments, cefazolin 30 mg/kg i.m. was administered intramuscularly 2 times a day for 7 to 14 days. For post-operative pain management, 0.05 mg/kg sc meloxicam was injected for 3 days. Transposition flap technique was used for skull wound of one cat, caudal auricular flap technique was used for neck wound of two cats, genicular axial flap technique was used for wound treatment of two cats and ventral branches of deep circumflex iliac artery flap were used to close large wound defect in one dog. Operations were performed under general anesthesia. Flap survival was successful in all five patients. Minor partial necrosis that did not require surgery occurred in one patient. Edema developing in the distal extremity was another minor postoperative complication.

Keywords: Cat, Dog, Wound, Pedicle Flap, Operation

Presentation ID / Sunum No: 594

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3943-0097

| 689

Gıda Zincirinde Mikroplastik Riski

Doç.Dr. Tülay Elal Muş

Bursa Uludağ Üniversitesi

Özet: Mikroplastik 5mm'den küçük, nanoplastik ise 1 µm'den düşük ebatlardaki plastik partiküllerdir ve doğada yaygın olarak bulunmaktadır. Mikroplastik deniz, tatlı su sistemlerinde, toprak, hava, içecekler gıdalarda tespit edilen çevresel kirleticiler arasındadır. Son yıllarda çay poşetleri, su/içecek şişeleri gibi gıda ambalajlarından mikroplastiklerin gıdalara ve dolayısıyla insanlara geçiş yaptığı konusunda çalışmalar yoğunlaşmıştır. Diğer taraftan bitkiler toprak ve suda bulunan mikroplastikleri yapılarına alabilmekte ve insanlara aktarımında rol oynamaktadır. Sofra tuzu, şeker, balık, karides, istakoz gibi su ürünleri, bal, bira, süt, enerji içecekleri, meyveler, sebzeler, ambalajlı (plastik/cam) su, mineralli su ve musluk sularında mikroplastik değişen düzeylerde tespit edilmiştir. Gerçekleştirilen araştırmalar sonucunda insanlarda mikroplastik alımının yaklaşık %20'sinin tüketilen kontamine gıdalardan kaynaklandığı tahmin edilmektedir. Gıda tüketimiyle ortalama mikroplastik maruziyeti çocuklarda günlük 553 partikül, yetişkinlerde ise 883 partikül olarak tespit edilmiştir. Mikroplastiklerin sağlık üzerine etkileri kendilerinden ya da yapılarında sıklıkla bulunan benzopiren, fitalat, pentaklorofenil ve kurşun başta olmak üzere ağır metallerden kaynaklanmaktadır. Adı geçen kimyasallar temel çevre kirleticileri arasındadır ve yüksek karsinogenik potansiyelleri bulunmaktadır. Vücuda gıdalar, hava, cilt teması yollarıyla giren mikroplastiklerin büyük çoğunluğunun dışkıyla atıldığı fakat nanoplastiklerin insanlarda farklı dokularda birikebildiği ortaya konmuştur. Nanopartiküller dokularda sitotoksikite, inflamasyon ve reaktif oksijen türlerinin üretimi gibi olumsuz sağlık etkilerine yol açabilmektedir. Gıda kaynaklı mikroplastikler gıda güvenliği ve insan sağlığı açısından risk teşkil etmekte ve yeni ortaya çıkan tehditler arasında yer almaktadır. Mikroplastik kontaminasyonunun gıdalarda izlenmesi ve bu konuda yasal limitlerin belirlenerek gıda kodeksi kapsamına alınması toplum sağlığının korunması bakımından önem taşımaktadır. Bu derleme gıdalarda bulunan mikroplastiklerin sebep olabileceği risklere dikkat çekmek amacıyla hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mikroplastik, Gıda, Sağlık, Maruziyet

Microplastic Risk in the Food Chain

Abstract: Microplastics are smaller than 5mm, and nanoplastics are plastics that are less than 1µm in size and are commonly found in nature. Microplastics are among the environmental pollutants detected in the sea, freshwater systems, soil, air, beverages, and food. Recent studies have focused on the transfer of microplastics from food packaging such as tea bags, water/beverage bottles to food and therefore to humans. On the other hand, plants can take microplastics in soil and water into their structures and play a role in their transfer to humans. Varying levels of microplastic have been detected in table salt, sugar, aquatic products such as fish, shrimp, lobster, honey, beer, milk, energy drinks, fruits, vegetables, packaged (plastic/glass) water, mineral water, and tap water. As a result of the studies carried out, it is estimated that approximately 20% of the microplastic intake in humans originates from the consumption of contaminated food. Mean exposure to microplastics by food consumption was 553 particles per day in children and 883 particles in adults. The effects of microplastics on health are caused by themselves

or by benzopyrene, phthalate, pentachlorophenyl, and heavy metals such as lead, which are frequently found in their structures. The chemicals mentioned are among the main environmental pollutants and have high carcinogenic potential. It has been revealed that the majority of microplastics that enter the body through food, air, and contact routes are excreted with feces, but nanoplastics accumulate in different tissues in humans. Nanoparticles can cause adverse health effects such as cytotoxicity, inflammation, and the production of reactive oxygen species in tissues. Food-borne microplastics pose a risk to food safety and human health and they are one of the emerging threats. Monitoring microplastic contamination in foods and was legislate legal limits on this subject within the scope of the food codex is important in terms of protecting public health. This review has been prepared to pay attention to the risks that microplastics in foods may cause.

Keywords: Microplastic, Food, Health, Exposure

Presentation ID / Sunum No: 655

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8232-7530

| 691

Hayvanlarda Dilin Anatomik ve Histolojik Yapısının İncelenmesi

Arş.Gör.Dr. Asuman Arkaş Alklay
Dicle Üniversitesi Veteriner Fakültesi

Özet: Ağız mukozası (kutan mukaza) ile kaplı olan dilin esas yapısını iskelet kasları oluşturur. Cavum oris proprium' un büyük bir kısmını kaplayarak oropharynx' e kadar uzanır. Dil, apex linguae, corpus linguae, radix lingua kısımlarından oluşur. Dil mukozası sert olup dolsal ve lateral kısımlarında bulunan kaslara sıkı bir şekilde yapışır. Fakat ventralde daha az gevşek ve daha az keratinizedir. Dil yüzeyinin çoğu mukozanın lokal modifikasyonu sonucu lamina propria tabakasının oluşturduğu çeşitli papillalarla kaplanmıştır. Papillaların dağılım, hacim, sayı ve şekilleri her tür için farklıdır. Fonksiyonlarına göre mekanik papillalar ve duyusal-gustatorik papillalar olmak üzere ikiye ayrılır. Mekanik papillalar; papilla filiformis, papilla conicae, papilla marginalis, papilla lentiformis' tir. Duyusal-gustatorik papillalar ise papilla fungiformis, papilla vallata, papilla foliata olmak üzere üç tanedir. Bu papillalar histolojik olarak elektron mikroskobuyla ya da ışık mikroskopuyla incelendiği zaman yapısal farklılıklar görülmektedir. Ve her hayvanda farklı bir morfolojiye sahiptir. Bu çalışmanın amacı bu farklılıkları incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Dil, Papilla, Anatomi, Elektron Mikroskopu, Işık Mikroskopu

Anatomical and Histological Investigation of Tongue Structure in Animals

Abstract: The main structure of the tongue that is covered with oral mucosa (mucular mucosa) forms skelatal muscles. The tongue covers most of the cavum oris proprium and extends to oropharynx. The tongue consist of apex linguae, corpus linguae, corpus linguae and radix linguae. The mucosa of the tongue is firm and firmly adheres to the muscles in the dorsal and lateral parts. But the ventral is less loose and less keratinized. Most of the tongue surface is covered with various papillae formed by lamina propria as a result of local modification of the mucosa. The distribution, volume, number and shapes of the papillae are different for each species. According to their functions, they are divided into mechanical papillae and sensory - gustatoric papillae. Mechanical papillae; papilla filiformis, papilla conicae, papilla marginales and papilla lentiformes. Sensory - gustatoric papilla are papilla fungiformes, papilla vallata and papilla foliata. When these papillae are examined histologically by electron microscopy or light microscopy, structural are observed. And each animal has a diffeent morphology. The aim of this study is to investigate these difference.

Keywords: Tongue, Papillae, Anatomy, Electron Microscopy, Light Microscopy

Presentation ID / Sunum No: 428

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2758-5945

| 692

Linnaeus'un İki Parmaklı Tembel Hayvanında (Choloepus Didactylus) Cinsiyet Belirleme Bölgesi Y (SRY) Gen Amplifikasyonu İçin Pcr Testi ile Cinsiyet Tayini

Assod.prof.Dr. Sena Ardıçlı¹, Ph.d.cand. Berkay Bozkurt², Ph.d.cand. Ezgi Vatansever Celik³

¹Department of Genetics, Faculty of Veterinary Medicine, Bursa Uludag University, 16059 Nilufer, Bursa, Turkey

²Department of Biotechnology and Bioengineering, Graduate School of Science and Engineering, Izmir Institute of Technology, 35430 Urla, Izmir, Turkey

³Faruk Yalcin Zoo, 41700 Darica, Kocaeli, Turkey

***Corresponding author: Sena Ardıçlı**

Özet: Xenarthra üst takımına ait (Edenta) Linnaeus'un iki parmaklı tembel hayvanları (Choloepus didactylus), Orta ve Güney Amerika'nın yağmur ormanlarında yaşayan gececi ve ağaçta yaşayan hayvanlardır. Bu türlerde belirgin bir seksüel dimorfizm yoktur. Bu durum, özellikle yeni doğan veya genç tembel hayvanlarda, dış genital organlardan cinsiyet tayini için bir engeldir. Bu nedenle, hayvanat bahçelerinde üremeyi daha başarılı bir şekilde sürdürmek için tembel hayvanların cinsiyet belirlmesine yönelik kolay, hızlı ve güvenilir genetik temelli yöntemlere ihtiyaç vardır. Bu çalışmada, cinsiyet belirleme bölgesi Y (sex-determining region Y: SRY) gen belirteci kullanılarak iki parmaklı tembel hayvanların cinsiyet belirlmesine olanak sağlayan PCR tabanlı bir teknik açıklanmıştır. Genetik analizde genç (cinsiyeti şüpheli) ve yetişkin tembel hayvanlardan (cinsiyeti bilinen) alınan kıl örnekleri kullanılmıştır. İlk olarak, genomik DNA, kıl kökü örneklerinden "Roche high pure PCR template preparation" kiti kullanılarak izole edilmiştir. SRY primerleri, NCBI ve Ensembl veritabanlarına dayalı olarak özel olarak tasarlanmış ve iki parmaklı tembel hayvan genomu ile ilgili olarak BLAST programı ile doğrulanmıştır. PCR amplifikasyonu, "FastStart High Fidelity PCR System", "Roche dNTPack" ve SRY'ye özgü primerler kullanılarak programlanabilir bir termal döngü cihazı tarafından gerçekleştirilmiştir. Numuneler daha sonra %2 agaroz jelleri kullanılarak elektroforeze tabi tutulup; sonuçlar bir jel dokümantasyonu ve analiz sistemi ile görselleştirilmiştir. Elektroforezdeki spesifik bir bant, kısmi SRY bölgesi olan bir erkek birey için diagnostiktir. Dolayısıyla analiz, örneklerin erkek iki parmaklı bir tembel hayvana ait olduğunu göstermiştir. İki parmaklı tembel hayvan türleri hayvanat bahçelerinde yaygın olarak tercih edilen hayvanlardır. Esaret altındaki bu hayvanların sağlıklı ve başarılı bir şekilde yetiştirilmeleri için cinsiyet tayini kaçınılmazdır. Moleküler genetik teknikler, sadece taksonomik değerlendirmelerde değil, seksüel dimorfizm göstermeyen türlerde cinsiyet belirlemede de yüksek etkinlik sağlar. Burada açıklanan PCR testi, iki parmaklı tembel hayvanlar için cinsiyet belirlemede yaygın olarak kullanılabilen hızlı bir genetik analiz elde etmek için yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: İki Parmaklı Tembel Hayvan, Pcr, Cinsiyet Belirleme, Sry Geni

Gender Determination by Pcr Assay for the Sex-Determining Region Y (SRY) Gene Amplification in Linnaeus's Two-Toed Sloth (*Choloepus Didactylus*)

Abstract: The Linnaeus's two-toed sloths (*Choloepus didactylus*) belonging to Xenarthra supraorder (Edenta) are nocturnal and arboreal animals living in the rainforests of Central and South America. There is no distinct sexual dimorphism in these species. It is an obstacle for gender determination from the external genitalia, especially in newborns or young sloths. Hence, easy, rapid, and reliable genetics-based methods for gender identification of the sloths are needed to continue captive breeding more successfully. In this study, a PCR-based technique that allows gender determination of two-toed sloths by using a sex-determining region Y (SRY) gene marker was described. The hair samples from young (suspect gender) and adult sloths (known gender) were used in genetic analysis. Initially, genomic DNA was isolated from hair root samples using Roche high pure PCR template preparation kit. The SRY primers were specifically designed based on the NCBI and Ensembl databases and they were verified with the BLAST program concerning the two-toed sloth genome. PCR amplification was carried out by a programmable thermal cycler device using FastStart High Fidelity PCR System, Roche dNTPack with the SRY-specific primers. The samples were then electrophoresed on 2% agarose gels and were visualized by a gel documentation and analysis system. A specific band in the electrophoresis pattern is diagnostic for a male individual with a partial SRY region. Hence, the analysis demonstrated that the samples belong to a male two-toed sloth. Two-toed sloth species are commonly preferred animals in zoos. Gender determination is inevitable for these animals in captivity to be raised successfully and healthily. Molecular genetic techniques allow high efficiency in not only taxonomic evaluations but also gender identification in species that do not display sexual dimorphism. PCR assay described here may be useful to attain a rapid genetic analysis that can be widely used in gender determination for two-toed sloths.

Keywords: Two-Toed Sloth, Pcr, Sex Identification, Sry Gene

Presentation ID / Sunum No: 805

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 694

Hepatit C tedavisinde Sofosbuvir/Velpatasvir/Voksilaprevir: Türkiye ilk gerçek yaşam verileri

Uzman Dr. Murat Aliyazıcıoğlu¹- Uzman Dr. Serdar Durak¹

¹Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Murat Aliyazıcıoğlu

Özet: Amaç: Hepatit C virüsü (HCV), dünyada 70 milyondan fazla kişiyi kronik olarak enfekte etmesi nedeniyle hem küresel hem de yerel önemli bir sağlık sorunudur. Tedavi edilmemesi durumunda ilerleyici karaciğer hasarı ve karaciğer yetmezliğine yol açabilir. Direkt etkili antivirallerin tedavide kullanılmaya başlanması ile tedavide adeta bir devrim yaratıldı ve yüksek oranda kalıcı viral yanıtlar elde edilmeye başlandı. Çalışmamızda bu tedavi rejimlerinden biri olan, ülkemizde yeni kullanıma giren ve henüz ülkemizde gerçek yaşam verisi yayınlanmayan Sofosbuvir/ Velpatasvir/ Voksilaprevir'in etkinlik ve güvenilirliğini araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metod: Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gastroenteroloji Polikliniği'ne başvurup kronik HCV nedeniyle Sofosbuvir/Velpatasvir/Voksilaprevir kullanan ve tedavisi tamamlanan hastalar hastane arşivinden taranarak hastaların demografik ve biyokimyasal parametreleri incelendi. Bulgular: Çalışmaya tedavi başlanan 12 hastadan tedavisi tamamlanmış olan 3 hasta dâhil edildi. Hastaların tümü erkekti. Yaş ortalaması 71,33 ± 4,72 yıl idi. İki hasta kompanse sirotik, 1 hasta nonsirotik idi. Üç hasta genotip 1b ve tedavi naif idi. Tedavinin ilk ayında ve tedavi bitiminde HCV RNA negatifleşmişti. Tedavi öncesi ve tedavinin bitimindeki sonuçlar kıyaslandığında tedavi başlangıcında ALT, AST ve GGT düzeyleri yüksek olan iki hastanın değerlerinin tedavi sonunda normal sınırlara gerilediği görüldü. Renal ve hematolojik parametrelerde değişim izlenmedi. Hastalar hiçbir yan etki görülmeden tedaviyi tamamladılar. Sonuç: Sofosbuvir/Velpatasvir/Voksilaprevir iyi tolere edilebilmesi ve viral yanıtın yüksek olması nedeniyle kronik HCV tedavisinde etkili ve güvenli bir seçenek olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hepatit C, Sofosbuvir, Velpatasvir, Voksilaprevir

Sofosbuvir/Velpatasvir/Voxilaprevir in the treatment of hepatitis C: First real-life data from Turkey

Abstract: Aim: Hepatitis C virus (HCV) is an RNA virus that chronically infects approximately 100 million people in the world and can cause fibrosis, cirrhosis and hepatocellular carcinoma if left untreated. In recent years, with the introduction of direct-acting antiviral regimens that have a high response rate and are well tolerated, a breakthrough has been made in the treatment of chronic HCV. In our study, we aimed to investigate the efficacy and safety of Glecaprevir/Pibrentasvir, one of these treatment regimens. **Material and Methods:** Patients who applied to Trabzon Kanuni Training and Research Hospital Gastroenterology Polyclinic and used Sofosbuvir/Velpatasvir/Voxilaprevir for chronic HCV and whose treatment was completed were scanned from the hospital archive and demographic and biochemical parameters of the patients were examined. **Results:** Of the 12 patients whose treatment was started, 3 patients whose treatment was completed were included in the study. All patients were male. The mean age was 71.33 ± 4.72 years. Two patients were compensated cirrhotic and one patient was noncirrhotic. Three patients were genotype 1b and treatment naive. HCV RNA became negative in the first month of the treatment and at the end of the treatment. When the results before and at the end of the treatment were compared, it was observed that the values of two patients whose ALT, AST and GGT levels were high at the beginning of the treatment decreased to the normal limits at the

end of the treatment. No change was observed in renal and hematological parameters. The patients completed the treatment without any side effects. **Conclusion:** Sofosbuvir/Velpatasvir/Voxilaprevir can be used as an effective and safe option in the treatment of chronic HCV due to its well-tolerability and high viral response.

Keywords: Hepatitis C, Sofosbuvir, Velpatasvir, Voxilaprevir

Presentation ID / Sunum No: 717**Oral Presentation / Sözlü Sunum****ORCID ID:**

| 696

İntrakardiyak Trombüsü Olan Behçet Tanılı Hastada Anestezi Yönetimi

Arş.Gör.Dr. Dilek Bayten¹, Doç.Dr. Derya Arslan Yurtlu¹¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi***Corresponding author: Dilek Bayten**

Özet: Giriş: Behçet hastalığı, oral-genital ülser ve üveit ile tanımlandığı ilk yıllardan bu yana klinik spektrumu büyük oranda genişleyen sistemik inflamatuvar bir hastalıktır. Kardiyak tutulumun eşlik ettiği hastalarda nadir de olsa intrakardiyak trombüs görülebilmektedir. Bu olgu ile sağ ventrikülde trombüs öyküsü olan ve bilateral septik artrit nedeniyle debridman yapılan Behçet tanılı hastada anestezi uygulaması paylaşılmıştır. Olgu: BMI:23 olan 29 yaşında Behçet tanılı erkek hastanın, dispne ile solda belirgin olmak üzere bilateral dizlerde ısı artışı, şişlik ve hareket kısıtlılığı şikayetiyle acile başvurduğu öğrenildi. Septik artrit tanısıyla hastaya acil operasyon planlandı. Öyküsünde 2018’de pulmoner emboli, 2 ay öncesinde hemoptizi nedeniyle 1 hafta hastane yatışı olan hastanın azathioprine ve metilprednizolon kullandığı öğrenildi. FM’ de takipne, dispne, sağda belirgin kaba ralleri olan hastanın SS:22 olup oda havasında sPO2:96 tespit edildi. TA:120/70 KAH:104 olan hastanın subfebril ateşi mevcuttu. BT incelemesinde perikardiyal ve plevral effüzyon, ana pulmoner arterlerde genişleme ve yer yer anevrizmatik görünüm mevcuttu. Ekokardiyografisinde EF:%60 TY:3° PAB:125 mmHg olan hastanın RV içinde 23*20 mm trombüs olarak değerlendirilen heterojen kitle saptandı. Laboratuvarında WBC:19.9 Hb:16.7 Plt:275 AST:386 ALT:600 olup CRP:41,7 idi. Takiplerinde majör hemoptizi olan hastanın INR:1.64 aPTT:44 olması nedeniyle hastaya genel anestezi planlandı ve rutin monitorizasyona ilaveten invaziv hemodinamik monitorizasyon uygulandı. Hastaya 2mg/kg propofol, 2mcg/kg fentanil ve rokuronyum indüksiyonunu takiben endotrakeal entübasyon uygulandı ve idame % 50 O2/hava ve 0.5 MAC Sevofluran ile sağlandı. Tidal volüm ETCO2 30-35 arasında, PIP<24 mmHg şekilde 6-8 ml/kg olarak ayarlandı. 110 dk süren operasyonun ardından hasta ekstübe edildi. Yaklaşık 2 saatlik PACU takibinde sorunsuz olan hasta dahiliye yoğun bakıma devredildi. Sonuç: Behçet hastaları preoperatif dönemde vasküler tutulum komplikasyonları ve kardiyak açıdan mutlaka incelenmelidir. İntrakardiyak trombüs pulmoner emboli açısından yüksek risk grubunda olduğundan havayolu güvenliği sağlanarak intraoperatif hipoksiye engel olunması, mümkünse TEE ile trombus takibi yapılması, pulmoner vazokonstriksiyona neden olan anestezi ajanlarından kaçınılması ve dengeli bir anestezi yönetimi sağlanması önemlidir

Anahtar Kelimeler: Behçet hastalığı, intrakardiyak trombüs, anestezi yönetimi

Presentation ID / Sunum No: 801

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 697

1,2,4-Oksadiazol Türevi Bileşiklerin Karbonik Anhidraz İnhibitör Aktivitesi

**Res.Asst. Dilek Bul¹, Res.Asst. Nagihan Faydalı¹, Doç.Dr. Kaan Kucukoglu¹,
Prof.Dr. Hayrunnisa Nadaroglu², Doç.Dr. Belgin Sever², Prof.Dr. Mehlika Dilek Altıntop²,**

¹Selcuk University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Chemistry,
Konya, Türkiye

²Ataturk University, Erzurum Vocational College of Technical Sciences, Department of Food
Technology, Erzurum, Türkiye.

³Anadolu University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Chemistry,
Eskişehir, Türkiye

*Corresponding author: Dilek Bul

Özet: Birçok organizmada bulunan karbonik anhidraz enzimleri, CO₂ ve HCO₃⁻ arasındaki karşılıklı dönüşümü katalize etmekten sorumludur. CA enzimleri birçok patolojik durumda anormal şekilde aktive olabilir. Bazı CA inhibitörleri klinik olarak glokom, kanser ve obezite tedavisinde kullanılmaktadır. Bu nedenle, bu enzimlerin seçici inhibisyonu birçok araştırmacının ilgisini çekmektedir. Sentezlenen yeni 3,5-iki sübstitüe-1,2,4-oksadiazol türevleri, insan karbonik anhidraz (hCA) I ve II üzerindeki inhibitör etkileri açısından değerlendirildi. Kullanılan referans bileşikleri, asetazolamid (AAZ) ve sülfonamiddir (SSA). Karbonik anhidraz enzim inhibisyonu için iyi bilinen bir farmakofor olan bir sülfonamid grubu içermeyen bu bileşiklerin çoğunun, referans AAZ'den daha etkili olduğu bulundu. Ayrıca sentezlenen bazı bileşiklerin sülfanilamiden bile daha etkili olduğu gösterilmiştir. Sentezlenen bileşiklerden en aktif 2 bileşiğin hCA I ve II kullanılarak moleküler modelleme çalışmaları yapılmıştır. Bu bileşiklerin enzim doking skorları referans olarak kullanılan AAZ ve SSA'nın docking skorlarına göre karşılaştırılmıştır. Tasarlanan bu bileşikler, karbonik anhidraz enzimini inhibe edici aktivitelerinden dolayı farklı hastalıkların tedavisinde kullanım açısından umut vericidir.

Anahtar Kelimeler: 1,2,4-Oksadiazol, Karbonik anhidraz, Moleküler docking

Carbonic Anhydrase Inhibitory Activity of 1,2,4-Oxadiazole Derivative Compounds

Abstract: Carbonic anhydrase enzymes found in many organisms are responsible for catalyzing the interconversion between CO₂ and HCO₃⁻. CA enzymes can be abnormally activated in many pathological conditions. Some CA inhibitors are used clinically in the treatment of glaucoma, cancer and obesity. Therefore, selective inhibition of these enzymes is of interest to many researchers. The synthesized novel 3,5-disubstituted-1,2,4-oxadiazole derivatives were evaluated for their inhibitory effects on human carbonic anhydrase (hCA) I and II. Reference compounds used are acetazolamide (AAZ) and sulfonamide (SSA). Most of these compounds without a sulfonamide group, a well-known pharmacophore for carbonic anhydrase enzyme inhibition, were found to be more effective than the reference AAZ. Moreover, some synthesized compounds have been shown to be even more effective than sulfanilamide. Molecular modeling studies of the 2 most active compounds among the synthesized compounds were carried out using hca 1 and 2. Enzyme docking scores of these compounds were compared according to the docking scores of AAZ and SSA used as references. These designed

compounds are promising in terms of use in the treatment of different diseases due to their carbonic anhydrase enzyme inhibitory activity.

Keywords: 1,2,4-Oxadiazole, Carbonic anhydrase, Molecular docking

Presentation ID / Sunum No: 803

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

| 699

1,2,4-Oksadiazol Türevi Bileşiklerin İn vitro Sitotoksik Aktivitesi

Nagihan Faydalı¹, Dilek Bul¹, Kaan Kucukoglu¹, Bahadır Ozturk², Ilkay Guzel²

¹Selcuk University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Chemistry, Konya, Türkiye

²Selcuk University, Medical Faculty, Department of Biochemistry, Konya, Türkiye

***Corresponding author: Nagihan Faydalı**
Özet: Kanser, vücudun belirli bir bölgesindeki hücrelerin kontrolsüz bir şekilde gelişip çoğaldığı bir durumdur. Kanserli hücreler, organlar da dahil olmak üzere çevredeki sağlıklı dokuları istila edebilir ve onlara zarar verebilir. Prostat kanseri, hastalığın evresine göre farklı yöntemlerin kullanılabilirdiği karmaşık bir hastalıktır. Yeni bileşiklerin keşfi, farklı tedavi seçenekleri nedeniyle prostat kanserinin tedavisi için önemlidir. Son çalışmalar 1,2,4-oksadiazol türevlerinin antikanser aktiviteye sahip olduğunu ortaya koymuştur. Bu nedenle oksadiazol türevleri ile ilgili sitotoksisite çalışmaları her geçen gün artmaktadır. Sentezlenen bileşiklerin DU 145 prostat kanseri hücre hattı üzerindeki aktivitesi, sitotoksik aktiviteleri ve normal hücrelere toksik olup olmadığı MTT testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Bu bileşiklerin sitotoksik etkileri, bu bileşiklerin normal hücreler için toksik olup olmadığını değerlendirmek için insan embriyonik böbrek hücreleri (HEK-293) kullanılarak da araştırıldı. Bu bileşiklerin HEK-293 hücreleri üzerindeki sitotoksik etkileri değerlendirildiğinde aynı konsantrasyonlarda hücre canlılığı değerleri %30.29 ile %91.54 arasında değişmiştir. Bazı bileşiklerin DU 145 kanser hücrelerinin %39.47-81.21'ini öldürdüğü gözlemlenirken, bu bileşiklerin HEK-293 hücreleri üzerindeki etkileri, %4.81 ile %83.20 arasında hücre canlılığı değerleri ile nispeten tolere edilebilir düzeydeydi. Bu bileşikler, prostat kanseri hücreleri üzerindeki sitotoksik etkilerinin altında yatan mekanizmayı anlamak için daha ileri çalışmalar için umut verici adaylar olarak hizmet edebilir.

Anahtar Kelimeler: 1,2,4-Oksadiazol, Prostat Kanseri

In vitro Cytotoxic Activity of 1,2,4-Oxadiazole Derivative Compounds

Özet : Cancer is a condition in which cells in a particular part of the body develop and multiply uncontrollably. Cancerous cells can invade and damage surrounding healthy tissues, including organs. Prostate cancer is a complex disease in which different methods can be used according to the stage of the disease. Discovery of new compounds is important for the treatment of prostate cancer because of the different treatment options. Recent studies have revealed that 1,2,4-oxadiazole derivatives have anticancer activity. Therefore, cytotoxicity studies on oxadiazole derivatives are increasing day by day. The activity of the synthesized compounds on DU 145 prostate cancer cell line was evaluated using the MTT assay for their cytotoxic activities and whether they were toxic to normal cells. The cytotoxic effects of these compounds were also investigated using human embryonic kidney cells (HEK-293) to assess whether these compounds are toxic to normal cells. When the cytotoxic effects of these compounds on HEK-293 cells were evaluated, cell viability values varied between 30.29% and 91.54% at the same concentrations. While some compounds were observed to kill 39.47-81.21% of DU 145 cancer cells, the effects of these compounds on HEK-293 cells were relatively tolerable, with cell viability values between 4.81% and 83.20%. These compounds may be serve as promising candidates for further studies to understand the mechanism underlying their cytotoxic effects on prostate cancer cells.

Keywords: 1,2,4-Oxadiazole, Cytotoxic activity

Presentation ID / Sunum No: 802

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: M. Kiraz: 0000-0002-6322-4621

| 700

Gebelerde Huzursuz Bacak Sendromu Sıklığı ve Yaşam, Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi

**Uzman Dr. Mustafa Kiraz¹, Uzman Dr. Gökhan Görken¹, Uzman Dr. Sibel Özkan¹,
Uzman Dr. Gürcan Türkyılmaz¹**

¹S.B.Ü. Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Gökhan Görken

Abstract: Amaç: Huzursuz Bacak Sendromu (HBS) uyku bozukluklarının sık bir nedeni olarak normal yaşam fonksiyonlarını bozabilen klinik bir durumdur. Bu çalışmada amacımız gebelerde HBS sıklığının araştırılması, yaşam ve uyku kalitesi üzerine etkisinin saptanmasıdır. **Materyel ve Metod:** Kadın doğum polikliniğine başvuran 476 ardışık anne adayları değerlendirildi. Tüm katılımcılara Uluslararası HBS Çalışma Grubu (IRLSSG) HBS tanı kriterleri anketi ve HBS tanısı alan katılımcılara IRLSSG HBS Şiddet Değerlendirme Ölçeği (HBSŞDÖ) uygulandı. Gebelik haftası, abortus, parite, gravida sayısı, vücut kitle indeksi (VKİ) da eklendiği sosyodemografik veri formu, uyku kalitesini belirlemek amacıyla Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve yaşam kalitesinin belirlenmesi amacıyla da Kısa Form 36 (KF-36) formu doldurtuldu. Ayrıca kan sayımı, karaciğer-böbrek fonksiyonları, TSH, Vitamin B12 ve Vitamin D değerleri kaydedildi. Gebeler HBS'si olan (HBSG) ve HBS'si olmayan (HBSO) olarak ikiye ayrıldı ve elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirildi. **Bulgular:** Gebelerden 81'inde (%17) HBS saptandı. Gruplar arasında yaş (p:0.56), gebelik haftası (p:0.34), abortus varlığı (p: 0.4), gravida (p:0.45), parite (p:0.61), aldığı kilo (p:0.87), VKİ (p:0.89), hemogram parametreleri, vitamin B12, vitamin D, glikoz yükleme testi sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı. TSH (p:0.03), HBSG'de anlamlı derecede düştü. PUKİ değerlendirmesinde HBSG'da anlamlı derecede uyku latansı uzun, uyku süresi kısa, uyku etkinliği düştü (p:0.05). Ayrıca yaşam kalitesi değerlendirmesinde fiziksel rol güç, emosyonel rol güç ve SF36 total puanı anlamlı derecede yüksekti (p: 0.05). HBS şiddeti ile incelenen parametreler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı. **Sonuç:** Çalışmamızda rutin gebelik takibi için hastaneye gelen katılımcılarda HBS oranının (%17) toplumda saptanandan (%5-10) yüksek olduğu izlenmiştir. Elde edilen veriler HBS bulguları olan gebelerde uyku ve yaşam kalitesini olumsuz etkilediğini göstermektedir. Bu nedenle rutin takibe gelen gebelerin HBS açısından araştırılması, tanı ve tedavinin geciktirilmemesi HBS saptanan gebelerin yaşam kalitelerinin artırılmasına katkıda bulunacaktır. Bu nedenle HBS prevalans çalışmalarına ve farkındalığın artırılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: Huzursuz bacak sendromu, gebelik, uyku ve yaşam kalitesi